

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-14-24

Druk nr 424
Warszawa, 21 maja 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej^{1), 2), 3)}

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Ustawa z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret piąte oraz art. 45 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża:

a) dyrektywę 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399),
b) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.);

2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym, ustawę z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia

- 2) art. 278, który wchodzi w życie z dniem 28 grudnia 2024 r.;
- 3) art. 301 ust. 1, który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 356, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 5) art. 422 ust. 1 pkt 3 i 5 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 444 ust. 1 pkt 90, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII w tytule działu IVd, w art. 479⁶¹ w § 1 oraz w art. 479^{66a} wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”;
- 2) w art. 479⁵⁷ w pkt 2 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;

9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, ustawę z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim, ustawę z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m, ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r., ustawę z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r., ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, ustawę z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, ustawę z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, ustawę z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych oraz ustawę z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej.

³⁾ Niniejszą ustawą uchyla się ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760.

3) w art. 479⁵⁸ w § 1 wyraz „dwutygodniowym” zastępuje się wyrazem „miesiąca”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a:

a) w § 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „a także uznanego przez jednostkę samorządu terytorialnego zwrotu do budżetu państwa całej nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267 oraz z 2023 r. poz. 1586 i 2005), wpłat, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130), oraz opłaty koncesyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.⁸⁾)” zastępuje się wyrazami „uznanego przez jednostkę samorządu terytorialnego zwrotu do budżetu państwa całej nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 356), wpłat, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130), opłaty koncesyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266) oraz środków z doładowań, o których mowa w art. 331 ust. 9 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,
- pkt 16 otrzymuje brzmienie:
„16) z formularza, o którym mowa w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”,
- dodaje się pkt 17 w brzmieniu:
„17) z informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,

b) w § 2 w pkt 1 wyrazy „lub w formularzu, o którym mowa w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne” zastępuje się wyrazami „w formularzu, o którym mowa w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. –

Prawo energetyczne, lub w informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

- 2) w art. 20 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym może być ponadto inny organ w zakresie określonym odrębnymi ustawami.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465) w art. 151¹⁰ w pkt 11 w lit. a wyraz „telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2023 r. poz. 1984) w art. 36⁴ w ust. 8 po pkt 26 dodaje się pkt 26a w brzmieniu:

„26a) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13me w ust. 6 wyrazy „art. 174a–174d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „art. 402–405 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 16e w ust. 2 w pkt 2a w lit. b w tiret piątym wyrazy „usługi towarzyszące w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „powiązane usługi w rozumieniu ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 3) w art. 16i w ust. 7 wyrazy „art. 159–166 oraz art. 174¹–174d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 386–392 oraz art. 401–405 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 4) w art. 16l w ust. 9 wyrazy „art. 174¹–174d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 401–405 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 5) w art. 16x w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „dziale VI rozdziale 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „dziale VI ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 6) w art. 20 w pkt 19 wyrazy „art. 39 ust. 7” zastępuje się wyrazami „art. 39 ust. 7g”;

7) w art. 39:

a) w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”,

b) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W szczególnie uzasadnionych przypadkach, z wyjątkiem ust. 3¹, lokalizowanie w pasie drogowym urządzeń obcych oraz reklam może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁵ w brzmieniu:

„3¹. W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...), zwane dalej „punktami dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.

3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.

3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3.

3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną.

3⁵. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu oraz powierzchnię zajętego pasa drogowego.”,

d) ust. 3aa otrzymuje brzmienie:

„3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.⁵⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.”,

e) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”,

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”,

g) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do obowiązków ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1273, 1407, 1429, 1641, 1693 i 1872.

h) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi:

- 1) zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku przełożenia innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 2) właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy:
 - a) upłynęły 4 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴,
 - b) na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej,
 - c) infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.”,

i) w ust. 7aa zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie udostępnienia kanału technologicznego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków udostępnienia kanału.”;

8) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Za zajęcie pasa drogowego:

- 1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,

- 2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,
- 3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴

– zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalanej zgodnie z ust. 4–6.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2024 r. poz. 145) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18c w ust. 1 i 2 po wyrazach „Komendant Główny Policji” dodaje się wyrazy „, Komendant CBŚP, Komendant CBZC”;
- 2) w art. 20c w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 3) w art. 20cb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 8. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1080, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10b w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1088, 1489, 1723, 1860 i 2608.

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;

2) w art. 10bb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;

2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 9. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 275) w art. 14i ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. SWD PSP uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 337 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805 oraz z 2024 r. poz. 232) w art. 15 w ust. 1q pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) kwota dopłaty, o której mowa w art. 369 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);

2) kwota rocznej opłaty telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 23 ustawy wymienionej w pkt 1.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 30 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501) zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;

2) w art. 26:

a) uchyla się ust. 5,

- b) w ust. 8 wyrazy „art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 87 ust. 5 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 3) w art. 37:
 - a) w ust. 3 wyrazy „art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 69 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
 - b) uchyla się ust. 3a;
- 4) w art. 38a w ust. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 5) w art. 38b w ust. 1 wyrazy „art. 123 ust. 13 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 101 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 6) w art. 40 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 12. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2509) w art. 6¹ w ust. 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 13. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.⁷⁾) w art. 29:

- 1) w ust. 4 w pkt 3 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:
„e) punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...)”;
- 2) w ust. 8 wyrazy „art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 87 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 553, 967, 1506, 1597, 1681, 1688, 1762, 1890, 1963 i 2029.

Art. 14. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773) w art. 35b w ust. 5 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „art. 386 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 15. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1438) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa państwa, mając na uwadze ochronę interesów Sił Zbrojnych oraz jednostek sił zbrojnych państw obcych przebywających czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, Minister Obrony Narodowej może zarządzić o zastosowaniu przez Siły Zbrojne urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wykonywania określonych zadań (lub czynności), z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.

2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadania, o którym mowa w ust. 1, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają uprawnień Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, o których mowa w art. 18bl ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 388).

4. O zastosowaniu urządzeń, o których mowa w ust. 1, podmioty, o których mowa w ust. 1 i 3, niezwłocznie informują Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej za pośrednictwem podmiotu, o którym mowa w ust. 2.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 309) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11w w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 2) w art. 11y w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
- 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 17. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 218 w § 1 wyrazy „art. 180c i art. 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581 oraz z 2023 r. poz. 1394, 1703 i 2005)” zastępuje się wyrazami „art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 237 w § 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 18. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344, z późn. zm.⁸⁾) w art. 4 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) łączności publicznej – należy przez to rozumieć sieci telekomunikacyjne oraz powiązane zasoby służące zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 19. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512 oraz z 2023 r. poz. 2029) w art. 29 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) w art. 3 w ust. 1 w pkt 1d wyrazy „rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1113, 1463, 1506, 1688, 1762, 1906 i 2029.

i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64, z późn. zm.¹⁾)” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.⁹⁾)”.

Art. 21. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54) w art. 147a w ust. 1b w pkt 2 wyrazy „art. 2 pkt 37 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581 oraz z 2023 r. poz. 1394, 1703 i 2005)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 60 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 22. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1266 i 1860) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu zapobiegania przestępstwom lub wykrywania przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, popełnionych przez osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2, albo w celu ratowania życia lub zdrowia ludzkiego bądź wsparcia działań poszukiwawczych lub ratowniczych Żandarmeria Wojskowa może uzyskiwać dane niestanowiące treści odpowiednio, komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną, określone w:”;

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;”;

2) w art. 30c w ust. 1:

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 50 z 24.02.2020, str. 18, Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 62.

- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 3 ust. 2 pkt 1, 3, 4, 5 i 6” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 2”,
- b) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 23. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1136, 1834 i 1860) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
 - „3a) realizowanie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, zadań związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu zarządzania kluczami kryptograficznymi satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, o której mowa w art. 2 pkt 55 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), w szczególności wykonywanie funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych;”;
- 2) w art. 28 w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 3) w art. 28b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 24. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 125 w ust. 2 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581 oraz z 2023 r. poz. 1394 i 1703)” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 212 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 25. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1341) w art. 4 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.³⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 58 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 26. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,
 - b) w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 2) art. 3b otrzymuje brzmienie:

„Art. 3b. 1. Na zasadach określonych w ustawie i w przepisach odrębnych swoboda świadczenia usług drogą elektroniczną może zostać ograniczona, w odniesieniu do określonej usługi, jeżeli jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo publiczne, porządek publiczny lub ochronę interesów konsumentów, oraz proporcjonalne do celu, jakiemu ma służyć to ograniczenie.

2. Właściwy organ dokonuje ograniczenia swobody świadczenia usług drogą elektroniczną:

- 1) po uprzednim zwróceniu się do państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy

o Europejskim Obszarze Gospodarczym, o którym mowa w art. 3a ust. 1, o podjęcie środków koniecznych do zapewnienia realizacji wskazanego w wystąpieniu celu, w następstwie którego takie państwo nie podjęło tych środków lub były one niewystarczające;

- 2) po powiadomieniu Komisji Europejskiej i państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, o zamiarze dokonania ograniczenia swobody świadczenia usług drogą elektroniczną.

3. Właściwy organ planujący dokonać ograniczenia swobody świadczenia usług, o którym mowa w ust. 1, może w nagłym przypadku odstąpić od zasad, o których mowa w ust. 2. W takim przypadku powiadamia bez zbędnej zwłoki Komisję Europejską i państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, o dokonanych ograniczeniach, wskazując powody uzasadniające stwierdzenie wystąpienia nagłego przypadku.

4. Właściwy organ wstrzymuje się od dokonania ograniczenia swobody świadczenia usług lub zaprzestaje stosowania takiego ograniczenia po otrzymaniu w tym zakresie wezwania Komisji Europejskiej, w którym stwierdzono, że planowane lub dokonane ograniczenie swobody świadczenia usług jest niezgodne z prawem Unii Europejskiej.”;

- 3) uchyla się art. 10;
- 4) uchyla się art. 24;
- 5) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 23 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659) w art. 16 w ust. 1 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

„21) określone w art. 449 ustawy z dnia 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...).”.

Art. 28. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520 oraz z 2023 r. poz. 825, 1723, 1843 i 1860) w art. 53 w ust. 6 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 29. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146) w art. 116 w ust. 1 po pkt 7h dodaje się pkt 7i w brzmieniu:

„7i) środki, o których mowa w art. 331 ust. 11 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 30. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis art. 20ae ustawy stosuje się również do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), w zakresie, o którym mowa w art. 296 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy.”;

2) w art. 3 w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

3) w art. 20ae po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Opatrzanie danych podpisem zaufanym wywołuje skutek, o którym mowa w ust. 1, również w stosunku do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, w zakresie, o którym mowa w art. 296 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 188 i 1723) w art. 38:

1) w ust. 5 w pkt 1 wyrazy „stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933)” zastępuje się wyrazami „stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;

2) w ust. 5a w pkt 1 wyrazy „tajemnicy telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „tajemnicy komunikacji elektronicznej”.

Art. 32. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 184) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w ust. 1:

- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 2) w art. 18b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”;
 - 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 33. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 81, 1834 i 1860) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32 w ust. 1:
- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 2) w art. 32b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 34. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 652) w art. 24d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. SWD PRM uzyskuje za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru

alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 337 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111) w załączniku do ustawy:

- 1) w części I:
 - a) w ust. 36 w kolumnie 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) dokonanie wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych”,
 - b) w ust. 53 w kolumnie 4 w pkt 4 wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”;
- 2) w części III uchyla się ust. 32.

Art. 36. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) w pkt 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 74 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,
 - b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110) lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie

Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:

- a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,
- b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;”,
- c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
 - „9) wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747) oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy.”;
- 2) w art. 22 i w art. 24 w ust. 1 wyrazy „z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 37. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122) w art. 21a:

- 1) w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
 - „3a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, nie obejmuje wysyłania komunikatu użytkownikom końcowym, których karty SIM są zainstalowane i wykorzystywane w urządzeniach używanych wyłącznie do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna.”.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 05.07.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 382 z 28.10.2021, str. 60.

Art. 38. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1683 i 1860) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23z w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 2) w art. 23zb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 39. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zasady zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) w art. 2:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 4 po wyrazach „linię kablową podziemną i nadziemną,” dodaje się wyrazy „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, przenośne wolnostojące maszty antenowe,”,
 - w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„infrastruktura techniczna – każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja, maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, antenowe konstrukcje wsporcze, wieże i słupy, z wyłączeniem:”;

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:
 - „9) punkt styku – miejsce, w którym znajduje się punkt dystrybucji lub w którym można umieścić taki punkt;”,
- w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11–13 w brzmieniu:
 - „11) punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu – niewielkie urządzenie radiowe o małej mocy, wyposażone w jedną lub więcej anten o krótkim zasięgu i niskim oddziaływaniu na krajobraz, pozwalające użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci telekomunikacyjnej niezależnie od rodzaju tej sieci – ruchomej lub stacjonarnej, posiadające cechy fizyczne i techniczne określone w aktach wykonawczych wydawanych przez Komisję Europejską, o których mowa w art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.¹¹⁾);
 - 12) publiczna infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w przestrzeni publicznej, będącą własnością albo będącą w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego, jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, innych państwowych jednostek organizacyjnych oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej, nadającą się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, w szczególności: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, tablice i urządzenia reklamowe, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i stacje metra;

¹¹⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 164 oraz Dz. Urz. UE L 419 z 11.12.2020, str. 36.

- 13) wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną pomiędzy punktem styku a zakończeniem sieci, a także odcinek kanalizacji kablowej pomiędzy złączem rozgałęźnym poza budynkiem a punktem styku, w przypadku gdy punkt styku znajduje się w budynku.”,
- b) uchyla się ust. 2;
- 3) w art. 3:
 - a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:

 - 1) budować lub eksploatować sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby oraz nabywać prawa do sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów;
 - 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów;
 - 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanych sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów, usługi na rzecz:
 - a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
 - b) użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - c) użytkowników końcowych – w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i art. 7.

1a. Działalność polegająca na budowie sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów może być podjęta, jeżeli na danym obszarze:

 - 1) nie istnieją sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby;
 - 2) istniejące sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby nie są dostępne lub nie odpowiadają zapotrzebowaniu jednostki samorządu terytorialnego.”,
 - b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przy zachowaniu kompatybilności i łączalności z innymi sieciami telekomunikacyjnymi tworzonymi przez podmioty publiczne lub finansowanymi ze środków publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.¹²⁾) oraz przy zagwarantowaniu przedsiębiorcom

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1273, 1407, 1429, 1641, 1693 i 1872.

telekomunikacyjnym, na zasadach równego traktowania, współkorzystania z sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów oraz dostępu do nich;”;

4) w art. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

5) w art. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udostępniać przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu sieci telekomunikacyjne oraz powiązane zasoby w zamian za opłaty niższe niż koszt wytworzenia;”;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Podmiot, który wykorzystał środki publiczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, do budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury telekomunikacyjnej wykorzystywanej do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub publicznej sieci telekomunikacyjnej, lub nabył prawa do takiej infrastruktury lub sieci oraz powiązanych zasobów, z wyłączeniem użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jest obowiązany prowadzić ewidencję w sposób umożliwiający odrębne obliczanie kosztów i przychodów, zysków i strat w zakresie budowy oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, a także działalności telekomunikacyjnej.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany prowadzić negocjacje w celu zawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci na uzasadniony wniosek jednostki samorządu terytorialnego.”;

8) w art. 13:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana uwzględnić uzasadnione wnioski przedsiębiorców telekomunikacyjnych, użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz innych jednostek samorządu terytorialnego o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów.

2. Do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego stosuje się przepisy działu I rozdziału 4 oraz działu III rozdziałów 1 i 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że:

- 1) jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązana równo traktować przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach;
- 2) wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym taka umowa nie została zawarta.

3. W przypadku uzyskania dostępu telekomunikacyjnego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego od:

- 1) jednostki samorządu terytorialnego lub
- 2) podmiotu, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji, w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym, w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, w zakresie elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem telekomunikacyjnym

– obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego stosuje się, w tym samym zakresie i na tych samych warunkach, do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych tym dostępem.”,

b) uchyla się ust. 4;

9) w art. 14 wyrazy „prawa telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

10) w art. 16 w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną, sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów;

- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów;
 - 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, usługi na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych.”;
- 11) w art. 16a:
- a) w ust. 3:
 - pkt 1–3 otrzymują brzmienie:
 - „1) wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;
 - 2) 15% wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;
 - 3) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 29d ust. 13 i art. 29q ust. 1 ustawy oraz art. 444 ust. 1 i 2 i art. 448 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;”;
 - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
 - „3a) wpływy z opłat, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy, o której mowa w pkt 1;”;
 - w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:
 - „7) środki, o których mowa w art. 331 ust. 9 ustawy, o której mowa w pkt 1;
 - 8) inne przychody.”;
 - b) w ust. 4 po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:
 - „2c) finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia dzieci i młodzieży uzależnionych od technologii cyfrowych, o których mowa w art. 331 ust. 11 ustawy z dnia 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;
- 12) w art. 17:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów.”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do dostępu telekomunikacyjnego do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stosuje się przepisy dotyczące infrastruktury technicznej. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisy dotyczące operatora sieci stosuje się do właściciela lub zarządcy publicznej infrastruktury technicznej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:

- 1) strony umowy postanowią inaczej lub
- 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej i jest realizowany w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”;

13) w art. 18:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po przedstawieniu przez operatora sieci informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego do infrastruktury technicznej Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich powinien być zapewniany dostęp do infrastruktury technicznej. Przepisy art. 22 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.”,

c) w ust. 6 wyrazy „, o których mowa w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „o dostęp do infrastruktury technicznej”,

d) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Prezes UKE przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Przepisy działu I rozdziału 4 oddziału 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się.”;

14) w art. 19:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o dostęp do infrastruktury technicznej określa elementy szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną, planowane do realizacji, wraz ze wstępnym harmonogramem ich realizacji.”,

- c) w ust. 4:
- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) umieszczenie elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem nie jest możliwe ze względów technicznych;
 - 2) nie ma dostępnej przestrzeni do umieszczenia elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem przyszłego zapotrzebowania operatora sieci na miejsce w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem, co wynika z przedstawionego przez operatora sieci harmonogramu planowanej do realizacji inwestycji obejmującej pozostałe miejsca w infrastrukturze technicznej;”,
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - 5) zapewnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu inny niż określony we wniosku skuteczny dostęp do sieci i powiązanych zasobów, w szczególności do włókna światłowodowego, który:
 - a) spełnia potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej,
 - b) jest oferowany na warunkach niezakłócających uczciwej konkurencji.”,
- d) w ust. 5 skreśla się wyrazy „na piśmie”;
- 15) uchyla się art. 20 i art. 21;
- 16) w art. 22:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. Do zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z uwzględnieniem ust. 2–4, 6–7a, 9 i 10.
 - 2. Prezes UKE wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów oraz uwzględniały wpływ zapewnienia tego dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na

realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów.”,

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Operator sieci, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej, przedstawia Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej, w którym uwzględnia kryteria, o których mowa w ust. 2 lub 3.”,

- c) uchyla się ust. 5,

- d) uchyla się ust. 8,

- e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie do infrastruktury technicznej lub decyzję, o której mowa w art. 182 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, dotyczącą infrastruktury technicznej, również w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej.”;

- 17) uchyla się art. 23;

- 18) w art. 24:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się art. 175 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu.”,

- b) uchyla się ust. 2–4;

- 19) uchyla się art. 24a;

- 20) w art. 25a:

- a) w ust. 1 po wyrazach „szybką sieć telekomunikacyjną” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”,

- b) w ust. 3 po wyrazach „szybką sieć telekomunikacyjną” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”,

- c) w ust. 7 w zdaniu pierwszym po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”,

- d) w ust. 8 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;
- 21) w art. 25b w ust. 2 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;
- 22) art. 27 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 27. 1. Podmiot, który:
- 1) wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do:
 - a) budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej lub
 - b) nabycia praw do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej,
 - 2) nabył prawa do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w pkt 1 lit. a
- zapewnia dostęp telekomunikacyjny do takich sieci lub infrastruktury przedsiębiorcom telekomunikacyjnym.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy całości sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, które zostały zbudowane, przebudowane, wyremontowane lub w stosunku do których nabyto prawa z wykorzystaniem środków publicznych, także w zakresie, w jakim finansowanie części tej sieci lub infrastruktury nastąpiło ze środków prywatnych.
3. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej.
4. Do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 18 ust. 2, 3, 6–8 i 11, art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 ust. 1 ustawy, z tym że Prezes UKE:
- 1) wydaje decyzję rozstrzygającą spór dotyczący tego dostępu, biorąc pod uwagę w szczególności zasady zapewnienia dostępu określone w decyzjach, umowach lub innych aktach, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów, lub nabycia praw do nich, a także kierując się koniecznością zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu oraz rozwoju konkurencji;

- 2) może z urzędu zmienić umowę o dostępie telekomunikacyjnym albo decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu wyłącznie w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, zmianą zapotrzebowania na usługi, zmianą sytuacji rynkowej lub potrzebą wykonania obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1.

5. Do zmiany umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, przepisy ust. 3 i 4 stosuje się.”;

- 23) w art. 28 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„ – kierując się koniecznością zachowania zgodności tych warunków i trybu z rynkiem wewnętrznym.”;

- 24) w art. 29:

- a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) informacje o usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczonych z nimi w pakiecie, w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych”;

- w pkt 2 wyrazy „budynkami umożliwiającymi kolokację” zastępuje się wyrazami „obiektami budowlanymi umożliwiającymi kolokację”;

- b) w ust. 2:

- uchyla się pkt 1,

- pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) jednostki samorządu terytorialnego”;

- część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie

szerokopasmowego dostępu do Internetu, informacje o posiadanych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.”,

c) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Informacje o:

- 1) posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu – przekazuje się corocznie w terminie:
 - a) do dnia 15 września – zgodnie ze stanem na dzień 30 czerwca,
 - b) do dnia 31 marca – zgodnie ze stanem na dzień 31 grudnia poprzedniego roku;
- 2) obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu – przekazuje się corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, oświadczenie, że nie posiadają

infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”,

- d) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Informacje, o których mowa w ust. 2, lub oświadczenie, o którym mowa w ust. 2b, przekazuje się za pomocą strony internetowej systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 29b ust. 2.”,

- e) w ust. 3 wyrazy „art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 22 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”,

- f) uchyla się ust. 5,

- g) w ust. 6 po wyrazach „danych z niej pochodzących,” dodaje się wyrazy „za pomocą strony internetowej, o której mowa w art. 29a ust. 2.”,

- h) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Informacje, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 419 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,

- i) w ust. 7:

- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, informacje o świadczonych w pakiecie z tymi usługami usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1,

2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych,”

- część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– kierując się potrzebą zapewnienia szczegółowego, rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o jakości istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających

zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także potrzebą usprawnienia i ujednolicenia procesu przekazywania danych.”;

- 25) w art. 29b w ust. 6 wyrazy „art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 22 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 26) w art. 29c w ust. 1:
- a) w zdaniu pierwszym po wyrazach „art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4,” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem informacji objętych wykazem, o którym mowa w art. 29d ust. 6a,”
 - b) w zdaniu drugim wyrazy „do dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami „do dnia 28 lutego”;
- 27) w art. 29d:
- a) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) art. 29b ust. 1 pkt 4, w zakresie kanałów technologicznych – nie później niż 2 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo nie później niż 2 miesiące przed dniem zgłoszenia przebudowy drogi publicznej.”;
 - b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
„6a. Na wniosek Prezesa UKE dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa udostępnia Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wykazy infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3 lit. k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, znajdujące się na terenie województw, objęte wojewódzkimi planami zarządzania kryzysowego.”;
- 28) w art. 29e pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, 4 i 6,”;
- 29) w art. 29f pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) sposób prezentowania informacji gromadzonych w bazie danych, o której mowa w art. 29b ust. 2,”;

30) w art. 29h w ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) wynikających z pozwoleń, o których mowa w art. 138 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;

5) pochodzących z rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 4;”;

31) w art. 29q dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do wypełniania obowiązków, o których mowa w art. 29k ust. 1, 4 lub 5, nie stosuje się art. 444 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;

32) po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu:

„Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;

33) w art. 30:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest zobowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp telekomunikacyjny do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, polegający na umożliwieniu:

1) doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami aż do punktu styku,

- 2) wykonania szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do punktu styku, jeżeli:
 - a) nie istnieje taka sieć lub
 - b) istniejąca sieć nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- 3) korzystania z punktu styku,
- 4) utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- 5) wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–4 i ust. 3

– w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.

1a. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, uważa się za spełniony w szczególności, gdy:

- 1) właściciel szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami nie podejmuje negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej sieci wraz z powiązanymi zasobami;
 - 2) właściciel szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami odmawia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej sieci wraz z powiązanymi zasobami;
 - 3) oferowane warunki dostępu telekomunikacyjnego do szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług, w tym cenowych i jakościowych;
 - 4) przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi w innej technologii niż technologia, w której została wykonana istniejąca w budynku szybka sieć telekomunikacyjna wraz z powiązanymi zasobami.”,
- b) w ust. 1b wyrazy „instalacja telekomunikacyjna” zastępuje się wyrazami „szybka sieć telekomunikacyjna wraz z powiązanymi zasobami”,
- c) w ust. 1c wyrazy „przyłącza telekomunikacyjnego, wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzeniu kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczeniu takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej”

zastępuje się wyrazami „szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami do punktu styku lub dalej niż do punktu styku”,

d) w ust. 1e:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) danych kontaktowych właściciela infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się na nieruchomości;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) innych przedsiębiorcach telekomunikacyjnych korzystających z infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się na nieruchomości;”,

e) ust. 3–3b otrzymują brzmienie:

„3. Właściciel wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, z wyłączeniem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do tej infrastruktury na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. Jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu jest obowiązany właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.

3a. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 i 3, jest nieodpłatny, z zastrzeżeniem, że dostęp, o którym mowa w ust. 3, jest odpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna.

3b. W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty:

- 1) związane z udostępnieniem nieruchomości w celu doprowadzenia do budynku szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami do punktu styku lub wykonania szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do punktu styku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego;
- 2) utrzymania udostępnionej szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami.”,

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowi czynność zwykłego zarządu.”,

g) w ust. 5:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, także wówczas, jeżeli dla istniejących elementów sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów warunki dostępu nie są określone w umowie lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał je, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości;”,

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie, także o dostępie, o którym mowa w ust. 3, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu; w przypadku zmiany zarządcy nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1 lub 3, na jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku – właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości;

6) w przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie, także o dostęp, o którym mowa w ust. 3, a przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o dostępie do Prezesa UKE przepisy pkt 5 oraz

art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) stosuje się odpowiednio.”,

h) uchyla się ust. 5b–5c,

i) ust. 5e i 5f otrzymują brzmienie:

„5e. Przepisy ust. 1–1f oraz 3–5a i 5d stosuje się odpowiednio do każdego, komu przysługuje skuteczne względem właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości lub właściciela szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej do punktu styku lub szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej dalej niż do punktu styku, prawo korzystania z:

- 1) punktu styku;
- 2) szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej do punktu styku lub szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej dalej niż do punktu styku.

5f. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5, jest obowiązany zapewnić także właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Przepisy ust. 1a–1f i 3a–5d stosuje się.”,

j) po ust. 5f dodaje się ust. 5g w brzmieniu:

„5g. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może uzależniać dostępu, o którym mowa w ust. 1, od ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu takiego dostępu.”;

34) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości.

2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:

- 1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej;
- 2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 697).

3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, z wnioskiem o jej zawarcie. Przepis art. 30 ust. 5d stosuje się odpowiednio.”;

35) w art. 35a:

- a) w ust. 1 w części wspólnej wyrazy „art. 30 ust. 1 i 3, lub umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa” zastępuje się wyrazami „art. 30 ust. 1 i 3 lub”,
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Po przedstawieniu informacji, o której mowa w ust. 1, lub upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Prezes UKE, kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej konkurencji oraz zapewnienia telekomunikacji, może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 lub w art. 33 ust. 1.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 1, wobec których została wydana decyzja w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 lub w art. 33 ust. 1, są obowiązane do zawierania, w zakresie swojej właściwości, umów o tym dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji.”,

- c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, zamieszczają na swoich stronach internetowych aktualne warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 oraz w art. 33 ust. 1, uwzględniające warunki określone decyzją, o której mowa w ust. 3.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przekazują Prezesowi UKE za pomocą strony internetowej systemu teleinformatycznego, o którym mowa

w art. 29b ust. 2, informacje o adresach swoich stron internetowych w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na nich warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 oraz w art. 33 ust. 1. Prezes UKE udostępnia te informacje za pośrednictwem punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji.”,

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Prezes UKE przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Przepisy działu I rozdziału 4 oddziału 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się.”;

36) w art. 36a:

- a) w ust. 2 w pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 w pkt 1 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązanymi zasobami”,
- b) w ust. 5 w pkt 3 w lit. a po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z powiązanymi zasobami”;

37) w art. 36b:

- a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepis art. 19 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Do umowy o koordynacji robót budowlanych przepisy art. 182 ust. 1, 2, 4 i 5 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 ust. 1 ustawy stosuje się odpowiednio, z tym że decyzje wydaje starosta albo wojewoda.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Do umowy o koordynacji robót budowlanych stosuje się przepis art. 175 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez strony tej umowy.”;

38) w art. 36c:

- a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepis art. 182 ust. 4 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się odpowiednio.”,
- b) w ust. 5 wyrazy „art. 22 ust. 5–8” zastępuje się wyrazami „art. 22 ust. 6–7a”;

39) w art. 36e:

- a) w ust. 7 w zdaniu pierwszym po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z powiązanymi zasobami”,
- b) w ust. 8 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązanymi zasobami”.

Art. 40. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 632) w art. 51 w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „art. 179 ust. 4a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „art. 43 ust. 5 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 41. W ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 649) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

- a) w pkt 1 wyrazy „art. 2 pkt 20a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.³⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,
- b) w pkt 3 wyrazy „odbiornik cyfrowy, o którym mowa w art. 2 pkt 23a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „odbiornik sygnału telewizyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 31 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”,
- c) w pkt 5 wyrazy „art. 2 pkt 23c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 33 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”,
- d) w pkt 6 wyrazy „art. 2 pkt 38a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 63 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

2) w art. 6 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 406 ust. 6 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

3) w art. 7 w ust. 1 i 2, w art. 8 i w art. 10 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 63 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

- 4) w art. 11 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 42. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 30) w art. 6 w pkt 12:

- 1) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, dokonywanych obok usług komunikacji elektronicznej na rzecz abonenta, doliczanych do należności za usługi komunikacji elektronicznej.”;
- 2) w części wspólnej wyrazy „usługi telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „usługi komunikacji elektronicznej”.

Art. 43. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a

Organy właściwe w sprawach poczty

Art. 120a. 1. Organami właściwymi w sprawach poczty są minister właściwy do spraw łączności i Prezes UKE.

2. Organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług pocztowych jest Prezes UKE.

Art. 120b. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE, jako organu regulacyjnego w dziedzinie rynku usług pocztowych, należy w szczególności:

- 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw łączności projektów aktów prawnych w zakresie poczty;
- 2) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami pocztowymi;
- 3) analiza i ocena funkcjonowania rynku usług pocztowych;
- 4) wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
- 6) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług pocztowych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty;
- 7) współpraca z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług pocztowych,

- przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom operatorów pocztowych i ich związków;
- 8) przedstawianie Komisji Europejskiej informacji z zakresu poczty, w tym:
- a) o nazwie i adresie operatora wyznaczonego świadczącego usługi powszechne,
 - b) o sposobie udostępniania korzystającym z usług powszechnych szczegółowych i aktualnych informacji dotyczących charakteru oferowanych usług, warunków dostępu, cen i minimalnych wymagań w zakresie czasu przebiegu przesyłek pocztowych,
 - c) o przyjętych dla obrotu krajowego minimalnych wymaganiach dotyczących czasu przebiegu przesyłek pocztowych i o przyznanym odstępstwie w tym zakresie,
 - d) o przyznanym odstępstwie od częstotliwości opróżniania nadawczych skrzynek pocztowych i doręczania przesyłek z jednoczesnym przekazaniem tej informacji pocztowym organom regulacyjnym państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - e) danych statystycznych o krajowym rynku pocztowym oraz, na żądanie Komisji Europejskiej, informacji o systemie rachunku kosztów stosowanym przez operatora wyznaczonego;
- 9) kontrola obowiązku umieszczania oddawczych skrzynek pocztowych;
- 10) wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia 2018/644.

2. Prezes UKE, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, ma prawo wstępu na teren nieruchomości, na których znajdują się oddawcze skrzynki pocztowe.

Art. 120c. 1. Prezes UKE, co najmniej raz na 4 lata, przeprowadza badanie społeczne zapotrzebowania na usługi powszechne, obejmujące w szczególności badanie:

- 1) środowiska technologicznego, ekonomicznego i społecznego oraz związanych z tym potrzeb korzystających z usług powszechnych;
- 2) sposobu wypełniania przez operatora wyznaczonego obowiązku zapewnienia dostępności i jakości usług powszechnych.

2. Wyniki badania, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw łączności oraz udostępnia na stronie podmiotowej BIP.”;

- 2) w art. 121 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 748) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 1, w art. 5 w ust. 1 i w ust. 3 w pkt 7, w art. 21 w ust. 1–7 i w art. 29 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3 wyrazy „usług telefonicznych” zastępuje się wyrazami „usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów”;
- 2) użyte w art. 2 w pkt 2, w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art. 13 w ust. 2 w pkt 2 i w art. 32 w ust. 1 i 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „połączenie telefoniczne” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „połączenie głosowe”;
- 3) w art. 2 w pkt 4 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 71 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 4) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość.”;
- 5) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi innych podmiotów niż wymienione w art. 13 ust. 1 przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego. Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego może być wykorzystywany również przez System Wspomagania Dowodzenia Policji, System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej oraz System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację, funkcjonowanie oraz wymagania techniczne dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji informacji i danych centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytoriom medycznym.”;

- 6) w art. 14 w ust. 1 wyrazy „w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „w art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 337 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 7) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 42 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 8) w art. 19 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 9) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia:

 - 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi;
 - 2) kierowanie:
 - a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz podmiotów

uprawnionych do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów odrębnych,

- b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547) w art. 3:

- 1) w pkt 15 wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 58 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w pkt 19 wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 74 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 46. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „zawieranych z dostawcą usług, o którym mowa w art. 2 pkt 27 lit. a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581 oraz z 2023 r. poz. 1394, 1703 i 2025)” zastępuje się wyrazami „zawieranych z dostawcą usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Bez uszczerbku dla prawa dostawcy usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, do pobierania opłat za połączenia głosowe, jeżeli przedsiębiorca wskazuje numer telefonu przeznaczony do kontaktowania się z nim w sprawie zawartej umowy, opłata dla konsumenta za połączenie z tym numerem nie może być wyższa niż opłata za zwykłe połączenie głosowe, zgodnie z pakietem taryfowym dostawcy usług telekomunikacyjnych, z którego korzysta konsument.”;
- 3) w art. 43h dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów art. 43p i art. 43q nie stosuje się do umów, o których mowa w art. 305 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;

4) w art. 43i pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) usług telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 80 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;

5) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 47. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 243) w art. 14 w ust. 5 w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 48. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2309 oraz z 2023 r. poz. 1723 i 1860) w art. 235 w ust. 7 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 49. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 114 w ust. 1:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;”;

2) w art. 115 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) dane, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,

2) dane, o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 i 1860.

Art. 50. W ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 955) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643 i 730), zwanej dalej „Prawem telekomunikacyjnym” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „Prawem komunikacji elektronicznej”;
- 2) w art. 16 w ust. 5, w art. 17 w ust. 4 oraz w art. 18 w ust. 6 wyrazy „Prawie telekomunikacyjnym” zastępuje się wyrazami „Prawie komunikacji elektronicznej”.

Art. 51. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2454) w art. 11 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) związane z uzyskaniem dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.

Art. 52. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 325) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 57 w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;”;
- 2) w art. 59 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.

Art. 53. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843) w art. 96 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przetwarzać informacje, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 54. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48 w ust. 11 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) w zakresie wykorzystania częstotliwości radiowych.”;

2) w art. 50 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej w zakresie wykorzystania częstotliwości radiowych;”.

Art. 55. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470) w art. 12 w ust. 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 56. W ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m (Dz. U. z 2024 r. poz. 79) w art. 14 w ust. 2 w pkt 5 wyrazy „art. 143 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „art. 138 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 57. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 913 i 1703) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;

- 2) w art. 39 w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 71 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 3) w art. 65 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:
„1a) planowanych do ustalenia przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w projekcie rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, o którym mowa w art. 110 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30% obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3 tej ustawy, lub po przeprowadzeniu przetargu lub aukcji, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2 tej ustawy;”.

Art. 58. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. (Dz. U. poz. 1728 oraz z 2020 r. poz. 1486) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 4 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.³⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 386 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w załączniku nr 3 do ustawy w ust. 13 wyrazy „w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 59. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1143) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12:
 - a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Przekazanie Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego danych, o których mowa w ust. 22 załącznika nr 2 do ustawy, przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 386 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;

- 2) w załączniku nr 2 do ustawy w ust. 22:
 - a) użyte, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „publicznie dostępna usługa telefoniczna” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej”,
 - b) wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 60. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 340) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11f:
 - a) w ust. 1 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 2) w art. 11g wyrazy „art. 161 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 389 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 3) w art. 15zzzt¹ wyrazy „art. 150 ust. 1a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 158 ust. 4 ustawy z dnia ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 61. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. z 2024 r. poz. 683) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 81 w ust. 2 wyrazy „przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w przypadku, gdy do naruszenia przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w przypadku, gdy do naruszenia przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;

- 2) uchyla się art. 84.

Art. 62. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 27 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zadanie polegające na zapewnieniu usług telekomunikacyjnych na potrzeby systemu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy na zasadach preferencyjnych.

5. Zadanie, o którym mowa w ust. 4, jest nakładane na wniosek właściwego organu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 2 pkt 2, na rzecz którego ma być wykorzystana sieć przedsiębiorcy, w drodze decyzji administracyjnej.”;

- 2) w art. 628 w ust. 5 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) urządzenia i sieci telekomunikacyjne:

- a) ujęte w planach działań, o których mowa w art. 39 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), przewidziane do użycia na potrzeby jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 2,
- b) niezbędne do wykonania decyzji nałożonych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w trybie określonym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;

- 3) w art. 648 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Minister Obrony Narodowej albo właściwy organ administracji rządowej, o którym mowa w ust. 7, niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej o nałożeniu na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zadań, o których mowa w ust. 1, oraz zawarciu umowy o wykonywaniu tych zadań.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 167 i 232) w art. 104 wyrazy „art. 60b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „art. 296 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 64. W ustawie z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 974 oraz z 2023 r. poz. 1938) w art. 7 w ust. 3 wyrazy „przedsiębiorców telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501) zastępuje się wyrazami „przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 65. W ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1703) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 7 oraz w art. 26 w ust. 1 wyrazy „tajemnicą telekomunikacyjną” zastępuje się wyrazami „tajemnicą komunikacji elektronicznej”;
- 2) użyty w art. 2 w pkt 3 i 10, w art. 3 w ust. 1 w pkt 1 i 4 dwukrotnie oraz w ust. 2, w art. 26 w ust. 1 i 2, w art. 29 w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 1 dwukrotnie, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyraz „komunikat” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „komunikat elektroniczny”;
- 3) w art. 2:
 - a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) komunikat elektroniczny – komunikat elektroniczny w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
 - b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) operator – operatora w rozumieniu art. 2 pkt 40 lit. b ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
 - c) pkt 13–17 otrzymują brzmienie:

„13) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;

14) sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 58 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;

15) tajemnica komunikacji elektronicznej – tajemnicę, o której mowa w art. 386 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;

16) uprawnione podmioty – podmioty, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;

- 17) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie telekomunikacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 74 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”,
- d) pkt 19–21 otrzymują brzmienie:
 - „19) usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 80 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;
 - 20) użytkownik – użytkownika w rozumieniu art. 2 pkt 85 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;
 - 21) użytkownik końcowy – użytkownika końcowego w rozumieniu art. 2 pkt 86 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;
- 4) w art. 14 w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 5 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 5) w art. 15 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 6) w art. 17 w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Prezes UKE pozostawia wniosek o wpis w wykazie, o którym mowa w ust. 1, bez rozpoznania, jeżeli wniosek ten został złożony przez podmiot, któremu Prezes UKE nie przyznał prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 159 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, albo podmiot, który nie wykorzystuje numeracji na podstawie umowy, o której mowa w art. 164 albo art. 168 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, w zakresie numeru wskazanego we wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.”;
- 7) w art. 19 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do kontroli stosuje się przepisy działu VIII rozdziału 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;
- 8) w art. 23:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami w komunikacji elektronicznej, w drodze decyzji, nakazać:
 - 1) przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub

usługi zrealizowane po upływie, określonego w decyzji, terminu, o którym mowa w ust. 2;

- 2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 346 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, zaprzestanie świadczenia usługi;
- 3) usługodawcy w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. ...) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru, lub usługi z dodatkowym świadczeniem.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa termin na:

- 1) zablokowanie dostępu do numeru lub usługi,
- 2) zaprzestanie świadczenia usługi,
- 3) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi z dodatkowym świadczeniem

– nie krótszy niż 6 godzin od momentu doręczenia decyzji.”,

b) uchyla się ust. 3;

9) w art. 24 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do kontroli, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepisy działu VIII rozdziału 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;

10) w art. 25 w ust. 1 w części wspólnej wyrazy „art. 106 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 378 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

11) w art. 27 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 346 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej albo usługodawca, w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, który nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 23 ust. 1, podlega karze pieniężnej.”;

12) w art. 28:

- a) w ust. 1:
 - wyrazy „art. 27 ust. 1, 3 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 27 ust. 1, 3, 3a i 4”,
 - wyrazy „art. 27 ust. 1, 3 lub 4” zastępuje się wyrazami „art. 27 ust. 1, 3, 3a lub 4”,
- b) w ust. 2–4, 6, 8 i 9 wyrazy „art. 27 ust. 1, 3 lub 4” zastępuje się wyrazami „art. 27 ust. 1, 3, 3a lub 4”.

Rozdział 3

Przepis uchylający, przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 66. 1. Traci moc ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34), z wyjątkiem ust. 2 i 3.

2. Przepis art. 56 ust. 4a ustawy, o której mowa w ust. 1, traci moc po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

3. Przepisy art. 1 ust. 1 pkt 2, art. 2 pkt 1, 17, 27, 29, 31, 35, 41, 43, 46, 48, 49 i 52, art. 9, art. 160 ust. 1 i 2, działu VIIa oraz art. 209 ust. 1 pkt 25a, 27¹ i 27a ustawy, o której mowa w ust. 1, tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającą rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającą dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80).

Art. 67. 1. Do uiszczania rocznej opłaty telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 183 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych za rok 2024 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Komunikat o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2024 r., wydany na podstawie art. 183 ust. 8 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, zachowuje moc do dnia 31 grudnia 2024 r.

3. Do ustalenia i uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych za rok 2025 stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 31 grudnia 2024 r. komunikat o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2025 r.

5. Do ustalenia i uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych za rok 2026 stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, z uwzględnieniem ust. 6.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 31 grudnia 2025 r. komunikat o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2026 r.

Art. 68. Do dnia 31 grudnia 2035 r. do urządzeń radiowych używanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, na podstawie pozwoleń radiowych nie stosuje się wymagań, o których mowa w art. 142 ust. 1 pkt 4 lit. a tej ustawy.

Art. 69. Aparatura, w tym urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe bez deklaracji zgodności lub oznakowania CE, wprowadzona do obrotu lub używana na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, może być używana do dnia 31 grudnia 2035 r., jeżeli nie powoduje zakłóceń w pracy innej aparatury.

Art. 70. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, może w przypadku, o którym mowa w art. 142 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń radiowych.

Art. 71. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zawierając umowę o świadczenie usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej na podstawie pakietów startowych dostępnych w sprzedaży przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, może realizować obowiązki, o których mowa w art. 285 ust. 7, art. 287 ust. 1 oraz art. 289 ust. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, przez doręczenie konsumentowi wymaganych informacji niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usług w trybie art. 296 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Doręczenie, o którym mowa w ust. 1, jest realizowane przez udostępnienie informacji, o których mowa w art. 285, art. 287 i art. 289 ustawy, o której mowa w art. 1, w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezminionej postaci dla celów dowodowych, lub

możliwości otrzymania tych dokumentów w każdej jednostce obsługującej użytkowników danego dostawcy usług.

3. O udostępnieniu informacji, o którym mowa w ust. 2, dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje abonenta na trwałym nośniku.

Art. 72. W przypadku usług, o których mowa w art. 350 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, świadczonych w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zgoda i autoryzacje, o których mowa w art. 349 ust. 1 lub 2 oraz art. 350 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie są wymagane przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usługi komunikacji elektronicznej świadczącym abonentowi również usługę fakultatywnego obciążania rachunku, lecz nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 73. 1. Do wniosków o wpis, o dokonanie zmiany wpisu oraz o wykreślenie z rejestrów, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 1a ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Podmioty wpisane do rejestrów, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 1a ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, są obowiązane złożyć wnioski o uzupełnienie wpisów do rejestrów, o których mowa odpowiednio w art. 5 ust. 1 i 3 ustawy, o której mowa w art. 1, odpowiednio o dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4–7 oraz art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w art. 1, w zakresie, w jakim nie było to wymagane przepisami ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1.

3. Prezes UKE w terminie 30 dni od dnia otrzymania danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4–7 oraz art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w art. 1, uzupełnia wpisy do rejestrów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 1a ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, nie złożył wniosku o uzupełnienie wpisu do rejestru zgodnie z ust. 2, Prezes UKE wzywa ten podmiot do złożenia wniosku w określonym w wezwaniu terminie, nie krótszym niż 7 dni.

5. Niezłożenie wniosku o uzupełnienie wpisu do rejestru zgodnie z ust. 4 skutkuje wykreśleniem podmiotu z właściwego rejestru.

Art. 74. 1. Do analiz rynku rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Czynności w ramach analiz, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność.

3. Do postępowań w sprawie określania rynków właściwych, nakładania, zmiany i uchylania obowiązków regulacyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 75. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 27, art. 28 i art. 139 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, z wyjątkiem art. 182 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 45, art. 62 ust. 3, art. 62a ust. 2, 5 i 6, art. 63 ust. 2a i art. 136 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 76. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 39 ust. 4, art. 40 ust. 4, art. 43 ust. 1 i 2, art. 53 ust. 1–3, art. 54, art. 79b ust. 1, art. 96 ust. 1 i 3, art. 98 ust. 1–3, art. 109 ust. 1, art. 114a ust. 1, 2 i 5, art. 115a, art. 116 ust. 11a, art. 122, art. 122¹ i art. 122a ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku gdy postępowania, o których mowa w art. 98 ust. 1 i 2 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, były prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, postępowania, o których mowa w art. 98 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, wszczyna się i prowadzi na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 65 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 77. W przypadku obowiązków określonych w art. 39 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 40 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, wynikających z decyzji wydanych przed dniem 2 czerwca 2011 r., w celu weryfikacji i ustalenia wysokości opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalnego albo minimalnego poziomu stosuje się następujące metody:

- 1) pułap cenowy;
- 2) cena detaliczna minus;

- 3) orientacja kosztowa;
- 4) uwzględnienie wysokości opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

Art. 78. 1. Do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, z wyjątkiem przepisów art. 285–290 oraz art. 293 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. W przypadku umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z podmiotami, o których mowa w art. 292 ustawy, o której mowa w art. 1, przed dniem wejścia w życie tej ustawy dostawca usług telekomunikacyjnych uzyskuje zgodę tego podmiotu na wyłączenie stosowania wobec niego przepisów art. 305 ust. 1 i 3 oraz art. 317 ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Przepisy art. 301 ustawy, o której mowa w art. 1, nie mają wpływu na okres obowiązywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

4. W przypadku wypowiedzenia umowy, o której mowa w ust. 1, przez abonenta lub przez dostawcę usług telekomunikacyjnych z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, nie stosuje się przepisów art. 304 i art. 309 ustawy, o której mowa w art. 1. Roszczenie jest dochodzone na podstawie dotychczasowych postanowień umownych, a jego wysokość nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi przy zawarciu umowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej wypowiedzenia.

5. Przepisy art. 331 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się również do środków z doładowań pozostałych na koncie w dniu ogłoszenia ustawy, o której mowa w art. 1.

6. Dostawca usług telekomunikacyjnych, wprowadzając zmiany warunków umowy, o której mowa w ust. 1, wynikające wyłącznie z konieczności ich dostosowania do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, podaje do publicznej wiadomości, publikując na swojej stronie internetowej, będącej trwałym nośnikiem w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759), treść wprowadzonych zmian z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Dostawca usług telekomunikacyjnych informuje jednocześnie abonenta o tej zmianie, z wykorzystaniem krótkiej wiadomości tekstowej (SMS), wskazując swoją stronę internetową, o której mowa w zdaniu pierwszym, zawierającej:

- 1) odnośnik do udostępnionych przez dostawcę usług treści zmian;
- 2) pouczenie o prawie do wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, z zastrzeżeniem konieczności zapłaty roszczenia, o którym mowa w ust. 4.

7. Termin na realizację przez abonenta prawa do wypowiedzenia umowy, w przypadku o którym mowa w ust. 6 pkt 2, nie może być krótszy niż do dnia wejścia w życie zmian.

8. Dostawca usług telekomunikacyjnych, dokonując jednostronnej zmiany warunków umowy, o której mowa w ust. 1, w zakresie zmian określonych w art. 308 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, przedstawia abonentowi na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 307 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1:

- 1) treść wprowadzonych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wejściem ich w życie;
- 2) informację o prawie abonenta do wypowiedzenia umowy, o której mowa w ust. 1, w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

9. Przekazaniem informacji, o których mowa w ust. 8 pkt 1 i 2, nie jest przekazanie przez dostawcę usług telekomunikacyjnych odnośnika do udostępnionej przez dostawcę usług telekomunikacyjnych na jego stronie internetowej informacji możliwej do pobrania z wykorzystaniem krótkiej wiadomości tekstowej (SMS).

10. Dostawca usług telekomunikacyjnych może wprowadzić zmiany warunków umowy, o których mowa w ust. 6 i 8, w dotychczasowych wzorcach umownych.

Art. 79. 1. Do zgłoszenia, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, zgłoszenia aktualizacyjnego, o którym mowa w art. 65 ust. 1d ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, oraz do informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, o której mowa w art. 65 ust. 1k ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 341 ust. 1, wpisany w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, do rejestru, o którym mowa w art. 345 ust. 1 tej ustawy, w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie przekazuje Prezesowi UKE swój numer identyfikacji podatkowej (NIP).

3. Prezes UKE w terminie 30 dni od dnia otrzymania NIP, o którym mowa w ust. 2, uzupełnia wpis do rejestru, o którym mowa w art. 345 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, nie przekazał NIP zgodnie z przepisem ust. 2, Prezes UKE wzywa ten podmiot do uzupełnienia tego numeru w określonym w wezwaniu terminie, nie krótszym niż 7 dni.

5. Nieuzupełnienie NIP zgodnie z ust. 4 skutkuje wykreśleniem podmiotu z rejestru, o którym mowa w art. 345 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 80. Do żądania przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 71 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, złożonego i niezrealizowanego przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 81. Po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, abonent może żądać szczegółowego wykazu wykonanych usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 80 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, zrealizowanych przed dniem wejścia ustawy, o której mowa w art. 1, zgodnie z art. 80 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1.

Art. 82. Do publikacji przez Prezesa UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 99 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, w zakresie spraw związanych z dopłatą do kosztów usług świadczonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, do których świadczenia został wyznaczony, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 83. Do zdarzeń będących podstawą do wszczęcia reklamacji, o której mowa w art. 106 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, zaistniałych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 84. Plany zagospodarowania częstotliwości, ustalone na podstawie art. 112 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, zachowują moc.

Art. 85. Rezerwacja częstotliwości, o której mowa w art. 114 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, dokonana przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowuje moc i staje się rezerwacją częstotliwości, o której mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 86. 1. Do postępowań w sprawie dokonania, zmiany i cofnięcia rezerwacji częstotliwości, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań w sprawie dokonania na kolejny okres rezerwacji częstotliwości, które, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy, o której mowa w art. 1, są częstotliwościami

zharmonizowanymi, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Postępowania w sprawie dokonania na kolejny okres rezerwacji częstotliwości, które w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1, nie są częstotliwościami zharmonizowanymi, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, umarza się.

4. Wniosek w sprawie dokonania na kolejny okres rezerwacji częstotliwości, które w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1, są częstotliwościami zharmonizowanymi, dla której okres wykorzystywania częstotliwości upływa w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, składa się nie później niż w terminie 6 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości.

Art. 87. 1. Do konkursu, przetargu, aukcji, o których mowa w art. 116 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, ogłoszonych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowania w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu konkursu, przetargu albo aukcji ogłoszonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 88. 1. Przydziały numeracji dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc i stają się przydziałami zasobów numeracji w rozumieniu tej ustawy.

2. Do postępowań w sprawie przydziału numeracji wszczętych na podstawie art. 126 ust. 1–9 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do postępowań w sprawie cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu, o których mowa w art. 126 ust. 10 i 11 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 89. Do postępowań w sprawie wydania, zmiany i cofnięcia pozwolenia radiowego, o którym mowa w art. 143 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, lub zmiany warunków wykorzystywania częstotliwości, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 90. Pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 143 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowuje moc i staje się pozwoleniem radiowym, o którym mowa w art. 138 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 91. Decyzje, o których mowa w art. 144a i art. 144b ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc i stają się decyzjami, o których mowa w art. 152 i art. 153 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 92. Do wniosków o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 144c ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 93. 1. Świadcstwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej, o którym mowa w art. 149 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowuje moc przez okres, na jaki zostało wydane.

2. Świadcstwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, o którym mowa w art. 149 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowuje moc i jest równoważne zaświadczeniu o pozytywnym wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, o którym mowa w art. 143 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 94. Do decyzji wydanych na podstawie art. 178 ust. 1 oraz art. 179 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 95. 1. Do prowadzonych na podstawie ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1:

- 1) kontroli,
- 2) postępowań pokontrolnych oraz
- 3) innych postępowań dotyczących decyzji w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 209 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1

– wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do decyzji w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 209 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Czynności podjęte w ramach kontroli prowadzonej na podstawie ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność.

Art. 96. Do postępowań sądowych i sądownoadministracyjnych wszczętych na skutek odwołań od decyzji Prezesa UKE, skarg na decyzje Prezesa UKE i zażaleń na postanowienia wydane przez Prezesa UKE, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 97. 1. Decyzje lub postanowienia wydane na podstawie ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, z uwzględnieniem art. 87 ust. 2, art. 88, art. 90 i art. 91 niniejszej ustawy, zachowują moc i stają się odpowiednio decyzjami lub postanowieniami, o których mowa w ustawie, o której mowa w art. 1, regulującymi sprawy rozstrzygane decyzjami utrzymanymi w mocy.

2. Do decyzji wydanych na podstawie art. 98 ust. 1–3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do spraw związanych z realizacją obowiązków, o których mowa w art. 38 ust. 1 i art. 39 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, i związanych z tym uprawnień Prezesa UKE stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem art. 77 niniejszej ustawy.

Art. 98. Zgody na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej lub na używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego zebrane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność, jeżeli pierwotny sposób wyrażenia zgody odpowiada warunkom ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 99. Obowiązku, o którym mowa w art. 406 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się do pojazdów wyposażonych w samochodowe odbiorniki radiofoniczne wyprodukowanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 100. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 13 ust. 2, art. 18, art. 22, art. 30 oraz art. 35a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 39 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, oraz ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z wyjątkiem przepisu art. 182 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 20 ustawy zmienianej w art. 39 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 101. 1. Przepis art. 27 ustawy zmienianej w art. 39 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnych, w przypadku których:

- 1) zawarcie umowy o dofinansowaniu z wykorzystaniem środków publicznych ich budowy, przebudowy lub remontu lub
- 2) nabycie praw do takiej infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnych z wykorzystaniem środków publicznych

– nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Późniejsze zmiany umowy o dofinansowaniu nie wpływają na zasadę określoną w zdaniu poprzedzającym.

2. Przepis art. 27 ustawy zmienianej w art. 39 stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w przypadku nabycia prawa do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej wybudowanej, przebudowanej lub wyremontowanej z wykorzystaniem środków publicznych, mającego miejsce po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Art. 102. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 3 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 2) art. 7 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 3) art. 51 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 260 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 4) art. 73 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 330 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 5) art. 78:
 - a) ust. 7 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 337 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,

- b) ust. 7a ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 44,
- 6) art. 79c ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 340 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 7) art. 82 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 360 ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 8) art. 95 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 369 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 9) art. 106 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 378 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 10) art. 109 ust. 12 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 384 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 11) art. 111 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 12) art. 120 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 126 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 13) art. 126:
 - a) ust. 12:
 - pkt 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 162 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - pkt 2 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 162 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1,

- b) ust. 13 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 162 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 14) art. 132:
- a) ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 406 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - b) ust. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 406 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 15) art. 144 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 145 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 16) art. 148 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 144 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 17) art. 150 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 158 ust. 12 i 13 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 18) art. 175a ust. 2 i 2a ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającą rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającą dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2),
- 19) art. 175d ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającą rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającą dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2),

- 20) art. 176a ust. 5 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 21) art. 177 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 22) art. 180a ust. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 48 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 23) art. 180c ust. 2 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 24) art. 180f ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 54 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 25) art. 181 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 26) art. 182 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 27) art. 183 ust. 7 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 14 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 28) art. 184 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 29) art. 185:
 - a) ust. 11 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 19 ustawy, o której mowa w art. 1,

- b) ust. 12 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 20 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 30) art. 199 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 432 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 31) art. 205:
 - a) ust. 2 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 439 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - b) ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 439 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1

– jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 103. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 39 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 104. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, staje się rejestrem przedsiębiorców telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Rejestr, o którym mowa w art. 10 ust. 1a ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, staje się rejestrem jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Wpisy do rejestrów, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 1a ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, stają się odpowiednio wpisami, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Prezes UKE usuwa dane, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 6 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, ujawnione przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w rejestrach, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 1a ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1.

5. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) treść wpisów do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 105. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 65 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, staje się rejestrem numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o którym mowa w art. 345 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, zgłoszenie aktualizacyjne, o którym mowa w art. 65 ust. 1d ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, oraz informacja o terminie zakończenia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, o której mowa w art. 65 ust. 1k ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, stają się odpowiednio zgłoszeniem, o którym mowa w art. 346 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zgłoszeniem aktualizacyjnym, o którym mowa w art. 346 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, lub informacją o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o której mowa w art. 348 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Wpis do rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 1j ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, staje się wpisem, o którym mowa w art. 347 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 106. Dziennik urzędowy, o którym mowa w art. 191 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, staje się dziennikiem urzędowym, o którym mowa w art. 418 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 107. 1. Wniosek w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, staje się wnioskiem o dokonanie przydziału częstotliwości, o którym mowa w art. 128 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Rezerwacje częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe dokonane na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stają się przydziałami częstotliwości, o których mowa w art. 128 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, i zachowują moc do upływu terminu, na który zostały wydane.

3. Użytkownik rządowy wykorzystujący częstotliwości z zakresów użytkowanych jako cywilno-rządowe nieposiadający rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 114 ust. 1

ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, jest obowiązany do wystąpienia z wnioskiem o dokonanie przydziału częstotliwości, o którym mowa w art. 128 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy. Prezes UKE, dokonując tego przydziału, nie może naruszać dotychczasowych uprawnień użytkowników rządowych do dysponowania przez nich częstotliwościami.

Art. 108. 1. Częstotliwości w użytkowaniu rządowym wykorzystywane przez użytkowników rządowych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stają się częstotliwościami wykorzystywanymi na podstawie przydziału częstotliwości, o którym mowa w art. 72 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Użytkownicy rządowi przekazują Ministrowi Obrony Narodowej informacje dotyczące wykorzystywanych częstotliwości będących w użytkowaniu rządowym w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Minister Obrony Narodowej, na podstawie otrzymanych informacji, dokona niezwłocznie przydziału częstotliwości, o którym mowa w art. 72 ustawy, o której mowa w art. 1. Minister Obrony Narodowej dokonując tego przydziału, nie może naruszać dotychczasowych uprawnień użytkowników rządowych do dysponowania przez nich częstotliwościami.

Art. 109. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 144c ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Wpisy do rejestru, o których mowa w art. 144c ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, stają się wpisami, o których mowa w art. 148 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 110. Plany działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń, o których mowa w art. 176a ust. 2 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, sporządzone, uzgodnione i wprowadzone do stosowania przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stają się planami działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, o których mowa w art. 39 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 111. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 180b ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, wskaże Prezesowi UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, wspólnie z którym będzie wykonywał obowiązek, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, lub przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, któremu powierzył wykonywanie tego obowiązku.

Art. 112. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, Prezes UKE, o którym mowa w art. 190 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, staje się Prezesem UKE, o którym mowa w art. 413 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Kadencja osoby powołanej na stanowisko Prezesa UKE na podstawie ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 nie ulega skróceniu.

3. Zastępca Prezesa UKE powołany przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, staje się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zastępcą Prezesa UKE, o którym mowa w art. 417 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 113. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, Urząd Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, staje się Urzędem Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 420 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, pracownicy zatrudnieni w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, stają się pracownikami Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 420 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1. Przepis art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465) stosuje się odpowiednio.

3. Statut Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydany na podstawie art. 193 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1 zachowuje moc do dnia wejścia w życie statutu, o którym mowa w art. 420 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Zamiejscowe jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 193 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, wchodzące w skład Urzędu Komunikacji Elektronicznej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stają się zamiejscowymi jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 420 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 114. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, mienie Skarbu Państwa będące we władaniu Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, staje się mieniem Skarbu Państwa będącym we władaniu Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 420 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Należności i zobowiązania Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, z dniem wejścia w życie ustawy, o której

mowa w art. 1, stają się należnościami i zobowiązaniami Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 420 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 115. 1. W sprawach sądowych, sądownoadministracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w których stroną lub uczestnikiem jest Prezes UKE, o którym mowa w art. 190 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, z dniem wejścia w życie ustawy stroną lub uczestnikiem staje się Prezes UKE, o którym mowa w art. 413 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. W sprawach sądowych, sądownoadministracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, w których stroną lub uczestnikiem jest Urząd Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stroną lub uczestnikiem staje się Urząd Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 420 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 116. Prezes UKE ogłasza informację, o której mowa w art. 23 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 117. 1. W terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „BIP UKE”, informację o wysokości jednorazowej opłaty za prawo używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym wydawanym w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, w wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672).

2. Wysokość opłaty przedstawiona w informacji, o której mowa w ust. 1, obowiązuje od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, do dnia 31 grudnia 2024 r.

Art. 118. 1. Przed uruchomieniem narzędzia porównawczego, o którym mowa w art. 315 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenie o gotowości narzędzia porównawczego do przyjęcia danych.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej

w poprzednim roku kalendarzowym wyniósł co najmniej dwutysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje dane, o których mowa w art. 313 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, dotyczące wszystkich oferowanych przez siebie publicznie dostępnych usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej.

3. Prezes UKE w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1, podaje również wysokość przychodu z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym obliczonego w sposób, o którym mowa w ust. 2.

Art. 119. 1. Przepisu art. 318 ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się przed upływem 3 miesięcy od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw informatyzacji komunikatu o uruchomieniu funkcjonalności systemu, o którym mowa w art. 321 ustawy, o której mowa w art. 1, po potwierdzeniu przez Prezesa UKE gotowości do uruchomienia funkcjonalności tego systemu.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza komunikat, o którym mowa w ust. 1, w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Przepisu art. 318 ust. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się przed uruchomieniem funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes UKE określa sposób i tryb wymiany komunikatów między operatorami lub dostawcami usług do dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, w informacji udostępnionej w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 120. 1. Przepisów art. 336 i art. 337 ustawy, o której mowa w art. 1, w zakresie przekazywania i udostępniania danych lokalizacyjnych pochodzących z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego nie stosuje się przed upływem 3 miesięcy od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikatu o uruchomieniu funkcjonalności dotyczącej lokalizowania zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, w oparciu o dane pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, po potwierdzeniu przez Prezesa UKE gotowości do uruchomienia tej funkcjonalności systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, w komunikacie ogłoszonym w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, informuje o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego do przyjmowania i obsługi zgłoszeń alarmowych zawierających dane lokalizacyjne pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza komunikat, o którym mowa w ust. 1, po ogłoszeniu przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej informacji o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego, o której mowa w ust. 2.

4. Koordynatorem uruchomienia funkcjonalności polegającej na przekazywaniu i udostępnianiu danych lokalizacyjnych pochodzących z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o której mowa w art. 336 ust. 3 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, jest minister właściwy do spraw informatyzacji a podmiotami uczestniczącymi w jej uruchomieniu są:

- 1) minister właściwy do spraw administracji publicznej w zakresie przystosowania centrów powiadamiania ratunkowego do przyjmowania i obsługi zgłoszeń alarmowych zawierających dane lokalizacyjne pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego;
- 2) Prezes UKE w zakresie przystosowania systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, do odbioru od operatorów ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej danych lokalizacyjnych i przekazaniu tych danych w sposób, o którym mowa w art. 337 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1;
- 3) operatorzy ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w zakresie przystosowania do odbioru danych lokalizacyjnych pochodzących z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego i przekazania ich do systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1;
- 4) podmioty wskazane w art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 4, współdziałają przy realizacji zadań wskazanych przez koordynatora, o którym mowa w ust. 4, w celu jak najbardziej efektywnego, adekwatnego i szybkiego uruchomienia funkcjonalności polegającej na przekazywaniu i udostępnianiu danych lokalizacyjnych pochodzących z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o której mowa w art. 336 ust. 3 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 121. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 46 pkt 5, art. 66 ust. 2, art. 78 ust. 3 i 5–8 oraz art. 117, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;

- 2) art. 44 pkt 9 w zakresie art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2024 r.;
- 3) art. 39 pkt 24 i 27, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
- 4) art. 39 pkt 31, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik
do ustawy
z dnia
(Dz. U. poz. ...)

„Załącznik nr 1

**INFORMACJE DOTYCZĄCE KORZYSTANIA Z PRAWA ODSTĄPIENIA OD
UMOWY/ WZÓR POUCZENIA O ODSTĄPIENIU OD UMOWY**

Prawo odstąpienia od umowy

Mają Państwo prawo odstąpić od niniejszej umowy w terminie 14 dni bez podania jakiegokolwiek przyczyny, a w przypadku umowy zawartej podczas nieumówionej wizyty w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta albo wycieczki – w terminie 30 dni.

Termin do odstąpienia od umowy wygasa po upływie 14 dni od dnia [1], a w przypadku umowy zawartej podczas nieumówionej wizyty w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta albo wycieczki – po upływie 30 dni od dnia [1].

Aby skorzystać z prawa odstąpienia od umowy, muszą Państwo poinformować nas [2] o swojej decyzji o odstąpieniu od niniejszej umowy w drodze jednoznacznego oświadczenia (na przykład pismo wysłane pocztą lub pocztą elektroniczną).

Mogą Państwo skorzystać z wzoru formularza odstąpienia od umowy, jednak nie jest to obowiązkowe. [3]

Aby zachować termin do odstąpienia od umowy, wystarczy, aby wysłali Państwo informację dotyczącą wykonania przysługującego Państwu prawa odstąpienia od umowy przed upływem terminu do odstąpienia od umowy.

Skutki odstąpienia od umowy

W przypadku odstąpienia od niniejszej umowy zwracamy Państwu wszystkie otrzymane od Państwa płatności, w tym koszty dostarczenia towaru (z wyjątkiem dodatkowych kosztów wynikających z wybranego przez Państwa sposobu dostarczenia innego niż najtańszy zwykły sposób dostarczenia oferowany przez nas), niezwłocznie, a w każdym przypadku nie później niż 14 dni od dnia, w którym zostaliśmy poinformowani o Państwa decyzji o wykonaniu prawa odstąpienia od niniejszej umowy. Zwrotu płatności dokonamy przy użyciu takich samych sposobów płatności, jakie zostały przez Państwa użyte w pierwotnej transakcji, chyba że

wyraźnie zgodziliście się Państwo na inne rozwiązanie; w każdym przypadku nie poniosą Państwo żadnych opłat w związku z tym zwrotem. [4]

[5]

[6]

Instrukcja wypełniania:

[1] Proszę wpisać jeden z następujących fragmentów tekstu w cudzysłowie:

w przypadku umów o świadczenie usług lub umów, których przedmiotem jest dostarczanie wody, gazu lub energii elektrycznej, w przypadku gdy nie są one dostarczane w ograniczonej objętości lub w ustalonej ilości, dostarczanie energii cieplnej lub dostarczanie treści cyfrowych, które nie są dostarczane na nośniku materialnym: „zawarcia umowy.”;

w przypadku umowy zobowiązującej do przeniesienia własności towaru (np. umowy sprzedaży, umowy dostawy lub umowy o dzieło będące towarem): „w którym weszli Państwo w posiadanie towaru lub w którym osoba trzecia inna niż przewoźnik i wskazana przez Państwa weszła w posiadanie towaru.”;

w przypadku umowy zobowiązującej do przeniesienia własności wielu towarów, które są dostarczane osobno: „w którym weszli Państwo w posiadanie ostatniego z towarów lub w którym osoba trzecia inna niż przewoźnik i wskazana przez Państwa weszła w posiadanie ostatniego z towarów.”;

w przypadku umowy zobowiązującej do przeniesienia własności towarów dostarczanych partiami lub w częściach: „w którym weszli Państwo w posiadanie ostatniej partii lub części lub w którym osoba trzecia inna niż przewoźnik i wskazana przez Państwa weszła w posiadanie ostatniej partii lub części.”;

w przypadku umów o regularne dostarczanie towarów przez czas oznaczony: „w którym weszli Państwo w posiadanie pierwszego z towarów lub w którym osoba trzecia inna niż przewoźnik i wskazana przez Państwa weszła w posiadanie pierwszego z towarów.”.

[2] Proszę wpisać Państwa nazwisko, pełny adres pocztowy oraz, o ile są dostępne, numer telefonu i adres e-mail.

[3] Jeżeli umożliwiają Państwo konsumentowi wypełnienie i przesłanie informacji o odstąpieniu od umowy drogą elektroniczną na Państwa stronie internetowej, proszę wpisać, co następuje: „Mogą Państwo również wypełnić i przesłać formularz odstąpienia od umowy

lub jakiegokolwiek inne jednoznaczne oświadczenie drogą elektroniczną na naszej stronie internetowej [proszę wstawić adres strony internetowej]. Jeżeli skorzystają Państwo z tej możliwości, prześlemy Państwu niezwłocznie potwierdzenie otrzymania informacji o odstąpieniu od umowy na trwałym nośniku (np. pocztą elektroniczną).”.

[4] W przypadku umów zobowiązujących do przeniesienia własności towarów, w których nie zaproponowali Państwo, że odbiorą towary w przypadku odstąpienia od umowy, proszę wpisać, co następuje: „Możemy wstrzymać się ze zwrotem płatności do czasu otrzymania towaru lub do czasu dostarczenia nam dowodu jego odesłania, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej.”.

[5] Jeżeli konsument otrzymał towary w związku z umową:

a) proszę wpisać:

– „Odbierzemy towar”; lub

– „Proszę odesłać lub przekazać nam towar lub ... [proszę tutaj wpisać nazwę i pełny adres pocztowy, w przypadku gdy ma to zastosowanie, osoby upoważnionej przez Państwa do odbioru towaru], niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż 14 dni od dnia, w którym poinformowali nas Państwo o odstąpieniu od niniejszej umowy. Termin jest zachowany, jeżeli odesłają Państwo towar przed upływem terminu 14 dni.”;

b) proszę wpisać:

– „Ponosimy koszty zwrotu towarów.”;

– „Będą Państwo musieli ponieść bezpośrednie koszty zwrotu towarów.”;

– Jeżeli w przypadku umowy zawieranej na odległość nie oferują Państwo ponoszenia kosztów zwrotu towarów, a towar ze względu na swój charakter nie może zostać w zwykły sposób odesłany pocztą: „Będą Państwo musieli ponieść bezpośrednie koszty zwrotu towarów: ... PLN [proszę wpisać kwotę]”; lub jeżeli nie można, rozsądnie oceniając, wcześniej obliczyć kosztów zwrotu towarów: „Będą Państwo musieli ponieść bezpośrednie koszty zwrotu towarów. Wysokość tych kosztów szacowana jest maksymalnie na kwotę około ... PLN [proszę wpisać kwotę].”; lub

– Jeżeli, w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa, towar ze względu na swój charakter nie może zostać w zwykły sposób odesłany pocztą, a dostarczono

go do miejsca zamieszkania konsumenta w chwili zawarcia umowy: „Odbioru towaru dokonamy na nasz koszt”; oraz

c) proszę wpisać: „Odpowiadają Państwo tylko za zmniejszenie wartości towaru wynikające z korzystania z niego w sposób inny niż było to konieczne do stwierdzenia charakteru, cech i funkcjonowania towaru.”.

[6] W przypadku umów dotyczących świadczenia usług lub dostarczania wody, gazu lub energii elektrycznej, w przypadku gdy nie są one dostarczane w ograniczonej objętości lub w ustalonej ilości, lub dostarczania energii cieplnej, proszę wpisać, co następuje: „Jeżeli zażądali Państwo rozpoczęcia świadczenia usług lub dostarczania wody/gazu/energii elektrycznej/energii cieplnej [niepotrzebne skreślić] przed upływem terminu do odstąpienia od umowy, zapłacą nam Państwo kwotę proporcjonalną do zakresu świadczeń spełnionych do chwili, w której poinformowali nas Państwo o odstąpieniu od niniejszej umowy.”.

UZASADNIENIE

I. Wprowadzenie

Ustawa wprowadzająca ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej związana jest z projektowaną ustawą – Prawo komunikacji elektronicznej (zwaną dalej również „Pke” lub „ustawą Pke”), która ma zastąpić ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34) (zwaną dalej również „Pt” lub „ustawą Pt”). Biorąc pod uwagę wielość zmian koniecznych do wprowadzenia w odrębnych ustawach, związanych z zastąpieniem obecnie obowiązującej ustawy – Pt nową ustawą – Pke, implementującą postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.) (zwaną dalej również „EKŁE”), zasadne jest uregulowanie zmian, przepisów przejściowych oraz dostosowujących w odrębnej ustawie wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.

Projekt realizuje kamień milowy C3L Nowy akt prawny służący likwidacji barier we wdrażaniu sieci 5G w ramach reformy C1.2 Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.

Ustawa, w art. 1, reguluje termin wejścia w życie tzw. ustawy głównej, tj. ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, która powinna wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Należy wskazać, że w art. 124 EKŁE został określony termin transpozycji tej dyrektywy, która powinna nastąpić do 21 grudnia 2020 r.

Wyjątkiem od ogólnego terminu wejścia w życie Pke jest regulacja wynikająca z art. 301 ust. 1 dotycząca maksymalnego okresu, na jaki mogą być zawierane umowy w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna. Uprawnienie konsumenckie limitujące długość trwania umowy z dostawcą usług jest bardzo ważne z punktu widzenia interesów konsumenta, gdyż uniemożliwia związanie konsumenta z danym dostawcą na okres dłuższy niż 24 miesiące i pozwala na częstsze niż dotychczas korzystanie z różnorodności wyboru zarówno samej usługi, jak i jej dostawcy. Należy wspomnieć, że obecnie na rynku oferowane są umowy trwające 36, a czasem nawet 48 miesięcy, co nie zawsze z punktu widzenia konsumenta może być pożądane, gdyż w tak długim okresie zobowiązaniowym na rynku pojawiać się mogą korzystniejsze oferty, z których konsument nie może swobodnie skorzystać, bez ryzyka konieczności zwrotu ulgi udzielonej przy zawarciu umowy. W związku z tym zasadnym jest aby przepis regulujący długość trwania umów wszedł w życie w terminie 7 dni od dnia

ogłoszenia ustawy, eliminując tym samym możliwość zawierania od tego dnia umów z konsumentami na okres dłuższy niż 24 miesiące.

W zakresie wejścia w życie art. 356 Pke, konieczność zapewnienia dodatkowego okresu dla Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej również „Prezesa UKE”) do określenia przepustowości, o której mowa w art. 356 Pke, wynika z potrzeby przeprowadzenia przez Prezesa UKE pogłębionych analiz w tym obszarze, mając na względzie aktualny poziom oczekiwań społecznych oraz możliwości technicznych dostawców usług i operatorów.

Z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy powinien wejść art. 422 ust. 1 pkt 3 Pke. Przepis ten odnosi się do uprawnień kontrolnych Prezesa UKE w zakresie kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95, z późn. zm.). Rozporządzenie to już obowiązuje (od 1 kwietnia 2020 r.) i zasadne jest aby Prezes UKE posiadał kompetencje do kontroli tych wyrobów już z dniem wejścia w życie Pke. Kolejnymi wyjątkami od ww. terminu są art. 422 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 1 Pke, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Przepis art. 422 ust. 1 pkt 5 dotyczy uprawnień kontrolnych Prezesa UKE w zakresie znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 241, z późn. zm.). Rozporządzenie to obowiązuje od 1 marca 2021 r. i zasadne jest, żeby Prezes UKE posiadał kompetencje do kontroli tych wyrobów już z dniem wejścia w życie Pke. Analogicznie jest w przypadku określonego w art. 422 ust. 2 pkt 1 uprawnienia Prezesa UKE do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.). Rozporządzenie to zgodnie z jego art. 11 powinno być stosowane od dnia 1 marca 2021 r. Kolejnym wyjątkiem od ww. terminu jest art.

444 ust. 1 pkt 90, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Przepis ten odnosi się do uprawnień kontrolnych Prezesa UKE w zakresie wypełniania obowiązków określonych w art. 3–6 i 8–15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz UE (Dz. Urz. UE L 115 z 13.04.2022, str. 1). Rozporządzenie to, zgodnie z jego art. 24, powinno być stosowane od dnia 1 lipca 2022 r., z wyjątkiem wyszczególnionych w tym przepisie obowiązków dla dostawców usług roamingu w zakresie dostarczania informacji, które mają zastosowanie od 1 czerwca 2023 r.

Z dniem 28 grudnia 2024 r. wejdzie w życie art. 278 Pke, który implementuje dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2380 z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2014/53/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych (Dz. Urz. UE L 315 z 07.12.2022, str. 30). Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 dyrektywy 2022/2380 jej przepisy powinny być stosowane od dnia 28 grudnia 2024 r. dla urządzeń radiowych określonych w części I pkt 1.1–1.12 załącznika Ia dyrektywy 2022/2380. W terminie innym niż podstawowy (tj. po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy) wejdą również w życie art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret piąte oraz art. 45 ust. 2 Pke.

II. Zmiany w innych ustawach:

Zmiany dokonywane ustawą wprowadzającą ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej w ustawach odrębnych wynikają z konieczności aktualizacji znajdujących się w tych przepisach odesłań do Pt lub są konsekwencją rozwiązań wprowadzonych w Pke, lub implementują postanowienia EKŁE, które nie zostały uregulowane w Pke.

1. Zmiany związane z aktualizacją odesłań zostały dokonane w:

- 1) ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego;
- 2) ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 3) ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 4) ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece;
- 5) ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 6) ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;

- 7) ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej;
- 8) ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej;
- 9) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 10) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji;
- 11) ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych;
- 12) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 13) ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej;
- 14) ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej;
- 15) ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 16) ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego;
- 17) ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 18) ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;
- 19) ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej;
- 20) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 21) ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych;
- 22) ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
- 23) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;
- 24) ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym;
- 25) ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną;
- 26) ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 27) ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 28) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;

- 29) ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 30) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym;
- 31) ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym;
- 32) ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego;
- 33) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym;
- 34) ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej;
- 35) ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej;
- 36) ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym;
- 37) ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej;
- 38) ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 39) ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych;
- 40) ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej;
- 41) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 42) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe;
- 43) ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego;
- 44) ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 45) ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta;
- 46) ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim;
- 47) ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne;
- 48) ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;
- 49) ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim;
- 50) ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej;
- 51) ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa;
- 52) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;

- 53) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 54) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 55) ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m;
- 56) ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa;
- 57) ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r.;
- 58) ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r.;
- 59) ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych;
- 60) ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2;
- 61) ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny;
- 62) ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa;
- 63) ustawie z dnia z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych;
- 64) ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej.

Zmiany odesłań dokonywane w wyżej wymienionych ustawach stanowią konsekwencję uchylenia Pt i wprowadzenia Pke. Zmiany te mają charakter wynikowy i nie niosą za sobą zmian merytorycznych. Związane są one m.in. ze zmienioną systematyką Pke w odniesieniu do Pt oraz zmianami w siatce pojęciowej.

2. Projektowana ustawa wprowadzająca ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej dokonuje również zmian merytorycznych w:

1) ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego

Projekt przewiduje zmianę tytułu działu IVd tytułu VII księgi pierwszej „Postępowanie w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty” na „Postępowanie w sprawach z

zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty”. Zmiana wynika z poszerzenia zakresu przedmiotowego Pke na szerzej rozumianą niż telekomunikacja – komunikację elektroniczną.

Zmiana w art. 479⁵⁷ ma charakter dostosowawczy i polega na zastąpieniu odwołania do Pt odwołaniem do Pke. Kolejną proponowaną zmianą jest wydłużenie w art. 479⁵⁸ § 1 terminu na wniesienie odwołania od decyzji Prezesa UKE. Obecnie odwołanie wnosi się w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Po zmianie odwołanie będzie wnoszone w terminie miesiąca. Proponowany termin jest analogiczny do terminu określonego w przepisach dotyczących postępowania w sprawach odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zmiana uwzględnia zgłaszane w tym zakresie postulaty rynku i zapewnia odpowiedni czas na sporządzenie odwołań od decyzji, które niejednokrotnie dotyczą skomplikowanej i złożonej materii. Należy podkreślić, że przepis ten na mocy art. 479⁶⁶ stosuje się odpowiednio również do zażaleń na postanowienia Prezesa UKE;

2) ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

Zmiany w art. 3a wynikają z konieczności zapewnienia skutecznej egzekucji należności z tytułu środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, które zgodnie z art. 331 Pke dostawcy usługi komunikacji głosowej mają obowiązek przekazać na rachunek UKE. Zmiany są konieczne, ponieważ wysokość tych środków nie wynika wprost ani z przepisów prawa, ani z decyzji czy postanowienia. Wysokość tych środków i ewentualna należność do egzekucji będzie wynikała z informacji składanej przez dostawcę usługi komunikacji głosowej na podstawie art. 20 ust. 1 Pke. Zmiana polega na uzupełnieniu katalogu dokumentów wskazanych w art. 3a (§ 1) o informację określoną w art. 20 ust. 1 Pke. Ponadto uzupełniono też § 2 w art. 3a wskazując, że w informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 Pke musi być zawarte pouczenie, że stanowi on podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

Dodany w art. 20 § 4 umożliwia pełnienie funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej i ma na celu wskazanie jasnej podstawy prawnej dla organów, innych niż wskazane w nowelizowanej ustawie, do pełnienia funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym.

Zmiana została wprowadzona na wniosek prowadzonych w 2020 r. prekonsultacji dotyczących wdrożenia EKŁE, w związku z projektowanym art. 413 ust. 3 Pke. Zgodnie z tym przepisem Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach Pke, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o

wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Zbliżony treścią przepis znajdował się już w art. 190 ust. 9 Pt. Uprawnienia Prezesa UKE zdaniem projektodawcy wynikały również z art. 20 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przepis ten wskazuje, że w przypadkach określonych szczególnymi przepisami jako organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym działają także organy powołane do ochrony spokoju, bezpieczeństwa, porządku, zdrowia publicznego lub mienia społecznego. Ustawa Pke (jak i obecnie Pt) wskazuje, że do zakresu działania Prezesa UKE należy wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego.

Prezes UKE posiadając ww. obowiązki w zakresie bezpieczeństwa był uznawany, na podstawie tego przepisu oraz regulacji zawartej w Pt za organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym. Ministerstwo Finansów mając zastrzeżenia do takiej interpretacji oraz widząc pewną lukę prawną w przepisach egzekucyjnych, uznało za konieczne dodanie projektowanego przepisu, który jasno wskazywałby na możliwość pełnienia przez organy niewymienione w art. 20 nowelizowanej ustawy, funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym w zakresie wskazanym w przepisach odrębnych. Analogiczną możliwość przewiduje już art. 19 § 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, który wskazuje, że organem egzekucyjnym w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych może być organ inny niż organy wymienione w tym artykule – w zakresie określonym odrębnymi ustawami.

Ze względu na powyższe wprowadzono do niniejszej ustawy przedmiotową nowelizację art. 20 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zmiana wiąże się bezpośrednio z zakresem obowiązków i uprawnień Prezesa UKE. Jednocześnie nie jest zasadne ograniczanie dodawanego przepisu jedynie do kompetencji Prezesa UKE. W opinii wyrażonej w prekonsultacjach, zauważona luka prawna powinna zostać uzupełniona poprzez rozwiązania o charakterze systemowym;

3) ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece

Do katalogu podmiotów uprawnionych do wystąpienia do Ministra Sprawiedliwości o zgodę na wielokrotne, nieograniczone w czasie wyszukiwanie ksiąg wieczystych w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych dodaje się Prezesa UKE, któremu takie uprawnienie jest niezbędne do realizacji zadań ustawowych, w szczególności w związku z koniecznością właściwego

określenia adresatów czynności wykonywanych przez Prezesa UKE. Szczególnie istotne jest – niezbędne dla wykonywania zadań ustawowych – właściwe określenie dysponentów nieruchomości jako stron postępowań administracyjnych prowadzonych przez Prezesa UKE, w sposób jak najmniej uciążliwy dla organu. Ustawowym zadaniem Prezesa UKE jest m.in. wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienie rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej. Zadania te są realizowane poprzez prowadzenie postępowań administracyjnych przewidzianych w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w tym postępowań z art. 30 i art. 35a tej ustawy, w wyniku których przedsiębiorcy telekomunikacyjni mają możliwość rozbudowy infrastruktury i świadczenia z jej wykorzystaniem konkurencyjnych usług telekomunikacyjnych. Postępowania te są związane ze sporami o dostęp telekomunikacyjny w zakresie dostępu do nieruchomości, w tym do budynków, które będą rozstrzygane na podstawie art. 182 ust. 1 Pke w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Zgodnie ze Sprawozdaniem Prezesa UKE za 2019 r. (z lipca 2020 r.): *„W 2019 r. do UKE wpłynęło 147 wniosków przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie dostępu do budynków na podstawie art. 30 megaustawy (...) W 2019 r. UKE kontynuował również 298 postępowań administracyjnych wszczętych wnioskami złożonymi przed 2019 r. W 2019 r. UKE wydał 232 decyzje dotyczące ustalenia warunków dostępu do nieruchomości oraz budynków (art. 30 megaustawy).”*. Natomiast na podstawie art. 35a ust. 1 pkt 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE może wezwać właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcę co najmniej 10 budynków mieszkalnych wielorodzinnych, zamieszkania zbiorowego lub użyteczności publicznej, do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, lub umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy. Pozyskanie dostępu do informacji z ksiąg wieczystych w związku z prowadzonymi postępowaniami administracyjnymi jest niezbędne w celu prawidłowego określenia stron prowadzonego postępowania administracyjnego. Stronami tego postępowania są bowiem m.in. właściciele nieruchomości wskazani w księdze wieczystej. Mając na uwadze cel postępowań toczących się przed Prezesem UKE, konieczny jest dostęp do informacji na temat ustalonych już służebności – np. służebności przesyłu. Wydane w postępowaniach rozstrzygnięcia dotyczą bowiem zastąpienia decyzją administracyjną stosownej umowy mającej wpływ na korzystanie z nieruchomości. Stroną postępowania jest m.in. właściciel, użytkownik wieczysty. W wyniku wydania decyzji na stronę postępowania nakładany jest obowiązek zapewnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do

nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku. Inna istotna w tym kontekście kompetencja Prezesa UKE jest określona w art. 30 ust. 5a ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Zgodnie z ww. przepisem umowa zawarta w formie pisemnej albo ostateczna decyzja o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, stanowią podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej. W przypadku gdy podstawą do dokonania wpisu jest ostateczna decyzja o dostępie, wpisu można dokonać także na wniosek Prezesa UKE;

4) ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych

Art. 6 pkt 1–5

Zmiany w art. 13me ust. 6, art. 16e ust. 2 pkt 2a lit. b tiret piąte, art. 16i ust. 7, art. 16l ust. 9 oraz art. 16x ust. 1 pkt 3 ustawy o drogach publicznych polegają na zmianie odwołania do przepisów Pt na odwołania do odpowiednich przepisów Pke. Zmiany nie mają charakteru merytorycznego.

Art. 6 pkt 6

Zmiany w art. 20 pkt 19 ustawy o drogach publicznych polegają na zmianie błędnego odwołania do art. 39 ust. 7. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej.

Art. 6 pkt 7 lit. a i b

Zmiany w art. 39 ust. 1a i 3b ustawy o drogach publicznych polegają na zmianie odwołania z „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907, z późn. zm.)” na „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz....)”. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej. Natomiast zmiany w art. 39 ust. 3 mają na celu wyeliminowanie błędnego odwołania do umów, o których mowa w art. 39 ust. 7. Obecnie umowy te zawarte są art. 39 w ust. 7a ustawy. Z tą zmianą związane jest dodanie decyzji, o których mowa w art. 39 ust. 7. Dodatkowo, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych pomiędzy regulacjami zawartymi w art. 39 i nowo dodawanymi przepisami dotyczącymi punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, we wprowadzeniu do wyliczenia, w zdaniu pierwszym art. 39 ust. 3 przesądzono, że lokalizowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, jest realizowane na podstawie decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹. Wykorzystanie infrastruktury technicznej na cele instalacji punktów dostępu będzie odbywać się na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej jako „Megaustawa”). Przepis art. 1 ust. 3 Megaustawy jasno wskazuje, że przepisów art. 17–26 Megaustawy nie stosuje się do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych. Tak więc każda

nowa infrastruktura techniczna będzie objęta reżimem art. 39 i 40 ustawy o drogach publicznych w obecnym brzmieniu.

Lokalizowanie w pasie drogowym punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu

Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych, z wyjątkiem sytuacji gdy punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu mają być uruchamiane na budynkach lub w miejscach o wartości architektonicznej, historycznej lub przyrodniczej chronionych zgodnie z prawem krajowym lub, w razie konieczności, ze względów bezpieczeństwa publicznego. Projektodawca analizując obowiązujący stan prawny w tym zakresie, wynikający z przepisów ustawy o drogach publicznych uznał, iż najlepszym i najbardziej efektywnym instrumentem prawnym będzie decyzja administracyjna na wzór decyzji lokalizacyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. Rozwiązanie takie jest zgodne z EKŁE, ponieważ wartością chronioną jest „bezpieczeństwo publiczne”, przejawiające się koniecznością sprawdzenia przez zarządcę drogi, czy w indywidualnym przypadku, umieszczenie takich punktów nie spowodowałoby zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego. Jest to jedyna przesłanka do odmowy wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu w pasie drogowym (art. 39 ust. 3² ustawy o drogach publicznych).

Zaproponowane uregulowania bazują więc na sprawdzonych rozwiązaniach zawartych w ustawie o drogach publicznych. Tak przyjęty model gwarantuje zarówno zarządcom dróg, jak i podmiotom, które będą instalowały punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, zachowanie w większości dotychczasowych mechanizmów funkcjonujących w ustawie o drogach publicznych i zabezpiecza w pełni ich interesy. Ponadto, zmiany w art. 40 ust. 12 pozwolą zarządcom dróg na nałożenie stosownych kar administracyjnych, jeżeli instalacja punktów dostępu będzie odbywać się bez decyzji, o której mowa w art 39 ust. 3¹, lub niezgodnie z tą decyzją.

Art. 6 pkt 7 lit. c

W projektowanym art. 39 ust. 3¹ przesądzono, że instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. W art. 39 ust. 3² wskazano, że jedyną przesłanką odmowy wydania zezwolenia jest zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Artykuł 39 ust. 3³ rozstrzyga, że do instalacji punktów dostępu wymagana jest jedynie jedno zezwolenie zarządcy drogi, tj. decyzja, o której mowa w ust. 3¹. Tak więc

podmiot, który planuje instalowanie punktów dostępu w pasie drogowym zostaje zwolniony z obowiązku uzyskania decyzji na zajęcie pasa drogowego, o których mowa w art. 40 ust. 1, a także opłat z tym związanych (art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych). To rozwiązanie jest w pełni zgodne z art. 57 ust. 5 EKŁE, zgodnie z którym uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16 tejże dyrektywy. Opłata za zajęcie pasa drogowego nie mieści się w pojęciu „opłaty administracyjnej” w rozumieniu EKŁE, więc konieczne jest wyłączenie stosowania art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych.

W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie infrastruktury telekomunikacyjnej i punktów dostępu, zarządca drogi proceduje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w art. 39 ust. 3 i 3¹, łącznie i wydaje jedną decyzję administracyjną, o czym przesądza nowododany art. 39 ust. 3⁴. W praktyce oznacza to, że w jednym rozstrzygnięciu, tj. wydaniu zezwolenia w formie decyzji, odniesie się do obu żądań składających się na jedną sprawę administracyjną, w oparciu o relewantne dla tych żądań przepisy (np. różne są przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia). Taki obowiązek połączenia różnych żądań (wniosków wywodzonych na podstawie różnych przepisów prawa materialnego) jest rozwiązaniem występującym w systemie prawa. Zarządca, prowadząc indywidualną sprawę, może uznać za zasadne wydanie rozstrzygnięcia uwzględniającego jedynie część żądań (np. gdy spełnione są przesłanki do lokalizacji punktów dostępu, ale nie do infrastruktury telekomunikacyjnej – będącej infrastrukturą powiązaną na gruncie tej instytucji – lub odwrotnie). Nakaz połączenia wniosków oznacza, że są one objęte jednym postępowaniem i jednym rozstrzygnięciem, jako jedna sprawa administracyjna. Nie oznacza to, że mamy do czynienia z kolizją przepisów i potrzebą stosowania zasad wykładni prawa dla nich przewidzianą. Takie rozwiązanie pozwoli wyeliminować niczym nieuzasadnioną niepewność inwestycyjną po stronie przedsiębiorcy, a także pozwoli ograniczyć koszty związane z wydawaniem decyzji przez zarządcę drogi, ze względu na zmniejszeniu liczby czynności w jednym postępowaniu („łącznym”) w stosunku do sumy czynności, które byłyby wykonywane odrębnie dla każdego z postępowań.

W dodawanym w art. 39 ust. 3⁵ wskazano, co ma określać decyzja dotycząca punktów dostępu, czyli w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu oraz powierzchnię zajętego pasa drogowego.

Art. 6 pkt 7 lit. d

Zmiana w istniejącym art. 39 ust. 3aa polega na dodaniu odwołania również do decyzji dotyczącej punktów dostępu.

Art. 6 pkt 7 lit. e

Zmiana w art. 39 ust. 3b polega na aktualizacji odesłania do ustawy Pke oraz wprowadzeniu odesłania do decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3⁴. Ponadto przepis ten reguluje kwestie wymierzania kary w przypadku nie wydania decyzji.

Art. 6 pkt 7 lit. f–h

Zmiana w ust. 4 reguluje kwestię utrzymania punktów dostępu, natomiast zmiany w ust. 5 regulują, kto i kiedy jest obowiązany do przełożenia punktów dostępu, jeżeli jest to spowodowane budową, przebudową lub remontem drogi. Dodatkowo nowo dodawany art. 39 ust. 4a przesądza, że kwestia ponownego uruchomienia i rekonfiguracji punktów dostępu w sytuacji, w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której zainstalowane są te punkty dostępu, należy do posiadaczy tych punktów i to oni ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji. Zmiany w art. 39 ust. 5a polegają na uwzględnieniu w regulacji decyzji dotyczących punktów dostępu.

Art. 6 pkt 7 lit. i

Zmiany w art. 39 ust. 7aa mają charakter porządkowy w związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Art. 6 pkt 8

Zmiany w art. 40 ust. 12 mają a celu zdyscyplinowanie podmiotów, które będą wdrażały punkty dostępu, do przestrzegania decyzji. W przypadku gdy punkty dostępu będą wdrażane bez takiej decyzji, lub niezgodnie z jej postanowieniami, zarządca drogi będzie mógł w drodze decyzji administracyjnej nałożyć karę pieniężną na taki podmiot;

5) ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej

Zmiana polega na dostosowaniu zawartych w art. 14i ust. 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej odesłań do konkretnych przepisów ustawy Pt na odpowiadające im przepisy ustawy Pke. Obecne brzmienie przepisu wskazuje, że System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy Pt, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do

numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy Pt. Wskazany w przepisie centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego określony będzie w art. 337 ust. 4 pkt 1 Pke, natomiast dane dotyczące abonenta zostaną wskazane w art. 337 ust. 2 Pke. Zmiana ma na celu dostosowanie jedynie odesłań do nowych przepisów Pke;

6) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane

Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych za wyjątkiem zezwolenia ogólnego, które dotyczy wykorzystywania częstotliwości radiowych. W związku z tym konieczne jest przesądzenie w ustawie – Prawo budowlane, że instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę oraz dokonania zgłoszenia robót budowlanych organowi administracji architektoniczno-budowlanej;

7) ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej

Wprowadzenie do art. 42 Pke uzupełnienia polegającego na rozszerzeniu listy podmiotów uprawnionych do „zarządzenia o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze” o Ministra Obrony Narodowej, prowadzi do konieczności wprowadzenia do ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej zmiany, która określi przypadki i zasady wydania wyżej wymienionego zarządzenia. Zgodnie z nowo dodawanym przepisem, Minister Obrony Narodowej może zarządzić o zastosowaniu przez Siły Zbrojne urządzeń uniemożliwiających telekomunikację.

Regulacja art. 2a ust. 3 jest bezpośrednią konsekwencją wejścia w życie ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o ochronie żeglugi i portów morskich oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1489), która wprowadziła do ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 388) zmiany, rozszerzając w określonych obszarach uprawnienia Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych. Zgodnie z wprowadzonym do ustawy o ochronie granicy państwowej art. 18b1, Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych uzyskał uprawnienie do samodzielnego wydawania decyzji (w formie rozkazu) o zniszczeniu, unieruchomieniu albo przejęciu kontroli nad bezzałogowym statkiem powietrznym (BSP), który przekroczył granicę państwową i wykonuje lot w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z obowiązującymi przepisami. W tym celu ww. organ może użyć zarówno uzbrojenia, jak i innego środka właściwego do wykonania

zadania, którego użycie pozwoli zminimalizować ryzyko wystąpienia niepożądanych szkód. Do zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego albo przejęcia kontroli nad jego lotem Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych może wykorzystywać środki niebędące na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Zatem przepisy umożliwiają zwalczanie wrogich BSP za pomocą ofensywnych systemów walki radioelektronicznej, które mają jednocześnie charakter urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze.

Ze względów organizacyjnych proponuje się, aby informowanie Prezesa UKE o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze odbywało się za pośrednictwem jednego organu w resorcie obrony narodowej – tj. kierownika komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami (obecnie Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami);

8) ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej

W związku z kompleksowym uregulowaniem zarządzania satelitarną usługą publiczną o regulowanym dostępie (PRS) w przepisach Pke, w tym umocowaniem funkcjonującej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, jednostki zarządzającej w Polsce PRS (Competent PRS Authority – CPA Polska) zasadne jest dodanie „satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo” do katalogu spraw w zakresie działu „sprawy wewnętrzne” w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;

9) ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej

W związku z określeniem w art. 422 ust. 2 pkt 1 Pke zakresu uprawnień kontrolnych Prezesa UKE w obszarze etykietowania energetycznego, konieczna stała się aktualizacja art. 3 ust. 1 pkt 1d ustawy o Inspekcji Handlowej, wyłączającego uprawnienia kontrolne Inspekcji Handlowej dotyczące etykietowania energetycznego w obszarach, w których są one realizowane przez Prezesa UKE;

10) ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Obok zmian wynikających z konieczności uaktualnienia odesłań do przepisów Pt, w ustawie tej dokonuje się zmiany art. 3b, która ma na celu wdrożenie wyroku TSUE w sprawie C-376/22 Google Ireland e.a. (usługi społeczeństwa informacyjnego – środki podejmowane przeciw określonej usłudze społeczeństwa informacyjnego – skutki braku powiadomienia Komisji

Europejskiej i innych państw członkowskich o takich środkach – platformy udostępniana wideo). Przepis art. 3b stanowi implementację art. 3 ust. 4 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399), który odnosi się do stosowania przez państwo członkowskie środków ograniczających swobodny przepływ usług społeczeństwa informacyjnego pochodzących z innego państwa członkowskiego, wskazując warunki takiego ograniczenia – niezbędność ze względu na określone cele: ochronę zdrowia publicznego, porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, ochronę konsumentów - gdy jest to proporcjonalne. Środki stosowane są przeciw określonej usłudze społeczeństwa informacyjnego, która narusza ww. cele lub która faktycznie i poważnie grozi naruszeniem tych celów.

Zgodnie z wyrokiem TSUE środek, o którym mowa w dyrektywie, nie może odnosić się do całej kategorii usług społeczeństwa informacyjnego, nie może mieć charakteru generalnego i abstrakcyjnego. Należy zatem doprecyzować ustawę o świadczeniu usług drogą elektroniczną, aby z brzmienia art. 3b wynikało, że odstępianie od swobodnego przepływu usług społeczeństwa informacyjnego pochodzących z innego Państwa Członkowskiego możliwe jest w stosunku do określonej usługi, a tym samym do konkretnego podmiotu świadczącego daną usługę oraz, że musi być proporcjonalne.

Należy zauważyć, że art. 3b ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną w obecnym, jak i projektowanym brzmieniu, dotyczy wyłącznie ograniczania swobodnego przepływu usług elektronicznych pochodzących z innego państwa członkowskiego, tj. świadczonych przez podmiot mający siedzibę w innym państwie członkowskim. Podyktowane jest to brzmieniem art. 3 dyrektywy 2000/31/WE, zgodnie z którym każde państwo członkowskie zapewnia, aby usługi świadczone przez usługodawcę mającego siedzibę na jego terytorium były zgodne z przepisami krajowymi stosowanymi w tym państwie członkowskim. W związku z tym przepisy obowiązujące w jednym państwie nie mogą, poza wskazanymi wyjątkami, ograniczać działalności podmiotów mających siedzibę w innym państwie. Kwestia ta w art. 3b znajduje swoje odzwierciedlenie poprzez posłużenie się sformułowaniem „swobody świadczenia usług”. Sformułowanie to wynika z regulacji traktatowych Unii Europejskiej, dotyczy więc świadczenia i oferowania usług w innych państwach członkowskich – a więc transgranicznego zagadnienia świadczenia usług. Oprócz tego, art. 3 dyrektywy 2000/31/WE wprowadza

dodatkowe restrykcje związane z możliwością ograniczenia swobody świadczenia usług, zobowiązując państwo członkowskie do zwrócenia się do innego państwa o podjęcie odpowiednich środków przed podjęciem własnych działań, oraz do powiadomienia Komisji Europejskiej i innego państwa o zamiarze podjęcia środków zmierzających do ograniczenia swobody świadczenia usług. Wszelkie środki podejmowane przez państwo członkowskie zmierzające do ograniczenia swobody świadczenia usług muszą pozostawać w zgodności z wytycznymi określonymi w dyrektywie. Z tego powodu art. 3b w projektowanym brzmieniu wdraża te wytyczne, z którymi muszą być zgodne środki podejmowane na podstawie przepisów odrębnych – z zaznaczeniem, że zgodnie z dyrektywą 2000/31/WE, kontakt z innym państwem przed podjęciem tych środków odbywa się bez uszczerbku dla prowadzonego postępowania sądowego.

Ponadto uchyla się art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną dotyczący niezamówionych informacji handlowych. Wynika to z potrzeby uregulowania zagadnień marketingu bezpośredniego w jednym akcie prawnym, tj. wyłącznie w Pke (art. 398 Pke). Obecnie materia ta jest przedmiotem dwóch ustaw: art. 172 Pt oraz art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (uśude). Powoduje to wątpliwości interpretacyjne, dotyczące tego, czy przedsiębiorca ma obowiązek uzyskać dwie odrębne zgody na komunikację marketingową, czy też obowiązek uzyskiwania różnych zgód na komunikację zależy od środka komunikacji.

Należy wskazać, że obecny art. 172 Pt oraz art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (jak również projektowany art. 398 Pke) stanowią transpozycję do polskiego porządku prawnego regulacji art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 201 z 31.07.2002, str. 37, z późn. zm.) (dyrektywa o e-prywatności). W tym sensie cel obu regulacji jest dokładnie ten sam i ma za swoją podstawę jeden przepis prawa Unii Europejskiej. Przy czym art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną reguluje węższą materię od art. 172 Pt. Przepis art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną odnosi się swoim zakresem wyłącznie do przesyłania informacji handlowej drogą elektroniczną. Z kolei art. 172 Pt odnosi się również do innych rodzajów komunikacji – w szczególności do telemarketingu (podobnie jak art. 398 Pke). Obowiązujący art. 172 Pt i projektowany art. 398 Pke dokonują transpozycji do polskiego porządku prawnego nie tylko art. 13 ust. 1 dyrektywy o e-prywatności, ale również art. 13 ust. 3 tejże dyrektywy. Przepis art. 13 ust. 3 dyrektywy daje państwom członkowskim prawo wyboru (w szczególności w kontekście telemarketingu), czy w stosunku do innych form

komunikacji niż komunikacja elektroniczna zastosują w swoim porządku prawnym system opt-in (wymagana zgoda, aby móc się komunikować) czy system opt-out (wymagany sprzeciw, aby przestano się komunikować). Poszczególne państwa w Unii Europejskiej przyjęły różne systemy w tym obszarze.

Mając na uwadze powyższe, w tym trudności w stosowaniu art. 172 Pt i art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz jeden cel i jedną podstawę w prawie unijnym, zasadne wydaje się uregulowanie tego zagadnienia w jednym przepisie art. 398 Pke, który zastąpi art. 172 Pt oraz uchylenie art. 10 ww. ustawy.

W związku z wprowadzeniem do projektu Pke przepisów dotyczących przesyłania niezamówionej informacji handlowej (dotychczas znajdujących się w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną) zasadnym jest przeniesienie przepisów karnych z ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną do Pke;

11) ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary

Celem zmiany ustawy jest uwzględnienie w katalogu przestępstw, w stosunku do których przepisy ww. ustawy mają zastosowanie, przestępstw określonych w art. 449 ustawy Pke;

12) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Niezbędne jest dokonanie zmian wynikających ze zmiany brzmienia art. 331 ust. 11 Pke;

13) ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

Wprowadzane zmiany są konsekwencją zmian w procesie weryfikacji abonenta przeprowadzanym przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych. W ustawie Pke dopuszczono możliwość weryfikacji tożsamości abonenta za pomocą danych zawartych w złożonym przez abonenta podpisie zaufanym, z zastrzeżeniem, że podpis ten może być wykorzystany wyłącznie do potwierdzenia tożsamości abonenta. Weryfikacja ta może być dokonana tylko za pomocą narzędzia określonego w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji na podstawie art. 20d ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Brzmienie ww. przepisu zostało sformułowane w taki sposób ze względu na konieczność dookreślenia, że adresatami tej normy są szczególne podmioty prywatne, ponieważ ustawa o informatyzacji

działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zgodnie z art. 2 ust. 1 odnosi się do zamkniętego katalogu podmiotów, zwanych podmiotami publicznymi. Podkreślenia również wymaga, że istotną z punktu widzenia celu wprowadzanej w Pke regulacji jest przekazanie danych podpisującego, a nie potwierdzenie treści jakiegokolwiek dokumentu, dlatego też projektodawca zdecydował się na odmienne niż w art. 20ae ust. 2 określenie przedmiotu regulacji, jakim są same dane osoby podpisującej, a nie treść którą one potwierdzają. Skutkiem tego będzie możliwość korzystania przez wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego samego narzędzia przygotowanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji jako kompletnej i zupełnej usługi świadczonej online. Możliwość weryfikacji złożonego podpisu zaufanego przez dostawców usług telekomunikacyjnych jest nieodpłatna. Z przepisów tych nie wynika możliwość udostępnienia wybranym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji części ww. narzędzia w postaci np. interfejsu programistycznego aplikacji lub kodu źródłowego;

14) ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej

Projektowana zmiana przewiduje wprowadzenie do ustawy o opłacie skarbowej zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej w odniesieniu do dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zmiana ma charakter porządkujący, gdyż dotychczas wpis do rejestru był już zwolniony z opłaty skarbowej na podstawie art. 10 ust. 12 Pt. Ze względu na to, że to ustawa o opłacie skarbowej wskazuje, jakie czynności podlegają opłacie i które czynności są z niej zwolnione, zdecydowano się na przeniesienie do tej ustawy wyłączenia w odniesieniu do dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Ponadto, proponuje się uchylenie w załączniku do ustawy w części III ust. 32 dotyczącego opłaty skarbowej w odniesieniu do pozwolenia radiowego wydawanego w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub udogodnień towarzyszących. Wydanie pozwolenia nie będzie objęte opłatą skarbową, gdyż zgodnie z projektowanym art. 24 ust. 21 Pke podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, będzie obowiązany uiścić jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem. W związku z tym, że opłatą skarbową nie będzie objęte wydanie pozwolenia, również opłata ta nie będzie pobierana w przypadku przedłużenia terminu ważności pozwolenia. Kwestia ta nie wymaga jednak zmian w ustawie o opłacie skarbowej, gdyż brak jest możliwości zwolnienia z opłaty skarbowej przedłużenia terminu ważności pozwolenia, skoro wydanie samego pozwolenia nie będzie

objęte tą opłatą. Ostatnia zmiana dotyczy załącznika do ustawy – części I ust. 53 dotyczącego zwolnienia decyzji Prezesa UKE z opłaty skarbowej, gdzie wprowadzono zmianę o charakterze dostosowującym, wynikającą z rozszerzenia zakresu ustawy Pke w stosunku do Pt oraz zmiany siatki pojęciowej i polega na zastąpieniu wyrazu „telekomunikacji” wyrazami „komunikacji elektronicznej”;

15) ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej

W porównaniu do dotychczas obowiązującego brzmienia art. 5 ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej zaktualizowano katalog urządzeń, do których nie stosuje się przepisów tej ustawy. Katalog uregulowany w art. 5 stanowi wdrożenie art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79, z późn. zm.). Dyrektywa ta została znowelizowana rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.).

Przepis art. 137 powyższego rozporządzenia zmienił katalog urządzeń, do których nie stosuje się dyrektywy 2014/30/UE, obejmując nim określone urządzenia będące wyposażeniem lotniczym – statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane oraz bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości. Zmiana ta znalazła odzwierciedlenie w projektowanym art. 5 pkt 7 ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej.

Na wzór regulacji zawartych w Pke dotyczących wyłączeń od obowiązków stosowania wymagań określonych w dyrektywie 2014/53/UE dotyczącej urządzeń radiowych, wyłączenie

od stosowania wymagań w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej będzie dotyczyło również wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze. Dotyczy to urządzeń, które nie są regulowane prawem unijnym.

Ponadto, w art. 5 dodano pkt 9 wskazujący, iż przepisów ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej nie stosuje się także do wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy. Jest to regulacja wzorowana na dotychczas obowiązującym art. 152a Pt, przeniesionym do Pke. Należy wskazać, że ww. ustawa oraz wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze, ze względu na specyfikę regulowanych nimi wyrobów, określają m.in. wymagania dla tych wyrobów, sposób i tryb przeprowadzania oceny zgodności;

16) ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym

Dotychczasowe brzmienie art. 21a ustawy o zarządzaniu kryzysowym wypełnia minimalne wymagania określone w art. 110 ust. 1 EKŁE. Kształt przepisów oraz rozwiązania techniczne przyjęte w Polsce determinują obowiązek dostarczenia wiadomości o sytuacji kryzysowej pochodzącej od administracji (Rządowego Centrum Bezpieczeństwa – RCB) wszystkim użytkownikom końcowym zalogowanym do sieci operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, tj. których jest to sieć macierzysta. Realizacja obowiązku dostarczania użytkownikowi końcowemu sieci ruchomej wiadomości o sytuacji kryzysowej jest nałożona na operatora sieci ruchomej, ale operator sieci ruchomej realizuje ten obowiązek wobec wszystkich użytkowników w jego sieci traktujących go jako sieć macierzystą, niezależnie od tego, kto jest jego dostawcą usług łączności interpersonalnej. Granicznym wymogiem jest zalogowanie się MSISDN do sieci macierzystej. Wobec tego przepis krajowy stanowi realizację przez Polskę obowiązku określonego w art. 110 EKŁE.

Obecnie w Polsce jednym z systemów ostrzegających o zagrożeniach, które bezpośrednio mogą wpływać na życie lub zdrowie człowieka, jest Alert RCB. Wykorzystuje się go do wysyłania komunikatów alarmowych, przy wykorzystaniu krótkich wiadomości tekstowych (SMS), do użytkowników końcowych w publicznej ruchomej sieci telekomunikacyjnej.

Wdrożenie w 2018 r. Alertu RCB, uzupełniło dotychczasowy system ostrzegania o nowy, publiczny system ostrzegania za pomocą urządzenia mobilnego, który ma na celu:

- niezwłoczne poinformowanie ludności o powstaniu sytuacji kryzysowej,

- przekazanie zwięzłej instrukcji postępowania, pozwalającej na uniknięcie przewidywanego niebezpieczeństwa lub zminimalizowania jego skutków.

Biorąc pod uwagę zarówno powszechny dostęp, jak i penetrację usługami telefonii ruchomej, które wynosi 157% (por. Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego w 2022 r., UKE, Warszawa 2023), obecnie Alert RCB można uznać za jeden z najskuteczniejszych sposobów ostrzegania. Rozważając rolę krótkich wiadomości tekstowych (SMS) w aspekcie sposobu przekazywania komunikatów alarmowych, należy zauważyć, że potocznie nazywane SMS-y wyróżniają się spośród pozostałych systemów ostrzegania głównie tym, że w krótkim czasie docierają do użytkownika końcowego, a także istnieje możliwość automatyzacji generowania oraz wysyłania wiadomości. Najczęściej użytkownicy końcowi odczytują krótkie wiadomości tekstowe tuż po ich otrzymaniu, a wskaźnik ich otwarcia jest niezwykle wysoki. Pozwala to zagwarantować sprawną komunikację z odbiorcami, jak również natychmiastowe i efektywne reagowanie na zmieniające się okoliczności, np. gdy dane z monitoringu lub z oceny stanu sytuacji potwierdzą wystąpienie sytuacji niebezpiecznej, można skorzystać z masowej wysyłki Alertów RCB, które doprecyzują bądź zmieniają uprzednio wysłany komunikat alarmowy.

Ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1118) wprowadzono art. 21a do ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Wspomniana regulacja w ust. 3 nałożyła na operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej obowiązek, by na żądanie dyrektora RCB niezwłocznie i nieodpłatnie wysyłał komunikaty alarmowe do wszystkich lub określonych przez dyrektora RCB grup użytkowników końcowych, w szczególności przebywających na określonym przez niego obszarze, jednorazowo lub przez wskazany okres.

Jednocześnie, należy mieć na względzie, że pilotaż nowego systemu ostrzegania rozpoczął się w lipcu 2018 r., natomiast już 10 sierpnia 2018 r. został wysłany pierwszy komunikat alarmowy za pośrednictwem SMS informujący o zagrożeniu. Zgodnie z informacją opublikowaną przez RCB, otrzymali go mieszkańcy siedmiu województw, czyli około 17 milionów użytkowników telefonów komórkowych.

Alert RCB dotyczy wszystkich zdarzeń bezpośrednio zagrażających życiu i zdrowiu, w związku z czym RCB stale monitoruje zagrożenia (w systemie 24-godzinny), współdziałając również z zagranicznymi podmiotami.

Co istotne, każdy komunikat zawiera identyfikator nadawcy, który jest uwzględniany przez operatora podczas wysyłki komunikatu. Zgodnie z § 3 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z

dnia 31 sierpnia 2020 r. w sprawie współpracy dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa z operatorem ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w celu powiadamiania użytkowników końcowych o zagrożeniu (Dz. U. poz. 1527), identyfikatorem nadawcy jest:

- 1) wyrażenie „ALERT RCB” w przypadku komunikatu przeznaczonego do wysłania lub wysyłania użytkownikom końcowym przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyposażonym w karty SIM operatorów oraz korzystającym z roamingu krajowego zalogowanym w sieci operatora;
- 2) numer z puli numerów abonenckich w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w przypadku komunikatu przeznaczonego do wysłania lub wysyłania użytkownikom końcowym przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej korzystającym z roamingu międzynarodowego operatorów;
- 3) numer kontaktowy do komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych pełniącej całodobowy dyżur w celu zapewnienia przepływu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego w przypadku komunikatu przeznaczonego do wysłania lub wysyłania użytkownikom końcowym przebywającym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyposażonym w karty SIM operatorów.

W celu dostosowania przepisów do zmieniającego się otoczenia regulacyjnego i technologicznego proponuje się dodanie przepisu, który umożliwi niewysyłanie operatorowi komunikatu o zagrożeniu do kart SIM zainstalowanych i używanych w urządzeniach, które są wykorzystywane wyłącznie do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, w szczególności w urządzeniach telemetrycznych, np. miernikach, lokalizatorach GPS i innych urządzeniach przesyłających na odległość dane pomiarowe.

Powszechne jest bowiem gromadzenie danych pozwalających na skuteczniejsze ich wykorzystywanie i w rezultacie optymalizację procesów, w jakich są one wykorzystywane. Telemetria znajduje zastosowanie w procesach, które na bieżąco kontrolują dane dotyczące funkcjonowania elementów systemów wielu przedsiębiorstw. Zastosowanie systemów z kartami SIM (telemetrycznymi) umożliwia na bieżąco otrzymywanie informacji o działaniu poszczególnych systemów. Dostęp do bieżących danych, obrazujących działanie poszczególnych elementów, pozwala na dokonywanie stosownych zmian w zachodzących procesach w czasie rzeczywistym. Ponadto w przypadku awarii jakiegoś elementu systemu – osoby odpowiedzialne otrzymują o tym informację – mogą więc natychmiast podjąć stosowne działania naprawcze.

Innym przykładem jest system lokalizacji GPS za pomocą kart SIM (telemetrycznych). Znajduje on zastosowanie zarówno w monitorowaniu transportu drogowego, jak i w zdalnym określaniu lokalizacji pojazdów. Stosowanie takiego rozwiązania przynosi korzyść w postaci stałego monitoringu pojazdów i zdolności optymalizowania ich tras. Możliwe jest również monitorowanie parametrów funkcjonowania tych pojazdów, np. poziomu paliwa, prędkości z jakimi się poruszają, czy też liczby przejechanych kilometrów.

Powyżej wskazano tylko dwa przykłady używania kart SIM operatorów, na które nie ma potrzeby wysyłania ALERT-ów RCB. Projekt przewiduje, że operator, stosownie do swoich możliwości technicznych, może podjąć decyzję o niewysyłaniu komunikatu do użytkownika końcowego, jeżeli będzie to karta SIM znajdująca się w urządzeniu służącym wyłącznie do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna.

Proponowane rozwiązanie pozwoli wysyłać komunikaty przede wszystkim do osób fizycznych na zagrożonym obszarze;

17) ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych
Art. 39 pkt 1, pkt 3–7, pkt 9, 10, pkt 13 lit. b, pkt 16 lit. b, pkt 16 lit. e, pkt 19, pkt 20, 21, pkt 24 lit. e, pkt 25, pkt 28–30, pkt 33 lit. b–e, pkt 33 lit. g tiret pierwsze, pkt 33 lit. i, pkt 35 lit. a oraz c, pkt 36, pkt 37 lit. a oraz b, pkt 38 lit. b oraz pkt 39.

Zaproponowane zmiany w Megaustawie polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Pt odwołaniem do Pke, usunięciu odwołań do przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej, uwzględniając definicje zawarte w Pke, jak również uspoźnieniu brzmienia przepisów z analogicznymi regulacjami na gruncie Pke (np. zawarty w art. 12 Megaustawy obowiązek prowadzenia przez operatora negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci na wniosek jednostki samorządu terytorialnego).

Art. 39 pkt 2 lit. a tiret pierwsze

Do definicji „infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu” w art. 2 ust. 1 pkt 4, dodaje się dwa desygnaty: „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oraz „przenośne wolnostojące maszty antenowe”. Dodanie pojęcia „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” wynika wprost z przepisów art. 2 pkt 23 EKŁE, który je wprowadza. „Przenośne wolnostojące maszty antenowe” stanowią dopełnienie definicji „infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu”, które ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych w występującym w definicjach pojęciem „masztu”, który jest desygnetem definicji „infrastruktury technicznej”. Dzięki takim

rozwiązaniom implementowane są przepisy EKŁE oraz porządkowane są istniejące regulacje w taki sposób, aby były zgodne z regulacjami wynikającymi z EKŁE.

Art. 39 pkt 2 lit. a tiret drugie

Definicja infrastruktury technicznej zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 6 została rozszerzona o „antenowe konstrukcje wsporcze”. Zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z określaniem desygnatów pojęcia infrastruktury technicznej.

Należy wskazać, że „antenowe konstrukcje wsporcze” są jedynie desygnatem definicji „infrastruktury technicznej”. Sama zaś definicja tego pojęcia znajduje się w rozporządzeniu Ministra Cyfryzacji z dnia 26 maja 2023 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie. Dookreślenie ustawowej definicji „infrastruktury technicznej” ma istotne znaczenie zarówno z punktu widzenia uczestników rynku telekomunikacyjnego, jak i orzecznictwa sądów.

Art. 39 pkt 2 lit. a tiret trzecie

Zmiana siatki pojęciowej pociąga za sobą konieczność wprowadzenia zmian w definicji pojęcia „punktu styku”.

Art. 39 pkt 2 lit. a tiret czwarte

W art. 2 Megaustawy dodano pkt 11, 12 i 13 określające nowe definicje – punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu (pikokomórki), zgodną z EKŁE, oraz publicznej infrastruktury technicznej i wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej. Dla punktów dostępu bezprzewodowego wiążące są postanowienia aktów wykonawczych wydawanych przez Komisję Europejską, o których mowa w art. 57 ust. 2 EKŁE. Do tej pory na ww. podstawie prawnej zostało wydane rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/911 z dnia 30 czerwca 2020 r. określające cechy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu zgodnie z art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 208 z 01.07.2020, str. 48). Zgodnie z art. 1 tego rozporządzenia nie ma ono zastosowania do punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu z aktywnym systemem antenowym, a więc analogicznie propozycje przepisów w polskim prawie nie odnoszą się do tego typu instalacji (z aktywnym systemem antenowym).

Definicję publicznej infrastruktury technicznej dodano do słowniczka ustawowego na potrzeby wyjaśnienia stosowania dalszych regulacji w zakresie umieszczania w przestrzeni publicznej

punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Definicja ta wywodzi się z treści art. 57 ust. 4 EKŁE, zgodnie z którym „Państwa członkowskie, stosując w odpowiednich przypadkach procedury przyjęte zgodnie z dyrektywą 2014/61/UE, zapewniają, aby operatorzy mieli prawo dostępu do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w tym wyposażenia ulic, np. latarni, znaków ulicznych, sygnalizacji świetlnej, billboardów, przystanków autobusowych i tramwajowych oraz stacji metra. Organy publiczne spełniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp na uczciwych, rozsądnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach, które są podawane do wiadomości w pojedynczym punkcie informacyjnym”.

Biorąc pod uwagę powyższe, po odpowiednich dostosowaniach, publiczna infrastruktura techniczna została zdefiniowana jako „infrastruktura techniczna w przestrzeni publicznej, będąca własnością albo będąca w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego, jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, innych państwowych jednostek organizacyjnych, oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej nadającą się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, w szczególności: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, tablice i urządzenia reklamowe, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i stacje metra”.

Projektowana definicja wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest nową definicją, związaną ze zmianami w art. 30 Megaustawy. Definicja ta jednoznacznie przesądza, że infrastruktura techniczna pomiędzy punktem styku a zakończeniem sieci w budynku stanowi wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną. Wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną, w przypadku gdy punkt styku znajduje się w budynku, stanowi również odcinek kanalizacji kablowej pomiędzy złączem rozgałęźnym poza budynkiem a punktem styku.

Art. 39 pkt 2 lit. b

Dotychczasowy przepis art. 2 ust. 2 Megaustawy wyraźnie precyzował, że pojęcia używane w ustawie należy w pierwszej kolejności interpretować zgodnie ze znaczeniami, jakie tym

pojęciom nadawało Pt. Jest to przepis zbędny i w związku z tym projektowane jest jego uchylenie. Nie wyklucza to dalszej, systemowej wykładni pojęć Megaustawy przez pryzmat ich definicji w Pke, należy bowiem zauważyć, że art. 2 ust. 2 Megaustawy stanowił *de facto* odzwierciedlenie ówczesnej (na moment przyjęcia pierwotnego tekstu Megaustawy) praktyki legislacyjnej w zakresie wskazywania sposobu dokonywania wykładni pojęć normatywnych, od której ustawodawstwo polskie już odeszło. Zgodnie z § 148 Zasad techniki prawodawczej¹⁾, jeżeli w ustawie zachodzi wyjątkowo potrzeba odstąpienia od znaczenia danego określenia ustalonego w ustawie określanej m.in. jako „prawo” podstawowej dla danej dziedziny spraw, to wtedy należy podjąć odpowiednie rozwiązania legislacyjne z zasad techniki prawodawczej. Nie ma takiej potrzeby w rzeczonym przepisie, ponieważ siatka pojęciowa jest wspólna dla wszystkich aktów prawnych w tej gałęzi prawa, obejmującej m.in. projektowane Pke oraz nowelizowaną Megaustawę.

Art. 39 pkt 3-6

Zmiany w przepisach polegają na zastąpieniu sformułowania „infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych” zwrotem „sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów”. Takie rozwiązanie to konsekwencja nadania w Pke innego zakresu pojęciu „infrastruktury telekomunikacyjnej”. Dodano mu bowiem desygnat „fizyczność” co oznacza, że pod pojęciem infrastruktury telekomunikacyjnej należy rozumieć wyłącznie takie zasoby, którym można przypisać położenie w przestrzeni. Posłużenie się pojęciem „powiązanych zasobów”, którego definicja znajduje się w Pke i która wynika z brzmienia EKŁE, jest konsekwencją rewizji tłumaczenia dotychczasowej definicji „udogodnień towarzyszących”. Definiowane wyrażenie „powiązane zasoby” cechuje się większą precyzją, jednoznacznością i zrozumiałością niż „udogodnienia towarzyszące”.

Art. 39 pkt 7

Proponowane brzmienie art. 12 jest w pierwszej kolejności konsekwencją uchylenia ustawy Pt. Dotychczasowe brzmienie zawierało odwołanie do przepisów działu II rozdziału 2 ustawy uchylanej. Ponadto w projektowanym przepisie dotychczasowy obowiązek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, aby „uwzględnić uzasadnione wnioski jednostki samorządu terytorialnego o zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego w zakresie połączenia sieci” został zastąpiony obowiązkiem prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci na uzasadniony wniosek jednostki samorządu

¹⁾ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”.

terytorialnego. Zmiana ta wynika z konieczności uspoźnienia brzmienia przepisów z analogicznymi regulacjami na gruncie art. 170 ust. 2 Pke, odnoszącymi się do obowiązku prowadzenia negocjacji na wniosek „użytkownika rządowego”.

Art. 39 pkt 8 lit. a i b

Projektowane zmiany w art. 13 ust. 1 Megaustawy są pośrednią konsekwencją wdrożenia dyrektywy EKŁE. Polegają na dostosowaniu obecnego brzmienia przepisu do zmian wynikających z brzmienia projektowanego Pke, tj. wprowadzenia definicji „użytkownika rządowego”, dotychczas referowanego jako „podmioty wskazane w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8” uchylanej ustawy Pt. Zastosowana została także nowa siatka pojęciowa w zakresie odwołania do definicji „powiązanych zasobów”, która zastępuje „udogodnienia towarzyszące”.

Proponowane zmiany art. 13 ust. 2 Megaustawy są związane z potrzebą dostosowania odesłań do rozdziałów Pke dotyczących konsultacji, zasad ogólnych dostępu telekomunikacyjnego oraz koordynacji dostępu, a także uwypukleniem skutku, jaki niesie ze sobą brak zawarcia umowy o dostępie we wskazanym terminie.

Z obecnie obowiązujących przepisów wynikał obowiązek zawarcia przez jednostkę samorządu terytorialnego umowy o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie. Natomiast w przypadku w przypadku proponowanego nowego brzmienia art. 13 ust. 2 wynika, że w przypadku niedotrzymania wskazanego terminu na zawarcie umowy obie strony negocjacji nabywają uprawnienia wystąpienia z wnioskiem do Prezesa UKE o rozstrzygnięcie sporu. Proponowana treść art. 13 ust. 2 pkt 2 Megaustawy jest skorelowana z rozwiązaniem zawartym w art. 182 ust. 2 pkt 2 Pke, dotyczącym koordynacji dostępu telekomunikacyjnego, które wynika z postanowień art. 26 ust. 1 EKŁE.

Zmiany w art. 13 ust. 3 i 4 Megaustawy mają na celu uproszczenie przepisów przesądzających, że obowiązki regulacyjne nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego mają zastosowanie w tym samym zakresie i na tych samych warunkach do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem telekomunikacyjnym, nawet gdy zasoby te zostały udostępnione przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez:

- jednostki samorządu terytorialnego, lub
- podmiot, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym w zakresie elementów sieci

telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem.

Art. 39 pkt 9

Zmiany w art. 14 Megaustawy mają charakter dostosowawczy, gdzie odwołanie do uchylanej ustawy Pt zastępuje się odwołaniem do ustawy Pke.

Art. 39 pkt 10

Zmiany w art. 16 w ust. 1 pkt 1–3 Megaustawy polegają na dostosowaniu odwołań w przepisach do zaktualizowanej siatki pojęciowej (zob. uzasadnienie do art. 39 pkt 3–6).

Art. 39 pkt 11

Zmiany w art. 16a ust. 3 Megaustawy polegają na dostosowaniu terminologii tego przepisu do terminologii ustawy Pke oraz na rozszerzeniu katalogu przychodów Funduszu Szerokopasmowego, m.in. o:

- środki za prawo używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym,
- pozostałe na koncie środki z doładowań kont prepaid, o których mowa w art. 331 ust. 9 ustawy Pke,
- inne przychody (np. zwroty z niewykorzystanych środków udzielonych i wypłaconych dotacji celowych).

Ponadto rozszerzany jest katalog wydatków z Funduszu o finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia dzieci i młodzieży uzależnionych od technologii cyfrowych.

Art. 39 pkt 12

Zmiana projektowana w art. 17 ust. 1 Megaustawy zmiana polega na rozszerzeniu dostępu do infrastruktury technicznej o możliwość realizacji, oprócz szybkiej sieci telekomunikacyjnej (jak miało to miejsce dotychczas), również powiązanych zasobów.

Dotychczasowe brzmienie art. 17 ust. 2, które odnosiło się do kwestii odpłatności dostępu do infrastruktury technicznej, zostało zmienione. Obecne, projektowane brzmienie nowego art. 17 ust. 1a przesądza, że publiczna infrastruktura techniczna zawiera się również wśród desygnatów pojęcia infrastruktury technicznej (co wynika również z definicji publicznej infrastruktury technicznej). Co się zaś tyczy udostępnienia tej infrastruktury, to projektowany przepis nakazuje stosowanie wprost przepisów o dostępie do infrastruktury technicznej, przy czym

podmiotem obecnym w miejscu operatora sieci przepis ten umieszcza właściciela lub zarządcę publicznej infrastruktury technicznej. A zatem przepis zobowiązuje podmioty określone rodzajowo inaczej niż operatorzy sieci, tj. jednostki samorządu terytorialnego, jednostki organizacyjne jednostki samorządu terytorialnego, państwowe osoby prawne oraz podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej. Poza ogólnym obowiązkiem zapewnienia dostępu, do publicznej infrastruktury technicznej zastosowanie będą miały wszystkie przepisy dotyczące infrastruktury technicznej, z tym że stosując ten przepis, ilekroć będzie w nich mowa o operatorze sieci, należy odnosić je do właściciela lub zarządcy publicznej infrastruktury technicznej.

Projektowany art. 17 ust. 2 Megaustawy, po pierwsze, potwierdza, że dostęp do infrastruktury technicznej jest dostępem telekomunikacyjnym (a więc mają do niego zastosowanie odpowiednie postanowienia EKŁE). Po drugie, przesądza o nieodpłatnym dostępie do publicznej infrastruktury telekomunikacyjnej na potrzeby instalacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Projektowane rozwiązanie ma istotne znaczenie dla możliwości zapewnienia powszechnego zasięgu bezprzewodowej łączności elektronicznej, umożliwiającej wdrażanie i funkcjonowanie rozwiązań technologicznych z zakresu inteligentnych miast czy autonomicznej mobilności. W tym celu konieczne jest umiejscowienie w przestrzeni publicznej dużej liczby punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Naturalnym i mało inwazyjnym rozwiązaniem jest wykorzystanie dla tego typu instalacji istniejącej infrastruktury „komunalnej”, takiej jak słupy, lampy uliczne, wiaty przystanków, itp. Rozwiązanie takie implementuje uregulowania przewidziane w EKŁE (art. 57 ust. 4 i 5), zgodnie z którymi *„Państwa członkowskie, stosując w odpowiednich przypadkach procedury przyjęte zgodnie z dyrektywą 2014/61/UE, zapewniają, aby operatorzy mieli prawo dostępu do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w tym wyposażenia ulic, np. latarni, znaków ulicznych, sygnalizacji świetlnej, billboardów, przystanków autobusowych i tramwajowych oraz stacji metra. Organy publiczne spełniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp na uczciwych, rozsądnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach, które są podawane do wiadomości w pojedynczym punkcie informacyjnym”* (ust. 4) oraz *„Bez uszczerbku dla wszelkich umów handlowych uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim*

zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16” (ust. 5). W tym miejscu warto odwołać się nie tylko do treści art. 57 ust. 4 i 5 EKŁE, ale również do uzasadnienia rozwiązania w nim przewidzianego, wyrażonego w treści motywu 140, w którym wskazano, iż „Każdego dnia duża liczba użytkowników końcowych, która odwiedza budynki publiczne i korzysta z innych elementów infrastruktury publicznej, potrzebuje łączności, aby móc skorzystać z usług w obszarze e-administracji, e-transportu oraz innych usług. Pozostałe elementy infrastruktury publicznej, takie jak latarnie uliczne, sygnalizatory świetlne, stanowią – na przykład ze względu na gęstość ich rozmieszczenie – dogodne miejsca dla umieszczenia nadajników o małej mocy. Bez uszczerbku dla możliwości objęcia przez właściwe organy realizacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu indywidualnymi uprzednimi zezwoleniami, operatorzy powinni mieć prawo dostępu do tych publicznych miejsc, aby móc odpowiednio zaspokajać popyt. Dlatego państwa członkowskie powinny zapewnić, aby takie budynki publiczne i inne elementy infrastruktury publicznej były udostępniane na rozsądnych warunkach na potrzeby rozmieszczenia nadajników o małej mocy w celu uzupełnienia dyrektywy 2014/ 61/UE i bez uszczerbku dla zasad ustanowionych w niniejszej dyrektywie”.

Art. 39 pkt 13 lit. a

Uchyła się art. 18 ust. 1 Megaustawy ponieważ regulacja ta została zawarta w projektowanym art. 168 Pke. Różnica między art. 18 ust. 1 Megaustawy, a projektowaną regulacją w art. 168 Pke dotyczy jedynie formy – umowa o dostępie, w tym umowa o dostępie do infrastruktury technicznej, zawierana jest, zgodnie z art. 168 Pke, pod rygorem nieważności w formie dokumentowej, a nie na piśmie, jak było to uregulowane dotychczas w uchylanym art. 18 ust. 1 Megaustawy.

Art. 39 pkt 13 lit. b

Zmiany w art. 18 ust. 3 mają charakter dostosowawczy, skorelowany z projektowanym art. 174 ust. 1 Pke, który określa warunki na jakich Prezes UKE może określić w swojej decyzji zapewnianie dostępu. Warunki te muszą być określone tak, aby były „określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne”. Zatem w tym zakresie nowe brzmienie projektowanego art. 18 ust. 3 Megaustawy jest zbieżne z warunkami określonymi w Pke, a które są konsekwencją wdrożenia EKŁE. Poprzednie brzmienie przepisu nakazywało Prezesowi UKE kierować się kryteriami określonymi w art. 22 ust. 1–3 Megaustawy, które nakazywały Prezesowi UKE m.in. „brać pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia

niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu”, jak również brać pod uwagę cele określone w art. 8, uchylonej przez EKŁE, dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002, str. 33, z późn. zm.). A zatem poprzednia konstrukcja przepisu była z jednej strony skomplikowana, a z drugiej strony odwoływała się do uchylonego już aktu prawnego, który nie był aktem bezpośredniego stosowania.

Art. 39 pkt 13 lit. c

Zmiany w art. 18 ust. 6 Megaustawy są konsekwencją uchylenia art. 18 ust. 1, do którego odwoływało się dotychczasowe brzmienie ust. 6.

Art. 39 pkt 13 lit. d

Dodany do art. 18 ust. 11 przesądza, że Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej (art. 18 ust. 3 Megaustawy), przeprowadza postępowanie konsultacyjne zgodnie z regulacją zawartą w Pke implementującą art. 23 ust. 1 EKŁE – dotyczącą postępowania konsultacyjnego. Innymi słowy, jest to „inne rozstrzygnięcie wskazane w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych”, o której mowa w art. 30 ust. 1 pkt 14 Pke.

Art. 39 pkt 14 lit. a i d

Konieczne jest uchylenie w art. 19 ust. 2, ze względu na to, że powiela on regulację art. 169 ust. 2 Pke, który implementuje art. 60 ust. 2 EKŁE. W konsekwencji regulacja mówiąca o tym, że informacje uzyskane w związku z negocjacjami umowy o dostępie (a więc m.in. umowy o dostępie do infrastruktury technicznej) mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu – została umiejscowiona w przepisach Pke.

W związku ze zmniejszeniem rygoru formalnego dla umowy o dostępie, nie jest zasadne, aby uzasadnione przyczyny odmowy dostępu do infrastruktury technicznej były przekazywane „na piśmie”, jeżeli w przypadku wniosku o zawarcie takiej umowy zastrzeżona jest forma dokumentowa. W konsekwencji w art. 19 ust. 5 wykreśla się sformułowanie „na piśmie”.

Art. 39 pkt 14 lit. b i c

Przepis określa zakres wniosku o dostęp do infrastruktury technicznej. Wskazuje, że obok elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej planowanej do realizacji oraz harmonogramu jej

realizacji, wniosek powinien wskazywać również infrastrukturę telekomunikacyjną. Doprecyzowanie przepisów w zakresie negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej pozwoli na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych.

Art. 39 pkt 15

Uchyła się art. 20 Megaustawy, ponieważ zmiana umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przez Prezesa UKE, działającego z urzędu, następuje na podstawie art. 181 Pke, który implementuje art. 61 ust. 5 EKŁE. Ponadto należy wskazać, że nowe brzmienie art. 22 ust. 9 Megaustawy, rozszerza m.in. katalog przesłanek uprawniających do zmiany umowy o dostępie, jeżeli dotyczy infrastruktury technicznej. Katalog ten został poszerzony o potrzebę zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej.

Uchyła się również w art. 21 Megaustawy:

- ust. 2, ponieważ uprawnienie określone w tym przepisie wynika z art. 182 ust. 2 Pke (implementującego art. 26 ust. 1 EKŁE). Okoliczność odmowy zapewnienia dostępu jest wskazana w art. 182 ust. 2 pkt 1 Pke. Natomiast termin 60-dniowy, związany z uzyskaniem przez strony negocjujące umowę o dostępie do infrastruktury technicznej, uprawnienia do wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji rozstrzygającej kwestie dostępu przez Prezesa UKE, pozostaje bez zmian i wynika z zasady ogólnej określonej w art. 182 ust. 2 pkt 2 Pke;
- ust. 2a, ponieważ w przypadku określonym w tym przepisie zastosowanie mieć będzie art. 182 ust. 4 i 5 Pke (art. 26 ust. 1 EKŁE) określające wymogi formalne wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, a więc również dostępu do infrastruktury technicznej, co wynika z definicji dostępu telekomunikacyjnego zawartego w Pke;
- ust. 3, ponieważ tożsame uprawnienia Prezesa UKE jako organu prowadzącego postępowanie administracyjne, wobec strony postępowania administracyjnego wynika z przepisów z ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, (zwany dalej „Kpa”). Ponadto Prezes UKE może uzyskać te informacje na podstawie projektowanego art. 19 ust. 2 Pke. W przypadku operatorów sieci, będą oni „innymi podmiotami działającymi na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem” w rozumieniu przywołanego przepisu, niezależnie, czy są stroną w rozumieniu Kpa, tj. stroną postępowania administracyjnego, czy stroną negocjacji.

Art. 39 pkt 16 lit. a

Proponowane nowe brzmienie art. 22 ust. 1 zawiera odwołanie do przepisów związanych z koordynacją dostępu telekomunikacyjnego, zawartych w dziale III rozdziału 3 Pke, zastrzegając zmiany wynikające z kolejnych ustępów.

W związku z wprowadzeniem na podstawie art. 182 ust. 1 Pke terminu 60 dni na rozpatrzenie wniosku o rozstrzygnięcie sporu przez Prezesa UKE, w tym sporu o dostępu do infrastruktury technicznej, należy zmienić art. 22 ust. 1 Megaustawy. Termin 60 dni na wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej nie ulega więc zmianie w stosunku do obecnego stanu prawnego. Nie ulega również zmianie konieczność zapewnienia przez Prezesa UKE „niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu” przy załatwianiu sprawy spornej dotyczącej umowy o dostępie do infrastruktury technicznej (art. 22 ust. 1 Megaustawy).

Zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem art. 22 ust. 2 ustawy, Prezes UKE, wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, oraz uwzględniały wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej. Zmiana w stosunku do obecnego brzmienia art. 22 ust. 2 polega przede wszystkim na usunięciu odwołania do celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), w związku z zastąpieniem ww. dyrektywy przez EKŁE.

Art. 39 pkt 16 lit. b

W związku ze zmianami, jakie zostały wprowadzone w art. 22 ust. 2, dotyczącymi posługiwania się sformułowaniem „decyzja rozstrzygająca spór” w miejsce „decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej”, w art. 22 ust. 4 dokonano również zmian terminologicznych.

Art. 39 pkt 16 lit. c oraz d

Proponuje się uchylenie w art. 22 ust. 5 Megaustawy w związku z projektowanym art. 181 ust. 1 pkt 2 Pke, przewidującym możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji rozstrzygającej spór zmieniającej w całości lub w części umowę o dostępie. Natomiast zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 189 Pke, zawarcie umowy o dostępie w przedmiocie określonym wcześniej decyzją, skutkuje wygaśnięciem z mocy prawa decyzji w zakresie

objętym umową, w związku z tym usunięty zostaje art. 22 ust. 8 Megaustawy, który reguluje tę materię.

Art. 39 pkt 17

Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 23 Megaustawy: *„Do decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne”*, a więc przepisy ustanawiające postępowanie konsultacyjne. Postępowanie konsultacyjne będzie miało zastosowanie, ale na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 4 Pke, który przesądza, że Prezes UKE przeprowadza je przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawie spornej o dostęp na podstawie art. 182 ust. 1 Pke. Z powyższych względów art. 23 należy uchylić jako potencjalnie „zdublowaną” regulację.

Art. 39 pkt 18 lit. a i b

W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 175 Pke ogólnej regulacji w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, w tym umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, oraz kwestii związanej z jawnością umów o dostępie (art. 175 ust. 3 Pke), zmiana w art. 24 ust. 1 Megaustawy polega na odesłaniu do stosowania ww. artykułu, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu. Pozostałe ust. 2–4 uchyla się ze względu na uregulowanie tej materii w art. 175 Pke.

Art. 39 pkt 19

Proponowane uchylenie art. 24a Megaustawy jest m.in. konsekwencją uchylenia art. 19 ust. 2 i art. 21, a także zmian w obrębie art. 22–24 Megaustawy, do których odwoływał się ten przepis.

Art. 39 pkt 20 i 21

Przepisy modyfikujące brzmienie art. 25a i 25b Megaustawy mają charakter dostosowawczy w zakresie nowej siatki pojęciowej wprowadzonej przepisami implementującymi EKŁE.

Art. 39 pkt 22

Nowelizacja art. 27 Megaustawy w zasadniczym zakresie nie zawiera zmian o charakterze merytorycznym i polega przede wszystkim na dostosowaniu jego brzmienia do nowej struktury przepisów o dostępie do infrastruktury technicznej, w związku z czym – dla czytelności – proponuje się nadać nowe brzmienie art. 27 w całości. Merytoryczną zmianą w art. 27 Megaustawy jest odejście od „względności” obowiązku zapewniania dostępu do sieci telekomunikacyjnych, których budowa lub nabycie było finansowane ze środków publicznych. Zgodnie z dotychczasowym art. 27 ust. 1 Megaustawy, o istnieniu tego obowiązku *de facto*

rozstrzygały akty (przepisy prawa, decyzje, umowy, itp.), na podstawie których udzielono finansowania publicznego na budowę lub zakup sieci telekomunikacyjnych. Według projektowanego brzmienia art. 27 ust. 1, obowiązek udzielenia dostępu do sieci telekomunikacyjnych, „finansowanych” ze środków publicznych, będzie następował z mocy samej Megaustawy. Akty, na podstawie których udzielone zostało wsparcie publiczne, w zakresie, w jakim określają warunki zapewniania dostępu do wspieranej infrastruktury telekomunikacyjnej, będą nadal brane pod uwagę przez Prezesa UKE w postępowaniach rozstrzygających spory o dostęp do tej infrastruktury. Co więcej, obowiązek dostępu hurtowego dotyczyć będzie także tych elementów (odcinków) sieci zrealizowanej w ramach projektu, które nie były dofinansowane w tym projekcie i zostały sfinansowane w całości ze środków własnych beneficjenta.

Jednocześnie projekt zawiera przepis przejściowy, zgodnie z którym ustawy (tj. z mocy prawa) obowiązek udzielania dostępu do infrastruktury wspieranej ze środków publicznych nie będzie dotyczyć infrastruktury, co do której wsparcie publiczne zostało udzielone przed wejściem w życie znowelizowanego art. 27 ust. 1 Megaustawy.

Zmiany w art. 27 ust. 1 *in fine* Megaustawy wskazują, że udzielenie dostępu do takich sieci lub infrastruktury przedsiębiorcom telekomunikacyjnym jest przejawem dostępu telekomunikacyjnego w rozumieniu Pke.

Art. 39 pkt 23

Zmiana w art. 28 Megaustawy polega na dostosowaniu wytycznej do wydania rozporządzenia o pomocy publicznej udzielanej w ramach działalności jednostek samorządu terytorialnego w obszarze telekomunikacji, poprzez zastąpienie odwołania do nieobowiązujących już tzw. wytycznych szerokopasmowych odwołaniem do zgodności z właściwymi regułami pomocy publicznej określającymi zasady, na jakich taka pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym.

Art. 39 pkt 24 lit. a

Zmiany w art. 29 ust.1 Megaustawy polegają na nadaniu nowego brzmienia pkt 1, które z jednej strony stanowi dostosowanie przepisów inwentaryzacyjnych do nowej siatki pojęciowej. Z drugiej strony rozszerza obowiązki inwentaryzacyjne o informowanie w zakresie sprawozdawania o świadczonych usługach – obecnie informowanie o usługach telefonicznych i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych dotyczyć będzie tych usług wyłącznie w zakresie, w jakim są świadczone w pakiecie z usługami dostępu do szerokopasmowego internetu. Zmiany w pkt 2 doprecyzowują przepisy w zakresie

inwentaryzacji miejsc umożliwiających kolokację - wyrazy „budynkami umożliwiającymi kolokację” zastępuje się wyrazami „obiektami budowlanymi umożliwiającymi kolokację”. Zmiana jest konsekwencją istnienia różnych rodzajów obiektów umożliwiających kolokację. Zastosowanie w tym zakresie wyłącznie budynków (których definicja znajduje się w Prawie budowlanym) wyłączałaby z inwentaryzowania obiekty niebędące budynkami (np. elementy większych budowli, w których znajdują się różne pomieszczenia), małą architekturę itp.

Art. 39 pkt 24 lit. b

Zmiany w art. 29 ust. 2 Megaustawy polegają na uchyleniu art. 29 ust. 2 pkt 1 Megaustawy oraz zmianie brzmienia ust. 2 pkt 1a – mają one na celu doprecyzowanie kręgu podmiotowego, na który nałożone są obowiązki inwentaryzacyjne. Zmiany te mają na celu ostateczne doprecyzowanie, jakie kategorie podmiotów zobowiązane są do uczestnictwa w procesie inwentaryzacji infrastruktury i usług. Państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne w zakresie obowiązku inwentaryzacyjnego powinny być traktowane odpowiednio jako podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej (art. 29 ust. 2 pkt 2) lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni (art. 29 ust. 2 pkt 3) i tylko w tym kontekście powinno być oceniane ich zobowiązanie do uczestnictwa w inwentaryzacji. Podobnie jednostki samorządu terytorialnego powinny być zobowiązane do uczestnictwa w inwentaryzacji w oderwaniu od ich statusu jednostki wykonującej zadania, o których mowa w art. 3 ust. 1 Megaustawy.

Jeżeli chodzi o część wspólną ust. 2, to projektowane zmiany mają charakter dostosowawczy w zakresie używanej terminologii.

Art. 39 pkt 24 lit. c

Zmiany wprowadzone do art. 29 ust. 2a i 2b Megaustawy w zasadniczej części dostosowują terminologię do aktualnej siatki pojęciowej, w tym do zmian będących konsekwencją nowego brzmienia art. 29 ust. 1 pkt 1 Megaustawy. Dookreślone zostały też terminy składania sprawozdań. Zatem nastąpiła zmiana terminu raportowania o istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej za okres od 1 stycznia do 30 czerwca – z 31 sierpnia na 15 września. Zmiana ta podyktowana jest zmniejszeniem uciążliwości tego obowiązku w okresie wakacyjnym i typowo urlopowym. Dookreślenie terminów sprawozdań jest odpowiedzią pojawiające się postulaty podmiotów objętych obowiązkiem sprawozdawczym.

Art. 39 pkt 24 lit. d

W art. 29 dodaje się ust. 2c rozstrzygający, że obowiązek inwentaryzacyjny lub obowiązek złożenia oświadczenia o nieposiadaniu infrastruktury telekomunikacyjnej lub nieświadczeniu

usług telekomunikacyjnych realizuje się za pomocą Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji. Podobne zmiany dotyczące uwzględnienia obowiązków publikowania informacji na stronie internetowej tego Punktu zawierają także inne projektowane przepisy (np. nowe brzmienie ust. 6a). Zmiany mają na celu odzwierciedlenie planowanej funkcji Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji jako głównej bramy informacyjnej i kontaktowej Prezesa UKE w sprawach dotyczących telekomunikacji. Obecnie UKE jest w procesie adaptowania systemu teleinformatycznego Punktu do obsługi wszystkich spraw na styku Prezesa UKE z podmiotami telekomunikacyjnymi.

Art. 39 pkt 24 lit. e

Zmiany w art. 29 ust. 3 Megaustawy mają charakter wyłącznie dostosowawczy w zakresie zamiany dotychczasowych odwołań do uchylanej ustawy Pt, na odwołania do korespondujących przepisów projektowanego Pke.

Art. 39 pkt 24 lit. f

Uchylenie ust. 5 wynika z tego, że zmianie uległ zakres Krajowej Bazy Geodezyjnej Sieci Uzbrojenia Terenu, która nie gromadzi obecnie danych wykorzystywanych w procesie inwentaryzacji.

Art. 39 pkt 24 lit. g

Zmiany w zakresie ust. 6, poprzez doprecyzowanie jego brzmienia przez wskazanie w jaki sposób, tj. za pośrednictwem strony Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji, następuje realizacja prawa wglądu do inwentaryzacji oraz pobierania i otrzymywania danych z niej pochodzących, są konsekwencją dodania do art. 29 Megaustawy wyżej opisanego ust. 2c.

Art. 39 pkt 24 lit. h

Zmiany w art. 29 ust. 6a Megaustawy mają charakter wyłącznie dostosowawczy w zakresie zamiany dotychczasowych odwołań do uchylanej ustawy Pt, na odwołania do korespondujących przepisów projektowanego Pke.

Art. 39 pkt 24 lit. i

Zmiany w obrębie art. 29 ust. 7 Megaustawy polegają na uzupełnieniu jego brzmienia o zakres delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe zasady sprawozdawania o świadczonych usługach, takie jak zapewnienie szczegółowych informacji o jakości inwentaryzowanej infrastruktury i usług. W tym zakresie ponownie mamy do czynienia z dostosowaniem siatki pojęciowej – np. na gruncie Pke wyodrębnione zostały

„usługi komunikacji głosowej”, jako element komunikacji elektronicznej, podczas gdy na gruncie poprzednich przepisów mieliśmy do czynienia z „usługami telefonicznymi”. Zmiana siatki pojęciowej wiąże się zatem z koniecznością wydania również nowego rozporządzenia inwentaryzacyjnego, które będzie posługiwać się właściwą terminologią. Doprecyzowaniu uległo także wskazanie, że rozporządzenie określać będzie „szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych”. Dotychczasowe brzmienie wskazywało na „elektroniczny format przekazywania danych”. Przepis art. 29 ust. 7 Megaustawy doprecyzowuje zatem zakres upoważnienia ustawowego do wydania nowego rozporządzenia (podobnie znowelizowano także delegację ustawową art. 29e Megaustawy).

Art. 39 pkt 25

Zmiany w art. 29b ust. 6 Megaustawy mają charakter wyłącznie dostosowawczy w zakresie korekty dotychczasowych odwołań do uchylanej ustawy Pt, na odwołania do korespondujących przepisów projektowanego Pke.

Art. 39 pkt 26 lit. a

Zmiany w zakresie brzmienia art. 29c ust. 1 zdanie pierwsze dotyczą ograniczenia obowiązku inwentaryzacyjnego w odniesieniu do infrastruktury krytycznej.

Art. 39 pkt 26 lit. b

Proponuje się uspoźnienie terminu na przekazanie danych w wykonaniu obowiązku określonego w art. 29c ust. 1, z terminami wykonania innych obowiązków o charakterze inwentaryzacyjnym i sprawozdawczym, realizowanych na rzecz Prezesa UKE i określonych w Megaustawie – tj. harmonizację terminów na poziomie 28 lutego. Zmiana ta zniesie ryzyko potencjalnego chaosu sprawozdawczego związanego z różnie określonymi terminami wykonania różnych przedmiotowo – choć podobnych funkcjonalnie – obowiązków w zakresie informowania Prezesa UKE o posiadanej infrastrukturze (telekomunikacyjnej lub technicznej).

Art. 39 pkt 27 lit. a

Zmiana w art. 29d ust. 5 pkt 3 koryguje odesłanie do nieistniejącego przepisu ustawy o drogach publicznych i zobliguje właściwych zarządców dróg do przekazywania informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 4, w zakresie kanałów technologicznych – najpóźniej na 2 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo dniem zgłoszenia przebudowy drogi publicznej.

Art. 39 pkt 27 lit. b

Zgodnie z ust. 6a dodawanym do art. 29d Prezes UKE nabywa uprawnienie do żądania od wojewody uzyskania danych o infrastrukturze krytycznej pochodzących z wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego. Uprawnienie to ma na celu zapewnienie Prezesowi UKE lepszej kontroli nad wykonywaniem przez operatorów sieci obowiązków przekazywania do Punktu informacji o infrastrukturze technicznej innej niż objęta inwentaryzacją infrastruktury i usług telekomunikacyjnych.

Art. 39 pkt 28

Zmiany wprowadzone w art. 29e pkt 2 polegają na doprecyzowaniu delegacji dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania rozporządzenia w zakresie, w jakim będzie ono określać „szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych”. Dotychczasowe brzmienie wskazywało na „elektroniczny format przekazywania danych”.

Art. 39 pkt 29

Zmiany wprowadzone do brzmienia art. 29f pkt1 polegają na wykreśleniu z delegacji do wydania rozporządzenia konieczności określania w nim rodzaju i skali map, które mają być prezentowane na podstawie informacji gromadzonych w bazie danych. Wobec wektorowej postaci map wymóg ten stał się nadmiarowy, albowiem współczesne systemy pozwalają na prezentowanie map w dowolnej skali.

Art. 39 pkt 30

Zmiany w art. 29h ust. 1 pkt 4 i 5 Megaustawy mają charakter wyłącznie dostosowawczy w zakresie zamiany dotychczasowych odwołań do uchylanej Pt, na odwołania do korespondujących przepisów projektowanego Pke.

Art. 39 pkt 31

Wprowadzenie przepisu ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w której podmiot zostałby ukarany dwukrotnie za niewypełnianie obowiązków związanych z raportowaniem do systemu SIDUSIS, przez Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Art. 39 pkt 32

Art. 22 EKŁE w ust. 2–4 przewiduje dodatkowe uprawnienie dla właściwego organu regulacyjnego lub innego właściwego organu do określania tzw. obszarów wykluczenia

cyfrowego – obszarów geograficznych, które zgodnie z prowadzonymi analizami i prognozami geograficznymi nie znajdują się w zasięgu istniejących i planowanych sieci telekomunikacyjnych. Skorzystanie przez właściwy organ z tego uprawnienia wymaga podania do publicznej wiadomości informacji o ustalonych obszarach wraz z zaproszeniem do zgłaszania zainteresowania objęcia tych obszarów zasięgiem sieci umożliwiającym świadczenie usług dostępu do internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. Informacje o zgłoszeniu takiego zainteresowania na danym obszarze także powinny być podawane do publicznej wiadomości.

Zgodnie z ustawą z dnia 15 września 2022 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. poz. 2164) minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzić będzie System Informacyjny o Dostępie do Usług Stacjonarnego Internetu Szerokopasmowego (SIDUSIS). W którym zbierane i prezentowane będą informacje o punktach adresowych, w których:

- 1) jest możliwe świadczenie,
- 2) jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji finansowanych ze środków publicznych,
- 3) w ciągu 3 lat jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji ze środków prywatnych

– za pomocą stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do internetu.

Zgodnie z art. 29s minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe zapewnienie świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s i w ciągu 3 lat nie jest ono planowane. W takim przypadku minister publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń. Skutkiem przyznanego ministrowi uprawnienia do określenia wskazanych powyżej obszarów geograficznych jest to, że informacje o tych obszarach są publikowane w prowadzonej przez ministra na podstawie art. 29j bazy danych SIDUSIS, o ile informacje te nie zostały objęte zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.

Art. 39 pkt 33 lit. a

Dotychczasowa regulacja art. 30 Megaustawy, ze względu na posługiwanie się pojęciami: „instalacji telekomunikacyjnej” budynku oraz „punktu styku” zdefiniowanego poprzez odwołanie do pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, łączy 3 różne mechanizmy przewidziane w prawie UE:

- dostęp do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 2 i 3 dyrektywy kosztowej – dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej; Dz. Urz. UE L 155 z 23.05.2014, str. 1),
- dostęp do budynku w celu doprowadzenia swojej sieci w lokalu abonenta, jeśli brak jest dostępnej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 5 dyrektywy kosztowej),
- dostęp do okablowania wewnątrz budynków lub okablowania na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji (art. 12 ust. 3 dyrektywy ramowej – obecnie art. 61 ust. 2 EKŁE).

Korzystanie ze „zbiorczego” pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, które obejmuje zarówno okablowanie w budynku, jak i wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną powoduje liczne problemy.

Przede wszystkim prawo wykonania nowej instalacji telekomunikacyjnej budynku zostało uzależnione od dostępności istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, podczas gdy z art. 9 ust. 5 dyrektywy kosztowej wynika, że co najwyżej sposób doprowadzenia łącza do abonenta powinien być uzależniony od dostępności wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (kanalizacji telekomunikacyjnej budynku), a nie od dostępności okablowania. Inny problem to jednoznaczne przesądzenie, czy „szczątkowa” instalacja telekomunikacyjna budynku (np. kabel łatwego dostępu bez zakończeń w lokalach) to już instalacja telekomunikacyjna budynku, czy jednak nie.

Z tych względów, aby uporządkować uprawnienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych zasadnym jest uporządkowanie siatki pojęciowej i ustalenie prawidłowych zależności pomiędzy różnymi stanami faktycznymi a uprawnieniami przedsiębiorców. Zasadnym jest przede wszystkim usunięcie z siatki pojęciowej (wykorzystywanej na potrzeby Pke i Megaustawy) pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku w zakresie dotychczasowego art. 30 ust. 1–5d i korzystanie z pojęć:

- wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna (jak w dyrektywie kosztowej) – podzbiór infrastruktury technicznej, która jest podzbiorem powiązanych zasobów,
- okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji – podzbiór powiązanych zasobów.

Zgodnie z proponowaną treścią art. 30 ust. 1 Megaustawy, właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest zobowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp telekomunikacyjny do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na dostępie polegający na:

- umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami aż do punktu styku,
- umożliwieniu wykonania szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do punktu styku pod warunkiem, że nie istnieje taka sieć lub istniejąca sieć nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- umożliwieniu korzystania z punktu styku,
- umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z ww. form dostępu oraz określonych w ust. 3.

Omówiony obowiązek zapewnienia dostępu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest związany z celem, któremu ma służyć, tj. w celu zapewnianiu telekomunikacji w tym budynku.

Zmiany w art. 30 ust. 1a dotyczą uspoźnienia redakcji przepisów oraz stosowanej terminologii w zakresie art. 30. Poszczególne ustępy przepisu nie referują już do pojęcia „instalacji telekomunikacyjnej budynku” ale dotyczą „szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami”.

Art. 39 pkt 33 lit. b

Zmiana dotyczy przepisu ust. 1 b wynika z usunięcia pojęcia instalacji telekomunikacyjnej i zastąpieniu go pojęciem „szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami”.

Art. 39 pkt 33 lit. c oraz d

Zmiany dostosowują projektowane przepisy do wprowadzanej siatki pojęciowej.

Art. 39 pkt 33 lit. e

Zmiana w art. 30 ust. 3 Megaustawy jest konsekwencją zmian w zakresie definicji oraz rozwiązań wynikających z projektowanych zmian – nowego brzmienia art. 30 ust. 1 Megaustawy oraz faktu, że obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania, w związku z transpozycją przepisów EKŁE, wynika z Pke. Ponadto, projektowany przepis nakłada, w określonych okolicznościach, obowiązek bezpłatnego przyznania przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu telekomunikacyjnego do infrastruktury technicznej, której właścicielem jest także administracja rządowa. Zasoby te w dużej części mogą stanowić infrastrukturę na potrzeby bezpieczeństwa i obronności państwa, dlatego zasadnym jest wyłączenie wymogu obligatoryjnego udostępnienia tej infrastruktury przez użytkowników rządowych wymienionych w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h projektu Pke.

Zaproponowana w art. 30 ust. 3a zmiana pozwala zachować dotychczasowy status w zakresie dostępu do nieruchomości i budynków, tj. uwzględnić okoliczność, że:

- 1) dostęp do nieruchomości z art. 30 Megaustawy dotyczy każdej nieruchomości, bez względu na status podmiotu, który jest właścicielem nieruchomości, oraz
- 2) do zapewnienia nieodpłatnego dostępu do nieruchomości i budynków, w tym do elementów infrastruktury telekomunikacyjnej tam zlokalizowanej, zobowiązane są tylko podmioty posiadające status właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości, a dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej stanowiącej własność przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest odpłatny.

Przepis art. 30 ust. 3b otrzymuje nowe brzmienie i przesądza o kwestiach kosztów, jakie ponosi przedsiębiorca telekomunikacyjny w przypadku otrzymania dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3. Są to koszty związane z udostępnieniem nieruchomości w celu doprowadzenia do budynku szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami aż do punktu styku lub wykonania szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do punktu styku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego. Koszty dotyczą również utrzymania udostępnionej szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami.

Art. 39 pkt 33 lit. f

Przepis przesądza o statusie czynności jaką jest zawarcie umowy z art. 30 ust. 1 i 3. Czynność ta została zakwalifikowana do czynności zwykłego zarządu.

Art. 39 pkt 33 lit. g

Dodane do art. 30 ust. 5 pkt 5 i 6 stanowią przeniesienie, odpowiednio regulacji z art. 30 ust. 5b i 5ba, przy odpowiednim dostosowania brzmienia do nowej siatki pojęciowej. Regulacje te stanowią odmienności, w stosunku do ogólnej procedury rozstrzygania sporów o dostęp przez Prezesa UKE uregulowanej w dziale III rozdziału 3 Pke.

Art. 39 pkt 33 lit. h

Treść przepisów art. 30 ust. 5b i 5ba zostaje przeniesiona do ust. 5 jako pkt 5 i 6, jako że stanowią odmienności, w stosunku do ogólnej procedury rozstrzygania sporów o dostęp przez Prezesa UKE uregulowanej w dziale III rozdział 3 Pke.

Artykuł art. 30 ust. 5c Megaustawy w dotychczasowym brzmieniu jest zbędny, ponieważ możliwość stosowania art. 49 Kpa, w przypadkach, gdy liczba stron postępowania przekracza 20 – lub innymi słowy, gdy w postępowaniu bierze udział więcej niż 20 stron – wynika wprost z treści art. 49a Kpa, który wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2017 r.

Art. 39 pkt 33 lit. i

Przepis ust. 5e ma na celu dostosowanie siatki pojęciowej do pozostałych przepisów art. 30.

Zmiana w ust. 5f ma charakter porządkujący i wynika ze zmiany w numeracji punktów w art. 30 ust. 1.

Art. 39 pkt 33 lit. j

W efekcie zidentyfikowanej przez uczestników rynku, niezgodnej z *ratio legis* przepisów Megaustawy, praktyk żądania przez dysponentów nieruchomości ustanowienia służebności przesyłu na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, konieczne jest wskazanie *expressis verbis*, że właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może uzależniać dostępu, o którym mowa w ust. 1, od ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu takiego dostępu.

Art. 39 pkt 34

Zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 służą zmniejszeniu wątpliwości interpretacyjnych związanych z uprawnieniami i obowiązkami w zakresie dostępu do nieruchomości na podstawie art. 30 ust. 1 i art. 33 Megaustawy. Doprecyzowanie polega na wskazaniu, że obowiązek z art. 33 ust. 1 dotyczy „innych przypadków niż określone w art. 30 ust. 1”. Pozostałe zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 związane są z potrzebą dostosowania postanowień do innych zmian, wynikających również z projektu ustawy Pke, która to uchyla ustawę Pt.

Nowe brzmienie art. 33 ust. 2 związane jest z przesądzeniem, że umieszczanie, eksploatacja oraz konserwacja punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, będzie nieodpłatne. Powyższe rozwiązanie wpisuje się w jeden z głównych celów strategicznych Komunikatu *Gigabit Society* (powielanego także w dokumentach krajowych), a mianowicie zapewnienia do 2025 r. niezakłóconego dostępu do sieci 5G na wszystkich obszarach miejskich i na wszystkich głównych szlakach komunikacyjnych (a więc także kolejowych). W celu stworzenia przyjaznych warunków dla realizacji nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych służących zapewnieniu dostępu do usług telekomunikacyjnych na szlakach kolejowych, uzasadnione jest zatem, aby dostęp do nieruchomości, stanowiących obszar kolejowy, w celu umieszczania na nich punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, był nieodpłatny. Beneficjentem takiej regulacji będą nie tylko przedsiębiorcy telekomunikacyjni, ale przede wszystkim pasażerowie korzystający z transportu kolejowego, którzy będą mieli możliwość uzyskania dostępu, w trakcie korzystania z transportu kolejowego, do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych realizowanych przy wykorzystaniu punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Możliwość korzystania z nowoczesnych usług telekomunikacyjnych w trakcie korzystania z transportu kolejowego stanowić będzie również niewątpliwą zachętę dla pasażerów do korzystania z tego typu transportu, a zatem jest potencjalnie korzystna także z punktu widzenia przewoźników kolejowych, w tym podmiotów zapewniających dostęp do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy. Wskazać należy również, iż tego typu rozwiązania przewidujące pewnego rodzaju „uprzywilejowanie” określonej formy dostępu do nieruchomości czy określonej infrastruktury w związku z uznaniem istotności celu, który będzie realizowany za pomocą tak uzyskanego dostępu, już teraz występują w przepisach, zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnym. Tytułem przykładu wskazać można choćby nieodpłatny dostęp do nieruchomości w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na danej nieruchomości (przewidziany w art. 30 Megaustawy) czy przewidziany w art. 57 ust. 4 i 5 EKŁE (a znajdujący odzwierciedlenie w projektowanym art. 17a Megaustawy) nieodpłatny dostęp: *„do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową”*. W tym miejscu warto również podkreślić, iż jak zostało wskazane w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do 2020 r. (z perspektywą do 2030 r.): *„Cyfryzacja i innowacyjność potrzebują odpowiedniej infrastruktury telekomunikacyjnej. Dostęp do*

szybkiego internetu napędza rozwój społeczno-gospodarczy i jest jedną z podstawowych potrzeb, której zaspokojenie umożliwia społeczeństwu korzystanie z usług i aplikacji ułatwiających życie codzienne. Dzięki sieciom szerokopasmowym możliwe jest ograniczenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, m.in. poprzez nowe modele biznesowe, lepsze zautomatyzowanie produkcji czy dostęp do nowych narzędzi cyfrowych. Coraz bardziej zaawansowane usługi cyfrowe wymagają coraz wyższych przepustowości. Rozwój sieci w tym kierunku jest zatem kołem zamachowym innowacji wzmacniających konkurencyjność gospodarki i poziom życia obywateli. (...) Szerokopasmowy dostęp do internetu, podobnie jak inne techniki informacyjno-komunikacyjne (ICT), stanowi katalizator wzrostu gospodarczego, zarówno w skali globalnej, jak i regionalnej. (...) Podstawowym wymogiem wystąpienia tych efektów jest dostępność nowoczesnej infrastruktury, dlatego rolą państwa w tym zakresie jest tworzenie przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i stacjonarnych) oraz interwencja publiczna ze środków krajowych i unijnych maksymalizująca pozytywny wpływ tych sieci na gospodarkę i społeczeństwo.”. Wprowadzenie nieodpłatnego dostępu do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy na cele związane z umieszczaniem punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stanowi właśnie wyraz realizacji roli państwa w zakresie „tworzenia przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i stacjonarnych)”.

Zmiany w art. 33 ust. 3 wynikają z:

- uregulowania zawartego w art. 168 ust. 2 Pke, zgodnie z którym umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a więc obejmujące dostęp do nieruchomości, w tym do budynków niezależnie od tego, czy dysponentem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu) oraz związanej z nim współpracy,
- art. 168 ust. 1 Pke, który dla umowy o dostępie przewiduje formę dokumentową pod rygorem nieważności. Projektuje się więc rezygnację z obowiązku zawierania umowy na piśmie, także o dostępie, o którym mowa w art. 33,
- konieczności uzupełnienia katalogu podmiotów, w ślad za art. 33 ust. 1 Megaustawy, z którymi również warunki korzystania z nieruchomości powinny być ustalone w terminie 30 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy w zakresie rzeczoności dostępu,
- dodania zdania, zgodnie z którym art. 30 ust. 5d Megaustawy stosuje się odpowiednio. „Odpowiednie stosowanie”, w ocenie projektodawcy, oznacza, że przewidziany skutek

związania następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych umową lub decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością dotyczy umów oraz decyzji w sprawie dostępu, o którym mowa w art. 33 (a nie art. 30 ust. 1 i 3) Megaustawy.

Należy podkreślić, że w związku z niezmienioną treścią art. 33 ust. 7 Megaustawy, spór o dostęp, o którym mowa w art. 33 Megaustawy, będzie rozstrzygany w oparciu o przepis tego artykułu i odpowiednie stosowanie przepisów, do których odsyła. W tym kontekście regulacja art. 33 Megaustawy ma charakter *lex specialis* w stosunku do działu III rozdziału 3 Pke.

Art. 39 pkt 35 lit. a, b oraz c

Zmiany w art. 35a ust. 3, 4, 6 i 7 Megaustawy polegające na skreśleniu w części wspólnej wyrazów „umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa”, są konsekwencją zmiany brzmienia art. 33 ust. 1 Megaustawy. Ponadto brzmienie ust. 3 dostosowane zostało do wytycznych, wynikających z EKŁE, w zakresie warunków, jakimi kierować ma się w trakcie wydawania rozstrzygnięć Prezes UKE. Warunki te zostały m.in. wskazane m.in. w art. 174 Pke. Dodatkowo w ust. 7 dookreślony został sposób, w jaki zobowiązane podmioty przekazują Prezesowi UKE informacje o adresach swoich stron internetowych.

Art. 39 pkt 35 lit. d

Dodany do art. 35a Megaustawy ust. 8 przesądza, że Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie o której mowa w art. 35a ust. 3 Megaustawy, przeprowadza się postępowanie konsultacyjne zgodnie z regulacją zawartą w Pke. Innymi słowy, jest to „inne rozstrzygnięcie wskazane w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych” w rozumieniu art. 30 ust. 1 pkt 14 Pke.

Art. 39 pkt 36 lit. a oraz b

Zmiany w art. 36a ust. 2 pkt 1 i 2, ust. 3 pkt 1, ust. 5 pkt 3 polegające na dodaniu po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” wyrazów „wraz z powiązanymi zasobami”, mają charakter wyłącznie dostosowawczy, wynikający z nowej siatki pojęciowej wprowadzonej przepisami projektowanego Pke. Dodatkowo zmiany w projektowanym nowym brzmieniu art. 36 ust. 2 pkt 1 i 2 Megaustawy realizują konieczność doprecyzowania, na czym polega koordynacja robót. Przedmiotem koordynacji może być tylko wykonanie robót dotyczących szybkiej sieci telekomunikacyjnej, ale zgodnie z nowym brzmieniem powiązanych zasobów w rozumieniu art. 2 pkt 38 Pke.

Art. 39 pkt 37 lit. a

Zmiana brzmienia art. 36b ust. 1 w zakresie odwołania w zakresie do art. 19 jest konsekwencją uchylenia art. 19 ust. 2.

Art. 39 pkt 37 lit. b

Dotychczasowe odesłanie do przepisów Megaustawy zawarte w art. 36b ust. 3 w nowym brzmieniu stanowi, aby do umowy o koordynacji robót budowlanych stosować odpowiednio przepisy art. 182 ust. 1, 2, 4 i 5 ustawy Pke oraz art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 ust. 1 Megaustawy, z modyfikacją, tak jak miało to miejsce dotychczas, że decyzje wydaje starosta albo wojewoda. Zmiana jest konsekwencją uchylenia art. 20, art. 21 i art. 24a oraz zmian brzmienia art. 22 i art. 24, które obecnie zawierają m.in. odesłanie do Pke, do których zmieniany art. 36b ust. 3 odsyła bezpośrednio.

Art. 39 pkt 37 lit. c

W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 175 Pke ogólnej zasady w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, zawarte w dotychczasowym brzmieniu art. 36b ust. 3 Megaustawy odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 24 Megaustawy należy zastąpić poprzez odesłanie bezpośrednio do stosowania się art. 175 Pke, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu. Odesłanie w kształcie zaproponowanym poprzez brzmienie nowego ust. 3a w art. 36b jest niezbędne do utrzymania dotychczas obowiązującego rozwiązania, ponieważ umowa o koordynacji robót budowlanych nie jest umową o dostępie.

Art. 39 pkt 38 lit. a

Zmiana nie stanowi zmiany merytorycznej, ponieważ w zakresie wymogów w zakresie wniosku kierowanego do starosty o rozstrzygnięcie sporu o koordynację robót, dotychczasowe odesłanie do odpowiedniego stosowania uchylonego art. 21 ust. 2a Megaustawy zastępuje się odesłaniem do odpowiedniego stosowania art. 182 ust. 4 ustawy Pke.

Art. 39 pkt 39 lit. a oraz b

Zmiany w art. 36e ust. 7 i 8 mają charakter wyłącznie dostosowawczy, wynikający z nowej siatki pojęciowej wprowadzonej przepisami projektowanego Pke;

18) ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych

Zmiana w art. 51 w ust. 1 w zdaniu drugim polega na zastąpieniu odwołania do art. 179 ust. 4a Pt odwołaniem do art. 43 ust. 5 ustawy Pke. Obecnie obowiązujący art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie informacji niejawnych wskazuje, że obowiązkowi akredytacji bezpieczeństwa teleinformatycznego nie podlegają systemy teleinformatyczne znajdujące się poza strefami ochronnymi oraz służące bezpośrednio do pozyskiwania i przekazywania w sposób niejawny informacji oraz utrwalania dowodów w trakcie realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych lub procesowych przez uprawnione do tego podmioty. Wyłączenie obowiązku akredytacji nie obejmuje interfejsów, o których mowa w art. 179 ust. 4a Pt, oraz systemów z nimi współpracujących. Określone w art. 179 ust. 4a Pt interfejsy są to interfejsy, za pomocą których przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą zapewniać podmiotom uprawnionym warunki dostępu i utrwalania określonych w Pt danych. Na skutek uchylecia ustawy Pt konieczne jest odesłanie do art. 43 ust. 5 Pke, który odpowiada art. 179 ust. 4a Pt. Nowelizacja ma charakter dostosowujący i nie wiąże się ze zmianą merytoryczną;

19) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe

Zmiana polega na dodaniu rozdziału 10a (Organy właściwe w sprawach poczty), który powtarza treść dotychczasowej regulacji odnoszącej się do usług pocztowych, zawartej dotychczas w poszczególnych ustępach art. 189, art. 192 oraz w art. 192a Pt. Przeniesienie tej regulacji do ustawy – Prawo pocztowe ma charakter porządkujący.

Ponadto dodano ust. 2 w art. 121, który umożliwi stosowanie, do prowadzonych przez Prezesa UKE kontroli oraz zaleceń pokontrolnych, przepisów rozdziału 8 działu I kpa, tj. przepisów o doręczeniach;

20) ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego

W zakresie nowelizacji ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego wprowadzono zmiany w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b, które mają na celu wdrożenie obowiązku z art. 109 ust. 6 EKŁE dotyczącego wykorzystywania przy lokalizacji osoby wykonującej połączenie na numer 112 nie tylko danych lokalizacyjnych ustalanych w oparciu o sieć telekomunikacyjną (tak jak obecnie), ale również danych pochodzących z urządzenia końcowego użytkownika (o ile urządzenie to posiada takie techniczne możliwości). Dodatkowo w art. 20 ust. 1 uwzględniono poszerzony w EKŁE katalog podmiotów, które mają obowiązek zapewniania połączeń z numerami alarmowymi. W związku z tym, w przepisie tym jako adresata obowiązku wskazano dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery

z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów.

Wprowadzono również zmiany wynikające z konieczności zapewnienia możliwości wysyłania na numer alarmowy 112 krótkich wiadomości tekstowych. Kierując się stwierdzonymi trudnościami (technicznymi i finansowymi) w dostarczeniu sms do właściwych terytorialnie centrów powiadamiania ratunkowego, zdecydowano o zmianie sposobu kierowania sms. Zmiana ta jest korzystna zarówno dla systemu powiadamiania ratunkowego, jak i dla operatorów telekomunikacyjnych. Pozwoli na wykorzystanie istniejącej infrastruktury (centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego), której odpowiednie modyfikacje i późniejsze utrzymanie będzie mniej kosztowne, niż budowa nowej, odrębnej struktury i – co za tym idzie – przyniesie oszczędności dla budżetu państwa.

Powyższa zmiana podyktowana jest koniecznością rozszerzenia wykorzystania centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego (CPSPR), nie zawężając go tylko do pozyskiwania danych lokalizacyjnych z PLI CBD.

Z uwagi na szybko zachodzące zmiany w zakresie potrzeb wykorzystania CPSPR, w tym wynikające z prawa UE, delegację do wydania rozporządzenia o CPSPR dotychczas zawartą w Pt przeniesiono do ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.

Wprowadzono również zmiany dostosowujące słownictwo występujące na gruncie ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego do słownictwa stosowanego w Pke;

21) ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach

Zmiany mają charakter dostosowujący. W związku z uchynieniem Pt konieczne jest zastąpienie odwołań do przepisów Pt odpowiadającymi im odwołaniami do przepisów Pke. Zawarta w art. 3 pkt 15 definicja „sieci telekomunikacyjnej” odwoływała się do definicji „sieci telekomunikacyjnej”, zawartej w art. 2 pkt 35 Pt. Definicja ta została przeniesiona z Pt do art. 2 pkt 58 Pke w związku z tym należało zmienić odwołanie.

Analogicznie, zawarta w art. 3 pkt 19 ustawy o cudzoziemcach definicja „urządzenia telekomunikacyjnego” odwołuje się do definicji „urządzenia telekomunikacyjnego” zawartej w art. 2 pkt 46 Pt. Definicja ta została przeniesiona do art. 2 pkt 74 Pke w związku z tym należało zmienić odwołanie;

22) ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta

Zmiana zmierza do uzupełnienia implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/770 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów o dostarczanie treści cyfrowych i usług cyfrowych (Dz. Urz. UE L 136 z 22.05.2019, str. 1, z późn. zm.; dalej: „DCD”), która została dokonana ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta, ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo prywatne międzynarodowe (Dz. U. poz. 2337). Implementacja DCD w zakresie objętym poprawką może zostać dokonana dopiero z wejściem w życie Pke.

Dodane w art. 43h ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (dalej: jako „u.p.k.”) rozwiązanie prawne stanowi implementację art. 3 ust. 6 akapit 2 DCD, zgodnie z którym jeżeli konsumentowi przysługuje prawo do rozwiązania umowy pakietowej na podstawie EKŁE, wyłączone jest stosowanie odpowiednich przepisów DCD. W toku prac nad nowelizacją u.p.k. niemożliwe było bowiem wprowadzenie do niej włączeń odwołujących się do EKŁE, a objętych przywołanym art. 3 ust. 6 akapit 2 DCD.

Zmiana w art. 43i pkt 1 u.p.k. wynika z dostosowania go do polskiego prawodawstwa po uchwaleniu Pke. Przepis ten realizuje wyłączenie wynikające z treści art. 3 ust. 5 lit. b. DCD. Przy uchwaleniu nowelizacji u.p.k. z dnia 4 listopada 2022 r. zastosowano tymczasowe bezpośrednie odwołanie do przepisu EKŁE, ale po wejściu w życie Pke zasadna będzie jego aktualizacja, aby wskazywał na przepisy implementujące EKŁE, co pozwoli na ułatwienie jego zrozumienia przez abonentów i inne podmioty stosujące prawo.

Projekt obejmuje również zmiany w zakresie załącznika nr 1 do u.p.k. Zmiany te mają charakter porządkowy i zmierzają do dostosowania jego brzmienia do wymogów gramatyki języka polskiego (zamiana użytego, w różnej liczbie i w różnym przypadku, wyrazu „rzecz” na użyty w odpowiedniej liczbie i w odpowiednim przypadku wyraz „towar”). Dla zachowania reguł poprawnej legislacji, tworzenia zrozumiałych językowo tekstów jednolitych wielokrotnie w ostatnich latach nowelizowanej u.p.k. oraz dla jasności stosowania załącznika przez przedsiębiorców, niezbędnym pozostaje uchwalenie stosownych, zaproponowanych obecnie zmian porządkujących;

23) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców

Niniejsza ustawa przewiduje zmianę art. 48 ust. 11 oraz art. 50 ust. 2 ustawy – Prawo przedsiębiorców, która polega na wyłączeniu obowiązku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli oraz wyłączeniu obowiązku wykonywania czynności kontrolnych w obecności

przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej – w przypadku kontroli prowadzonej przez Prezesa UKE na podstawie ustawy Pke w zakresie wykorzystania częstotliwości radiowych.

Należy wskazać, że obecne regulacje wynikające z ustawy – Prawo przedsiębiorców uniemożliwiają przeprowadzenie w określonych wypadkach realnych kontroli i nie uwzględniają w żaden sposób specyfiki rynku telekomunikacyjnego. Dotyczy to w szczególności sytuacji powodowania szkodliwych zakłóceń. W sytuacji spełnienia wymogów określonych w Prawie przedsiębiorców, czyli zawiadomienia z wyprzedzeniem o planowanej kontroli, przedsiębiorca na czas tej kontroli zaprzestaje podejmowania działań niezgodnych z prawem. Należy przy tym zauważyć, że Prawo przedsiębiorców zawiera już obecnie szereg wyłączeń, kiedy nie trzeba dokonywać uprzedniego zawiadomienia, np. w przypadku kontrolowania jakości paliw, czy kontroli podejmowanych na podstawie Prawa energetycznego. Żadne z tych wyłączeń nie znajduje jednak zastosowania w sytuacjach kontroli prowadzonych przez UKE. W szczególności nie można skorzystać z wyłączenia dotyczącego przeciwdziałaniu popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, ponieważ nieprzestrzeganie przepisów Pt lub Pke nie stanowi przestępstwa ani wykroczenia. Z tego względu wprowadzaną zmianę należy uznać za konieczną w celu umożliwienia sprawnego przeprowadzania przez Prezesa UKE kontroli, na podstawie ustawy Pke;

24) ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej – art. 65 projektu

Zmiany w ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (dalej jako „UZNKE”) wynikają z konieczności dostosowania zawartej w niej terminologii do projektowanej ustawy Pke.

Natomiast zmiana art. 23 UZNKE ma na celu zwiększenie ochrony użytkowników końcowych przed nadużyciami w komunikacji elektronicznej, przez umożliwienie Prezesowi UKE nałożenia określonych obowiązków nie tylko na przedsiębiorców telekomunikacyjnych ale również na podmiot realizujący usługę z dodatkowym świadczeniem oraz usługodawcę w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Zmiana ta jest przeniesieniem regulacji art. 79b Pt. Zatem jest to rozszerzenie w stosunku do obecnego art. 23. Nie są to więc nowe rozwiązania, a jedynie rozwiązania mające na celu ujęcie w jednej ustawie regulacji dotyczących nadużyć w komunikacji elektronicznej. Jednocześnie zrezygnowano z ustnego ogłaszania decyzji, a niewykonanie lub nienależyte wykonanie decyzji będzie podlegało karze naliczanej zgodnie z art. 28 UZNKE. Dodano również przepis

przejściowy, na mocy którego do decyzji wydanych na podstawie art. 23 UZNKE oraz do decyzji wydanych na podstawie art. 79b Pt zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe;

25) Zmiany w ustawie z dnia:

- 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy,
- 6 kwietnia 1990 r. o Policji,
- 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji,
- 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych,
- 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej,
- 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego,
- 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami,
- 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych,
- 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu,
- 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze,
- 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym,
- 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary,
- 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe,
- 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym,
- 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym,
- 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego,
- 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym,
- 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej,
- 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej,
- 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
- 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta,

- 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim,
- 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne,
- 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej,
- 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim,
- 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej,
- 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa,
- 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
- dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m,
- 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r.,
- 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r.,
- 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych,
- 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2,
- 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny,
- 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa,
- 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych.

Zmiany w ww. ustawach przede wszystkim mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu służb, uprawnionych organów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane w art. 45, art. 49, oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.

Ponadto, w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny”

– stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”.

W zakresie ustawy – Kodeks postępowania karnego zmieniono odwołania do Pt na odwołania do Pke oraz zmieniono odwołania do art. 180c i art. 180d Pt na odwołania do art. 45, art. 49 Pke.

Uzupełniono art. 5 ust. 1 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu poprzez dodanie pkt 3a, dotyczącego zarządzania satelitarną usługą publiczną o regulowanym dostępie (PRS), w związku z kompleksowym uregulowaniem w Pke zagadnień związanych z PRS, w tym działalności jednostki zarządzającej PRS – CPA Polska (Competent PRS Authority). Część zadań jednostki zarządzającej PRS powinna być wykonywana we współpracy lub za zgodą krajowej władzy bezpieczeństwa (National Security Authority – NSA) oraz organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych (Crypto Distribution Authority – CDA). W Polsce funkcję obu organów pełni Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przy czym dotychczas w żadnym akcie prawnym nie wskazano, że ABW jest organem do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych.

W związku z tym, w ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu należało wprowadzić przepis określający współpracę Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w obszarze zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS w Polsce, w szczególności pełnienie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych.

W ustawie o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych zmieniono przepisy art. 30 ust. 1 oraz art. 30c ust. 1, poprzez zastosowanie odesłania do art. 3 ust. 2 ww. ustawy. Zmiana została wprowadzona na zgłoszony w trakcie prekonsultacji wniosek Ministerstwa Obrony Narodowej. Nie ma wpływu na zakres pozyskiwanych danych, a celem jej zastosowania jest wyłącznie dostosowanie brzmienia przepisów art. 30 i art. 30c do aktualnej, określonej w art. 3 ust. 2, właściwości Żandarmerii Wojskowej.

Ponadto dostosowano przepisy ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 do norm wprowadzanych przez Pke. Analogiczne normy odnoszące się do reguły *zero-rate* zostały zawarte w art. 317 Pke. W art. 317 ust. 5 została zawarta delegacja dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do publikacji wykazu stron, z których korzystanie nie wpływa na wykorzystanie limitu transmisji danych.

Analogiczna norma jest określona w art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. W art. 317 ust. 7 Pke została zawarta norma materialna, z której wynika, że m.in. korzystanie przez abonenta ze stron internetowych nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu. Węższa regulacja znajduje się w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r., tj. art. 84 ust. 2 odnosi się tylko do korzystania ze stron internetowych, natomiast regulacja zawarta w art. 317 ust. 6 Pke dotyczy także korzystania z aplikacji mobilnych wskazanych w wykazie. Potwierdzenie niezmienności umowy o świadczenie usług, której stroną jest abonent zostało zawarte zarówno w uchylanym art. 84 ust. 3, jak również w art. 317 ust. 8 Pke.

W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny wprowadzono również zmianę, której celem jest zapewnienie Prezesowi UKE informacji o nałożeniu na przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań na rzecz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, celem sprawowania przez Prezesa UKE skutecznego nadzoru nad realizacją obowiązku sporządzenia planu działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń przez tych przedsiębiorców.

W ustawie tej wprowadzono również nowy przepis dający podstawę do nałożenia na przedsiębiorcę zadania polegającego na zapewnieniu usług telekomunikacyjnych na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy na zasadach preferencyjnych. Zadania te nakładane będą w drodze decyzji administracyjnej wydawanej przez Prezesa UKE w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, na wniosek właściwego organu, na rzecz którego ma być wykorzystana sieć przedsiębiorcy. Wprowadzenie przepisu wynika z potrzeby unormowania kwestii kosztów ponoszonych przez organy administracji publicznej w zakresie przygotowania i utrzymania stanowisk kierowania na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym (SKBN) przez zapewnienie równomiernego rozłożenia kosztów pomiędzy Skarbem Państwa a przedsiębiorcą. Obecnie ceny w rozliczeniach między organami administracji publicznej a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym są znacznie zawyżone w stosunku do cen w rozliczeniach między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

III. Przepis uchylający, przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

W związku z wejściem w życie nowej ustawy Pke, w art. 66 ustawy przewidziano uchylenie Pt. Dodano przy tym zastrzeżenie, że przepis art. 56 ust. 4a Pt traci moc po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

Utrzymane w mocy (na podstawie art. 66 ust. 3 projektu) pozostaną również przepisy działu VIIa Pt. Dział ten (Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług telekomunikacyjnych) odpowiada kwestiom uregulowanym w art. 40 i art. 41 EKŁE. Przepisy te na mocy art. 43 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającej dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80) utracą moc z dniem 18 października 2024 r. Dyrektywa NIS 2 wprowadza własne rozwiązania w zakresie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych. W związku z tym regulacje w zakresie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych docelowo będą przedmiotem przepisów wdrażających dyrektywę NIS 2. Celem uniknięcia luki prawnej konieczne jest utrzymanie w mocy działu VIIa Pt do czasu wejścia w życie przepisów wdrażających dyrektywę NIS2. Wdrożenie dyrektyw nastąpi w ustawie nowelizującej ustawę o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. Projektowi ww. przepisów - mając na uwadze konieczność pilnego wdrożenia ww. dyrektywy - będzie nadany wysoki priorytet. W związku z koniecznością implementacji dyrektywy nie zachodzi również obawa niezachowania zasady pewności prawa, gdyż akt wdrażający (projekt ustawy nowelizującej ustawę o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa) musi być procedowany – organem wiodącym w obu projektach jest Minister Cyfryzacji, zatem skorelowanie rozwiązań zawartych w niniejszym projekcie i ww. ustawie nowelizującej zostanie w nich uwzględnione.

Podkreślenia wymaga, że ww. celu nie da się osiągnąć za pomocą innych środków a rozwiązanie legislacyjne wykorzystuje już istniejące w systemie prawa (*vide* art. 175 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych).

Na potrzeby stosowania działu VIIa Pt konieczne jest również utrzymanie w mocy art. 1 ust. 1 pkt 2 (wskazanie celu ustawy, jakim jest m.in. określenie praw i obowiązków przedsiębiorców telekomunikacyjnych), art. 2 pkt 1, 17, 27, 29, 31, 35, 41, 43, 46, 48, 49 i 52 (utrzymanie w mocy definicji pojęć, które stosowane są w dziale VIIa), art. 9 (odwołanie do tego przepisu znajduje się w 175a ust. 1a Pt i dotyczy on zastrzegania tajemnicy przedsiębiorstwa), art. 160 ust. 1 i 2 (odwołanie do ust. 2 znajduje się w obecnym dziale VIIa Pt, dotyczy on kwestii zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej; ust. 2 odwołuje się również do podmiotów, o

których mowa w ust. 1, zatem ust. 1 również należało utrzymać w mocy), art. 209 ust. 1 pkt 25a, 27¹ i 27a Pt (możliwość nałożenia kar za niewykonywanie obowiązków określonych w dziale VIIa Pt).

Zastąpienie w systemie prawa dotychczasowych regulacji rozwiązaniami wprowadzanymi przepisami Pke, prowadzi do powstania sytuacji intertemporalnych wymagających rozstrzygnięcia w niniejszej ustawie.

Uregulowania w przepisach ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej wymagają kwestie dotyczące:

1) rocznej opłaty telekomunikacyjnej – art. 67

Zgodnie z art. 183 ust. 8 Pt (w Pke art. 23 ust. 15), minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty telekomunikacyjnej. Komunikat Ministra Cyfryzacji o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2024 r. został ogłoszony 17 listopada 2023 r. Planowane wejście w życie Pke w 2024 r. powoduje, że niezbędne jest zapewnienie podstawy prawnej dla uiszczania opłaty telekomunikacyjnej w 2024 r. Ponadto dodano przepisy, które stanowią podstawę prawną do obowiązywania komunikatu Ministra Cyfryzacji o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Ze względu na planowane wejście w życie przepisów Pke, zdecydowano że do ustalenia i uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej za 2025 r. będzie się stosować przepisy dotychczasowe, czyli Pt. Oznacza to w szczególności, że maksymalny wskaźnik rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2025 r. nie może przekroczyć 0,05% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, uzyskanych w 2023 r. oraz że w 2025 r. roczną opłatę telekomunikacyjną będą uiszczać przedsiębiorcy telekomunikacyjni, których przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w 2023 r. przekroczyły kwotę 4 milionów zł.

Dodano też przepisy stanowiące podstawę prawną do wydania komunikatu Ministra Cyfryzacji o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2025 r. W tym komunikacie zostanie zastosowany wzór na wysokość wskaźnika opłaty z rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej oraz terminów i sposobu jej uiszczenia (Dz. U. poz. 2017).

Ponadto wskazano przepisy, zgodnie z którymi do ustalenia i uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych za rok 2026 stosuje się przepisy ustawy Pke, z jednym poniższym zastrzeżeniem.

Zgodnie z art. 67 ust. 6 niniejszego projektu został wydłużony do dnia 31 grudnia 2025 r. termin na ogłoszenie przez ministra właściwego do spraw informatyzacji komunikatu o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2026 r. w stosunku do przepisów Pke;

2) aparatury i urządzeń radiowych wprowadzonych do obrotu – art. 68 i art. 69

W związku z faktem, że na rynku używana jest aparatura i urządzenia niespełniające wymagań wynikających z systemu oceny zgodności należy przewidzieć regulacje umożliwiające dalsze z nich korzystanie. Tożsame regulacje zostały przewidziane przy wejściu w życie ustawy Pt w 2004 r.;

3) zapewnienia Prezesowi UKE odpowiedniego czasu na dostosowanie urzędu, w tym w zakresie systemów teleinformatycznych, do nowych regulacji w zakresie wydawania pozwoleń radiowych – art. 70

Przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Pke, zgodnie z którą w przypadku wydłużenia okresu ważności pozwoleń radiowych w związku z przedłużeniem rezerwacji lub jej dokonaniem na kolejny okres Prezes UKE wydaje jedną decyzję w odniesieniu do wszystkich wskazanych we wniosku pozwoleń, Prezes UKE będzie mógł wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń;

4) zestawów prepaid dostępnych w sprzedaży w dniu wejścia w życie Pke – art. 71

W celu ograniczenia kosztów dostosowania znajdujących się w obrocie zestawów startowych prepaid do przepisów Pke oraz uniknięcia konieczności ich wycofywania z rynku jako niezgodnych z nowymi przepisami wprowadzono regulację przejściową w tym zakresie.

Przepis umożliwia dostawcom usług sprzedaż już wyprodukowanych starterów usług prepaid, przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy mimo, że startery te nie zawierają wszystkich informacji o których mowa w art. 285, art. 287 i art. 289 Pke. Doręczenie tych informacji realizowane jest poprzez poinformowanie na trwałym nośniku o udostępnieniu zwięzłego podsumowania warunków umowy w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów. W takim wypadku dostawca usług może przedstawić je niezwłocznie po uruchomieniu usług (po zarejestrowaniu

danych abonenta i włożeniu przez niego karty SIM do urządzenia) poprzez przesłanie wiadomości sms na zarejestrowany numer telefonu z linkiem do wymaganych informacji. Abonent musi zostać pouczony o konieczności ich pobrania i utrwalenia do celów dowodowych lub możliwości otrzymania tych dokumentów w każdej placówce danego dostawcy. W tym wypadku konsument nie musi potwierdzać woli zawarcia umowy po otrzymaniu podsumowania.

Należy podkreślić, że startery przekazane do sprzedaży po dniu wejścia w życie Pke mają zawierać zwięzłe podsumowanie warunków umowy zgodnie z art. 294 Pke na trwałym nośniku i zostać wydane przed zawarciem umowy;

5) uzyskania zgody na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku – art. 72

Brzmienie przepisu przejściowego zapewnia dotychczasowym użytkownikom usług odpowiadających swoim przedmiotem, zakresem i sposobem świadczenia definicji usług fakultatywnego obciążania rachunku wynikającej z Pke, świadczonych w sposób powtarzalny, możliwości nieprzerwanego korzystania z tych usług po wejściu w życie Pke. Dostawcy usług komunikacji elektronicznej nie będą zobligowani do wstecznego zebrania zgód od tych abonentów, którym w momencie wejścia w życie Pke już świadczą w sposób powtarzalny usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Wymóg autoryzacji nie będzie wymagany względem tych transakcji, które zawarto przed datą wejścia w życie Pke. Zwolnienie z obowiązku pozyskiwania zgód i autoryzacji będzie obowiązywać tylko przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą, który świadczy abonentowi dodatkowo usługę fakultatywnego obciążania rachunku, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie Pke. Przepis pozwoli wyeliminować sytuacje, w których abonent nie potwierdził swojej zgody na świadczone mu już usługi, co w konsekwencji obligowałoby dostawcę usług do zaprzestania świadczenia usług fakultatywnego obciążania rachunku, choć abonent nie zgłaszał zastrzeżeń co do sposobu i warunków ich świadczenia;

6) rejestru PT i JST – art. 73 i art. 104

Projektowany przepis przejściowy zapewnia ciągłość funkcjonowania dotychczasowego rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji poprzez wskazanie, że dotychczasowe rejestry prowadzone na podstawie przepisów ustawy Pt stają się rejestrem PT

oraz rejestrem JST w rozumieniu ustawy Pke. Ponadto dotychczas dokonane wpisy do rejestrów stają się wpisami do rejestrów z ustawy Pke.

Wejście w życie ustawy Pke nie będzie zatem pociągało za sobą konieczności złożenia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych czy jednostki samorządu terytorialnego ponownych wniosków o wpis do rejestrów. Jednocześnie należy zaznaczyć, że ustawa Pke zmienia katalog informacji, jakie powinny zostać zawarte we wniosku o wpis do rejestru, w porównaniu do danych wymaganych na gruncie ustawy Pt, dostosowując ten katalog do wymogów EKŁE. Z tego względu podmioty wpisane do rejestrów przed wejściem w życie Pke na mocy przepisu przejściowego obowiązane są do złożenia wniosku o uzupełnienie wpisu do rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Pke w zakresie, w jakim nie było to wymagane przepisami Pt, m.in. o dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4–7 oraz art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy Pke.

Przykładowo, zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie wzorów wniosków stosowanych w rejestrach w zakresie telekomunikacji (Dz. U. poz. 809), przy określaniu rodzaju dostarczanej sieci telekomunikacyjnej, przedsiębiorca wskazuje, czy dostarcza: stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną, ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną, ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną nieposiadającą własnej infrastruktury radiowej, itd. Zgodnie natomiast z wytycznymi BEREC z dnia 6 grudnia 2019 r. dotyczącymi wzoru zgłoszenia, przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany będzie do wskazania, czy dostarczana przez niego sieć telekomunikacyjna stanowi: kabel parowy-miedziany, kabel koncentryczny, światłowód, itd.

Po upływie tego terminu Prezes UKE wzywa do uzupełnienia braków, wyznaczając dodatkowy termin. Brak złożenia wniosku o uzupełnienie danych mimo wezwania będzie skutkował wykreśleniem podmiotu z właściwego rejestru.

Przepis przejściowy reguluje również kwestię usuwania przez Prezesa UKE danych, które zostały ujawnione w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych przed wejściem w życie ustawy Pke, a których zawarcie we wniosku o wpis na gruncie tej ustawy nie jest już wymagane. Dotyczy to danych kontaktowych osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu wpisanego do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w nagłych przypadkach związanych z funkcjonowaniem sieci czy świadczeniem usług.

Niniejsza ustawa przewiduje również, iż Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Pke przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej

(BEREC) treść wpisów do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, o którym mowa w ustawie Pt, dokonanych przed dniem 21 grudnia 2020 r. Regulacja ta stanowi wdrożenie art. 12 ust. 4 akapit 3 *in fine* EKŁE;

7) analiz rynku, określania rynków właściwych, nakładania, zmiany, uchylenia obowiązków regulacyjnych – art. 74

Przepis wskazuje, iż do analiz rynku, postępowań administracyjnych dotyczących określania rynków właściwych, nakładania, zmiany i uchylania obowiązków regulacyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy tej ustawy. Jednocześnie czynności dokonane w ramach analiz rynku przed dniem wejścia w życie ustawy Pke zachowują moc. Przepis przejściowy zapobiega ryzyku konieczności ponownego przeprowadzenia analiz po wejściu w życie ustawy Pke;

8) postępowań prowadzonych na podstawie art. 27, art. 28, art. 45, art. 62 ust. 3, art. 62a ust. 2, 5 i 6, art. 63 ust. 2a, art. 136 ust. 1 i art. 139 Pt – art. 75

Przepis umożliwia stosowanie przepisów ustawy Pke do postępowań wszczętych na podstawie ww. przepisów ustawy Pt, które nie zostały zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy Pke;

9) postępowań wszczętych na podstawie art. 39 ust. 4, art. 40 ust. 4, art. 43 ust. 1 i 2, art. 53 ust. 1-3, art. 54, art. 79b ust. 1, art. 96 ust. 1 i 3, art. 98 ust. 1–3, art. 109 ust. 1, art. 114a ust. 1, 2 i 5, art. 115a, art. 116 ust. 11a, art. 122, art. 122¹ i art. 122a Pt oraz art. 23 UZNKE – art. 76

W celu zachowania przewidywalności i ciągłości prawnej, przepisy przejściowe zapewniają, że do:

- a) postępowań mających na celu wydanie decyzji dotyczących ustalenia opłat na rynku hurtowym na podstawie art. 39 ust. 4 Pt oraz na podstawie art. 40 ust. 4 Pt,
- b) postępowań dotyczących oferty ramowej,
- c) postępowań mających na celu wydanie decyzji określających wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału,
- d) postępowań mających na celu wydanie decyzji zatwierdzających instrukcję w zakresie rachunkowości regulacyjnej i opis kalkulacji kosztów,

- e) postępowań mających na celu wydanie decyzji nakładających obowiązek publikacji zatwierdzonej instrukcji w zakresie rachunkowości regulacyjnej, zatwierdzonego opisu kalkulacji kosztów oraz cen stosowanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego,
- f) postępowań w sprawie przyznania przedsiębiorcy wyznaczonemu do świadczenia usługi powszechnej dopłaty do kosztów świadczonych przez niego usług, ustalenia przedsiębiorców obowiązanych do pokrycia dopłaty oraz wysokości ich udziału w dopłacie,
- g) postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,
- h) postępowań spornych dotyczących współkorzystania z częstotliwości,
- i) postępowań w sprawie wykorzystania zwolnionej pojemności multipleksu,
- j) postępowań w sprawie stwierdzenia braku możliwości dokonania rezerwacji na kolejny okres,
- k) postępowań związanych z obrotem i przeniesieniem praw do częstotliwości,
- l) postępowań związanych z ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami w komunikacji elektronicznej (wszczętych na podstawie dotychczasowego art. 79b Pt oraz art. 23 UZNKE)

– wszczętych na podstawie dotychczasowej ustawy i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke, należy stosować dotychczasowe przepisy.

Ponadto zgodnie z art. 76 ust. 2 niniejszego projektu doprecyzowano przepisy poprzez wskazanie, że jeżeli postępowanie na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 Pt zostało objęte dotychczasowymi przepisami, czyli Pt, to w konsekwencji również postępowanie z art. 98 ust. 3 musi być prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów, czyli Pt. Ten przepis został wprowadzony ze względu na to, że te postępowania, o których mowa w art. 98, dotyczą spraw sprzed kilku lat i składają się z kilku etapów – postępowań zakończonych odrębnymi decyzjami, m.in. decyzja z art. 98 ust. 2 dotyczy ustalenia jednolitego wskaźnika procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty, natomiast decyzja z art. 98 ust. 3 dotyczy ustalenia kwoty udziału w pokryciu dopłaty dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i łączy się nierozdzielnie z decyzją z art. 98 ust. 2, dlatego do tych postępowań muszą mieć zastosowanie te same przepisy prawne, pomimo że postępowanie z art. 98 ust. 3 może nie zacząć się przed wejściem w życie Pke;

10) obowiązków określonych w art. 39 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 40 ust. 1 Pt – art. 77

Jest to przepis przejściowy przeniesiony wprost z ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. poz. 587), który wszedł w życie z dniem 2 czerwca 2011 r., który wciąż obowiązuje dla obowiązków określonych w art. 39 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 40 ust. 1 Pt, wynikających z decyzji wydanych przed dniem 2 czerwca 2011 r. Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne wprowadziła obowiązek wskazywania w decyzjach nakładających obowiązki z art. 39 i 40 Pt metod weryfikacji i ustalenia wysokości opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalnego albo minimalnego poziom. W związku z powyższym, w przypadku decyzji wydanych w tych sprawach przed dniem wejścia w życie tej ustawy, wprost w ustawie wskazano ww. metody;

11) umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych – art. 78

W związku ze znacznymi zmianami, jakie ustawa Pke wprowadza w porównaniu do regulacji zawartej w ustawie Pt, konieczne jest zawarcie przepisów przejściowych, rozstrzygających, że zasadniczo do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy tej ustawy. Zapewni to stosowanie m.in. nowych regulacji wynikających z EKŁE do już zawartych umów, co będzie korzystne dla użytkowników końcowych. Jednocześnie konieczne jest enumeratywne wskazanie odstępstw od stosowania nowych przepisów w przypadkach, gdy takie podejście jest uzasadnione. Do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przed dniem wejścia w życie Pke stosuje się przepisy Pke z wyłączeniem przepisów dotyczących: przekazywania konsumentom przed zawarciem umowy informacji przedumownych i zwięzłego podsumowania warunków umowy, pozostałych obligatoryjnych elementów składających się na umowę, publikowania informacji o zasadach świadczenia usług NDS i korzystania z automatów publicznych oraz obligatoryjnych elementów umowy B2B.

Dodatkowo doprecyzowano, że w przypadku umowy zawartej z mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami i organizacjami pożytku publicznego przed dniem wejścia w życie Pke dostawca usług musi pozyskać zgodę tych podmiotów, na to żeby uprawnienia konsumenckie wynikające z Pke, które stosuje się również wobec tych podmiotów, nie miały do nich zastosowania.

Rozstrzygnięto, że nowe przepisy Pke limitujące długość umowy zawieranej z konsumentem nie będą wpływać na okres obowiązywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przed dniem opublikowania Pke. Jednocześnie należy podkreślić, że aneksowanie umowy z konsumentem, choćby zawartej przed opublikowaniem Pke, ale dokonane już po

wejściu w życie Pke, nie może odbywać się na okres dłuższy niż wynikający z Pke – 24 miesiące.

Uregulowano zasady dochodzenia roszczeń przez dostawcę usług w przypadku wypowiedzenia umowy przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta poprzez wskazanie, że roszczenie dochodzone jest na podstawie dotychczasowych postanowień umownych, a jego wysokość nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi przy zawarciu umowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej wypowiedzenia.

W odniesieniu do uprawnień konsumentów do otrzymania zwrotu środków pozostałych na koncie prepaid zdecydowano, że uprawnienia obejmuje te środki, które będą znajdowały się na koncie w dniu ogłoszenia ustawy Pke.

W celu ułatwienia dostawcom usług informowania swoich dotychczasowych abonentów o zmianach wprowadzanych w zawartych już umowach przesądzono, że dostawca usług telekomunikacyjnych, wprowadzając zmiany warunków umowy wynikające wyłącznie z konieczności ich dostosowania do przepisów Pke, podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść wprowadzonych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Ta strona internetowa musi spełniać wymóg trwałego nośnika, o którym mowa w ustawie o prawach konsumenta. Abonent musi otrzymać informację o odnośniku do tej strony w formie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na swój numer telefoniczny podany do kontaktu. Jednocześnie abonent musi zostać poinformowany w ten sam sposób co informacja o odnośniku do strony internetowej o zmianie umowy o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, z zastrzeżeniem konieczności zapłaty roszczenia na rzecz dostawcy usług. Informacja tej zmianie musi zostać przekazana z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem jej w życie.

Art. 78 ust. 8 uprawnia dostawcę usług telekomunikacyjnych, do wprowadzenia w drodze jednostronnej zmiany warunków umowy możliwości zmian umowy określonych w art. 308 ust. 1 Pke. W takim przypadku dostawca usług przedstawia abonentowi na trwałym nośniku treść wprowadzonych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie, oraz informację o prawie abonenta do wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

Przekazanie informacji z ust. 8 nie może polegać na przekazaniu przez dostawcę usług telekomunikacyjnych odnośnika do udostępnionej przez dostawcę usług telekomunikacyjnych na jego stronie internetowej informacji możliwej do pobrania z wykorzystaniem krótkiej wiadomości tekstowej (SMS).

Dodatkowym ułatwieniem w zakresie dostosowania obowiązujących już umów jest możliwość wprowadzania zmiany warunków umowy w dotychczasowych wzorcach umownych;

12) rejestru usług *premium rate* – art. 79 i art. 105

Analogicznie do kwestii rejestrów Pt i Jst przewidziano również przepisy przejściowe dotyczące rejestru tzw. usług *premium rate*. Uregulowany w art. 65 ust. 2 Pt rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usług o podwyższonej opłacie staje się rejestrem numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem. Przepis przejściowy reguluje kwestię zgłoszeń i wpisów do rejestru dokonanych na gruncie Pt, spraw o wpis do rejestru wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke. Dodatkowo wskazuje na obowiązek przekazania Prezesowi UKE, przez podmiot wpisany do rejestru przed wejściem w życie Pke, numeru NIP w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie Pke. Wynika to z faktu, że ustawa Pke w art. 346 wprowadziła wymóg podania Prezesowi UKE numeru NIP przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi;

13) żądania przeniesienia numeru – art. 80

Przepis wskazuje, iż do żądania przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 71 Pt, złożonego i niezrealizowanego przed dniem wejścia w życie ustawy Pke, stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepis ten wynika z konieczności zapewnienia regulacji przejściowej w związku ze zmianami w procedurze przeniesienia numeru, jakie przewiduje ustawa Pke w porównaniu do dotychczasowych przepisów Pt;

14) uprawnień abonenta – art. 81

Przepis odnosi się do kwestii uprawnienia abonenta do żądania szczegółowego wykazu wykonanych usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 80 ust. 2 Pt. W sytuacji gdy żądanie zostało złożone po wejściu w życie ustawy Pke, ale dotyczy usług zrealizowanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, zasadne jest stosowanie przepisów dotychczasowych, tj. przepisów Pt;

15) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 99 ust. 5 Pt – art. 82

W toku są postępowania administracyjne prowadzone przez Prezesa UKE w zakresie przyznania dopłaty do kosztów świadczenia usługi powszechnej a przed sądami toczą się postępowania w zakresie decyzji Prezesa UKE o przyznaniu/odmowie przyznania dopłaty. W związku z powyższym, sporządzenie sprawozdania przez Prezesa UKE na podstawie art. 99 ust. 5 Pt w zakresie spraw związanych z dopłatą do kosztów usług świadczonych przez przedsiębiorcę, do których świadczenia został wyznaczony, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke, może być zrealizowane tylko na podstawie dotychczasowych przepisów, czyli Pt;

16) zdarzeń będących podstawą do wszczęcia reklamacji – art. 83

W związku ze zmianami w zakresie postępowania reklamacyjnego jakie wprowadza ustawa Pke w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt zasadne jest wskazanie w przepisie przejściowym, iż do zdarzeń lub sytuacji będących podstawą do wszczęcia reklamacji, o której mowa w art. 106 Pt, zaistniałych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke, stosuje się przepisy dotychczasowe;

17) planów zagospodarowania częstotliwości – art. 84

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, iż plany zagospodarowania częstotliwości ustalone na podstawie ustawy Pt zachowują moc. Pozwoli to na kontynuowanie przez Prezesa UKE gospodarki zasobami częstotliwości bez konieczności wydawania nowych planów zagospodarowania częstotliwości;

18) rezerwacji częstotliwości – art. 85

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, iż decyzje w sprawie rezerwacji częstotliwości wydane na podstawie ustawy Pt zachowują moc, a co więcej są tożsame z rezerwacjami częstotliwości w rozumieniu ustawy Pke. Konieczność wprowadzenia w tym zakresie regulacji szczegółowej wynika ze specyfiki decyzji dającej prawo do dysponowania, przez określony czas nie dłuższy niż 15 lat, wskazanym zasobem częstotliwości;

19) postępowań w sprawie dokonania, zmiany i cofnięcia rezerwacji częstotliwości – art. 86

Przepis przesądza, że do postępowań będących postępowaniami administracyjnymi (zatem nie obejmuje on postępowań selekcyjnych) w sprawie dokonania, zmiany oraz cofnięcia rezerwacji

częstotliwości, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy dotychczasowe, czyli przepisy ustawy Pt.

Do postępowań w sprawie dokonania na kolejny okres rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy Pt.

Ze względu na fakt, że ustawa Pke nie przewiduje instytucji odnowienia rezerwacji częstotliwości innych niż częstotliwości zharmonizowane, postępowania w sprawie dokonania na kolejny okres rezerwacji częstotliwości z zakresów niezharmonizowanych, wszczęte i niezakończone przed wejściem w życie ustawy Pke umarza się;

20) ogłoszonych postępowań selekcyjnych – art. 87

Przepis określa, że do postępowań selekcyjnych (aukcja, przetarg, konkurs), ogłoszonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy dotychczasowe, czyli przepisy ustawy Pt. Także do postępowań w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu postępowania selekcyjnego ogłoszonego przed wejściem w życie ustawy Pke stosować się będzie przepisy dotychczasowe;

21) przydziałów numeracji – art. 88

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, iż decyzje w sprawie przydziału numeracji wydane na podstawie art. 126 Pt są tożsame z decyzjami w sprawie przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji w rozumieniu ustawy Pke. Ponadto rozstrzyga się, że do postępowań w sprawie przydziału numeracji wszczętych na podstawie art. 126 ust. 1 Pt, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke, stosuje się przepisy Pt. Podobnie do przetargu wszczętego w celu przydziału zasobów numeracji, o które ubiega się więcej niż jeden podmiot, ogłoszonego i niezakończonego przed dniem wejścia w życie Pke, stosuje się dotychczasowe przepisy Pt. Do postępowań w sprawie cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke stosuje się przepisy dotychczasowe;

22) postępowań w sprawie dokonania, zmiany i cofnięcia pozwolenia radiowego – art. 89

Przepis przesądza, że do postępowań będących postępowaniami administracyjnymi w sprawie dokonania, zmiany oraz cofnięcia pozwolenia radiowego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy dotychczasowe, czyli przepisy ustawy Pt;

23) pozwoleń radiowych – art. 90

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, że pozwolenia radiowe wydane na podstawie ustawy Pt zachowują moc, a co więcej są tożsame z pozwoleniami radiowymi w rozumieniu ustawy Pke. Konieczność wprowadzenia w tym zakresie regulacji szczegółowej wynika ze specyfiki decyzji dającej prawo do korzystania, przez określony czas, z określonego zasobu częstotliwości;

24) decyzji w sprawie czasowego używania urządzeń radiowych – art. 91

Ustawa przesądza, że decyzje dotyczące czasowego używania urządzenia radiowego zachowują moc i stają się odpowiednio decyzjami w tym zakresie regulowanymi przez ustawę Pke;

25) rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia – art. 92 i art. 109

Przepisy utrzymują kompleksowo w mocy funkcjonujący na podstawie ustawy Pt rejestr urządzeń;

26) świadectw operatora urządzeń radiowych – art. 93

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, iż świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wydane na podstawie ustawy Pt zachowują moc.

Jednocześnie świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zachowuje moc i jest równoważne zaświadczeniu o pozytywnym wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, o którym mowa w art. 143 ust. 2 Pke;

27) stosowanie obecnych przepisów w stosunku do decyzji wydanych przez Prezesa UKE – art. 94

Przepis art. 94 wskazuje, że do decyzji wydanych przez Prezesa UKE dotyczących utrzymania albo ograniczenia świadczenia usług telekomunikacyjnych lub dostarczania sieci w sytuacjach szczególnych zagrożeń, jak również zawieszenia wykonywania obowiązku w zakresie zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, stosuje się przepisy dotychczasowe;

28) kontroli wykonywania działalności gospodarczej – art. 95

W celu zachowania przewidywalności i ciągłości prawnej, przepisy przejściowe zapewniają, że do kontroli, postępowania pokontrolnego oraz innych postępowań dotyczących decyzji

w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa art. 209 Pt, prowadzonych na podstawie ustawy Pt wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy dotychczasowe. Wskazanie, że również do decyzji w przedmiocie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 209 Pt, należy stosować przepisy dotychczasowe ma na celu wyłączenie reguły określonej w art. 189c Kpa (zasada zastosowania przepisu względniejszego dla stron, w przypadku zmiany przepisów w trakcie wydawania decyzji).

W konsekwencji powyższych zmian również czynności podjęte w ramach kontroli dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy Pke zachowują ważność;

29) postępowań sądowych i sądownoadministracyjnych wszczętych na skutek odwołań od decyzji Prezesa UKE i zażaleń na postanowienia wydane przez Prezesa UKE – art. 96

Wprowadzenie zmian w Pke w katalogu decyzji i postanowień Prezesa UKE, od których przysługuje odwołanie i zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów spowodowało konieczność uregulowania kwestii intertemporalnych odnoszących się do postępowań sądowych i sądownoadministracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke.

W przepisie przesądzono, że stosuje się przepisy dotychczasowe;

30) utrzymania w mocy decyzji oraz stosowane przepisy prawa – art. 97

Przepis zapewnia utrzymanie w mocy decyzji i postanowień wydanych na podstawie Pt przed wejściem w życie Pke. Decyzje te pozostają w mocy i staną się jednocześnie decyzjami wynikającymi z Pke, odpowiednio do zakresu danej decyzji określonego przepisami ustawy. Przepis będzie obejmował w szczególności decyzje wydane na podstawie następujących przepisów Pt:

- art. 23 ust. 1 pkt 2 Pt – decyzja o określeniu rynku właściwego, stwierdzeniu, że na tym rynku występuje skuteczna konkurencja oraz uchyleniu nałożonych obowiązków regulacyjnych,
- art. 24 Pt – decyzja o określeniu rynku właściwego, wyznaczeniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, nałożeniu, utrzymaniu, zmianie lub uchyleniu obowiązków regulacyjnych,
- art. 28 ust. 1 Pt – decyzja o dostępie telekomunikacyjnym,
- art. 28 ust. 6 Pt – zmiana decyzji o dostępie telekomunikacyjnym,

- art. 29 Pt – zmiana treści umowy o dostępie telekomunikacyjnym lub zobowiązanie stron umowy do jej zmiany,
- art. 30 ust. 1 Pt – zmiana umowy o dostępie telekomunikacyjnym,
- art. 39 ust. 4 Pt – ustalenie wysokości opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalnego albo minimalnego poziomu,
- art. 40 ust. 4 Pt – w przypadku, gdy wysokość opłat ustalonych przez operatora jest nieprawidłowa – ustalenie wysokości opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalnego albo minimalnego poziomu,
- 43 ust. 1 Pt – zatwierdzenie projektu oferty ramowej albo zmiana przedłożonego projektu oferty ramowej i jego zatwierdzenie, a w przypadku nieprzedstawienia oferty ramowej w terminie – samodzielne ustalenie oferty ramowej,
- art. 43 ust. 2 Pt – zobowiązanie operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej, a w przypadku nieprzedstawienia przez zobowiązanego operatora zmiany oferty ramowej w określonym terminie – samodzielne ustalenie zmiany oferty ramowej,
- art. 45 Pt – nałożenie na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kontrolującego dostęp do użytkowników końcowych obowiązków regulacyjnych niezbędnych do zapewnienia użytkownikom końcowym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w tym obowiązku wzajemnego połączenia sieci,
- art. 53 ust. 1 Pt – określenie wskaźnika zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału,
- art. 53 ust. 2 Pt – zatwierdzanie instrukcji i opisu kalkulacji kosztów,
- art. 54 Pt – obowiązek publikowania na BIP UKE zatwierzonego opisu kalkulacji kosztów, instrukcji w zakresie rachunkowości regulacyjnej,
- art. 96 ust. 3 i 4 Pt – przyznanie dopłaty do kosztu świadczenia usług wchodzących w skład usługi powszechnej bądź odmowa jej przyznania,
- art. 98 ust. 1 i 2 Pt – ustalenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty i wysokości ich udziału w dopłacie oraz ustalenie jednolitego wskaźnika procentowego udziału tych przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty,

- art. 98 ust. 3 Pt – ustalenie kwoty udziału w pokryciu dopłaty dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- art. 114 Pt – rezerwacja częstotliwości,
- art. 114a ust. 2 Pt – ustalenie warunków współkorzystania z częstotliwości,
- art. 116 ust. 8 Pt – rezerwacja częstotliwości na kolejny okres,
- art. 116 ust. 9–9b Pt – odmowa dokonania rezerwacji na kolejny okres,
- art. 116 ust. 11a Pt – stwierdzenie braku możliwości dokonania rezerwacji na kolejny okres,
- art. 118d Pt – unieważnienie przetargu/konkursu/aukcji,
- art. 118e Pt – uznanie przetargu/konkursu/aukcji za nierozstrzygnięte,
- art. 122 ust. 1 Pt – zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości,
- art. 122 ust. 3 Pt – odmowa zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją,
- art. 123 ust. 1 Pt – cofnięcie lub zmiana rezerwacji częstotliwości,
- art. 123 ust. 2c Pt – zmiana przydzielonych rezerwacji na częstotliwości o analogicznych właściwościach w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości,
- art. 123 ust. 6 Pt – odmowa dokonania rezerwacji,
- art. 123 ust. 7 Pt – odmowa wydania lub cofnięcie pozwolenia radiowego,
- art. 126 Pt – przydział numeracji, odmowa przydziału, cofnięcie,
- art. 131d ust. 2 Pt – rozstrzygnięcie kwestii spornych lub określenie warunków współpracy w sprawie umowy o dostępie do multipleksu,
- art. 131f Pt – zmiana treści umowy o dostępie do multipleksu lub zobowiązanie do jej zmiany,
- art. 136 ust. 1 Pt – nałożenie obowiązku dostępu do udogodnień towarzyszących,
- art. 139 ust. 1b Pt – określenie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości,
- art. 139 ust. 4 Pt – rozstrzygnięcie sporu w zakresie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości,

- art. 143 Pt – pozwolenie radiowe,
- art. 144a ust. 1 Pt – zgoda na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji,
- art. 144a ust. 9 Pt – odmowa wydania zgody na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji albo cofnięcie takiej zgody,
- art. 144b ust. 1 Pt – zezwolenie na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów,
- art. 144b ust. 4 Pt – odmowa wydania lub cofnięcie zezwolenia na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów,
- art. 144b ust. 6 Pt – przedłużenie zezwolenia na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów lub odmowa jego przedłużenia,
- art. 144c Pt – wpis do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia,
- art. 144d Pt – wykreślenie wpisu z rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia,
- art. 145 ust. 6 Pt – cofnięcie pozwolenia radiowego w przypadku niewywiązania się przez podmiot z obowiązku informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni,
- art. 147 Pt – cofnięcie, zmiana, odmowa wydania pozwolenia radiowego,
- art. 148b ust. 1 Pt – zgoda na używanie urządzenia radiowego przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych,
- art. 148b ust. 7 Pt – cofnięcie zgody na używanie urządzenia radiowego przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych,
- art. 150 Pt – świadectwo operatora urządzeń radiowych,
- art. 175b ust. 2 Pt – obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji o wystąpieniu naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług,
- art. 175c ust. 3 Pt – zakaz stosowania środków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i integralności sieci, usług oraz przekazu komunikatów związanych ze świadczonymi usługami,

- art. 178 ust. 1 Pt – obowiązki nakładane na przedsiębiorców telekomunikacyjnych w sytuacji wystąpienia szczególnego zagrożenia,
- art. 179 ust. 6 Pt – czasowe zawieszenie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania,
- art. 201 ust. 3 Pt – decyzje nakazujące usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i ewentualnie nakładające kary,
- art. 201 ust. 4 Pt – zakaz wykonywania działalności telekomunikacyjnej, zmiana lub cofnięcie rezerwacji częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydziału numeracji,
- art. 202 ust. 1 i 2 Pt – decyzje wydane w związku z podjęciem przez Prezesa UKE działań zmierzających do usunięcia zagrożeń (np. zakazujące używania lub obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną),
- art. 204 ust. 1 Pt – wymienione w tym przepisie decyzje wydawane w przypadku stwierdzenia, że urządzenie powoduje szkodliwe zakłócenia pracy innego urządzenia,
- art. 209 ust. 1 i 2 Pt – nałożenie kary pieniężnej.

W celu zachowania przewidywalności i ciągłości prawnej wprowadzono w art. 97 ust. 2 niniejszego projektu zasadę, że do decyzji z art. 98 ust. 1–3 Pt, dotyczących ustalenia przedsiębiorców obowiązanych do pokrycia dopłaty do kosztu netto usługi powszechnej oraz wysokości ich udziału w tej dopłacie, będzie się stosować przepisy dotychczasowe. Ten przepis został wprowadzony ze względu na fakt, że te decyzje dotyczą spraw sprzed kilku lat, a Pke zmienia krąg podmiotów zobowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty oraz sposób jego liczenia. W tych sprawach w toku występują postępowania administracyjne prowadzone przez Prezesa UKE w zakresie przyznania dopłaty do kosztów świadczenia usługi powszechnej a przed sądami toczą się postępowania w zakresie decyzji Prezesa UKE o przyznaniu/odmowie przyznania dopłaty.

Inny wyjątek wprowadzono w art. 97 ust. 3 niniejszego projektu, który zapewnia, że do spraw związanych z realizacją obowiązków dotyczących rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów, wynikających z art. 38 ust. 1 i art. 39 ust. 1 Pt i związanych z tym uprawnień Prezesa UKE stosuje się przepisy dotychczasowe z uwzględnieniem art. 77 niniejszego projektu. Powyższy przepis dotyczy w szczególności wszystkich uprawnień Prezesa UKE i obowiązków przedsiębiorców wskazanych w art. 53 i art. 54 Pt. Ponadto ten przepis zapewnia podstawy prawne dla umowy i ustaleń z biegłym rewidentem, wynikających z dotychczasowej ustawy,

koniecznych ze względu na to, że w 2023 r. została zawarta umowa pomiędzy UKE a biegłym rewidentem obowiązująca do 2025 r., która będzie dotyczyć badania rocznych sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyników kalkulacji kosztów pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów. Aby powyższe badanie było możliwe do przeprowadzenia, podczas jego przeprowadzania muszą obowiązywać te same przepisy prawne, co obowiązujące podczas sporządzania przez przedsiębiorcę instrukcji w zakresie rachunkowości i opisu kalkulacji kosztów oraz sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyników kalkulacji kosztów;

31) zgody na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej – art. 98

W projektowanej ustawie proponuje się, aby zgody na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej zebrane na podstawie obecnego art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz zgody na marketing bezpośredni zebrane na podstawie obecnego art. 172 Pt zachowały ważność, jeżeli pierwotny sposób wyrażenia zgody odpowiada warunkom określonym w Pke;

32) samochodowych odbiorników radiofonicznych – art. 99

Przepis odnosi się do wprowadzonego w art. 406 ust. 5 Pke obowiązku, aby samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiały odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych. Jest to nowy obowiązek, stanowiący implementację art. 113 EKŁE. W związku z tym konieczne jest zapewnienie regulacji przejściowej, która wskaże, iż obowiązkowi tego nie stosuje się do pojazdów wyposażonych w samochodowe odbiorniki radiofoniczne wyprodukowanych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke;

33) postępowań wszczętych na podstawie art. 13 ust. 2, art. 18, art. 22, art. 30 oraz art. 35a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 39 – art. 100

Przepis umożliwia stosowanie przepisów ustawy Pke do postępowań wszczętych na podstawie ww. przepisów Megaustawy, które nie zostały zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy Pke, z wyjątkiem art. 182 ust. 4 Pke, co oznacza, że w zakresie wymogów formalnych wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a nie dotychczasowej regulacji Pt) stosuje się przepisy uchylane;

34) obowiązku zapewnienia dostępu hurtowego do infrastruktury zrealizowanej z udziałem środków publicznych – art. 101

Przepis art. 101 rozstrzyga, że bezwzględny obowiązek zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej zrealizowanej z udziałem finansowania publicznego nie dotyczy infrastruktury, co do której finansowanie publiczne zostało udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy;

35) utrzymania w mocy aktów wykonawczych wydanych na podstawie Pt i Megaustawy – art. 102 i art. 103

Projektowana ustawa zawiera ponadto regulacje dotyczące utrzymania w mocy szeregu aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy Pt. Zgodnie z art. 102 niniejszej ustawy przeważająca część aktów wydanych na podstawie Pt zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiadających im zakresowo przepisów Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy Pke. Projektowany przepis pozwoli na sukcesywne wydawanie rozporządzeń po wejściu w życie nowych regulacji. Jednocześnie akty wykonawcze wydane na podstawie art. 73, art. 79c ust. 3, art. 109 ust. 12, art. 126 ust. 12 pkt 1 i 2, art. 184 ust. 4 Pt utracą moc z dniem wejścia w życie ustawy Pke. W ich miejsce zostaną wydane wraz z ustawą Pke nowe rozporządzenia.

Konieczne jest również zamieszczenie przepisu utrzymującego w mocy akt wykonawczy wydany na podstawie zmienionego upoważnienia z art. 29 ust. 7 Megaustawy do czasu wejścia w życie nowego aktu wykonawczego, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Pke.

Przepis art. 102 projektu uwzględnia także (w pkt 18 i 19) utrzymanie w mocy działu VIIa Pt (na podstawie art. 66 ust. 3 projektu) poprzez doszczegółowienie, że przepisy wykonawcze z art. 175a ust. 2 i 2a oraz art. 175d uchylanej Pt, tj. z ww. działu, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wdrażających dyrektywę 2022/2555 (dyrektywa NIS 2);

36) Dziennika Urzędowego Urzędu Komunikacji Elektronicznej – art. 106

Wskazano wprost, że dziennik urzędowy, o którym mowa w art. 191 ust. 1 Pt, staje się dziennikiem urzędowym, o którym mowa w art. 418 ust. 1 Pke;

37) postępowań w sprawie dokonania, zmiany i cofnięcia rezerwacji częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe lub rządowe – art. 107 i art. 108

Ze względu na wprowadzenie ustawą Pke nowej regulacji, zgodnie z którą użytkowanie częstotliwości cywilno-rządowych przez użytkowników rządowych nie będzie już wymagało

posiadania rezerwacji częstotliwości, ale niezbędne będzie uzyskanie przydziału częstotliwości, należy przewidzieć przepisy przejściowe.

I tak, wniosek w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe złożony przez użytkownika rządowego i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy Pke, staje się wnioskiem o dokonanie przydziału częstotliwości w rozumieniu ustawy Pke.

Jednocześnie rezerwacje częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe dokonane na rzecz użytkowników rządowych przed wejściem w życie ustawy Pke zachowują moc i zwalniają z obowiązku uzyskania przydziału. Zatem w tym zakresie użytkownicy rządowi, posiadający ważną rezerwację częstotliwości nie muszą podejmować żadnych dodatkowych kroków w celu wykorzystywania częstotliwości.

W przypadku gdy użytkownik rządowy wykorzystujący częstotliwości z zakresów użytkowanych jako cywilno-rządowe nie posiada ani pozwolenia radiowego, ani rezerwacji częstotliwości, obowiązany jest do wystąpienia z wnioskiem o uzyskanie przydziału w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy. Należy przy tym zauważyć, że częstotliwości w użytkowaniu rządowym wykorzystywane przez użytkowników rządowych przed dniem wejścia w życie Pke stają się częstotliwościami wykorzystywanymi na podstawie przydziału częstotliwości. Użytkownicy rządowi są obowiązani przekazać, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, Ministrowi Obrony Narodowej informacje dotyczące wykorzystywanych częstotliwości. Ma to na celu zapewnienie niezbędnych do dokonania przydziału informacji, a wynika z faktu, że obecnie użytkowanie częstotliwości rządowych nie wymaga uzyskania rezerwacji częstotliwości. Na podstawie otrzymanych informacji Minister Obrony Narodowej dokona niezwłocznie, z urzędu, przydziału częstotliwości na rzecz danego użytkownika rządowego. Minister Obrony Narodowej, dokonując tego przydziału, nie może naruszać dotychczasowych uprawnień użytkowników rządowych do dysponowania przez nich częstotliwościami. Oznacza to, że przydział będzie obligatoryjnie dotyczył tego samego zakresu częstotliwości, którym dysponuje obecnie dany użytkownik, i nie może przewidywać żadnych dodatkowych ograniczeń. Podstawą dokonania tych pierwszych przydziałów jest bowiem nie przepis Pke, a właśnie regulacja wynikająca z przepisów wprowadzających Pke. Rozwiązanie ma na celu zachowanie pełnych uprawnień użytkowników rządowych do wykorzystywanych w chwili wejścia w życie Pke zasobów widma radiowego;

38) planów działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń – art. 110

Projektowany przepis przejściowy zapewnia ciągłość funkcjonowania dotychczasowych (wydanych na podstawie Pt) planów działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń. Stają się one bowiem planami, o których mowa w art. 39 ust. 2 Pke;

39) obowiązku informacyjnego wobec Prezesa UKE – art. 111

Przepis określa obowiązek poinformowania Prezesa UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, przez operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym, któremu ten operator lub dostawca powierzył wykonywanie obowiązku dotyczącego retencji danych telekomunikacyjnych, lub o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym, z którym wspólnie wykonuje ten obowiązek;

40) przepisów przejściowych dotyczących Prezesa UKE i UKE – art. 112–116

W art. 112–115 zawarto przepisy dostosowujące, które odnoszą się do kwestii przejścia obowiązków Prezesa UKE oraz pracowników i mienia dotychczasowego UKE, funkcjonujących w oparciu o uchylaną ustawę Pke na Prezesa UKE i UKE funkcjonujących na podstawie Pke. Prezes UKE pozostaje na stanowisku do czasu upływu kadencji, na którą został powołany.

Ponadto art. 115 reguluje kwestię postępowań, w których stroną lub uczestnikiem był UKE;

Ponadto przepisy art. 116, reguluje ogłoszenie przez Prezesa UKE po raz pierwszy informacji, o której mowa w art. 23 ust. 6 Pke. Jest to konieczne ze względu na to, że zgodnie z Pke, ta informacja jest ogłaszana w terminie do dnia 31 marca;

41) opłaty za pozwolenie radiowe – art. 117

W związku z wprowadzeniem w art. 24 ust. 21 Pke, w miejsce opłaty skarbowej, nowej opłaty za prawo używania urządzenia objętego pozwoleniem radiowym, w tym regulacji dotyczącej wysokości tej opłaty i ogłaszania w tym zakresie informacji przez Prezesa UKE, należało wprowadzić przepisy przejściowe, które rozstrzygną kwestie ogłaszania pierwszej informacji o wysokości tej opłaty;

42) narzędzia porównawczego – art. 118

Przepis odnosi się do kwestii sprawnego uruchomienia przez Prezesa UKE narzędzia porównawczego umożliwiającego porównanie dostępnych na rynku ofert publicznie dostępnych usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery oraz pod pewnymi warunkami, publicznie

dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów. Przepis wprowadza wymóg dokonania przez Prezesa UKE obwieszczenia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej UKE o gotowości narzędzia porównawczego do przyjęcia danych oraz reguluje termin przekazania przez dostawcę usług wymaganych danych. Przepis przewiduje, że przedsiębiorcy posiadający dochód w analogicznej wysokości co w Pke, będą zobowiązani do przekazania danych niezbędnych do uruchomienia narzędzia porównawczego przez Prezesa UKE;

43) zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu – art. 119

Przepis odnosi się do art. 318 ust. 10 Pke, który wskazuje, iż wymiana informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie realizacji uprawnienia abonenta do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu, w przypadku zmiany dostawcy – odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem prowadzonego przez Prezesa UKE systemu teleinformatycznego. Przepis przejściowy ma na celu uregulowanie kwestii ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, po uzgodnieniu z Prezesem UKE, komunikatu o uruchomieniu odpowiednich funkcjonalności systemu, tak aby dostawcy i operatorzy, których to dotyczy mogli dowiedzieć się w łatwy sposób o możliwości korzystania z systemu. Przepis przewiduje przy tym okres 3 miesiące – po upływie którego będzie możliwe korzystanie z systemu, a przy tym dla zapewnienia sprawnego przepływu informacji między dostawcami lub operatorami w tym okresie – przepis zobowiązuje Prezesa UKE do określenia sposobu i trybu wymiany komunikatów do czasu upływu powyższego terminu;

44) przepis art. 120 odnosi się do art. 336 ust. 3 pkt 2 Pke w części dotyczącej danych lokalizacyjnych pochodzących z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Przepis przejściowy ma na celu uregulowanie kwestii ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, po uzgodnieniu z Prezesem UKE, komunikatu o uruchomieniu funkcjonalności dotyczącej lokalizowania zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego w oparciu o dane pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Ogłoszenie nastąpi z 3-miesięcznym wyprzedzeniem tak, aby operatorzy mogli uzyskać odpowiednie informacje i przygotować się do realizacji nowej funkcjonalności.

W art. 120 ust. 4 i 5 został określony katalog podmiotów zaangażowanych we wdrożenie usługi Advanced Mobile Location (AML) w Polsce umożliwiającej przekazanie informacji o lokalizacji zakończenia sieci pochodzących z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego

do centrum powiadamiania ratunkowego. Koordynatorem wdrożenia będzie minister właściwy do spraw informatyzacji, natomiast uczestnikami wdrożenia będą podmioty technicznie zaangażowane w uruchomienie w Polsce usługi AML, tj.:

- minister właściwy do spraw administracji publicznej w zakresie dostosowania ST CPR do przyjmowania nowej formatki danej lokalizacyjnej oraz bieżącej koordynacji i monitoringu prac oraz dostosowania do modelu przekazywanych danych z PLI CBD,
- Prezes UKE w zakresie przystosowania systemu PLI CBD do odbioru (pull) i przekazania do właściwych centrów powiadamiania ratunkowego (push) formatki z daną lokalizacyjną,
- operatorzy ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w zakresie realizacji funkcjonalności *dumb pipe*, tj. przekazania formatki zawierającej dane lokalizacyjne jako SMS Data (w sieciach z komutacją łączy 2G/3G) lub na HTTPS (w sieciach z komutacją pakietów w sieciach NG - 4G/5G i n.) z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w sieci ruchomej do PLI CBD (push),
- podmioty ratownictwa przyłączone do PLI CBD i pobierające informacje o lokalizacji przekazywane w związku z połączeniem na numery alarmowe.

Pozostałe zadania, w szczególności współpraca z dostawcami sprzętu operacyjnego urządzeń końcowych, będą realizowane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Celem ww. działań będzie jak najbardziej efektywne, adekwatne i szybkie uruchomienie funkcjonalności AML, przyczyniającej się wydatnie do ratowania ludzkiego życia i zdrowia i realizującej założenia EKŁE.

Wdrożenie usługi AML, jak każde wdrożenie systemu informatycznego, przewiduje określenie konkretnych kamieni milowych, jednak nie ma możliwości aby przed rozpoczęciem wdrożenia zaplanować konkretne zadania do realizacji dla poszczególnych podmiotów. Każde wdrożenie systemu informatycznego wymaga zwinnego podejścia ze względu na pojawiające się zadania w trakcie osiągania kamieni milowych. Dla wdrożenia usługi AML będzie to zrealizowane w oparciu o osiągnięcie następujących kamieni milowych:

- ogłoszenie postępowania na wykonawcę Systemu AML,
- podpisanie umowy z Wykonawcą Systemu AML,
- odebranie Analizy Przedwdrożeniowej przygotowanej przez Wykonawcę Systemu AML,
- odbiór dostawy i integracji infrastruktury informatycznej oraz oprogramowania standardowego przez Wykonawcę Systemu AML,
- wytworzenie Systemu AML na potrzeby testów,

- zakończenie testów funkcjonalności oraz bezpieczeństwa Systemu AML,
- wytworzenie końcowej dokumentacji technicznej, transfer wiedzy do pracowników UKE, stabilizację rozwiązania oraz końcowe odbiory,
- dostosowanie CPR do odbioru danych o lokalizacji w formacie zgodnej z ETSI 109 625,
- uruchomienie funkcjonalności AML na urządzeniach końcowych zdalnie przez dostawców systemu operacyjnych na wniosek Rzeczypospolitej Polskiej,
- uruchomienie produkcyjne Systemu AML,
- zakończenie umowy z Wykonawcą Systemu AML;

45) terminu wejścia w życie ustawy – art. 121

Przepis określa, że niniejsza ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Wskazanie tej daty ma na celu ujednolicenie daty wejścia w życie ustawy Pke oraz ustawy zawierającej przepisy wprowadzające Pke, co umożliwi skuteczne funkcjonowanie nowych przepisów Pke. Należy przy tym wskazać, że aby zapewnić jednakowy termin wejścia w życie obu ustaw przewidziano, że art. 1 ustawy wprowadzającej, który określa termin wejścia w życie ustawy Pke – wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Ponadto przewidziano kolejne wyjątki od wskazanego wyżej terminu wejścia w życie ustawy – Przepisy wprowadzające Pke.

Konieczność odmiennego terminu wejścia w życie art. 117 wiąże się z wprowadzoną w art. 24 ust. 21 Pke nową opłatą za prawo używania urządzenia objętego pozwoleniem. Pke wskazuje wysokość tej opłaty, która będzie powiązana z wysokością średniego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Wysokość opłaty będzie przy tym podawana w informacji Prezesa UKE ogłaszanej corocznie do dnia 31 marca. Projektowany art. 117 wPke zawiera przepisy przejściowe regulujące ogłoszenie ww. informacji po raz pierwszy.

Wyjątkiem będą również art. 39 pkt 24 i 27, nowelizujące zasady prowadzenia inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych Prezesa UKE, a także nowelizujące zasady raportowania przez operatorów sieci o infrastrukturze nieobjętej obowiązkiem inwentaryzacyjnym. Zmiany te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., wraz z innymi zmianami w zasadach prowadzenia inwentaryzacji, określonymi pierwotnie w ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw. Po upływie 14 dni wejdą w życie przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w zakresie Systemu Informacyjnego o Dostępie do Stacjonarnego Internetu Szerokopasmowego, tj. art. 39 pkt 31.

Dodatkowo zdecydowano, że z dniem następującym po dniu ogłoszenia wejdzie w życie przepis art. 78 ust. 3, który wyłącza stosowanie przepisów ograniczających długość trwania zobowiązania umownego do umów zawartych przed dniem wejścia w życie Pke. Również ust. 5–8 tego przepisu, wchodzi w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia ustawy. Są to przepisy, które umożliwiają dostawcom usług wprowadzenie zmian w dotychczasowych wzorach umownych oraz stanowią, w jaki sposób mają oni dokonać tych zmian. Z tego powodu przepisy powinny wejść w życie przed wejściem w życie ustawy Pke, aby dać dostawcom usług odpowiednią ilość czasu na przygotowanie odpowiednich zmian i doręczenie stosownych informacji abonentom.

Wyjątek w zakresie terminu wejścia w życie został przewidziany również dla zmiany w ustawie o systemie powiadamiania ratunkowego polegającej na ustaleniu, że SMS-y kierowane do numeru 112 powinny być dostarczane do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego. Regulacja ta z uwagi na konieczność zmian w systemie, w szczególności rozszerzenia funkcjonalności centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego wejdzie w życie z dniem 1 grudnia 2024 r.

Z dniem następującym po dniu ogłoszenia wejdą w życie zmiany w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy o prawach konsumenta oraz art. 66 ust. 2, dotyczący utraty mocy art. 56 ust. 4a Pt.

Przedkładany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), zatem nie podlega notyfikacji.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Cyfryzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady

Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Nazwa projektu Ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji (MC) Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Michał Gramatyka – Sekretarz Stanu w MC Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marzena Sawicka – Dyrektor Departamentu Telekomunikacji w MC Marzena.Sawicka@cyfra.gov.pl– MC	Data sporządzenia 08.05.2024 r. Źródło: - dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.); - projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej; - Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności Nr w wykazie prac: UC8

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „wPke”) jest projektem towarzyszącym projektowi ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „Pke”). Pke uchyla obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34) (dalej „Pt”), co wymaga wielu zmian w innych aktach prawnych odnoszących się do Pt.

Projekt Pke został opracowany w związku z koniecznością wdrożenia do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (dalej „Kodeks” lub „EKŁE”).

Projekt wPke wprowadza niezbędne przepisy w trzech podstawowych zakresach:

- 1) zmiany w przepisach obowiązujących w związku z uchyleniem Pt i wdrożeniem EKŁE do nowej ustawy – Pke;
- 2) zmiany w innych niż Pt ustawach, w tym wynikające z konieczności implementacji EKŁE;
- 3) przepisy intertemporalne wynikające z uchylenia ustawy Pt i uchwalenia Pke.

W projekcie wPke implementacja EKŁE następuje w szczególności przez nowelizację ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604) - (dalej „ustawa szerokopasmowa”).

Celem nowelizacji ustawy szerokopasmowej jest implementacja EKŁE w zakresie nieuregulowanym w Pke, w szczególności w zakresie dotyczącym stworzenia odpowiednich warunków dla wdrożenia punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu oraz w zakresie szerokorozumianego dostępu do zasobów infrastrukturalnych lub budynkowych możliwych do wykorzystania na potrzeby inwestycji szerokopasmowych. Biorąc pod uwagę wielość zmian koniecznych do wprowadzenia w odrębnych ustawach, związanych z zastąpieniem obecnie obowiązującej ustawy – Pt ustawą Pke, w opinii projektodawcy zasadne jest uregulowanie zmian w przepisach obowiązujących, przepisów uchylających oraz przejściowych w odrębnej ustawie wprowadzającej Pke.

W projekcie wPke przewidziano wprowadzenie nowego przepisu do ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, który wynika z potrzeby unormowania kwestii kosztów ponoszonych przez organy administracji publicznej w zakresie przygotowania i utrzymania stanowisk kierowania na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym (SKBN) przez zapewnienie równomiernego rozłożenia kosztów pomiędzy Skarbem Państwa a przedsiębiorcą. Obecnie ceny w rozliczeniach między organami administracji publicznej a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym są znacznie zawyżone w stosunku do cen w rozliczeniach między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Projekt realizuje kamień milowy C3L Nowy akt prawny służący likwidacji barier we wdrażaniu sieci 5G w ramach reformy C1.2 Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

A. Projekt wPke wprowadza zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego;
- 2) ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 3) ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 4) ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece;
- 5) ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 6) ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;

- 7) ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej;
- 8) ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej;
- 9) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 10) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji;
- 11) ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych;
- 12) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 13) ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej;
- 14) ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej;
- 15) ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 16) ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego;
- 17) ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 18) ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;
- 19) ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej;
- 20) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 21) ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych;
- 22) ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
- 23) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;
- 24) ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym;
- 25) ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną;
- 26) ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 27) ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 28) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;
- 29) ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 30) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym;
- 31) ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym;
- 32) ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego;
- 33) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym;
- 34) ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej;
- 35) ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej;
- 36) ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym;
- 37) ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej;
- 38) ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 39) ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych;
- 40) ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej;
- 41) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 42) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe;
- 43) ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego;
- 44) ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 45) ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta;
- 46) ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim;
- 47) ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne;
- 48) ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;
- 49) ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim;
- 50) ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej;
- 51) ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa;
- 52) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 53) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 54) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 55) ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m;
- 56) ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa;
- 57) ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r.;
- 58) ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r.;
- 59) ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych;
- 60) ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2;

- 61) ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny;
 62) ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa;
 63) ustawie z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych;
 64) ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej.

B. Nowelizacja ustawy szerokopasmowej przewiduje środki, które mają na celu zwiększenie możliwości wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej na cele telekomunikacyjne, w tym obniżenie kosztów uzyskiwania dostępu do niej (poprzez m.in. wprowadzenie obowiązku zapewnienia nieodpłatnego dostępu do infrastruktury technicznej jednostek samorządu terytorialnego, państwowych lub samorządowych jednostek organizacyjnych na potrzeby umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu).

C. Projekt wPke uchyla Pt, dotychczas regulującą sektor telekomunikacyjny w Polsce w związku z implementacją EKŁE do nowej ustawy – Pke, regulującej sektor komunikacji elektronicznej, którego podstawową częścią jest telekomunikacja. W związku ze zmianą reżimu prawnego, konieczne jest uchwalenie przepisów regulujących świadczenie usług w okresie zmiany przepisów, w szczególności obejmujących obowiązujące umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz trwające postępowania administracyjne przed Prezesem UKE.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja jest związana z wdrożeniem do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy EKŁE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes UKE	1	-	- pozytywne; - motywujące
Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej niebędący przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi	Brak danych	-	
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	3834	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzony przez Prezesa UKE https://bip.uke.gov.pl/rpt/rejes-tr-przedsiębiorcow-telekomunikacyjnych	- przyspieszeniu prowadzenia szeroko rozumianego procesu inwestycyjnego w telekomunikacji; - obniżenie kosztów budowy oraz eksploatacji nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych; - zwiększenie możliwości wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej na cele telekomunikacyjne, w tym obniżenie kosztów uzyskiwania dostępu do niej; - ułatwienia w uzyskiwaniu dostępu do nieruchomości, w tym do budynków w celu zapewnienia telekomunikacji
Przedsiębiorcy z branży kolejowej	10 przedsiębiorców, będących zarządcami infrastruktury kolejowej oraz 22 operatorów (użytkowników/właścicieli) kolei wąskotorowych	-	- obowiązek udostępniania infrastruktury technicznej i nieruchomości stanowiących obszar kolejowy na potrzeby umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu
Zarządcy dróg publicznych	2808 (zarządcy dróg wojewódzkich, powiatowych	-	- obowiązek udostępniania infrastruktury technicznej na

	i gminnych) + Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad		potrzeby budowy sieci telekomunikacyjnych
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrzne			- uregulowanie prawne działań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego jako organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych (Crypto Distribution Authority – CDA) oraz współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w zakresie zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS
Jednostki samorządu terytorialnego	2873	Główny Urząd Statystyczny https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/	- obowiązki związane z ułatwieniem dostępu do infrastruktury technicznej dla operatorów telekomunikacyjnych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Cyfryzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został poddany 14-dniowym konsultacjom publicznym z następującymi podmiotami:

- 1) Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji;
- 2) Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji;
- 3) Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 5) Krajową Izbą Komunikacji Ethernetowej;
- 6) Polską Izbą Radiodifuzji Cyfrowej;
- 7) Polską Izbą Handlu;
- 8) Izbą Gospodarki Elektronicznej;
- 9) Krajową Izbą Gospodarki Cyfrowej;
- 10) Fundacją Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- 11) Polskim Towarzystwem Informatycznym;
- 12) Fundacją Nowoczesna Polska;
- 13) Fundacją Projekt Polska;
- 14) Internet Society Poland;
- 15) Stowarzyszeniem Inżynierów Telekomunikacji;
- 16) Fundacją Panoptykon;
- 17) Związkiem Pracodawców Mediów Publicznych;
- 18) Związkiem Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom;
- 19) Związkiem Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- 20) Związkiem Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza;
- 21) Związkiem Rzemiosła Polskiego;
- 22) Polskim Centrum Badań i Certyfikacji S.A.;
- 23) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji;
- 24) Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług;
- 25) Polską Izbą Producentów Urządzeń i Usług na rzecz Kolei;

- 26) Polskim Stowarzyszeniem Marketingu SMB;
- 27) Fundacją ePaństwo;
- 28) Amerykańską Izbą Handlową;
- 29) Federacją Konsumentów;
- 30) Związkiem Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”;
- 31) Polskim Związkiem Przemysłu Motoryzacyjnego;
- 32) Ogólnopolskim Porozumieniem Organizacji Radioamatorskich;
- 33) Polskim Związkiem Krótkofalowców;
- 34) Związkiem Harcerstwa Polskiego;
- 35) Związkiem Harcerstwa Rzeczypospolitej;
- 36) Ligą Obrony Kraju;
- 37) Stowarzyszeniem Praktyków Ochrony Danych Osobowych;
- 38) Sektorową Radą ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo;
- 39) Polską Izbą Nieruchomości Komercyjnych;
- 40) Polską Radą Biznesu;
- 41) Naczelną Organizacją Techniczną.

Projekt został poddany 14-dniowemu opiniowaniu z następującymi podmiotami:

- 1) Krajową Radą Radiofonii i Telewizji;
- 2) Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 5) Polskim Komitetem Normalizacyjnym;
- 6) Wojskowym Biurem Zarządzania Częstotliwościami;
- 7) Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 8) Komisją Nadzoru Finansowego;
- 9) Rzecznikiem Praw Obywatelskich;
- 10) Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

Projekt został przekazany do zaopiniowania, z terminem przedstawienia opinii w ciągu 21 dni, w trybie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do następujących podmiotów:

- 1) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 2) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacji Lewiatan;
- 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców.

Projekt nie podlegał ocenie Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, z uwagi na pilny charakter oraz fakt, że w poprzedniej kadencji prace legislacyjne nad transpozycją EKŁE rozpoczęły się w lipcu 2020 r. i nie zostały sfinalizowane (wycofane z Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej). Brzmienie projektu jest zatem, co do zasady, znane partnerom publicznym od długiego czasu.

Projekt został przekazany do zaopiniowania, z terminem przedstawienia opinii w ciągu 21 dni, w trybie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do następujących reprezentatywnych organizacji związkowych:

- 1) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 4) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP;
- 5) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania, z terminem przedstawienia opinii w ciągu 21 dni, w trybie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) Radzie Dialogu Społecznego.

Wyniki konsultacji i opiniowania zostały opisane w raporcie z konsultacji dołączonym do projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-	0	105,100	105,100	105,100	105,100	105,100	105,100	105,100	105,100	105,100	945,900
budżet państwa	-	0	63,100	63,100	63,100	63,100	63,100	63,100	63,100	63,100	63,100	567,900
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	378,000
Fundusz Szerokopasmowy	0	0	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	378,000
Wydatki ogółem	-	35,600	28,349	8,949	7,149	7,149	7,149	7,149	7,149	7,149	7,149	122,941
budżet państwa	-	35,600	28,349	8,949	7,149	7,149	7,149	7,149	7,149	7,149	7,149	122,941-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	- 35,600	76,751	96,151	97,951	97,951	97,951	97,951	97,951	97,951	97,951	822,959
budżet państwa	-	- 35,600	76,751	96,151	97,951	97,951	97,951	97,951	97,951	97,951	97,951	822,959
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	378,000
Fundusz Szerokopasmowy	-	-	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	42,000	378,000

Źródła finansowania	Wydatki budżetu państwa w latach 2025-2034 wynikające z wejścia w życie ustawy Pke wynoszą 122 941 000 zł (35 600 000 zł w 2025 r., 28 349 000 zł w 2026 r., 8 949 000 000 zł w 2027 r., 7 149 000 zł w latach 2028 -2034). Są to wydatki Prezesa UKE wynikające z wejścia w życie ustawy Pke. Skutki wynikające z wejścia w życie projektowanej regulacji zostaną sfinansowane w ramach planowanego corocznie w ustawie budżetowej limitu wydatków cz. 76 – UKE. Wydatki budżetu państwa wynikają z utworzenia dodatkowych etatów w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej, uruchomienia i utrzymania systemu wymiany komunikatów pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi na potrzeby zapewnienia usługi ciągłości dostępu do internetu, rozbudowy systemu Platforma Lokalizacyjno-Informacyjna – Centralna Baza Danych (PLI CBD) o moduł umożliwiający przyjmowanie i przekazywanie do Centralnego Punktu Systemu Powiadamiania Ratunkowego wiadomości zawierających dane lokalizacyjne pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika dzwoniącego na numery alarmowe, uruchomienia narzędzia porównawczego ofert usług komunikacji elektronicznej, kontroli zgodności odbiorników telewizyjnych i radiofonicznych z wymaganiami technicznymi określonymi na podstawie aktów wykonawczych Pke oraz kontroli wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji oraz nowych kompetencji dla UKE w zakresie kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku urządzeń radiowych.

1. Koszty funkcjonowania Prezesa UKE w oparciu o Pke, co do zasady, pozostaną na niezmienionym poziomie względem kosztów funkcjonowania Prezesa UKE pod reżimem obowiązującej ustawy Pt. Dodatkowe zadania przydzielone Prezesowi UKE, związane przede wszystkim z wydawaniem decyzji generalnych i zwiększonym nadzorem nad rynkiem komunikacji elektronicznej, jak również ze zwiększonym obowiązkiem analitycznym wynikającym z faktu objęcia regulacją nowego szerokiego katalogu podmiotów, tj. przedsiębiorców świadczących usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, **uzasadniają zwiększenie zatrudnienia w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej o sześć etatów.**

2. Dodatkowe koszty funkcjonowania Prezesa UKE należy wiązać z uruchomieniem systemu wymiany komunikatów pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi na potrzeby zapewnienia usługi ciągłości dostępu do internetu. Wskazane poniżej koszty zostały oszacowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń związanych z funkcjonowaniem PLI CBD. Szczegółowe założenia kosztowe utworzenia i funkcjonowania związane z tym systemem, będą możliwe do wskazania na etapie postępowania przetargowego.

Uruchomienie systemu szacowane jest na dwadzieścia dwa miliony zł (w 2025 r. – 10 milionów zł, w 2026 r. – 12 milionów zł), natomiast roczny koszt utrzymania systemu (od 2026 r.) na jeden milion zł.

Ponadto obsługa przedmiotowego systemu uzasadnia zwiększenie zatrudnienia w UKE o jeden etat specjalistyczny.

W zakresie tego systemu, projektodawca, wspólnie z UKE, poszukuje rozwiązań na sfinansowanie tych działań w ramach działania 2.1 FERC. Na ten czas jednak nie ma gwarancji otrzymania tych środków, więc wskazano tutaj te koszty. Ponadto należy zauważyć, że także przy finansowaniu unijnym przewidywany jest wkład własny z budżetu państwa.

3. W związku z realizacją obowiązku zapewnienia lokalizacji wywołań alarmowych w oparciu o dane pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego Prezes UKE poniesie koszty związane z opracowaniem i wdrożeniem nowego modułu PLI CBD umożliwiającego przyjmowanie danych lokalizacyjnych z telefonu użytkownika oraz dalsze ich przekazywanie do systemu powiadamiania ratunkowego. **Koszt wdrożenia ww. obowiązku szacowany jest na dwadzieścia sześć milionów zł (w 2025 r. – 11 milionów zł, w 2026 r. – 11,2 miliona zł, w 2027 r. – 3,8 miliona zł). Roczny koszt utrzymania systemu (od 2028 r.) szacuje się na dwa miliony zł.**

W zakresie wdrożenia usługi AML w Polsce, bezpośrednio po osiągnięciu gotowości legislacyjnej, UKE w uzgodnieniu z projektodawcą wystąpi o przyjęcie OZPI dla systemu do KRMC, a następnie do CPPC o sfinansowanie w ramach działania 2.4 FERC projektu dotyczącego systemu lokalizacji użytkownika dzwoniącego na numery alarmowe, w oparciu o dane pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego (AML), dla którego dokumentacja jest już gotowa. Na ten czas jednak nie ma gwarancji otrzymania tych środków, więc wskazano tutaj te koszty. Ponadto należy zauważyć, że także przy finansowaniu unijnym przewidywany jest wkład własny z budżetu państwa.

4. Prezes UKE poniesie również dodatkowe koszty w związku z ewentualnym uruchomieniem narzędzia porównawczego ofert usług komunikacji elektronicznej. Koszt uruchomienia narzędzia został oszacowany na podstawie wiedzy eksperckiej. Szczegółowe założenia kosztowe związane z uruchomieniem narzędzia porównawczego, będą możliwe do wskazania na etapie postępowania przetargowego.

Obecnie uruchomienie narzędzia szacowane jest na osiem milionów zł (w 2025 r.), zaś roczny koszt utrzymania narzędzia (od 2026 r.) na jeden milion zł.

Obsługa narzędzia uzasadnia zwiększenie zatrudnienia w UKE o dwa etaty specjalistyczne.

W zakresie tego systemu, projektodawca, wspólnie z UKE, poszukuje rozwiązań na sfinansowanie tych działań w ramach działania 2.1 FERC. Na ten czas jednak nie mamy gwarancji otrzymania tych środków, więc wskazujemy tutaj te koszty. Ponadto należy zauważyć, że także przy finansowaniu unijnym przewidywany jest wkład własny z budżetu państwa.

5. W związku z nałożeniem na Prezesa UKE nowych zadań dotyczących kontroli zgodności odbiorników telewizyjnych i radiofonicznych z wymaganiami technicznymi określonymi na podstawie aktów wykonawczych Pke oraz kontroli wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji konieczne jest wyposażenie UKE w aparaturę niezbędną do badań (**koszt w 2025 r.:**

3 188 000 tys. zł). Wskazana kwota to zaokrąglona do tysięcy złotych kwota 3 187 659,80 zł wskazana przez Urząd Komunikacji Elektronicznej jako wycena wyposażenia laboratorium zgodnie ze specyfikacją opracowaną wspólnie z Politechniką Wrocławską oraz z uwzględnieniem inflacji na poziomie 6,6%.

6. Wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2380 z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2014/53/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych (Dz. Urz. UE L 315 z 07.12.2022, str. 30) w przepisach Pke spowodowało nałożenie nowych obowiązków dla Prezesa UKE jako organu, któremu powierzono kompetencje w zakresie kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku urządzeń radiowych. **Powyższe nowe zadania uzasadniają zwiększenie zatrudnienia w UKE o pięć etatów specjalistycznych. Powyższe zadanie powoduje konieczność poniesienia w 2025 r. wydatków w wysokości 250 000 zł na zakup testera urządzeń USB typu „C” wraz z oprogramowaniem i wyposażeniem jako wyposażenie laboratorium.**

7. Do wyliczenia kosztów zwiększenia zatrudnienia (14 etatów specjalistycznych w UKE) przyjęto jednolite założenia, zgodnie z którymi:

- koszt utworzenia jednego stanowiska pracy w 2025 r.: 12 500 zł,
- roczny koszt utrzymania jednego stanowiska pracy: od 2025 r. 48 000 zł,
- roczny koszt 1 etatu specjalistycznego: w 2025 r. – 165 298,81 zł, w latach 2026 r. – 2034 r. – 176 897,29 zł.

Wynagrodzenia od 2026 r. uwzględniają dodatkowe wynagrodzenie roczne.

Tym samym:

- koszt utworzenia 14 stanowisk pracy: 175 000 zł,
- roczny koszt utrzymania 14 stanowisk pracy: od 2025 r. 672 000 zł,
- rzeczywisty roczny koszt 14 etatów specjalistycznych: w 2025 r. – 2 314 183,34 zł, w tym pochodne od pracodawcy 403 845,44 zł (21,14% od kwoty brutto), w latach 2026 r. – 2034 r. – 2 476 562,06 zł, w tym pochodne od pracodawcy 403 854,44 zł (21,14% od kwoty brutto bez DWR),
- dla wyliczeń przyjmujemy zaokrąglone kwoty do tysięcy złotych, czyli koszt 16 etatów specjalistycznych: 2025 r. – 2 315 000 zł, w latach 2026–2034 – 2 477 000 zł.

8. W związku ze zmianą przepisów dotyczących rocznej opłaty telekomunikacyjnej przewiduje się wzrost dochodów do budżetu państwa.

Założenia do wyliczenia wzrostu wysokości dochodów budżetu państwa:

- 0,05% – maksymalny wskaźnik rocznej opłaty telekomunikacyjnej wynikający z Pt,
- 0,15% – maksymalny wskaźnik rocznej opłaty telekomunikacyjnej wynikający z Pke,
- dane dotyczące przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych są za rok 2022 r.,
- 2026 – rok, w którym po raz pierwszy, zgodnie z art. 67 wPke, będą miały zastosowanie przepisy ustawy Pke w zakresie opłaty telekomunikacyjnej,
- 7 155 480 zł = 7 155,48 * 1 000 – próg przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, powyżej którego przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobowiązany uiszczać roczną opłatę telekomunikacyjną (obliczony na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2024 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2023 r.; M.P. poz. 110),
- 38 392 821 944,97 zł – suma rocznych przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej w danym roku, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna (obliczone na podstawie przychodów za 2022 r. i progu przychodów z Pke dla roku 2023 liczonem na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2023 r.),
- zaokrąglamy kwotę tak, że ta suma przychodów wyniesie ok. 38 400 000 000 zł,
- żeby nie przeszacować planowanego wzrostu dochodów budżetu państwa oraz dla uproszczenia obliczeń, zakładamy, że coroczny wzrost przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, czyli coroczny wzrost progu przychodów, powyżej którego przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobowiązany uiszczać roczną opłatę telekomunikacyjną, będzie równoważony wzrostem przychodów poszczególnych

przedsiębiorców, co powoduje że sumę przychodów dla kolejnych lat. też przyjmujemy w wysokości ok. 38 400 000 000 zł rocznie,

- biorąc pod uwagę powyższe, maksymalne wpływy z rocznej opłaty telekomunikacyjnej wyniosą corocznie w latach 2026 - 2034 ok. 57 600 000 zł.

W związku z tym, że dotychczasowe roczne wpływy do budżetu państwa z tytułu rocznej opłaty telekomunikacyjnej wynosiły ok. 20 mln zł, rocznie dochody budżetu państwa z tytułu wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej wzrosną maksymalnie o 37 600 000 zł (od 2026 r., czyli roku, w którym po raz pierwszy, zgodnie z art. 67 wPke, będą miały zastosowanie przepisy ustawy Pke w zakresie opłaty telekomunikacyjnej).

9. Podniesienie górnych limitów opłat za prawo do dysponowania częstotliwością (art. 24 ust. 10 Pke) po zmianie rozporządzenia z art. 24 ust. 19 spowoduje wzrost wpływów do budżetu państwa i Funduszu Szerokopasmowego. Jednakże na ten czas dokładne oszacowanie wzrostu tych wpływów nie jest możliwe.

W ostatnich latach roczne wpływy z tytułu rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością wynosiły około 300 mln zł (w tym ok. 255 mln zł to dochody budżetu państwa, natomiast ok. 45 mln zł to przychody Funduszu Szerokopasmowego, dane z UKE). W projekcie dla części opłat przyjęto limity oparte o przeciętne wynagrodzenie, natomiast dla pozostałych i niższych opłat pozostawiono kwotowe określenie limitu. Jednocześnie limity zostały podniesione (w różnych wysokościach) w stosunku do limitów wynikających z aktualnego Pt. Poziom limitów nie był modyfikowany od 2013 r. Mając na uwadze wzrost kosztów wynikających z ogólnych zasad rynkowych oraz aktualną inflację, niezbędne było podniesienie opłat, niemniej jednak ostateczna opłata będzie wynikała wprost z rozporządzenia, gdyż ustawa określa tylko górny limit.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, że trudno jest oszacować, jaka będzie zmiana w zakresie wpływów z tytułu tych opłat po wejściu w życie Pke i rozporządzenia wydanego na podstawie art. 24 ust. 19. Projektodawca na ten moment szacuje, że wpływy z tytułu rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością wzrosną o ok. 10% do wysokości ok. 330 mln (w tym ok. 280 mln zł to dochody budżetu państwa, natomiast ok. 50 mln zł to przychody Funduszu Szerokopasmowego). Szacunkowy wzrost wyniesie więc ok. 30 mln zł (w tym ok. 25,5 mln zł to dochody budżetu państwa, natomiast ok. 4,5 mln zł to przychody Funduszu Szerokopasmowego). Te zmiany najwcześniej będą możliwe po wydaniu rozporządzenia z art. 24 ust. 19 Pke, czyli od 2026 r.

10. Podniesienie górnych limitów rocznych opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji (art. 25 ust. 5 Pke), po zmianie rozporządzenia z art. 25 ust. 9 spowoduje wzrost wpływów wyłącznie do Funduszu Szerokopasmowego. Projektodawca przeanalizował możliwość zwiększenia opłaty za prawo do korzystania z zasobu numeracji, jednakże należy wskazać, że docelowe wysokości stawek zostaną określone w rozporządzeniu. Biorąc pod uwagę wolumen wykorzystania poszczególnych numerów oraz aktualną wysokość przeciętnego wynagrodzenia oraz zakładając racjonalny wzrost opłat, można realnie oszacować wzrost wpływów do Funduszu Szerokopasmowego z tytułu opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji o ok. 37,5 mln zł. Te zmiany najwcześniej będą możliwe po wydaniu rozporządzenia z art. 25 ust. 9 Pke, czyli od 2026 r.

11. Projekt wPke przewiduje dodanie wyłączenia od obowiązku zapłaty opłaty skarbowej w przypadku wydania pozwolenia radiowego. Zgodnie z intencją ustawodawcy w miejsce opłaty skarbowej za wydanie przez Prezesa UKE pozwolenia wprowadza się opłatę wynikającą z uprawnienia do używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym. Opłata ta w przypadku pozwoleń na używanie stacji bazowych powinna stanowić w 50% przychód Funduszu Szerokopasmowego i w 50% przychód gminy, na terenie której zlokalizowana jest stacja bazowa objęta pozwoleniem. W pozostałych przypadkach pozwoleń opłata będzie stanowiła w całości przychód Funduszu Szerokopasmowego. Dotychczas opłata skarbowa wpływała do urzędu Dzielnicy Wola m.st. Warszawy. Wysokość opłaty zostanie przy tym zwiększona w porównaniu do wysokości opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia radiowego, która obecnie wynosi 1939 zł. Z tego względu nie przewiduje się istotnych zmian we wpływach do budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Nastąpi jedynie zmiana jednostek, do których będą następowały wpływy.

Pke ani wPke nie przewiduje poza tą zmianą nowych zwolnień w zakresie opłaty skarbowej. Pke przenosi obecnie funkcjonujące rozwiązania i dokonuje w tym zakresie zmian o charakterze porządkującym. Wejście w życie ustawy nie spowoduje zatem, w porównaniu do obecnego stanu, zmniejszenia dochodów budżetów gmin z tytułu opłaty skarbowej.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wydatki/oszczędności/przychody niezacowalne w zakresie nowelizacji ustawy szerokopasmowej Nieodpłatny dostęp do publicznej infrastruktury technicznej jednostek samorządu terytorialnego oraz państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych w nowelizacji ustawy szerokopasmowej: W celu wsparcia inwestycji w sieci dostępu bezprzewodowego dla rozwiązań np. z zakresu inteligentnych miast lub autonomicznej komunikacji, zostaną zniesione opłaty za dostęp do infrastruktury technicznej stanowiącej wyposażenie ulic i obiektów – jak latarnie, znaki drogowe, przystanki, itp., należące do jednostek samorządu terytorialnego oraz państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych. Oszacowanie potencjalnego uszczuplenia przychodów ww. podmiotów również nie jest możliwe przede wszystkim z uwagi na to, że do tej pory nie były instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, a tym samym podmioty te nie uzyskiwały przychodów związanych z udostępnieniem infrastruktury w tym celu. Dotychczas bowiem publiczna infrastruktura techniczna nie była, co do zasady, wykorzystywana na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych, ewentualnie to jej dysponenti umieszczają na niej urządzenia telekomunikacyjne (np. publiczne hotspoty). Z drugiej strony należy zauważyć, że infrastruktura bezprzewodowa, umieszczana na publicznej infrastrukturze technicznej, wykorzystywana będzie także na cele związane ze świadczeniem przez dysponentów tej infrastruktury usług publicznych lub do wykonywania przez nie innych zadań własnych – w związku z czym nieodpłatność dostępu do tej infrastruktury będzie skutkować korzyściami ekonomicznymi dla tych podmiotów. Zmiany wspierające nowe inwestycje w sieci telekomunikacyjne, wynikające z implementacji EKŁE w zakresie nowelizacji ustawy szerokopasmowej: Ułatwienie i obniżenie kosztów dostępu do terenów kolejowych ułatwi rozwój sieci wykorzystywanej w transporcie kolejowym, w tym umożliwi dostęp do sieci dla pasażerów kolejowych (koleje przewożą rocznie ok. 300 mln pasażerów¹⁾). Jednocześnie przewoźnicy kolejowi uzyskają dostęp do lepszej jakości usług. Obecne problemy z dostępem do internetu w pociągach wynikają m.in. z utrudnień (w tym ograniczeń technicznych i prawnych) dotyczących budowy infrastruktury telekomunikacyjnej na nieruchomościach stanowiących obszary kolejowe, jak nasypy czy słupy trakcyjne oraz ze skomplikowanej struktury własnościowej nieruchomości. Pozostałe zmiany: 1. Kolejnym elementem zwiększającym możliwość korzystania z internetu są zmiany w ustawie o drogach publicznych. Proponowane przepisy ułatwią objęcie zasięgiem sieci ruchomych autostrad i pozostałych dróg publicznych, a tym samym poprawią łączność dla użytkowników. Jednocześnie zapewnienie tego typu dostępu może być istotne dla rozwoju innowacji w transporcie, w tym inteligentnych systemów transportowych i samochodów komunikujących się z pasem drogowym. Może to wpłynąć pozytywnie na rozwój innowacji w tym obszarze, szczególnie, że przy obecnych przepisach rozwój tego typu infrastruktury jest mocno ograniczony. 2. W związku z przekazywaniem części niewykorzystanych środków prepaid na rachunek Narodowego Funduszu Zdrowia należy wskazać, że skutki finansowe z tytułu realizacji niniejszej ustawy dla ochrony zdrowia zostaną sfinansowane w ramach środków na ochronę zdrowia określonych zgodnie z art. 131c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, bez możliwości ubiegania się o dodatkowe środki ponad te kwoty. Szacunkowa kwota do przekazania na rachunek NFZ z tego tytułu będzie wynosić około kilkunastu milionów zł. 3. Nałożenie na Ministra Obrony Narodowej obowiązku koordynacji wykorzystania częstotliwości użytkowanych przez użytkowników rządowych wiąże się z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w Ministerstwie Obrony Narodowej o dwa etaty specjalistyczne.

¹⁾ <https://www.utk.gov.pl/pl/raporty-i-analizy/analizy-i-monitoring/statystyka-przewozow-pa/dane-archiwalne/13893,Przewozy-pasazerskie-w-2017-r.html>.

	Wejście w życie projektowanej regulacji będzie podstawą do planowania dodatkowych środków z budżetu państwa w ramach wydatków obronnych na zwiększenie zatrudnienia na ten cel w kwocie 2 416 000 zł (256 000 zł w 2025 r. oraz 240 000 zł w każdym kolejnym roku), które będą finansowane z części budżetowej 29 – Obrona narodowa. Do wyliczenia kosztów zwiększenia zatrudnienia (2 etaty specjalistyczne w Ministerstwie Obrony Narodowej) przyjęto jednolite założenia, zgodnie z którymi: • koszt utworzenia stanowiska pracy: osiem tysięcy zł, • roczny koszt 1 etatu z wynagrodzeniem na poziomie eksperckim: sto dwadzieścia tysięcy zł. Tym samym: • koszt utworzenia 2 stanowisk pracy: szesnaście tysięcy zł, • roczny koszt 2 etatów z wynagrodzeniem na poziomie eksperckim: dwieście czterdzieści tysięcy zł. 4. Wprowadzenie przepisu w ustawie o obronie Ojczyzny przewidującego wydanie decyzji nakładającej zadania na rzecz organów władzy publicznej wchodzących w skład systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, polegające na zapewnieniu połączenia stanowisk kierowania organu przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy na zasadach preferencyjnych, ma na celu zmniejszenie obciążeń jednostek sektora finansów publicznych wchodzących w skład SKBN w rozliczeniach z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi poprzez świadczenie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczeń na rzecz tych jednostek na zasadach preferencyjnych określonych w decyzji administracyjnej. Nie jest możliwe oszacowanie zmniejszenia obciążeń jednostek sektora finansów publicznych w tym zakresie. Dla przykładu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji na podstawie własnych danych wskazało, że obecnie koszty, jakie ponosi ono na utrzymanie sieci pozostających w ustawowych zadaniach ministra właściwego do spraw wewnętrznych wynoszą ponad 84 mln na 2024 r. Projektowany przepis ma na celu obniżenie tych kosztów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Rodziny, obywatele, gospodarstwa domowe, a także osoby starsze i niepełnosprawne – regulacje ustawowe przyczynią się do zwiększenia zaufania do bezpieczeństwa usług komunikacji elektronicznej, z których korzystają wszyscy obywatele.						
Niemierzalne	-	-	-	-	-	-	-	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Obniżenie kosztów inwestycyjnych w zakresie nowelizacji ustawy szerokopasmowej: Zmiana zasad dostępu do obszarów kolejowych oraz dróg publicznych zmniejszy koszty budowy sieci telekomunikacyjnych na tych obszarach. Nowe przepisy wskazują, że umieszczanie na tych nieruchomościach punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu będzie nieodpłatne, co też wynika wprost z art. 57 EKŁE. Rządowe zobowiązania w zakresie wdrażania systemów nowoczesnej telekomunikacji bezprzewodowej zakładają pokrycie niezawodną łącznością elektroniczną wszystkich głównych szlaków transportowych.						

Zmiana w ustawie o obronie Ojczyzny przewidująca podstawę do wydania decyzji nakładających zadania na rzecz organów władzy publicznej wchodzących w skład systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym stanowi wprowadzenie dodatkowej procedury administracyjnej. Dotychczas zapewnienie połączenia stanowisk kierowania organu przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy odbywało się na zasadach rynkowych, a nie w drodze decyzji administracyjnej.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Zmiana w ustawie o obronie Ojczyzny przewidująca podstawę do wydania decyzji nakładających zadania na rzecz organów władzy publicznej wchodzących w skład systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym stanowi wprowadzenie dodatkowej procedury administracyjnej. Dotychczas zapewnienie połączenia stanowisk kierowania organu przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy odbywało się na zasadach rynkowych, a nie w drodze decyzji administracyjnej.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projekt wPke nie ma wpływu na szeroko pojęty rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:
	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt Pke reguluje sektor komunikacji elektronicznej, który bezpośrednio wiąże się z informatyzacją kraju. Niezawodne usługi komunikacji elektronicznej są niezbędne do dalszego rozwoju państwa, społeczeństwa informacyjnego oraz rozwoju nowoczesnej gospodarki. Ustawa wprowadza ramy regulacyjne umożliwiające dalszy rozwój tego sektora gospodarki, mając na celu zapewnienie bardzo szybkich sieci szerokopasmowych stacjonarnych oraz mobilnych. Projekt będzie miał bezpośredni pozytywny wpływ na wsparcie budowy ultraszybkich i mobilnych sieci szerokopasmowych, które umożliwiają cyfrowe zmiany w społeczeństwie i gospodarce. Ustawa zwiększy poziom bezpieczeństwa przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. Zmiana w ustawie o obronie Ojczyzny, przewidująca podstawę do wydania decyzji nakładających zadania na rzecz organów władzy publicznej wchodzących w skład systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, może wiązać się ze wzrostem liczby spraw rozpatrywanych przez sądy w postaci skarg na ww. decyzje.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Regulacje objęte projektem powinny wejść w życie, co do zasady, po upływie 3-miesięcznej <i>vacatio legis</i> .	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Co do zasady, efekty wejścia w życie ustawy będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru, a w przypadku powzięcia informacji o niewłaściwym funkcjonowaniu proponowanych rozwiązań w najbliższym możliwym terminie zostaną dokonane niezbędne zmiany.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).	
Nie dotyczy.	

RAPORT Z KONSULTACJI

dotyczący projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (UC8)

1. Przebieg konsultacji publicznych i opiniowania

W dniu 26 lutego 2024 r. Minister Cyfryzacji przekazał do konsultacji publicznych i opiniowania **projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (UC8)**. Termin na zgłaszanie uwag wynosił 14 dni, a dla reprezentatywnych organizacji związkowych i organizacji pracodawców – 21 dni.

Projekt został poddany 14-dniowym konsultacjom publicznym z następującymi podmiotami:

- 1) Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji;
- 2) Krajową Izbą Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji;
- 3) Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 5) Krajową Izbą Komunikacji Ethernetowej;
- 6) Polską Izbą Radiodifuzji Cyfrowej;
- 7) Polską Izbą Handlu;
- 8) Izbą Gospodarki Elektronicznej;
- 9) Krajową Izbą Gospodarki Cyfrowej;
- 10) Fundacją Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- 11) Polskim Towarzystwem Informatycznym;
- 12) Fundacją Nowoczesna Polska;
- 13) Fundacją Projekt Polska;
- 14) Internet Society Poland;
- 15) Stowarzyszeniem Inżynierów Telekomunikacji;
- 16) Fundacją Panoptykon;
- 17) Związkiem Pracodawców Mediów Publicznych;
- 18) Związkiem Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom;
- 19) Związkiem Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- 20) Związkiem Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza;
- 21) Związkiem Rzemiosła Polskiego;
- 22) Polskim Centrum Badań i Certyfikacji S.A.;
- 23) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji;
- 24) Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług;
- 25) Polską Izbą Producentów Urządzeń i Usług na rzecz Kolei;
- 26) Polskim Stowarzyszeniem Marketingu SMB;
- 27) Fundacją ePaństwo;
- 28) Amerykańską Izbą Handlową;
- 29) Federacją Konsumentów;
- 30) Związkiem Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”;
- 31) Polskim Związkiem Przemysłu Motoryzacyjnego;
- 32) Ogólnopolskim Porozumieniem Organizacji Radioamatorskich;
- 33) Polskim Związkiem Krótkofalowców;
- 34) Związkiem Harcerstwa Polskiego;
- 35) Związkiem Harcerstwa Rzeczypospolitej;

- 36) Ligą Obrony Kraju;
- 37) Stowarzyszeniem Praktyków Ochrony Danych Osobowych;
- 38) Sektorem Radą ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo;
- 39) Polską Izbą Nieruchomości Komercyjnych;
- 40) Polską Radą Biznesu;
- 41) Naczelną Organizacją Techniczną

Projekt został poddany 14-dniowemu opiniowaniu z następującymi podmiotami:

- 1) Krajową Radą Radiofonii i Telewizji;
- 2) Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 5) Polskim Komitetem Normalizacyjnym;
- 6) Wojskowym Biurem Zarządzania Częstotliwościami;
- 7) Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 8) Komisją Nadzoru Finansowego;
- 9) Rzecznikiem Praw Obywatelskich;
- 10) Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

Projekt został przekazany do zaopiniowania, z terminem przedstawienia opinii w ciągu 21 dni, w trybie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do następujących podmiotów:

- 1) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 2) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacji Lewiatan;
- 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców.

Projekt został przekazany do zaopiniowania, z terminem przedstawienia opinii w ciągu 21 dni, w trybie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do następujących reprezentatywnych organizacji związkowych:

- 1) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 4) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP;
- 5) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania, z terminem przedstawienia opinii w ciągu 21 dni, w trybie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) Radzie Dialogu Społecznego.

2. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Szczegółowe uwagi zgłoszone przez podmioty w ramach konsultacji publicznych i opiniowania wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego znajdują się w tabelach uwag załączonych do raportu.

3. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

4. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Tabela uwag zgłoszonych w opiniowaniu do projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (wPKE)

Nr uwagi	Jednostka redakcyjna projektu	Zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MC
1. UWAGI OGÓLNE DO CAŁEGO PROJEKTU				
1.	Ogólna	UKE	Zakres aktów normatywnych zmienianych projektowaną ustawą należy uzupełnić o ustawę z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1703), w której to ustawie znajduje się m. in. wiele odesłań do uchylanej ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34).	Uwaga uwzględniona
2.	Ogólna	UOKIK	W związku z określeniem w art. 424 ust. 2 pkt 1 PKE zakresu uprawnień kontrolnych Prezesa UKE w obszarze etykietowania energetycznego, konieczna jest aktualizacja art. 3 ust. 1 pkt 1d ustawy <i>o Inspekcji Handlowej</i> , wyłączającego uprawnienia kontrolne Inspekcji Handlowej dotyczące etykietowania energetycznego w obszarach, w których są one realizowane przez Prezesa UKE. Proponujemy zatem dodanie w projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej następującej zmiany ustawy o Inspekcji Handlowej: „Art... W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) w art. 3 w ust. 1 pkt 1d otrzymuje brzmienie:	Uwaga uwzględniona

			„1d) kontrola produktów związanych z energią wprowadzonych do obrotu lub oddawanych do użytku, o których mowa w aktach delegowanych określonych w wykazie ogłaszanych na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378), z wyłączeniem produktów, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.);””.	
2. UWAGI DO ARTYKUŁÓW				
3.	Art. 11 pkt 3	KRRiT	W odniesieniu do projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, podnoszę, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zdecydowanie negatywnie opiniuje propozycję przedstawioną w art. 11 pkt 3, polegającą na wprowadzeniu zmiany w art. 36 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, poprzez dodanie ust. 4 i ust. 5. Projektowana zmiana, przewidująca możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat jest całkowicie niezasadna. Po pierwsze podnieść należy, że brak określonego ustawowego minimalnego okresu obowiązywania koncesji stoi w sprzeczności z pewnością prowadzenia działalności gospodarczej w dziedzinie radiofonii i telewizji. Niepewność co do okresu obowiązywania koncesji w sposób znaczący może utrudniać prowadzenie działalności, w tym planowanie inwestycji i rozwoju. Sytuacja taka zmniejszyłaby także stabilność zatrudnienia w sektorze medialnym. Należy podkreślić, że istotą udzielenia koncesji jest ukształtowanie trwałego stosunku prawnego. Po drugie, rozbieżności w okresie, na jaki udzielana będzie koncesja prowadzić mogą do	Uwaga uwzględniona

			faworyzowania niektórych podmiotów działających na rynku względem innych podmiotów. Po trzecie, czas trwania koncesji nie może być zależny od czasu rezerwacji częstotliwości. To okres rezerwacji częstotliwości powinien być dostosowany do 10-letniego okresu obowiązywania koncesji. Po czwarte, skrócenie okresu koncesyjnego spowoduje niepotrzebny wzrost formalnych obciążeń administracyjnych. Niezależnie od powyższego, wskazuję, że projektowane zmiany muszą mieć na uwadze treść aktualnie obowiązującego przepisu art. 35a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, zgodnie z którym nadawca może złożyć wniosek o udzielenie koncesji na kolejny okres, nie później niż 12 miesięcy przed wygaśnięciem posiadanej koncesji. Proponowana zmiana dopuszcza możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat, ale nie określa minimalnego okresu, na jaki może być przyznana koncesja. Oznacza to, że w przypadku udzielenia koncesji na okres 1 roku lub okres krótszy, nadawca byłby pozbawiony, wobec treści wskazanego wyżej przepisu art. 35a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, możliwości złożenia wniosku o udzielenie koncesji na kolejny okres.	
4.	Art. 11 pkt 7 lit. b	KRRiT	Odnosząc się z kolei do art. 11 pkt 7 lit. b projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, wprowadzającego zmianę w art. 40 ustawy o radiofonii i telewizji, poprzez dodanie ust. 11a, podnoszę, że projektowane przepisy nie precyzują dostatecznie sposobu liczenia opłaty za udzielenie koncesji w przypadku gdyby koncesja miała być udzielona na okres krótszy niż 10 lat. Zaprojektowane rozwiązanie przewiduje jedynie, że w przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki jest udzielana koncesja. Nie wiadomo jednak, czy opłata ma być liczona od okresu zaokrąglonego do pełnej liczby lat, miesięcy, czy też dni. Projektowany art. 40 ust. 11a ustawy o radiofonii i telewizji nie zawiera doprecyzowania czy opłata jest liczona od okresu zaokrąglonego do pełnych jednostek czasu, na jaki	Uwaga uwzględniona

			została udzielona koncesja. Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 4 października 2018 r. w sprawie wysokości opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych oraz sposobu ich wyliczania przewiduje rozwiązanie polegające na tym, że w przypadku zmiany koncesji, która ma wpływ na wysokość opłaty za udzielenie koncesji, opłatę wylicza się proporcjonalnie do okresu pozostałego do wygaśnięcia koncesji, po zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej oznaczającej liczbę lat. Zwracam także uwagę, że przepis art. 40 ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji, zawierający delegację ustawową do wydania rozporządzenia w sprawie wysokości opłaty za udzielenie koncesji oraz sposobu wyliczania tej opłaty, nie przewiduje takiego kryterium jak okres obowiązywania koncesji krótszy niż 10 lat.	
5.	art. 35 pkt 1 lit. c	UKE	Mając na uwadze potrzebę zapewnienia spójności projektowanego przepisu z art. 272 ust. 2 Prawa komunikacji elektronicznej proponuje się w dodawanym pkt 9 w art. 5 ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej po wyrazach „(Dz. U. z 2022 r. poz. 747)” dodać wyrazy „oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy”;	Uwaga uwzględniona
6.	Art. 38	UOKIK	W odniesieniu do projektowanych zmian (art. 38), które mają zostać wprowadzone w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, należy zauważyć, że zgodnie z art. 28 tej ustawy, minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Prezesa UKE i Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może określić, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania pomocy publicznej (...) kierując się Komunikatem Komisji Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz. Urz. UE C	Uwaga uwzględniona Wytyczna do treści rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 28 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych zostanie zmodyfikowana w sposób niewskazujący na konkretny akt, z którym rozporządzenie ma być zgodne, ale wskazujący na konieczność zachowania zgodności warunków i trybu udzielanej pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym.

			235 z 30.09.2009, str. 7), który utracił moc obowiązującą. Obecnie warunki udzielania pomocy publicznej na budowę sieci szerokopasmowych określa Komunikat Komisji Wytoczne w sprawie pomocy państwa na sieci szerokopasmowe (Dz. Urz. UE C36 z 31.1.2023, str. 1). W związku z powyższym zasadne wydaje się wprowadzenie w ww. art. 28 odpowiedniej aktualizacji także w tym zakresie.	
7.	art. 38 pkt 23	UKE	Art. 38 pkt 23 dotyczący art. 29 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 733, z późn. zm.), zwanej dalej „megaustawą” – proponuje się uchylić przepis art. 29 ust. 5, ponieważ zmianie uległ zakres Krajowej Bazy Geodezyjnej Sieci Uzbrojenia Terenu, która nie gromadzi obecnie danych wykorzystywanych w procesie inwentaryzacji;	Uwaga uwzględniona
8.	Art. 38 pkt 23 lit. c dotycząca art. 29 ust. 2a i 2b megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 23 lit. c dotycząca art. 29 ust. 2a i 2b megaustawy – w art. 29 ust. 2a pkt 1 w lit. a i b proponuje się zastąpienie wyrazów „za okres od dnia” wyrazami „zgodnie ze stanem na dzień”, co pozwoli na wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych oraz zachowanie konsekwencji terminologicznej np. z pkt 2 przepisu ust. 2a. Ponadto, w celu wydłużenia okresu dla realizacji obowiązku informacyjnego w zakresie inwentaryzacji, w art. 29 ust. 2a pkt 1 w lit. b i pkt 2 oraz w ust. 2b wyrazy „28 lutego” proponuje się zastąpić wyrazami „31 marca”;	Uwaga uwzględniona
9.	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy – proponuje się dodanie zmiany ust. 5 pkt 3 w art. 29d, która skoryguje odesłanie do nieistniejącego przepisu ustawy o drogach publicznych i zobliguje właściwych zarządców dróg do przekazywania informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 4, w zakresie kanałów technologicznych – najpóźniej na 2	Uwaga uwzględniona

			miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo dniem zgłoszenia przebudowy drogi publicznej.	
10.	Art. 38 pkt 32 lit. a w zakresie projektowanego art. 30 ust. 1a pkt 4 megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 32 lit. a w zakresie projektowanego art. 30 ust. 1a pkt 4 megaustawy – proponuje się doprecyzować przepis poprzez wskazanie, że chodzi w nim o inną technologię niż technologia, w której została wykonana istniejąca w budynku szybka sieć telekomunikacyjna.	Uwaga uwzględniona
11.	Art. 38 pkt 32 lit. f w zakresie projektowanego art. 30 ust. 3b pkt 2 megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 32 lit. f w zakresie projektowanego art. 30 ust. 3b pkt 2 megaustawy – proponuje się skreślić jako zbędne wyrazy: „doprowadzonej do punktu styku lub szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej dalej niż do punktu styku”. W projektowanym przepisie chodzi bowiem o to, aby przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosił koszty utrzymania tych elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej, które zostały mu udostępnione;	Uwaga uwzględniona
12.	Art. 38 pkt 32 lit. h tiret drugie w zakresie projektowanego art. 30 ust. 5 pkt 2 megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 32 lit. h tiret drugie w zakresie projektowanego art. 30 ust. 5 pkt 2 megaustawy – przepis zawiera błędne odesłanie, gdyż powinno ono następować do ust. 1 pkt 4;	Uwaga uwzględniona

13.	Art. 58	UKE	Art. 58 – w odniesieniu do projektowanego przepisu należy zauważyć, że 6 miesięczny termin na składanie wniosków, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815, z późn. zm.) już upłynął w 2020 r. – należy przy tym wskazać, iż z możliwości złożenia takiego wniosku skorzystała większość uprawnionych podmiotów. Niejasny jest zatem powód propozycji nowelizacji art. 18 ust. 4 ww. ustawy, zgodnie z którą Prezes UKE miałby wydawać z urzędu decyzję o obniżeniu opłaty, o której mowa w art. 185 ust. 1 uchylanego w projektowanym art. 64 Prawa telekomunikacyjnego. W uzasadnieniu do projektowanej uwPke brak jest jakichkolwiek informacji wyjaśniających powody przedmiotowej zmiany, a należy zauważyć, że będzie ona związana z wydatkowaniem środków ze Skarbu Państwa. Należy przy tym zaznaczyć, że projektowany przepis budzi poważne wątpliwości w kontekście brzmienia § 91 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283);	Uwaga uwzględniona Dokonano również zmiany art. 119 pkt 6 poprzez usunięcie odniesienia do art. 58.
14.	Art. 64	UKE	Art. 64 – należy zauważyć, że w uchylanym Prawie telekomunikacyjnym znajduje się dział VIIA „Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług telekomunikacyjnych” zawierający m. in. przepisy: art. 175, 175a, 175b, 175c, 175d i 175e. Powyższe przepisy implementują do krajowego systemu prawnego art. 40 i art. 41 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.), które na podstawie art. 43 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę	Uwaga uwzględniona Przepisy działu VIIa zostaną utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie przepisów wdrażających dyrektywę NIS2. W zakresie braku jasności utrzymania w mocy rozporządzeń z art. 175a ust. 2a i art. 175d Prawa telekomunikacyjnego MC wyjaśnia, iż ma to na celu uniknięcie luki prawnej. Kwestie bezpieczeństwa i integralności sieci i usług będą regulowane w uksc i nowych rozporządzeniach. Do czasu uchwalenia tych regulacji konieczne jest utrzymanie dotychczasowych przepisów PT wraz z aktami wykonawczymi.

			(UE) 2018/1972 i uchylającej dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80) zostaną uchylone ze skutkiem od dnia 18 października 2024 r. Odpowiedniki tych artykułów, w zmienionej postaci, znajdują się w dyrektywie NIS 2 podlegającej implementacji do systemu prawa krajowego do dnia 17 października 2024 r. W związku z tym należy wskazać na potrzebę skoordynowania prac nad implementacją dyrektywy NIS 2 z utratą mocy przez przywołane na wstępie przepisy rozdziału 5 Prawa telekomunikacyjnego. Ponadto, w kontekście powyższego, niejasna jest zawarta w art. 100 pkt 18 i 19 projektowanej uwPke propozycja zachowania w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 175a ust. 2a i art. 175d Prawa telekomunikacyjnego;	
15.	art. 75 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Zgodnie z art. 75 ust. 1 projektu wPKE Art. 75. 1. Do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 64 ust. 1, zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, z wyjątkiem przepisów art. 285–291 oraz art. 294 ustawy, o której mowa w art. 1. Jednocześnie zgodnie z uzasadnieniem do projektu wPKE: W związku ze znacznymi zmianami jakie ustawa Pke wprowadza w porównaniu do regulacji zawartej w ustawie Pt konieczne jest zawarcie przepisów przejściowych rozstrzygających, iż zasadniczo do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy tej ustawy. Zapewni to stosowanie m.in. nowych regulacji wynikających z EKŁE do już	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca częściowo przychylił się do postulatu. Została dodana regulacja, w której dostawca usług telekomunikacyjnych będzie mógł jednostronnie zmienić warunki umowy na czas nieokreślony, w stosunku do umów zawartych przed wejściem w życie Pke.

		zawartych umów, co będzie korzystne dla użytkowników końcowych. Chociaż w ocenie Izby postanowienia projektu wPKE pozwalają na wprowadzenie klauzul modyfikacyjnych do obecnych umów, w tak istotnej kwestii pożądane byłoby uniknięcie jakichkolwiek wątpliwości. Proponujemy przesądzenie co najmniej na poziomie uzasadnienia do ustawy, że możliwe będzie ujednolicenie dotychczasowych umów w taki sposób, aby dostawcy usług, niezależnie od tego, czy w stosowanych do tej pory umowach, mieli wprowadzone klauzule modyfikacyjne, czy też ich nie mieli oraz niezależnie od tego, o jakiej treści mieli te klauzule, mogli sformułować takie klauzule od nowa i wprowadzić je także do umów już zawartych. PKE bowiem po raz pierwszy wprowadza pełną regulację dotyczącą zmian warunków umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Miliony abonentów nadal korzystają z usług w oparciu o umowy, które przewidują ogólną możliwość jednostronnej zmiany ich postanowień przez dostawcę usług (bez wskazania okoliczności) czy wręcz ograniczają się do opisanie trybu przeprowadzenia takich zmian (co implikuje możliwość ich wprowadzenia). Taką interpretację z pewnością wspomogłaby też zmiana art. 288 ust. 1 pkt 10 PKE przedstawiona poniżej, która dodatkowo wymusiłaby wprowadzenia do umów klauzul modyfikacyjnych: Umowa (...) określa w szczególności: 12) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy, w tym okoliczności uzasadniające zmianę umowy, o których mowa w art. 308 ust. 1 ustawy”	

			W konsekwencji konieczna byłaby też następująca zmiana art. 75 ust. 1 uwPKE: Art. 75. 1. Do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 64 ust. 1, zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, z wyjątkiem przepisów art. 285–291 (z wyłączeniem art. 288 ust. 1 pkt 10) oraz art. 294 ustawy, o której mowa w art. 1. Zasadne jest zatem, aby wszystkie umowy o świadczenie komunikacji elektronicznej rządziły się tymi samymi regułami. Dzięki temu abonenci będą mieć większą szansę na swobodne poruszanie się w regulacjach umownych różnych usług komunikacji elektronicznej i u różnych dostawców tych usług. Zapewni większe ujednolicenie umów na rynku telekomunikacyjnym, co na pewno będzie korzystne dla abonentów. Efektom propozycji Izby będzie stan prawny, w którym od dnia wejścia w życie PKE dostawca usług telekomunikacyjnych stosuje te same zasady w stosunku do swojej całej bazy abonenckiej.	
16.	art. 68	Konfederacja Lewiatan	Projektowany przepis przejściowy w obecnym brzmieniu obarczony jest błędem, wywołującym zarówno dla abonentów, jak i dostawców usług komunikacji elektronicznej niezamierzone, negatywne konsekwencje, w praktyce odbierając dostawcom usług komunikacji elektronicznej 6-	Uwaga bezprzedmiotowa W związku ze zmianami przepisów PKE uwaga bezprzedmiotowa.

		miesięczne <i>vacatio legis</i> przewidziane dla przepisów dotyczących usługi fakultatywnego obciążenia rachunku („UFOR”). Problem wynika z tego, że analizowany przepis odwołuje się do dnia „ogłoszenia ustawy”, zamiast do dnia „wejścia w życie ustawy”, prowadząc do trudnych do zaakceptowania skutków. Projektowany przepis przejściowy czytany literalnie znajdzie zastosowanie do usług uruchomionych przed ogłoszeniem PKE w Dzienniku Ustaw, ale - opierając się wyłącznie na wykładni językowej – może nie znaleźć zastosowania do identycznych usług uruchomionych po ogłoszeniu ustawy, a przed jej wejściem w życie. Nie ulega wątpliwości, że celem analizowanego przepisu było i jest zapewnienie, że abonenci nie utracą dostępu do usług aktywowanych przez siebie przed wejściem w życie PKE i nie ma racjonalnego uzasadnienia dla uznania, że możliwe jest kontynuowanie (już po wejściu w życie PKE) usługi aktywowanej przed ogłoszeniem PKE, a nie jest możliwe kontynuowanie takiej samej usługi uruchomionej później, bo po ogłoszeniu PKE. Nie ma racjonalnego uzasadnienia dla takiego różnicowania abonentów i usług. Analizowany przepis w obecnym brzmieniu w praktyce może oznaczać dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych potrzebę stosowania przepisów PKE dotyczących UFOR jeszcze przed wejściem w życie PKE, w okresie <i>vacatio legis</i>, bowiem brak wdrożenia przez przedsiębiorców przepisów dotyczących UFOR już na dzień ogłoszenia PKE w Dzienniku Ustaw może oznaczać, że abonenci, którzy aktywowali usługi, w stosunku do których zastosowanie mają przepisy o UFOR w okresie między dniem ogłoszenia a dniem wejścia PKE w życie, stracą dostęp do tych usług z dniem wejścia w życie PKE. W praktyce	

		oznacza to, że całkowicie nowa regulacja dotycząca UFOR, identyfikowana jako jedna z najbardziej skomplikowanych pod względem wdrożeniowym, musiałaby zostać przez przedsiębiorców wdrożona przed dniem wejścia w życie PKE w celu uniknięcia ryzyk związanych z wnioskami płynącymi wyłącznie z wykładni literalnej przepisu. A to oznaczałoby brak możliwości skorzystania z przewidzianego dla UFOR 6-miesięcznego vacatio legis i „okresu przejściowego” jaki miał zostać wprowadzony przez analizowany art. 68 projektu ustawy wprowadzającej PKE. Wdrożenie wymagań na dzień ogłoszenia ustawy oznacza natomiast, że wdrożenie takie musiałoby być realizowane na podstawie nie uchwalonego jeszcze, wciąż procedowanego i zmieniającego się projektu ustawy. Przedsiębiorcy nie mogą być zmuszani do wdrażania (a zatem ponoszenia kosztów wdrożenia) wymagań wynikających z projektu przepisów prawa i ponoszenia ryzyka zmian w projektowanych przepisach. Prace wdrożeniowe i dostosowawcze muszą być prowadzone na podstawie uchwalonego i ogłoszonego w Dzienniku Ustaw tekstu ustawy, w okresie vacatio legis, którego długość musi być adekwatna do wysiłku koniecznego do dostosowania się do nowych wymagań. Ponadto brzmienie analizowanego przepisu powinno uwzględniać zmiany zaproponowane przez KL do art. 351 i 352 projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, określających materialno-prawne wymogi dla usługi fakultatywnego obciążania rachunku, przedstawione w	

			stanowisku złożonym przez Izbę w konsultacjach publicznych projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. Biorąc powyższe pod uwagę art. 68 powinien uzyskać następujące brzmienie Art. 68. W przypadku usług, o których mowa w art. 351 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, świadczonych w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, autoryzacje, o których mowa w art. 351 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie są wymagane przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usługi komunikacji elektronicznej świadczącym abonentowi również usługę fakultatywnego obciążania rachunku, lecz nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.	
17.	Art. 75	ZP BCC	Art. 75 ust. 1 WPKE Zgodnie z art. 75 ust. 1 projektu WPKE Art. 75. 1. Do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 64 ust. 1, zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, z wyjątkiem przepisów art. 285–291 oraz art. 294 ustawy.	Uwaga uwzględniona
18.	Art. 94 ust. 1	UKE	Art. 94 ust. 1 – należy zauważyć, że niniejszy przepis w ramach zawartego w nim odesłania do art. 89 i 106 projektowanej ustawy nie uwzględnia faktu, iż w przypadku spraw związanych z wpisem do rejestru urządzeń radiowych	Uwaga uwzględniona

			używanych bez pozwolenia nie są wydawane zarówno decyzje, jak i postanowienia, o których mowa w niniejszym przepisie;	
19.	OSR	UKE	Ocena Skutków Regulacji (OSR) - kwoty wskazane w części 6 OSR jako wydatki Prezesa UKE wynikające z wejścia w życie Prawa komunikacji elektronicznej są znacznie zaniżone i nie odzwierciedlają potrzeb finansowych Urzędu związanych z obowiązkiem realizacji nowych zadań, a które to potrzeby (w tym w zakresie etatów, systemów informatycznych i sprzętu) zostały zgłoszone do Ministerstwa Cyfryzacji. Przykładowo na realizację zadań kontrolnych związanych z implementowaną projektowaną regulacją dyrektywą UE 2022/2380 (dot. wspólnej ładowarki) przewidziano w 2024 r. kwotę 640 000 zł (kwota odpowiadająca utworzeniu i utrzymaniu 5 etatów specjalistycznych wyliczona wg metodyki przyjętej w OSR) podczas gdy, zgodnie z wyliczeniami UKE przekazanymi do Ministerstwa Cyfryzacji, faktyczne zapotrzebowanie Urzędu na środki finansowe w 2024 r. wyniesie 1 805 389,43 zł. Z kolei potrzeby UKE wynikające z kontroli odbiorników DVBT2 i DAB+ (art. 421 ust. 1 pkt 21-23 PKE) zostały w OSR określone na 260 000 zł, pomimo że stosownie do wyliczeń UKE przekazanych do Ministerstwa Cyfryzacji niezbędna kwota to 4 965 247,72 zł. Poza tym w OSR pominięto całkowicie niektóre aspekty związane z przyszłym funkcjonowaniem projektowanej regulacji np. kwestię nowego dla UKE zadania polegającego na przyjmowaniu opłat za pozwolenia radiowe (aktualnie jest to opłata skarbową) i przekazywania ich do Funduszu Szerokopasmowego i/lub gmin oraz przyjmowania, przekazywania i egzekucji środków z doładowań pre-paid, do których wygasły uprawnienia konsumenta. Zakres pracy dla UKE związany z obsługą tych procesów, w tym zwłaszcza finansowo-księgową, będzie bardzo duży, bo samych tylko pozwoleń radiowych wydawanych jest nawet kilkadziesiąt tysięcy rocznie. Niezależnie od tego należy wskazać, iż	Uwaga uwzględniona OSR w tym zakresie został poprawiony.

			konieczność wprowadzenia do systemu finansowo-księgowego Urzędu tak dużej liczby nowych podmiotów (ubiegających się o pozwolenia radiowe) de facto wymusza zakup nowego systemu finansowo-księgowego. Reasumując, konieczne jest ponowne przeanalizowanie przez projektodawcę OSR i dokonanie w niej zmian odzwierciedlających faktyczne potrzeby UKE związane z wejściem w życie nowej regulacji, co jest szczególnie istotne w aspekcie wykreślenia art. 26 ust. 6 Prawa komunikacji elektronicznej tworzącego rezerwę celową na realizację zadań w zakresie telekomunikacji.	

Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania
projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (wPKE)

Nr uwagi	Jednostka redakcyjna projektu	Zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MC
1.	Ogólna	Konfederacja Lewiatan	Postulat uzupełnienia przepisów wprowadzających o przepisy wykonawcze, wydłużenia vacatio legis oraz stosowania nowych przepisów wyłącznie do nowych umów abonenckich Przepisy wprowadzające powinny także przewidywać wydanie nowych rozporządzeń w oparciu o art. 218b k.p.k. i 242 k.p.k. oraz zawierać ich projekty. Powinien także zostać wydłużony przewidziany w art. 119 p.w. 6 miesięczny okres vacatio legis do 9 miesięcy. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „p.w.”) przewidują wymóg dostosowania obowiązujących umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych do przepisów PKE. Zgodnie z art. 75 ust. 1 p.w., do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 56 ust. 1 p.t., zawartej przed dniem wejścia w życie PKE, stosuje się przepisy PKE, z wyjątkiem przepisów art. 285–291 oraz art. 294 PKE. Nieuwzględnione więc zostały postulaty środowiska telekomunikacyjnego w zakresie zmiany przepisów przejściowych, a w szczególności wyłączenia stosowania nowych przepisów do umów zawartych przed	Uwaga nieuwzględniona w zakresie konieczności wskazania w WPke potrzeby wydania nowych rozporządzeń z kpk. Wpke zasadniczo utrzymuje w mocy rozporządzenia z ustawy Pt, gdyż przepisy będące podstawą ich wydania ulegną uchyleniu. Celem utrzymania w mocy rozporządzeń jest zatem uniknięcie luki prawnej do czasu wydania nowych rozporządzeń na podstawie Pke.

			wejściem w życie PKE. Postulaty te zostały uwzględniono tylko częściowo poprzez wyłączenie stosowania tylko niektórych nowych przepisów. Nowe przepisy w zakresie umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej powinny po prostu obowiązywać tylko na przyszłość. Projekt ustawy w art. 119 przewiduje 6 miesięczny okres <i>vacatio legis</i>. Wdrażanie EKŁE jest największą regulacją na rynku telekomunikacyjnym a od chwili uchwalenia obecnie obowiązującego Prawa telekomunikacyjnego minęło ponad 20 lat. Wskazać należy w szczególności na retrospektywne zastosowanie przepisów PKE do umów zawartych przed dniem wejścia w życie nowej ustawy. Zauważyć także należy, że obowiązek dostosowania dotychczasowych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych do nowych przepisów nie jest związany z wdrażaniem EKŁE. Postanowienia art. 100 p.w. określają, które z aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy Prawo telekomunikacyjne, i jak długo, będą obowiązywały. W przepisach wprowadzających PKE oraz projektach aktów wykonawczych przygotowanych w związku z PKE, brak przepisów, które odnosiłyby się do konieczności wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 242 k.p.k. W oparciu o ten przepis zostało wydane rozporządzenie z dnia 24 czerwca 2003 r. Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu technicznego przygotowania sieci służących do przekazywania informacji, do kontroli przekazów informacji oraz sposobu dokonywania, rejestracji, przechowywania, odtwarzania i niszczenia zapisów z kontrolowanych przekazów, które nadal obowiązuje, pomimo że odwołuje się do nieobowiązującej już ponad 20 lat ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne W konsekwencji kluczowe definicje dla stosowania tego rozporządzenia, a także przepisów p.t. i k.p.k., są błędne. Brak też projektu rozporządzenia, które powinno być wydane na podstawie art. 218b k.p.k.	

2.	Art. 1	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 2 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „uwPKE”) przewiduje zaledwie 7-dniowe vacatio legis dla zakazu zawierania umów dłuższych niż 24 miesiące (art. 302 ust. 1 PKE). Tak krótki okres uzasadniany jest bardzo ważnym interesem konsumentów związanym z funkcjonowaniem na rynku umów na 36 czy 48 miesięcy. Autorzy projektu nie poczynili jednak jakichkolwiek ustaleń mających na celu ustalenie, czy tego rodzaju umowy stanowią jedyną opcję oferowaną abonentom. Warto wskazać, że już w chwili obecnej art. 56 ust. 4a ustawy Prawo telekomunikacyjne ustanawia 24 miesięczny limit odnośnie początkowego okresu obowiązywania umowy, stąd też projektowane przepisy jedynie rozszerzają to ograniczenie w odniesieniu do aneksów przedłużających umowę na kolejny okres zobowiązania. Polski rynek telekomunikacyjny cechuje się wysoką konkurencyjnością, w związku z czym zarówno początkowe umowy, jak też aneksy, są powszechnie oferowane na okres 24 miesięcy (lub krótszy). Umowy na 36 lub 48 miesięcy oferowane są zasadniczo wyłącznie w przypadku, w którym zawarcie aneksu połączone jest z zakupem urządzenia za przysłowiową złotówkę (tj. w modelu subsydiowanym, z ulgą wynikającą z art. 56 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne). W takim przypadku dłuższy okres zobowiązania jest rozwiązaniem prokonsumenckim, ponieważ umożliwia obniżenie kwoty abonamentu związanej z zakupem subsydiowanego urządzenia. Funkcjonowanie tego modelu nie ogranicza przy tym wolności wyboru konsumentów, ponieważ mają możliwość zakupu urządzenia również w ofercie ratalnej, którą oferują zarówno operatorzy, jak też sklepy z elektroniką. KL nie widzi w związku z tym powodu, aby te przepisy miały zostać wprowadzone w życie szybciej niż inne postanowienia PKE – szczególnie, że zapisy te nie pojawiały się w poprzednich	Uwaga nieuwzględniona W kwestii dotyczącej vacatio legis dla zakazu zawierania umów dłuższych niż 24 miesiące, projektodawca uznał, że uprawnienie konsumentów limitujące długość trwania umowy z dostawcą usług jest bardzo ważne z punktu widzenia interesów konsumenta, gdyż uniemożliwia związanie konsumenta z danym dostawcą na okres dłuższy niż 24 miesiące i pozwala na częstsze niż dotychczas korzystanie z różnorodności wyboru zarówno samej usługi jak i jej dostawcy. Należy wspomnieć, że obecnie na rynku oferowane są umowy trwające 36, a czasem nawet 48 miesięcy, co nie zawsze z punktu widzenia konsumenta może być pożądane, gdyż w tak długim okresie zobowiązaniowym na rynku pojawiać się mogą korzystniejsze oferty, z których konsument nie może swobodnie skorzystać, bez ryzyka konieczności zwrotu ulgi udzielonej przy zawarciu umowy. W związku z tym zasadnym jest aby przepis regulujący długość trwania umów wszedł w życie jak najszybciej. Art. 332 Pke dotyczący uprawnienia do otrzymywania zwrotu środków prepaid pozostałych na koncie abonenckim wejdzie w życie w terminie 3 miesięcy od dnia opublikowania ustawy. Termin ten jest z jednej strony wystarczający na dostosowanie systemów teleinformatycznych dostawców usług, zaś z drugiej strony pozwala konsumentom na szybsze skorzystanie z nowego uprawnienia. W tym samym terminie wejdzie w życie również przepis art. 446 ust. 1 pkt 60 Pke.

		projektach. Jednocześnie zaniechanie oferowania aneksów na okres dłuższy niż 24 miesiące jest poważnym wyzwaniem dla przedsiębiorców, ponieważ wiąże się z koniecznością kompleksowego wdrożenia zupełnie nowych rozwiązań taryfowych. Takie zmiany nie są możliwe z dnia na dzień, ponieważ obejmują m.in.: • wdrożenie (w tym konfiguracja i testowanie) ponad dziesiątek/setek nowych opcji taryfowych (odrębnych bytów informatycznych funkcjonujących w różnych podsystemach informatycznych); • stworzenie nowych wzorców umownych i cenników urzędzeń (dziesiątki/setki sztuk); • przeszkolenie sieci sprzedaży i obsługi klienta; • zmianę prowizji dla agentów (zależne od rodzaju opcji taryfowej); • zmiany w systemach sprzedażowych (w tym zmiany na stronach internetowych, w systemach CRM, zapewnienie prezentacji i wydruku/wysyłki mailem właściwego regulaminu i cennika); • zaplanowanie wymiany materiałów reklamowych. W tak skomplikowanej materii zasady demokratycznego państwa prawa stoją przeszkodzie odstąpieniu od wyrażonej w art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych zasady co najmniej 14-dniowego vacatio legis, ale wręcz uzasadniają istotne wydłużenie tego okresu. Wskazujemy przy tym, że w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego brak vacatio legis dopuszczalny jest wyłącznie w przypadku zmian o charakterze technicznym (por. wyrok z dnia 2 grudnia 2014 r. Sygn. akt P 29/13). Mając na uwadze skomplikowaną regulację dot. przepisów o zwrocie niewykorzystanych środków pre-paid, postulujemy również wykreślenie przepisu skracającego vacatio legis w tym zakresie.	

			Postulujemy następującą zmianę brzmienia art. 1: Art. 1. Ustawa z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret piąte oraz art. 45 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia; 2) art. 23 oraz art. 302 ust. 1, który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia; 3) art. 332 oraz art. 446 ust. 1 pkt 59, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia; 4) art. 424 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz ust. 2 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.	
3.	Art. 1	ZP BCC	1. Art. 1 wPKE – vacatio legis Z zaskoczeniem przyjmujemy propozycję przepisów ustawy wPKE w zakresie utrzymania różnych okresów vacatio legis. O ile akceptujemy minimalny w naszej ocenie okres 6-miesięcznego vacatio legis dla większości przepisów, o tyle zupełnie niezrozumiałym jest pozostawienie krótszego terminu wejścia w życie dla wdrożenia zmian dotyczących zwrotu niewykorzystanych środków z doładowań oraz maksymalnego okresu trwania umowy. Należy mieć świadomość, że przedsiębiorców telekomunikacyjnych czekają rewolucyjne wprost zmiany związane z modyfikacją dokumentacji klienckiej, nowego modelu wyliczania ulg, w szczególności w przypadku możliwości naliczenia ulgi za urządzenie końcowe, które abonent, rozwiązując umowę, zdecyduje się zachować, regulacji ofert wiązanych, czy automatycznego przedłużania umów, stąd już samo dostosowanie się do tych zmian w okresie 6 miesięcy	Uwaga nieuwzględniona W kwestii dotyczącej vacatio legis dla zakazu zawierania umów dłuższych niż 24 miesiące, projektodawca uznał, że uprawnienie konsumentów limitujące długość trwania umowy z dostawcą usług jest bardzo ważne z punktu widzenia interesów konsumenta, gdyż uniemożliwia związanie konsumenta z danym dostawcą na okres dłuższy niż 24 miesiące i pozwala na częstsze niż dotychczas korzystanie z różnorodności wyboru zarówno samej usługi jak i jej dostawcy. Należy wspomnieć, że obecnie na rynku oferowane są umowy trwające 36, a czasem nawet 48 miesięcy, co nie zawsze z punktu widzenia konsumenta może być pożądane, gdyż w tak długim okresie zobowiązaniowym na rynku pojawiać się mogą korzystniejsze oferty, z których konsument nie może swobodnie skorzystać, bez ryzyka konieczności zwrotu ulgi udzielonej przy zawarciu umowy. W związku z tym zasadnym jest, aby przepis regulujący długość trwania umów wszedł w życie jak najszybciej.

		od dnia ogłoszenia ustawy będzie bardzo trudne do spełnienia. Bez znaczenia pozostaje tutaj fakt, że przepisy znane są już od dawna oraz że opóźnienie z implementacją Europejskiego Kodeksu Łączności Elektronicznej (dalej „EKŁE”) wynosi już ponad 3 lata, skoro możliwość wprowadzania zmian systemowych, organizacyjnych i finansowych otwiera się wraz z ogłoszeniem ustawy w Dzienniku Ustaw. Przypomnieć należy, że w trakcie poprzedniego procesu legislacyjnego projekt PKE ulegał zmianie kilkanaście razy, za każdym razem wprowadzając nowe brzmienie kluczowych dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych przepisów. Brak pewności prawa, jego niestabilność i nieprzewidywalność powoduje że przedsiębiorcy nie mogą pozwolić sobie na ponoszenie kosztów na implementację zmian, która finalnie może okazać się nieprawidłowa, co w konsekwencji spowoduje po pierwsze brak możliwości odzyskania kosztów już poniesionych, a po drugie wygeneruje konieczność poniesienia kolejnych środków, a należy podkreślić, że te liczone będą w dziesiątkach milionów złotych. Odnosnie do krótszego okresu vacatio legis dla zwrotu środków prepaid – mówimy tutaj o skróceniu tego okresu dokładnie o połowę, co przy zakresie proponowanych zmian – jest okresem zdecydowanie zbyt krótkim, stawiającym przedsiębiorców przed decyzją, które zmiany wdrożyć w terminie, a które po wejściu w życie ustawy, ponieważ ich pełne wdrożenie w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy może okazać się po prostu niemożliwe. Jest to w szczególności niesprawiedliwy podział, biorąc pod uwagę fakt, że większość przepisów dotyczących zwrotu środków prepaid wykracza poza EKŁE, wprowadzając zupełnie nowe obowiązki zarówno na rzecz konsumentów, jak i Urzędu Komunikacji Elektronicznej, jako regulatora rynku	Art. 332 Pke dotyczący uprawnienia do otrzymywania zwrotu środków prepaid pozostałych na koncie abonenckim wejdzie w życie w terminie 3 miesięcy od dnia opublikowania ustawy. Termin ten jest z jednej strony wystarczający na dostosowanie systemów teleinformatycznych dostawców usług, zaś z drugiej strony pozwala konsumentom na szybsze skorzystanie z nowego uprawnienia. W tym samym terminie wejdzie w życie również przepis art. 446 ust. 1 pkt 60 Pke.

		telekomunikacyjnego, obowiązki nieznane europejskiej dyrektywie. Co się zaś tyczy zaledwie 7-dniowego vacatio legis dla zakazu zawierania umów dłuższych, niż 24 miesiące, w pierwszej kolejności zauważamy naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych i zasady co najmniej 14-dniowego vacatio legis. Wskazać należy, że w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego brak vacatio legis dopuszczalny jest wyłącznie w przypadku zmian o charakterze technicznym (vide wyrok z dnia 2 grudnia 2014 r. Sygn. akt P 29/13). Trudno w tym przypadku doszukiwać się bardzo ważnego interesu dla konsumentów w sytuacji, gdy umowy na okres dłuższy niż 24 miesiące stosowane są już niemal wyłącznie w przypadku tzw. ofert subsydiowanych, gdzie zawarcie takiej umowy połączone jest z jednoczesnym zakupem urządzenia za przysłowiową złotówkę, a ponadto rynek polski cechuje się wysoką konkurencyjnością, stąd w efekcie to konsument decyduje o wyborze oferty, czasie jej trwania spośród szerokiego portfolio oferowanego przez dostawców usług telekomunikacyjnych. Jednocześnie wskazać należy, że już teraz maksymalny okres trwania pierwszej umowy nie może przekroczyć 24 miesięcy, stąd rozszerzenie tego zakazu także na kolejne umowy nie powinno spotykać się z tak drastycznym, niezgodnym z prawem ograniczeniem okresu vacatio legis. Poza tym nie bez znaczenia jest fakt, że dłuższy okres trwania umowy umożliwia obniżenie kwoty abonamentu, nie ogranicza wolności wyboru konsumentów (vide oferty ratalne), nie stanowi więc dla konsumentów regulacji krytycznej, która wymagałaby szybszego wejścia w życie.	

			Postulat: Mając na uwadze powyższe postulujemy o następującą zmianę brzmienia art. 1 wPKE: Art. 1. Ustawa z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret piąte oraz art. 45 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia; 2) art. 23 oraz art. 302 ust. 1, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia; 3) art. 332 oraz art. 446 ust. 1 pkt 59, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia; 4) art. 424 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz ust. 2 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.	
4.	Art. 1 pkt 4	UKE	W związku z uwagą UKE do art. 424 ust. 2 pkt 1 Prawa komunikacji elektronicznej proponuje się w projektowanym przepisie skreślić wyrazy „oraz ust. 2 pkt 1,”;	Uwaga nieuwzględniona Kwestie te zostały przypisane do właściwości Prezesa UKE
5.	Art. 14	GUS	Przepisowi art. 14 proponuje się nadać następujące brzmienie: „Art. 14. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773): 1) w art. 35b w ust. 5 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „art. 388 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) w art. 39b w ust. 2 wyrazy „danych pochodzących z rejestrów urzędowych i systemów informacyjnych oraz badań statystycznych” zastępuje się wyrazami „danych administracyjnych oraz pochodzących z	Uwaga nieuwzględniona Brak jest uzasadnienia i podstaw do zapewniania dostępu do niepublicznych rejestrów. Jednocześnie uwaga wykracza swoim zakresem poza właściwość MC oraz zakres implementacji.

			niepublicznych systemów informacyjnych i badań społecznych”.”. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, niezależnie od koniecznej zmiany o charakterze wynikowym wprowadzanej w art. 35b ust. 5, GUS proponuje dodanie zmiany w art. 39b ust. 2. Zmiana proponowana w art. 39b ust. 2 ustawy o statystyce publicznej ma na celu doprecyzowanie źródeł danych wykorzystywanych do aktualizowania operatów do badań statystycznych – źródła te powinny obejmować dane administracyjne oraz pochodzące z niepublicznych systemów informacyjnych i badań społecznych, w tym z prowadzonych przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w zakresie dostarczania publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych (art. 2 pkt 15 lit. e ustawy o statystyce publicznej).	
6.	Art. 30	KNF	Odnosząc się do projektowanego brzmienia art. 30 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego podtrzymuje zgłoszoną na poprzednim etapie prac na tym projektem uwagę dotyczącą konieczności rozszerzenia systemowego projektowanej nowelizacji art. 38 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 188, z późn. zm.). Zamiast projektowanych zmian wyłącznie o charakterze terminologicznym, nowelizacja ta powinna bowiem polegać na uchyleniu w ww. przepisie ust. 5 i 5a oraz jednoczesnej nowelizacji ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135) w zakresie dotyczącym prowadzenia postępowania wyjaśniającego (przepisy rozdziału 2a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym). W obecnym stanie prawnym możliwość żądania przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne udostępnienia informacji,	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza merytorycznie poza cel regulacji jakim jest zasadniczo dostosowanie przepisów innych ustaw do Pke. Dodanie nowych uprawnień w zakresie dostępu do danych telekomunikacyjnych przez KNF w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym jest materią, która powinna zostać zaadresowana ewentualnie w odrębnym procesie legislacyjnym. Zastrzeżenia budzi ponadto szerokie, ogólne wskazanie na podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2. Katalog ustaw jest bardzo szeroki i brak jest uzasadnienia co do konieczności dostępu do danych telekomunikacyjnych w stosunku do każdej z nich.

			stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34), jest ograniczona. Zgodnie bowiem z art. 38 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym możliwość ta jest ograniczona do postępowań wyjaśniających „<i>prowadzonych w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawie o ofercie publicznej, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych oraz innych ustawach - w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kapitałowego, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania w sprawie naruszeń, o których mowa w art. 171a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi</i>”. Powyższa regulacja (art. 38 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym) pochodzi jeszcze z okresu sprawowania nadzoru nad rynkiem kapitałowym przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd, tj. przed powołaniem Komisji Nadzoru Finansowego, i obejmuje jedynie wycinek obszaru aktualnie objętego nadzorem sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego. Takie rozwiązanie istotnie wpływa na ograniczenie możliwości pozyskiwania informacji w toku postępowań wyjaśniających prowadzonych na podstawie art. 18a i nast. ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Wobec powyższego, wprowadzenie postulowanej zmiany, polegającej na rozszerzeniu wskazanej możliwości pozyskiwania danych telekomunikacyjnych także w pozostałych obszarach objętych nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego, jest uzasadnione potrzebą umożliwienia	

			faktycznej realizacji ustawowych zadań Komisji Nadzoru Finansowego i usprawnienia pozyskiwania informacji na potrzeby postępowań wyjaśniających prowadzonych w związku funkcjonowaniem innych niż rynek kapitałowy obszarów aktualnie objętych nadzorem sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego. Dodatkowo postulowana zmiana jest uzasadniona potrzebą ujednolicenia narzędzi, którymi może posługiwać się Komisja Nadzoru Finansowego jako organ nadzoru w toku prowadzonych postępowań wyjaśniających niezależnie od tego, jakiej części rynku finansowego dotyczą te postępowania. Postulowane zmiany zmierzają bowiem do faktycznego rozszerzenia uprawnień do pozyskiwania informacji, zawierających tajemnicę telekomunikacyjną, w toku wszystkich postępowań wyjaśniających prowadzonych na podstawie art. 18a i następnych ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym w zakresie funkcjonowania m.in. rynku bankowego, ubezpieczeniowego, sektora spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych, instytucji płatniczych. Uporządkowanie i ujednolicenie uprawnień dotyczących pozyskiwania informacji objętych tajemnicą telekomunikacyjną i pozyskanie narzędzi do realnego wykonywania obowiązków nadzorczych, jak i czynności sankcyjnych, przyczyni się do zwiększenia ochrony nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego. Uprawnienia te mogą być bowiem stosowane zarówno wobec podmiotów nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, ale także podmiotów i osób, którzy nie podlegają nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego, ale ich działalność polega na naruszaniu przepisów prawa z obszaru zainteresowania Komisji Nadzoru Finansowego, narażając na dotkliwe straty finansowe obywateli RP. Postulowane rozwiązanie jest zatem niezbędne również w celu zabezpieczenia interesów nieprofesjonalnych uczestników rynku.	

		W ostatnim czasie, zwłaszcza w czasie pandemii jak i po jej zakończeniu obserwowana jest bardzo duża aktywność podmiotów (zwłaszcza zagranicznych), operujących na terenie Polski przy użyciu narzędzi elektronicznych, jak i telekomunikacyjnych. Działania te nastawione są na pozyskanie środków finansowych (często oszczędności życia) od osób, które nie posiadają wiedzy o finansach i narzędziach elektronicznych. Często działania te – co jest komentowane w mediach – są prowadzone z wykorzystaniem wizerunku polityków, organów państwowych, spółek giełdowych, jak również przy użyciu inwazyjnego narzędzia elektronicznego Any Desk i tym podobnych. Osoby te nie są praktycznie chronione (poza działaniami edukacyjnymi i informacyjnymi) i są narażone, jak wspomniano powyżej, na dotkliwe straty finansowe. Często dowody z nośników elektronicznych i danych telefonicznych są jedynym, kluczowym dowodem w tego rodzaju sprawie. Liczba obywateli Polski narażonych na te działania jest znaczna i stale rośnie. Postulowana zmiana jest także uzasadniona ze względu na konieczność dostosowania przepisów prawa do współczesnych realiów i zagrożeń zeń płynących. Uwzględniając powyższą argumentację, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, postuluje o: uzupełnienie przedstawionego projektu ustawy o przepisy nowelizujące ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, które mogłyby otrzymać następujące brzmienie: „Art. 32a. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135) po art. 18h dodaje się art. 18ha w brzmieniu: „Art. 18ha. 1. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub do wszczęcia postępowania	

			administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zażądać od podmiotu świadczącego usługi komunikacji elektronicznej udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu. 2. Przekazanie informacji zgodnie z ust. 1 nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. 3. Przekazanie dokumentów i informacji, pozyskanych na podstawie ust. 1, w zawiadomieniu o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.””; w konsekwencji uwzględnienia uwagi wskazanej w pkt 1, należy odpowiednio zmodyfikować także projektowane brzmienie art. 30 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.	
7.	Art. 34	Konfederacja Lewiatan	W nawiązaniu do zgłaszanych przez KL i szeroko uzasadnionych uwag do art. 24 ust. 21-22 PKE, wnosimy o utrzymanie obowiązującego modelu opłaty skarbowej za wydawanie pozwolenia radiowego, a w konsekwencji o utrzymanie w załączniku do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111) ust. 32 i nadanie mu brzmienia zgodnego z nową siatką pojęciową wprowadzoną przez PKE: 32. Pozwolenie radiowe wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług	Uwaga nieuwzględniona W projekcie PKE utrzymuje się nowy model opłaty, jednak jej wysokość, w związku ze zgłoszonymi uwagami, zostaje obniżona

			telekomunikacyjnych, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów ~~udogodnień towarzyszących~~ .	
8.	Art. 38	Konfederacja Lewiatan	Zmiany odnoszące się do nieodpłatnego dostępu do nieruchomości, w porównaniu do propozycji zawartych w poprzednich iteracjach uwPKE, idą w kierunku zachowania status quo względem obowiązującego stanu prawnego, ale przy uwzględnieniu nowej siatki pojęciowej. W tym kontekście wskazujemy na zmiany, które realizują ten cel w sposób błędny. W pierwszej kolejności, przywrócone pojęcie „punktu styku” (w miejsce nomen omen „miejsca dostępu”) ma zbyt szeroką definicję. W kontekście mechanizmu określonego w art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci „punkt styku” ma być m.in. granicą, do której przedsiębiorca telekomunikacyjny może doprowadzić własną sieć, gdy chce zapewnić telekomunikację w budynku. Jednakże zgodnie z zaproponowaną definicją punktu styku, ma to być „miejsce, w którym znajduje się lub można umieścić punkt dystrybucji”. Problem polega na tym, że zgodnie z definicją zawartą w projekcie PKE „punkt dystrybucji” wcale nie musi znajdować się wewnątrz czy w okolicach budynku, w którym ma być zapewniona telekomunikacja. Może być to punkt oddalony o wiele kilometrów od budynku. Z tego względu konieczne jest takie zdefiniowanie punktu styku, by było to najbliższe budynku miejsce (albo miejsce w samym budynku), w którym można umieścić pierwszy punkt dystrybucji pozwalający zapewnić telekomunikację w całym budynku. Z tego, względu, nie kwestionując zmiany terminu z „miejsca dostępu” na „punkt styku”, konieczne jest takie doprecyzowanie definicji, by jasnym było, że chodzi o miejsce wewnątrz bądź możliwie blisko budynku, np. w ten sposób:	Uwaga nieuwzględniona Do rozpatrzenia w innym procesie legislacyjnym

			„punkt styku – miejsce, w budynku lub w jego okolicy, w którym znajduje się lub można umieścić pierwszy punkt dystrybucji wspólny dla wszystkich istniejących bądź przyszłych zakończeń sieci w tym budynku” Taka zmiana byłaby spójna z siatką pojęciową zawartą w projekcie PKE i byłaby (funkcjonalnie) zgodna z definicją „punktu dostępu” zawartą w art. 2 pkt 11 dyrektywy o redukcji kosztów (2014/61/WE): „punkt dostępu” oznacza punkt fizyczny znajdujący się wewnątrz lub na zewnątrz budynku, dostępny dla przedsiębiorstwa dostarczającego lub upoważnionego do dostarczania publicznych sieci łączności, za pomocą którego to punktu udostępniane jest połączenie z wewnątrzbudynkową infrastrukturą techniczną przystosowaną do szybkich łączy. W kontekście samego art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju należy zwrócić na następujące niepożądane skutki zaproponowanych zmian względem poprzedniej wersji uwPKE: 1. Odwołanie się do istnienia i dostępności szybkiej sieci telekomunikacyjnej w art. 30 ust. 1 pkt 2 lit. a i b nie uwzględnia okoliczności, że nie zawsze dostępne okablowanie w budynku będzie spełniało definicję „szybkiej sieci telekomunikacyjnej”, a precyzyjniej: że będzie spełniało definicję „sieci telekomunikacyjnej”. Przykładowo, instalacja telekomunikacyjna stanowiąca część składową budynku, o której mowa w art. 30 ust. 6 ustawy, raczej nie jest siecią telekomunikacyjną, bo gdyby była, to oznaczałoby, że deweloper/wspólnota mieszkaniowa byłiby przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. W związku z tym jeśli już, to w lit. a i b powinno znaleźć się odwołanie do istnienia bądź	

			dostępności okablowania, o którym mowa w art. 173 projektu PKE. 2. W art. 30 ust. 5 pkt 2 zamiast „o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5” powinno być „o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4”, gdyż to ten punkt odnosi się do utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami. 3. Nowe brzmienie art. 30 ust. 5e jest wadliwe w tym zakresie, w jakim odnosi się do „właściciela szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami”, gdyż art. 30 (ani ust. 1 ani ust. 3) nie stanowią podstawy do udostępnienia okablowania budynkowego. Taka podstawa jest zawarta w art. 173 projektu PKE. Z tego względu art. 30 ust. 5e powinien odnosić się co najwyżej do „właściciela wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej”, gdyż taki podmiot ma określone obowiązki zgodnie z art. 30 ust. 3 ustawy. Z kolei art. 30 ust. 1 nie stanowi źródła uprawnienia do korzystania z okablowania czy wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, a jedynie do wykonania elementów własnej infrastruktury telekomunikacyjnej. 4. Z tego samego względu niewłaściwe jest dodanie w art. 30 ust. 1 sformułowania „niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym”. W zaproponowanym brzmieniu art. 30 ust. 1 nie stanowi źródła uprawnienia do wykorzystania ani okablowania budynkowego (w tym zakresie zastosowanie znajduje art. 173 PKE) ani wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (tu: art. 30 ust. 3 ustawy o wspieraniu rozwoju). Z tego względu zupełnie niezasadnym jest ograniczenie obowiązku z art.	

			30 ust. 1 wyłącznie do podmiotów niebędących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Przy zaproponowanym brzmieniu niemożliwym okaże się uzyskanie dostępu do budynków zarządzanych przez spółdzielnie mieszkaniowe, które są równocześnie przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi (szczególnie że uchylony ma być także art. 30 ust. 5f). Postulujemy zatem wykreślenie wskazanego wyżej sformułowania. Problem prawidłowego określenia podmiotu obowiązku dotyczy także dostępu do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 30 ust. 3). Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem art. 30 ust. 3a i 3b dostęp do takiej infrastruktury należącej do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego miałby być obligatoryjnie nieodpłatny (tylko z obowiązkiem zwrotu kosztów udostępnienia), co nie tylko stanowi odejście od aktualnego modelu dostępu, ale także godzi w słuszny interes gospodarczy przedsiębiorców telekomunikacyjnych. W związku z powyższym za konieczne uznajemy nadanie tym przepisom następującego brzmienia: „3a. Dostęp, o którym mowa: a) w ust. 1 jest nieodpłatny, b) w ust. 3 jest nieodpłatny, chyba że właścicielem wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest przedsiębiorca telekomunikacyjny. 3b. W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty: 1) związane z udostępnieniem nieruchomości w celu albo doprowadzenia do budynku szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami do punktu styku lub wykonania szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami	

			dalej niż do punktu styku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego; 2) utrzymania udostępnionej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, chyba że jej właścicielem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny a dostęp jest odpłatny szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej do punktu styku lub szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej dalej niż do punktu styku.”	
9.	art. 38 pkt 2 lit. a tiret trzecie	UKE	Należy rozważyć doprecyzowanie definicji punktu styku poprzez wskazanie, gdzie punkt styku może być zlokalizowany (tj. w budynku lub poza budynkiem). Pozwoli to uniknąć wątpliwości co do tego, gdzie możliwe jest zakończenie publicznych sieci telekomunikacyjnych doprowadzanych do danej nieruchomości lub budynku;	Uwaga nieuwzględniona Obecnie brzmiąca definicja punktu styku referuje do punktu dystrybucji. Wskazanie sztywno, że p.s. jest w budynku lub poza budynkiem nie jest właściwe ze względu na to, że p.d. może być w budynku lub może jego nie być. Ponadto należy mieć na uwadze, że: określenie w ustawie miejsca p.s. nie byłoby zgodne z EKŁE ponieważ ingeruje w kompetencje, które EKŁE nadaje NRA – art. 61 ust. 3; ponadto kwestia neutralności technologicznej, która nie będzie zachowana jeżeli na sztywno określimy gdzie jest p.s. Takie wskazanie wymusza konkretną technologię (FTTH, FTTC itd.). P.s. jest definicją zależną od def. p.d. i nie może ingerować w definicję główną tj. def. p.d.
10.	art. 38 pkt 23 lit. b tiret drugie dotyczące art. 29 ust. 2 pkt 1a megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 23 lit. b tiret drugie dotyczące art. 29 ust. 2 pkt 1a megaustawy – proponuje się odstępienie od wprowadzenia tej zmiany. Projektowane brzmienie przepisu nakłada obowiązek uczestnictwa w inwentaryzacji wszystkich 2 873 jednostek samorządu terytorialnego (gminy, województwa, powiaty i miasta na prawach powiatu). Rozszerzenie tego obowiązku na wszystkie jednostki samorządu terytorialnego nie wydaje się celowe, gdyż poza obecnie wskazanym katalogiem podmiotów obowiązanych (tj. jednostkami samorządu terytorialnego prowadzącymi działalność w zakresie telekomunikacji w formie niewyodrębnionej w ramach ich osobowości prawnej oraz jednostki organizacyjne, którym jednostka samorządu terytorialnego powierzyła prowadzenie takiej działalności), pozostałe jednostki samorządu terytorialnego będą zobligowane do przekazywania oświadczenia o nieposiadaniu	Uwaga nieuwzględniona Przyjęcie tego rozwiązania rodzi ryzyko, że podmioty, które obecnie nie prowadzą działalności telekomunikacyjnej, ale rozpoczną taką działalność w najbliższej przyszłości, nie będą wykonywać obowiązku raportowania danych do PUKE.

			infrastruktury i usług (na podstawie art. 29 ust. 2b). Na marginesie warto zauważyć, że obecnie wpisanych w rejestrze jednostek samorządu terytorialnego jest jedynie 531 jednostek samorządu terytorialnego. Wobec powyższego proponuje się odstępnie od projektowanego rozszerzenia katalogu jednostek samorządu terytorialnego objętych obowiązkiem określonym w art. 29 ust. 2 pkt 1a;	
11.	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy – proponuje się dodanie zmiany ust. 1 poprzez nadanie tej jednostce następującego brzmienia: „1. Główny Geodeta Kraju, marszałek województwa, starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu udostępniają Prezesowi UKE, nieodpłatnie na jego wniosek w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego posiadane w postaci elektronicznej dane przydatne dla celów przygotowania i realizacji inwestycji telekomunikacyjnych za pomocą usług, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 214), a w przypadku braku takiej usługi za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej uzgodnionych z Prezesem UKE.”. Należy podkreślić, że umożliwienie realizacji obowiązku udostępniania przez podmioty prowadzące państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny danych przydatnych dla celów przygotowania i realizacji inwestycji telekomunikacyjnych za pomocą usług, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, powinno w znaczący sposób ułatwić proces udostępniania tych danych.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga do potencjalnego uwzględnienia w przyszłych projektach legislacyjnych MC
12.	Art. 38 pkt 26 dotyczący	UKE	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy – proponuje się dodanie ust. 1a w brzmieniu:	Uwaga nieuwzględniona Uwaga do potencjalnego uwzględnienia w przyszłych projektach legislacyjnych MC

	art. 29d megaustawy		„1a. Prezes UKE przekazuje marszałkowi województwa, staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, nieodpłatnie, na jego wniosek w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku, posiadane dane o lokalizacji i rodzaju infrastruktury telekomunikacyjnej, infrastruktury technicznej lub kanałów technologicznych zlokalizowanych na obszarze ich właściwości.”. Przedmiotowy przepis umożliwi otrzymanie, na wniosek zainteresowanych podmiotów prowadzących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, danych o lokalizacji i rodzaju infrastruktury telekomunikacyjnej, infrastruktury technicznej oraz kanałów technologicznych zlokalizowanych na obszarze ich właściwości, co przyczyni się m. in. do zwiększenia aktualności danych w przedmiotowym zakresie gromadzonych przez te organy.	
13.	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy – proponuje się dodanie zmiany ust. 2 poprzez nadanie tej jednostce redakcyjnej następującego brzmienia: „2. Starosta i prezydent miasta na prawach powiatu udostępniają Prezesowi UKE nieodpłatnie, za pomocą usług, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, aktualne informacje zawarte w powiatowej bazie GESUT.”. Zaproponowany sposób przekazywania danych (za pomocą usług, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej) spowoduje, że Prezes UKE będzie otrzymywał na bieżąco aktualne dane z powiatowej bazy GESUT, bez nadmiernego obciążania podmiotów zobligowanych do ich udostępnienia.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga do potencjalnego uwzględnienia w przyszłych projektach legislacyjnych MC
14.	Art. 38 pkt 26 dotyczący	UKE	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy – proponuje się dodanie zmiany ust. 4 polegającej na skreśleniu wyrazów „posiadane w postaci elektronicznej” we wprowadzeniu do wyliczenia oraz uchyleniu pkt 2. W celu usprawnienia procesu	Uwaga nieuwzględniona Uwaga do potencjalnego uwzględnienia w przyszłych projektach legislacyjnych MC.

	art. 29d megaustawy		planowania i realizacji inwestycji telekomunikacyjnych, które będą realizowane w pasach drogowych, istnieje konieczność zbierania od zarządców dróg wszystkich informacji (a nie tylko posiadanych przez nich w formie elektronicznej) o przebiegu nowowybudowanych kanałów technologicznych. Wskazać ponadto należy, że w związku z tym, iż w obecnym stanie prawnym właściwy zarządca drogi przekazuje jedynie posiadane w postaci elektronicznej informacje (por. art. 29d ust. 4), Prezes UKE nie posiada informacji o wszystkich posiadanych przez zarządców dróg kanałach technologicznych. Proponuje się zatem dodanie regulacji, która zobligowałaby zarządców dróg do przekształcenia i przekazania w określonym terminie Prezesowi UKE informacji w zakresie, o którym mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, które do dnia wejścia w życie nowych przepisów nie zostały przekazane. Skoro bowiem, po wejściu w życie ustawy, zarządcy dróg przekazywać mieliby (zgodnie z zaproponowaną zmianą ust. 4) informacje określone w art. 29d ust. 4 bez względu na ich formę celowym jest, aby omawiany obowiązek przekazywania wszystkich informacji w przedmiotowym zakresie został uzupełniony (np. w formie przepisu przejściowego) również o nieprzekazane do tej pory informacje;	
15.	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy – proponuje się dodać zmianę polegającą na uchyleniu pkt 2 w art. 29d ust. 5. Przepis ten jest zbędny, ponieważ obliguje zarządców dróg do przekazania danych, które uzyskane zostaną od właścicieli przedmiotowej infrastruktury.	Uwaga nieuwzględniona Przepis ma umożliwić krzyżową weryfikację danych. Zebrane informacje pozwolą wykazać, który z podmiotów rzetelnie realizuje obowiązek sprawozdawczy.
16.	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy	UKE	Art. 38 pkt 26 dotyczący art. 29d megaustawy – proponuje się dodanie zmiany ust. 8 polegającej na korekcie odesłania i zastąpieniu wyrazów „ust. 2-4, 6 i 7” wyrazami „ust. 1, 3, 6 i 7”, co stanowi konsekwencję zmian zaproponowanych w niniejszym piśmie (m. in. w zakresie art. 29d ust. 1 i 2).	Uwaga nieuwzględniona W związku z nieuwzględnieniem zmian w art. 29d ust. 1 i 2 megaustawy uwaga bezprzedmiotowa

17.	Art. 38 wprowadzający zmiany w megaustawie	UKE	Art. 38 wprowadzający zmiany w megaustawie – niezależnie od powyższych uwag i propozycji dotyczących megaustawy należy wskazać na pilną potrzebę zmian regulacji dotyczących problematyki udostępniania przez Prezesa UKE danych i informacji z inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 megaustawy, oraz w ramach punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji (art. 29b tej ustawy). Dynamiczna sytuacja geopolityczna (w szczególności w kontekście obecnego konfliktu zbrojnego w Ukrainie) prowadzi do konieczności zachowania wzmożonej ostrożności w kwestii jawności wyżej wymienionych baz danych. Projektowane zmiany ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nie obejmują wskazanych kwestii, natomiast obecną regulację normatywną należy ocenić jako niewystarczającą (jedynie art. 29 ust. 6 oraz 29b ust. 1 megaustawy regulują tę problematykę). Odmowa udostępnienia przez Prezesa UKE przedmiotowych danych jest wprawdzie możliwa w oparciu o przesłanki obronności lub bezpieczeństwa państwa, niemniej warto podkreślić, że obecna praktyka stosowania tych przepisów wskazuje na to, iż są to regulacje zbyt ogólne. Należy zatem podkreślić, że w procesie weryfikacji możliwości udostępniania danych z inwentaryzacji oraz w ramach punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji niezbędny jest udział organów właściwych w sprawach obronności (Minister Obrony Narodowej) i bezpieczeństwa państwa (minister właściwy do spraw wewnętrznych). Organy te są bowiem właściwe dla oceny dopuszczalności udostępniania przez Prezesa UKE wyłącznie takich danych z inwentaryzacji oraz w ramach punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji, do których dostęp nie będzie zagrażać obronności ani bezpieczeństwu państwa. Należy przy tym podkreślić, że tego rodzaju profesjonalna analiza jest istotna również dlatego, że dostępność przedmiotowych danych jest ważna w procesie inwestycyjnym dotyczącym telekomunikacji. Konieczne jest w konsekwencji dokonanie profesjonalnej selekcji dostępności omawianych danych, co pozwoli na zapewnienie obronności i	Uwaga nieuwzględniona Uwaga do potencjalnego uwzględnienia w przyszłych projektach legislacyjnych MC

			bezpieczeństwa państwa z jednej strony oraz właściwe otoczenie informacyjne dla procesów inwestycyjnych w zakresie telekomunikacji z drugiej strony;	
18.	Art. 71	UKE	art. 71 – niniejszemu przepisowi proponuje się nadać następujące brzmienie: „Art. 71. 1. Do analiz rynku rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Do postępowań w sprawie określania rynków właściwych, nakładania, zmiany i uchylania obowiązków regulacyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.”. Przepis w obecnym brzmieniu rodzi uzasadnione wątpliwości, na ile trwałe przed SOKiK okażą się decyzje wydane na podstawie tego przepisu, tj. gdy postępowanie dotyczące regulacji rynku komunikacji elektronicznej było wszczęte i prowadzone pod rządami Prawa telekomunikacyjnego, a zostało zakończone już w czasie obowiązywania Prawa komunikacji elektronicznej. Należy pamiętać, że w trakcie postępowania regulacyjnego projekt decyzji poddany jest procesowi konsultacji krajowych oraz konsolidacji z Komisją Europejską. Jeżeli te dwie procedury odbędą się na podstawie Prawa telekomunikacyjnego, a już po nich w życie wejdzie Prawo komunikacji elektronicznej, to wówczas konieczna będzie zmiana projektu decyzji, która nie będzie polegała wyłącznie na zmianie numeracji artykułów z podstaw prawnych, ale zmiany te będą o wiele głębsze, zarówno w sentencji jak i uzasadnieniu. W przypadku utrzymania dotychczasowego brzmienia przepisu, istnieje ryzyko, że proces wydawania decyzji będzie musiał zostać przeprowadzony ponownie lub decyzje te będą uchylane na etapie weryfikacji sądowej;	Uwaga nieuwzględniona Przyjęcie uwagi spowodowałoby dalsze opóźnienie w stosowaniu regulacji wynikających z EKŁE, np. w zakresie możliwości zastosowania nowych lub zmienionych obowiązków regulacyjnych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾**

z dnia

w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych

Na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, informacje o świadczonych w pakiecie z tymi usługami usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych;
- 3) szczegółowy zakres i sposób prezentowania informacji w inwentaryzacji;
- 4) wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) komórce stacji bazowej ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - rozumie się przez to element stacji bazowej stanowiący zespół urządzeń radiowych nadawczych, odbiorczych lub nadawczo-odbiorczych, zapewniający pokrycie danego obszaru zasięgiem ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) punkcie dostępu do usług - rozumie się przez to punkt dystrybucji lub inny fizyczny punkt, w którym możliwe jest przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej użytkowników końcowych;
- 3) punkcie elastyczności - rozumie się przez to:
 - a) punkt dostępu do usług albo
 - b) fizyczny element publicznej sieci telekomunikacyjnej, w którym następuje przełączanie kabli miedzianych lub włókien optycznych, fizyczne rozdzielanie kabla światłowodowego na kable o mniejszej krotności, rozdzielanie sygnału optycznego prowadzonego jednym światłowodem na wiele światłowodów przy użyciu elementu rozgałęziającego lub zmiana rodzaju linii kablowej oraz który nie jest punktem dystrybucji ani innym fizycznym punktem, w którym możliwe jest przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej użytkowników końcowych

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej - informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 2720).

- w szczególności: szafę kablową, studzienkę, mufę kablową, skrzynkę kablową, kontener telekomunikacyjny, słupek telekomunikacyjny, słupek kablowy, szafę telekomunikacyjną, złącze kablowe, maszt telekomunikacyjny, słup lub wieżę telekomunikacyjną.

§ 3. Inwentaryzacji podlegają:

- 1) infrastruktura telekomunikacyjna i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające lub umożliwiające zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu:
 - a) węzły publicznych sieci telekomunikacyjnych,
 - b) punkty elastyczności,
 - c) światłowodowe i inne niż światłowodowe linie kablowe,
 - d) komórki stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych,
 - e) linie bezprzewodowe,
 - f) zasięg ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych;
- 2) usługi transmisji danych zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczone w pakiecie z tymi usługami, w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługi komunikacji głosowej i usługi rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych;
- 3) obiekty budowlane umożliwiające kolokację.

§ 4. W inwentaryzacji są gromadzone informacje dotyczące:

- 1) poszczególnych rodzajów infrastruktury telekomunikacyjnej i publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu w zakresie danych identyfikujących i charakteryzujących:
 - a) węzły publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz ich lokalizację, technologię i parametry,
 - b) punkty elastyczności oraz ich lokalizację, technologię i parametry,
 - c) światłowodowe i inne niż światłowodowe linie kablowe oraz ich przebieg,
 - d) komórki stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz ich lokalizację, technologię i parametry,
 - e) linie bezprzewodowe oraz ich lokalizację, technologię i parametry,
 - f) zasięg ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych;
- 2) identyfikacji i charakterystyki usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczonych w pakiecie z tymi usługami, w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych;
- 3) parametrów obiektów budowlanych umożliwiających kolokację oraz ich lokalizacji.

§ 5. 1. Inwentaryzacja jest prezentowana przez stronę internetową w formie zestawień tabelarycznych oraz map w skali 1:2 500 000 albo większej.

2. Zestawienia tabelaryczne, o których mowa w ust. 1, prezentują dane:

- 1) identyfikujące i charakteryzujące:
 - a) węzły publicznych sieci telekomunikacyjnych, w tym ich technologię i parametry,
 - b) punkty elastyczności, w tym ich technologię i parametry,

- c) światłowodowe i inne niż światłowodowe linie kablowe zapewniające lub umożliwiające zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu,
 - d) komórki stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, w tym ich technologię i parametry,
 - e) linie bezprzewodowe, w tym ich technologię i parametry;
- 2) w zakresie identyfikacji i charakterystyki usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczonych w pakiecie z tymi usługami, usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu;
 - 3) dotyczące obiektów budowlanych umożliwiających kolokację.
3. Mapy, o których mowa w ust. 1, prezentują w szczególności:
- 1) lokalizację węzłów publicznych sieci telekomunikacyjnych, punktów elastyczności, komórek stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz linii bezprzewodowych;
 - 2) przebieg światłowodowych i innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu;
 - 3) zasięg ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych;
 - 4) lokalizację obiektów budowlanych umożliwiających kolokację.
- § 6. 1. Informacje, o których mowa w § 4, przekazuje się Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej drogą elektroniczną, za pomocą narzędzia teleinformatycznego udostępnionego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, przy użyciu dokumentów elektronicznych w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307 i ...), zapisanych w formacie SHP, KML, GPKG, GML, GeoJSON, GeoTIFF lub CSV.
2. Wzory formularzy do przekazywania Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacji, o których mowa w § 4, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełnienia, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.
3. Słowniki definiujące wartości pól formularza, o którym mowa w ust. 2, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.
- § 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem r.²⁾

MINISTER CYFRYZACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 45), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 103 ustawy z dnia - Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

Wzór formularza służącego do przekazywania informacji do inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych wraz z objaśnieniami co do sposobu jego wypełnienia

- I. Podmioty obce - dostawcy usług lub podmioty udostępniające lub współdzielące infrastrukturę.
Informacje przekazuje się w postaci tekstowej.

Numer	Grupa informacji	Nazwa pola	Wartość obligatoryjna	Dopuszczalne wartości	Objaśnienia co do sposobu wypełnienia.	Typ	Pole do wypełnienia
1	Identyfikator	Identyfikator podmiotu obcego	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Unikalny identyfikator dostawcy usług lub podmiotu udostępniającego ³⁾ lub współdzielącego infrastrukturę ze sprawozdawcą ⁴⁾ – podmiotu obcego.	Tekst/100	
2	Identyfikacja podmiotu obcego	NIP podmiotu obcego z siedzibą na terytorium Polski	Tylko, gdy podmiot obcy ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ma oddział z siedzibą na terytorium	Ciąg 10 cyfr.	Zgodny z NIP podmiotu obcego wskazanym w wyszukiwarce udostępnionej w Punkcie Informacyjnym do	Tekst/10	

³⁾ Podmiot oferujący dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej lub usług świadczonych poprzez jego sieć telekomunikacyjną.

⁴⁾ Podmiot, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

			Rzeczypospolitej Polskiej.		spraw Telekomunikacji, zwanym dalej „PIT”.		
3		Numer identyfikacji podatkowej podmiotu obcego z siedzibą poza terytorium Polski	Tylko, gdy podmiot obcy ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Zgodny z numerem identyfikacji podatkowej lub innym odpowiadającym mu identyfikatorem podmiotu obcego wskazanym w wyszukiwarce udostępnionej w PIT.	Tekst/20	

II. Informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych.

II.1. Własne i współdzielone węzły publicznych sieci telekomunikacyjnych.

Informacje przekazuje się w postaci tekstowej lub w postaci wektorowej⁵⁾.

Numer	Grupa informacji	Nazwa pola	Wartość obligatoryjna	Dopuszczalne wartości	Objaśnienia co do sposobu wypełnienia.	Typ	Pole do wypełnienia
1	Identyfikacja węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej	Identyfikator węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Identyfikator musi rozpoczynać się od znaku „W”. Dla każdego węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej wymagany jest unikalny identyfikator. Urządzenia wzmacniające i regenerujące sygnał oraz szafki kablowe bez urządzeń aktywnych nie stanowią węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej, gdyż nie ma tam zmiany medium ani agregacji sygnału na poziomie logicznym.	Tekst/100	
2		Tytuł do węzła publicznej	TAK	Jedna z wartości: „Węzeł	Węzeł własny to węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej,	Wartość słownikowa	

⁵⁾ Przedstawienie danych za pomocą obiektów typu punkt, linia, wielolinia lub wielokąt z bezpośrednim odniesieniem przestrzennym do układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1752, 1615, 1688 i 1762).

		sieci telekomunikacyjnej		własny” albo „Węzeł współdzielony z innym podmiotem”.	którego właścicielem jest sprawozdawca. Węzeł współdzielony to węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej wykorzystywany przez sprawozdawcę na podstawie innej niż prawo własności.		
3		Identyfikator podmiotu obcego współdzielącego węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej	Tylko, w przypadku węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej współdzielonego z innym podmiotem.	Jedna z wartości wskazanych jako „identyfikator podmiotu obcego”.	Wartość mająca na celu zidentyfikowanie, z czyjego węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej korzysta sprawozdawca, w przypadku węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej współdzielonego z innym podmiotem.	Tekst/100	
4		Identyfikator elementu infrastruktury technicznej, wskazanego w PIT, w którym znajduje się węzeł publicznej sieci	Tylko w przypadku, gdy sprawozdawca jest właścicielem elementu infrastruktury technicznej, w której umieszczony jest sprawozdawany węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej i posiada dane o tym elemencie w postaci elektronicznej.	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Unikalny identyfikator, którym sprawozdawca posłużył się przy sprawozdawaniu informacji o elemencie infrastruktury technicznej w ramach przekazywania informacji do PIT, w oparciu o rozporządzenie wydane na podstawie art. 29e	Tekst/100	

		telekomunikacyjnej			ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. W związku z tym, że budynki stanowią infrastrukturę techniczną, ale nie są wskazywane w ramach PIT informacja nie może dotyczyć budynków.		
5	Lokalizacja węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej	Kod TERC dla lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej	TAK	Cyfry.	Kod TERC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego odpowiedni dla gminy, w której znajduje się węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Tekst/7	
6		Kod SIMC dla lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej	TAK	Cyfry.	Kod SIMC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego zgodny z nazwą miejscowości, częścią miejscowości, dzielnicą i delegaturą, w której znajduje się węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Tekst/7	

7		Kod ULIC dla lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej	Tylko w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków: - istnieje kod ULIC dla lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej, - nie podano długości lub szerokości geograficznej dla lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Cyfry.	Kod ULIC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego odpowiedni dla adresu odpowiedni dla adresu, pod którym znajduje się węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Tekst/5	
8		Numer porządkowy dla lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej	Tylko w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków: - istnieje numer porządkowy dla lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej, - nie podano długości lub szerokości geograficznej dla lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Cyfry, litery i znaki specjalne.	Numer porządkowy zgodny z adresem, pod którym znajduje się węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Tekst/50	
9		Szerokość geograficzna lokalizacji węzła publicznej	TAK.	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984).	Liczba rzeczywista/7	

		sieci telekomunikacyjnej			Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 52.05951 dla szerokości geograficznej północnej), z dokładnością w określeniu położenia obiektu do 2 m.		
10		Długość geograficzna lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej	TAK	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 21.38647 dla długości geograficznej wschodniej), z dokładnością w określeniu położenia obiektu do 2 m.	Liczba rzeczywista/7	
11	Cechy węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej	Możliwość świadczenia usługi dostępu do strumienia bitów w węźle	TAK	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja dotyczy gotowości sprawozdawcy do świadczenia usługi BSA z wykorzystaniem węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej,	Jedna z wartości dopuszczalnych	

		publicznej sieci telekomunikacyjnej (BSA - ang. Bitstream Access)			niezależnie od tego czy jest to węzeł własny czy współdzielony. Jeśli chociaż jedno z urządzeń znajdujących się w węźle publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewnia możliwość świadczenia usługi BSA konieczne jest zaznaczenie wartości „TAK”.		
12		Technologia dostępowa	Tylko, gdy w węźle umieszczono urządzenie dostępne.	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne” lub z kolumny „Technologie dostępne” ze słownika nr 2 – „Technologie dostępne w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych”.	Technologie dostępne powinny być podane dla węzłów publicznej sieci telekomunikacyjnej, w których umieszczone są urządzenia dostępne ⁶⁾ .	Wartość słownikowa	

⁶⁾ Urządzenia telekomunikacyjne zapewniające możliwość świadczenia usług dla użytkowników końcowych.

13		Usługi transmisji danych	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 7 – „Usługi transmisji danych” albo „Brak możliwości świadczenia usług transmisji danych”.	Informacja dotyczy tego, jakie usługi transmisji danych mogą być świadczone w węźle.	Jedna z wartości dopuszczalnych	
14		Możliwość zwiększenia liczby interfejsów w węźle	TAK	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja wskazuje na to, czy urządzenia wchodzące w skład węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej są modularne i czy umożliwiają rozbudowę poprzez dołożenie kart liniowych.	Jedna z wartości dopuszczalnych	
15		Medium transmisyjne w węźle publicznych sieci telekomunikacyjnych	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 3 – „Medium”.	Informacja o tym, jakie media transmisyjne są wykorzystywane w węźle publicznej sieci telekomunikacyjnej. Możliwe jest wskazanie więcej niż jednego medium. Jeśli w węźle wykorzystuje się inne medium na wejściu do	Wartość słownikowa	

					węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej, a inne na wyjściu z węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej, konieczne jest wskazanie obydwu tych wartości. Informacja nie dotyczy kabli połączeniowych typu patchcord.		
16		Finansowanie ze środków publicznych	Tylko w przypadku węzła własnego należącego do podmiotu prywatnego.	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja dotyczy tego, czy węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej został wykonany lub zmodyfikowany przy wykorzystaniu środków publicznych.	Jedna z wartości dopuszczalnych	
17		Numery projektów w programach, z których pochodzą środki publiczne	Tylko gdy w polu „Finansowanie ze środków publicznych” wskazano wartość „Tak”.	Litery, cyfry, znaki specjalne.	Wymagane jest podanie numerów projektów w programach, z których uzyskano środki potrzebne do sfinansowania prac nad węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Tekst/250	
18		Infrastruktura telekomunikacyjna o	TAK	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja czy węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej	Jedna z wartości dopuszczalnych	

		dużym znaczeniu ⁷⁾			stanowi infrastrukturę o dużym znaczeniu.		
19	Identyfikacja typu interfejsu Ethernet	Identyfikator typu interfejsu w węźle	Tylko jeśli węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej jest wyposażony w interfejsy Ethernet.	Jedna z wartości z kolumny „Kod interfejsu” ze słownika nr 11 – „Typ interfejsu węzła publicznej sieci telekomunikac yjnej”	Informacja o typie interfejsu w węźle, który może być wykorzystany przez operatora korzystającego ⁸⁾ .	Wartość słownikowa	
20		Liczba wykorzystyw anych przez sprawozdawc ę interfejsów Ethernet danego typu	Tylko jeśli węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej jest wyposażony w interfejsy Ethernet.	Cyfry.	Informacja o liczbie wykorzystywanych przez sprawozdawcę interfejsów Ethernet, które są podłączone do publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Liczba naturalna lub 0/50	
21		Liczba wolnych interfejsów Ethernet danego typu	Tylko jeśli węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej jest wyposażony w interfejsy Ethernet.	Cyfry.	Informacja o liczbie wolnych interfejsów Ethernet.	Liczba naturalna lub 0/50	

⁷⁾ Węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej, którego suma maksymalnych przepustowości aktywnych interfejsów nienależących do sieci dostępowej lub niesłużących do podłączania abonentów, przekracza wartość 500 Gb/s lub linia kablowa światłowodowa, zakończona przynajmniej z jednej strony w węźle publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której suma przepustowości interfejsów podłączonych do pojedynczego włókna przekracza wartość 200 Gb/s.

⁸⁾ Podmiot korzystający z dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej operatora udostępniającego lub usług telekomunikacyjnych świadczonych poprzez sieć telekomunikacyjną operatora udostępniającego.

22		Liczba możliwych do udostępnienia przez sprawozdawcę interfejsów Ethernet danego typu	Tylko jeśli węzeł publicznej sieci telekomunikacyjnej jest wyposażony w interfejsy Ethernet.	Cyfry.	Informacja o liczbie interfejsów Ethernet, które sprawozdawca może udostępnić.	Liczba naturalna lub 0/50	

II.2. Punkty elastyczności.

Informacje przekazuje się w postaci tekstowej lub w postaci wektorowej.

Numer	Grupa informacji	Nazwa pola	Wartość obligatoryjna	Dopuszczalne wartości	Objaśnienia co do sposobu wypełnienia.	Typ	Pole do wypełnienia
1	Identyfikacja punktu elastyczności, zwanego dalej „PE”	Identyfikator PE	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Unikalny identyfikator PE. Identyfikator musi rozpoczynać się od znaku: „P”. Dla każdego punktu wymagany jest unikalny identyfikator.	Tekst/100	
2		Identyfikator węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej z jakiego zasilany jest PE	TAK	Jedna z wartości wskazanych jako identyfikator węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Informacja na temat tego z jakiego węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej zasilany jest PE. W przypadku jeśli PE jest zasilany z wielu węzłów publicznej sieci telekomunikacyjnej konieczne jest przekazanie informacji na temat PE wielokrotnie dla każdego węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej.	Tekst/100	

3		Punkt dostępu do usług, zwany dalej PDU	TAK	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja o tym, czy PE stanowi PDU. W przypadku jeśli PE stanowi PDU należy wskazać wartość „Tak”. Jeśli natomiast informacja dotyczy PE, który nie jest jednocześnie PDU, należy wskazać wartość „Nie”.	Jedna z wartości dopuszczalnych	
4	Lokalizacja PE	Kod TERC dla lokalizacji PE	TAK	Cyfry.	Kod TERC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego odpowiedni dla gminy, w której znajduje się PE.	Tekst/7	
5		Kod SIMC dla lokalizacji PE	TAK	Cyfry.	Kod SIMC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego zgodny z gminą, nazwą miejscowości, częścią miejscowości, dzielnicą i delegaturą, w której znajduje się PE.	Tekst/7	
6		Kod ULIC dla lokalizacji PE	Tylko w przypadku łącznego spełnienia	Cyfry.	Kod ULIC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego	Tekst/5	

			następujących warunków: - istnieje kod ULIC dla lokalizacji PE, - nie podano długości lub szerokości geograficznej dla lokalizacji PE.		odpowiedni dla adresu, pod którym znajduje się PE.		
7		Numer porządkowy dla lokalizacji PE	Tylko w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków” - istnieje numer porządkowy dla lokalizacji PE, - nie podano długości lub szerokości geograficznej dla lokalizacji PE.	Cyfry, litery i znaki specjalne.	Numer porządkowy zgodny z adresem, pod którym znajduje się PE.	Tekst/50	
8		Szerokość geograficzna lokalizacji PE	TAK	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984).	Liczba rzeczywista/7	

					Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 52.05951 dla szerokości geograficznej północnej), z dokładnością w określeniu położenia obiektu do 2 m.		
9		Długość geograficzna lokalizacji PE	TAK	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 21.38647 dla długości geograficznej wschodniej), z dokładnością w określeniu położenia obiektu do 2 m.	Liczba rzeczywista/7	
10	Cechy PE	Identyfikator elementu infrastruktury	Tylko w przypadku, gdy sprawozdawca	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Unikalny identyfikator, którym sprawozdawca	Tekst/100	

		technicznej, wskazany w PIT, w której znajduje się PE	jest właścicielem elementu infrastruktury technicznej, w której umieszczony jest sprawozdawany PE.		posłużył się przy sprawozdawaniu informacji o elemencie infrastruktury technicznej lub kanału technologicznego do PIT, w ramach przekazywania informacji w oparciu o rozporządzenie wydane na podstawie art. 29e ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. W związku z tym, że budynki stanowią infrastrukturę techniczną, ale nie są wskazywane w ramach PIT informacja nie może dotyczyć budynków.		
11		Technologia dostępowa	Tylko gdy w polu PDU wskazano wartość „Tak”.	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”.	Informacja o technologiach dostępowych dostępnych w	Wartość słownikowa	

					sprawozdawanym PDU. Podanie tej informacji jest konieczne tylko wtedy gdy sprawozdawany PE jest PDU.		
12		Możliwość świadczenia usługi dostępu do lokalnej pętli abonenckiej (ang. LLU – Local Loop Unbundling)	Tylko gdy w polu PDU wskazano wartość „Tak”	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja dotyczy gotowości sprawozdawcy do świadczenia usługi LLU z wykorzystaniem sprawozdawanego PDU.	Jedna z wartości dopuszczalnych	
13		Finansowanie ze środków publicznych	Tylko dla sprawozdawcy będącego podmiotem prywatnym.	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja dotyczy tego, czy PE został wykonany lub zmodyfikowany przy wykorzystaniu środków publicznych.	Jedna z wartości dopuszczalnych	
14		Numery projektów w programach, z których pochodzą środki publiczne	Tylko gdy w polu „Finansowanie ze środków publicznych” wskazano wartość „Tak”.	Litery, cyfry, znaki specjalne.	Wymagane jest podanie numerów projektów w programach, z którego uzyskano środki potrzebne do sfinansowania prac nad PE.	Tekst/250	

II.3. Przebiegi światłowodowych i innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.

Informacje przekazuje się w postaci tekstowej lub w postaci wektorowej. W przypadku innych niż światłowodowe linii kablowych, informacje o ich przebiegu przekazuje się tylko w przypadku posiadania ich w postaci elektronicznej.

Numer	Grupa informacji	Nazwa pola	Wartość obligatoryjna	Dopuszczalne wartości	Objaśnienia co do sposobu wypełnienia.	Typ	Pole do wypełnienia
1	Identyfikacja przebiegu linii kablowej	Identyfikator linii kablowej	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Unikalny identyfikator przebiegu linii kablowej, czyli m.in. linii miedzianych, linii światłowodowych lub ciemnych włókien światłowodowych. Dla każdego przebiegu wymagany jest unikalny identyfikator.	Tekst/100	
2	Punkt początkowy	Identyfikator punktu początkowego linii kablowej	TAK	Jedna z wartości wskazanych przez sprawozdawcę jako identyfikator węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej albo jako PE.	Informacja na temat konkretnego identyfikatora odnoszącego się do elementu infrastruktury, który stanowi punkt początkowy przebiegu linii	Tekst/100	

					kablowej w danym przypadku.		
3	Punkty załamania przebiegu linii kablowej	Współrzędne geograficzne wszystkich punktów załamania osi przebiegu linii kablowej	Tylko w przypadku, gdy sprawozdawca przekazuje informacje w postaci innej niż wektorowa.	Format [DD.DDDDD], [DD.DDDDD] gdzie lokalizacja każdego punktu jest oddzielona średnikiem a „D” to wymagana cyfra.	Informacja na temat lokalizacji wszystkich punktów załamania osi przebiegu linii kablowej. Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 52.05951 dla szerokości geograficznej północnej i 21.38647 dla długości geograficznej wschodniej), z	Liczby rzeczywiste/7	

					dokładnością w określeniu położenia obiektu do 2 m. Konieczne jest podanie współrzędnych wszystkich punktów załamania przebiegu linii kablowej w kolejności ich przebiegu wzdłuż linii kablowej od punktu początkowego do punktu końcowego.		
4	Punkt końcowy	Identyfikator punktu końcowego linii kablowej	TAK	Jedna z wartości wskazanych przez sprawozdawcę jako identyfikator węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej albo jako PE.	Informacja na temat konkretnego identyfikatora odnoszącego się do elementu infrastruktury, który stanowi punkt końcowy przebiegu linii kablowej w danym przypadku.	Tekst/100	
5	Cechy przebiegu linii kablowej	Medium transmisyjne	TAK	Jedna z wartości ze słownika nr 3 – „Medium”.	Ośrodek wykorzystywany do transmisji sygnałów.	Wartość słownikowa	

6		Rodzaj linii kablowej wykorzystanej do zestawienia traktu	TAK	Jedna z wartości ze słownika nr 10 - „Rodzaj linii kablowej”.	Informacja o tym z jakiego rodzaju linii korzysta sprawozdawca, w celu zestawienia traktu dla przebiegu linii kablowej, która jest sprawozdawana. W przypadku skorzystania z więcej niż jednego rodzaju linii w celu zestawienia traktu, należy wskazać dominujący rodzaj linii ze słownika nr. 9 – „Rodzaj linii kablowej”.	Wartość słownikowa	
7		Liczba włókien światłowodowych w kablu	Tylko, gdy sprawozdawca wskazał wartość „światłowodowe” w polu „Medium Transmisyjne”.	Cyfry.	Informacja o ogólnej liczbie włókien światłowodowych w linii kablowej.	Liczba naturalna/50	
8		Liczba wykorzystywanych obecnie włókien światłowodowych	Tylko w przypadku łącznego spełnienia warunków:	Cyfry.	Informacja o liczbie obecnie wykorzystywanych włókien światłowodowych	Liczba naturalna/50	

			- sprawozdawca wskazał wartość „światłowodowe” w polu „Medium transmisyjne”, - w linii kablowej znajdują się wykorzystywane obecnie włókna światłowodowe.		w przebiegu linii kablowej. Informacja dotyczy włókien wykorzystywanych przez sprawozdawcę jak i inne podmioty.		
9		Liczba możliwych do udostępnienia przez sprawozdawcę włókien światłowodowych	Tylko, gdy łącznie spełniono następujące warunki: - sprawozdawca wskazał wartość „światłowodowe” w polu „Medium transmisyjne”, - sprawozdawca może udostępnić w przebiegu włókno światłowodowe.	Cyfry.	Informacja o liczbie włókien światłowodowych, które sprawozdawca może udostępnić w przebiegu linii kablowej.	Liczba naturalna/50	
10		Finansowanie ze środków publicznych	Tylko dla podmiotów będących podmiotami prywatnymi.	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja dotyczy tego, czy linia kablowa została wykonana lub zmodyfikowana przy wykorzystaniu	Jedna z wartości dopuszczalnych	

					środków publicznych.		
11		Numery projektów w programach, z których pochodzą środki publiczne	Tylko gdy w polu „Finansowanie ze środków publicznych” wskazano wartość „Tak”.	Litery, cyfry, znaki specjalne.	Wymagane jest podanie numerów projektów w programach, z którego uzyskano środki potrzebne do sfinansowania prac nad linią kablową.	Tekst/250	
12		Infrastruktura telekomunikacyjna o dużym znaczeniu	TAK	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”	Informacja czy linia kablowa objęta przebiegiem stanowi infrastrukturę telekomunikacyjną o dużym znaczeniu.	Jedna z wartości dopuszczalnych	

II. 4. Komórki stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych.

Informacje przekazuje się w postaci tekstowej lub w postaci wektorowej.

Nr	Grupa informacji	Nazwa pola	Wartość obligatoryjna	Dopuszczalne wartości	Objaśnienie co do sposobu wypełnienia	Typ	Pole do wypełnienia
1	Identyfikator stacji bazowej	Identyfikator stacji bazowej	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Identyfikator stacji bazowej	Tekst/100	
2	Identyfikacja komórki	Identyfikator komórki	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Dla każdej komórki wymagany jest unikalny identyfikator.	Tekst/100	
3	Instalacja wewnątrzbudynkowa	Instalacja wewnątrzbudynkowa	TAK	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Należy wybrać TAK, jeżeli stacja bazowa jest instalacją wewnątrzbudynkową.	Jedna z wartości dopuszczalnych	
4	Identyfikacja technologii	Identyfikator wykorzystywanej technologii dostępowej w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	TAK	Jedna z wartości z kolumny „Kod Technologii:” ze słownika nr 2 - „Technologie dostępne w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych”.	Identyfikacja wykorzystywanej technologii dostępowej w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych.	Wartość słownikowa	

5	Lokalizacja anteny	Szerokość geograficzna lokalizacji anteny	TAK	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 52.05951 dla szerokości geograficznej północnej). Szerokość geograficzną lokalizacji anteny należy podać z dokładnością do 5m.	Liczba rzeczywista/7	
6		Długość geograficzna lokalizacji anteny	TAK	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z	Liczba rzeczywista/7	

					systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 21.38647 dla długości geograficznej wschodniej). Długość geograficzną lokalizacji anteny należy podać z dokładnością do 5m.		
7	Cechy komórki	Wysokość zawieszenia środka elektrycznego anteny nad poziomem gruntu	TAK	Cyfry.	Należy podać wysokość zawieszenia anteny nad poziomem terenu z	Liczba naturalna/ 3	

					dokładnością do 1 metra.		
8		Identyfikacja pasma	TAK	Jedna z wartości z kolumny „Kod pasma:” ze słownika nr 8 - „Pasma radiowe w ruchomych publicznych sieciach ruchomych”.	Identyfikacja wykorzystanego pasma radiowego w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych.	Wartość słownikowa	
9		Szerokość kanału	TAK	Cyfry, znaki specjalne.	Należy podać wartość częstotliwości wyrażoną w MHz.	Liczba rzeczywista	
10		Częstotliwość środkowa kanału	TAK	Cyfry, znaki specjalne.	Należy podać wartość częstotliwości wyrażoną w MHz.	Liczba rzeczywista	
11		Współczynnik szumów	TAK	Cyfry	Należy podać wartość wyrażoną w dB.	Liczba rzeczywista	
12		Rodzaj duplexu	TAK	Jedna z wartości: „TDD” ⁹⁾ albo „FDD” ¹⁰⁾ .	Należy wybrać TDD w przypadku trybu	Jedna z wartości dopuszczalnych	

⁹⁾ Dupleks z podziałem czasowym (Time Division Duplex).

¹⁰⁾ Dupleks z podziałem częstotliwości (Frequency Division Duplex).

					dupleksowego z podziałem czasu lub FDD w przypadku trybu duplexowego z podziałem częstotliwości.		
13		Procentowy udział DL ¹¹⁾ w TDD	Tylko w przypadku TDD. Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry, znaki specjalne.	Należy podać wartość procentową maksymalnej zajętości czasowej kanału na transmisję „w dół”.	Liczba rzeczywista	
14		Procentowy udział UL ¹²⁾ w TDD	Tylko w przypadku TDD. Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry, znaki specjalne.	Należy podać wartość procentową maksymalnej zajętości czasowej kanału na transmisję „w górę”.	Liczba rzeczywista	
15		Odstęp między podnośnymi (SCS)	Tylko w przypadku technologii dostępowej NR.	Cyfry.	Należy podać wartość częstotliwości	Liczba naturalna/4	

¹¹⁾ Łącze w dół (Downlink).

¹²⁾ Łącze w górę (Uplink).

			Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.		wyrażoną w kHz.		
16		Maksymalna modulacja danych na łączu w dół	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Jedna z wartości z kolumny „Kod rodzaju modulacji: ” ze słownika nr 16 - „Rodzaj modulacji ”.1024QA M.	Wskaazać maksymalną wartość modulacji dla kanału „w dół”.	Wartość słownikowa	
17		Maksymalna modulacja danych na łączu w górę	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Jedna z wartości z kolumny „Kod rodzaju modulacji: ” ze słownika nr 16 - „Rodzaj modulacji ”.	Wskaazać maksymalną wartość modulacji dla kanału „w górę”.	Wartość słownikowa	
18		Producent anteny	TAK	Cyfry, znaki specjalne, litery.	Informacja dotyczy nazwy	Tekst/50	

			Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.		producenta anteny.		
19		Model anteny	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry, znaki specjalne, litery.	Informacja dotyczy nazwy urządzenia nadanej przez producenta.	Tekst/500	
20		Dane katalogowe anteny	TAK – nieobowiązkowe jeżeli dane anteny znajdują się w bazie referencyjnej modeli anten. Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Plik	Należy dołączyć plik reprezentujący szczegółową charakterystykę promieniowania anteny w formie numerycznej.		
21		Kąt mechanicznego pochylenia anteny	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry, znaki specjalne.	Należy podać nachylenie anteny wyrażone w stopniach w zakresie od -90 do 90 stopni (wartości	Liczba całkowita/3	

					większe od 0 oznaczają pochylenie anteny, a wartości mniejsze od 0 podniesienie anteny).		
22		Minimalny kąt elektrycznego pochylenia anteny	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynk owych.	Cyfry, znaki specjalne.	Należy podać nachylenie anteny wyrażone w stopniach w zakresie od -90 do 90 stopni (wartości większe od 0 oznaczają pochylenie anteny, a wartości mniejsze od 0 podniesienie anteny).	Liczba całkowita/ 3	
23		Maksymalny stosowany kąt elektrycznego pochylenia anteny	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynk owych.	Cyfry, znaki specjalne.	Należy podać maksymalne nachylenie anteny wyrażone w stopniach w zakresie od -90 do 90 stopni	Liczba całkowita/ 3	

					(wartości większe od 0 oznaczają pochylenie anteny, a wartości mniejsze od 0 podniesienie anteny).		
24		Azymut anteny	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry, znaki specjalne.	Należy podać azymut maksymalnego promieniowania anteny w stopniach w zakresie od 0 do 359 stopni.	Liczba naturalna lub 0/3	
25		Zastępcza moc promieniowana izotropowo (EIRP)	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych	Cyfry.	Należy podać maksymalną moc promieniowania wyrażoną w watach.	Liczba naturalna	
26		Moc sygnału referencyjnego	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	Dla UMTS - moc pilota na wejściu anteny wyrażona w dBm. Dla LTE - moc pojedynczego sygnału	Liczba rzeczywista	

					referencyjnego na wejściu anteny wyrażona w dBm. Dla NR – moc pojedynczego sygnału synchronizacyjnego wejściu anteny wyrażona w dBm.		
27		Fizyczna moc kanału współdzielonego dla łącza „w dół” (PDSCH)	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	Moc PDSCH na wejściu anteny wyrażona w dBm.	Liczba rzeczywista	
28		Aktywny System Antenowy (AAS)	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Należy wskazać czy wykorzystywany jest AAS, tj. antena zintegrowana z jednostką nadawczo-odbiorczą umożliwiającą dostrajanie amplitudy lub fazy w sposób	Jedna z wartości dopuszczalnych	

					ciągły, umożliwiają celowe, krótkookresow e zmiany charakterystyki promieniowani a anteny.		
29		Charakterystyka tłumienia H	TAK – nieobowiązkowe jeżeli dane anteny nie znajdują się w katalogu anten. Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynk owych.	Cyfry	Należy podać tłumienie charakterystyki w płaszczyźnie poziomej (wyrażone w dB) w zakresie od 0 do 359 stopni z rozdzielczością 1 stopień. W przypadku AAS należy podać wypadkową obwiednię wszystkich stosowanych wiązek rozsiewczych, jeżeli są wykorzystywa ne przez daną technologię.	Zbiór liczb rzeczywist ych	

30		Charakterystyka tłumienia V	TAK – nieobowiązkowe jeżeli dane anteny nie znajdują się w katalogu anten. Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry	Należy podać tłumienie charakterystyki w płaszczyźnie pionowej (wyrażone w dB) w zakresie od 0 do 359 stopni z rozdzielczością 1 stopień. W przypadku AAS należy podać wypadkową obwiednię wszystkich stosowanych wiązek rozświeczających, jeżeli są wykorzystywane przez daną technologię.	Zbiór liczb rzeczywistych	
31		Zysk energetyczny anteny	TAK – nieobowiązkowe jeżeli dane anteny nie znajdują się w katalogu anten. Nie jest wymagane dla	Cyfry, znaki specjalne.	Należy podać informację wyrażoną w dBi.	Liczba rzeczywista	

			stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.				
32		Technologia MIMO ¹³⁾	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Co najmniej jedna z wartości z kolumny „Kod rodzaju technologii MIMO:” ze słownika nr 17- „Rodzaj technologii MIMO”.	Należy dokonać wyboru. Jeżeli żadne z rozwiązań nie jest stosowane, pole może pozostać niewypełnione.	Dozwolony wybór wielokrotny	
33		Liczba transmitowanych przez antenę wiązek	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	Liczba wiązek emitowanych (Tx) związana z formowaniem wiązki systemu antenowego.	Liczba naturalna.	
34		Liczba odbieranych przez antenę wiązek	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	Liczba wiązek odbieranych (Rx) związana z formowaniem wiązki systemu antenowego.	Liczba naturalna.	
35		Zakres sterowania wiązki w	TAK Nie jest wymagane dla	Cyfry.	Zakres zmiany kierunku maksymalnego	Liczba rzeczywista.	

¹³⁾ Wiele wejść, wiele wyjść, transmisja wieloantenowa zarówno po stronie nadawczej, jak i po stronie odbiorczej (MIMO Multiple Input, Multiple Output).

		płaszczyźnie poziomej	stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.		promieniowani a wiązki głównej w płaszczyźnie poziomej wyrażony w stopniach w zakresie od 0 do 359 stopni.		
36		Zakres sterowania wiązki w płaszczyźnie pionowej	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	Zakres zmiany kierunku maksymalnego promieniowani a wiązki głównej w płaszczyźnie pionowej wyrażony w stopniach w zakresie od -90 do 90 stopni.	Liczba rzeczywist a.	
37		Krok wiązki w płaszczyźnie poziomej	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	Krok pomiędzy dwoma kolejnymi wiązkami w płaszczyźnie poziomej wyrażony w stopniach.	Liczba rzeczywist a	

38		Krok wiązki w płaszczyźnie pionowej	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	Krok pomiędzy dwoma kolejnymi wiązkami w płaszczyźnie pionowej wyrażony w stopniach.	Liczba rzeczywista	
39		Maksymalna liczba warstw SU-MIMO ¹⁴⁾ łączy „w dół”	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	W przypadku gdy nie jest wykorzystywany tryb SU-MIMO należy podać wartość 1.	Liczba naturalna	
40		Maksymalna liczba warstw MU-MIMO ¹⁵⁾ łączy „w dół”	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	W przypadku gdy nie jest wykorzystywany tryb MU-MIMO należy podać wartość 1.	Liczba naturalna	
41		Maksymalna liczba warstw MIMO łączy „w górę”	TAK Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	W przypadku gdy nie jest wykorzystywany tryb MIMO w łączy w górę należy podać wartość 1.	Liczba naturalna	

¹⁴⁾ Wykorzystywanie MIMO do obsługi jednego użytkownika (Single User MIMO).

¹⁵⁾ Wykorzystywanie MIMO od obsługi wielu użytkowników (Multi User MIMO).

42		Agregacja pasm – maksymalna liczba kanałów	TAK – Wymagany tylko w przypadku gdy dana komórka wspiera agregację pasm i występuje w roli komórki podstawowej (PCell ¹⁶). Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	Maksymalna liczba kanałów (intra-pasmowych lub inter-pasmowych) mogących brać udział w agregacji.	Liczba naturalna	
43		Agregacja pasm – maksymalne pasmo zagregowane	TAK – Wymagany tylko w przypadku gdy dana komórka wspiera agregację pasm i występuje w roli komórki podstawowej (PCell).	Cyfry.	Maksymalne zagregowane pasmo wyrażone w MHz	Liczba naturalna	

¹⁶⁾ Komórka podstawowa (Primary Cell).

44		Maksymalny procent wykorzystania zasobów radiowych	TAK – Wymagany tylko w przypadku gdy komórka stacji bazowej sieci wspiera dynamiczne współdzielenie pasma przez dwie technologie radiowe. Nie jest wymagane dla stacji bazowych wewnątrzbudynkowych.	Cyfry.	Informację należy przekazać jako wartość procentową.	Liczba rzeczywista.	

II.5. Linie bezprzewodowe.

Informacje przekazuje się w postaci tekstowej lub w postaci wektorowej.

Numer	Grupa informacji	Nazwa pola	Wartość obligatoryjna	Dopuszczalne wartości	Objaśnienie co do sposobu wypełnienia.	Typ	Pole do wypełnienia
1	Identyfikacja linii bezprzewodowej	Identyfikator linii bezprzewodowej	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Unikalny identyfikator przebiegu linii bezprzewodowej.	Tekst/100	
2	Punkt początkowy (A)	Identyfikator punktu początkowego linii bezprzewodowej	TAK	Jedna z wartości wskazanych przez sprawozdawcę jako identyfikator węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej .	Informacja na temat konkretnego identyfikatora odnoszącego się do elementu infrastruktury, który stanowi punkt początkowy przebiegu linii bezprzewodowej w danym przypadku.	Tekst/100	
3	Punkt końcowy (B)	Identyfikator punktu końcowego linii bezprzewodowej	TAK	Jedna z wartości wskazanych przez sprawozdawcę jako identyfikator węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej .	Informacja na temat konkretnego identyfikatora odnoszącego się do elementu infrastruktury, który stanowi punkt końcowy przebiegu linii bezprzewodowej w danym przypadku.	Tekst/100	

4	Medium bezprzewodowe	Bezprzewodowe medium transmisyjne	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Jedna z wartości: • „radiowe na częstotliwości wymagającej uzyskanie pozwolenia radiowego”, • „radiowe na częstotliwości ogólnodostępnej” • „optyczne w wolnej przestrzeni”.	Tekst/100	
5	Pozwolenie	Numer pozwolenia radiowego	TAK - w przypadku linii radiowej działającej na częstotliwości wymagającej uzyskania pozwolenia radiowego.	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Numer pozwolenia radiowego wydanego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej	Tekst/100	
6	Pasmo	Pasmo radiowe	TAK – w przypadku linii radiowej działającej na częstotliwości ogólnodostępnej .	Cyfry	Od 1 do 3 cyfr, kropka i od dwóch do 5 cyfr (ułamek dziesiętny) [ddD.Ddddd] wyrażone w GHz. gdzie „D” to wymagana cyfra a	Liczba rzeczywista	

					„d” to cyfra opcjonalna.		
7	Technologia	System transmisyjny dla medium radiowego	TAK - dla medium radiowego.	Jedna z wartości ze słownika nr 15 – „System transmisyjny dla medium radiowego”.	Informacja o rodzaju systemu transmisyjnego z którego korzysta linia bezprzewodowa.	Jedna z wartości dopuszczalnych	
8	Przepustowość	Przepustowość	TAK	Jedna z wartości z kolumny „Kod Przepustowości” ze słownika nr 5 – „Przepustowość dostępu do Internetu”.	Dodatnia liczba całkowita [Mb/s].	Liczba naturalna	
9	Możliwość udostępniania	Możliwość udostępnienia przepustowości	TAK	Jedna z wartości: „Tak”, „Nie”.	Informacja o tym czy istnieje możliwość udostępnienia przepustowości w linii bezprzewodowej.	Jedna z wartości dopuszczalnych .	

III. Charakterystyka usług świadczonych w punktach adresowych przy wykorzystaniu stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych.

Informacje przekazuje się w postaci tekstowej lub w postaci wektorowej.

Numer	Grupa informacji	Nazwa pola	Wartość obligatoryjna	Dopuszczalne wartości	Objaśnienia co do sposobu wypełnienia.	Typ	Pole do wypełnienia
1	Identyfikacja usługi	Identyfikator usługi	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Unikalny identyfikator usługi. Dla każdej usługi wymagany jest unikalny identyfikator.	Tekst/100	
2	Punkt adresowy objęty posiadaną przez sprawozdawcę stacjonarną publiczną siecią telekomunikacyjną	Identyfikator punktu adresowego objętego stacjonarną publiczną siecią telekomunikacyjną sprawozdawcy, w którym świadczone są usługi	Tylko gdy sprawozdawca świadczy usługi w BO, który podlega inwentaryzacji w ramach tabeli III.1.	Jedna z wartości wskazanych przez sprawozdawcę jako identyfikator punktu adresowego.	Informacja wskazująca na indywidualny punkt adresowy, który jest objęty stacjonarną publiczną siecią telekomunikacyjną sprawozdawcy. Pole musi być wypełnione, jeśli sprawozdawca świadczy usługi z wykorzystaniem własnej infrastruktury, która podlega inwentaryzacji w ramach tabeli III.1.	Tekst/100	

3	Punkt adresowy, w którym sprawozdawca świadczy usługi, ale nie jest on objęty jego stacjonarną publiczną siecią telekomunikacyjną	Identyfikator punktu adresowego, w którym świadczone są usługi przy wykorzystaniu obcej infrastruktury	Tylko gdy sprawozdawca świadczy usługi w punkcie adresowym, który nie został określony jako BO, który podlega inwentaryzacji w ramach tabeli III.1.	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Unikalny identyfikator punktu adresowego, w którym sprawozdawca świadczy usługi telekomunikacyjne. Pole musi być wypełnione, jeśli sprawozdawca świadczy usługi z wykorzystaniem cudzej infrastruktury telekomunikacyjnej, gdyż nie musi on w takim wypadku przekazywać informacji o punktach adresowych objętych stacjonarną publiczną siecią, ale jest obowiązany do podania informacji o świadczonych usługach. Dla każdego punktu adresowego wymagany jest unikalny	Tekst/100	

					identyfikator. Identyfikator musi zaczynać się od litery „D”.		
4		Identyfikator podmiotu obcego	Tylko, gdy punkt adresowy jest sprawozdawany, w związku z tym, że sprawozdawca uzyskał do niego dostęp dzięki infrastrukturze innego podmiotu.	Jedna z wartości wskazanych przez sprawozdawcę jako identyfikator podmiotu obcego.	Informacja pozwalająca zidentyfikować podmiot, od którego sprawozdawca uzyskał dostęp do infrastruktury lub usług, dzięki któremu możliwe jest świadczenie usług w danym punkcie adresowym.	Tekst/100	
5		Kod TERC dla lokalizacji punktu adresowego, w którym sprawozdawca świadczy usługi	Tylko gdy nie podano identyfikatora punktu adresowego objętego stacjonarną publiczną siecią telekomunikacyjną, w którym świadczone są usługi.	Cyfry.	Kod TERC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego odpowiedni dla gminy, w której znajduje się punkt adresowy.	Tekst/7	
6		Kod SIMC dla lokalizacji punktu adresowego	Tylko gdy nie podano identyfikatora punktu adresowego	Cyfry.	Kod SIMC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału	Tekst/7	

			objętego stacjonarną publiczną siecią telekomunikacyjną , w którym świadczone są usługi.		Administracyjnego zgodny z gminą, nazwą miejscowości, częścią miejscowości, dzielnicą i delegaturą, w której znajduje się punkt adresowy.		
7		Kod ULIC dla lokalizacji punktu adresowego	Tylko gdy nie podano identyfikatora punktu adresowego objętego stacjonarną publiczną siecią telekomunikacyjną , w którym świadczone są usługi.	Cyfry.	Kod ULIC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego odpowiedni dla adresu, pod którym znajduje się punkt adresowy.	Tekst/5	
8		Numer porządkowy dla lokalizacji punktu adresowego	Tylko gdy nie podano identyfikatora punktu adresowego objętego stacjonarną publiczną siecią telekomunikacyjną , w którym świadczone są usługi.	Cyfry, litery i znaki specjalne.	Numer porządkowy zgodny z adresem, pod którym znajduje się punkt adresowy.	Tekst/50	

9		Szerokość geograficzna lokalizacji punktu adresowego	TAK	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 52.05951 dla szerokości geograficznej północnej), dokładnością w określeniu położenia obiektu do 2 m.	Liczba rzeczywista/7	
10		Długość geograficzna lokalizacji punktu adresowego	TAK	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 21.38647 dla	Liczba rzeczywista/7	

					długości geograficznej wschodniej), z dokładnością w określeniu położenia obiektu do 2 m.		
11	Usługi inne niż transmisja danych zapewniająca szerokopasmowy dostęp do Internetu świadczone w oparciu o	Telewizja analogowa	Tylko gdy usługa ta jest świadczona w pakiecie z usługą transmisji danych zapewniającą szerokopasmowy dostęp do Internetu.	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja o tym, jakie usługi są świadczone w punkcie adresowym. W związku z tym, że informacje na temat usług innych niż	Jedna z wartości dopuszczalnych	
12	infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu	Telewizja cyfrowa	Tylko gdy usługa ta jest świadczona w pakiecie z usługą transmisji danych zapewniającą szerokopasmowy dostęp do Internetu.	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	transmisja danych zapewniająca szerokopasmowy dostęp do Internetu, są zbierane tylko gdy są one świadczone w pakietach z tą	Jedna z wartości dopuszczalnych	
13		Radio	Tylko gdy usługa ta jest świadczona w pakiecie z usługą transmisji danych zapewniającą szerokopasmowy dostęp do Internetu.	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	właśnie usługą, nie ma konieczności podawania informacji o punktach adresowych, w których nie jest świadczona usługa	Jedna z wartości dopuszczalnych	

14		Usługa komunikacji głosowej	Tylko gdy usługa ta jest świadczona w pakiecie z usługą transmisji danych zapewniającą szerokopasmowy dostęp do Internetu.	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	transmisji danych zapewniająca szerokopasmowy dostęp do Internetu. Nie ma także konieczności podawania informacji o innych usługach niż usługa transmisji zapewniająca szerokopasmowy dostęp do Internetu, jeśli nie są one świadczone w konkretnym punkcie adresowym.	Jedna z wartości dopuszczalnych	
15	Liczba użytkowników	Prędkość usługi transmisji danych	TAK	Jedna z wartości z kolumny „Kod Prędkości” ze słownika nr 6 – „Prędkość łącza internetowego” .	Informacja o prędkości usługi transmisji danych zapewniającej szerokopasmowy dostęp do Internetu do użytkownika końcowego. W przypadku gdy słownik nie zawiera dokładnej wartości prędkości łącza internetowego, należy podać	Wartość słownikowa	

					wartość w zaokrągleniu w dół.		
16		Liczba użytkowników będących konsumentami korzystających z usługi transmisji danych zapewniającej szerokopasmowy dostęp do Internetu dla wybranej prędkości	TAK	Cyfry	Łączna liczba użytkowników nie może być niższa niż 1.	Liczba całkowita/4	
17		Liczba użytkowników niebędących konsumentami korzystających z usługi transmisji danych zapewniającej szerokopasmowy dostęp do Internetu dla wybranej prędkości	TAK	Cyfry		Liczba całkowita/4	

IV. Zasięg ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych

Informacje przekazuje się w postaci tekstowej, postaci wektorowej, lub postaci rastrowej.

Numer	Grupa Informacji	Nazwa pola	Wartość obligatoryjna	Dopuszczalne wartości	Objaśnienia co do sposobu wypełnienia.	Typ	Pole do wypełnienia
1	Identyfikacja pola siatki referencyjnej ¹⁷⁾	Identyfikator pola w siatce referencyjnej	TAK	Cyfry. Dla każdego pola siatki referencyjnej wymagany jest unikalny identyfikator.	Indywidualny i unikalny identyfikator pola siatki referencyjnej na której oznaczony jest zasięg ruchomej sieci telekomunikacyjnej, zgodny z formatem integer przypisanym do konkretnego pola siatki referencyjnej. Ciągi różniące się wielkością liter traktowane są jako ciągi różne.	Tekst/100	
2	Pasmo 420 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 420 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 420 MHz.	Wartość słownikowa	
3		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału na	Wartość słownikowa	

¹⁷⁾ Zbiór pól dzielących powierzchnię Rzeczypospolitej Polskiej na pola o wymiarze 100 metrów na 100 metrów dostępny systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

		wykorzystaniu pasma 420 MHz		słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	zewnątrz wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.		
4		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 420 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
5	Pasma 450 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 450 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 450 MHz.	Wartość słownikowa	
6		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy wykorzystaniu pasma 450 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału na zewnątrz wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
7		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 450 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów	Wartość słownikowa	

					planowania zasięgów sprawozdawcy.		
8	Pasma 700 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 700 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 700 MHz.	Wartość słownikowa	
9		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy wykorzystaniu pasma 700 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału na zewnątrz wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
10		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 700 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
11	Pasma 800 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 800 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 800 MHz.	Wartość słownikowa	
12		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy wykorzystaniu pasma 800 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału na zewnątrz	Wartość słownikowa	

				słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.		
13		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 800 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
14	Pasmo 900 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 900 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 900 MHz.	Wartość słownikowa	
15		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy wykorzystaniu pasma 900 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału na zewnątrz wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
16		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 900 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów	Wartość słownikowa	

					planowania zasięgów sprawozdawcy.		
17	Pasma 1800 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 1800 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 1800 MHz.	Wartość słownikowa	
18		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy wykorzystaniu pasma 1800 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału na zewnątrz wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
19		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 1800 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
20	Pasma 2100 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 2100 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 2100 MHz.	Wartość słownikowa	
21		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy wykorzystaniu pasma 2100 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału na zewnątrz	Wartość słownikowa	

				słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.		
22		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 2100 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
23	Pasmo 2600 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 2600 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 2600 MHz.	Wartość słownikowa	
24		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy wykorzystaniu pasma 2600 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału na zewnątrz wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
25		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 2600 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów	Wartość słownikowa	

					planowania zasięgów sprawozdawcy.		
26	Pasma 3700 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 3700 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 3700 MHz.	Wartość słownikowa	
27		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy wykorzystaniu pasma 3700 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
28		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 3700 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału	Wartość słownikowa	
29	Pasma 26000 MHz	Technologia dostępowa w paśmie 26000 MHz	TAK	Co najmniej jedna z wartości ze słownika nr 1 – „Technologie dostępne”	Informacja o technologii dostępowej która ma być wykorzystywana w paśmie 26000 MHz.	Wartość słownikowa	
30		Kod poziomu zasięgu na zewnątrz przy wykorzystaniu pasma 26000 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału na zewnątrz wyliczonego na podstawie systemów	Wartość słownikowa	

					planowania zasięgów sprawozdawcy.		
31		Kod poziomu zasięgu w pomieszczeniu przy wykorzystaniu pasma 26000 MHz	TAK	Jedna z wartości kolumny „Kod zasięgu” ze słownika nr 9 – „Klasy zasięgu”	Informacja o teoretycznym poziomie sygnału w pomieszczeniu wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.	Wartość słownikowa	
32	Cechy pola siatki referencyjnej	Maksymalna przepustowość do użytkownika na potrzeby szerokopasmowego dostępu do Internetu.	TAK	Jedna z wartości ze słownika nr 5 – „Przepustowość dostępu do Internetu”	Informacja o maksymalnej możliwej do zaoferowania przepustowości do użytkownika końcowego na potrzeby szerokopasmowego dostępu do Internetu.	Wartość słownikowa	
33		Maksymalna przepustowość od użytkownika na potrzeby szerokopasmowego dostępu do Internetu.	TAK	Jedna z wartości ze słownika nr 5 – „Przepustowość dostępu do Internetu”	Informacja o maksymalnej możliwej do zaoferowania przepustowości od użytkownika końcowego na potrzeby szerokopasmowego dostępu do Internetu.	Wartość słownikowa	
34		Przepustowość zwykle dostępna do	TAK	Jedna z wartości ze słownika nr 5 –	Informacja o przepustowości	Wartość słownikowa	

		użytkownika na potrzeby szerokopasmowego dostępu do Internetu.		„Przepustowość dostępu do Internetu”	zwykle dostępnej do użytkownika końcowego na potrzeby szerokopasmowego dostępu do Internetu.		
35		Przepustowość zwykle dostępna od użytkownika na potrzeby szerokopasmowego dostępu do Internetu.	TAK	Jedna z wartości ze słownika nr 5 – „Przepustowość dostępu do Internetu”	Informacja o przepustowości zwykle dostępnej od użytkownika końcowego na potrzeby szerokopasmowego dostępu do Internetu.	Wartość słownikowa	
36		Klasa sieci o bardzo dużej przepustowości	Tylko gdy pole siatki referencyjnej jest objęte	Jedna z wartości z kolumny „Kod klasy” ze słownika 12 – „Klasy sieci o bardzo dużej przepustowości”	Informacja na temat tego w jakiej klasie sieci o bardzo dużej przepustowości znajduje się pole siatki referencyjnej. Aby dane pole siatki zostało zakwalifikowane jako objęte siecią o bardzo dużej przepustowości konkretnej klasy, to warunki związane z tą klasą muszą być spełnione dla co najmniej 95% obszaru tego pola. Dla oceny wskazanej	Wartość słownikowa	

					wartości należy przyjąć przepustowości dostępnej za zewnątrz.		

VI. Obiekty budowlane umożliwiające kolokację.

Informacje przekazuje się w postaci tekstowej lub w postaci wektorowej.

Numer	Grupa informacji	Nazwa pola	Wartość obligatoryjna	Dopuszczalne wartości	Objaśnienia co do sposobu wypełnienia.	Typ	Pole do wypełnienia
1	Identyfikacja obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację	Identyfikator obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację	TAK	Cyfry, litery lub znaki specjalne.	Unikalny identyfikator obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację. Wymagane jest przekazanie informacji tylko o obiektach budowlanych, które w momencie sprawozdawania mogą nadal zapewnić kolokację; nie dotyczy obiektów budowlanych, w których istnieje już kolokacja, ale brak jest możliwości dla kolejnej kolokacji. Dla każdego obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację wymagany jest unikalny identyfikator.	Tekst/100	

2	Lokalizacja obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację	Kod TERC dla lokalizacji obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację	TAK	Cyfry.	Kod TERC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego odpowiedni dla gminy, w której znajduje się obiekt budowlany.	Tekst/7	
3		Kod SIMC dla lokalizacji obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację	TAK	Cyfry.	Kod SIMC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego zgodny z gminą, nazwą miejscowości, częścią miejscowości, dzielnicą i delegaturą, w której znajduje się obiekt budowlany.	Tekst/7	
4		Kod ULIC dla lokalizacji obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację	TAK	Cyfry.	Kod ULIC z Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Administracyjnego odpowiedni dla adresu, pod którym znajduje się obiekt budowlany.	Tekst/5	
5		Numer porządkowy dla lokalizacji obiektu budowlanego	TAK, w przypadku budynku	Cyfry, litery i znaki specjalne.	Numer porządkowy zgodny z adresem, pod którym znajduje się obiekt budowlany.	Tekst/50	

		umożliwiającego kolokację					
6		Szerokość geograficzna lokalizacji obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację	TAK	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 52.05951 dla szerokości geograficznej północnej), z dokładnością w określeniu położenia obiektu do 2 m.	Liczba rzeczywista/7	
7		Długość geograficzna lokalizacji obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację	TAK	Format [DD.DDDDD] gdzie „D” to wymagana cyfra.	Należy podać współrzędne lokalizacji zgodne z systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). Współrzędne powinny być podane w stopniach i ułamku dziesiętnym stopnia (np. 21.38647 dla długości	Liczba rzeczywista/7	

					geograficznej wschodniej), z dokładnością w określeniu położenia obiektu do 2 m.		
8	Cechy obiektu budowlanego umożliwiającego kolokację	Możliwość kolokacji polegającej wyłącznie na udostępnieniu miejsca na dachu	TAK	Jedna z wartości: „Tak” albo „Nie”.	Informacja o tym, czy obiekt budowlany zapewnia możliwość udostępnienia miejsca wyłącznie na dachu. Jeśli w obiekcie budowlanym możliwa jest kolokacja w inny sposób konieczne jest wskazanie wartości „Nie”.	Jedna z wartości dopuszczalnych	

Załącznik nr 2

Słowniki definiujące wartości pól formularza służącego do przekazywania informacji do inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych

Słownik 1 - Technologie dostępne

ADSL
ADSL2
ADSL2+
VDSL
VDSL2
VDSL2(vectoring)
G.Fast
(EURO)DOCSIS 1.x
(EURO)DOCSIS 2.x
(EURO)DOCSIS 3.x
10 Mb/s Ethernet
100 Mb/s Fast Ethernet
1 Gigabit Ethernet
2,5 Gigabit Ethernet
5 Gigabit Ethernet
10 Gigabit Ethernet
25 Gigabit Ethernet
100 Gigabit Ethernet
WiFi – 802.11a w paśmie 5GHz
WiFi – 802.11b w paśmie 2.4GHz
WiFi – 802.11g w paśmie 2.4GHz
WiFi – 802.11n w paśmie 2.4GHz
WiFi – 802.11n w paśmie 5GHz
WiFi – 802.11ac w paśmie 5GHz
WiFi – 802.11ax w paśmie 2.4GHz
WiFi – 802.11ax w paśmie 5GHz
WiFi – 802.11ax w paśmie 6GHz
WiFi – 802.11ad w paśmie 60GHz
WiMAX
LMDS
radiolinia
CWDM
DWDM
SDH/PDH
EPON
10G-EPON
GPON
NGPON1 (XGPON)
NGPON2 (XGPON)
XGSPON
25G PON
MoCA

EoC
Inna określona w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych zwanym dalej „PIT”.

Słownik 2 – Technologie dostępne w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych

<i>Technologia dostępowa:</i>	<i>Generacja sieci ruchomych:</i>	<i>Kod Technologii:</i>
GSM (w tym GPRS oraz EDGE)	2G	101
CDMA2000	3G	202
UMTS	3G	203
HSPA	3G	204
HSPA+	3G	205
DC-HSPA	3G	206
DC-HSPA+	3G	207
MC-HSPA	3G	208
MC-HSPA+	3G	209
LTE	4G	310
LTE-A	4G	311
LTE-Pro	4G	312
NR SA	5G SA	413
NR NSA	5G NSA	414
Inna określona w PIT.	Nie dotyczy	515

Słownik 3 - Medium

światłowodowe
kablowe współosiowe miedziane
kablowe parowe miedziane
radiowe
Inne określone w PIT.

Słownik 4 – Rodzaj udostępniania

Współwłasność z innym podmiotem
Usługa WLA/LLU na sieci innego podmiotu
Usługa WCA/BSA na sieci innego podmiotu
Usługa WLR na sieci innego podmiotu
Prosta odsprzedaż usług na sieci innego podmiotu
Usługa dostępu szerokopasmowego w modelu MVNO
Inne usługi w modelu MVNO
Inny określony w PIT.

Słownik 5 - Przepustowość dostępu do Internetu

Przepustowość	Kod Przepustowości
2 Mb/s	01
10 Mb/s	02
20 Mb/s	03
30 Mb/s	04
40 Mb/s	05
50 Mb/s	06
60 Mb/s	07
70 Mb/s	08
80 Mb/s	09
90 Mb/s	10
100 Mb/s	11
200 Mb/s	12
300 Mb/s	13
400 Mb/s	14
500 Mb/s	15
600 Mb/s	16
700 Mb/s	17
800 Mb/s	18
900 Mb/s	19
1000 Mb/s	20
2000 Mb/s	21
3000 Mb/s	22
4000 Mb/s	23
5000 Mb/s	24
6000 Mb/s	25
7000 Mb/s	26
8000 Mb/s	27
9000 Mb/s	28
10000 Mb/s	29
Inna określona w PIT.	30

Słownik 6 - Prędkość łącza internetowego

Prędkość	Kod Prędkości
2 Mb/s	01
10 Mb/s	02
20 Mb/s	03
30 Mb/s	04
40 Mb/s	05
50 Mb/s	06
60 Mb/s	07
70 Mb/s	08
80 Mb/s	09
90 Mb/s	10
100 Mb/s	11
200 Mb/s	12
300 Mb/s	13

400 Mb/s	14
500 Mb/s	15
600 Mb/s	16
700 Mb/s	17
800 Mb/s	18
900 Mb/s	19
1000 Mb/s	20
2000 Mb/s	21
3000 Mb/s	22
4000 Mb/s	23
5000 Mb/s	24
6000 Mb/s	25
7000 Mb/s	26
8000 Mb/s	27
9000 Mb/s	28
10000 Mb/s	29
Inna określona w PIT.	30

Słownik 7 – Usługi transmisji danych

IP Tranzyt
IP Peering
IP Transport
VPN MPLS
VPN FR
VPN-MetroETH
VPN SD-WAN
Ethernet VLAN
dzierżawa łącza
dzierżawa włókna
dzierżawa lambdy
Inna określone w PIT.

Słownik 8 – Pasma radiowe w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych

Pasma radiowe:	Zakres Częstotliwości:	Kod pasma:
420 MHz	410 – 430 MHz	01
450 MHz	450 – 470 MHz	02
700 MHz	694 – 790 MHz	03
800 MHz	791 – 821 MHz oraz 832 – 862 MHz	04
900 MHz	876 – 915 MHz oraz 921 – 960 MHz	05
1800 MHz	1710 – 1785 MHz oraz 1805 – 1880 MHz	06
2100 MHz	1920 – 1980 oraz 2110 – 2170 MHz	07
2600 MHz	2500 – 2690 MHz	08
3600 MHz	3400 – 3800 MHz	09
26000 MHz	24250 – 27500 MHz	10
Inne określone w PIT.	n/d	11

Słownik 9 – Klasy zasięgu

Informacja o teoretycznym poziomie sygnału wyliczonego na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy, który powinien uwzględniać:

- w przypadku kodu poziomu zasięgu na zewnątrz: (i) umieszczenie odbiornika sygnału na wysokości 1,5 m nad poziomem gruntu na zewnątrz budynków którego charakterystyka wzmocnienia wynosi 0 dBi (ii) ukształtowanie terenu na danym polu siatki (iii) typową zabudowę na danym polu siatki (iv) poziom zalesienia na danym polu siatki (v) wysokość zawieszenia anten stacji bazowej (vi) odległość pola siatki od stacji bazowej.
- w przypadku kodu poziomu zasięgu w pomieszczeniu: (i) umieszczenie odbiornika sygnału na wysokości 4 m nad poziomem gruntu wewnątrz budynków i jego charakterystyka wzmocnienia wynosi 0 dBi (ii) średnie tłumienie ścian budynków na danym obszarze (iii) ukształtowanie terenu na danym polu siatki (iv) typową zabudowę na danym polu siatki (v) poziom zalesienia na danym polu siatki (vi) wysokość zawieszenia anten stacji bazowej (vii) odległość od stacji bazowej.

3G	4G	5G SA oraz 5G NSA	Kod zasięgu:
poniżej -105dBm	poniżej -115dBm	poniżej -115dBm	0
między -105dBm a -95dBm	między -115dBm a -110dBm	między -115dBm a -110dBm	1
między -95dBm a -85dBm	między -110dBm a -95dBm	między -110dBm a -95dBm	2
więcej niż -85dBm	więcej niż -95dBm	więcej niż -95dBm	3

Słownik 10 – Rodzaj linii kablowej

Linia kablowa podziemna (umieszczona bezpośrednio w ziemi)
Linia kablowa umieszczona w kanalizacji kablowej (w tym w rurociągu kablowym, mikrokanalizacji)
Linia kablowa umieszczona w kanale technologicznym
Linia kablowa nadziemna na podbudowie słupowej telekomunikacyjnej
Linia kablowa nadziemna na podbudowie elektroenergetycznej, oświetleniowej lub trakcyjnej
Inna

Słownik 11 – Typ interfejsu węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej

Opis interfejsu:	Kod interfejsu:
Ethernet 100Mb/s	01
Ethernet 1 Gb/s	02
Ethernet 10 Gb/s	03
Ethernet 25 Gb/s	04
Ethernet 40 Gb/s	05
Ethernet 100 Gb/s	06
Ethernet 200 Gb/s	07
Ethernet 400 Gb/s	08
Ethernet 800 Gb/s	09
Inne określone w PIT.	10

Słownik 12 – Klasy sieci o bardzo dużej przepustowości

Klasa sieci o bardzo dużej przepustowości:	Kod klasy:
Sieć telekomunikacyjna niespełniająca definicji sieci o bardzo dużej przepustowości określonej w art. 2 pkt 58 ustawy z dnia __ - Prawo komunikacji elektronicznej.	0
Sieć telekomunikacyjna składająca się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi	1
Sieć telekomunikacyjna składająca się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej	2
Stacjonarna sieć telekomunikacyjna, która nie spełnia warunków zakwalifikowania jako sieć o kodzie klasy - 1, ale zapewnia zdolność do świadczenia usług dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 1000 Mb/s pobierania danych oraz o przepustowości co najmniej 200 Mb/s w przypadku wysyłania danych; spełniająca wymagania dotyczące jakości sieci dla poniższych parametrów na poziomie: • procent błędnych pakietów IP (obliczany zgodnie ze standardem ITU-T Y.1540) $\leq 0.05\%$ • procent utraconych pakietów IP (obliczany zgodnie ze standardem ITU-T Y.1540) $\leq 0.0025\%$ • opóźnienie pakietów IP zsumowane dla obu kierunków (obliczany zgodnie ze standardem IEEE RFC 2681) ≤ 10 ms • zmienność (wariancja) opóźnienia pakietów IP (obliczana zgodnie ze standardem IEEE RFC 3393) ≤ 2 ms • dostępność usługi (obliczana zgodnie ze standardem ITU-T Y.1540) $\geq 99.9\%$ w skali roku	3
Ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna, która nie spełnia warunków zakwalifikowania jako sieć o kodzie klasy - 2, która jednak zapewnia zdolność do świadczenia usług dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 150 Mb/s pobierania danych oraz o prędkości co najmniej 50 Mb/s w przypadku wysyłania danych; spełniająca wymagania dotyczące jakości sieci dla poniższych parametrów na poziomie: • procent błędnych pakietów IP (obliczany zgodnie ze standardem ITU-T Y.1540) $\leq 0.01\%$	4

• procent utraconych pakietów IP (obliczany zgodnie ze standardem ITU-T Y.1540) $\leq 0.005\%$ • opóźnienie pakietów IP zsumowane dla obu kierunków (obliczany zgodnie ze standardem IEEE RFC 2681) ≤ 25 ms • zmienność (wariancja) opóźnienia pakietów IP (obliczana zgodnie ze standardem IEEE RFC 3393) ≤ 6 ms • dostępność usługi (obliczana zgodnie ze standardem ITU-T Y.1540) $\geq 99.81\%$ w skali roku	

Słownik 13 – Planowana data uruchomienia planu inwestycyjnego

Data uruchomienia:	Kod daty:
Do 3 miesięcy od daty przekazania danych	01
Od 3 do 6 miesięcy od daty przekazania danych	02
Od 6 do 9 miesięcy od daty przekazania danych	03
Od 9 do 12 miesięcy od daty przekazania danych	04
Od 12 do 18 miesięcy od daty przekazania danych	05
Od 18 do 24 miesięcy od daty przekazania danych	06
Od 24 do 30 miesięcy od daty przekazania danych	07
Od 30 do 36 miesięcy od daty przekazania danych	08

Słownik 14 – Status realizacji planu inwestycyjnego

Status	Kod statusu:
Plan aktualny, niewykonywany	01
Plan aktualny, wykonywany	02
Plan nieaktualny	03

Słownik 15 – System transmisyjny dla medium radiowego

Radiolinia
WiFi
WiMAX
LMDS
Inne określone w PIT

Słownik 16 - Rodzaj modulacji

Rodzaj modulacji:	Kod rodzaju modulacji:
QPSK	01
16QAM	02
64QAM	03
256QAM	04
512QAM	05
1024QAM	06
OFDM	07

Słownik 17 - Rodzaj technologii MIMO

<i>Rodzaj technologii MIMO:</i>	<i>Kod rodzaju technologii MIMO:</i>
SU-MIMO Spatial Diversity	01
SU-MIMO Spatial Multiplexing	02
MU-MIMO	03

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia wydawanego przez Ministra Cyfryzacji stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 29 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...), zwanej dalej „Megaustawą”, zmienionej ustawą z dnia ... – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...).

Celem regulacji jest przede wszystkim umożliwienie zebrania przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, kompletnych oraz adekwatnych do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 1 Megaustawy, danych o:

- usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i świadczonych z nimi w pakiecie usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu,
- pokryciu istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz obiektami budowlanymi umożliwiającymi kolokację,
- przebiegu światłowodowych i innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.

Stosownie do art. 29 ust. 1 Megaustawy zebranie wskazanych powyżej danych umożliwi Prezesowi UKE sporządzenie dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych, a także bieżące aktualizowanie tej inwentaryzacji.

Inwentaryzacja prowadzona jest na podstawie danych przekazywanych przez:

- jednostki samorządu terytorialnego,
- podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

W zależności od rodzaju danych, przekazywane są one przez ww. podmioty w terminach rocznych lub półrocznych.

Zgodnie z regulacjami zawartymi w Megaustawie inwentaryzacja jest jawna, stanowi zatem źródło wiarygodnych i dostępnych dla wszystkich zainteresowanych podmiotów danych dotyczących pokrycia infrastrukturą i sieciami telekomunikacyjnymi. Pozwala to na znaczące usprawnienie planowania i budowy publicznych sieci telekomunikacyjnych, w tym na racjonalizację ich przebiegu dzięki uwzględnieniu przebiegu istniejących sieci. Przedsiębiorcy i jednostki samorządu terytorialnego uzyskują informacje pozwalające na efektywniejsze inwestowanie w budowę infrastruktury telekomunikacyjnej na obszarze całego kraju. Dzięki temu zwiększa się dostępność usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla użytkowników końcowych, co ma pozytywny wpływ na rozwój komercyjnych i publicznych usług świadczonych w formie elektronicznej oraz innych zastosowań technik informacyjnych w społeczeństwie. Ponadto Prezes UKE, mając do dyspozycji informacje zebrane w ramach inwentaryzacji, ma możliwość wskazywania obszarów z niedoborem tej infrastruktury.

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, które w odniesieniu do dotychczasowych regulacji zmieniają podmiotowy zakres obowiązku informacyjnego,

wprowadzają zmiany w zakresie zakresu przekazywanych danych i ich nazewnictwa oraz ujednolicają terminy przekazania danych.

Zgodnie z nowymi przepisami do przekazania danych obowiązane będą wszystkie jednostki samorządu terytorialnego, nie zaś tylko te, które wykonują działalność w zakresie telekomunikacji, o której mowa w art. 3 Megaustawy. Jednocześnie, z obowiązku tego zwolnione zostaną państwowe jednostki organizacyjne.

W zakresie danych podlegających przekazaniu wprowadzono ograniczenie dotyczące danych o usługach usług komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, które będą podlegały przekazaniu wyłącznie w przypadku ich świadczenia w pakiecie z danymi o usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.

Ujednolicono termin przekazania danych o usługach i obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, a także termin przekazania oświadczenia o nieposiadaniu danych. Nowe regulacje wskazują, że dane te należy przekazać do 28 lutego, co jest spójne z terminem przekazania danych o infrastrukturze i sieciach telekomunikacyjnych za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku.

W odniesieniu do przepisów obowiązujących dotychczas sformułowanie „budynki umożliwiające kolokację” zastąpione zostało zwrotem „obiekty budowlane umożliwiające kolokację” natomiast „usługi telefoniczne”, zwrotem „usługi komunikacji głosowej”.

Należy zauważyć, że w pozostałym zakresie nowe rozporządzenie w pokrywa się z regulacjami obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 45).

Uzasadnienie szczegółowe

§ 1

Paragraf ten określa zakres przedmiotowy rozporządzenia, wynikający z delegacji ustawowej.

§ 2

W przepisie tym zawarto słowniczek zawierający definicje pojęć używanych w projektowanym rozporządzeniu, niezbędnych do jednoznacznej interpretacji zakresu i rodzaju informacji objętych obowiązkiem przekazywania Prezesowi UKE w ramach inwentaryzacji. Niewprowadzone do słowniczka pojęcie „linia kablowa”, występujące w przepisach rozporządzenia i załącznikach używane jest w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

§ 3

W przepisie wskazano zakres przedmiotowy inwentaryzacji wskazując między innymi na konieczność przekazania danych o światłowodowych i innych niż światłowodowe liniach kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz o komórkach stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych. Przepis uwzględnia zmiany technologiczne, jakie nastąpiły na rynku telekomunikacyjnym w ostatnich latach oraz potrzeby Prezesa UKE w zakresie realizowanych przez niego ustawowych zadań.

§ 4

Przepis ten określa, jakie grupy informacji są gromadzone w inwentaryzacji. Szczegółowe specyfikacje informacji przynależnych grupom określone zostały w załącznikach, o których mowa w § 6 projektu rozporządzenia.

§ 5

W przepisie określono sposób prezentowania danych inwentaryzacji poprzez wskazanie, że są one prezentowane przez stronę internetową w formie zestawień tabelarycznych oraz map w skali 1: 2 500 000 albo większej. W ust. 2 wskazano szczegółowy zakres informacji, które będą prezentowane w zestawieniach tabelarycznych. W ust. 3 wskazano zakres informacji, które w szczególności powinny być prezentowane na mapach: lokalizacja węzłów publicznych sieci telekomunikacyjnych, punktów elastyczności, komórek stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz linii bezprzewodowych; przebieg światłowodowych i innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu; zasięg ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych; lokalizacja obiektów budowlanych umożliwiających kolokację.

§ 6

W przepisie ust. 1 określono, że m.in. podmioty określone w art. 29 ust. 2 Megaustawy przekazują Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej drogą elektroniczną, za pomocą narzędzia teleinformatycznego udostępnionego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, przy użyciu dokumentów elektronicznych w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. W ust. 2 wskazano na załącznik nr 1 – wzory formularzy określające typy danych przenoszących informacje wymagane inwentaryzacją, systematyzujące organizację przekazywanych danych oraz dostarczające wskazówek dotyczących warunków przekazania. W ust. 3 wskazano załącznik nr 2 zawierający wartości słownikowe dla pól załącznika nr 1.

§ 7

Omawiany przepis reguluje kwestię wejścia w życie rozporządzenia. Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem

Załącznik nr 1 określa wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE informacji wraz z objaśnieniami do sposobu ich wypełnienia.

Wzory formularzy można podzielić na pięć głównych, opisanych poniżej, segmentów.

I. Podmioty obce – dostawcy usług i podmioty udostępniające lub współdzielące infrastrukturę

Wzór formularza z tabeli I pozwala na łatwe wskazanie podmiotów, z których usług i infrastruktury korzysta sprawozdawca. Określenie takiego podmiotu odbywa się poprzez wskazanie jego identyfikatora i NIP-u lub numeru identyfikacji podatkowej podmiotu z siedzibą poza terytorium Polski. Podmioty te, na potrzeby załącznika nr 1, określono wspólnym mianem „podmiotów obcych”. Podmioty wskazane na podstawie tego wzoru formularza będą następnie powiązywane z elementami infrastruktury, które będą wskazywane przez przedsiębiorców w pozostałych formularzach. Wyjaśnione zostało również pojęcie „sprawozdawcy”, poprzez odwołanie do art. 29 ust. 2 Megaustawy.

II. Informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych

II.1. Własne i współdzielone węzły sieci telekomunikacyjnych

Węzły sieci telekomunikacyjnej stanowią podstawowy element w topologii sieci operatorów, dlatego ważne jest precyzyjne określenie zakresu informacji przekazywanych na ich temat. Należy zauważyć, że informacje na temat węzłów sieci telekomunikacyjnej stanowią szczególnie istotną informację z punktu widzenia wspierania współpracy operatorskiej.

Dla przekazania danych o węźle sieci telekomunikacyjnej szczególnie ważne jest określenie przez sprawozdawcę jego identyfikatora. Identyfikator ten pozwoli na unikalne określenie elementu infrastruktury w zbiorze danych przekazywanych przez sprawozdawcę. Rozwiązanie

takie odnosi się na przestrzeni wszystkich wzorów formularzy z załącznika nr 1 nie tylko do węzła, ale także do innych elementów infrastruktury oraz innych danych przekazywanych przez sprawozdawców. Sposób zaraportowania danego węzła będzie wynikał z zależności pomiędzy nim, a innym węzłem. Dla przykładu, jeśli dwa węzły znajdujące się w tej samej lokalizacji nie stanowią połączonego ze sobą zespołu urządzeń, należy zaraportować je odrębnie jednak podając tę samą lokalizację.

Dalej szczególnie ważne jest określenie tytułu prawnego do węzła – informacja o podmiocie władającym danym węzłem jest szczególnie istotna dla podmiotu zainteresowanego podjęciem współpracy międzyoperatorskiej. Określenie tytułu do węzła odbywa się za pomocą wyboru jednej z dwóch wykluczających się wartości. Przy wyborze jednej z nich konieczne jest odwołanie się do instytucji własności z prawa cywilnego.

W związku z informacją o tytule prawnym do węzła pozostaje także informacja odnosząca się do identyfikatora podmiotu, który współdzieli ze sprawozdawcą konkretny węzeł sieci telekomunikacyjnej. Na tej podstawie sprawozdawcy określą podmioty, z którymi współpracują w przypadku współdzielenia infrastruktury. W tym celu konieczne jest wskazanie identyfikatora podmiotu, o którym mowa była we wzorze formularza z tabeli I. W tym miejscu zaznaczyć należy, że obowiązkiem przekazania informacji o węzłach objęci są wyłącznie ich właściciele i współwłaściciele, nie zaś przedsiębiorcy uprawnieni do korzystania z węzła na innej podstawie niż prawo własności.

Następnie w przypadku węzła konieczne jest określenie szczegółowych informacji na temat położenia tego elementu infrastruktury (zakres informacji przekazywany w zakresie lokalizacji jest taki sam w przypadku wszystkich elementów infrastruktury sprawozdawcy). Określenie lokalizacji następuje przez wskazanie współrzędnych geograficznych i kodów odnoszących się do położenia węzła sieci telekomunikacyjnej, od identyfikatora TERC do numeru porządkowego punktu adresowego. Nie jest wymagane podanie numeru porządkowego oraz identyfikatora ULIC jeśli nie zostały określone. Współrzędne geograficzne muszą cechować się dokładnością na poziomie 2 metrów. Inaczej określenie położenia elementów infrastruktury nie byłoby możliwe i wystarczające dla celów organów publicznych. W przypadku węzłów znajdujących się w budynku wystarczające jest podanie współrzędnych pochodzących z Państwowego Rejestru Granic, w pozostałych przypadkach należy podać dane z dokładnością do 2m. Dla określenia współrzędnych rozporządzenie posługuje się systemem WGS-84 (World Geodetic System 1984). System ten został określony w oparciu o Wytyczne BEREC, a jego dobór podyktowany był chęcią zapewnienia maksymalnej porównywalności danych, a także ujednolicenia zasad sprawozdawczości na poziomie unijnym. BEREC podkreślał także uniwersalność stosowania tego systemu w aplikacjach, wykorzystywanych przez operatorów do budowy i inwentaryzacji sieci.

W celu szczegółowego określenia informacji na temat węzła sieci telekomunikacyjnej, wzór formularza z tabeli II.1. objaśnia pojęcie urządzenia dostępowego. W przypadku istnienia w węźle urządzenia dostępowego, obowiązkiem sprawozdawcy jest przekazanie informacji o technologii dostępowej, zaś jeśli węzeł nie posiada urządzenia dostępowego to nie ma takiej konieczności.

Jednocześnie, przekazaniu podlega również informacja o medium transmisyjnym wykorzystywanym w danym węźle publicznej sieci telekomunikacyjnej. Informacja ta udostępniana jest z wykorzystaniem słownika określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

W dalszej kolejności, podczas wypełniania formularza, konieczne jest przekazanie informacji odnoszących się do cech węzła, które mają szczególne znaczenie z punktu widzenia współpracy międzyoperatorskiej. Są to informacje o możliwości świadczenia usługi dostępu do strumienia bitów (BSA, ang. Bit Stream Access) oraz o technologii dostępowej, a więc o technologii w

jakiej możliwe jest uzyskanie dostępu do węzła przez inne podmioty. Informacja ta przekazywana jest z wykorzystaniem słownika zawartego w załączniku nr 2. Dalej konieczne jest także określenie usług transmisji danych jakie mogą być świadczone w węźle publicznej sieci telekomunikacyjnej. Następnie należy przekazać informacje odnoszące się do interfejsów znajdujących się w węźle. Informacja o typie interfejsu o możliwości udostępnienia interfejsu, a także o możliwości zwiększenia liczby interfejsów w węźle jest kluczowa z punktu widzenia możliwości nawiązania przez zainteresowany podmiot współpracy w oparciu o ten element infrastruktury. Przekazując informacje o węźle należy wskazać typy wszystkich interfejsów wchodzących w skład danego węzła. Dodać należy, że zaraportowaniu podlegają rodzaje mediów transmisyjnych wynikające tylko z fizycznie istniejącego okablowania dochodzącego i wychodzącego z węzła. Jednocześnie trzeba wskazać, że funkcjonowanie węzłów jest związane z wykorzystywaniem kabli typu patchcord, które jednak nie są wykorzystywane do świadczenia oddzielnych usług hurtowych. Informacji o tych elementach nie przekazuje się. Jeśli węzeł spełnia kryterium wybudowania go przy użyciu środków publicznych konieczne jest także określenie z jakiego programu odbyło się dofinansowanie poprzez wskazanie numeru projektu. Określenie tej informacji jest ważne z uwagi na odmienne uwarunkowania dotyczące udzielania dostępu do takiej infrastruktury, ale także na to że informacja ta będzie brana pod uwagę przy określaniu konieczności interwencji państwowej w poszczególnych rejonach kraju. Należy zwrócić uwagę na fakt, że projekt rozporządzenia przewiduje możliwość wskazania więcej niż jednego projektu, w ramach którego miało miejsce dofinansowanie.

Zawarcie we wzorze formularza objaśnienia „infrastruktury telekomunikacyjnej o dużym znaczeniu” wynika z konieczności ujednolicenia podejścia sprawozdawców do przekazywania informacji na temat infrastruktury, która nie powinna być upubliczniana z powodów bezpieczeństwa sieci. Pojęcie to odnosi się jedynie do węzłów publicznej sieci telekomunikacyjnej i do przebiegów linii kablowych. W objaśnieniu wskazano na konkretne przepustowości, jakie muszą spełniać elementy infrastruktury, aby mogły być uznane za infrastrukturę telekomunikacyjną o dużym znaczeniu. Zakres pojęcia infrastruktury o dużym znaczeniu może krzyżować się z zakresami innych, podobnych pojęć (jak w szczególności infrastruktury krytycznej).

Wybór parametrów powodujących konieczność uznania danego elementu za element infrastruktury telekomunikacyjnej o dużym znaczeniu podyktowany był doświadczeniami współpracy operatorskiej oraz aktualnym stanem rozwoju sieci. W odniesieniu do linii kablowej światłowodowej wzięto pod uwagę, że obecnie stosowane interfejsy nie przekraczają co do zasady przepustowości na poziomie 100 Gb/s. Przyjęta w objaśnieniu wartość 200 Gb/s przekracza tę wartość dwukrotnie, świadcząc o dużym znaczeniu danego połączenia, w szczególności wykorzystywaniu technologii zwielokrotniania falowego sygnału. Tym samym parametr 200 Gb/s przyjęty został jako dwukrotność sumy przepustowości spotykanych obecnie interfejsów podłączonych do pojedynczego włókna. Z podobnych powodów przyjęto parametr sumy maksymalnych przepustowości aktywnych interfejsów sieciowych na poziomie 500 Gb/s dla kwalifikacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej, jako mającego duże znaczenie. Węzły o przepustowości 200-300 Gb/s występują bowiem niekiedy jako węzły wewnątrz operatorskie, łącząc linie światłowodowe o pojedynczych czy podwójnych interfejsach, także w charakterze przelotowym. Wartość sumy przepustowości została dobrana w ten sposób by obejmowała węzeł łączący nie mniej niż pięć linii światłowodowych, wykorzystywanych obecnie przez operatorów.

II.2. Punkty elastyczności

Informacja na temat punktu elastyczności będzie pozwalała na szczegółowe prześledzenie topologii sieci oraz na logiczne powiązanie poszczególnych węzłów i punktów adresowych wskazanych przez sprawozdawcę. Definicja punktu elastyczności określona w § 2 projektu

rozporządzenia jest dwudzielna i pozwala na zaraportowanie szerokiego wachlarza punktów w topologii sieci.

Tak jak w przypadku węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej konieczne jest określenie unikalnego identyfikatora, typu punktu elastyczności identyfikowanego przez kod zawarty w słowniku określonym w załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia oraz wskazanie z jakiego węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej zasilany jest dany punkt elastyczności. Ponadto wskazaniu będzie podlegało czy dany punkt elastyczności jest elementem własnym, czy współdzielonym z innym operatorem. Z punktu widzenia współpracy międzyoperatorskiej konieczne jest także zakwalifikowanie punktu elastyczności do jednej z dwóch kategorii: punktu dostępu do usług (dalej także jako PDU) albo do innego rodzaju punktu elastyczności. Informacja o tym, że punkt elastyczności stanowi PDU wskazuje na możliwość udzielenia dostępu do takiego elementu infrastruktury innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. Zakwalifikowanie punktu elastyczności do kategorii PDU powoduje powstanie obowiązku określenia technologii dostępowej odnoszącej się do tego elementu infrastruktury, tak jak w przypadku węzła sieci telekomunikacyjnej. Analogicznie, także te technologie określone są przez odwołanie do słownika nr 1 umieszczonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia. Słownik ten zawiera wszystkie najbardziej powszechnie stosowane obecnie technologie dostępowe. Rozporządzenie wprowadza możliwość poszerzenia tego katalogu, poprzez wskazanie innej technologii dostępowej określonej w systemie sprawozdawczym Prezesa UKE. Także wyłącznie w odniesieniu do punktów elastyczności stanowiących PDU konieczne jest podanie informacji na temat możliwości świadczenia usług określonych w słowniku z załącznika nr 2 do rozporządzenia. Jednocześnie, również w przypadku gdy dany punkt elastyczności stanowi PDU, należy określić medium transmisyjne posługując się również w tym przypadku słownikiem zawartym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

W dalszej kolejności konieczne jest także określenie informacji o lokalizacji konkretnego punktu elastyczności i finansowaniu go ze środków publicznych. Zakres tych informacji jest tożsamy z informacjami na temat lokalizacji węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej.

II.3. Przebiegi linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu

Z uwagi na konieczność zapewnienia rzetelności danych na najwyższym poziomie, preferowane jest przekazanie informacji w postaci wektorowej, która w najwierniejszy sposób określa faktyczny przebiegi linii kablowej.

W każdym z przypadków konieczne jest określenie identyfikatora przebiegu linii kablowej oraz jej punktu początkowego i końcowego poprzez nawiązanie do innych elementów infrastruktury, czyli węzłów publicznych sieci telekomunikacyjnej i punktów elastyczności. Rozporządzenie nie definiuje punktu początkowego linii kablowej. Jeśli informacja jest przekazywana w postaci innej niż wektorowa konieczne jest także określenie punktów załamania przebiegu linii kablowej, które pozwolą na jak najwierniejsze odwzorowanie faktycznego przebiegu.

Ponadto, przekazywane będą również informacje o medium wykorzystywanym w przebiegu linii kablowej, finansowaniu ze środków publicznych oraz ewentualnym zakwalifikowaniu linii kablowej jako spełniającej kryterium infrastruktury o dużym znaczeniu.

Ponadto konieczne jest przekazanie informacji odnoszących się do włókien światłowodowych w zakresie ich liczby w kablu, ich obecnego wykorzystania oraz możliwości udostępnienia. Należy także zwrócić uwagę na określenie rodzaju linii kablowej wykorzystywanej do zestawienia traktu, a więc informacji w jaki sposób przebieg linii kablowej jest prowadzony. Do tego konieczne jest posłużenie się słownikiem zawartym w załączniku nr 2 do rozporządzenia, który określa rodzaje linii. Informacje te mają na celu umożliwienie odpowiedniego kierowania

finansowania publicznego, w szczególności uwzględniając wymóg maksymalnego wykorzystania istniejących, wolnych zasobów infrastruktury.

W przypadku „linii niejednorodnych” to jest takich, w których dochodzi do zmiany rodzaju traktu, należy wskazać, że wzór formularza z tabeli II.3. opisuje sposób raportowania linii, w których zmiana traktu wynika np. z konieczności ominięcia przeszkód terenowych na krótkich odcinkach linii.

II.4. Komórki stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych

W zakresie infrastruktury duże znaczenie mają także informacje odnoszące się do komórek stacji bazowych sieci ruchomych. Informacje te odnoszą się do faktycznie wykorzystywanych urządzeń zawartych w komórkach sieci ruchomych, ich funkcjonalności oraz specyfiki. Oprócz tych informacji we wzorze formularza z tabeli II.4. wskazano także na konieczność określenia typowych dla infrastruktury informacji o nadanym unikalnym identyfikatorze komórki oraz stacji bazowej, a także o lokalizacji anteny. Wśród informacji dystynktywnych dla tego elementu infrastruktury podlegającego inwentaryzacji wskazano na: określenie czy stacja bazowa stanowi instalację telekomunikacyjną budynku, identyfikację technologii dostępowej z wykorzystaniem słownika zawartego w załączniku nr 2 do rozporządzenia, wysokość zawieszenia anteny nad poziomem gruntu, identyfikację wykorzystywanego pasma radiowego w sieciach ruchomych z wykorzystaniem słownika zawartego w załączniku nr 2 do rozporządzenia, szerokość kanału i częstotliwość środkową wyrażone w MHz, rodzaj duplexu, procentowy udział DL w TDD, procentowy udział UL w TDD, odstęp między podnośnymi, maksymalną modulację danych na łączu w dół, maksymalną modulację danych na łączu w górę, minimalny kąt elektrycznego pochylenia anteny, maksymalny kąt elektrycznego pochylenia anteny, informacje o producencie anteny, modelu anteny, azymucie anteny, zastępczą moc promieniowania izotropowego, moc sygnału referencyjnego, aktywny system antenowy, charakterystykę tłumienia H, charakterystykę tłumienia V, dane katalogowe anteny, zysk energetyczny anteny, technologię MIMO, maksymalną liczbę warstw SU-MIMO łącza „w dół”, maksymalną liczbę warstw MU-MIMO łącza „w dół”, maksymalną liczbę warstw MIMO łącza „w górę”, agregację pasm – maksymalną liczbę kanałów (CC), agregację pasm – maksymalne pasmo zagregowane, maksymalny procent wykorzystywania zasobów radiowych.

Wzór formularza z tabeli II.4. zawiera łącznie 44 pola, które opisują atrybuty komórek stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych. Wymienione atrybuty są niezbędne w celu pozyskania informacji o faktycznie pracujących stacjach, wyznaczenia rzeczywistych zasięgów stacji i sieci oraz charakterystyk jakościowych sieci komórkowych.

Poniższa tabela przedstawia listę atrybutów wraz z ich uzasadnieniem, ze szczególnym wskazaniem celu ich wykorzystywania:

- weryfikacja parametrów komórek pracujących stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych – litera „a”,
- wyznaczenie zasięgu komórki stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych – litera „b”,
- wyznaczenie parametrów jakościowych sygnału komórki stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych – litera „c”.

W poniższej tabeli zawarto uzasadnienie potrzeby zbierania poszczególnych atrybutów zawartych we wzorze formularza z tabeli II.4.

Nr	Nazwa pola	Uzasadnienie dla atrybutu	Szczegółowe uzasadnienie dla atrybutu
1	Identyfikator stacji bazowej	nie dotyczy	Wykorzystywany do identyfikacji stacji bazowej i powiązania z bazą wydanych pozwoleń radiowych lub dokonanych wpisów

Nr	Nazwa pola	Uzasadnienie dla atrybutu	Szczegółowe uzasadnienie dla atrybutu
			do rejestru urządzeń używanych bez pozwolenia.
2	Identyfikator komórki	nie dotyczy	Wykorzystywany do identyfikacji komórki stacji bazowej i powiązania z bazą wydanych pozwoleń radiowych lub dokonanych wpisów do rejestru urządzeń używanych bez pozwolenia.
3	Instalacja telekomunikacyjna budynku	a	Możliwość uwzględnienia w całościowym zasięgu instalacji telekomunikacyjnych budynku. Instalacje tego rodzaju będą wykluczone z obliczeń zasięgów na zewnątrz budynków.
4	Identyfikator wykorzystywanej technologii dostępowej w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci w ujęciu całościowym oraz pracujących w danej technologii.
5	Szerokość geograficzna lokalizacji anteny	a, b	Atrybut opisujący lokalizację źródła emisji. Niezbędny do obliczeń propagacyjnych oraz zasięgu komórki w danej lokalizacji.
6	Długość geograficzna lokalizacji anteny	a, b	Atrybut opisujący lokalizację źródła emisji. Niezbędny do obliczeń propagacyjnych oraz zasięgu komórki w danej lokalizacji.
7	Wysokość zawieszenia środka elektrycznego anteny nad poziomem gruntu	a, b	Atrybut opisujący wysokość zawieszenia anteny o znacznych wymiarach geometrycznych, wymagany do zamodelowania wysokości źródła emisji nad poziomem terenu i niezbędny do obliczeń propagacyjnych oraz zasięgu komórki w danej lokalizacji.
8	Identyfikacja pasma	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci w ujęciu całościowym oraz pracujących w danej technologii.
9	Szerokość kanału	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci w ujęciu całościowym oraz pracujących w danej technologii.
10	Częstotliwość środkowa kanału	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci w ujęciu całościowym oraz pracujących w danej technologii.
11	Współczynnik szumów	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci. Charakteryzuje szумы własne odbiornika stacji bazowej.

Nr	Nazwa pola	Uzasadnienie dla atrybutu	Szczegółowe uzasadnienie dla atrybutu
12	Rodzaj duplexu	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci.
13	Procentowy udział DL w TDD	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci. Wpływa na maksymalną przepływność na łączu w dół.
14	Procentowy udział UL w TDD	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci. Wpływa na maksymalną przepływność na łączu w górę.
15	Odstęp między podnośnymi (SCS)	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci.
16	Maksymalna modulacja danych na łączu w dół	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci. Wpływa bezpośrednio na maksymalną przepływność łącza.
17	Maksymalna modulacja danych na łączu w górę	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci. Wpływa bezpośrednio na maksymalną przepływność łącza.
18	Producent anteny	nie dotyczy	Atrybut wykorzystywany do identyfikacji anten umieszczonych w bazie referencyjnej.
19	Model anteny	nie dotyczy	Atrybut wykorzystywany do identyfikacji anten umieszczonych w bazie referencyjnej.
20	Dane katalogowe anteny	a, b	Dane katalogowe są niezbędne do precyzyjnych obliczeń propagacyjnych i zasięgowych.
21	Kąt mechanicznego pochylenia anteny	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych.
22	Minimalny kąt elektrycznego pochylenia anteny	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych.
23	Maksymalny stosowany kąt elektrycznego pochylenia anteny	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych.
24	Azymut anteny	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych.
25	Zastępcza moc promieniowana izotropowo (EIRP)	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych.
26	Moc sygnału referencyjnego	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych. Pozwala wyznaczyć maksymalny zasięg komórki.
27	Fizyczna moc kanału współdzielonego dla łącza „w dół” (PDSCH)	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci. Wykorzystywany do wyznaczania przepływności danych na obszarze w kierunku do użytkownika.
28	Aktywny System Antenowy (AAS)	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych. Determinuje metodę wyznaczania zasięgu komórki.

Nr	Nazwa pola	Uzasadnienie dla atrybutu	Szczegółowe uzasadnienie dla atrybutu
29	Charakterystyka tłumienia H	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych. Wpływa bezpośrednio na zasięg komórki.
30	Charakterystyka tłumienia V	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych. Wpływa bezpośrednio na zasięg komórki.
31	Zysk energetyczny anteny	a, b	Atrybut wykorzystywany do obliczeń propagacyjnych i zasięgowych. Wpływa bezpośrednio na zasięg komórki.
32	Technologia MIMO	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci. Wpływa na efektywność widmową transmisji.
33	Liczba transmitowanych przez antenę wiązek	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci.
34	Liczba odbieranych przez antenę wiązek	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci.
35	Zakres sterowania wiązki w płaszczyźnie poziomej	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci.
36	Zakres sterowania wiązki w płaszczyźnie pionowej	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci.
37	Krok wiązki w płaszczyźnie poziomej	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci.
38	Krok wiązki w płaszczyźnie pionowej	a, b, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu zasięgów oraz parametrów jakościowych sieci.
39	Maksymalna liczba warstw SU-MIMO łącza „w dół”	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci. Wpływa na efektywność widmową transmisji.
40	Maksymalna liczba warstw MU-MIMO łącza „w dół”	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci. Wpływa na efektywność widmową transmisji.
41	Maksymalna liczba warstw MIMO łącza „w górę”	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci. Wpływa na efektywność widmową transmisji.
42	Agregacja pasm – maksymalna liczba kanałów	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci. Wpływa bezpośrednio na maksymalną przepływność danych do użytkownika.
43	Agregacja pasm – maksymalne pasmo zagregowane	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci. Wpływa bezpośrednio na maksymalną przepływność danych do użytkownika.

Nr	Nazwa pola	Uzasadnienie dla atrybutu	Szczegółowe uzasadnienie dla atrybutu
44	Maksymalny procent wykorzystania zasobów radiowych	a, c	Atrybut wykorzystywany przy obliczaniu parametrów jakościowych sieci.

II.5. Linie bezprzewodowe

W projektowanym rozporządzeniu zbierane są informacje na temat linii bezprzewodowych, które są wykorzystywane do zestawienia elementów sieci ruchomych.

II.6. Zasięg ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych

Zasięg sieci ruchomych opisywany będzie w oparciu o siatkę referencyjną, określającą podział terytorium Polski na pola o bokach 100 m na 100 m. Siatka ta zostanie wprowadzona do narzędzia teleinformatycznego Prezesa UKE. Stanowić będzie tym samym wspólną podstawę sprawozdawczości operatorów, zapewniając porównywalność świadczonych usług. Wymiar boków pól siatki został określony na maksymalnym poziomie dopuszczonym w Wytycznych BEREC, minimalizując obciążenia operatorów związane z obowiązkami w ramach inwentaryzacji, przy zachowaniu pełnych walorów informacyjnych. Pola te następnie będą opisywane przez sprawozdawców za pomocą danych wskazanych w omawianej w tej sekcji tabeli. Dane będą zbierane przede wszystkim w celu pozyskania materiału do weryfikacji informacji dotyczących komórek stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych.

Pierwszym i najważniejszym krokiem w przekazywaniu informacji o pokryciu sygnałem sieci ruchomych jest określenie unikalnego identyfikatora pola siatki referencyjnej, do którego odnosić się będą poniżej opisane informacje.

Następnie konieczne jest wskazanie wszelkich występujących kombinacji identyfikacji pasma i identyfikacji technologii dostępowej.

W celu identyfikacji pasma w obrębie pola siatki referencyjnej w omawianej tabeli wskazano pasma częstotliwości, na których świadczone są usługi w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych. Wyjątkiem jest tutaj pasmo 26000 MHz na którym, w chwili obecnej, nie są świadczone żadne usługi w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych. Pasma to zostało już jednak zharmonizowane globalnie (na konferencji WRC-19) oraz na poziomie europejskim (w decyzji wykonawczej Komisji nr 2020/590) i uznane za jedno z pionierskich pasm dla sieci 5G. W związku z powyższym, oraz z uwagi na fakt, że wkrótce przewiduje się rozdysponowanie pasma 26000 MHz na cele łączności ruchomej, za celowe uznano umieszczenie tego zakresu częstotliwości w omawianym wzorze formularza z tabeli II.6.

Z kolei identyfikacja technologii dostępowej stosowanej w opisywanym polu siatki referencyjnej następuje z wykorzystaniem odpowiednich słowników zawartych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

Co ważne, możliwe jest określenie wielu takich kombinacji pasma i technologii dostępowej w ramach jednego pola siatki referencyjnej.

Opisanie pola siatki referencyjnej wiąże się także z określeniem kodów poziomu zasięgu na zewnątrz i wewnątrz budynków znajdujących się w odpowiednim polu siatki referencyjnej. Szczegółowy sposób liczenia klas zasięgu został oparty o Wytyczne BEREC i powinien być spełniony dla przynajmniej 95% powierzchni pola siatki. Dobór czterech poziomów kodu zasięgu także realizuje założenia Wytycznych BEREC, minimalizując nakłady organizacyjne ze strony sprawozdających oraz zapewniając maksymalną wartość informacyjną dla użytkowników systemu. Podejście takie jest również stosowane z powodzeniem przez inne kraje

członkowskie Unii Europejskiej takie jak Francja i Irlandia. Kalkulacja zasięgów winna uwzględniać w szczególności rzeczywisty ruch danych w sieci, oparty na realnych założeniach związanych z obciążeniem komórek, obliczony w oparciu o modele statystyczne popytu na usługi szerokopasmowe.

Informację o teoretycznym poziomie sygnału wewnątrz i na zewnątrz budynków wylicza się na podstawie systemów planowania zasięgów sprawozdawcy.

Następnie w powiązaniu z polem siatki referencyjnej konieczne jest podanie informacji o prędkości maksymalnej w rozbiciu na ruch w stronę użytkownika jak i od użytkownika. Wymóg podania prędkości maksymalnej wynika z Wytycznych BEREC. Objasnienie prędkości maksymalnej zostało wprowadzone w części III załącznika nr 1 do rozporządzenia. Ostatnią z informacji przekazywanych w ramach omawianej tabeli jest informacja o tym czy dana sieć stanowi szybką sieć telekomunikacyjną. Sieć ta została opisana w objaśnieniach dotyczących sposobu wypełnienia pola w tabeli.

III. Charakterystyka usług świadczonych w punktach adresowych przy wykorzystaniu stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych

Załącznik do rozporządzenia posługuje się pojęciem punktu adresowego objętego stacjonarną publiczną siecią telekomunikacyjną, które oznacza budynek już podłączony do sieci sprawozdawcy i świadczona jest usługa transmisji danych umożliwiająca szerokopasmowy dostęp do Internetu.

Przechodząc do poszczególnych zapisów tabeli opisującej charakterystykę świadczonych należy odnieść się w pierwszej kolejności do kwestii identyfikatora punktu adresowego, który skonstruowany jest tak jak w przypadku elementów infrastruktury.

W przypadku każdego punktu adresowego należy określić:

- identyfikator bezpośrednio nadrzędnego punktu elastyczności, z którego zasilany jest punkt adresowy,
- identyfikator podmiotu obcego, o którym mowa we wzorze formularza z tabeli I, jeśli punkt adresowy jest sprawozdawany, w związku z tym, że sprawozdawca uzyskał do niego dostęp dzięki infrastrukturze innego podmiotu,
- technologię dostępową i medium transmisyjne, jeśli sprawozdawca uzyskał dostęp do danego punktu adresowego dzięki infrastrukturze innego podmiotu,
- lokalizację punktu adresowego – konieczne jest wskazanie identyfikatorów TERC, SIMC i ULIC z krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz współrzędnych geograficznych możliwych do wskazania,
- maksymalną prędkość usługi dostępu do szerokopasmowego Internetu w rozróżnieniu na ruch w stronę użytkownika jak i ruch od użytkownika,
- czy w budynku znajduje się własna instalacja telekomunikacyjna budynku sprawozdawcy, z określeniem medium wykorzystanego do jej realizacji,
- technologię dostępową w budynku, z wykorzystaniem słownika wskazanego w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
- medium transmisyjne prowadzące do budynku, z wykorzystaniem słownika wskazanego w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

W dalszej części tej sekcji formularza należy przekazać informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, z uwzględnieniem dostępu bezprzewodowego (FWA). Przekazaniu podlegają także informacje o usługach świadczonych w danym punkcie adresowym w pakiecie z usługą dostępu do Internetu tj. telewizji cyfrowej, radiu i usługach komunikacji głosowej. W zakresie informacji o jakości

usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu konieczne jest określenie liczby użytkowników korzystających z tej usługi o poszczególnych prędkościach oraz w rozbiciu na status użytkownika (czy jest on konsumentem czy też nie). W celu określenia prędkości konieczne jest posłużenie się słownikiem zawartym w załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia lub – w przypadku wartości tam niewskazanych – dokonanie wyboru innych wartości, określonych w systemie prowadzonym przez Prezesa UKE.

IV. Obiekty budowlane umożliwiające kolokację

Zakres danych zbieranych w ramach tej grupy informacji jest niezwykle istotny z punktu widzenia współpracy międzyoperatorskiej i nie odbiega od zakresu danych zbieranych na podstawie obecnie obowiązujących regulacji.

Załącznik nr 2

Treść załącznika nr 2 jest poświęcona prezentacji zestawu słowników dopuszczalnych wartości parametrów wymaganych w określonych polach wzorów formularzy określonych w załączniku nr 1. Wprowadzenie w załączniku nr 2 słowników dopuszczalnych wartości parametrów pozwala na znaczące zmniejszenie objętości wzorów formularzy przy jednoczesnym ich rozszerzeniu o parametry niezbędne Prezesowi UKE przy prowadzeniu inwentaryzacji.

Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa.

Regulacje zawarte w projekcie będą miały wpływ na zwiększenie obowiązków informacyjnych przedsiębiorstw.

Projekt nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom i Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto z chwilą skierowania do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania, projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji (MC) Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 11.04.2024 Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 29 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji Nr ...

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 29 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwanej dalej „Megaustawą”. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw informatyzacji określa w drodze rozporządzenia:

- rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, informacje o świadczonych w pakiecie z tymi usługami usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1,,
- szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych,
- szczegółowy zakres i sposób prezentowania informacji w inwentaryzacji,
- wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanemu dalej „Prezesem UKE”, informacji wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania.

W chwili obecnej obowiązuje rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 45). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika ze zmiany delegacji ustawowej dokonanej na mocy ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, które w odniesieniu do dotychczasowych regulacji zmieniają podmiotowy zakres obowiązku informacyjnego, wprowadzają zmiany w zakresie zakresu przekazywanych danych i ich nazewnictwa oraz ujednolicają terminy przekazania danych.

Zgodnie z nowymi przepisami do przekazania danych obowiązane będą wszystkie jednostki samorządu terytorialnego, nie zaś tylko te, które wykonują działalność w zakresie telekomunikacji, o której mowa w art. 3 Megaustawy. Jednocześnie, z obowiązku tego zwolnione zostaną państwowe jednostki organizacyjne.

W zakresie danych podlegających przekazaniu wprowadzono ograniczenie dotyczące danych o usługach usług komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, które będą podlegały przekazaniu wyłącznie w przypadku ich świadczenia w pakiecie z danymi o usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.

Ujednolicono termin przekazania danych o usługach i obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, a także termin przekazania oświadczenia o nieposiadaniu danych. Nowe regulacje wskazują, że dane te należy przekazać do 28 lutego, co jest spójne z terminem przekazania danych o infrastrukturze i sieciach telekomunikacyjnych za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku.

W odniesieniu do przepisów obowiązujących dotychczas sformułowanie „budynki umożliwiające kolokację” zastąpione zostało zwrotem „obiekty budowlane umożliwiające kolokację” natomiast „usługi telefoniczne”, zwrotem „usługi komunikacji głosowej”.

Podsumowując, rozporządzenie powinno zostać wydane ze względu na konieczność dostosowania obecnej regulacji do treści ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem regulacji jest zapewnienie kompletnego źródła danych dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o usługach komunikacji głosowej, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, o pokryciu istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowej transmisji danych oraz budynkami umożliwiającymi kolokację, a także o przebiegu światłowodowych i innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Sporządzanie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych jest praktyką powszechną wśród państw członkowskich Unii Europejskiej. W niemalże wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej opracowano założenia legislacyjne dotyczące inwentaryzacji. Inwentaryzacja w krajach Unii jest zróżnicowana zarówno pod względem sposobu realizacji obowiązku sprawozdawczego, jak i pod względem jego zakresu.

Za „Study on Broadband and Infrastructure Mapping” (https://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=8455) wskazać należy, że zakres informacji zbieranych w innych państwach członkowskich bywa odmienny, niemniej skupia się wokół informacji na temat świadczonych usług, infrastruktury, popytu oraz inwestycji. Zakres informacji przedstawia poniższa tabela.

Państwo	Usługi	Infrastruktura	Popyt	Inwestycje
Austria	x	x	x	
Belgia	x	x		
Bułgaria				
Cypr		x	x	
Chorwacja	x	x		
Republika Czeska	x	x		
Dania	x	x		
Estonia		x		
Finlandia	x		x	
Francja	x	x		x
Niemcy	x	x	x	
Grecja	x			
Węgry	x			
Irlandia	x			
Włochy	x	x		
Łotwa				
Litwa	x			x
Luksemburg	x			
Malta				
Holandia		x		
Portugalia		x		
Rumunia				

Słowacja	x			
Słowenia	x	x		
Hiszpania	x			
Szwecja	x	x	x	x

Należy zaznaczyć, że zakres zbieranych informacji w poszczególnych państwach członkowskich będzie rozszerzany, a w przypadku niektórych państw członkowskich planowane jest nowe podejście do inwentaryzacji na tych samych polach. W poniższej tabeli wskazano, w jakich obszarach inwentaryzacji planowane są zmiany w poszczególnych państwach członkowskich.

Państwo	Usługi	Infrastruktura	Popyt	Inwestycje
Austria	x	x		
Belgia	x	x		
Bułgaria				
Cypr	x		x	
Chorwacja	x	x		
Republika Czeska		x		
Dania	x			
Estonia	x	x		
Finlandia	x		x	
Francja	x	x		x
Niemcy				x
Grecja				
Węgry		X		
Irlandia	X			
Włochy				
Łotwa		X		
Litwa				
Luksemburg				
Malta				
Holandia				
Portugalia		X		
Rumunia		X		
Słowacja				
Słowenia				
Hiszpania				
Szwecja				

W nawiązaniu do powyższych informacji dotyczących państw UE należy podkreślić, że projektowane rozporządzenie wpisuje się w unijne podejście do zagadnienia inwentaryzacji, w szczególności jeśli chodzi o zakres zbieranych informacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes UKE	1	Megaustawa	Prezes UKE jako organ właściwy w zakresie sporządzenia inwentaryzacji.
Jednostki samorządu terytorialnego	2807	GUS	Przekazywanie informacji określonych projektowanym rozporządzeniem.
Podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej	720	PIT	Przekazywanie informacji określonych projektowanym rozporządzeniem.
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	3844	rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Przekazywanie informacji określonych projektowanym rozporządzeniem.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Cyfryzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Konsultacje będą trwały 10 dni, a projekt będzie dostępny dla wszystkich zainteresowanych osób. Projekt został także skierowany do następujących podmiotów:

- ☐ Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
- ☐ Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- ☐ Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- ☐ Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej
- ☐ Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- ☐ Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- ☐ Związek Miast Polskich,
- ☐ Naczelna Organizacja Techniczna,
- ☐ Związek Województw RP,
- ☐ Związek Gmin Wiejskich RP,
- ☐ Marszałkowie Województw,
- ☐ Unia Metropolii Polskich,
- ☐ Unia Miasteczek Polskich,
- ☐ Związek Powiatów Polskich,
- ☐ Krajowa Izba Gospodarcza,
- ☐ Polskie Towarzystwo Informatyczne,
- ☐ Stowarzyszenie „Miasta w Internecie”,
- ☐ Fundacja Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego.

Projekt zostanie również przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną omówione w raporcie z konsultacji społecznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania	Budżet państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Szacuje się, że wejście w życie projektowanej regulacji będzie skutkować koniecznością poniesienia przez budżet państwa kosztów w wysokości.....

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							niemierzalne
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							niemierzalne
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							niemierzalne
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zwiększenie ilości informacji zebranych w ramach inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych umożliwi przedsiębiorcom telekomunikacyjnym skuteczniejsze planowanie inwestycji, co skutkować będzie szybszym rozwojem rynku telekomunikacyjnego. Przełoży się to na korzyści dla dużych przedsiębiorstw telekomunikacyjnych w zakresie lepszej dostępności do świadczonych przez nie usług, a także wzrost liczby abonentów tych usług. Przedsiębiorstwa spoza branży telekomunikacyjnej będą mogły łatwiej projektować i organizować systemy teleinformatyczne zarządzania, automatyzacji produkcji, kontaktu z odbiorcami i badania rynku.						

	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zwiększenie ilości informacji zebranych w ramach inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych umożliwi przedsiębiorcom telekomunikacyjnym skuteczniejsze planowanie inwestycji, co skutkować będzie szybszym rozwojem rynku telekomunikacyjnego. Przełoży się to na korzyści dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw spoza branży telekomunikacyjnej w zakresie lepszej dostępności usług telekomunikacyjnych, a także zmniejszenie cen tych usług, wynikające ze wzrostu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Informacje prezentowane w inwentaryzacji na podstawie projektu rozporządzenia będą ułatwiały przedsiębiorcom telekomunikacyjnym przeprowadzanie inwestycji infrastrukturalnych m.in. we współpracy z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. To z kolei będzie prowadziło do zwiększania konkurencyjności usługowej i infrastrukturalnej, które pozytywnie wpłyną na dostępność usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych. Dane zbierane na podstawie projektu rozporządzenia będą stanowiły podstawę do kontrolowania jakości usług telekomunikacyjnych oraz będą pozwalały ustalać możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych w konkretnych lokalizacjach, co poprzez mechanizm konkurencji rynkowej pozytywnie przełoży się na wzrost jakości usług świadczonych na rzecz użytkowników końcowych.
	przedsiębiorcy telekomunikacyjni	Projekt rozporządzenia zmienia zakres obowiązku sprawozdawczego, co spowoduje konieczność zbierania i przekazywania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych nowych informacji. Zmiana zakresu obowiązku sprawozdawczego przyczyni się do zwiększenia użyteczności inwentaryzacji dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych zainteresowanych w szczególności współkorzystaniem z infrastruktury telekomunikacyjnej i kolokacją urządzeń telekomunikacyjnych.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: zwiększenie zakresu przekazywanych danych	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	

Komentarz:

Zmiana zakresu danych przekazywanych na podstawie projektowanego rozporządzenia, spowoduje zwiększenie ilości danych jakie będą przekazywane. Zwiększenie ilości danych będzie dotyczyło istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz komórek stacji bazowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych.

Wprowadzenie rozporządzenia nie spowoduje powstania dodatkowych procedur ani nie zlikwiduje żadnych procedur.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie przyczyni się do stworzenia warunków sprzyjających rozwojowi przedsiębiorczości oraz zapobiegania wykluczeniu cyfrowemu, a przez to pośrednio może wpływać na tworzenie nowych miejsc pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne: ...	

Omówienie wpływu	Projekt określa zakres informacji o infrastrukturze i usługach telekomunikacyjnych przekazywanych Prezesowi UKE przez podmioty obowiązane. Dane te są publicznie dostępne, w związku z czym podmioty działające na rynku telekomunikacyjnym mogą wykorzystywać je jako narzędzie służące do planowania inwestycji i optymalizacji kosztów budowy sieci telekomunikacyjnych. Jednocześnie omawiane informacje służą określeniu obszarów, w których ze względu na niewystarczający dostęp do usług szerokopasmowych niezbędna jest interwencja państwa. Zebranie i wykorzystanie danych, o których mowa w projekcie rozporządzenia, przyczyni się zatem do rozwoju inwestycji w zakresie telekomunikacji (m. in. przez wykorzystanie istniejącej już infrastruktury), a co za tym idzie zwiększenia konkurencyjności na rynku telekomunikacyjnym i zredukowania cen usług telekomunikacyjnych. To, oraz wsparcie w obszarach gdzie zasięg mobilnych usług szerokopasmowych jest niewystarczający, przyczyni się do zwiększenia dostępu do tych usług i rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi w terminie 2 lat od jego wejścia w życie. Ewaluacja zostanie dokonana w oparciu o dane wskazujące na stosunek liczby sprawozdań lub oświadczeń przekazanych w sposób prawidłowy w ramach inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych do liczby podmiotów obowiązanych do przekazania ww. sprawozdań lub oświadczeń.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie organizacji, funkcjonowania oraz wymagań technicznych dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego

Na podstawie art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 748 oraz z 2024 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu skróty i definicje oznaczają:

- 1) centra powiadamiania ratunkowego - centra powiadamiania ratunkowego, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) dane - dane, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 1 oraz w art. 390 ust. 1 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), dotyczące abonenta będącego konsumentem oraz dane, o których mowa w art. 337 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, dotyczące abonenta niebędącego konsumentem;
- 3) certyfikat - elektroniczne zaświadczenie będące elementem infrastruktury klucza publicznego, służące zapewnieniu poufności przesyłanych danych i informacji oraz bezpieczeństwa procesu uwierzytelniania użytkownika, wydawane przez podmiot odpowiedzialny za tę infrastrukturę;
- 4) informacje o lokalizacji - określone w art. 336 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego;
- 5) jednostki służb - jednostki służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, wymienione w art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej;
- 6) PLI CBD - system, o którym mowa w art. 337 ust. 3 ustawy z dnia- Prawo komunikacji elektronicznej, funkcjonujący w formie systemu teleinformatycznego „Platforma Lokalizacyjno-Informacyjna z Centralną Bazą Danych”;
- 7) sieć teleinformatyczna na potrzeby obsługi numerów alarmowych - sieć teleinformatyczna, o której mowa w art. 2 pkt 5 ustawy.

§ 2. 1. Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „CP SPR”, zapewnia dystrybucję informacji o lokalizacji i danych udostępnianych przez PLI CBD, w przypadku gdy właściwe służby nie posiadają własnych punktów centralnych, o których mowa w art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej, przez:

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – administracja publiczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2708).

- 1) obsługę przekazania do PLI CBD zapytania o informacje o lokalizacji i dane z systemu teleinformatycznego powiadamiania ratunkowego, wspierającego obsługę zgłoszeń alarmowych i systemów teleinformatycznych jednostek służb;
- 2) obsługę przekazania z PLI CBD odpowiedzi z informacjami o lokalizacji i danymi do systemu teleinformatycznego powiadamiania ratunkowego, wspierającego obsługę zgłoszeń alarmowych i systemów teleinformatycznych jednostek służb;
- 3) obsługę przekazania do PLI CBD zapytań centrów powiadamiania ratunkowego i jednostek służb o informacje o lokalizacji i dane oraz odpowiedzi PLI CBD na te zapytania do centrów powiadamiania ratunkowego i jednostek służb, za pomocą protokołu komunikacyjnego sieci WWW (HTTPS) w przypadku awarii systemów, o których mowa w pkt 1, lub ich braku;
- 4) gromadzenie i przetwarzanie danych o połączeniach, w tym:
 - a) rejestrację faktu przekazania zapytania o informacje o lokalizacji i dane z centrów powiadamiania ratunkowego i jednostek służb do CP SPR, wraz ze wskazaniem czasu tej rejestracji,
 - b) rejestrację faktu przekazania zapytania o informacje o lokalizacji i dane z CP SPR do PLI CBD wraz ze wskazaniem czasu tej rejestracji,
 - c) rejestrację faktu przekazania odpowiedzi z informacjami o lokalizacji i danymi z PLI CBD do CP SPR wraz ze wskazaniem czasu tej rejestracji,
 - d) rejestrację faktu przekazania odpowiedzi z informacjami o lokalizacji i danymi z CP SPR do centrów powiadamiania ratunkowego i jednostek służb wraz ze wskazaniem czasu tej rejestracji.

2. Dane o połączeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, przechowuje się przez 12 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca, w którym nastąpiło połączenie.

§ 3. Połączenia między CP SPR a centrami powiadamiania ratunkowego i jednostkami służb są realizowane przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych w trybie bezpiecznego połączenia z wykorzystaniem certyfikatów.

§ 4. 1. Podmiot odpowiedzialny za obsługę, administrowanie oraz serwis techniczny sieci teleinformatycznej, o której mowa w § 3, jest odpowiedzialny również za obsługę, administrowanie oraz serwis techniczny CP SPR oraz:

- 1) zapewnia gromadzenie i przechowywanie danych o połączeniach realizowanych przez CP SPR przez 12 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca, w którym nastąpiły te połączenia, w celu zapewnienia kontroli obiegu informacji o lokalizacji i danych, statystyki oraz diagnostyki;
- 2) informuje użytkowników CP SPR o awariach uniemożliwiających przekazywanie przez CP SPR informacji o lokalizacji i danych oraz uniemożliwiających zapewnienie gromadzenia i przechowywania danych o połączeniach realizowanych przez CP SPR;
- 3) udostępnia użytkownikom CP SPR, na ich wniosek, dane o połączeniach, o których mowa w pkt 1.

2. Dane o połączeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie zawierają treści przesyłanych informacji o lokalizacji i danych, o których mowa w § 2. Dane o połączeniach obejmują datę przekazania, za pośrednictwem CP SPR, informacji o lokalizacji i danych między systemami teleinformatycznymi.

3. Zapytania i odpowiedzi, o których mowa w § 2, mają formę komunikatów zgodnych ze specyfikacją techniczną ETSI TS 102 164.

§ 5. 1. Lokalizacja CP SPR zapewnia w szczególności kontrolę dostępu, sygnalizację pożarową, klimatyzację, ochronę przepięciową i rezerwowe zasilanie.

2. Lokalizacja CP SPR zapewnia ciągłość działania CP SPR w przypadku braku zasilania w energię elektryczną, pożaru lub przerwania łączności, z uwzględnieniem przepisów w zakresie lokalizacji PLI CBD wydanych na podstawie art. 337 ust. 6 ustawy z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej.

3. CP SPR jest wyposażony w rozwiązania architektoniczne i teleinformatyczne, które zapewniają w szczególności:

- 1) zachowanie ciągłości funkcjonowania CP SPR, w tym podczas prowadzenia prac serwisowych;
- 2) zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem do jakiegokolwiek części CP SPR;
- 3) zabezpieczenie przed możliwymi atakami, również w przypadku ataku przez sieć teleinformatyczną.

§ 6. Do organizacji i funkcjonowania punktów centralnych służb, o których mowa w art. 337 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej, stosuje się odpowiednio przepisy § 2-5.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zamieszczonego w art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego, zwanej dalej „ustawą”, dla ministra właściwego do spraw administracji publicznej (Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji) do określenia, w drodze rozporządzenia, organizacji, funkcjonowania i wymagań technicznych dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego. Niniejsze rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 grudnia 2015 r. w sprawie centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb. Konieczność wydania rozporządzenia wynika z uchylecia ustawy - Prawo telekomunikacyjne, zastąpienia jej Prawem komunikacji elektronicznej i przeniesienia delegacji ustawowej z Prawa telekomunikacyjnego do ustawy.

Zgodnie z § 2 rola centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, zwanego dalej „CP SPR”, nie ogranicza się wyłącznie do obsługi zapytań o określone informacje i dane z Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych, lecz również przekazywania: – danych skierowanych z zewnętrznych systemów monitoringu, z których kierowane są zgłoszenia alarmowe, do centrów powiadamiania ratunkowego, – danych związanych z obsługą zgłoszeń alarmowych skierowanych od podmiotów, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, do centrów powiadamiania ratunkowego, – danych pomiędzy Systemem Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, a zespołami ratownictwa medycznego, – zbiorów danych przestrzennych centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz związanych z tymi zbiorami usług udostępnianych za pomocą systemu teleinformatycznego Głównego Geodety Kraju.

W § 4 określone zostały szczegółowe zadania podmiotu odpowiedzialnego za obsługę, administrowanie oraz serwis techniczny CP SPR. Obejmują one: – informowanie użytkowników CP SPR o wszelkich awariach uniemożliwiających przekazywanie przez CP SPR informacji i danych czy uniemożliwiających zapewnienie gromadzenia i przechowywania danych o połączeniach realizowanych przez CP SPR, – uzgadnianie z użytkownikami CP SPR szczegółowych zasad realizacji przez CP SPR obsługi przekazywania informacji i danych, w tym w szczególności specyfikacji technicznych przekazywanych informacji i danych, – udostępniania, na wniosek, użytkownikom CP SPR przechowywanych danych o połączeniach realizowanych przez CP SPR, co może być istotne na potrzeby ewentualnych postępowań sądowych. Należy wyraźnie zaznaczyć, że przedmiotowe rozporządzenie nie reguluje kwestii przetwarzania danych osobowych. CP SPR wykorzystywany będzie do przesyłania różnego rodzaju informacji i danych pomiędzy różnymi systemami teleinformatycznymi. Celowo jednak nie wymieniono szczegółowego zakresu tych informacji i danych, pozostawiając te kwestie odrębnym przepisom, w szczególności regulującym funkcjonowanie tych systemów teleinformatycznych (tj. systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do wykonywania zadań centrów powiadamiania ratunkowego, Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji, Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego i Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych). Rola CP SPR ogranicza się wyłącznie do zapewnienia możliwości komunikacji pomiędzy tymi sieciami teleinformatycznymi. Ponadto, jak wskazano w § 4 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 przedmiotowego projektu rozporządzenia, wykaz połączeń realizowanych przez CP SPR – na potrzeby zapewnienia kontroli obiegu informacji i

danych, statystyki i diagnostyki – nie zawierają treści przesyłanych informacji i danych. Dotyczy on wyłącznie daty przekazania pomiędzy systemami teleinformatycznymi, za pośrednictwem CP SPR, informacji i danych.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.). Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu. Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie organizacji, funkcjonowania oraz wymagań technicznych dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 11.04.2024 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 748 oraz z 2024 r. poz. ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z uchyceniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i przeniesieniem delegacji ustawowej do ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest określenie w drodze rozporządzenia organizacji, funkcjonowania i wymagań technicznych dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy. Każde państwo stosuje własne rozwiązania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw administracji publicznej – jako organ właściwy do planowania i organizowania systemu powiadamiania ratunkowego na terenie kraju oraz nadzoru i koordynacji jego funkcjonowania (zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego)	1		Sprawne funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego.
Wojewodowie – jako organy, które tworzą centra powiadamiania ratunkowego (zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o	16		Sprawne funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego na terenie województw.

systemie powiadamiania ratunkowego)			
Podmioty wskazane w upoważnieniu ustawowym (tj. Policja, Państwowa Straż Pożarna i dysponenci zespołów ratownictwa medycznego)	3		Szybkie i sprawne podejmowanie akcji ratowniczych w oparciu o przekazane zgłoszenia alarmowe, w tym informacje i dane uzyskane z Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych (PLI CBD).

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz zostanie przesłany do następujących podmiotów:

- 1) Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- 2) Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- 3) Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- 4) Mazurska Służba Ratownicza,
- 5) Mazurskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- 6) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Służb Ratowniczych,
- 7) Krajowy Związek Zawodowy Pracowników Ratownictwa Medycznego,
- 8) Polskie Towarzystwo Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof,
- 9) Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego Niepublicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej,
- 10) Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego SP ZOZ,
- 11) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych,
- 12) Ogólnopolski Związek Zawodowy Ratowników Medycznych,
- 13) Polskie Towarzystwo Pielęgniarstwa Ratunkowego,
- 14) Społeczny Komitet Ratowników Medycznych,
- 15) Polskie Towarzystwo Medycyny Ratunkowej,
- 16) Polska Rada Ratowników Medycznych,
- 17) Konsultant Krajowy w dziedzinie medycyny ratunkowej,
- 18) Polski Związek Niewidomych,
- 19) Instytut Ratownictwa Medycznego,
- 20) Stowarzyszenie Dyspozytorów Medycznych w Polsce,
- 21) Business Centre Club,
- 22) Forum Związków Zawodowych,
- 23) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
- 24) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 25) Konfederacja Lewiatan,
- 26) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 27) Związek Rzemiosła Polskiego,

- 28) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
29) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
30) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
31) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym	duże przedsiębiorstwa												

(w mln zł, ceny stałe z r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
X nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak X nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie X nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		

☐ inne:		
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Minister do spraw Unii Europejskiej

Adam Szłapka

DPUE.720.244.2024.KWM(25)
Warszawa, 15 maja 2024 r.
Dot. RM-0610-14-24 (tekst ostateczny po RM)

Pani Joanna Knapieńska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy – *Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej*, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Sekretarz,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia

Agnieszka Bartol-Saurel
Sekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Gawkowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Cyfryzacji

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Sekretarz Rady Ministrów

Joanna Knapieńska

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-14-24

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, w ślad za przekazanym w dniu 21 maja 2024 r. projektem ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, przesyłam tabele zgodności oraz odwróconą tabelę zgodności.

Z poważaniem
Joanna Knapieńska
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

TABELA ZGODNOŚCI

21.05.2024

TYTUŁ USTAWY:		Projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej Projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.)		
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.), dalej jako „EKLE”		
Art. 1	Przedmiot, zakres stosowania i cele			
Art. 1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zharmonizowane ramy prawne regulujące sieci łączności elektronicznej, usługi łączności elektronicznej, urządzenia i usługi towarzyszące i niektóre aspekty urządzeń końcowych. Określa ona zadania krajowych organów regulacyjnych i, w stosownych przypadkach, innych właściwych organów oraz zbiór procedur w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania ram prawnych w obrębie Unii.	N		
Art. 1 ust. 2	2. Celami niniejszej dyrektywy są: a) wdrożenie rynku wewnętrznego w dziedzinie sieci i usług łączności elektronicznej	N		

	prowadzące do realizacji i rozpowszechniania sieci o bardzo dużej przepustowości, powstania zrównoważonej konkurencji, interoperacyjności usług łączności elektronicznej, dostępności, bezpieczeństwa sieci i usług oraz korzyści dla użytkownika końcowego; oraz b) zapewnienie świadczenia w całej Unii publicznie dostępnych, przystępnych cenowo usług dobrej jakości poprzez skuteczną konkurencję i wybór, aby sprostać sytuacjom, w których rynek nie zaspokaja w sposób zadowalający potrzeb użytkowników końcowych, w tym użytkowników z niepełnosprawnościami, tak aby mieli oni dostęp do usług na równi z innymi użytkownikami końcowymi oraz ustanowić niezbędne prawa użytkowników końcowych.			
Art. 1 ust. 3	3. Postanowienia niniejszej dyrektywy pozostają bez uszczerbku dla: a) wymogów określonych w przepisach prawa krajowego zgodnie z prawem Unii lub w przepisach prawa Unii dotyczących usług świadczonych przy użyciu sieci i usług łączności elektronicznej; b) środków wprowadzanych na szczeblu Unii lub na szczeblu krajowym zgodnie z prawem Unii, niezbędnych do realizacji celów leżących w interesie ogólnym, w szczególności związanych z ochroną danych osobowych i prywatności, regulacjami dotyczącymi treści programów i polityką audiowizualną; c) działań podejmowanych przez państwa członkowskie do celów zachowania porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego oraz obronności; d) przepisów rozporządzeń (UE) nr 531/2012 i (UE) 2015/2120 oraz dyrektywy 2014/53/UE.	N		

Art. 1 ust. 4	4. Komisja, Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej („BEREC”) i organy, których to dotyczy zapewniają zgodność ich przetwarzania danych osobowych z unijnymi przepisami w zakresie ochrony danych.	N		
Art. 2	Definicje Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	T	Art. 2 Pke	Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają: (...)
Art. 2 pkt 1	„sieć łączności elektronicznej” oznacza systemy transmisyjne, niezależnie do tego, czy opierają się na stałej infrastrukturze lub scentralizowanym zarządzaniu zasobami, oraz, w stosownych przypadkach, urządzenia przełączające lub routinguowe oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów przewodowo, za pomocą radia, środków optycznych lub innych rozwiązań wykorzystujących fale, w tym sieci satelitarnych, stacjonarnych (komutowanych i pakietowych, w tym internetu) i sieci ruchomych, elektroenergetycznych systemów kablowych, w zakresie, w jakim są one wykorzystywane do przekazywania sygnałów, w sieciach nadawania radiowego i telewizyjnego oraz sieciach telewizji kablowej, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji;	T	Art. 2 pkt 58 i 42 Pke	Art. 2 pkt 58 i 42 58) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji; 42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
Art. 2 pkt 2	„sieć o bardzo dużej przepustowości” oznacza albo sieć łączności elektronicznej, która w całości składa się z elementów światłowodowych co najmniej na odcinku do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi, albo sieć łączności elektronicznej, która jest w stanie zapewnić w typowych warunkach panujących w czasie największego natężenia ruchu podobną wydajność sieci pod względem dostępnego pasma „w górę” i „w dół” łączy,	T	Art. 2 pkt 57 Pke	57) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną: a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi, b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej, lub c) która umożliwia świadczenie usługi dostępu do internetu w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu w sieci, o podobnych parametrach jakościowych jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a – w przypadku sieci stacjonarnej lub jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. b

	odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności; wydajność sieci można uznać za podobną bez względu na to, czy doświadczenia użytkownika końcowego różnią się w zależności od z natury różnych cech charakterystycznych nośnika danych, za pomocą którego sieć ostatecznie łączy się z punktem zakończenia sieci;			– w przypadku sieci bezprzewodowej; podobne parametry jakościowe usługi dostępu do internetu odnoszą się do: pobierania i wysyłania danych, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności, a ich wartości spełniają wymagania określone w wytycznych Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej wydanych na podstawie art. 82 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.);
Art. 2 pkt 3	„rynkı ponadnarodowe” oznaczają rynki zdefiniowane zgodnie z art. 65 obejmujące Unię lub znaczną jej część, znajdujące się w więcej niż jednym państwie członkowskim;	T	Art. 199 ust. 1 i 2 Pke	Art. 199. 1. Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego wystąpić do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy potencjalnego rynku ponadnarodowego obejmującego Unię Europejską lub znaczną jej część i znajdującego się w więcej niż jednym państwie członkowskim. 2. W przypadku rynku właściwego określonego w decyzji Komisji Europejskiej jako rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, jego analizę.
Art. 2 pkt 4	„usługa łączności elektronicznej” oznacza usługę zazwyczaj świadczoną za wynagrodzeniem za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej, która obejmuje, z wyjątkiem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci lub usług łączności elektronicznej, następujące rodzaje usług: a) „usługę dostępu do internetu” zdefiniowaną w art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia (UE) 2015/2120; b) „usługę łączności interpersonalnej”; c) usługi polegające całkowicie lub częściowo na przekazywaniu sygnałów, takie jak usługi transmisyjne stosowane na potrzeby świadczenia	T	Art. 2 pkt 76, 43, 80, 46, 68, 69, 39 i 40 Pke	76) usługa komunikacji elektronicznej – usługę świadczoną za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, zwykle za wynagrodzeniem, z wyłączeniem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej, obejmującą: a) usługę dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 pkt 2 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1, z późn. zm.), b) usługę komunikacji interpersonalnej, c) usługę polegającą całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, w szczególności: – przesyłanie sygnałów w ramach komunikacji interpersonalnej niezależnie od stosowanej technologii, – usługę transmisyjną stosowaną na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna oraz na potrzeby nadawania;

	usług łączności maszyna–maszyna oraz na potrzeby nadawania			43) publicznie dostępna usługa komunikacji elektronicznej – usługę komunikacji elektronicznej dostępną dla ogółu użytkowników; 80) usługa telekomunikacyjna – usługę komunikacji elektronicznej, o której mowa w pkt 76 lit. a lub c lub pkt 78 lit. a; 46) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników; 68) świadczenie usług komunikacji elektronicznej – świadczenie usług telekomunikacyjnych lub usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów; 69) świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług telekomunikacyjnych; 39) przedsiębiorca komunikacji elektronicznej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot świadczący publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów; 40) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu publicznej sieci telekomunikacyjnej, świadczeniu powiązanych usług lub świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do: a) świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług telekomunikacyjnych”, b) dostarczania publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia powiązanych usług, zwany jest „operatorem”;
Art. 2 pkt 5	„usługa łączności interpersonalnej” oznacza usługę zazwyczaj świadczoną za wynagrodzeniem, która umożliwia bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci	T	Art. 2 pkt 78 i pkt 44 Pke	78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i

	łączności elektronicznej między skończoną liczbą osób, w ramach której osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, natomiast nie obejmuje ona usług, które umożliwiają interpersonalną i interaktywną komunikację wyłącznie jako podrzędną funkcję dodatkową, która jest nieodłącznie związana z inną usługą;			interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która: a) umożliwia realizację połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery”, b) nie umożliwia realizacji połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów”; 44) publicznie dostępna usługa komunikacji interpersonalnej – usługę komunikacji interpersonalnej dostępną dla ogółu użytkowników;
Art. 2 pkt 6	„usługa łączności interpersonalnej wykorzystująca numery” oznacza usługę łączności interpersonalnej, która pozwala połączyć się z publicznie nadanymi zasobami numeracyjnymi, mianowicie numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji, albo która umożliwia połączenia z numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji;	T	Art. 2 pkt 78 lit. a Pke	78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która: a) umożliwia realizację połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery”, b) (...);
Art. 2 pkt 7	„usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów” oznacza usługę łączności interpersonalnej, która nie łączy się z publicznie nadanymi zasobami numeracyjnymi, mianowicie numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji, ani nie umożliwia połączenia z numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji;	T	Art. 2 pkt 78 lit. b Pke	78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która: a) (...), b) nie umożliwia realizacji połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów”;
Art. 2 pkt 8	„publiczna sieć łączności elektronicznej” oznacza sieć łączności elektronicznej wykorzystywaną całkowicie lub głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, które wspierają	T	Art. 2 pkt 42 Pke	42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;

	przekazywanie informacji pomiędzy punktami zakończenia sieci;			
Art. 2 pkt 9	„punkt zakończenia sieci” oznacza fizyczne miejsce, w którym użytkownik końcowy otrzymuje dostęp do publicznej sieci łączności elektronicznej i które w przypadku sieci stosujących przełączanie lub przekierowywanie identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego i może być łączone z numerem lub nazwiskiem użytkownika końcowego;	T	Art. 2 pkt 89 Pke	89) zakończenie sieci – fizyczny punkt, w którym użytkownik końcowy otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej; w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta;
Art. 2 pkt 10	„urządzenia towarzyszące” oznaczają usługi towarzyszące, infrastrukturę fizyczną oraz inne urządzenia lub elementy związane z siecią łączności elektronicznej lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu i obejmują budynki lub wejścia do budynków, okablowanie budynków, anteny, wieże i inne konstrukcje wsporcze, kanały, przewody, maszty, studzienki i szafki;	T	Art. 2 pkt 38 Pke	38) powiązane zasoby – powiązane usługi, infrastrukturę techniczną, okablowanie między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny i urządzenia, powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, mogących służyć do tego celu;
Art. 2 pkt 11	„usługi towarzyszące” oznaczają takie usługi związane z siecią lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie, samoświadczanie lub automatyczne świadczenie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;	T	Art. 2 pkt 37 Pke	37) powiązane usługi – usługi powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają świadczenie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, w szczególności usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;
Art. 2 pkt 12	„system dostępu warunkowego” oznacza wszelkie środki techniczne, system uwierzytelniający lub rozwiązania, które powodują, że dostęp do chronionych usług nadawania radiowego lub telewizyjnego	T	Art. 2 pkt 64 Pke	64) system dostępu warunkowego – środki lub rozwiązania techniczne, powodujące, że dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonych transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;

	w formie zrozumiałej jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub innego, uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;			
Art. 2 pkt 13	„użytkownik” oznacza osobę fizyczną lub prawną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub wnioskującą o świadczenie takich usług;	T	Art. 2 pkt 85 Pke	85) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi;
Art. 2 pkt 14	„użytkownik końcowy” oznacza użytkownika, który nie udostępnia publicznych sieci łączności elektronicznej ani publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;	T	Art. 2 pkt 86 Pke	86) użytkownik końcowy – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb;
Art. 2 pkt 15	„konsument” oznacza jakąkolwiek osobę fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub wnioskującą o świadczenie takich usług dla celów niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemiosłem lub wykonywaniem zawodu;	T	Art. 2 pkt 20 Pke	20) konsument – osobę fizyczną wnioskującą o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu;
Art. 2 pkt 16	„dostarczanie sieci łączności elektronicznej” oznacza ustanowienie, obsługę, kontrolowanie i dostarczanie takiej sieci;	T	Art. 2 pkt 5 Pke	5) dostarczanie sieci telekomunikacyjnej – przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub zapewnianie dostępu telekomunikacyjnego;
Art. 2 pkt 17	„zaawansowane urządzenia telewizji cyfrowej” oznaczają dekodery przeznaczone do podłączania telewizorów albo zintegrowanych zestawów telewizji cyfrowej, zdolne do odbierania usług cyfrowej telewizji interaktywnej;	T	Art. 2 pkt 30 i 31 Pke	30) odbiornik radiofonii cyfrowej – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz antenę lub złącze antenowe; 31) odbiornik sygnału telewizyjnego – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu;
Art. 2 pkt 18	„interfejs programu aplikacyjnego” lub „API” oznacza oprogramowanie interfejsu między aplikacjami, udostępnione przez nadawców lub dostawców usług oraz zasoby zaawansowanych urządzeń telewizji cyfrowej dla usług telewizji cyfrowej i radiowych;	T	Art. 2 pkt 15 Pke	15) interfejs programistyczny aplikacji – interfejs umożliwiający łączenie, współpracę, wymianę informacji między aplikacjami dostarczającymi przez nadawców lub dostawców usług a urządzeniami telewizji cyfrowej służącymi do przekazywania cyfrowych sygnałów umożliwiających świadczenie usług telewizyjnych lub radiofonicznych;

Art. 2 pkt 19	„przeznaczenie widma radiowego” oznacza wyznaczenie danego pasma widma radiowego do wykorzystywania w celu świadczenia jednego rodzaju lub kilku rodzajów służb radiokomunikacyjnych, w stosownych przypadkach na określonych warunkach;	T	Art. 62 ust. 1 i 2 Pke	62. 1. Przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych dalej „częstotliwościami”, oraz ich użytkowanie określa się w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości. 2. Częstotliwości mogą być użytkowane jako: 1) cywilne; 2) rządowe; 3) cywilno-rządowe.
			Art. 2 pkt 59, 82, 83 i 84 Pke	59) służba radiokomunikacyjna – nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych; 82) użytkowanie cywilne – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez podmioty inne niż podmioty będące użytkownikami rządowymi, w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilnego; 83) użytkowanie cywilno-rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych, a także wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych, z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilno-rządowego; 84) użytkowanie rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania rządowego, w szczególności dla takich celów jak: obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz ochrona życia, zdrowia i mienia obywateli;
Art. 2 pkt 20	„szkodliwe zakłócenia” oznaczają zakłócenia, które zagrażają funkcjonowaniu usług radionawigacyjnych lub innych usług związanych z bezpieczeństwem lub które	T	Art. 2 pkt 67 Pke	67) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które: a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub

	w inny sposób poważnie pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie zakłócają usługę radiokomunikacyjną odbywającą się zgodnie z obowiązującymi przepisami międzynarodowymi, unijnymi lub krajowymi;			b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;
Art. 2 pkt 22	„ogólne zezwolenie” oznacza ramy prawne określone przez państwo członkowskie zapewniające prawo świadczenia dostępu do sieci oraz usług łączności elektronicznej oraz określające szczególne obowiązki sektorowe, jakie mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do wszystkich lub poszczególnych rodzajów sieci i usług łączności elektronicznej, zgodnie z niniejszą dyrektywą;	N	Przepisy ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej i aktów wykonawczych - całość regulacji	Art. 1. Ustawa określa: 1) zasady podejmowania, wykonywania i kontroli działalności polegającej na zapewnianiu komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „działalnością komunikacji elektronicznej”, obejmującej: a) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczanie publicznych sieci telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych, lub świadczenie powiązanych usług, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną” oraz b) świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów; 2) prawa i obowiązki przedsiębiorców komunikacji elektronicznej; 3) zasady zapewniania dostępu do lokalnej sieci radiowej i korzystania z tej sieci; 4) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie komunikacji elektronicznej; 5) zasady uzyskiwania dostępu i korzystania z satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, w ramach europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej Galileo, oraz zarządzania tą usługą; 6) warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz zasobami numeracji; 7) prawa i obowiązki użytkowników urządzeń radiowych; 8) prawa i obowiązki użytkowników końcowych; 9) zasady dostępu telekomunikacyjnego oraz warunki regulowania rynków komunikacji elektronicznej; 10) wymagania, jakim odpowiadają urządzenia radiowe; 11) warunki świadczenia usługi powszechnej; 12) wymagania dotyczące świadczenia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej i udogodnień w zakresie dostępu do publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej;

				13) warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej; 14) funkcjonowanie organów właściwych w sprawach komunikacji elektronicznej, zasady ich współdziałania z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji komunikacji elektronicznej. 2. Nie stanowi działalności telekomunikacyjnej umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej.
Art. 2 pkt 23	„punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oznacza niewielkie urządzenie o niskiej mocy służące do bezprzewodowego dostępu do sieci, dysponujące małym zasięgiem i wykorzystujące widmo radiowe objęte obowiązkiem uzyskania zezwolenia lub widmo radiowe zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia lub też połączenie tych obu rodzajów widma, które może, być częścią publicznej sieci łączności elektronicznej, które może być wyposażone w antenę lub anteny o niskim oddziaływaniu na krajobraz i które pozwala użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci łączności elektronicznej, niezależnie od topologii tej sieci – ruchomej lub stałej;	T	Art. 39 pkt 2 lit. a tiret czwarty ustawy wprowadzające j Pke w zakresie zmian następujących w art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych	Art. 38. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 2: a) w ust. 1: – w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 11–13 w brzmieniu: „11) punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu – niewielkie urządzenie radiowe o małej mocy, wyposażone w jedną lub więcej anten o krótkim zasięgu i niskim oddziaływaniu na krajobraz, pozwalające użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci telekomunikacyjnej niezależnie od rodzaju tej sieci – ruchomej lub stacjonarnej, posiadające cechy fizyczne i techniczne określone w aktach wykonawczych wydawanych przez Komisję Europejską, o których mowa w art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018 str. 36, z późn. zm.);
Art. 2 pkt 24	„lokalna sieć radiowa” lub „RLAN” oznacza system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie	T	Art. 2 pkt 23 Pke	23) lokalna sieć radiowa – system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników,

	ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie niewyłączności zharmonizowane widmo radiowe;			wykorzystujący na zasadzie niewyłączności częstotliwości zharmonizowane;
Art. 2 pkt 25	„zharmonizowane widmo radiowe” oznacza widmo radiowe, którego dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE;	T	Art. 2 pkt 4 Pke	4) częstotliwości zharmonizowane – częstotliwości, których dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 317);
Art. 2 pkt 26	„współużytkowanie widma radiowego” oznacza dostęp dwóch lub więcej użytkowników do tych samych pasm widma radiowego na podstawie określonego mechanizmu współużytkowania, na które zezwolenie wydano w oparciu o ogólne zezwolenie, indywidualne prawa użytkownika widma radiowego lub ich kombinację, w tym podejścia regulacyjne, takie jak współdzielony dostęp, na który udzielono pozwoleń, mające na celu ułatwienie współużytkowania pasma widma radiowego, pod warunkiem zawarcia przez wszystkie zaangażowane strony wiążącej umowy, zgodnie z regułami współużytkowania uwzględnionymi w ich prawach użytkownika widma radiowego, tak aby zagwarantować wszystkim użytkownikom przewidywalne i rzetelne mechanizmy współużytkowania, bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa konkurencji;	N/T	Brak konieczności przeniesienia definicji, która zawiera w sobie de facto regulacje merytoryczne Art. 85 ust. 1 i 2, art. 86, art. 134 Pke	Art. 85. 1. Dopuszcza się dokonywanie rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji wydanej w trybie art. 86, ustala warunki współużytkowania częstotliwości, w szczególności w zakresie: 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz; 2) przyznawania dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług. Art. 86. 1. Prezes UKE, w sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości może, na wniosek użytkownika współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na użytkowników współużytkujących częstotliwości, z wyjątkiem użytkowników rządowych, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia. 2. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 1, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości. 3. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 2, w

				porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie współużytkowania jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu. 4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, ze wskazaniem kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia. 5. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności. 6. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 2. Art. 134. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników. 2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Prezes UKE może ustalić w przydziale częstotliwości warunki jego użytkowania. 3. W sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości Prezes UKE może, na wniosek podmiotu współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na współużytkowników częstotliwości, o których mowa w ust. 1, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia. 4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa, na wniosek strony, Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości. 5. Wnioski, o których mowa w ust. 3 i 4, powinny zawierać stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem tych kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia. 6. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności. 7. W sprawach, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wydać, na wniosek jednej ze stron, decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 3.

Art. 2 pkt 27	„dostęp” oznacza udostępnianie urządzeń lub usług innemu przedsiębiorstwu na określonych warunkach, na zasadzie albo wyłączności, albo braku wyłączności, na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, w tym świadczenia za ich pomocą usług społeczeństwa informacyjnego lub usług nadawania treści; obejmuje on między innymi: dostęp do elementów sieci i urządzeń towarzyszących, co może się wiązać z podłączeniem urządzeń za pomocą środków stacjonarnych lub niestacjonarnych (w szczególności obejmuje to dostęp do pętli lokalnej oraz urządzeń i usług niezbędnych do obsługi pętli lokalnej); dostęp do infrastruktury technicznej, w tym budynków, kanałów i masztów; dostęp do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego; dostęp do systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania zamówień, dostaw, zamawiania, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania; dostęp do translacji numerów lub systemów o równoważnych funkcjach; dostęp do sieci stacjonarnych i ruchomych, w szczególności na potrzeby roamingu; dostęp do systemów dostępu warunkowego na potrzeby usług telewizji cyfrowej oraz dostęp do usług sieci wirtualnych;	T	Art. 2 pkt 7 Pke	7) dostęp telekomunikacyjny – udostępnianie zasobów na rzecz przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej na potrzeby świadczenia usług komunikacji elektronicznej, w szczególności: a) sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów, w tym infrastruktury technicznej, lokalnej pętli abonenckiej oraz obiektów i usług niezbędnych do obsługi lokalnej pętli abonenckiej, b) nieruchomości, w tym budynków, c) odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego, d) systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby zamówień, dostaw, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania, e) interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług, f) usług sieci wirtualnych oraz g) multipleksu, z uwzględnieniem, że udostępnienie multipleksu następuje na rzecz nadawcy;
Art. 2 pkt 28	„wzajemne połączenia” oznaczają specyficzny rodzaj dostępu realizowanego pomiędzy operatorami sieci publicznych w formie fizycznego i logicznego połączenia elektronicznego pomiędzy publicznymi sieciami łączności użytkowanymi przez jedno i to samo albo inne przedsiębiorstwo celem umożliwienia użytkownikom jednego przedsiębiorstwa porozumiewania się	T	Art. 2 pkt 36 Pke	36) połączenie sieci – fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w celu umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;

	z użytkownikami tego samego lub innego przedsiębiorstwa albo zapewnienia dostępu do usług innego przedsiębiorstwa, przy czym usługi takie są świadczone przez powyższe podmioty albo inne podmioty, które mają dostęp do sieci;			
Art. 2 pkt 29	„operator” oznacza przedsiębiorstwo udostępniające lub upoważnione do dostarczania publicznych sieci łączności elektronicznej albo urządzeń towarzyszących;	T	Art. 2 pkt 40 lit. b Pke	40) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu publicznej sieci telekomunikacyjnej, świadczeniu powiązanych usług lub świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do: a) (...) b) dostarczania publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia powiązanych usług, zwany jest „operatorem”;
Art. 2 pkt 30	„pętla lokalna” oznacza fizyczną ścieżkę wykorzystywaną przez sygnały łączności elektronicznej łączącą punkt zakończenia sieci z przełącznicą albo równorzędnym urządzeniem w stacjonarnej publicznej sieci łączności elektronicznej;	T	Art. 2 pkt 21 Pke	21) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem;
Art. 2 pkt 31	„połączenie” oznacza połączenie, które dochodzi do skutku za pośrednictwem publicznie dostępnej usługi łączności interpersonalnej umożliwiającej dwustronną łączność głosową;	T	Art. 2 pkt 35 Pke	35) połączenie głosowe – połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej pozwalające na dwukierunkową komunikację głosową;
Art. 2 pkt 32	„usługa łączności głosowej” oznacza publicznie dostępną usługę łączności elektronicznej dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń krajowych lub krajowych i międzynarodowych za pośrednictwem numeru lub numerów istniejących w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji;	T	Art. 2 pkt 77 i 45 Pke	77) usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji; 45) publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji, dostępną dla ogółu użytkowników;

Art. 2 pkt 33	„numer geograficzny” oznacza numer istniejący w krajowym planie numeracji, w którym część jego struktury cyfrowej zawiera informację o znaczeniu geograficznym wykorzystywaną do przekierowywania wywołań tam, gdzie fizycznie mieści się punkt zakończenia sieci;	T	Art. 2 pkt 28 Pke	28) numer geograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, w którym część ciągu cyfr zawiera wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci;
Art. 2 pkt 34	„numer niegeograficzny” to numer istniejący w krajowym planie numeracji niebędący numerem geograficznym, taki jak numery komórkowe, bezpłatne oraz o podwyższonej opłacie;	T	Art. 2 pkt 29 Pke	29) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer, do którego połączenia są bezpłatne albo numer wykorzystywany do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem;
Art. 2 pkt 35	„usługi pełnej konwersacji wideo i tekstowej” oznaczają multimedialną usługę konwersacji w czasie rzeczywistym, która zapewnia dwukierunkowy symetryczny przesył wideo, tekstu i głosu w czasie rzeczywistym między użytkownikami w co najmniej dwóch miejscach;	N		W EKLE definicja ta występuje jedynie raz w art. 85 ust. 4, którego brzmienie ma charakter warunkowy (w stosownych przypadkach, w razie konieczności). Pke nie odwołuje się do pełnej konwersacji stosując bardziej ogólny i pojemny zwrot „dostęp równoważny”.
Art. 2 pkt 36	„publiczny punkt przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” lub „PSAP” oznacza fizyczną lokalizację, która jako pierwsza przyjmuje zgłoszenia alarmowe pod nadzorem organu publicznego lub prywatnej organizacji uznanej przez państwo członkowskie;	T	Art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o systemi e powiad amiania ratunko wego. Centra powiad aminia ratunko wego to krajow y odpowi	Art. 3 1. Tworzy się system powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „systemem”. 2. System składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, zwanych dalej „centrami”, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, umożliwiające przekazanie zgłoszenia alarmowego w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych.

			ednik PSAP.	
Art. 2 pkt 37	„najwłaściwszy publiczny punkt przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” oznacza PSAP wyznaczony przez odpowiedzialne organy do przyjmowania zgłoszeń alarmowych z określonego obszaru lub zgłoszeń alarmowych określonego rodzaju;	T	Art. 8 ustawy o systemi e powiad amiania ratunko wego; Art. 44 ustawy wprowa dzające j PKE– w zakresie zmiany art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o systemi e powiad amiania ratunko wego	Art. 8 1. Do zadań centrum należy: 1) obsługa zgłoszeń alarmowych, z wyłączeniem systemów sygnalizacji pożarowej, o których mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 2022 r. poz. 2057), w tym: (...)b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi w oparciu o dane pochodzące z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacje z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeśli zapewnia ono taką możliwość, (...) a)
Art. 2 pkt 38	„zgłoszenie alarmowe” oznacza zgłoszenie dokonane przez użytkownika końcowego do PSAP za pośrednictwem usług łączności interpersonalnej w celu zwrócenia się do służb ratunkowych o pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych i otrzymania tej pomocy;	T	Art. 2 pkt 1 ustawy o systemi e powiad amiania	Art. 2 Ilekoć w ustawie jest mowa o: 1) zgłoszeniu alarmowym - należy przez to rozumieć informację o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia nagłego zagrożenia życia lub zdrowia, w tym aktu przemocy, a także nagłego zagrożenia środowiska lub mienia oraz zagrożeń bezpieczeństwa i porządku publicznego, kierowaną do numerów obsługiwanych w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, przez dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych

			ratunkowego	planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów , z zewnętrznych systemów monitoringu albo z wykorzystaniem środków komunikacji, które umożliwiają niezwłoczne przekazanie tej informacji do centrum powiadamiania ratunkowego;
Art. 2 pkt 39	„służba ratunkowa” oznacza służbę uznaną przez dane państwo członkowskie za pełniącą taką funkcję i zapewniającą natychmiastową i szybką pomoc w szczególności w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia, zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa osób fizycznych, własności prywatnej lub publicznej lub też środowiska, zgodnie z prawem krajowym;	T/N		W przepisach krajowych funkcjonuje pojęcie „służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy”, które nie jest całościowo definiowane. Zakres tego pojęcia jest ustanawiany na podstawie różnych przepisów ustawowych określających status jednostek wykonujących zadania publiczne, do których zadań należy niesienie pomocy. Do kręgu służb zobowiązanych ustawowo do niesienia pomocy należy: Państwowe Ratownictwo Medyczne, Policja, Państwowa Straż Pożarna, Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, straże gminne.
Art. 2 pkt 40	„informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie” oznaczają, w publicznej sieci ruchomej, przetwarzane dane pochodzące z infrastruktury sieci lub z urządzenia telefonicznego, wskazujące położenie geograficzne ruchomego urządzenia końcowego użytkownika końcowego, a w publicznej sieci stacjonarnej oznaczają dane na temat fizycznego adresu punktu zakończenia sieci;	T	Art. 336 ust. 1 Pke	Art. 336. 1. Informacją o lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci.
Art. 2 pkt 41	„urządzenie końcowe” oznacza urządzenie końcowe w rozumieniu art.1 pkt 1 dyrektywy Komisji 2008/63/WE;	T	Art. 2 pkt 71 Pke	71) telekomunikacyjne urządzenie końcowe – urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do podłączenia bezpośrednio lub pośrednio do zakończenia sieci;
Art. 2 pkt 42	„incydent związany z bezpieczeństwem” oznacza zdarzenie, które ma rzeczywisty niekorzystny skutek dla bezpieczeństwa sieci lub usługi łączności elektronicznej.	T		Projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw miał wdrażać przepisy dotyczące bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, wynikające z art. 40 i art. 41 EKŁE. Przepisy te są uchylane z dniem 18 października 2024 r. poprzez art. 43 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającą dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80). W Ministerstwie Cyfryzacji trwają

	towarzyszących, w tym skutecznej konkurencji opartej na infrastrukturze, a także przy świadczeniu usług łączności elektronicznej i usług towarzyszących; c) przyczynianie się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez usuwanie istniejących przeszkód utrudniających inwestycje w sieci łączności elektronicznej, urządzenia towarzyszące i usługi towarzyszące oraz usługi łączności elektronicznej, a także udostępnienie tych sieci i urządzeń oraz świadczenie tych usług w całej Unii, a także poprzez sprzyjanie ujednolicaniu warunków regulujących inwestycje w te sieci, urządzenia i usługi oraz ich udostępnianie i świadczenie, poprzez opracowywanie wspólnych przepisów i przewidywalnych podejść regulacyjnych, wspieranie skutecznego, wydajnego i skoordynowanego wykorzystania widma radiowego, otwartych innowacji, tworzenia i rozwijania sieci transeuropejskich, świadczenia, dostępności i interoperacyjności ogólnoeuropejskich usług oraz połączeń między użytkownikami końcowymi; d) wspieranie interesów obywateli Unii poprzez zapewnianie łączności i powszechnej dostępności i korzystania z sieci o bardzo wysokiej przepustowości, w tym sieci stacjonarnych, ruchomych			c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych, d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej, e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego; 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym: a) usuwanie istniejących barier na rynku komunikacji elektronicznej, b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich, c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów, e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; 3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym: a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych, b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań, c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją,

	i bezprzewodowych, oraz usług łączności elektronicznej; poprzez umożliwienie czerpania maksymalnych korzyści pod względem możliwości wyboru, ceny i jakości w oparciu o wydajną konkurencję; poprzez dbanie o bezpieczeństwo sieci i usług; poprzez zapewnianie wysokiego i powszechnego poziomu ochrony użytkowników końcowych dzięki niezbędnym przepisom sektorowym oraz poprzez zaspokajanie potrzeb – takich jak przystępne ceny – konkretnych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, użytkowników końcowych będących osobami starszymi i użytkowników końcowych o szczególnych potrzebach społecznych, a także zapewnianie wyboru i równoważnego dostępu dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.			d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami; 4) zachęcanie do inwestowania w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystania z tych sieci; 5) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym: a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej, b) zapewnienie ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze, c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych, d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz ze szczególnymi potrzebami społecznymi, f) zapewnienie bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej, g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi, h) wspieranie pełnego korzystania przez użytkowników końcowych z informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;

Art. 3 ust. 3	3. W przypadku gdy Komisja ustanawia wartości odniesienia i sporządza sprawozdania dotyczące skuteczności środków danego państwa członkowskiego odnoszących się do realizacji celów, o których mowa w ust. 2, Komisję, w razie potrzeby, wspomagają państwa członkowskie, krajowe organy regulacyjne, BEREC i RSPG.	N		
Art. 3 ust. 4	4. W dążeniu do osiągnięcia założeń polityki, o których mowa w ust. 2, i określonych w niniejszym ustępie, krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy między innymi: a) promują przewidywalność regulacyjną poprzez zapewnienie spójnego podejścia regulacyjnego w kolejnych okresach przeglądu oraz poprzez współpracę ze sobą nawzajem, z BEREC, z RSPG oraz z Komisją; b) zapewniają, aby w podobnych okolicznościach nie występowała dyskryminacja w traktowaniu dostawców sieci i usług łączności elektronicznej; c) stosują prawo Unii w sposób neutralny technologicznie, o ile nie stoi to w sprzeczności z realizacją celów określonych w ust. 2; d) promują efektywne inwestycje i innowacje w zakresie nowej i rozszerzonej infrastruktury, w tym poprzez zapewnienie, aby każdy przypadek obowiązku udzielenia dostępu uwzględniał ryzyko, jakie ponoszą inwestujące przedsiębiorstwa, oraz poprzez zezwolenie, aby różne	T	Art. 412 ust. 2 Pke pkt 1 lit. d pkt 2 lit. c pkt 7 Art. 173 ust. 1 i 6, art. 218 ust. 7 Pke	Art. 412 ust. 2 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej, c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, 7) zagwarantowanie neutralności technologicznej. Art. 173 ust. 1 i 6 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji – z wyjątkiem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h – na wniosek przedsiębiorcy

	porozumienia o współpracy między inwestorami a stronami zwracającymi się o dostęp stanowiły dywersyfikację ryzyka inwestycyjnego przy zapewnieniu utrzymania konkurencji na rynku i zasady niedyskryminacji; e) w należyтым stopniu uwzględniają warunki związane z infrastrukturą, konkurencją, sytuacją użytkowników końcowych a w szczególności konsumentów w różnych obszarach geograficznych na terytorium danego państwa członkowskiego, w tym lokalną infrastrukturę zarządzaną przez osoby fizyczne na zasadach niekomercyjnych; f) nakładają ex ante obowiązki regulacyjne tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w interesie użytkowników końcowych, łagodzą lub znoszą takie obowiązki, kiedy tylko spełniony jest ten warunek. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy działały bezstronnie, obiektywnie, przejrzysto oraz w sposób niedyskryminujący i proporcjonalny.		Art. 200 ust. 1 pkt 3 i 4 Pke telekomunikacyjnego, jest obowiązany zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. 6. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest: 1) nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część ponoszonych przez zapewniającego dostęp kosztów utrzymania udostępnionej infrastruktury, z wyjątkiem pkt 2; 2) odpłatny, jeżeli okablowanie pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna. Art. 218 ust. 7 7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej inwestycje oraz umożliwia temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. Art. 412 ust. 2 pkt 1 lit. b, c oraz e Pke 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: (...) b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej, (...) c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych, e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego; Art. 200. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:

				(...) 3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych; 4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.
Art. 4	Planowanie strategiczne i koordynacja polityki w zakresie widma radiowego			
Art. 4 ust. 1	1. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją przy planowaniu strategicznym, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego w Unii zgodnie z politykami Unii w zakresie ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego łączności elektronicznej. W tym celu biorą pod uwagę między innymi aspekty ekonomiczne, bezpieczeństwo, zdrowie, interes ogólny, wolność wypowiedzi, aspekty kulturalne, naukowe, społeczne i techniczne polityk Unii, jak również różne interesy społeczności użytkowników widma radiowego, mając na celu optymalizację wykorzystania widma radiowego oraz unikanie szkodliwych zakłóceń.	T	Art. 62 ust. 3 Pke	Art. 62 ust. 3 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem: 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych; 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE; 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”; 4) wymagań dotyczących: a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości, b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych, c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojusznicznych dokumentów

			pkt 18 Pke 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami; Art. 412 ust. 2 pkt 2 lit. e tiret drugie e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek także z Parlamentem Europejskim i Radą w zakresie: – promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej;
Art. 4 ust. 3	3. Państwa członkowskie, w ramach RSPG współpracują ze sobą oraz z Komisją zgodnie z ust. 1, a także – na ich wnioski – z Parlamentem Europejskim i Radą, aby wspierać planowanie strategiczne i koordynację mechanizmów kształtowania polityki w zakresie widma radiowego w Unii poprzez: a) opracowanie najlepszych praktyk dotyczących kwestii związanych z widmem radiowym z myślą o wdrażaniu niniejszej dyrektywy; b) ułatwianie koordynacji między państwami członkowskimi z myślą o wdrażaniu niniejszej dyrektywy i innych przepisów prawa unijnego oraz o przyczynieniu się do rozwoju rynku wewnętrznego; c) koordynowanie swoich podejść do przydzielania i zezwalania na użytkowanie widma radiowego oraz	T	Art. 412 ust. 2 pkt 2 lit. e Pke e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: – planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz – promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; Art. 419 ust. 1 pkt 11 Pke 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;

	publikowanie sprawozdań lub opinii dotyczących kwestii związanych z widmem radiowym. BEREC uczestniczy w kwestiach dotyczących jego kompetencji w odniesieniu do regulacji rynku i konkurencji w związku z widmem radiowym.			
Art. 4 ust. 4	4. Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię RSPG, może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawcze służące ustanowieniu wieloletnich programów dotyczących polityki w zakresie widma radiowego, określeniu kierunków i celów polityki w odniesieniu do planowania strategicznego oraz harmonizacji korzystania z widma radiowego zgodnie z niniejszą dyrektywą, a także celem zwolnienia zharmonizowanego widma radiowego na potrzeby wspólnego użytkowania lub na użytkowanie nie podlegające przyznaniu indywidualnych praw.	N		
Art. 5	Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy			
Art. 5 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie zadania określone w niniejszej dyrektywie były realizowane przez właściwe organy. W ramach zakresu stosowania niniejszej dyrektywy krajowe organy regulacyjne odpowiadają za realizację co najmniej następujących zadań: a) regulację rynku ex ante, w tym nakładanie obowiązków w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń; b) zapewnianie rozstrzygnięcia sporów między przedsiębiorstwami;	T	Art. 412 ust. 1, art. 413, art. 182 ust. 1 w zakresie lit. b, art. 419 ust. 1 w zakresie lit. c, art. 68, art. 106, art. 128 w zakresie	Art. 412. 1. Organami właściwymi w sprawach telekomunikacji są minister właściwy do spraw informatyzacji i Prezes UKE. Art. 413. 1. Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług komunikacji elektronicznej i pocztowych. 2. Prezes UKE jest centralnym organem administracji rządowej. 3. Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach ustawy, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. 467 i), a także obowiązków o charakterze niepieniężnym nałożonych na podstawie przepisów tych ustaw. Art. 182. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący tego dostępu między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej albo między

	c) prowadzenie spraw związanych z zarządzaniem widmem radiowym oraz podejmowanie decyzji w sprawie widma radiowego lub, w przypadku gdy te zadania zostaną przydzielone innym właściwym organom, zapewnianie doradztwa w odniesieniu do kształtowania rynku i do dotyczących konkurencji aspektów procesów krajowych związanych z prawami użytkownika widma w zakresie usług i sieci łączności elektronicznej; d) przyczynianie się do ochrony praw użytkowników końcowych w sektorze łączności elektronicznej, w stosownych przypadkach, w porozumieniu z innymi właściwymi organami; e) ocenę i ścisłe monitorowanie kwestii dotyczących kształtowania rynku i konkurencji w odniesieniu do otwartego dostępu do internetu; f) ocenę niesprawiedliwego obciążenia oraz obliczanie kosztu netto świadczenia usługi powszechnej; g) zapewnianie możliwości przenoszenia numerów między dostawcami; h) wykonywanie wszelkich innych zadań, które w niniejszej dyrektywie zastrzeżono dla krajowych organów regulacyjnych. Państwa członkowskie mogą powierzyć krajowym organom regulacyjnym inne zadania		lit. a, art. 198 ust. 1 Pke	przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego. Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej; 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 1); 3) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej; 4) monitorowanie jakości usług komunikacji elektronicznej; 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej; 6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 115 z 13.04.2022, str. 1); 7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012; 8) zarządzanie zasobami częstotliwości przeznaczonymi do użytkowania cywilnego i cywilno-rządowego oraz tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych zasobów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych;

	przewidziane w niniejszej dyrektywie i innych przepisach unijnych, w szczególności zadania związane z konkurencją na rynku lub wejściem na rynek, jak np. wydawaniem ogólnych zezwoleń, i zadania związane z rolą powierzoną BEREC. W przypadkach gdy zadania te związane z konkurencją na rynku lub wejściem na rynek są przydzielane innym właściwym organom, konsultują się one przed podjęciem decyzji z krajowymi organami regulacyjnymi. Do celów przyczyniania się do realizacji zadań BEREC krajowe organy regulacyjne są uprawnione do gromadzenia niezbędnych danych i innych informacji od uczestników rynku. Państwa członkowskie mogą również przydzielać krajowym organom regulacyjnym inne zadania na podstawie prawa krajowego, w tym prawa krajowego wdrażającego prawo unijne. Państwa członkowskie wspierają w szczególności stabilność kompetencji krajowych organów regulacyjnych przy transponowaniu niniejszej dyrektywy w odniesieniu do podziału zadań wynikających z unijnych ram regulacyjnych ram łączności elektronicznej, zmienionych w 2009 r.			9) współpraca z użytkownikami rządowymi w celu zapewnienia warunków do utrzymania ciągłości funkcjonowania systemów komunikacji elektronicznej tych użytkowników; 10) realizacja harmonogramu rozdysponowania zasobów częstotliwości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 4; 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym; 12) wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi; 14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich; 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków; 16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu; 17) wykonywanie, z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji, zadań w sprawach międzynarodowej i unijnej polityki komunikacji elektronicznej; 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami; 19) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu komunikacji elektronicznej, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści decyzji, o których mowa w art. 203 ust. 1, oraz informacji o przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;

				20) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami; 21) kontrola obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji; 22) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 406 ust. 6; 23) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 406 ust. 7. Art. 68. 1. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości, jej zmiany lub cofnięcia. 2. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, jej zmiany lub cofnięcia, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu. 3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku dokonania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy, na które Przewodniczący KRRiT odpowiednio udzielił, zmienił lub cofnął koncesję. Art. 106. Postępowanie selekcyjne przeprowadza Prezes UKE. Art. 128. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości. 2. Przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1 dokonuje, zmienia lub cofa Prezes UKE. Art. 198. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie produktów lub usług komunikacji elektronicznej.
Art. 5 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy tego samego państwa członkowskiego lub różnych państw	T	Art. 419 ust. 1	Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi;

	członkowskich zawierają między sobą, w razie potrzeby, porozumienia o współpracy w celu rozwijania współpracy regulacyjnej.		pkt 13 i 14 Pke	14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
Art. 5 ust. 3	3. Państwa członkowskie ogłaszają w formie łatwo dostępnej zakres zadań, jakie mają być realizowane przez krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, a w szczególności, gdy takie zadania zostały przydzielone więcej niż jednemu organowi. W razie potrzeby, państwa członkowskie zapewnią wzajemną konsultację i współpracę pomiędzy powyższymi organami, pomiędzy tymi organami a krajowymi organami, którym powierzono wdrażanie przepisów z zakresu prawa konkurencji, lub przepisów z zakresu ochrony konsumenta, w zakresie obejmującym ich wspólne interesy. Jeżeli więcej niż jeden organ jest uprawniony do rozpatrywania takich spraw, państwa członkowskie zapewnią, by odpowiednie zadania każdego organu zostały ogłoszone w formie łatwo dostępnej.	T	Art. 419 ust. 1 Pke	Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej; 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 1); 3) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej; 4) monitorowanie jakości usług komunikacji elektronicznej; 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej; 6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 115 z 13.04.2022, str. 1); 7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012; 8) zarządzanie zasobami częstotliwości przeznaczonymi do użytkowania cywilnego i cywilno-rządowego oraz tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych zasobów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych;

				9) współpraca z użytkownikami rządowymi w celu zapewnienia warunków do utrzymania ciągłości funkcjonowania systemów komunikacji elektronicznej tych użytkowników; 10) realizacja harmonogramu rozdysponowania zasobów częstotliwości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 4; 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym; 12) wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi; 14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich; 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków; 16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu; 17) wykonywanie, z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji, zadań w sprawach międzynarodowej i unijnej polityki komunikacji elektronicznej; 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami; 19) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu komunikacji elektronicznej, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści decyzji, o których mowa w art. 203 ust. 1, oraz informacji o przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;

				20) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami; 21) kontrola obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji; 22) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 406 ust. 6; 23) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 406 ust. 7.
Art. 5 ust. 4	4. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o wszystkich krajowych organach regulacyjnych i innych właściwych organach, którym zostały przydzielone zadania wynikające z niniejszej dyrektywy, oraz o zakresie odpowiedzialności każdego z tych organów, a także o wszelkich dotyczących ich zmianach.	N		
Art. 6	Niezależność krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów			
Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie gwarantują niezależność krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów, zapewniając, by były one prawnie oddzielone i funkcjonalnie niezależne od każdej osoby fizycznej lub prawnej udostępniających sieci, urządzenia lub usługi łączności elektronicznej. Państwa członkowskie, które zachowają prawo własności przedsiębiorstw udostępniających sieci lub świadczących usługi łączności elektronicznej lub które będą sprawowały nad nimi kontrolę, zobowiązane są zapewnić skuteczny strukturalny rozdział funkcji	T	Art. 411 Pke	Art. 411. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub posiadające pakiet kontrolny przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z prowadzeniem polityki regulacyjnej od funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy.

	regulacyjnych od działalności związanej z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.			
Art. 6 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy wykonywały swoje uprawnienia w sposób bezstronny, przejrzysty i terminowy. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy te posiadały wystarczające zasoby techniczne, finansowe i ludzkie do wykonywania przydzielonych im zadań.	T	Przepisy KPA, Art. 420 Pke	Art. 420. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE. 2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, w drodze zarządzenia, nadaje statut UKE, określając jego komórki organizacyjne. 4. Statut UKE może przewidywać utworzenie przez Prezesa UKE zamiejscowych jednostek organizacyjnych. Prezes UKE, tworząc zamiejscową jednostkę organizacyjną, określa jej siedzibę, właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.
Art. 7	Powolywanie i odwoływanie członków krajowych organów regulacyjnych			
Art. 7 ust. 1	1. Szefa krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegialnego pełniącego tę funkcję w krajowym organie regulacyjnym lub ich zastępców powołuje się w drodze otwartego i przejrzystego postępowania kwalifikacyjnego na co najmniej trzyletnią kadencję, spośród osób o uznanej pozycji i doświadczeniu zawodowym, w oparciu o osiągnięcia, umiejętności, wiedzę i doświadczenie. Państwa członkowskie zapewniają ciągłość procesu podejmowania decyzji.	T	Art. 415, art. 417 Pke	Art. 415. 1. Prezesa UKE powołuje i odwołuje Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Prezesa Rady Ministrów. Kadencja Prezesa UKE trwa 5 lat. 2. Kandydat na Prezesa UKE wskazywany przez Prezesa Rady Ministrów Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej we wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest wyłaniany w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. 3. Do naboru, o którym mowa w ust. 2, może przystąpić osoba, która łącznie spełnia następujące warunki: 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny; 2) jest obywatelem polskim; 3) korzysta z pełni praw publicznych; 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 5) posiada kompetencje kierownicze; 6) posiada co najmniej 5-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w tym co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek; 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE;

				8) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracy na stanowiskach związanych z telekomunikacją lub pocztą; 9) cieszy się nieposzlakowaną opinią. 4. Informację o naborze kandydatów na stanowisko Prezesa UKE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. 5. Ogłoszenie zawiera: 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska; 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa; 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku; 5) wskazanie wymaganych dokumentów; 6) termin i miejsce składania dokumentów; 7) informację o metodach i technikach naboru. 6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. 7. Nabór kandydata na stanowisko Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku Prezesa UKE oraz kompetencje kierownicze kandydatów. 8. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny. 9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących kandydatów na stanowisko Prezesa UKE uzyskanych w trakcie naboru. 10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów na stanowisko Prezesa UKE, których przedstawia za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Prezesowi Rady Ministrów. 11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający: 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) liczbę kandydatów;

				3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze; 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru; 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata; 6) informację o składzie zespołu. 12. Po przeprowadzeniu naboru, o którym mowa w ust. 2, Prezes Rady Ministrów spośród osób, o których mowa w ust. 10, które uzyskały najlepszy wynik, wskazuje jedną, której kandydatura na Prezesa UKE przedstawiana jest, wraz z uzasadnieniem, we wniosku kierowanym przez Prezesa Rady Ministrów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 417. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych oraz, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2. 2. Stanowisko zastępcy Prezesa UKE może zajmować osoba, która: 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny; 2) jest obywatelem polskim; 3) korzysta z pełni praw publicznych; 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 5) posiada kompetencje kierownicze; 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym; 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE. 3. Informację o naborze na stanowisko zastępcy Prezesa UKE udostępnia się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz na stronie podmiotowej BIP UKE i Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. 4. Ogłoszenie zawiera:

				1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska; 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa; 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku; 5) wskazanie wymaganych dokumentów; 6) termin i miejsce składania dokumentów; 7) informację o metodach i technikach naboru. 5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia udostępnienia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. 6. Nabór na stanowisko zastępcy Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Prezesa UKE, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze. 7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny. 8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru. 9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji. 10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający: 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów; 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze; 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru; 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata; 6) informację o składzie zespołu.

				11. Wynik naboru udostępnia się niezwłocznie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja o wyniku naboru zawiera: 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór; 3) imiona, nazwisko wybranego kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny albo informację o niewyłonieniu kandydata.
Art. 7 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby szefów krajowych organów regulacyjnych lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegiального pełniącego tę funkcję w krajowym organie regulacyjnym lub ich zastępców można było odwołać w trakcie ich kadencji tylko wtedy, gdy przestaną oni spełniać warunki wymagane do wykonywania obowiązków określonych w prawie krajowym przed ich powołaniem.	T	Art. 416 ust. 1 i 5-7, art. 417 ust. 1 Pke	Art. 416. 1. Prezes UKE może być odwołany przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku zaprzestania spełniania któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 415 ust. 4. 5. Kadencja Prezesa UKE ulega skróceniu w przypadku: 1) śmierci Prezesa UKE; 2) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań przez Prezesa UKE; 3) złożenia rezygnacji przez Prezesa UKE. 6. Do skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, przepisy o odwołaniu Prezesa UKE stosuje się odpowiednio. 7. W przypadku skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, do czasu powołania nowego Prezesa UKE obowiązki Prezesa sprawuje wskazany przez Prezesa Rady Ministrów zastępca Prezesa UKE. Art. 417. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych oraz, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2.
Art. 7 ust. 3	3. Decyzję o odwołaniu szefa danego krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegiального pełniącego tę funkcję podaje się do wiadomości publicznej w chwili odwołania. Odwołany szef krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członkowie organu kolegiального pełniącego tę	T	Art. 416 ust. 2-4 Pke	Art. 416. 2. Informację o odwołaniu Prezesa UKE wskazującą powody jego odwołania podaje się niezwłocznie do publicznej wiadomości przez ogłoszenie jej treści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności. 3. W przypadku odwołania Prezesa UKE przed upływem kadencji z powodów, o których mowa w ust. 1, Prezesowi UKE przysługuje odwołanie

			2) nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 200 ust. 4; 3) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 176 ust. 1; 4) nałożenia kar przez Prezesa UKE; 5) o których mowa w art. 433 ust. 4–6 – wydawanych w wyniku działań kontrolnych; 6) o których mowa w: a) art. 164 ust. 4, b) art. 166, c) art. 174 ust. 1, d) art. 182 ust. 1, e) art. 188, f) art. 192, g) art. 202 ust. 1, h) art. 218 ust. 3 i 5, i) art. 222, j) art. 233 ust. 1 i art. 234, k) art. 237 ust. 2, l) art. 240, m) art. 244, n) art. 247 ust. 1 i 3, o) art. 255, p) art. 284 ust. 5, q) art. 295 ust. 5, r) art. 333 ust. 2, s) art. 408; 7) o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w: a) art. 13 ust. 2, b) art. 18 ust. 3, c) art. 22 ust. 1, d) art. 25d ust. 1, e) art. 27 ust. 1, f) art. 30 ust. 1, 1a i 3, g) art. 35a ust. 3. 3. Na postanowienia, o których mowa w art. 181 ust. 1 i art. 194 ust. 2 pkt 1, przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.	Art. 39 pkt 13 lit. b; art. 39 pkt 16 lit. c; art. 39 pkt 38 lit. b ustawy wprowa

			dzające j PKE	4. Decyzje, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. 5. Postępowania w sprawach odwołań i zażaleń, o których mowa w ust. 2 i 3, toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty. 6. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE zażalenie nie przysługuje. Art. 39 pkt 13 lit. b ustawy wprowadzającej PKE Celem zmiany jest przyspieszenie procesu wydawania decyzji w zakresie określenia warunków dostępu do infrastruktury technicznej. Dotychczasowe brzmienie przepisów wymaga akceptacji przez Prezesa UKE wszystkich (z wyjątkiem warunków finansowych) kwestii zgłoszonych przez regulatora - Prezesa URE lub Prezesa UTK, co znacząco wpływa na efektywność prowadzenia postępowania i osiągnięcie celu jakim jest realizacja szybkiej sieci telekomunikacyjnej. W skrajnych sytuacjach, w przypadku braku uzgodnienia projektu decyzji z innymi wymaganymi organami, może to doprowadzić do niemożliwości zakończenia postępowania administracyjnego wydaniem decyzji ustalającej warunki dostępu do infrastruktury technicznej. Z oczywistych względów takie rozwiązanie w praktyce może przełożyć się na opóźnienie czy też całkowite umożliwienie realizacji szybkich sieci telekomunikacyjnych z wykorzystaniem dostępu do infrastruktury technicznej, co należy uznać za jedną z istotnych barier dla procesu inwestycyjnego w telekomunikacji. Należy ponadto podkreślić, iż przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (dalej również „dyrektywa kosztowa”) w części dotyczącej dostępu do infrastruktury technicznej (art. 3), które zostały implementowane m.in. do przepisów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej operatorów sieci, nie przewidują jakiegokolwiek formy obowiązku uzgadniania lub opiniowania decyzji krajowego regulatora sektora telekomunikacyjnego z innymi krajowymi regulatorami sektorowymi. Natomiast takie rozwiązanie jest niezgodne z art. 8 ust. 1 EKŁE, zgodnie z którym „krajowe organy regulacyjne działają niezależnie i obiektywnie, w tym w zakresie opracowywania procedur wewnętrznych i organizacji personelu,

				<i>działają w przejrzysty i odpowiedzialny sposób zgodnie z prawem Unii i nie występują o instrukcje do żadnego innego podmiotu ani nie przyjmują takich instrukcji w związku z wykonywaniem zadań przydzielonych im na podstawie prawa krajowego wdrażającego prawo Unii. Nie wyklucza to nadzoru zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym. Decyzje krajowych organów regulacyjnych mogą zostać zawieszone lub uchylone wyłącznie przez organy odwoławcze ustanowione zgodnie z art. 31.”. „Uzgodnienie” oznacza procedurę, w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, w której Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej musi bezwarunkowo uzyskać akceptację ze strony Prezesa URE/Prezesa UTK w kwestiach będących przedmiotem rozstrzygnięcia, jeżeli takie rozstrzygnięcie odnosi się do infrastruktury technicznej przedsiębiorstwa energetycznego lub przedsiębiorstwa zapewniającego infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego. Jest to więc niewątpliwie nawet dalej idące ograniczenie Prezesa UKE niż wskazane w polskiej wersji językowej EKŁE „instrukcje”.</i> Art. 39 pkt 16 lit. c ustawy wprowadzającej PKE Proponuje się uchylenie 22 ust. 5 Megaustawy w związku z projektowanym art. 185 ust. 1 pkt 2 Pke, przewidującym możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji rozstrzygającej spór zmieniającej w całości lub w części umowę o dostępie. Natomiast zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 189 Pke, zawarcie umowy o dostępie w przedmiocie określonym wcześniej decyzją, skutkuje wygaśnięciem z mocy prawa decyzji w zakresie objętym umową. Art. 39 pkt 38 lit. b ustawy wprowadzającej PKE Usuwa się odesłanie do odpowiedniego przepisu art. 22 ust. 5-8 Megaustawy, który to przepis zostaje uchylony. Uzgodnienie rozstrzygnięć starosty, w niektórych przypadkach, z Prezesem URE oraz Prezesem UTK uznaje się za nadmiarowe i niezgodne z Dyrektywą kosztową oraz EKŁE.
Art. 8 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne składają raz do roku sprawozdanie dotyczące między innymi stanu rynku łączności elektronicznej, decyzji, które wydały, swoich zasobów ludzkich i finansowych oraz sposobu ich rozdysponowania, a także przyszłych planów. Sprawozdania tych organów podaje się do wiadomości publicznej.	T	Art. 414 ust. 1 i 3 Pke	Art. 414. 1. Prezes UKE składa ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji oraz ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu zaopiniowania, coroczne sprawozdanie ze swojej działalności regulacyjnej, w szczególności w zakresie stanu rynku komunikacji elektronicznej, decyzji, które wydał, zasobów ludzkich, finansowych i sposobu ich rozdysponowania oraz przyszłych planów, a także realizacji polityki rządu i unijnej polityki komunikacji elektronicznej, za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 kwietnia oraz publikuje je na stronie podmiotowej BIP UKE.

				2.(...) 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w terminie miesiąca od dnia przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie wraz z opinią własną i ministra właściwego do spraw łączności.
Art. 9	Zdolność regulacyjna krajowych organów regulacyjnych			
Art. 9 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne miały oddzielne budżety roczne i posiadały autonomię w wykonaniu przyznanego budżetu. Budżety te są podawane do wiadomości publicznej.	T	Art. 420 ust. 1 i 2 Pke, odrębny budżet Art. 114 ustawy o finansach publicznych, rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów	Art. 420. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE. 2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.) – art. 109 ust. 1 i art. 114 Art. 109 ust. 1 1. Ustawa budżetowa jest podstawą gospodarki finansowej państwa w danym roku budżetowym. Art. 114 1. Budżet państwa składa się z części odpowiadających organom władzy publicznej, kontroli państwowej, sądom, trybunałom i innym organom wymienionym w art. 139 ust. 2, administracji rządowej, przy czym dla poszczególnych działów administracji rządowej oraz dla urzędów nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów ustala się odpowiednio odrębne części budżetu. 2. W odrębnych częściach budżetu państwa ujmuje się: 1) subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego; 2) rezerwę ogólną; 3) rezerwy celowe; 4) obsługę długu Skarbu Państwa; 5) środki własne Unii Europejskiej; 6) przychody i rozchody związane z finansowaniem potrzeb pożyczkowych budżetu państwa; 7) dochody, o których mowa w art. 111 pkt 16. 3. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek właściwego ministra, w budżecie państwa mogą być tworzone odrębne części dla: 1) urzędów centralnych nadzorowanych przez ministra; 2) państwowych jednostek organizacyjnych, które nie są organami władzy lub administracji rządowej;

				3) zadań ogólnych, jeżeli wyodrębnienie części jest uzasadnione koniecznością zapewnienia bieżącej kontroli dochodów lub wydatków. 4. Częściami budżetu państwa dysponują dysponenti części budżetowych, jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej. 5. Dochody i wydatki oraz przychody i rozchody budżetu państwa klasyfikuje się według zasad określonych w art. 39 oraz według części budżetowych, o których mowa w ust. 1-4. 6. Minister Finansów ustala, w drodze rozporządzenia, klasyfikację części budżetowych oraz dysponentów części budżetowych dla części budżetowych, o których mowa w ust. 1-3, mając na celu zapewnienie przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 2009 r. w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 2201) — § 1 pkt 76, § 2 ust. 1. § 1. Ustala się następującą klasyfikację części budżetowych: (...) pkt 76 Urząd Komunikacji Elektronicznej. § 2 ust. 1. Częściami budżetu państwa dysponują, z zastrzeżeniem ust. 2, dysponenti części budżetowych określani w art. 2 pkt 8 oraz art. 114 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
Art. 9 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla obowiązku zapewnienia krajowym organom regulacyjnym odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich, aby mogły realizować powierzone im zadania, autonomia finansowa nie może stać na przeszkodzie nadzorowi ani kontroli zgodnie z przepisami krajowego prawa konstytucyjnego. Wszelką kontrolę budżetu krajowych organów regulacyjnych wykonuje się w przejrzysty sposób, a jej wyniki podaje się do wiadomości publicznej.	N	Zasady ogólne, ustawa o Najwyższej Izbie Kontroli	Ustawa z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2022 r. poz. 623) — art. 2 ust. 1, art. 10. Art. 2 ust. 1. 1. Najwyższa Izba Kontroli kontroluje działalność organów administracji rządowej, Narodowego Banku Polskiego, państwowych osób prawnych i innych państwowych jednostek organizacyjnych. Art. 10. Prezes Najwyższej Izby Kontroli podaje do wiadomości publicznej, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej, dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 1a, art. 8 i art. 9, oraz wystąpienia pokontrolne.
Art. 9 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają również, aby krajowe organy regulacyjne miały odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie umożliwiające im aktywne uczestnictwo w pracach BEREC i przyczynianie się do realizowanych przez niego funkcji.	N	Odrębny budżet	
Art. 10	Udział krajowych organów regulacyjnych w BEREC			

Art. 10 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiednie krajowe organy regulacyjne aktywnie wspierały cele BEREC w promowaniu lepszej koordynacji i spójności regulacyjnej.	T	Art. 419 ust. 1 pkt 2 i 14 Pke	Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 1); (...) 14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
Art. 10 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne, przyjmując swoje własne decyzje dotyczące ich rynków krajowych, w jak największym stopniu uwzględniały wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez BEREC.	T	Art. 4 ust. 3 Pke	Art. 4. 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 11	Współpraca z organami krajowymi Krajowe organy regulacyjne, inne właściwe organy przewidziane w niniejszej dyrektywie oraz krajowe organy ds. ochrony konkurencji zobowiązane są do dostarczania sobie wzajemnie informacji niezbędnych do stosowania niniejszej dyrektywy. W odniesieniu do wymienianych informacji obowiązują unijne przepisy dotyczące ochrony danych, a organ, którą otrzymał dane informacje, zapewnia taki sam stopień poufności jak organ, który ją dostarczył.	T	Art. 419 ust. 1 pkt 15 i 16 Pke	Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków; 16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu;
Art. 12	Ogólne zezwolenie na sieci i usługi łączności elektronicznej			

Art. 12 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają swobodę dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie. W tym celu państwa członkowskie nie będą utrudniać przedsiębiorstwu dostarczania sieci łączności elektronicznej ani świadczenia usług łączności elektronicznej, chyba że jest to niezbędne z przyczyn określonych w art. 52 ust. 1 TFUE. Każde takie ograniczenie swobody dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej należy uzasadniać, a ograniczenie to zgłasza się do Komisji.	N	Art. 5 ust. 1 i 2 Pke - określający jedyny wymóg podjęcia działalności	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art. 12 ust. 2	2. Dostarczanie sieci łączności elektronicznej lub świadczenie usług łączności elektronicznej innych niż usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów może jedynie podlegać ogólnemu zezwoleniu, bez uszczerbku dla szczegółowych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, lub praw, o których mowa w art. 46 i 94.	T	Art. 5 ust. 1 i 2 Pke	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art. 12 ust. 3	3. Jeżeli państwo członkowskie uzna wymóg zgłoszenia za uzasadniony w odniesieniu do przedsiębiorstw podlegających ogólnemu zezwoleniu, dane państwo członkowskie może wymagać od takich przedsiębiorstw wyłącznie dokonania zgłoszenia krajowemu organowi regulacyjnemu lub innemu właściwemu organowi. Państwo członkowskie nie może od takich przedsiębiorstw wymagać uzyskania jednoznacznej decyzji lub innego aktu	T	Art. 5 ust. 1 i 2, art. 8 Pke	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi” albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo

	administracyjnego od takiego organu lub jakiegokolwiek innego organu przed rozpoczęciem wykonywania uprawnień wynikających z ogólnego zezwolenia. Po dokonaniu zgłoszenia, jeżeli było ono wymagane, przedsiębiorstwo może rozpocząć działalność z zastrzeżeniem, w razie potrzeby, przepisów dotyczących praw użytkowania przewidzianych w niniejszej dyrektywie.			świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług. Art. 8. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru PT albo rejestru JST w terminie do 3 dni roboczych od dnia wpływu wniosku o wpis lub od dnia jego uzupełnienia. 2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo art. 7 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania. 3. Jeżeli Prezes UKE, z wyjątkiem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może rozpocząć wykonywanie działalności telekomunikacyjnej. 4. Prezes UKE korzysta z informacji zawartych w publicznie dostępnych rejestrach w postaci elektronicznej w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru PT albo rejestru JST, w szczególności w celu weryfikacji danych wskazanych we wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST. W przypadku wystąpienia rozbieżności między informacjami zawartymi w publicznie dostępnych rejestrach a danymi zawartymi we wniosku o wpis, Prezes UKE przyjmuje dane z rejestru, o czym informuje wnioskodawcę. 5. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru PT albo rejestru JST zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.
Art. 12 ust. 4	4. Na zgłoszenie, o którym mowa w ust. 3, składa się co najwyżej złożona właściwemu krajowemu organowi regulacyjnemu lub innemu właściwemu organowi deklaracja osoby fizycznej lub prawnej o zamiarze rozpoczęcia dostarczania sieci łączności elektronicznej lub świadczenia usług łączności elektronicznej, wraz z możliwie najkrótszą informacją wymaganą w celu umożliwienia BEREC i temu organowi prowadzenia rejestru lub wykazu dostawców sieci i usług łączności elektronicznej. Taka informacja ogranicza się do:	T	Art. 6 ust. 1, art. 12 Pke	Art. 6. 1. Wpis do rejestru PT dokonywany jest na wniosek przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, zawierający następujące dane: 1) firmę lub nazwę wnioskodawcy, jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli wnioskodawca posiada takie miejsce; 2) oznaczenie formy prawnej wnioskodawcy; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer w innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim albo innym państwie określonym w art. 5 ust. 2, o ile przedsiębiorca taki numer posiada; 4) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE;

	a) nazwy dostawcy; b) statusu prawnego, formy prawnej i numeru rejestracyjnego dostawcy, jeżeli dany dostawca jest zarejestrowany w rejestrze handlowym lub innym podobnym rejestrze publicznym w Unii; c) adresu geograficznego głównego miejsca prowadzenia działalności dostawcy w Unii, jeżeli ma to zastosowanie, oraz drugorzędnego oddziału w państwie członkowskim, o ile takowy istnieje; d) adresu strony internetowej dostawcy, jeżeli ma to zastosowanie, związanej z dostarczaniem sieci lub świadczeniem usług łączności elektronicznej; e) osoby wyznaczonej do kontaktów i danych kontaktowych; f) krótkiego opisu sieci, które dostawca zamierza udostępniać, lub usług, które zamierza świadczyć; g) państw członkowskich, których to dotyczy; oraz h) planowanej daty rozpoczęcia działalności. Państwa członkowskie nie mogą nakładać żadnych dodatkowych ani odrębnych wymogów w zakresie zgłaszania. Aby zbliżyć do siebie wymogi dotyczące zgłaszania, BEREC publikuje wytyczne			5) krótki opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub powiązanych usług, których dotyczy wniosek; 6) planowaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2 - również planowaną datę zakończenia działalności; 7) adres strony internetowej wnioskodawcy, jeżeli taką stronę posiada; 8) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna. 2. Wniosek o wpis do rejestru PT zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że: 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą; 2) znane mi są warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot wniosku ją je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Art. 12. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 5 i 6, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze PT albo w rejestrze JST. 2. Wniosek o zmianę wpisu zawiera numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2. 3. W przypadku gdy wniosek o zmianę wpisu nie zawiera elementów, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 8 ust. 2. 4. Prezes UKE na podstawie wniosku o zmianę wpisu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11. 5. Jeżeli dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 w zakresie firmy lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, zostały zmienione w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,

	dotyczące wzoru zgłoszenia i utrzymuje unijną bazę danych dotyczących zgłoszeń przekazywanych właściwym organom. W tym celu właściwe organy przekazują BEREC bez zbędnej zwłoki za pomocą środków elektronicznych każde otrzymane zgłoszenie. Zgłoszenia przekazane właściwym organom przed dniem 21 grudnia 2020 r., są przesyłane do BEREC do dnia 21 grudnia 2021 r.			Prezes UKE z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11. 6. Jeżeli dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 w zakresie firmy, siedziby i adresu lub pkt 2 w zakresie oznaczenia formy prawnej, zostały zmienione w Krajowym Rejestrze Sądowym, Prezes UKE z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11. Art. 18 Pke Art. 104 ust. 5 ustawy wprowadzające Pke Art. 18. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje do BEREC drogą elektroniczną dane z każdego wniosku, na podstawie którego dokonano wpisu do rejestru PT lub dane zawarte we wniosku o zmianę wpisu w rejestrze PT. 5. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) treść wpisów do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1. Art. 104 ust. 5 5. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) treść wpisów do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 66 ust. 1, dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1
Art. 13	Warunki, którymi obwarowano ogólne zezwolenie i prawa użytkownika widma radiowego i zasobów numeracyjnych, oraz szczegółowe obowiązki			
Art. 13 ust. 1	1. Ogólne zezwolenie na dostarczanie sieci łączności elektronicznej lub świadczenie usług łączności elektronicznej oraz prawa użytkownika widma radiowego i prawa użytkownika zasobami numeracyjnymi mogą jedynie podlegać warunkom określonym w załączniku I. Warunki te muszą być niedyskryminacyjne, proporcjonalne i przejrzyste. W przypadku praw użytkownika widma radiowego, takie warunki muszą zapewniać jego efektywne i wydajne	N		

	użytkowanie i być zgodne z art. 45 i 51, a w przypadku prawa użytkowania zasobami numeracyjnymi – zgodne z art. 94.			
Art. 13 ust. 2	2. Szczególne obowiązki, które mogą być nałożone na przedsiębiorstwa udostępniające sieci i świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie art. 61 ust. 1 i 5 i art. 62, 68 i 83 lub na podmioty wyznaczone do świadczenia usługi powszechnej na podstawie niniejszej dyrektywy, muszą być prawnie oddzielone od praw i obowiązków wynikających z ogólnego zezwolenia. Celem zapewnienia przejrzystości, kryteria i procedury nakładania takich szczególnych obowiązków na poszczególne przedsiębiorstwa wskazuje się w ogólnym zezwoleniu.	T	Art. 200 ust. 1 Pke (w zakresie art. 68 EKŁE) Art. 236 ust. 1 Pke (w zakresie art. 83 EKŁE) Art. 408, art. 360 Pke	Art. 200. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”; 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą; 3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych; 4) utrzymania, zmiany albo uchylenia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku. Art. 236. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że: 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny, 2) obowiązki, o których mowa w art. 211–216, art. 217 ust. 1 i art. 221, nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 412 ust. 2 – nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2. Art. 408. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 198, Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku

				dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek, o którym mowa w art. 407 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, o ile uchylenie tego obowiązku nie naruszy: 1) dostępu użytkowników końcowych do programów radiofonicznych i telewizyjnych, wynikającego z nałożonego obowiązku transmisji obowiązkowej; 2) skutecznej konkurencji na rynku detalicznych usług telewizji cyfrowej i na rynku detalicznych usług radiofonii cyfrowej oraz na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego i rynku powiązanych zasobów. Art. 360. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego. 2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek. 3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa : 1) przedmiot konkursu poprzez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) .informacje i dokumenty dotyczące przedsiębiorcy niezbędne do przeprowadzenia konkursu. 4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami. 5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku. 6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach. 7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu. 8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może

				dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet. 9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.
Art. 13 ust. 3	3. Ogólne zezwolenie zawiera jedynie te warunki, które są właściwe dla danego sektora i które zostały określone w częściach A, B i C załącznika I oraz nie pokrywają się z warunkami, które mają zastosowanie do przedsiębiorstw na mocy innych przepisów prawa krajowego.	N		
Art. 13 ust. 4	4. Przyznając prawa użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych, państwa członkowskie nie mogą powielać warunków zawartych w ogólnym zezwoleniu.	T	w zakresie widma radiowego: art. 87, art. 130, art. 140, art. 141 Pke w zakresie numeracji art. 139, art. 159 Pke	Art. 87. 1. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości określa: 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres; 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją; 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej; 5) okres obowiązywania rezerwacji; 6) okres wykorzystywania częstotliwości; 7) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 8) wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkowania częstotliwości; 9) warunki wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte; 11) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ustalone przez Prezesa UKE z uwzględnieniem rekomendacji i wytycznych Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA), po zasięgnięciu opinii Kolegium do

				Spraw Cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30% obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3 lub po przeprowadzeniu aukcji lub przetargu, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2. 2. W rezerwacji częstotliwości dotyczącej zajętych zasobów częstotliwości, o których mowa w art. 105 ust. 2, dokonywanej dla podmiotu wyłonięgo w drodze postępowania selekcyjnego określa się okres rezerwacji częstotliwości rozpoczynający się nie wcześniej niż w dniu, w którym częstotliwości staną się dostępne. 3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności: 1) warunki wykorzystywania częstotliwości, w tym także w ramach współużytkowania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1; 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153; 3) obowiązki ochronne w zakresie promieniowania elektromagnetycznego; 4) proporcjonalne i niedyskryminujące ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju: a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 1, b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 2, c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 3; 5) możliwość lub obowiązek współużytkowania częstotliwości lub dostępu do elementów sieci telekomunikacyjnej i usług dodatkowych służących do wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją; 6) możliwość lub obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na potrzeby roamingu lokalnego; 7) obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją;

				8) wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. 4. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości może zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, o ile zawarte zostały porozumienia międzynarodowe z państwami sąsiadującymi dotyczące warunków wykorzystywania częstotliwości w rejonach przygranicznych oraz jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1. 5. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną lub rozszewczą satelitarną ponadto: 1) określa programy telewizyjne lub radiofoniczne umieszczone w multipleksie, zwane dalej „audiowizualnymi składnikami”; 2) porządkuje w multipleksie jego audiowizualne składniki; 3) określa proporcje udziału audiowizualnych składników w multipleksie; 4) określa obszar, na którym mogą być rozpowszechniane lub rozprowadzane audiowizualne składniki multipleksu. 6. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną określa ponadto: 1) parametry i standardy techniczne cyfrowej transmisji telewizyjnej i radiofonicznej; 2) wykorzystanie pojemności multipleksu. Art. 130. 1. W przydziale częstotliwości określa się: 1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości, oraz jego adres; 2) zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości; 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej; 5) termin, w którym podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości; 6) okres lub termin, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości; 7) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną. 2. W przydziale częstotliwości można określić:

			1) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości, o których mowa w art. 152 lub art. 153. Art. 140. 1. Pozwolenie określa: 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres; 2) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie; 3) warunki wykorzystywania częstotliwości; 4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane; 5) okres ważności; 6) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia. 2. W pozwoleniu można określić warunki używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń. 3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych. Znaki wywoławcze nie podlegają zmianie w okresie obowiązywania pozwolenia. 4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych. 5. Prezes UKE może w pozwoleniu zobowiązać podmiot do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni. 6. Przepisu ust. 1 pkt 2 w zakresie wyróżnika typu oraz nazwy producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie, oraz przepisów ust. 5 i art. 146 ust. 2 pkt 4 nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej. 7. W pozwoleniu radiowym wydawanym na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób rozsiewczy naziemny Prezes UKE może określić dodatkowo warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, zgodne z wymaganiami określonymi w art. 87 ust. 3, na wypadek konserwacji urządzenia objętego pozwoleniem.

			Art. 141. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości określają w szczególności: 1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń: a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów, b) lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania, c) moc promieniowaną lub moc wyjściową, d) polaryzację, wysokość zawieszenia i charakterystykę promieniowania anteny nadawczej, e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania; 2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi: a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie, b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania, c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos-Ziemia i Ziemia-kosmos, d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania. 2. Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. d oraz e nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej. Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek. 2. Prezes UKE, w drodze decyzji, może przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia działalności gospodarczej innemu niż podmioty wskazane w ust. 1, na jego wniosek, na potrzeby świadczenia usług innych niż publicznie dostępne usługi

				telekomunikacyjne, o ile dostępne zasoby numeracji są wystarczające do zaspokojenia obecnego i prognozowanego zapotrzebowania na numerację, a podmioty te wykażą swoją zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji. 3. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku. 4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. 5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. 6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123. 7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. 8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności: 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych; 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom. 9. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji transgranicznie na terenie Unii Europejskiej określa warunki jej wykorzystywania uwzględniające przestrzeganie praw konsumentów i zasad użytkowania zasobów numeracji w państwach członkowskich, w których ta numeracja będzie użytkowana.

Art. 14	Deklaracje o umożliwianiu wykonywania prawa instalowania urządzeń i prawa do wzajemnych połączeń Właściwe organy wydają w terminie jednego tygodnia od otrzymania wniosku przedsiębiorstwa, standardową deklarację stwierdzającą w danym przypadku, że przedsiębiorstwo dokonało zgłoszenia zgodnie z art. 12 ust. 3. Takie deklaracje szczegółowo określają, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie ogólnego zezwolenia jest uprawnione do składania wniosku o przyznanie prawa instalowania urządzeń, negocjowania wzajemnych połączeń oraz uzyskania dostępu do wzajemnych połączeń, w celu umożliwienia wykonywania tychże praw na przykład na innych szczeblach władzy państwowej lub w stosunku do innych przedsiębiorstw. W stosownych przypadkach taką deklarację można także wydawać jako automatyczną odpowiedź na zgłoszenie, o którym mowa w artykule 12 ust. 3.	T	Art. 11 Pke	Art. 11. 1. Prezes UKE, w terminie 7 dni od dnia dokonania wpisu, wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do rejestru PT albo rejestru JST. 2. Zaświadczenie zawiera: 1) numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i 5–8 albo art. 7 ust. 1 pkt 1–7 i 9 i 10; 4) informację o prawach przysługujących podmiotom wpisanym do rejestru PT albo rejestru JST na podstawie ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 5) datę wydania zaświadczenia; 6) sygnaturę zaświadczenia. 3. Zaświadczenie mające moc dokumentu urzędowego wydaje się w postaci elektronicznej i doręcza przy użyciu Platformy Usług Elektronicznych Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „PUE UKE”. 4. Zaświadczenie może być wielokrotnie pobierane z PUE UKE w formie wydruku przez podmiot, który je uzyskał. Wydruk ten ma moc zrównaną z mocą zaświadczenia wydanego przez Prezesa UKE. 5. Prezes UKE umożliwia weryfikację zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4, przez stronę podmiotową BIP UKE, po podaniu: 1) sygnatury, którą opatrzone jest zaświadczenie; 2) numeru z rejestru PT albo numeru z rejestru JST; 3) daty wydania zaświadczenia. 6. W przypadku gdy dane zawarte w zaświadczeniu różnią się od danych zawartych w rejestrze PT albo rejestrze JST, przyjmuje się, że wiążący charakter mają dane zawarte w odpowiednim rejestrze.
Art. 15	Minimalna lista praw wynikających z ogólnego zezwolenia		Art. 12 ust. 4 Pke	Art. 12. 4. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.
Art. 15 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa podlegające ogólnemu zezwoleniu na mocy art. 12 mają prawo do: a) dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej;		Art. 180 Pke w zakresie lit. b	Art. 180. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w

	b) występowania z wnioskiem o przyznanie praw niezbędnych do instalowania urządzeń zgodnie z art. 43; c) wykorzystywania, z zastrzeżeniem przepisów art. 13, 46 i 55, widma radiowego w odniesieniu do sieci i usług łączności elektronicznej; d) tego, by rozpatrzono ich wnioski o przyznanie niezbędnych praw użytkowania zasobów numeracyjnych zgodnie z art. 94.		w zakresie lit. c - art. 2 pkt 50, art. 63, art. 69 ust. 1, art. 100, art. 129, art. 136, art. 137 i art. 138 ust. 1-6 i 8 Pke	celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego. Art. 2 pkt 50 50) rezerwacja częstotliwości – określenie częstotliwości lub zasobów orbitalnych, które we wskazanym w rezerwacji okresie pozostają w dyspozycji podmiotu na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych; Art. 63. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w miarę potrzeb i możliwości technicznych. 2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy. 3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności: 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami; 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji; 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej; 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej; 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień do wykorzystywania częstotliwości objętych planem zagospodarowania częstotliwości; 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej; 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania częstotliwości. 4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości. 5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany wraz z uzasadnieniem. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się, z wyjątkiem art. 31 ust. 2 zdanie pierwsze.

				6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy. 7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędącej informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości. Art. 69. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli częstotliwości: 1) są dostępne, z wyjątkiem art. 65 ust. 6 i art. 105 ust. 2; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art.153; 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny; 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i w formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. 2. W przypadku dokonywania rezerwacji częstotliwości lub jej zmiany, w celu: 1) rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną, 2) rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną programów telewizyjnych na multipleksie pierwszym lub multipleksie drugim przez nadawców posiadających koncesję lub koncesję na kolejny okres, 3) wykonywania ustawowych zadań przez spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji – Prezes UKE wydaje decyzję niezwłocznie, przy czym przepisów art. 104 i art. 105 nie stosuje się.

				Art. 100. 1. Prezes UKE odmawia udzielenia rezerwacji częstotliwości w przypadku, gdy: 1) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości lub zasobów orbitalnych; 2) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3; 3) powodowałoby to naruszenie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 4) zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, a wniosek o rezerwację częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem postępowania selekcyjnego; 5) w postępowaniu selekcyjnym podmiot nie został wyłoniony jako ten, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości; 6) udzielenie rezerwacji częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami. 2. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może odmówić wydania lub cofnąć pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia jednej z następujących okoliczności: 1) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 2) naruszenia wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 3) zakłócenia pracy urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych; 4) niespełniania warunków, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji częstotliwości; 5) braku możliwości realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami. 3. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości, jej zmiana lub cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, a także odmowa wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, następuje niezwłocznie po zasięgnięciu opinii lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. 4. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 3, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności,

				bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia stronie doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone. 5. Organy, o których mowa w ust. 3, przedstawiają opinię w terminie 21 dni od dnia wystąpienia przez Prezesa UKE o opinię, o której mowa w ust. 3. 6. W przypadku gdy organy, o których mowa w ust. 3, nie zajmą stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 5, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony. 7. W przypadku odmowy wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcia w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Art. 129. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości: 1) są dostępne; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153; 5) będą wykorzystywane w sposób efektywny; 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej; 7) nie kolidują z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE. Art. 136. Prezes UKE odmawia dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy: 1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 129; 2) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości; 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 1–3;

				4) powodowałyby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną; 5) postanowił o konieczności przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu na wnioskowane częstotliwości, a wniosek o przydział częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem przetargu, aukcji albo konkursu; 6) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami. Art. 137. 1. Do odmowy, zmiany lub cofnięcia przydziału częstotliwości z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 3 stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6. 2. Do odmowy z przyczyn, o których mowa w art. 136 pkt 6, zmiany lub cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 7, przydziału częstotliwości wykorzystywanych na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6. Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”. 2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji. 3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu. 4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania. 5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65. 6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4. 7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie

				zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku. 8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.
Art. 15 ust. 2	2. Jeżeli takie przedsiębiorstwa udostępniają sieci łączności elektronicznej lub świadczą usługi łączności elektronicznej na rzecz ogółu ludności, ogólne zezwolenie uprawnia je do: a) negocjowania wzajemnych połączeń z oraz – tam gdzie ma to zastosowanie – uzyskiwania dostępu lub wzajemnych połączeń od innych dostawców udostępniających publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, objętych ogólnym zezwoleniem, w obrębie Unii zgodnie z niniejszą dyrektywą; b) ubiegania się o wyznaczenie do świadczenia różnych elementów usługi powszechnej lub prowadzenia działalności w różnych częściach terytorium państwowego zgodnie z art. 86 lub 87.		Art. 170 Pke w zakresie lit. a w zakresie lit. b - art. 360 i art. 359 Pke	Art. 170. 1. Na potrzeby zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich interoperacyjności w obrębie całej Unii Europejskiej, operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci i interoperacyjności usług na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. 2. Operator jest obowiązany, na uzasadniony wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1. Art. 359. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7 albo w art. 361, do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi, oraz przedsiębiorcę, na którego nałożono obowiązek świadczenia usługi w trybie art. 368 ust. 2. Art. 360. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego. 2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek. 3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa : 1) przedmiot konkursu poprzez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) inne wymagane informacje i dokumenty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9. 4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.

				5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku. 6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach. 7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu. 8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet. 9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.
Art. 16	Opłaty administracyjne			
Art. 16 ust. 1	1. Każda opłata administracyjna nałożona na przedsiębiorstwa udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej zgodnie z ogólnym zezwoleniem lub na rzecz których zostało ustanowione prawo użytkowania winna: a) w całości pokrywać jedynie koszty administracyjne, poniesione przy zarządzaniu, sprawowaniu nadzoru lub wdrażaniu systemu ogólnych zezwoleń, praw użytkowania i szczegółowych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, w tym kosztów współpracy międzynarodowej, związanych	T	Art. 23 Pke	Art. 23. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza roczną opłatę telekomunikacyjną związaną z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez ministra właściwego do spraw informatyzacji i Prezesa UKE, w tym: 1) prowadzeniem rejestru PT; 2) wydawaniem decyzji administracyjnych, z wyłączeniem decyzji, za które przepisy odrębne przewidują pobieranie opłat; 3) badaniem, weryfikacją i kontrolą rynków właściwych produktów i usług telekomunikacyjnych; 4) rozstrzyganiem sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 5) współpracą z instytucjami unijnymi i międzynarodowymi w zakresie wynikającym z przepisów prawa krajowego i unijnego oraz zawartych umów międzynarodowych; 6) pozostałymi zadaniami związanymi z funkcjonowaniem Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz obsługujących ich

	z harmonizacją i standaryzacją, analizą rynku, monitorowaniem zgodności ze stanem prawnym lub sprawowaniem kontroli rynku w inny sposób, jak również prac normatywnych związanych z przygotowaniem i wdrażaniem prawa wtórnego oraz decyzji administracyjnych, takich jak decyzje o dostępie do sieci i wzajemnych połączeniach; oraz b) być nakładana na poszczególne przedsiębiorstwa w sposób obiektywny, przejrzysty i proporcjonalny, zmniejszając w ten sposób dodatkowe koszty administracyjne oraz związane opłaty. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niepobieraniu opłat administracyjnych od przedsiębiorstw, których obroty nie przekraczają określonego progu lub których działalność nie pozwala uzyskać minimalnego udziału w rynku lub ma bardzo ograniczony zasięg terytorialny.			urzędów, z wyłączeniem prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości. 2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowi iloczyn rocznych przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia opłaty, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, i wskaźnika opłaty, z uwzględnieniem ust. 3 i 4. 3. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 257 ust. 1. 4. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 0,15% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna. 5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej. 6. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym, obliczonej w sposób wskazany w ust. 7. 7. Wysokość progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym stanowi tysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672). 8. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły próg, o którym mowa w ust. 6, obliczony dla roku obrotowego poprzedzającego o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna. 9. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.

				10. Opłatę, o której mowa w ust. 1, można uiszczać w ratach półrocznych, w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej, lub jednorazowo, z uwzględnieniem ust. 11. 11. O wyborze sposobu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, jednorazowo lub w ratach półrocznych, przedsiębiorca telekomunikacyjny zawiadamia pisemnie Prezesa UKE w terminie do końca lutego roku, za który opłata jest należna. 12. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 4 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim. 13. Prezes UKE udostępnia corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim. 14. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób jej uiszczenia, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokością wydatków, o których mowa w ust. 13. 15. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1.
Art. 16 ust. 2	2. Nakładając opłaty administracyjne, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ publikuje roczny bilans swoich wydatków administracyjnych oraz całkowitej	T	Art. 23 ust. 12-15 Pke	Art. 23 ust. 12-15 12. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 4 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie

	kwoty zebranych opłat. W razie wystąpienia różnicy pomiędzy całkowitą kwotą zebranych opłat a wydatkami administracyjnymi, dokonuje się stosownej korekty.			wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim. 13. Prezes UKE udostępnia corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim. 14. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób jej uiszczania, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokością wydatków, o których mowa w ust. 13. 15. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1.
Art. 17	Rozdzielność księgową i sprawozdania finansowe			
Art. 17 ust. 1	1. Państwa członkowskie nakładają na przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, mające specjalne lub wyłączone prawo świadczenia usług w innych sektorach w tym samym lub w innym państwie członkowskim, obowiązek: a) prowadzenia rozdzielnej księgowości dla działalności związanej z dostarczaniem sieci lub świadczeniem usług łączności elektronicznej, w takim zakresie, w jakim byłoby to niezbędne, gdyby ta działalność prowadzona była przez	N	do wskaza nia przy wprowa dzeniu praw specjaln ych i wyłączn ych	

	prawnie niezależne od siebie podmioty, dla potrzeb identyfikacji wszystkich elementów kosztów i przychodów, wraz z podstawą ich kalkulacji oraz szczegółowym wskazaniem zastosowanych metod ich uzyskania, związanych z taką działalnością, w tym wyszczególnienie podziału środków trwałych i kosztów strukturalnych; lub b) wprowadzenia strukturalnego rozdziału działalności związanej z dostarczaniem sieci lub usług łączności elektronicznej. Państwa członkowskie mogą zrezygnować z zastosowania wymogów, o których mowa w akapicie pierwszym, wobec przedsiębiorstw, których roczny obrót z działalności związanej z sieciami i usługami łączności elektronicznej w Unii nie przekracza 50 mln EUR.			
Art. 17 ust. 2	2. Jeżeli przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej nie podlegają wymogom określonym w przepisach prawa spółek i nie spełniają wymogów określonych w przepisach prawa Unii o prowadzeniu księgowości przez małe i średnie przedsiębiorstwa, ich sprawozdania finansowe sporządza się i przekazuje do zbadania niezależnemu biegłemu rewidentowi, a następnie publikuje. Badanie przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii i prawa krajowego. Akapit pierwszy niniejszego ustępu ma również zastosowanie w odniesieniu do rozdzielnej księgowości prowadzonej zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. a).	N	Ustawa o rachunkowości	Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619) — art. 2 ust. 1, ust. 2a-3, art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 64, art. 69 ust. 1-1b, art. 70 Art. 2, ust. 1, ust. 2a-3 1. Przepisy ustawy o rachunkowości, zwanej dalej „ustawą”, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 3, do mających siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: 1) spółek handlowych (osobowych i kapitałowych, w tym również w organizacji) oraz spółek cywilnych, z zastrzeżeniem pkt 2, a także innych osób prawnych, z wyjątkiem Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego; 2) osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółek jawnych osób fizycznych, spółek partnerskich oraz przedsiębiorstw w spadku działających zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. z 2021 r. poz. 170), jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni

				rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro; 2a) przedsiębiorstw w spadku działających zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, jeżeli na dzień poprzedzający dzień otwarcia spadku prowadzone były księgi rachunkowe; 3) jednostek organizacyjnych działających na podstawie Prawa bankowego, przepisów o obrocie papierami wartościowymi, przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, przepisów o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, przepisów o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych lub przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, bez względu na wielkość przychodów; 4) gmin, powiatów, województw i ich związków, a także: a) państwowych, gminnych, powiatowych i wojewódzkich jednostek budżetowych, b) gminnych, powiatowych i wojewódzkich zakładów budżetowych; c) (<i>uchylona</i>) 5) jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, z wyjątkiem spółek, o których mowa w pkt 1 i 2; 6) oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470); 7) jednostek niewymienionych w pkt 1-6, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszy celowych - od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane. (...) 2a. Do spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, których przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły mniej niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro i które nie stosują zasad rachunkowości określonych ustawą na podstawie ust. 2, stosuje się art. 70a. 2b. Przepisy ustawy stosuje się również, bez względu na wielkość przychodów, do alternatywnych spółek inwestycyjnych w rozumieniu przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi

				funduszami inwestycyjnymi, w tym uprawnionych do posługiwania się nazwą „EuVECA” albo „EuSEF”. 3. Jednostki sporządzające sprawozdania finansowe zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej, zwanymi dalej „MSR”, stosują przepisy ustawy oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie, w zakresie nieuregulowanym przez MSR. Art. 3 ust. 1 pkt 1 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) jednostce - rozumie się przez to podmioty i osoby określone w art. 2 ust. 1; Art. 11 1. Księgi rachunkowe są prowadzone przez jednostkę. Art. 64 1. Badaniu podlegają roczne skonsolidowane sprawozdania finansowe grup kapitałowych oraz roczne sprawozdania finansowe - kontynuujących działalność: 1) banków krajowych, oddziałów instytucji kredytowych, oddziałów banków zagranicznych, zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, głównych oddziałów i oddziałów zakładów ubezpieczeń, głównych oddziałów i oddziałów zakładów reasekuracji oraz oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych; 1a) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych; 2) jednostek działających na podstawie przepisów o obrocie papierami wartościowymi, przepisów o świadczeniu usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz jednostek, o których mowa w art. 2 ust. 2b; 2a) jednostek działających na podstawie przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych; 2b) krajowych instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego; 3) spółek akcyjnych, z wyjątkiem spółek będących na dzień bilansowy w organizacji; 4) pozostałych jednostek, które w poprzedzającym roku obrotowym, za który sporządzono sprawozdania finansowe, spełniły co najmniej dwa z następujących warunków:

				a) średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty wyniosło co najmniej 50 osób, b) suma aktywów bilansu na koniec roku obrotowego stanowiła równowartość w walucie polskiej co najmniej 2 500 000 euro, c) przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów oraz operacji finansowych za rok obrotowy stanowiły równowartość w walucie polskiej co najmniej 5 000 000 euro. 2. W jednostkach sporządzających łączne sprawozdania finansowe, o których mowa w art. 51 ust. 1, warunki określone w ust. 1 stosuje się do łącznego rocznego sprawozdania finansowego. 3. Badaniu podlegają sprawozdania finansowe spółek przejmujących i spółek nowo zawiązanych, sporządzone za rok obrotowy, w którym nastąpiło połączenie, a także roczne sprawozdania finansowe jednostek sporządzone zgodnie z MSR. 4. Badaniu podlegają również roczne połączone sprawozdania finansowe funduszy inwestycyjnych z wydzielonymi subfunduszami oraz roczne sprawozdania jednostkowe subfunduszy. Art. 69 ust. 1-1b. 1. Kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, sprawozdanie z badania, jeżeli podlegało ono badaniu, odpis uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty, a w przypadku jednostek, o których mowa w art. 49 ust. 1 - także sprawozdanie z działalności - w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego. 1a.(uchylony) 1b. Kierownik oddziału przedsiębiorcy zagranicznego składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe oddziału. Art. 70 1. Kierownik jednostki, o której mowa w art. 64, do której nie ma zastosowania art. 69, jest obowiązany złożyć wprowadzenie do sprawozdania finansowego stanowiące część informacji dodatkowej, bilans, rachunek zysków i strat, zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym oraz rachunek przepływów pieniężnych za rok obrotowy, do ogłoszenia w ciągu 15 dni od dnia ich zatwierdzenia, wraz ze sprawozdaniem z badania oraz odpisem uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty.

				1a–1d (<i>uchylone</i>). 2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w „Monitorze Sądowym i Gospodarczym”.
Art. 18	Zmiana praw i obowiązków			
Art. 18 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa, warunki oraz procedury dotyczące ogólnych zezwoleń, praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych albo praw instalowania urządzeń mogły być zmieniane jedynie w obiektywnie uzasadnionych przypadkach oraz w sposób proporcjonalny, uwzględniając w stosownych przypadkach szczególne warunki dotyczące zbywalnych praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych.	T	Art. 99, art. 135, art. 146 w zakresie widma art. 189 w zakresie instalacji urządzeń W zakresie numeracji art. 160, art. 161 Pke	Art. 99. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku: 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości; 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości w terminie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości; 7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 8) gdy częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny; 9) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami; 10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejęciem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową. 2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do

				nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. 3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej. 4. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, również w przypadku gdy praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne. 5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 419 ust. 3. 6. Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją. 7. Prezes UKE, w przypadku, o którym mowa w ust. 6, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości albo prowadzić odrębne postępowania zakończone wydaniem odrębnych decyzji. Art. 135. 1. Przydział częstotliwości może zostać zmieniony lub cofnięty, w drodze decyzji Prezesa UKE, w przypadku: 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości; 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;

			4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych przydziałem w terminie, o którym mowa w art. 130 ust. 2 pkt 1, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego przydziałem częstotliwości; 5) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości; 6) gdy częstotliwości objęte przydziałem częstotliwości są wykorzystywane w sposób nieefektywny; 7) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami. 2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i 6 nie mają zastosowania do przydziałów częstotliwości dokonanych na rzecz Ministra Obrony Narodowej. Art. 146. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 95 i art. 99–102. 2. Prezes UKE może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku: 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem; 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 6 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu; 4) niewywiązania się przez podmiot z obowiązku, o którym mowa w art. 140 ust. 5. 3. Prezes UKE może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości również w przypadku, gdy: 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny; 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne. 4. W przypadku odmowy wydania pozwolenia przepis art. 103 stosuje się odpowiednio. 5. Pozwolenie wygasa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości, z wyjątkiem zmiany pozwolenia radiowego, o której mowa art. 142 ust. 5.

			Art. 188. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 182 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub zapewnieniem interoperacyjności usług, o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron. Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych. 2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75%: 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wnioszek o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli: 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji. 2. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych albo naruszenie takie nastąpiło.

				3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany zakresu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji prowadzącej do ograniczenia tego prawa przeprowadza postępowanie konsultacyjne. 4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, o którym mowa w ust. 2, wymagającego pilnego działania Prezesa UKE. 5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu: 1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2. 6. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE prowadząc postępowanie w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, może: 1) pominąć wezwanie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2; 2) pominąć postępowanie konsultacyjne i procedurę przetargową, o której mowa w art. 159 ust. 4; 3) przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, biorąc pod uwagę: a) możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów, b) liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, c) liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej oraz d) przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów; 4) zwolnić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z opłat za numerację, o których mowa w art. 25, na okres nie dłuższy niż 1 rok. 7. W przypadku braku wniosków o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przedsiębiorcy

				telekomunikacyjnemu, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 6 pkt 3. 8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na warunkach określonych w ust. 6 pkt 3 oraz w ust. 7, informuje abonenta o przejęciu zobowiązań dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, i świadczeniu usług ze wskazaniem terminu końcowego nie krótszego niż miesiąc. Jednocześnie przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.
Art. 18 ust. 2	2. Z wyjątkiem przypadków, w których proponowane zmiany są niewielkie i zostały uzgodnione z posiadaczem praw lub ogólnego zezwolenia, zamiar wprowadzenia takich zmian ogłasza się w odpowiedni sposób. Zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, przyznaje się wystarczająco dużo czasu na wypowiedzenie się w kwestii proponowanych zmian. Okres ten nie może być krótszy niż cztery tygodnie, z wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych. Zmiany podlegają publikacji z podaniem ich uzasadnienia.	T	Art. 90, art. 84 Pke	Art. 90. 1. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości i przeprowadza postępowanie konsultacyjne w tej sprawie. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się: 1) gdy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 2) w wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3; 3) gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną. 3. Za zmianę nieistotną nie można w szczególności uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości. Art. 84. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia decyzję o dokonaniu lub zmianie rezerwacji częstotliwości na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art. 19	Ograniczenie lub cofnięcie praw			
Art. 19 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 30 ust. 5 i 6 państwa członkowskie nie ograniczają ani nie cofają praw instalowania urządzeń ani praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych przed upływem okresu, na jaki zostały one przyznane, chyba że jest to	T N w zakresie cofania praw	Art. 99 Pke w zakresie widma	Art. 99. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku: 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;

	uzasadnione na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu i, w stosownych przypadkach, zgodne z załącznikiem I oraz odpowiednimi przepisami prawa krajowego dotyczącymi odszkodowania w przypadku cofnięcia praw.	instalowania urządzeń	w zakresie numeracji - art. 161 ust. 1 Pke	2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości; 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości w terminie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości; 7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 8) gdy częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny; 9) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami; 10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejęciem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową. 2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. 3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.

				4. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, również w przypadku gdy praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne. 5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 418 ust. 3. 6. Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją. 7. Prezes UKE, w przypadku, o którym mowa w ust. 6, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości albo prowadzić odrębne postępowania zakończone wydaniem odrębnych decyzji. Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli: 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji.

Art. 19 ust. 2	2. Mając na względzie konieczność zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania widma radiowego lub wdrożenia technicznych środków wykonawczych przyjętych na podstawie art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, państwa członkowskie mogą dopuścić ograniczenie lub cofnięcie praw użytkowania widma radiowego, w tym praw, o których mowa w art. 49 niniejszej dyrektywy, w oparciu o ustanowione wcześniej i jasno określone procedury, zgodnie z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji. W takich przypadkach, posiadacze takich praw mogą, w stosownych przypadkach i zgodnie z prawem unijnym i odpowiednimi przepisami krajowymi, otrzymać odpowiednią rekompensatę.	N	Zasady ogólne KC	
Art. 19 ust. 3	3. Zmiana wykorzystania widma radiowego w wyniku zastosowania art. 45 ust. 4 lub 5 nie stanowi sama w sobie przesłanki uzasadniającej cofnięcie prawa użytkowania widma radiowego.	T	Art. 63 ust. 4 Pke	63. 4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości.
Art. 19 ust. 4	4. Każdy zamiar ograniczenia lub cofnięcia praw wynikających z ogólnego zezwolenia na użytkowanie widma radiowego lub indywidualnych praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych bez zgody posiadacza tych praw poddaje się pod konsultacje z zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 23.	T	Art. 90 ust. 1-3 Pke, w zakresie widma W zakresie numeracji art. 161 ust. 2 i 5 Pke	Art. 90. 1. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości i przeprowadza postępowanie konsultacyjne w tej sprawie. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się: gdy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; w wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3; gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną. 3. Za zmianę nieistotną nie można w szczególności uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości.

				Art. 161 2. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych albo naruszenie takie nastąpiło. 5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu: 1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2.
Art. 20	Żądanie informacji od przedsiębiorstw			
Art. 20 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa dostarczające sieci i świadczące usługi łączności elektronicznej, urządzenia towarzyszące lub usługi towarzyszące dostarczały wszystkich informacji, w tym informacji o charakterze finansowym, niezbędnych krajowym organom regulacyjnym, innym właściwym organom i BEREC do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971⁽⁴⁴⁾ lub przyjętych zgodnie z nimi decyzji lub opinii. Krajowe organy regulacyjne i, w razie konieczności ze względu na wykonywane zadania, inne właściwe organy mają prawo żądać od tych przedsiębiorstw w szczególności dostarczania informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług, który mógłby wywrzeć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom przez te przedsiębiorstwa, a także informacji o sieciach łączności elektronicznej i urządzeniach towarzyszących, które są zdezagregowane na	T	Art. 19, art. 20 Pke	Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków. 2. W przypadku gdy niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków informacje pozyskane na podstawie ust. 1 są niewystarczające, Prezes UKE może pozyskiwać te informacje od innych podmiotów działających na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem. Podmioty te mają obowiązek przekazania informacji na uzasadnione żądanie Prezesa UKE. 3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania, na żądanie Prezesa UKE, danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym. 4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają: 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;

	poziomie lokalnym i na tyle szczegółowe, aby zapewnić przeprowadzenie analizy geograficznej i określenie obszarów zgodnie z art. 22. W przypadku gdy informacje zebrane zgodnie z akapitem pierwszym są niewystarczające, aby krajowe organy regulacyjne, inne właściwe organy i BEREC wykonywały swoje zadania regulacyjne na mocy prawa unijnego, takie informacje mogą być pozyskiwane od innych stosownych przedsiębiorstw działających w sektorze łączności elektronicznej lub w ściśle powiązanych sektorach. Od przedsiębiorstw wyznaczonych jako posiadające znaczącą pozycję na rynkach hurtowych można również wymagać, by przedstawiały dane księgowe dotyczące rynków detalicznych, które są związane z tymi rynkami hurtowymi. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy mogą żądać informacji od pojedynczych punktów informacyjnych utworzonych na podstawie dyrektywy 2014/61/UE. Każdy wniosek o informacje musi być proporcjonalny do wykonywanego zadania i musi być uzasadniony. Przedsiębiorstwa niezwłocznie dostarczają informacji na żądanie w wymaganym terminie i na wymaganym poziomie szczegółowości.			5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 444 ust. 2 pkt 1. 5. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1–3, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednolicenia i zapewnienia spójności pozyskanych informacji. Art. 20. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 331 ust. 1, pomniejszych o należny od nich podatek od towarów i usług. 2. Obowiązkowi przedłożenia danych oraz informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, podlega także podmiot wykreślony z rejestru PT, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru. 3. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, przekazywane są w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. 4. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te dane oraz informację. 5. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 3. 6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą uproszczenia i jednolicenia procesu przekazywania danych.

				7. Prezes UKE określi wzory dokumentów, przy użyciu których przekazywane są dane, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentów elektronicznych w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. 8. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) okres, za który jest składana; 2) cel złożenia; 3) dane dostawcy usługi komunikacji głosowej; 4) wysokość pozostałych na koncie środków z doładowań; 5) pouczenie, że stanowi ona podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. 9. Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu których przekazywana jest informacja, o której mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
Art. 20 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy dostarczały Komisji, na jej uzasadniony wniosek, informacje, które są niezbędne dla realizacji przez Komisję jej zadań wynikających z TFUE. Informacja, której żąda Komisja, winna być proporcjonalna w świetle realizacji tychże zadań. Jeżeli dostarczona informacja odnosi się do informacji dostarczonej uprzednio przez przedsiębiorstwo na żądanie organu, informuje się o tym dane przedsiębiorstwa. Stosownie do potrzeb oraz jeżeli organ dostarczający informacje nie zastrzegł w wyraźny i uzasadniony sposób inaczej, Komisja udostępnia otrzymaną informację innemu organowi tego typu w innym państwie członkowskim. Z zastrzeżeniem wymogów określonych w ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, by informacja dostarczona jednemu organowi została udostępniona innemu organowi tego	T	Art. 21 Pke	Art. 21. 1. Prezes UKE zapewnia dostęp do informacji otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, organom regulacyjnym państw członkowskich, BEREC i Komisji Europejskiej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. 2. Prezes UKE informuje podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, o udostępnieniu, na podstawie ust. 1, informacji dostarczonej uprzednio przez ten podmiot na żądanie Prezesa UKE.

	typu w tym samym lub innym państwie członkowskim oraz BEREC, w odpowiedzi na jego uzasadniony wniosek, jeżeli jest to niezbędne dla umożliwienia tymże organom albo BEREC wypełniania obowiązków wynikających z prawa Unii.			
Art. 20 ust. 3	3. Jeżeli dana informacja zebrana zgodnie z ust. 1, w tym informacja zebrana w kontekście analizy geograficznej, została uznana przez dany krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ za informację poufną zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego o tajemnicy handlowej, Komisja, BEREC oraz wszelkie inne zainteresowane właściwe organy zapewniają taką tajemnicę. Taka tajemnica nie utrudnia terminowej wymiany informacji między właściwym organem, Komisją, BEREC i jakimikolwiek innymi zainteresowanymi właściwymi organami do celów przeglądu, monitorowania i nadzorowania stosowania niniejszej dyrektywy.	T	Art. 22 Pke	Art. 22. 1. Podmiot udostępniający Prezesowi UKE na jego żądanie lub na podstawie przepisów ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych informacje lub dokumenty zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa może je zastrzec w całości lub w części. 2. Zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Zastrzeżenie części informacji lub dokumentu dotyczącego rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za nieskuteczne. 3. Zastrzegając część informacji lub dokumentu podmiot przekazuje uzasadnienie zastrzeżenia informacji lub dokumentu oraz informacje lub dokumenty niezawierające zastrzeżonych części. W przypadku nieprzekazania informacji lub dokumentu niezawierających zastrzeżonych części zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne. 4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, uchylić zastrzeżenie, jeżeli uzna, że zastrzeżone części informacji lub dokumentu nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa. 5. Zastrzeżenie uwzględnia się przy udostępnianiu informacji lub dokumentów oraz zapewnianiu dostępu do informacji publicznej. 6. W przypadku ustawowego obowiązku przekazania informacji lub dokumentów otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w ust. 1, innym organom krajowym, zagranicznym organom regulacyjnym, Komisji Europejskiej lub BEREC informacje i dokumenty Prezes UKE przekazuje wraz z zastrzeżeniem i pod warunkiem jego przestrzegania.
Art. 20 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, działając zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi publicznego dostępu do informacji oraz przepisami prawa Unii i prawa krajowego o tajemnicy handlowej i o ochronie danych osobowych, publikowały informacje, które przyczyniają się do rozwoju otwartego i konkurencyjnego rynku.	T	Art. 5 ust. 4 i 5 Pke	5. 4. Prezes UKE prowadzi rejestr PT oraz rejestr JST w systemie teleinformatycznym. 5. Rejestr PT i rejestr JST są jawne i udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”. Art. 9. Rejestr PT obejmuje następujące dane: 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru PT”; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT oraz datę dokonania wpisu;

			Art. 9 Pke 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1; 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru PT – w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru PT. Art. 418 Pke Art. 418. 1. Prezes UKE wydaje Dziennik Urzędowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej. 2. W dzienniku urzędowym, o którym mowa w ust. 1, ogłasza się w szczególności: 1) zarządzenia; 2) przepisy międzynarodowe; 3) ogłoszenia, obwieszczenia i komunikaty; 4) decyzje obszarowe. Art. 419 ust. 2 Art. 419. 2. Prezes UKE na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie, w terminie do dnia 30 czerwca, sporządza i udostępnia raport o stanie rynku komunikacji elektronicznej za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Prezes UKE udostępnia raport na stronie podmiotowej BIP UKE. Art. 63 ust. 7 Pke 63. 7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędących informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości.	
Art. 20 ust. 5	5. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy publikują warunki publicznego dostępu do informacji, o którym mowa w ust. 4, w tym procedury zapewniające uzyskanie takiego dostępu.	N	przepisy ogólne – zapisy w ustawie Pke	
Art. 21	Informacje wymagane w związku z ogólnym zezwoleniem, prawem użytkowania oraz szczegółowymi obowiązkami			
Art. 21 ust. 1	1. Niezależnie od informacji wymaganych na podstawie art. 20 i obowiązku dostarczania informacji i sporządzania sprawozdań	T	Art. 19 ust. 1 i	Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania

	wynikającego z przepisów prawa krajowego, ale nie wynikającego z ogólnego zezwolenia, krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy mogą zażądać od przedsiębiorstw dostarczenia informacji w związku z ogólnym zezwoleniem, prawami użytkownika lub szczegółowymi obowiązkami, o których mowa w art. 13 ust. 2, które są proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione, w szczególności w celach: a) systematycznej lub dotyczącej konkretnych przypadków weryfikacji przestrzegania warunku 1 z części A, warunków 2 i 6 z części D oraz warunków 2 i 7 z części E załącznika I oraz przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2; b) dotyczącej konkretnych przypadków weryfikacji zgodności z warunkami określonymi w załączniku I, jeżeli złożono skargę lub właściwy organ miał inne powody, ażeby twierdzić, że dany warunek nie został spełniony, albo w przypadku dochodzenia prowadzonego przez właściwy organ z urzędu; c) procedury i oceny wniosków o przyznanie prawa użytkownika; d) publikacji zestawień dotyczących przeglądów jakości oraz cen usług, z uwagi na interes konsumenta; e) jasno określone cele statystyczne, badawcze lub cele sprawozdawczości;		4, art. 20 Pke	zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków. 4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają: 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 441 ust. 2 pkt 1. Art. 20. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 331 ust. 1, pomniejszonych o należny od nich podatek od towarów i usług. 2. Obowiązkowi przedłożenia danych oraz informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, podlega także podmiot wykreślony z rejestru PT, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru. 3. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, są przekazywane na piśmie w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. 4. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i

	f) przeprowadzania analizy rynku dla celów niniejszej dyrektywy, w tym danych dotyczących rynków niższego szczebla lub rynków detalicznych związanych z rynkami poddawanych analizie lub dotyczących tych rynków; g) zagwarantowanie efektywnego użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych i zapewnienie skutecznego zarządzania nimi; h) ocenę przyszłych zmian w dziedzinie sieci lub usług, które mogłyby mieć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom, na zasięg terytorialny, na możliwości uzyskania dostępu do sieci przysługujące użytkownikom końcowym lub na określanie obszarów na podstawie art. 22; i) prowadzenie analiz geograficznych; j) udzielanie odpowiedzi na uzasadnione wnioski BEREC o udzielenie informacji. Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b) oraz d)–j), nie mogą być wymagane przed uzyskaniem dostępu do rynku lub jako warunek dostępu do rynku. BEREC może opracować wzory wniosków o informacje, w razie potrzeby, aby ułatwić skonsolidowaną prezentację i analizę uzyskanych informacji.			udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te dane oraz informację. 5. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 3. 6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą uproszczenia i jednolicenia procesu przekazywania danych. 7. Prezes UKE określi wzory dokumentów, przy użyciu których przekazywane są dane, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentów elektronicznych w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. 8. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) okres, za który jest składana; 2) cel złożenia; 3) dane dostawcy usługi komunikacji głosowej; 4) wysokość pozostałych na koncie środków z doładowań; 5) pouczenie, że stanowi ona podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. 9. Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu których przekazywana jest informacja, o której mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
Art. 21 ust. 2	2. Jeśli chodzi o prawa użytkownika widma, informacje, o których mowa w ust.1 muszą dotyczyć w szczególności efektywnego i wydajnego wykorzystania widma radiowego	N	Art. 19 ust. 1 Pke	Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany

	w celu stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa. Ta analiza geograficzna może również zawierać prognozę obejmującą okres ustalony przez odpowiedni organ dotyczącą zasięgu sieci szerokopasmowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, na ich terytorium. Taka prognoza musi uwzględniać wszystkie odpowiednie informacje, w tym informacje na temat planowanych przez przedsiębiorstwa lub organy publiczną realizację sieci o bardzo dużej przepustowości i przeprowadzenia znaczących modernizacji lub rozbudowy sieci o prędkości pobierania danych na poziomie przynajmniej 100 Mb/s. W tym celu krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy występują do przedsiębiorstw i organów publicznych o przekazanie takich informacji w zakresie, w jakim informacje te są dostępne i mogą być przekazane bez nadmiernych nakładów. Krajowy organ regulacyjny decyduje w odniesieniu do zadań przypisanych mu wyraźnie na mocy niniejszej dyrektywy o stopniu, w jakim należałoby oprzeć się na	T T	maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych Art. 29j – art. 29l ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych	pochodzących za pomocą strony internetowej, o której mowa w art. 29a ust. 2, o ile nie narusza to tajemnic prawnie chronionych lub nie zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa. Art. 29j. System Informacyjny o Dostępie do Usług Stacjonarnego Internetu Szerokopasmowego, zwany dalej „SIDUSIS”, jest publiczną bazą danych, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, zawierającą informacje o punktach adresowych, w których: 1) jest możliwe świadczenie, 2) jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji finansowanych ze środków publicznych, 3) w ciągu 3 lat jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji ze środków prywatnych – za pomocą stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu. Art. 29k. 1. W celu prezentowania w SIDUSIS informacji, o których mowa w art. 29j pkt 1, podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 2, przekazują do SIDUSIS informacje o: 1) podmiocie dostarczającym usługę, 2) rodzaju usługi – detalicznej lub hurtowej, 3) maksymalnej przepustowości oferowanej usługi, 4) medium transmisyjnym infrastruktury telekomunikacyjnej, 5) danych kontaktowych przedstawiciela podmiotu, o którym mowa w pkt 1, umożliwiających zamówienie usługi, 6) adresie strony internetowej zawierającej ofertę z cennikiem – oraz aktualizują je albo przekazują oświadczenie o aktualności dotychczas przekazanych informacji do 10. dnia kolejnego miesiąca, według stanu na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego – w przypadku podmiotu będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub średnim przedsiębiorcą lub umożliwiającego świadczenie za pomocą stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu w nie więcej niż 50 000 punktach adresowych, lub w każdy piątek, a w przypadku podmiotu, który umożliwia świadczenie za pomocą stacjonarnych lub publicznych ruchomych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu w nie mniej niż 50 000 punktach adresowych.

	całości lub części informacji zebranych w kontekście takiej prognozy. W przypadku gdy analiza geograficzna nie jest prowadzona przez krajowy organ regulacyjny, jest prowadzona we współpracy z tym organem w zakresie, w jakim może to być istotne dla jego zadań. Informacje zgromadzone w ramach analizy geograficznej muszą być na odpowiednim poziomie szczegółowości lokalnej i obejmować wystarczająco dokładne informacje na temat jakości usługi i jej parametrów oraz muszą być przetwarzane zgodnie z art. 20 ust. 3.	T N T	2. Informacje, o których mowa w ust. 1, w zakresie dotyczącym usług detalicznych, przekazuje się odrębnie dla punktów adresowych, w których dostarczenie usługi, o której mowa w art. 29j, nie wymaga od podmiotu przeprowadzenia inwestycji związanej z pozyskaniem dodatkowych zgód i zezwoleń innych niż udzielanych przez użytkownika końcowego zainteresowanego korzystaniem z usługi oraz: 1) nie wymaga albo 2) wymaga – od tego podmiotu weryfikacji kosztu lub skomplikowania lub czasu przeprowadzenia prac przyłączeniowych do lokalizacji użytkownika końcowego, innej niż dokonywanej w momencie bezpośrednio poprzedzającym prace przyłączeniowe, lub przeprowadzenia tych prac, których koszt lub skomplikowanie lub czas wykonania mogą być wyższe niż przeciętne koszty lub skomplikowanie lub czas wykonania prac przyłączeniowych na rynku telekomunikacyjnym. (...) 4. W celu prezentowania w SIDUSIS informacji, o których mowa w art. 29j pkt 3, podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 2, przekazują do SIDUSIS informacje o: 1) podmiocie planującym lub realizującym inwestycję, 2) rodzaju usługi, jaka będzie świadczona po ukończeniu realizacji inwestycji – detalicznej lub hurtowej, 3) maksymalnej przepustowości usług, które będą świadczone, 4) medium transmisyjnym infrastruktury telekomunikacyjnej planowanej w ramach inwestycji, 5) danych kontaktowych przedstawiciela podmiotu, o którym mowa w pkt 1, 6) planowanym terminie rozpoczęcia świadczenia usług, o których mowa w pkt 2 – oraz aktualizują je do 10. dnia kolejnego miesiąca, według stanu na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego, albo przekazują w tym terminie oświadczenie o aktualności dotychczas przekazanych informacji. (...) Art. 29l. 1. SIDUSIS jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, który zapewnia gromadzenie, aktualizację i udostępnianie informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 1, art. 29j oraz art. 29k ust. 1 i 4, w sposób jednolity dla obszaru całego kraju. 2. SIDUSIS zapewnia publiczny, nieodpłatny dostęp do informacji, o których mowa w art. 29j oraz art. 29k ust. 1 i 4, z wyjątkiem art. 29k ust. 6. 3. SIDUSIS zapewnia: 1) bezpośrednio wprowadzanie informacji, o których mowa w art. 29j, art. 29k ust. 1 i 4, oraz oświadczenia, o którym mowa w art. 29k ust. 5, a także ich

				aktualizowanie za pomocą formularzy elektronicznych przez stronę internetową SIDUSIS; 2) identyfikację osoby lub podmiotu wprowadzającego lub aktualizującego informacje, o których mowa w art. 29j, art. 29k ust. 1 i 4, lub przekazującego oświadczenie, o którym mowa w art. 29k ust. 5; 3) przetwarzanie informacji, o których mowa w art. 29j, art. 29k ust. 1 i 4, oraz wynikających z czynności, o których mowa w ust. 4, w tym wykonywanie analiz oraz agregację tych informacji. 4. SIDUSIS umożliwia za pomocą formularzy elektronicznych: 1) oznaczanie budynków jako pustostanów, 2) zgłoszenie zapotrzebowania w danym punkcie adresowym na usługę stacjonarnego szerokopasmowego dostępu do Internetu, 3) weryfikację i potwierdzenie zgodności informacji zgromadzonych w SIDUSIS ze stanem faktycznym w zakresie informacji, o których mowa w art. 29j pkt 1 – oraz przekazanie danych kontaktowych osoby dokonującej tej czynności Art. 29r. Minister właściwy do spraw informatyzacji za pomocą SIDUSIS udostępnia Prezesowi UKE, w celu realizacji jego ustawowych zadań, informacje, o których mowa w art. 29j i art. 29k ust. 1 i 4.”; Art. 419. 2. Prezes UKE na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie, w terminie do dnia 30 czerwca, sporządza i udostępnia raport o stanie rynku komunikacji elektronicznej za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Prezes UKE udostępnia raport na stronie podmiotowej BIP UKE. Art. 39 pkt 24 lit. a a) w ust. 1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) informacje o usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczonych z nimi w pakiecie, w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych;”;

			Art. 419 ust. 2 Pke Art. 39 pkt 24 lit. a ustawy wprowadzające j PKE w zakresie art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych	– w pkt 2 wyrazy „budynkami umożliwiającymi kolokację” zastępuje się wyrazami „obiektami budowlanymi umożliwiającymi kolokację”, Art. 39 pkt 24 lit. b tiret trzecie – część wspólna otrzymuje brzmienie: „– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, informacje o posiadanych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.”, Art. 39 pkt 24 lit. c c) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie: „2a. Informacje o: 1) posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu - przekazuje się w terminie: a) do dnia 15 września – zgodnie ze stanem na dzień 30 czerwca, b) do dnia 28 lutego – zgodnie ze stanem na dzień 31 grudnia poprzedniego roku; 2) obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu – przekazuje się corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

			Art. 39 pkt 24 lit. b tiret trzecie ustawy wprowadzające j PKE w zakresie art. 29 ust. 2 część wspólna ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych 2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku oświadczenie, że nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”, Art. 39 pkt 24 lit. h h) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Informacje, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 419 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”, Art. 39 pkt 24 lit. i i) w ust. 7: – pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, informacje o świadczonych w pakiecie z tymi usługami usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1, 2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych,” – część wspólna otrzymuje brzmienie: „– kierując się potrzebą zapewnienia szczegółowego, rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o jakości istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania Art. 39 pkt 24 lit. c

			ustawy wprowa dzające j PKE w zakresie art. 29 ust. 2a i 2b ustawy o wspiera niu rozwoju usług i sieci telekom unikacy jnych	programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także potrzebą usprawnienia i ujednolicenia procesu przekazywania danych.”;

			Art. 39 pkt 24 lit. h ustawy wprowa dzające j PKE w zakresie art. 29 ust. 6a ustawy o wspiera niu rozwoju usług i sieci telekom unikacy jnych Art. 39 pkt 24 lit. i ustawy wprowa dzające j PKE w zakresie art. 29	

			ust. 7 pkt 1 i 2 oraz części wspólne j ustawy o wspiera niu rozwoju usług i sieci telekom unikacy jnych	
Art. 22 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą zidentyfikować obszar o wyraźnych granicach terytorialnych, jeżeli informacje zgromadzone i prognoza przygotowana na podstawie ust. 1 pozwolą stwierdzić, że w okresie objętym daną prognozą żadne przedsiębiorstwo ani żaden organ publiczny nie wdrożyły ani nie planują wdrożyć sieci o bardzo dużej przepustowości ani też przeprowadzić znaczącej modernizacji lub rozbudowy swojej sieci, pozwalającej uzyskać wydajność pod względem prędkości pobierania danych na poziomie przynajmniej 100 Mb/s. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy publikują listę zidentyfikowanych obszarów.	T	Art. 39 pkt 32 ust. wpr. PKE	po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s.
Art. 22 ust. 3	3. W obrębie zidentyfikowanego obszaru odpowiednie organy mogą zaprosić przedsiębiorstwa i organy publiczne do zgłaszania zamiaru wdrożenia sieci o bardzo dużej przepustowości w okresie objętym daną prognozą. W przypadkach gdy w wyniku tego	T	Art. 39 pkt 32 ustawy wprowa dzające j PKE w	po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. (...) 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych

	zaproszenia przedsiębiorstwo lub organ publiczny zgłosi zamiar dokonania tego, odpowiedni organ może wymagać od innych przedsiębiorstw i organów publicznych, aby zgłosiły każdy zamiar wdrożenia w tym obszarze sieci o bardzo dużej przepustowości lub przeprowadzenia znaczącej modernizacji lub rozbudowy swojej sieci, pozwalającej uzyskać wydajność pod względem prędkości pobierania danych na poziomie co najmniej 100 Mb/s w tym obszarze. Odpowiedni organ określa informacje, które należy uwzględnić w takich zgłoszeniach, aby zapewnić poziom szczegółowości przynajmniej podobny do tego, który uwzględniono w prognozie na podstawie ust. 1. Organ ten informuje również – w oparciu o informacje zgromadzone na podstawie ust. 1 – każde przedsiębiorstwo lub każdy organ publiczny, które wyraziły zainteresowanie, o tym, czy zidentyfikowany obszar jest objęty lub prawdopodobnie zostanie objęty zasięgiem sieci dostępu nowej generacji oferującej prędkość pobierania danych poniżej 100 Mb/s.		zakresie art. 29s ust. 2 i 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych	zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”,
Art. 22 ust. 4	4. Środki na podstawie ust. 3 są stosowane zgodnie z wydajną, obiektywną, przejrzystą i niedyskryminacyjną procedurą, która gwarantuje, że żadne przedsiębiorstwo nie zostanie z góry wykluczone z postępowania.	T	Art. 39 pkt 32 ustawy wprowadzające j PKE w zakresie art. 29s ust. 2 i 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i	po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. (...) 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”,

	udostępniają także użytkownikom końcowym narzędzia informacyjne umożliwiające im określenie możliwości dostępu do sieci na różnych obszarach, z poziomem szczegółowości pomocnym w dokonaniu wyboru operatora lub dostawcy usług.		rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych Art. 419 ust. 2 Pke	ust. 2, o ile nie narusza to tajemnic prawnie chronionych lub nie zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa. Art. 419. 2. Prezes UKE na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie, w terminie do dnia 30 czerwca, sporządza i udostępnia raport o stanie rynku komunikacji elektronicznej za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Prezes UKE udostępnia raport na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art. 22 ust. 7	7. Do dnia 21 czerwca 2020 r. BEREC – aby przyczynić się do spójnego stosowania analiz geograficznych i prognoz – po konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i w ścisłej współpracy z Komisją i właściwymi organami krajowymi, wyda wytyczne służące pomocą krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom w konsekwentnym wypełnianiu ich obowiązków wynikających z niniejszego artykułu.	N		
Art. 23	Mechanizm konsultacji oraz zapewniania przejrzystości			
Art. 23 ust. 1	1. Z wyjątkiem sytuacji objętych art. 26 lub 27 lub art. 32 ust. 10 państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy, które zamierzają podjąć środki zgodnie z niniejszą dyrektywą lub zamierzają wprowadzić ograniczenia zgodnie z art. 45 ust. 4 i 5, które mają znaczący wpływ na rynek właściwy, umożliwiły zainteresowanym stronom wypowiedzenie się w kwestii planowanego środka w rozsądnym terminie, mając na względzie złożoność sprawy, z wyjątkiem wyjątkowych okoliczności, a w każdym razie w terminie nie krótszym niż 30 dni.	T	Art. 30, art. 31 ust. 2, art. 32, art. 34 Pke	Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 174 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 i art. 180, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 181 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 181 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 188, 6) załatwianych w drodze decyzji, o której mowa w art. 192 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie,

				8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 218 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 222 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 234, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 240, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 262 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. 2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie. Art. 31 ust. 2 2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”. Art. 32. 1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać rozstrzygnięcie w sprawach, o których mowa w art. 30, na okres nieprzekraczający 6 miesięcy. 2. Wydanie kolejnego rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również rozstrzygnięcia w treści odpowiadającej – z wyjątkiem okresu obowiązywania – rozstrzygnięciu wydanemu w trybie określonym w ust. 1, poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym. Rozstrzygnięcie to wyłącza stosowanie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, przed upływem okresu jego obowiązywania.

				Art. 34 Do spraw, o których mowa w art. 30, nie stosuje się przepisu art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).
Art. 23 ust. 2	2. Na użytek art. 35 właściwe organy informują RSPG w momencie publikacji o wszelkich projektach środków, które wchodzi w zakres procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na podstawie art. 55 ust. 2 i odnoszą się do użytkowania widma radiowego, co do którego ustalono zharmonizowane warunki w technicznych środkach wykonawczych zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, tak aby umożliwić jego użytkowanie w bezprzewodowych szerokopasmowych sieciach i usługach łączności elektronicznej (zwanymi dalej „bezprzewodowymi usługami i sieciami szerokopasmowymi”).	T	Art. 109 ust. 1 Pke	Art. 109. 1. Wraz ze wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania, w drodze postępowania selekcyjnego, częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Przekazując informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, wskazując jednocześnie proponowany termin tego forum.
Art. 23 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy ogłaszają swoje krajowe procedury konsultacyjne. Państwa członkowskie zapewniają, aby utworzono jeden punkt informacyjny, który będzie umożliwiał dostęp do wszystkich bieżących konsultacji.	T	Art. 31 ust. 1, art. 33 Pke	Art. 31. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, udostępniając na stronie podmiotowej BIP UKE: 1) informacje określające przedmiot postępowania konsultacyjnego, sposób zgłaszania stanowisk do projektu rozstrzygnięcia oraz termin zgłaszania tych stanowisk nie krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia; 2) projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. Art. 33. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych. 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE rozstrzygnięcie wydane po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, z wyłączeniem części stanowiących tajemnice prawnie chronione.
Art. 23 ust. 4	4. Wyniki procedur konsultacyjnych podaje się do wiadomości publicznej, z wyjątkiem przypadków dotyczących informacji, które zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego o tajemnicy handlowej są informacjami poufnymi.	T	Art. 31 ust. 3 Pke	Art. 31. 3. Wyniki postępowania konsultacyjnego udostępniane są na stronie podmiotowej BIP UKE, przez udostępnienie tych stanowisk uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.

Art. 24	Konsultacje zainteresowanych stron			
Art. 24 ust. 1	1. Państwa członkowskie we właściwym stopniu zapewniają, aby właściwe organy w porozumieniu, gdy to odpowiednie, z krajowymi organami regulacyjnymi brały pod uwagę stanowiska użytkowników końcowych, w szczególności konsumentów i użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, wytwórców oraz przedsiębiorstw, które udostępniają sieci lub usługi łączności elektronicznej, w kwestiach związanych z wszystkimi prawami użytkowników końcowych i konsumentów, w tym z równoważnym dostępem i możliwościami wyboru dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, w szczególności w przypadkach, gdy mają one znaczący wpływ na rynek. Państwa członkowskie zapewniają, aby w stosownych przypadkach, właściwe organy w porozumieniu, z krajowymi organami regulacyjnymi ustanowiły mechanizm konsultacji dostępny dla użytkowników końcowych niepełnosprawnościami, zapewniający, aby ich decyzje w kwestiach związanych z prawami użytkowników końcowych i konsumentów, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, należyście uwzględniały interesy konsumentów w dziedzinie łączności elektronicznej.	T	Art. 419 ust. 1 pkt 20 Pke Art. 30, art. 31, art. 33 Pke	Art. 419 ust. 1 20) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami; Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 174 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 i art. 180, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 181 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 181 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 188, 6) załatwianych w drodze decyzji, o której mowa w art. 192 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 218 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 222 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 234, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 240, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 262 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. 2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.

				Art. 31. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, udostępniając na stronie podmiotowej BIP UKE: 1) informacje określające przedmiot postępowania konsultacyjnego, sposób zgłaszania stanowisk do projektu rozstrzygnięcia oraz termin zgłaszania tych stanowisk nie krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia; 2) projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. 2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”. 3. Wyniki postępowania konsultacyjnego udostępniane są na stronie podmiotowej BIP UKE, przez udostępnienie tych stanowisk uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych. Art. 33. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych. 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE rozstrzygnięcie wydane po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, z wyłączeniem części stanowiących tajemnice prawnie chronione.
Art. 24 ust. 2	2. Zainteresowane strony mogą opracować, pod przewodnictwem właściwych organów w porozumieniu, gdy to odpowiednie, z krajowymi organami regulacyjnymi, mechanizmy dotyczące konsumentów, grup użytkowników i dostawców usług, mające na celu poprawę ogólnej jakości świadczenia usług w drodze, między innymi, opracowania i monitorowania kodeksów dobrych praktyk.	N		
Art. 24 ust. 3	3. Nie naruszając przepisów krajowych zgodnych z prawem Unii oraz promujących cele związane z polityką kulturalną i medialną, takie jak różnorodność kulturowa i językowa oraz pluralizm mediów, właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi mogą	N		

				4. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE. 5. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy: 1) wnioskodawca nie podjął, przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, próby kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego; 2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwość dla dostawcy usług komunikacji elektronicznej; 3) przed Prezesem UKE, innym właściwym podmiotem albo sądem toczy się sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami albo sprawa taka została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, inny właściwy podmiot albo sąd; 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 20 zł; 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu; 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE. 6. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich Prezes UKE zapoznaje dostawcę usług komunikacji elektronicznej z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu, wyznaczając stronom postępowania 14-dniowy termin na wyrażenie zgody na przedstawioną propozycję lub na zastosowanie się do niej. 7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, 2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, 3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich – mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów

				konsumenckich, sprawnego ich rozwiązywania oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia tego postępowania. Art. 385. 1. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika UKE do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na czas określony nie krótszy niż 3 lata. Upoważniony pracownik UKE jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich. 2. Prezes UKE upoważnia do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich pracownika UKE , który posiada: 1) wykształcenie wyższe; 2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej i ochrony praw konsumenta; 3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej. 3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku: 1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji osoby prowadzącej postępowanie; 2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe; 3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań; 4) złożenia rezygnacji.
Art. 25 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla dyrektywy 2013/11/UE, w przypadku gdy taki spór dotyczy stron z różnych państw członkowskich, państwa członkowskie współdziałają ze sobą przy rozwiązywaniu sporów.	N		
Art. 26	Rozstrzygnięcie sporów między przedsiębiorstwami			
Art. 26 ust. 1	1. Jeżeli w związku z obowiązkami wynikającymi z niniejszej dyrektywy dojdzie do sporu między dostawcami sieci i usług łączności elektronicznej w państwie członkowskim lub do sporu między takimi przedsiębiorstwami a innymi	T	Art. 182 Pke	Art. 182. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący tego dostępu między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.

	przedsiębiorstwami w państwie członkowskim czerpiącymi korzyści z obowiązku zapewnienia dostępu lub wzajemnych połączeń lub pomiędzy dostawcami sieci lub usług łączności elektronicznej w państwie członkowskim a dostawcami urządzeń towarzyszących, nie naruszając przepisów ust. 2, krajowy organ regulacyjny na wniosek którejkolwiek ze stron wydaje wiążącą decyzję celem rozstrzygnięcia sporu w jak najkrótszym terminie na podstawie jasnych i skutecznych procedur, a w każdym razie w terminie nieprzekraczającym czterech miesięcy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności. Dane państwo członkowskie wymaga, aby wszystkie strony sporu w pełni współpracowały z krajowym organem regulacyjnym.		2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli: 1) jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub 2) umowa o dostępie nie została zawarta lub zmieniona w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie lub zmianę, z zastrzeżeniem art. 174 ust. 5, chyba że przepisy ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub postanowienie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, wskazują inny termin. 3. Prezes UKE może, w drodze postanowienia, określić termin krótszy niż 60 dni na zawarcie lub zmianę umowy o dostępie, po upływie którego strona sporu może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1. 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się: 1) wniosek w sprawie zawarcia lub zmiany umowy o dostępie wraz ze wskazaniem okoliczności, w jaki sposób jego treść została przekazana drugiej stronie; 2) dokumenty z negocjacji, o ile zostały one przeprowadzone; 3) projekt umowy o dostępie, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia. 5. W przypadku gdy spór dotyczy zawartej umowy o dostępie oraz gdy treść stosunku zobowiązanego jest określona częściowo przez decyzję, o której mowa w ust. 1 lub w art. 189, a częściowo przez umowę o dostępie, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się również jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany. 6. Prezes UKE może wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, gdy przedmiot sporu między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a podmiotem zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, dotyczy obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub decyzji Prezesa UKE nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny lub obowiązek regulacyjny, o ile realizacja tych obowiązków wymaga zawarcia umowy o dostępie pomiędzy tymi samymi stronami. W przypadku gdy przewidziane są różne terminy na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się termin najdłuższy. 7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia. 8. Prezes UKE w postanowieniu wydanym w toku postępowania rozstrzyga, czy strona sporu: 1) nie zajęła stanowiska w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, lub

				2) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, o ile były obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne, a odmówiła jej zawarcia, lub 3) powinna zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, jeżeli były zgodne z obowiązkami, w tym z nałożonymi obowiązkami regulacyjnymi lub obowiązkami dostępowymi symetrycznymi, a odmówiła jej zawarcia, lub 4) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w ofercie ramowej, jeżeli taka oferta ramowa obowiązuje. 9. Prezes UKE w postanowieniu, o którym mowa w ust. 8, w przypadku stwierdzenia: 1) wystąpienia co najmniej jednej z okoliczności, o której mowa w ust. 8, w stosunku do strony, która nie złożyła wniosku, o którym mowa w ust. 1 - nakłada na tę stronę opłatę w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia, a opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia; 2) że nie wystąpiła żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 8 - rozstrzyga, że opłata o której mowa w ust. 7, nie podlega zwrotowi. 10. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 8, służy zażalenie. 11. W przypadku umorzenia postępowania opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni. 12. Opłaty, o których mowa w ust. 7 i ust. 9 pkt 1, są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa. Przepisy art. 27 i art. 28 stosuje się. 13. Prezes UKE, corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 7 i 9, w kolejnym roku kalendarzowym.
Art. 26 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy umożliwiające krajowym organom regulacyjnym odstępnie od rozstrzygnięcia sporu, jeżeli istnieją inne mechanizmy, w tym mediacja, które dają większą szansę na rozstrzygnięcie sporu w krótszym czasie i zgodnie z celami określonymi w art. 3. Krajowy organ regulacyjny niezwłocznie informuje o tym strony. Jeżeli po upływie czterech miesięcy spór nie zostanie rozstrzygnięty, zaś strona domagająca się naprawienia szkody nie wszczęła postępowania	N		

	przed sądem, krajowy organ regulacyjny wydaje, na wniosek którejkolwiek ze stron, wiążącą decyzję celem rozstrzygnięcia sporu w możliwie najkrótszym terminie, a w każdym razie w terminie nieprzekraczającym czterech miesięcy.			
Art. 26 ust. 3	3. Rozstrzygając dany spór, krajowy organ regulacyjny wydaje decyzje, uwzględniając cele określone w art. 3. Jakiegokolwiek obowiązki nałożone na przedsiębiorstwo przez krajowy organ regulacyjny w związku z rozstrzygnięciem sporu powinny być zgodne z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 185 i art. 186 Pke	Art. 185. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego, może: 1) określić treść stosunku zobowiązaniowego zastępującego umowę o dostępie, 2) zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 182 ust. 1 i art. 188, 3) zobowiązać strony umowy o dostępie do jej zmiany, 4) rozwiązać umowę o dostępie – o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron oraz celami określonymi w art. 412 ust. 2. 2. Wydając rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, Prezes UKE bierze pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków dostępu. 3. Decyzja rozstrzygająca spór o dostęp, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie nią objętym zastępuje umowę o dostępie. 4. Prezes UKE może wydać decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu także wtedy, gdy w toku postępowania przed Prezesem UKE umowa o dostępie została rozwiązana lub upłynął termin jej obowiązywania. Art. 186. 1. Prezes UKE rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 182 ust. 1, może nałożyć na podmiot będący stroną postępowania obowiązek dostępowy symetryczny. Przepisy działu III rozdziału 1 stosuje się odpowiednio. 2. Jeżeli stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w art. 182 ust. 1, jest podmiot, na który nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 217 ust. 1 pkt 2, ale względem którego nie zastosowano przepisów art. 218, Prezes UKE może określić opłaty należne temu podmiotowi od drugiej strony postępowania. Przepis art. 218 stosuje się odpowiednio.
Art. 26 ust. 4	4. Decyzję wydaną przez krajowy organ regulacyjny podaje się do wiadomości publicznej, przy zachowaniu wymogów związanych z tajemnicą handlową. Krajowy organ regulacyjny przedstawia stronom,	N	Art. 107 § 1 pkt 6 Kodeksu postępo	Uzasadnienie jest elementem decyzji administracyjnej, która jest formą rozstrzygnięcia sporu.

	których dotyczy dana decyzja wyczerpujące uzasadnienie.		wania adminis tracyjn ego	
Art. 26 ust. 5	5. Procedury, o których mowa w ust. 1, 3 oraz 4, nie stanowią przeszkody dla żadnej ze stron we wniesieniu powództwa do sądu.	N		
Art. 27	Rozstrzyganie sporów transgranicznych			
Art. 27 ust. 1	1. W przypadku sporu powstałego w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy pomiędzy przedsiębiorstwami w różnych państwach członkowskich stosuje się ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu. Przepisów tych nie stosuje się do sporów dotyczących koordynacji widma radiowego objętych art. 28.	N		
Art. 27 ust. 2	2. Każda ze stron może przekazać spór danemu krajowemu organowi regulacyjnemu lub danym krajowym organom regulacyjnym. W przypadku gdy spór wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, właściwe krajowe organy regulacyjne zgłaszają taki spór do BEREC w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z celami określonymi w art. 3.	T	Art. 191 Pke	Art. 191. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się również do sporów transgranicznych, z uwzględnieniem ust. 2–5. 2. Sporem transgranicznym jest spór, w którym jedną ze stron jest przedsiębiorca komunikacji elektronicznej z innego państwa członkowskiego. 3. W przypadku gdy spór transgraniczny ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, Prezes UKE zgłasza taki spór do BEREC wraz z przedstawieniem stanu faktycznego, w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu. W przypadku takiego sporu nie przeprowadza się postępowania konsolidacyjnego, o którym mowa w dziale I rozdziale 4 oddziale 2. 4. Prezes UKE ściśle współpracuje z BEREC w celu określenia właściwego i skutecznego rozstrzygnięcia sporu, spełniającego cele, o których mowa w art. 412 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę stanowiska uczestników sporu. 5. Prezes UKE rozstrzyga spór w terminie miesiąca od wydania opinii przez BEREC, a w przypadku braku wydania tej opinii w terminie 4 miesięcy – w terminie 5 miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3. 6. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników końcowych, Prezes UKE może wydać decyzję w

				sprawach spornych na okres nieprzekraczający 6 miesięcy, przed otrzymaniem opinii BEREC.
Art. 27 ust. 3	3. W przypadku takiego zgłoszenia BEREC, w jak najkrótszym czasie, a w każdym razie w terminie czterech miesięcy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności wydaje opinię zachęcającą krajowy organ regulacyjny lub krajowe organy regulacyjne do podjęcia konkretnego działania w celu rozstrzygnięcia sporu lub do zaniechania danego działania.	N		
Art. 27 ust. 4	4. Dany krajowy organ regulacyjny lub dane krajowe organy regulacyjne wstrzymują się z podjęciem działań mających na celu rozstrzygnięcie sporu do czasu wydania przez BEREC opinii. W wyjątkowych okolicznościach, w których istnieje konieczność podjęcia pilnych działań, aby zagwarantować konkurencję lub ochronić interesy użytkowników końcowych, dowolny z krajowych organów regulacyjnych może – albo na wniosek stron, albo z własnej inicjatywy – zastosować środki tymczasowe.	N		
Art. 27 ust. 5	5. Wszelkie obowiązki nałożone na przedsiębiorstwo przez krajowy organ regulacyjny w ramach rozstrzygania sporu muszą być zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, w jak największym stopniu uwzględniać opinię przyjętą przez BEREC i muszą zostać przyjęte w terminie jednego miesiąca od daty wydania tej opinii.	T	Art. 4 ust. 3, art. 191 ust. 5 Pke	Art. 191 ust. 5 5. Prezes UKE rozstrzyga spór w terminie miesiąca od wydania opinii przez BEREC, a w przypadku braku wydania tej opinii w terminie 4 miesięcy - w terminie 5 miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3. Art. 4 ust. 3 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 27 ust. 6	6. Procedura, o której mowa w ust. 2, nie stanowi przeszkody dla żadnej ze stron we wniesieniu powództwa do sądu.	N		
Art. 28	Koordinacja widma radiowego między państwami członkowskimi			

Art. 28 ust. 1	1. Państwa członkowskie i ich właściwe organy zapewniają, aby wykorzystanie widma radiowego było zorganizowane na ich terytorium w sposób, który nie uniemożliwia żadnemu innemu państwu członkowskiemu zezwalania na swoim terytorium na wykorzystanie zharmonizowanego widma radiowego zgodnie z przepisami prawa Unii, zwłaszcza ze względu na szkodliwe zakłócenia transgraniczne między państwami członkowskimi. Państwa członkowskie stosują w tym celu wszelkie niezbędne środki bez uszczerbku dla spoczywających na nich obowiązków wynikających z przepisów prawa międzynarodowego i postanowień odpowiednich umów międzynarodowych, takich jak Regulamin radiokomunikacyjny ITU i regionalne porozumienia radiowe ITU.	T	Art. 69 ust. 1 pkt 3, 4 i 6 Pke	Art. 69. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli częstotliwości: 1) są dostępne, z wyjątkiem art. 65 ust. 6 i art. 105 ust. 2; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art.153; 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny; 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i w formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 28 ust. 2	2. Państwa członkowskie współpracują ze sobą i, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem RSPG przy transgranicznej koordynacji wykorzystania widma radiowego w celu: a) zapewnienia zgodności z ust. 1; b) rozwiązywania wszelkich problemów lub sporów związanych	T	Art. 412 ust. 2 pkt 2 lit. E Pke	Art. 412 ust. 2 pkt 2 lit. e 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym: e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: – planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu

	z transgraniczną koordynacją lub szkodliwymi zakłóceniami transgranicznymi – między państwami członkowskimi, a także z państwami trzecimi – które uniemożliwiają państwom członkowskim wykorzystanie zharmonizowanego widma radiowego na ich terytorium.		Art. 419 ust. 1 pkt 18 Pke	optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz – promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; Art. 419 ust. 1 pkt 18 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
Art. 28 ust. 3	3. Aby zapewnić zgodność z ust. 1, każde państwo członkowskie, którego dotyczy dana sytuacja może zwrócić się do RSPG o zastosowanie jej dobrych usług w celu rozwiązania wszelkich problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją lub szkodliwymi zakłóceniami transgranicznymi. W stosownych przypadkach, RSPG może wydać opinię, w której proponuje skoordynowane rozwiązanie dotyczące takiego problemu lub sporu.	T	Art. 419 ust. 1 pkt 11	Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;
Art. 28 ust. 4	4. W przypadku gdy działania, o których mowa w ust. 2 lub 3 nie rozwiązały problemu lub sporu i na wniosek któregoś z państw członkowskich, którego to dotyczy, Komisja może, uwzględniając w jak największym stopniu opinię RSPG zalecającą skoordynowane rozwiązanie na podstawie ust. 3, przyjąć decyzje wydane w drodze aktów wykonawczych, skierowane do tych państw członkowskich, których dotyczy niewyeliminowane szkodliwe zakłócenie w celu wyeliminowania szkodliwych zakłóceń transgranicznych między dwoma lub kilkoma państwami członkowskimi, które to zakłócenia	N		

	uniemożliwiają im użytkowanie zharmonizowanego widma radiowego na ich terytorium. Te decyzje wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.			
Art. 28 ust. 5	5. Na wniosek państw członkowskich, których to dotyczy, Unia udziela im wsparcia prawnego, politycznego i technicznego w celu rozwiązania kwestii koordynacji widma radiowego z państwami sąsiadującymi z Unią, w tym z państwami kandydującymi i przystępującymi, tak by umożliwić zainteresowanemu państwu członkowskiemu wypełnienie obowiązków na mocy prawa unijnego. Udzielając takiej pomocy, Unia promuje wdrażanie polityk unijnych.	N		
Art. 29	Sankcje			
Art. 29 ust. 1	1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji, w tym, w razie potrzeby, grzywnien i innych niż karne określonych z góry lub okresowych sankcji, mających zastosowanie do naruszeń krajowych przepisów przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy lub dowolnej wiążącej decyzji przyjętej przez Komisję, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ na podstawie niniejszej dyrektywy oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne, by zapewnić ich wykonanie. W granicach określonych przepisami krajowego prawa krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mają prawo nakładać takie sankcje. Przewidziane sankcje muszą być odpowiednie, skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.	T	Art. 444, art. 445 ust. 1, 2, 4, 5, art. 447 ust. 1-8 Pke	Art. 444. 1. Kto: 1) wykonuje działalność telekomunikacyjną bez złożenia kompletnego wniosku o wpis do rejestru PT albo wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru PT, 2) nie wypełnia obowiązku złożenia wniosku do Prezesa UKE o zmianę wpisu w rejestrze PT w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, 3) nie wypełnia obowiązku złożenia do Prezesa UKE wniosku o wykreślenie z rejestru PT w przypadku, o którym mowa w art. 15, 4) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 2, 4, 9 i 10, art. 41 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1, 3 i 10, art. 44 ust. 4, art. 45, art. 47 ust. 1–3 i 5, art. 48 ust. 1–3, art. 51 ust. 1 i 2 i art. 54 ust. 1–3, 5) nie stosuje się do obowiązków nałożonych decyzjami, o których mowa w art. 40 ust. 1 oraz art. 53, 6) wykorzystuje częstotliwości, zasoby numeracji lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami,

				7) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo tą decyzją, 8) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez okres co najmniej 6 miesięcy, 9) wykorzystuje zasoby numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 159, 10) udostępnia zasoby numeracji, nie będąc do tego uprawnionym na podstawie art. 164 ust. 1, 11) nie wypełnia obowiązków związanych ze zmianą numeracji, o których mowa w art. 167 ust. 2, 4 i 6, 12) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu, określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 174 ust. 1, 13) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji lub decyzji obszarowej nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 177 ust. 1, 14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny niezbędny dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 1, 15) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewoźnika po programach, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 2, 16) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek udostępniania niezbędnych danych do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 3, 17) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 179 ust. 1, 18) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny kolokacji,

				udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 180, 19) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp telekomunikacyjny, o której mowa w art. 182 ust. 1, 20) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 188, 21) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia, wynikające z decyzji, obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212 ust. 1, art. 214 i art. 215 ust. 1, 22) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, 23) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne wynikające z decyzji, o których mowa w art. 217 ust. 1 pkt 2 i 3, 24) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub wymagania dotyczące ofert określających ramowe warunki umów o dostępie telekomunikacyjnym, 25) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, 26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, 27) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z decyzją Prezesa UKE, o której mowa w art. 220 ust. 2, 28) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 229 ust. 2, art. 230 ust. 1–3, 5 i 6 lub wynikające z decyzji obowiązki, o których mowa w art. 223 i art. 225 ust. 1, lub narusza zakaz, o którym mowa w art. 228, 29) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 236 ust. 2 i 3 oraz art. 237 ust. 1–3, 30) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia szczegółowe warunki regulacyjne zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 240, 31) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1,

				32) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek przekazania Prezesowi UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 256, 33) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 257 ust. 1, 34) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia nałożone na niego obowiązki operatora multipleksu, o których mowa w art. 265 ust. 1, 35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 274 ust. 2, 36) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych, 37) narusza zakazy, o których mowa w art. 284 ust. 4 i 8, 38) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 285–293, 39) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące składania przez abonenta oświadczeń woli w formie dokumentowej, o których mowa w art. 294, 40) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące rozwiązania, wypowiedzenia albo odstąpienia od umowy w formie dokumentowej, o których mowa w art. 295 ust. 1–4, 41) narusza zakaz, o którym mowa w art. 295 ust. 5, 42) świadczy usługi telekomunikacyjne bez potwierdzenia danych podanych przez abonenta zgodnie z art. 296 ust. 1, 43) narusza warunki dostępu do usług, warunki zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub warunki świadczenia usług określone w art. 298 ust. 1–3 i 6, 44) narusza obowiązek, o którym mowa w art. 300, 45) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące okresu obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 301, 46) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące automatycznego przedłużenia umowy, o których mowa w art. 302, 47) żąda od abonenta odszkodowania niezgodnie z art. 304 lub art. 309, 48) uniemożliwia realizację uprawnień abonenta, o których mowa w art. 305,

				49) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki w zakresie jednostronnej zmiany warunków umowy, o których mowa w art. 306–308, 50) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usuwania ograniczeń w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o którym mowa w art. 310, 51) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 311 ust. 2, 52) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usługi dostępu do internetu określony w art. 312 ust. 1 oraz w decyzjach, o których mowa w art. 312 ust. 2, 5 i 6, 53) nie przekazuje Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 313 ust. 3, 54) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 316 ust. 1, lub obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 316 ust. 2, 55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 318, art. 319, art. 322, art. 323 lub art. 328, 56) nie realizuje lub nienależyście realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 318, art. 319, art. 323–326 lub art. 328, 57) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 327 ust. 2, 58) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący zapewnienia możliwości realizacji uprawnień abonenta, o którym mowa w art. 320 ust. 1 lub art. 329 ust. 1, 59) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 331, 60) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące przekazywania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 337 ust. 1, 2 i 4, 61) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 338 ust. 1, 62) nie zapewnia lub nienależyście zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i usług, o którym mowa w art. 340 ust. 1,

				63) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki dotyczące świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem określone w art. 341–343, 64) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 344, 65) umożliwia świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem niezgodnie z art. 345 ust. 3, 66) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o których mowa w art. 346 ust. 1 i 4 oraz art. 348 ust. 1, 67) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązek dotyczący świadczenia usługi fakultatywnego obciążania rachunku, o którym mowa w art. 349, 68) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki określone w art. 350 , 69) świadczy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego bez jego uprzedniej zgody, o której mowa w art. 353, 70) narusza nakaz, o którym mowa w art. 354, 71) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki związane z realizacją uprawnień konsumentów lub uprawnień użytkowników końcowych w zakresie usługi powszechnej, o których mowa w art. 355 ust. 3 i 4 oraz art. 365–367, 72) nie wypełnia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub wypełnia je niezgodnie z decyzją, o której mowa w art. 358 ust. 4, art. 360 ust. 7, art. 361 lub art. 368 ust. 2, 73) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 364 ust. 1, art. 368 ust. 1, art. 374 i art. 375, 74) nie wypełnia obowiązku zmiany informacji przedumownych dotyczących specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 364 ust. 3, lub wypełnia go niezgodnie z tą decyzją, 75) nie realizuje lub nienależyte realizuje procedurę reklamacji wynikającą z art. 378, 76) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki względem abonenta, o których mowa w art. 382,

				77) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej, 78) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 391 i art. 392, 79) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej, 80) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 397, 81) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, 82) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 399, 83) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego lub odbiorników radiofonii cyfrowej, dokonuje sprzedaży odbiornika sygnału telewizyjnego lub odbiornika radiofonii cyfrowej, niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 406, 84) będąc importerem lub nabywcą wewnątrzwspólnotowym pojazdów kategorii M, sprzedaje pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych, 85) będąc podmiotem wynajmującym pojazdy kategorii M, wynajmuje długoterminowo pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych, 86) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 407, 87) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wynikających z decyzji lub decyzji obszarowej, 88) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonych w decyzji lub decyzji obszarowej wydanej na podstawie art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,

				89) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, 90) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3-6 i 8–15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, 91) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012, 92) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE – podlega karze pieniężnej. 2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który: 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe; 2) nie realizuje lub nienależyście realizuje zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10; 3) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE umowy, o którym mowa w art. 164 ust. 5; 4) nie przekazuje, zgodnie z art. 315 ust. 2 i 3, danych dotyczących świadczonych usług do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE lub nie aktualizuje tych danych; 5) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 317 ust. 1–3; 6) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o których mowa w art. 339 ust. 1 i 2; 7) nie doręcza abonentowi podstawowego lub szczegółowego wykazu wykonanych usług lub doręcza ten wykaz niezgodnie z art. 351 lub art. 352;

			8) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 399; 9) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 10) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, w tym w zakresie rozliczeń z tego tytułu, określonych w umowie o dostępie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 11) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 12) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 13) nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 297 ust. 1. 3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. 4. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Art. 445. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny od 500 do 5000 zł. 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. 3. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

				4. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2024 r. poz. 706) stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono. 5. Orzekanie w sprawach o czyn, o którym mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124 oraz z 2023 r. poz. 1963). Art. 446. 1. Kto przesyła za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacje handlowe bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, podlega karze grzywny. 2. Ściganie wykroczenia, o którym mowa w ust. 1, następuje na żądanie pokrzywdzonego. 3. Orzekanie w sprawach o czyn, o którym mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Art. 447. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 444 ust. 1 i 2, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności. 2. W przypadku gdy podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej nie osiągnął przychodu lub osiągnął przychód w wysokości nieprzekraczającej 500 000 zł, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3 kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających rok nałożenia kary pieniężnej. 3. W przypadku gdy podmiot nie osiągnął przychodu w okresie, o którym mowa w ust. 2, lub gdy przychód podmiotu w tym okresie nie przekracza 500 000 zł, Prezes UKE może nałożyć na podmiot karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 15 000 zł. 4. W przypadku gdy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary pieniężnej podmiot nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia przychodu za rok kalendarzowy poprzedzający rok nałożenia kary pieniężnej, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia:

				1) przychód osiągnięty przez podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym ten rok; 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 2 – średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3 kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio. 5. W przypadku niewypełniania obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 398, Prezes UKE, nakłada, w drodze decyzji, na podmiot, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 000 000 zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Przepisów ust. 2, 3 i 7 nie stosuje się. 6. W przypadku gdy podmiot powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 5, Prezes UKE uwzględnia przychód osiągnięty przez te podmioty w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio. 7. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia charakter i zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. 8. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 zł. 9. Kary, o których mowa w art. 444 ust. 1 i 2, stanowią przychód Funduszu. 10. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania. 11. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. 12. W zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE. Art. 448. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:

				1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 401, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 402 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 402 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 405 ust. 1 – podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. 2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 444 ust. 3 i 4 oraz art. 447 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO. Art. 449. 1. Kto podejmuje działalność określoną w art. 57 ust. 1 bez pozwolenia PRS lub bez przestrzegania warunków zawartych w pozwoleniu PRS, podlega grzywnie w wysokości do 540 stawek dziennych. 2. Kto uchybia obowiązkowi przewidzianemu w art. 58, podlega grzywnie w wysokości do 135 stawek dziennych.
Art. 29 ust. 2	2. Państwa członkowskie przewidują sankcje w kontekście procedury, o której mowa w art. 22 ust. 3, jedynie w przypadku gdy przedsiębiorstwo lub organ publiczny świadomie lub w sposób rażąco niedbały przekazują mylące, błędne lub niepełne informacje. Przy określaniu kwoty grzywien lub okresowych sankcji nakładanych na przedsiębiorstwo lub organ publiczny za świadome lub rażąco niedbałe przekazanie mylących, błędnych lub niepełnych informacji w kontekście procedury, o której mowa w art. 22 ust. 3, uwzględnia się, między innymi, czy postępowanie przedsiębiorstwa lub organu publicznego miało negatywny wpływ na			

	konkurencję i, w szczególności, czy wbrew pierwotnie przekazany informacjom lub wszelkiej ich aktualizacji przedsiębiorstwo lub organ publiczny wdrożył, rozbudował albo zmodernizował sieć lub nie wdrożył sieci lub nie dostarczył obiektywnego uzasadnienia tej zmiany planu.			
Art. 30	Zgodność z warunkami ogólnego zezwolenia lub praw użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych oraz zgodność ze szczegółowymi obowiązками			
Art. 30 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiednie właściwe organy monitorowały i nadzorowały przestrzeganie warunków, którymi obwarowano ogólne zezwolenie lub prawa użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych, szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, oraz obowiązku użytkowania widma radiowego w wydajny i skuteczny sposób zgodnie z art. 4, art. 45 ust. 1 oraz art. 47. Właściwe organy mają prawo żądać, aby przedsiębiorstwa podlegające ogólnemu zezwoleniu lub korzystające z prawa użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych dostarczyły wszystkich informacji niezbędnych do sprawdzenia, czy spełniono warunki, którymi obwarowano ogólne zezwolenie lub prawa użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych, lub szczególne obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub art. 47, zgodnie z art. 21.	T	Art. 421, art. 423, art. 424 ust. 1 i 4, art. 425-432 Pke	Art. 421. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. 2. W ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może w szczególności monitorować częstotliwości, lokalizować źródła zakłóceń lub nielegalnych emisji, prowadzić kontrole i postępowania pokontrolne. Art. 423. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu. Art. 424. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo: 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii; 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń podmiotu podlegającego kontroli, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”; 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury; 4) zabezpieczenia przed dalszym używaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę; 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 437, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń; 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie

				spełniania przez tę aparaturę wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 7) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 424 ust. 1, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 8) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 424 ust. 2, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 9) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług komunikacji elektronicznej; 10) legitymowania osoby w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli. 4. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać pracownikowi UKE, o którym mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić mu: 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli; 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1; 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1; 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań. Art. 425. 1. W czynnościach kontrolnych może brać udział osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną, niebędąca pracownikiem UKE, upoważniona przez Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych. Osoba ta jest zobowiązana do nieujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w posiadanie których weszła w związku z wykonywanymi czynnościami kontrolnymi. 2. Osoba, o której mowa w ust. 1, może brać udział w czynnościach kontrolnych po doręczeniu kontrolowanemu upoważnienia Prezesa UKE.

				Art. 426. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonywanych zdalnie zawierają dane umożliwiające identyfikację wykorzystywanych przez Prezesa UKE urządzeń kontrolno-pomiarowych. Art. 427. 1. Z kontroli sporządza się protokół, który podpisuje pracownik przeprowadzający kontrolę. 2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności: 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego, czasu i miejsca przeprowadzania kontroli; 2) wskazanie zakresu kontroli oraz osób w niej uczestniczących; 3) opis przebiegu kontroli; 4) ustalenia z przeprowadzonej kontroli. 3. Pracownik przeprowadzający kontrolę może, z urzędu lub na wniosek podmiotu kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, o którym mowa w ust. 1. 4. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisuje także kierownik podmiotu kontrolowanego lub osoba przez niego upoważniona albo kontrolowana osoba fizyczna. Art. 428. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w art. 426–428 oraz art. 431, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy komunikacji elektronicznej, a także o ochronie danych osobowych. Art. 429. 1. Do pobierania i badania próbek aparatury, w tym urządzeń radiowych, w zakresie spełniania przez nią wymagań oraz do pobierania i badania próbek wyrobów, o których mowa w art. 422 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312 i). 2. Do pobierania i badania próbek produktów, o których mowa w art. 422 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz akty delegowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią.

				Art. 430. Do kontroli urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej nie stosuje się przepisów art. 424 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 7 i 8. Art. 431. 1. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. 2. W przypadku podjęcia przez Prezesa UKE czynności kontrolnych w zakresie wykorzystania częstotliwości radiowych, przy zastosowaniu wyłączenia, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, Prezes UKE informuje kontrolowanego przedsiębiorcę, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, o fakcie podjęcia tych czynności, w dniu ich podjęcia. 3. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Art. 432. 1. Legitymacja służbowa pracownika UKE zawiera: 1) nazwę urzędu; 2) imię i nazwisko pracownika; 3) numer legitymacji; 4) datę wystawienia; 5) wizerunek twarzy pracownika; 6) podpis wystawcy. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika UKE oraz opis tego wzoru, kierując się koniecznością zapewnienia identyfikacji pracownika.
Art. 30 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że dane przedsiębiorstwo nie spełnia co najmniej jednego spośród warunków, którymi obwarowano ogólne zezwolenie lub prawa użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych, lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, powiadamia o tym przedsiębiorstwo i zapewnia mu możliwość wypowiedzenia się w tej kwestii w rozsądnym terminie.	T	Art. 433 ust. 1 pkt 2 Pke	Art. 433. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 421 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE: 1) (...) 2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń.

Art. 30 ust. 3	3. Właściwy organ uprawniony jest do żądania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie albo w rozsądnym terminie, a także przyjmuje odpowiednie i proporcjonalne środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów. W tym celu państwa członkowskie nadają właściwym organom uprawnienia do nakładania: a) w stosownych przypadkach, odstraszających sankcji finansowych, które mogą obejmować sankcje okresowe z mocą wsteczną; oraz b) nakazów zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi lub pakietu usług, których kontynuowanie prowadziłoby do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu osiągnięcia zgodności z zobowiązaniami dotyczącymi dostępu nałożonymi po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 67. Właściwe organy niezwłocznie zawiadamiają dane przedsiębiorstwo o środkach oraz uzasadnieniu ich zastosowania oraz wyznaczają rozsądny termin, w którym przedsiębiorstwo musi się do nich zastosować.	T	Art. 433 ust. 1-5 Pke	Art. 433. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 421 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE: 1) nakłada karę, o której mowa w art. 444, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub 2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. 2. Usunięcie nieprawidłowości, udzielenie wyjaśnień i przedstawienie stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2, następuje w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu. 3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości. 4. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości albo udzielone wyjaśnienia lub przedstawione stanowisko odnośnie do stwierdzonych naruszeń okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może: 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości; 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości; 3) nałożyć karę, o której mowa w art. 444, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków. 5. W przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których zostały nałożone obowiązki, o których mowa w art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 220 ust. 2, art. 221 lub art. 223, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nakazać zaprzestanie lub opóźnienie świadczenia usługi komunikacji

				elektronicznej, której dalsze świadczenie mogłoby prowadzić do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu wypełnienia tych obowiązków.
Art. 30 ust. 4	4. Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3 niniejszego artykułu państwa członkowskie upoważniają właściwy organ do nakładania w stosownych przypadkach sankcji finansowych na przedsiębiorstwa z tytułu nieprzekazania informacji zgodnie z obowiązkami nałożonymi na podstawie art. 21 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) lub b) i art. 69 w rozsądnym terminie określonym przez właściwy organ.	T	Art. 444 ust. 2 pkt 1 Pke	Art. 444. 2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który: 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;
Art. 30 ust. 5	5. W przypadkach poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń warunków ogólnego zezwolenia lub warunków związanych z prawami użytkownika widma radiowego i zasobów numeracyjnych lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub art. 47 ust. 1 lub 2, w przypadku gdy środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, okazały się nieskuteczne, państwa członkowskie przyznają właściwym organom uprawnienia do uniemożliwiania przedsiębiorstwu dalszego dostarczania sieci lub świadczenia usług łączności elektronicznej albo do zawieszania lub cofania tych praw użytkownika. Państwa członkowskie przyznają właściwemu organowi uprawnienia do nakładania sankcji, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Te sankcje mogą być stosowane do okresu każdego naruszenia, nawet jeżeli takie naruszenie zostało później naprawione.	T	Art. 433 ust. 6-10, art. 444 ust. 1-3 Pke	Art. 433. 6. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej na okres od roku do 3 lat, cofnąć pozwolenie radiowe, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. 7. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, jest zagrożenie przez działalność podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, są obowiązane w terminie 30 dni wydać opinię zawierającą stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.

				9. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie wydadzą opinii w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony. 10. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru PT. Art. 444. 1. Kto: 1) wykonuje działalność telekomunikacyjną bez złożenia kompletnego wniosku o wpis do rejestru PT albo wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru PT, 2) nie wypełnia obowiązku złożenia wniosku do Prezesa UKE o zmianę wpisu w rejestrze PT w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, 3) nie wypełnia obowiązku złożenia do Prezesa UKE wniosku o wykreślenie z rejestru PT w przypadku, o którym mowa w art. 15, 4) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 2, 3, 8 i 9, art. 41 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1, 3 i 10, art. 44 ust. 4, art. 45, art. 47 ust. 1–3 i 5, art. 48 ust. 1–3, art. 51 ust. 1 i 2 i art. 54 ust. 1–3, 5) nie stosuje się do obowiązków nałożonych decyzjami, o których mowa w art. 40 ust. 1 oraz art. 53, 6) wykorzystuje częstotliwości, zasoby numeracji lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami, 7) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo tą decyzją, 8) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez okres co najmniej 6 miesięcy, 9) wykorzystuje zasoby numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 159, 10) udostępnia zasoby numeracji, nie będąc do tego uprawnionym na podstawie art. 164 ust. 1, 11) nie wypełnia obowiązków związanych ze zmianą numeracji, o których mowa w art. 167 ust. 2, 4 i 6,

				12) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu, określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 174 ust. 1, 13) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązek wynikający z decyzji lub decyzji obszarowej nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 177 ust. 1, 14) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny niezbędny dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 1, 15) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewodnika po programach, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 2, 16) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązek udostępniania niezbędnych danych do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 3, 17) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 179 ust. 1, 18) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 180, 19) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp telekomunikacyjny, o której mowa w art. 182 ust. 1, 20) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 188, 21) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia, wynikające z decyzji, obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212 ust. 1, art. 214 i art. 215 ust. 1, 22) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów,

				23) nie wypełnia lub nienależyćie wypełnia obowiązki regulacyjne wynikające z decyzji, o których mowa w art. 217 ust. 1 pkt 2 i 3, 24) nie wypełnia lub nienależyćie wypełnia obowiązki lub wymagania dotyczące ofert określających ramowe warunki umów o dostępie telekomunikacyjnym, 25) nie wypełnia lub nienależyćie wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, 26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, 27) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z decyzją Prezesa UKE, o której mowa w art. 220 ust. 2, 28) nie wypełnia lub nienależyćie wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 229 ust. 2, art. 230 ust. 1–3, 5 i 6 lub wynikające z decyzji obowiązki, o których mowa w art. 223 i art. 225 ust. 1 lub narusza zakaz, o którym mowa w art. 228, 29) nie wypełnia lub nienależyćie wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 236 ust. 2 i 3 oraz art. 237 ust. 1–3, 30) nie wypełnia lub nienależyćie wypełnia szczegółowe warunki regulacyjne zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 240, 31) nie wypełnia lub nienależyćie wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1, 32) nie wypełnia lub nienależyćie wypełnia obowiązków przekazania Prezesowi UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 256, 33) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 257 ust. 1, 34) nie wypełnia lub nienależyćie wypełnia nałożone na niego obowiązki operatora multipleksu, o których mowa w art. 265 ust. 1, 35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 274 ust. 2, 36) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych, 37) narusza zakaz, o którym mowa w art. 284 ust. 7,

				38) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 285–293, 39) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące składania przez abonenta oświadczeń woli w formie dokumentowej, o których mowa w art. 294, 40) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące rozwiązania, wypowiedzenia albo odstąpienia od umowy w formie dokumentowej, o których mowa w art. 295 ust. 1–4, 41) narusza zakaz, o którym mowa w art. 295 ust. 5, 42) świadczy usługi telekomunikacyjne bez potwierdzenia danych podanych przez abonenta zgodnie z art. 296 ust. 1, 43) narusza warunki dostępu do usług, warunki zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub warunki świadczenia usług określone w art. 298 ust. 1–3 i 6, 44) narusza obowiązek, o którym mowa w art. 300, 45) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące okresu obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 302, 46) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące automatycznego przedłużenia umowy, o których mowa w art. 302, 47) żąda od abonenta odszkodowania niezgodnie z art. 304 lub art. 309, 48) uniemożliwia realizację uprawnień abonenta, o których mowa w art. 305, 49) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki w zakresie jednostronnej zmiany warunków umowy, o których mowa w art. 306–308, 50) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków dotyczący usuwania ograniczeń w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o którym mowa w art. 310, 51) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 311 ust. 2, 52) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków dotyczący usługi dostępu do internetu określony w art. 312 ust. 1 oraz w decyzjach, o których mowa w art. 312 ust. 2, 5 i 6, 53) nie przekazuje Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 313 ust. 3,

				54) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 316 ust. 1, lub obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 316 ust. 2, 55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 318, art. 319, art. 322–323 lub art. 328, 56) nie realizuje lub nienależyście realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 318, art. 319, art. 323–326 lub art. 328, 57) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 327 ust. 2, 58) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący zapewnienia możliwości realizacji uprawnień abonenta, o którym mowa w art. 320 ust. 1 lub art. 329 ust. 1, 59) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 331, 60) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące przekazywania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 337 ust. 1, 2 i 4, 61) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 338 ust. 1, 62) nie zapewnia lub nienależyście zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i usług, o którym mowa w art. 340 ust. 1, 63) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem określone w art. 341–343, 64) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 344, 65) umożliwia świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem niezgodnie z art. 345 ust. 3, 66) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o których mowa w art. 346 ust. 1 i 4 oraz art. 348 ust. 1, 67) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący świadczenia usługi fakultatywnego obciążania rachunku, o którym mowa w art. 349, 68) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 350,

				69) świadczy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego bez jego uprzedniej zgody, o której mowa w art. 353, 70) narusza nakaz, o którym mowa w art. 354, 71) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki związane z realizacją uprawnień konsumentów lub uprawnień użytkowników końcowych w zakresie usługi powszechnej, o których mowa w art. 355 ust. 3 i 4 oraz art. 365–367, 72) nie wypełnia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub wypełnia je niezgodnie z decyzją, o której mowa w art. 358 ust. 4, art. 360 ust. 7, art. 361 lub art. 368 ust. 2, 73) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 364 ust. 1, art. 368 ust. 1, art. 374 i art. 375, 74) nie wypełnia obowiązku zmiany informacji przedumownych dotyczących specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 364 ust. 3, lub wypełnia go niezgodnie z tą decyzją, 75) nie realizuje lub nienależyście realizuje procedurę reklamacji wynikającą z art. 378, 76) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki względem abonenta, o których mowa w art. 382, 77) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej, 78) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 391 i art. 392, 79) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej, 80) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 397, 81) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, 82) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 399,

				83) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego lub odbiorników radiofonii cyfrowej, dokonuje sprzedaży odbiornika sygnału telewizyjnego lub odbiornika radiofonii cyfrowej, niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 406, 84) będąc importerem lub nabywcą wewnątrzwspólnotowym pojazdów kategorii M, sprzedaje pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych, 85) będąc podmiotem wynajmującym pojazdy kategorii M, wynajmuje długoterminowo pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych, 86) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 407, 87) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wynikających z decyzji lub decyzji obszarowej, 88) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonych w decyzji lub decyzji obszarowej wydanej na podstawie art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, 89) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków, o którym mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, 90) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3-6 i 8-15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, 91) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012, 92) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE – podlega karze pieniężnej.

			2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który: 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe; 2) nie realizuje lub nienależyście realizuje zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10; 3) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE umowy, o którym mowa w art. 164 ust. 5; 4) nie przekazuje, zgodnie z art. 315, danych dotyczących świadczonych usług do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE lub nie aktualizuje tych danych; 5) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 317 ust. 1–3; 6) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o których mowa w art. 339 ust. 1 i 2; 7) nie doręcza abonentowi podstawowego lub szczegółowego wykazu wykonanych usług lub doręcza ten wykaz niezgodnie z art. 351 lub art. 352; 8) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 399; 9) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 10) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, w tym w zakresie rozliczeń z tego tytułu, określonych w umowie o dostępie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 11) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 12) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 13) nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 297 ust. 1.

				3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. 4. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.
Art. 30 ust. 6	6. Niezależnie od ust. 2, 3 i 5 niniejszego artykułu, w przypadku gdy właściwy organ może on niezwłocznie podjąć środki tymczasowe mające na celu naprawienie sytuacji, zanim zostanie wydana ostateczna decyzja w tej sprawie, wtedy gdy dysponuje dowodem naruszenia warunków związanych z ogólnym zezwoleniem, prawami użytkownika widma radiowego i zasobów numeracyjnych lub obowiązków szczególnych, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub art. 47 ust. 1 lub 2, a naruszenie to stanowi bezpośrednie i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego albo spowoduje poważne problemy gospodarcze lub operacyjne dla innych dostawców lub użytkowników korzystających z sieci lub usług łączności elektronicznej lub innych użytkowników widma radiowego, może. Właściwy organ zapewnia danemu przedsiębiorstwu rozsądną możliwość wypowiedzenia się w danej kwestii i zaproponowania ewentualnych środków naprawczych. W stosownych przypadkach właściwy organ może zatwierdzić środki tymczasowe, które mogą obowiązywać przez	T	Art. 434 Pke	Art. 434. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 421 ust. 2, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w sposób powodujący: 1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego lub życia i zdrowia ludzi, 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej dla przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, użytkowników końcowych lub podmiotów posiadających prawo do korzystania z częstotliwości – podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń. 2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia, w tym decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. 3. Prezes UKE podejmuje działania, o których mowa w ust. 1, po uprzednim wezwaniu podmiotu kontrolowanego do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień. 4. Podmiot kontrolowany, do którego odnoszą się działania, o których mowa w ust. 1, może w każdym czasie przedstawiać Prezesowi UKE swoje stanowisko oraz propozycje działań zmierzających do usunięcia naruszeń wynikających z niewykonania nałożonych na niego obowiązków, o których mowa w ust. 1. Podejmując działania zmierzające do usunięcia zagrożenia,

	maksymalnie trzy miesiące, ale które – w sytuacji gdy nie zostały zakończone procedury egzekwowania – mogą zostać przedłużone na kolejny okres nie dłuższy niż trzy miesiące.			Prezes UKE uwzględnia stanowisko i propozycje zgłoszone przez podmiot kontrolowany. 5. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienie wniosku tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się informację, że zostało ono sporządzone. 6. W przypadku wydania decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej Prezes UKE określa w niej termin jej obowiązywania, nie dłuższy niż 3 miesiące. W przypadku gdy zagrożenia będące przyczyną wydania tej decyzji nie zostaną przez podmiot kontrolowany usunięte w wymaganym terminie, Prezes UKE może przedłużyć termin obowiązywania decyzji o kolejne 3 miesiące. 7. Niezależnie od podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wszczyna procedurę, o której mowa w art. 433.
Art. 30 ust. 7	7. Przedsiębiorstwa mają prawo odwołania się od środków wprowadzonych na mocy niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 31.	T	Art. 440 ust. 2 pkt Pke	Art. 440. 2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach: (...) 5) o których mowa w art. 433 ust. 4-6 - wydawanych w wyniku działań kontrolnych;
Art. 31	Prawo odwołania się			
Art. 31 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby na poziomie krajowym istniały skuteczne mechanizmy umożliwiające użytkownikom lub przedsiębiorstwom udostępniającym sieci lub świadczącym usługi łączności elektronicznej lub udostępniającym urządzenia towarzyszące, których dotyczy dana decyzja wydana przez właściwy organ, korzystanie z prawa odwołania się od takiej decyzji do organu odwoławczego niezależnego od zaangażowanych stron oraz od wszelkiej zewnętrznej interwencji lub presji politycznej,	T	Art. 440 Pke	Art. 440. 1. Postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. 2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach: 1) o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej, o których mowa w art. 203; 2) nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 200 ust. 4; 3) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 176 ust. 1; 4) nałożenia kar przez Prezesa UKE;

	która mogłaby przeszkodzić mu w niezależnej ocenie zawisłych przed nim spraw. Organ taki, który może być sądem, dysponuje odpowiednią wiedzą specjalistyczną pozwalającą mu na skuteczne wypełnianie swoich funkcji. Państwa członkowskie zapewniają, aby aspekty merytoryczne każdej sprawy zostały właściwie rozpatrzone. Do czasu rozpatrzenia odwołania decyzja właściwego organu pozostaje w mocy, chyba że zgodnie z prawem krajowym zostaną zastosowane środki przejściowe.		5) o których mowa w art. 433 ust. 4–6 – wydawanych w wyniku działań kontrolnych; 6) o których mowa w: a) art. 164 ust. 4, b) art. 166, c) art. 174 ust. 1, d) art. 182 ust. 1, e) art. 188, f) art. 192, g) art. 202 ust. 1, h) art. 218 ust. 3 i 5, i) art. 222, j) art. 233 ust. 1 i art. 234, k) art. 237 ust. 2, l) art. 240, m) art. 244, n) art. 247 ust. 1 i 3, o) art. 255, p) art. 284 ust. 5, q) art. 295 ust. 5, r) art. 333 ust. 2, s) art. 408; 7) o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w: a) art. 13 ust. 2, b) art. 18 ust. 3, c) art. 22 ust. 1, d) art. 25d ust. 1, e) art. 27 ust. 1, f) art. 30 ust. 1, 1a i 3, g) art. 35a ust. 3. 3. Na postanowienia, o których mowa w art. 181 ust. 1 i art. 194 ust. 2 pkt 1, przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów. 4. Decyzje, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. 5. Postępowania w sprawach odwołań i zażaleń, o których mowa w ust. 2 i 3, toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.) o

				postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty. 6. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE zażalenie nie przysługuje.
Art. 31 ust. 2	2. Jeżeli organ odwoławczy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie jest organem sądowym, musi on zawsze sporządzić na piśmie uzasadnienie swojej decyzji. Ponadto w takim przypadku decyzja takiego organu musi podlegać kontroli przez organ sądowy w rozumieniu art. 267 TFUE. Państwa członkowskie gwarantują istnienie skutecznych środków odwoławczych.	N		
Art. 31 ust. 3	3. Państwa członkowskie gromadzą informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych. Na uzasadniony wniosek Komisji oraz BEREC państwa członkowskie przekazują im takie informacje, oraz decyzje lub orzeczenia.	T	Art. 441 Pke	Art. 441. 1. Prezes UKE gromadzi informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych. 2. Na uzasadniony wniosek Komisji Europejskiej oraz BEREC Prezes UKE przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, oraz decyzje i orzeczenia.
Art. 32	Konsolidacja rynku wewnętrznego w zakresie łączności elektronicznej			
Art. 32 ust. 1	1. Realizując swoje zadania wynikające z przepisów niniejszej dyrektywy, krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają cele określone w art. 3.	T	Art. 412 ust. 2 Pke	Art. 412 ust. 2 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: (...)
Art. 32 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne przyczyniają się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez przejrzystą współpracę między sobą, z Komisją i z BEREC, tak aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich. W tym celu krajowe organy regulacyjne w szczególności	N		Jest to przepis ogólny, skierowany do wszystkich NRA

	współpracują z Komisją i BEREC przy określaniu rodzajów instrumentów i środków naprawczych najodpowiedniejszych do zastosowania w określonych sytuacjach rynkowych.			
Art. 32 ust. 3	3. O ile zalecenia lub wytyczne przyjęte zgodnie z art. 34 nie stanowią inaczej, po zakończeniu konsultacji publicznych, jeżeli są wymagane, na podstawie art. 23, jeśli krajowy organ regulacyjny zamierza podjąć środek, który: a) jest objęty zakresem stosowania art. 61, 64, 67, 68 lub 83; oraz b) może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi; publikuje on projektowany środek i informuje o nim jednocześnie Komisję, BEREC i krajowe organy regulacyjne w innych państwach członkowskich, podając uzasadnienie tego środka, zgodnie z art. 20 ust. 3. Krajowe organy regulacyjne, BEREC i Komisja mogą przedstawić swoje uwagi dotyczące planowanego środka w terminie jednego miesiąca. Termin jednomiesięczny nie może zostać przedłużony.	T	Art. 35, art. 36 ust. 1 Pke	Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. 2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione. Art. 36. 1. Prezes UKE podejmuje rozstrzygnięcie, uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie, przedstawione w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O podjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.
Art. 32 ust. 4	4. Projektowany środek, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, nie może zostać przyjęty przez kolejne dwa miesiące, w przypadku gdy celem tego środka jest: a) zdefiniowanie rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu, o którym mowa w art. 64 ust. 1; lub b) wyznaczenie przedsiębiorstwa jako posiadającego, samodzielnie albo	T	Art. 36 ust. 2 Pke	Art. 36 ust. 2 2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze komunikacji elektronicznej podlegających regulacji ex ante, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawiesza postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes

	łącznie z innymi, znaczącą pozycję rynkową, zgodnie z art. 67 ust. 3 lub 4; oraz środek ten oddziaływałby na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, a Komisja poinformowała krajowy organ regulacyjny o swojej opinii, zgodnie z którą projektowany środek stanowiłby przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii, a w szczególności z celami, o których mowa w art. 3. Ten dwumiesięczny termin nie może zostać przedłużony. W takim przypadku Komisja informuje BEREC i krajowe organy regulacyjne o swoich zastrzeżeniach i jednocześnie publikuje je.			UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.
Art. 32 ust. 5	5. BEREC publikuje opinię na temat zastrzeżeń Komisji, o których mowa w ust. 4, wskazując, czy uważa, że projektowany środek powinien być utrzymany, zmieniony czy wycofany, i przedstawia w tym celu w stosownych przypadkach szczegółowe propozycje.	N		
Art. 32 ust. 6	6. W terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w ust. 4, Komisja może: a) podjąć decyzję, zgodnie z którą krajowy organ regulacyjny będzie musiał wycofać projektowany środek; albo b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń, o których mowa w ust. 4. Przed podjęciem decyzji Komisja w jak największym stopniu uwzględnia opinię BEREC. Decyzje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) powinny zawierać szczegółową i obiektywną analizę, dlaczego	N		

	Komisja uznaje, że projektowany środek nie powinien zostać przyjęty, łącznie ze szczegółowymi propozycjami w sprawie jego zmiany.			
Art. 32 ust. 7	7. W przypadku gdy Komisja przyjęła, zgodnie z ust. 6 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu decyzję wymagającą od krajowego organu regulacyjnego wycofania planowanego środka, krajowy organ regulacyjny zmienia lub wycofuje projektowany środek w terminie sześciu miesięcy od daty decyzji Komisji. Gdy projektowany środek zostaje zmieniony, krajowy organ regulacyjny przystępuje do konsultacji publicznych zgodnie z art. 23, i zgłasza zmieniony projektowany środek Komisji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.	T	Art. 36 ust. 2 i 3 Pke	Art. 36. 2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze komunikacji elektronicznej podlegających regulacji ex ante, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawiesza postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględni stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską. 3. W przypadku zmiany projektu rozstrzygnięcia przez Prezesa UKE dokonanego zgodnie z ust. 2, stosuje się przepisy art. 30-38. Nie stanowi zmiany projektu rozstrzygnięcia zmiana uzasadnienia tego projektu.
Art. 32 ust. 8	8. Krajowy organ regulacyjny uwzględnia w jak największym stopniu uwagi innych krajowych organów regulacyjnych, BEREC i Komisji i może – z wyjątkiem sytuacji objętych zakresem stosowania ust. 4 i ust. 6 lit. a) – przyjąć odpowiedni projektowany środek, a w przypadku jego przyjęcia – powiadamia o tym Komisję.	T	Art. 36 ust. 1 Pke	Art. 36. 1. Prezes UKE podejmuje rozstrzygnięcie, uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie, przedstawione w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O podjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.
Art. 32 ust. 9	9. Krajowy organ regulacyjny przekazuje Komisji i BEREC wszystkie przyjęte ostateczne środki objęte zakresem ust. 3 lit. a) i b).	T	Art. 36 ust. 4 Pke	Art. 36 ust. 4 4. Prezes UKE przekazuje Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 35.
Art. 32 ust. 10	10. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny uzna, że zachodzi pilna potrzeba podjęcia działania w celu ochrony konkurencji	T	Art. 38 Pke	Art. 38. 1. Do spraw objętych postępowaniem konsolidacyjnym stosuje się przepis art. 32.

	i interesów użytkowników, w drodze odstępstwa od procedury określonej w ust. 3 i 4 może on niezwłocznie przyjąć proporcjonalne i tymczasowe środki. O przyjęciu tych środków zawiadamia niezwłocznie Komisję, pozostałe krajowe organy regulacyjne i BEREC, przedstawiając odpowiednie uzasadnienie. Decyzja krajowego organu regulacyjnego o nadaniu tym środkom trwałego charakteru lub przedłużeniu terminu ich stosowania podlega ust. 3 i 4.			2. Prezes UKE powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską, BEREC i organy regulacyjne innych państw członkowskich o wydaniu rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 32 ust. 1, przedstawiając uzasadnienie.
Art. 32 ust. 11	11. Krajowy organ regulacyjny może w każdej chwili wycofać projektowany środek.	T	Art. 36 ust. 5 Pke	Art. 36 ust. 5 5. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania konsolidacyjnego.
Art. 33	Procedura dotycząca spójnego stosowania środków naprawczych			
Art. 33 ust. 1	1. Jeżeli projektowany środek, objęty art. 32 ust. 3, ma na celu nałożenie, zmianę lub uchylenie obowiązku nałożonego na przedsiębiorstwo na podstawie art. 61 lub 67 w związku z art. 69–76 oraz art. 83 Komisja może w terminie miesiąca, o którym mowa w art. 32 ust. 3, poinformować dany krajowy organ regulacyjny i BEREC o powodach uznania, że projektowany środek stanowiłby przeszkodę dla rynku wewnętrznego lub budzi poważne wątpliwości co do zgodności tego środka z prawem Unii. W takim przypadku projektowany środek nie jest przyjmowany w kolejnych trzech miesiącach następujących po zgłoszeniu dokonanym przez Komisję. W przypadku braku takiego zgłoszenia właściwy krajowy organ regulacyjny może przyjąć projektowany środek, uwzględniając w jak największym zakresie wszelkie uwagi Komisji, BEREC lub innego krajowego organu regulacyjnego.	T	Art. 37 ust. 1 Pke	Art. 37. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 35, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązku dostępowego symetrycznego nałożonego na podstawie art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, oraz art. 179, obowiązku regulacyjnego nałożonego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na podstawie art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 220 ust. 2, art. 221 lub art. 236 ust. 2, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.

Art. 33 ust. 2	2. W terminie trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja, BEREC i właściwy krajowy organ regulacyjny ściśle współpracują w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka w świetle celów ustanowionych w art. 3, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.	T	Art. 37 ust. 2 Pke	Art. 37 ust. 2 2. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przy współpracy z Komisją Europejską oraz z BEREC przygotowuje projekt rozstrzygnięcia spełniający cele, o których mowa w art. 412 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.
Art. 33 ust. 3	3. W ciągu sześciu tygodni od rozpoczęcia trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, BEREC wydaje opinię na temat zgłoszenia Komisji, o którym mowa w ust. 1, wskazując, czy uważa, że projektowany środek powinien zostać zmieniony czy wycofany, i przedstawia w tym celu w stosownych przypadkach szczegółowe propozycje. Opinię tę uzasadnia się i podaje do publicznej wiadomości.	N		
Art. 33 ust. 4	4. Jeżeli BEREC podziela w swojej opinii wątpliwości Komisji, podejmuje on ścisłą współpracę z odpowiednim krajowym organem regulacyjnym w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka. Przed upływem trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, krajowy organ regulacyjny może: a) zmienić lub wycofać projektowany środek, uwzględniając w jak największym stopniu zgłoszenie Komisji, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC; albo b) utrzymać swój projektowany środek.	T	Art. 37 ust. 3 i 4 Pke	Art. 37 ust. 3 i 4 3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia. 4. Prezes UKE przed upływem 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może: 1) zmienić projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC; 2) wycofać projektowane rozstrzygnięcie; 3) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie.
Art. 33 ust. 5	5. W ciągu jednego miesiąca od upływu trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, oraz przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, jeżeli została ona wydana, Komisja może:			

	a) wydać zalecenie zobowiązujące właściwy krajowy organ regulacyjny do zmiany lub wycofania planowanego środka, włącznie z przedstawieniem szczegółowych propozycji w tym zakresie, i zawierające uzasadnienie wydania tego zalecenia, w szczególności jeżeli BEREC nie podziela poważnych wątpliwości Komisji; b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń zgłoszonych zgodnie z ust. 1; lub c) w przypadku planowanych środków objętych art. 61 ust. 3 akapit drugi lub art. 76 ust. 2 – podjąć decyzję zobowiązującą krajowy organ regulacyjny do wycofania planowanego środka, jeżeli BEREC zgłosi Komisji poważne wątpliwości, które zawierają szczegółową i obiektywną analizę, dlaczego Komisja uznaje, że projektowany środek nie powinien zostać przyjęty, łącznie ze szczegółowymi propozycjami w sprawie zmiany planowanego środka, pod warunkiem zastosowania odpowiednio procedury, o której mowa w art. 32 ust. 7.	N N T (w zakresie obowiązku organu zmiany projektowanego środka)		Art. 37 ust. 7 Pke Art. 37 ust. 7 7. W terminie 6 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską decyzji zobowiązującej do wycofania projektowanego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 177 ust. 1 i art. 248 ust. 1 lub 2, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i zmienia projekt rozstrzygnięcia oraz wszczyna postępowanie konsultacyjne lub umarza postępowanie. Przepis art. 36 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
Art. 33 ust. 6	6. W ciągu jednego miesiąca od wydania przez Komisję zalecenia na mocy ust. 5 lit. a) lub wycofania zastrzeżeń zgodnie z ust. 5 lit. b) właściwy krajowy organ regulacyjny przedstawia Komisji i BEREC ostatecznie przyjęty środek. Okres ten można wydłużyć, tak aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu wszczęcie konsultacji publicznych zgodnie z art. 23.	T	Art. 37 ust. 5 Pke Art. 37 ust. 5	Art. 37 ust. 5 5. W terminie miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE przesyła Komisji Europejskiej i BEREC treść ostatecznie przyjętego

				rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 30.
Art. 33 ust. 7	7. Jeżeli krajowy organ regulacyjny postanawia nie zmieniać lub też nie wycofywać planowanego środka na podstawie zalecenia wydanego zgodnie z ust. 5 lit. a), przedstawia on uzasadnienie.	T	Art. 37 ust. 6 Pke	Art. 37 ust. 6 6. W przypadku gdy Prezes UKE postanowi o podtrzymaniu projektowanego rozstrzygnięcia, pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Komisji Europejskiej uzasadnienie.
Art. 33 ust. 8	8. Krajowy organ regulacyjny może wycofać proponowany projektowany środek na każdym etapie procedury.	T	Art. 37 ust. 8 Pke	Art. 37 ust. 8 8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.
Art. 34	Przepisy wykonawcze Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych i konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja może przyjąć zalecenia lub wytyczne w odniesieniu do art. 32, w których określa formę, treść i stopień szczegółowości zgłoszeń wymaganych zgodnie z art. 32 ust. 3, okoliczności, w których zgłoszenia nie będą wymagane, oraz sposób obliczania terminów.	N		
Art. 35	Proces wzajemnej oceny			
Art. 35 ust. 1	1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ zamierza przeprowadzić procedurę selekcji zgodnie z art. 55 ust. 2 w odniesieniu do pasm widma radiowego, dla którego zostały ustanowione zharmonizowane warunki w technicznych środkach wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE w celu umożliwienia jego wykorzystania do celów szerokopasmowych bezprzewodowych sieci i usług, informuje on, na podstawie art. 23, RSPG o wszelkich	T	Art. 109 ust. 1 Pke	Art. 109. 1. Wraz ze wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania, w drodze postępowania selekcyjnego, częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Przekazując informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, wskazując jednocześnie proponowany termin tego forum.

	planowanych środkach, które wchodzą w zakres procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na podstawie art. 55 ust. 2 i wskazuje, czy i kiedy zamierza zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny. W odpowiedzi na taki wniosek RSPG organizuje forum wzajemnej oceny w celu omówienia i wymiany poglądów na temat przekazanych planowanych środków i ułatwia wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie tych planowanych środków. Forum wzajemnej oceny składa się z członków RSPG, którego przedstawiciel organizuje forum i mu przewodniczy.			
Art. 35 ust. 2	2. Najpóźniej podczas publicznych konsultacji prowadzonych na podstawie art. 23 RSPG może wyjątkowo podjąć inicjatywę zwołania forum wzajemnej oceny zgodnie z regulaminem wewnętrznym dotyczącym jego zorganizowania w celu wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk dotyczących planowanego środka związanego z procedurą selekcji, w przypadku gdy uzna, że projektowany środek w sposób znaczący naruszałby zdolność organu regulacyjnego lub innego właściwego organu do realizacji celów określonych w art. 3, 45, 46 i 47.	N		
Art. 35 ust. 3	3. RSPG określa z wyprzedzeniem i podaje do publicznej wiadomości obiektywne kryteria wyjątkowego zwołania forum wzajemnej oceny.	N		
Art. 35 ust. 4	4. Podczas prac forum wzajemnej oceny krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ udziela wyjaśnień co do sposobu, w jaki projektowany środek: a) wspiera rozwój rynku wewnętrznego, transgraniczne świadczenie usług, a także konkurencję i maksymalizuje korzyści dla konsumentów oraz	T	Art. 109 ust. 2 Pke	Art. 109. 2. Podczas forum wzajemnej oceny Prezes UKE udziela wyjaśnień w jaki sposób planowane postępowanie selekcyjne: 1) wspiera rozwój rynku wewnętrznego, transgraniczne świadczenie usług, a także konkurencję i maksymalizuje korzyści dla konsumentów oraz ogólnie realizuje cele określone w art. 412 ust. 2, a także w decyzji 676/2002/WE i decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu

	ogólnie realizuje cele określone w art. 3, 45, 46 i 47 niniejszej dyrektywy, a także w decyzjach nr 676/2002/WE i nr 243/2012/UE; b) zapewnia efektywne i wydajne wykorzystanie widma radiowego; oraz c) zapewnia stabilne i przewidywalne warunki inwestycyjne dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników widma radiowego przy realizacji sieci na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, które wykorzystują widmo radiowe.			dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2012, str. 7, z późn. zm.); 2) zapewnia efektywne wykorzystanie częstotliwości; 3) zapewnia stabilne i przewidywalne warunki inwestycyjne dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników częstotliwości przy rozwoju sieci na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem częstotliwości.
Art. 35 ust. 5	5. W forum wzajemnej oceny mogą dobrowolnie uczestniczyć eksperci z innych właściwych organów oraz BEREC.	N		
Art. 35 ust. 6	6. Forum wzajemnej oceny jest zwoływane tylko raz podczas całego krajowego procesu przygotowań i konsultacji w ramach jednolitej procedury selekcji dotyczącej jednego lub kilku pasm widma radiowego, chyba że krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ zwróci się o ponowne zwołanie forum.	T (w zakresie możliwości zwócenia się przez organ regulacyjny o ponowne zwołanie forum)	Art. 109 ust. 3 Pke	Art. 109. 3. Prezes UKE może wystąpić do RSPG o ponowne zwołanie forum wzajemnej oceny.
Art. 35 ust. 7	7. Na wniosek krajowego organu regulacyjnego lub właściwego organu, który zwrócił się o zorganizowanie posiedzenia, RSPG może przyjąć sprawozdanie dotyczące sposobu, w jaki projektowany środek realizuje cele określone w ust. 4, odzwierciedlając poglądy wymienione na forum wzajemnej oceny.	T	Art. 109 ust. 4 Pke	Art. 109. 4. Prezes UKE, po zakończeniu forum wzajemnej oceny, może zwrócić się do RSPG z wnioskiem o: 1) przyjęcie sprawozdania z forum wzajemnej oceny; 2) opinię na temat planowanego rozdysponowania częstotliwości.

Art. 35 ust. 8	8. RSPG publikuje każdego roku w lutym sprawozdanie dotyczące planowanych środków omawianych na podstawie ust. 1 i 2. W sprawozdaniu wskazuje się odnotowane doświadczenia i najlepsze praktyki.	N		
Art. 35 ust. 9	9. Po zakończeniu forum wzajemnej oceny, na wniosek krajowego organu regulacyjnego lub innego właściwego organu, który zwrócił się o zorganizowanie posiedzenia, RSPG może przyjąć opinię na temat planowanego środka.	T	Art. 109 ust. 4 Pke	Art. 109. 4. Prezes UKE, po zakończeniu forum wzajemnej oceny, może zwrócić się do RSPG z wnioskiem o: 1) przyjęcie sprawozdania z forum wzajemnej oceny; 2) opinię na temat planowanego rozdysponowania częstotliwości.
Art. 36	Zharmonizowane przydzielanie widma radiowego Jeżeli wykorzystanie widma radiowego zostało zharmonizowane i osiągnięto porozumienie co do warunków i procedur dostępu do nich, a przedsiębiorstwa, którym ma zostać przyznane prawo użytkowania widma radiowego, zostały wybrane zgodnie z zasadami wynikającymi z umów międzynarodowych i przepisów prawa Unii, państwa członkowskie przyznają zgodnie z tymi zasadami prawo użytkowania takiego widma radiowego. Jeżeli wszystkie krajowe warunki, którymi obwarowano prawo użytkowania danego widma radiowego, zostały spełnione w przypadku powszechnej procedury selekcji, państwa członkowskie nie nakładają żadnych dalszych warunków, ani nie ustalają dodatkowych kryteriów czy procedur, które ograniczałyby, modyfikowały lub opóźniały właściwą realizację wspólnego przyznawania takiego widma radiowego.		Art. 64 ust. 1 Pke	Art. 64. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE.
Art. 37	Procedura wspólnego udzielania zezwoleń w celu przyznania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą współpracować ze sobą oraz z RSPG przy uwzględnieniu zainteresowania wyrażonego przez uczestników rynku poprzez	T	Art. 127 Pke	Art. 127. 1. Postępowanie selekcyjne może zostać przeprowadzone wspólnie z właściwym organem innego państwa członkowskiego. Przepisy art. 106–126 stosuje się odpowiednio, przy czym kompetencje Prezesa UKE przewidziane w tych przepisach wykonuje Prezes UKE w porozumieniu z właściwym organem innego państwa członkowskiego. 2. W przypadku gdy pomimo zgłoszonego przez uczestników rynku zainteresowania wspólnym przeprowadzeniem postępowania selekcyjnego

	wspólne określenie wspólnych aspektów procedury udzielania zezwoleń, a także, w stosownych przypadkach, wspólne przeprowadzanie procedury selekcji w celu przyznania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego. Przy planowaniu procedury wspólnego udzielania zezwoleń państwa członkowskie mogą brać pod uwagę następujące kryteria: a) właściwe organy wszczynają i przeprowadzają indywidualną krajową procedurę udzielania zezwoleń według wspólnie uzgodnionego harmonogramu; b) procedura przewiduje, w stosownych przypadkach, wspólne warunki i procedury selekcji i przyznawania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego dla państw członkowskich, których to dotyczy; c) procedura przewiduje, w stosownych przypadkach, wspólne lub porównywalne warunki, którymi obwarowane mają zostać indywidualne prawa użytkowania widma radiowego w państwach członkowskich, których to dotyczy, m.in. umożliwiające przydzielenie użytkownikom podobnych bloków widma radiowego; d) procedura jest otwarta w każdym momencie dla innych państw członkowskich – do czasu zakończenia procedury wspólnego udzielania zezwoleń. W przypadku gdy mimo zainteresowania wyrażonego przez uczestników rynku państwa			państwa członkowskie nie działają wspólnie, Prezes UKE informuje tych uczestników rynku o powodach odmowy wspólnego przeprowadzenia postępowania selekcyjnego

	członkowskie nie działają wspólnie, informują one tych uczestników rynku o powodach swojej decyzji.			
Art. 38	Procedury harmonizacji			
Art. 38 ust. 1	1. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że rozbieżności we wdrażaniu przez krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zadań regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie mogłyby stwarzać przeszkody w tworzeniu rynku wewnętrznego, może ona wydać zalecenie lub, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, przyjąć decyzje w drodze aktów wykonawczych w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania niniejszej dyrektywy oraz w celu przyspieszenia realizacji celów określonych w art. 3, w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC lub w stosownych przypadkach RSPG.	N		
Art. 38 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy wypełnianiu swoich zadań krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy w jak największym stopniu uwzględniały zalecenia, o których mowa w ust. 1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ postanowi nie stosować się do danego zalecenia, informuje o tym Komisję, uzasadniając swoje stanowisko.	T	Art. 4 ust. 1 i 2 Pke	Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu. 2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.
Art. 38 ust. 3	3. Decyzje przyjęte zgodnie z ust. 1 mogą zawierać jedynie określenie zharmonizowanego lub skoordynowanego podejścia w celu rozwiązania następujących kwestii: a) niespójnego wdrażania przez krajowe organy regulacyjne ogólnych podejść regulacyjnych dotyczących regulacji rynków łączności elektronicznej w zastosowaniu art. 64 i 67, jeżeli	N		

	tworzy to barierę dla rynku wewnętrznego. Decyzje takie nie odnoszą się do szczegółowych powiadomień wydawanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 32. (i) W takim przypadku Komisja przedstawia projekt decyzji jedynie: co najmniej po dwóch latach od przyjęcia swojego zalecenia dotyczącego tej samej kwestii, oraz (ii) przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC w tej sprawie na temat przyjęcia takiej decyzji, którą to opinię BEREC dostarcza w okresie trzech miesięcy od wystąpienia o nią przez Komisję; b) numerowania, w tym zakresów numerów, przenoszenia numerów i identyfikatorów, systemów translacji numerów i adresów oraz dostępu do służb ratunkowych za pomocą jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112”.			
Art. 38 ust. 4	4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	N		
Art. 38 ust. 5	5. BEREC może z własnej inicjatywy doradzić Komisji, czy należy przyjąć środki zgodnie z ust. 1.	N		
Art. 38 ust. 6	6. Jeżeli Komisja nie przyjęła zalecenia, ani decyzji w ciągu roku od daty przyjęcia przez BEREC opinii wskazującej na to, że	N		

	w realizacji przez krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zadań regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie istnieją rozbieżności, które mogą tworzyć barierę dla rynku wewnętrznego, informuje ona Parlament Europejski i Radę o powodach ich nieprzyjęcia i podaje te powody do wiadomości publicznej. W przypadku gdy Komisja przyjmie zalecenie zgodnie z ust. 1, ale przez kolejne dwa lata utrzymywać się będzie niespójne wdrażanie tworzące przeszkody na rynku wewnętrznym, Komisja, w przypadku gdy zastosowanie ma ust. 3, przyjmuje decyzję w drodze aktów wykonawczych, zgodnie z ust. 4. W przypadku gdy Komisja nie przyjmie decyzji w ciągu kolejnego roku od któregośkolwiek zalecenia przyjętego zgodnie z akapitem drugim, informuje Parlament Europejski i Radę o powodach nieprzyjęcia i podaje te powody do wiadomości publicznej.			
Art. 39	Normalizacja			
Art. 39 ust. 1	1. Komisja sporządza i publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej listę norm nieobowiązkowych lub specyfikacji, które mogą posłużyć za podstawę do wszczęcia procedury harmonizacji w dziedzinie dostarczania sieci łączności elektronicznej, usług łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących. W razie potrzeby Komisja może, po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy dyrektywy (UE) 2015/1535, zażądać od europejskich organizacji normalizacyjnych (Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego — CEN, Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki — CENELEC i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych — ETSI) ustanowienia norm.	N		

Art. 39 ust. 2	2. Państwa członkowskie zachęcają do stosowania norm lub specyfikacji, o których mowa w ust. 1, przy świadczeniu usług, udostępnianiu technicznych interfejsów lub funkcji sieciowych, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług, łączności typu koniec–koniec, ułatwienia zmiany dostawcy i przenoszenia numerów i identyfikatorów oraz dla zwiększenia użytkownikom swobody wyboru.	N	Art. 3 Pke	Art. 3. 1. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania zasobami numeracji, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane w szczególności przez: 1) Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT), 2) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI), 3) Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC), 4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC), 5) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU), 6) Radę Północnoatlantycką (NAC) – biorąc pod uwagę jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie tych podmiotów. 2. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 1, zwane są dalej „przepisami międzynarodowymi”.
Art. 39 ust. 3	3. Jeżeli normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 1, nie zostały odpowiednio wdrożone, przez co interoperacyjność usług w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie nie może zostać zapewniona, wdrożenie takich norm lub specyfikacji może stać się obowiązkowe, zgodnie z procedurą określoną w ust. 4, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług i zapewnienia użytkownikom większej swobody wyboru.	N		
Art. 39 ust. 4	4. W przypadku gdy Komisja zamierza wprowadzić obowiązek wdrożenia niektórych norm lub specyfikacji, publikuje odpowiednią informację w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wzywa wszystkie zainteresowane strony do publicznego	N		

	wypowiedzenia się w tej sprawie. Komisja podejmuje, w drodze aktów wykonawczych, odpowiednie środki wykonawcze oraz wprowadza obowiązek wdrożenia odpowiednich norm, zamieszczając odesłanie do nich jako norm obowiązkowych na liście norm lub specyfikacji opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.			
Art. 39 ust. 5	5. W przypadku gdy Komisja uzna, że normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 1, nie przyczyniają się już do świadczenia zharmonizowanych usług łączności elektronicznej, nie odpowiadają już potrzebom konsumentów lub utrudniają postęp technologiczny, usuwa je z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust. 1.	N		
Art. 39 ust. 6	6. Jeżeli Komisja uzna, że normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 4, nie przyczyniają się już do świadczenia zharmonizowanych usług łączności elektronicznej, nie odpowiadają już potrzebom konsumenta lub utrudniają postęp technologiczny, w drodze środków wykonawczych, usuwa te normy lub specyfikacje z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust. 1.	N		
Art. 39 ust. 7	7. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 4 i 6 niniejszego artykułu, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	N		
Art. 39 ust. 8	8. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania w odniesieniu do podstawowych wymogów, specyfikacji interfejsów lub zharmonizowanych norm, do których stosuje się dyrektywę 2014/53/UE.	N		
Art. 40	Bezpieczeństwo sieci i usług			

	uwzględnia się w szczególności następujące parametry, gdy są dostępne: a) liczbę użytkowników, których dotyczy incydent związany z bezpieczeństwem; b) czas trwania incydentu związanego z bezpieczeństwem; c) geograficzny zasięg obszaru dotkniętego incydentem związanym z bezpieczeństwem; d) zakres wpływu na funkcjonowanie sieci lub usługi; e) zakres wpływu na działalność ekonomiczną i społeczną.			

	W stosownych przypadkach dany właściwy organ informuje właściwe organy innych państw członkowskich oraz ENISA. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że ujawnienie incydentu związanego z bezpieczeństwem leży w interesie publicznym, może podać tę informację do wiadomości publicznej lub nałożyć taki obowiązek na podmioty. Raz w roku właściwy organ przekazuje Komisji i ENISA sprawozdanie podsumowujące			

	otrzymane zgłoszenia i działania podjęte zgodnie z niniejszym ustępem.			
Art. 40 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku szczególnego i znacznego zagrożenia wystąpieniem incydentu związanego z bezpieczeństwem w publicznych sieciach łączności elektronicznej lub w ramach dostępnych publicznie usług łączności elektronicznej podmioty udostępniające takie sieci lub świadczące takie usługi informowały swoich użytkowników, na których takie zagrożenie może mieć wpływ, o wszelkich możliwych środkach ochronnych lub naprawczych, które użytkownicy mogą podjąć. W stosownych przypadkach podmioty powinny informować swoich użytkowników również o samym zagrożeniu.	T		Projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw miał wdrażać przepisy dotyczące bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, wynikające z art. 40 i art. 41 EKŁE. Przepisy te są uchylane z dniem 18 października 2024 r. poprzez art. 43 dyrektywy NIS 2. W Ministerstwie Cyfryzacji trwają prace nad przygotowaniem projektu ustawy wdrażającej dyrektywę NIS 2..
Art. 40 ust. 4	4. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają przepisów rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz dyrektywy 2002/58/WE.	N		
Art. 40 ust. 5	5. Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię ENISA, może przyjąć akty wykonawcze określające szczegółowo techniczne i organizacyjne środki, o których mowa w ust. 1, a także okoliczności, format i procedury stosowane w odniesieniu do wymogów dotyczących zgłoszenia na podstawie ust. 2. Opierają się one w jak najszerszym zakresie na normach europejskich i międzynarodowych i nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów służących osiągnięciu celów określonych w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	N		
Art. 41	Wdrożenie i egzekwowanie			

Art. 41 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu wdrożenia art. 40 właściwe organy były uprawnione do wydawania wiążących instrukcji – w tym instrukcji dotyczących środków wymaganych, aby zaradzić incydentowi związanemu z bezpieczeństwem lub aby zapobiec wystąpieniu takiego incydentu, gdy zidentyfikowano znaczne zagrożenie, oraz terminów wdrożenia – podmiotom udostępniającym publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczącym publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej.	T		Projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw miał wdrażać przepisy dotyczące bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, wynikające z art. 40 i art. 41 EKŁE. Przepisy te są uchylane z dniem 18 października 2024 r. poprzez art. 43 dyrektywy NIS 2. W Ministerstwie Cyfryzacji trwają prace nad przygotowaniem projektu ustawy wdrażającej dyrektywę NIS 2.
Art. 41 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy były uprawnione do wymagania od podmiotów udostępniających publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej: a) dostarczania informacji potrzebnych do oceny bezpieczeństwa ich sieci i usług, w tym do oceny udokumentowanych polityk bezpieczeństwa; oraz b) poddania się audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany niezależny podmiot lub właściwy organ i udostępnienia właściwemu organowi wyników takiego audytu. Koszty wspomnianego audytu ponosi dostawca.	T		Projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw miał wdrażać przepisy dotyczące bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, wynikające z art. 40 i art. 41 EKŁE. Przepisy te są uchylane z dniem 18 października 2024 r. poprzez art. 43 dyrektywy NIS 2. W Ministerstwie Cyfryzacji trwają prace nad przygotowaniem projektu ustawy wdrażającej dyrektywę NIS 2.
Art. 41 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały wszelkie uprawnienia niezbędne do badania przypadków nieprzestrzegania wymogów oraz ich wpływu na bezpieczeństwo sieci i usług.	T		Projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw miał wdrażać przepisy dotyczące bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, wynikające z art. 40 i art. 41 EKŁE. Przepisy te są uchylane z dniem 18 października 2024 r. poprzez art. 43 dyrektywy NIS 2. W Ministerstwie Cyfryzacji trwają prace nad przygotowaniem projektu ustawy wdrażającej dyrektywę NIS 2.

Art. 41 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w celu wdrożenia przepisów art. 40 – właściwe organy dysponowały uprawnieniami pozwalającymi im zwracać się o pomoc do Zespołu Reagowania na Incydynty związane z Bezpieczeństwem Komputerowym (CSIRT) wyznaczonego na podstawie art. 9 dyrektywy (UE) 2016/1148 w związku z problemami wchodzącymi w zakres zadań CSIRT zgodnie z pkt 2 załącznika I do tej dyrektywy.	T		Projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw miał wdrażać przepisy dotyczące bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, wynikające z art. 40 i art. 41 EKŁE. Przepisy te są uchylane z dniem 18 października 2024 r. poprzez art. 43 dyrektywy NIS 2. W Ministerstwie Cyfryzacji trwają prace nad przygotowaniem projektu ustawy wdrażającej dyrektywę NIS 2.
Art. 41 ust. 5	5. Właściwe organy, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z prawem krajowym, konsultują się i współpracują z odpowiednimi krajowymi organami ścigania, właściwymi organami w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/1148 oraz krajowymi organami ds. ochrony danych.	T	Inne akty prawne	Przepis implementowany poprzez nadanie odpowiednim uprawnieniom właściwym organom we właściwych ustawach kompetencyjnych.
Art. 42	Oplaty za prawo użytkowania widma radiowego oraz prawo instalowania urządzeń			
Art. 42 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą zezwolić właściwym organom na nakładanie opłat za prawo użytkowania widma radiowego lub prawo instalowania urządzeń, które są wykorzystywane do dostarczania sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących lub do świadczenia usług łączności elektronicznej, na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością, które to opłaty zapewniają optymalne wykorzystanie powyższych zasobów. Państwa członkowskie zapewniają, by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, przejrzyste, niedyskryminujące i proporcjonalne stosownie do ogólnych celów niniejszej dyrektywy.	N	w zakresie widma - art. 24, art. 26-28 Pke	Art. 24. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością. 2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 257 ust. 1. 3. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96 oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 138 ust. 4. 4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza również podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu radiowym, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153. 5. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 104 ust. 3, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna, o której

				mowa w ust. 1, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości. 6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn: 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości; 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres; 3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. 7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości. 8. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 6 pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości zadeklarowanych przez wyłonione podmioty. 9. W przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały one przeprowadzone, ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w sprawie wartości rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii. 10. Opłata, o której mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie może być wyższa niż:

				1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”; 2) w służbie satelitarnego badania Ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia; 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia; 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia; 5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia; 6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia; 7) w służbie radiodifuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – siedmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – jedenastokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 500 zł; 10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1000 zł; 11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 100 zł; 12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej: a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł,

				b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przeniósłą w relacji łączności brzeg–statek – 100 zł; 13) w służbie radiodifuzji naziemnej: a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,63 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 138 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 500 zł, d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz: – w przypadku gminy wiejskiej – 2,25 zł, – w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,25 zł, – w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 6,50 zł, – w przypadku miasta na prawach powiatu – 25 zł, e) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – czternastokrotność przeciętnego wynagrodzenia, f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz: – w przypadku gminy wiejskiej – 345 zł, – w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 345 zł, – w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 15% przeciętnego wynagrodzenia, – w przypadku miasta na prawach powiatu – 70% przeciętnego wynagrodzenia, g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 600 zł;

				14) w służbie stałej: a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 100 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 10 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 zł, d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 30% przeciętnego wynagrodzenia, e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 5,00 zł, f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 70% przeciętnego wynagrodzenia, g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 30% przeciętnego wynagrodzenia; 15) w służbie ruchomej lądowej: a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 125 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 12,50 zł,

				d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 zł, e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 zł; 16) w służbach wymienionych w pkt 1–15 za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radiową na obszarze morza terytorialnego lub w wyłącznej strefie ekonomicznej – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia. 11. Limity opłat, o których mowa w ust. 10, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do: 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki ochrony zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego; 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof; 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów; 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS); 5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych; 6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, przez podmioty, o których mowa w art. 67 ust. 2. 12. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością: 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej: a) w morskim paśmie VHF: – w kanale 16 (156,800 MHz), – w kanale 70 (156,525 MHz), b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz, c) w zakresie 406,0–406,1 MHz,

				d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek–statek i statek–brzeg; 2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej; 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej: a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz, b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny–Ziemia i statek powietrzny–statek powietrzny; 4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej; 5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej; 6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 153, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii. 13. Użytkownicy rządowi, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej. 14. Obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia. 15. W przypadku gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 14, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin. 16. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, uiszczona opłata nie podlega zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, opłaty pobrane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.

			17. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. 18. Opłatę, o której mowa w ust. 13, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. Podmiot może uiszczać opłatę jednorazowo za cały rok albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej. 19. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze: 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami; 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości; 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku; 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich; 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości; 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości. 20. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 13, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h użytkowników częstotliwości przeznaczone do użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. 21. Podmiot wnioskujący o pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, uiszcza wraz z wnioskiem jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem w wysokości 65% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Jeżeli pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, nie zostało wydane, opłata podlega zwrotowi. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, opłata jest ponoszona za każde pozwolenie, o którym mowa w wykazie pozwoleń, o którym mowa w art. 142 ust. 6.

				22. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, ogłasza, na stronie podmiotowej BIP UKE, informację o wysokości opłaty, o której mowa w ust. 21, w kolejnym roku kalendarzowym. Art. 26. 1. Opłaty, o których mowa w art. 23–25, są pobierane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „UKE”, i stanowią dochód budżetu państwa lub przychód Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwanego dalej „Funduszem”. 2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w terminie 30 dni od dnia ich pobrania. Środki pobrane z tytułu opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 21, w wysokości określonej w ust. 3 pkt 1, oraz środki, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzyja, o której mowa w art. 138 ust. 2, stała się ostateczna. 3. W przypadku pozwolenia radiowego, o którym mowa w art. 138 ust. 1, dotyczącego stacji bazowej, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi w: 1) 50% przychód Funduszu; 2) 50% dochód gminy, na której terenie położona jest stacja bazowa, której dotyczy pozwolenie. 4. W pozostałych przypadkach, nieobjętych ust. 3, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi przychód Funduszu. 5. Prezes UKE przekazuje na rachunek gminy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, środki pochodzące z opłat, o których mowa w art. 24 ust. 21, w terminie 30 dni od dnia w którym decyzyja, o której mowa w art. 138 ust. 2, stała się ostateczna. 6. W przypadku gdy pozwolenie radiowe dotyczy stacji bazowych położonych na terenie więcej niż jednej gminy część opłaty, o której mowa w ust. 3 pkt 2 dzielona jest pomiędzy te gminy proporcjonalnie, w zależności od liczby stacji bazowych położonych na obszarze danej gminy.

				Art. 27. Do opłat, o których mowa w art. 23–25, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. Art. 28. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat, o których mowa w art. 23–25, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów 5, 6, 7–9 oraz 13–15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760). Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.
Art. 42 ust. 2	2. W odniesieniu do praw użytkowania widma radiowego państwa członkowskie <u>dążą</u> do zapewnienia, aby obowiązujące opłaty były ustalane na poziomie, który zapewni skuteczne przydzielanie i wykorzystanie widma radiowego, w tym przez: a) ustalenie cen wywoławczych jako opłat minimalnych za prawa użytkowania widma radiowego przez uwzględnienie wartości tych praw w przypadku ich ewentualnego alternatywnego użytkowania; b) uwzględnienie kosztów wiążących się z warunkami, którymi obwarowano te prawa; oraz c) stosowanie w możliwie najlepszym zakresie warunków płatności powiązanych z faktyczną dostępnością do celów praw wykorzystania danego widma radiowego.	N	Art. 24 Pke	Art. 24. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością. 2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 257 ust. 1. 3. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96 oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 138 ust. 4. 4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza również podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu radiowym, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153. 5. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 104 ust. 3, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna, o której mowa w ust. 1, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości. 6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn: 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości; 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres;

			3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. 7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości. 8. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 6 pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości zadeklarowanych przez wyłonione podmioty. 9. W przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały one przeprowadzone, ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w sprawie wartości rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii. 10. Opłata, o której mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie może być wyższa niż: 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”; 2) w służbie satelitarnego badania Ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia; 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia;

				4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia; 5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia; 6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70% przeciętnego wynagrodzenia; 7) w służbie radiodifuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – siedmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – jedenastokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 500 zł; 10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1000 zł; 11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 100 zł; 12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej: a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przenośną w relacji łączności brzeg–statek – 100 zł; 13) w służbie radiodifuzji naziemnej: a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,63 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 138 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 500 zł,

				d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz: – w przypadku gminy wiejskiej – 2,25 zł, – w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,25 zł, – w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 6,50 zł, – w przypadku miasta na prawach powiatu – 25 zł, e) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – czternastokrotność przeciętnego wynagrodzenia, f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz: – w przypadku gminy wiejskiej – 345 zł, – w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 345 zł, – w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 15% przeciętnego wynagrodzenia, – w przypadku miasta na prawach powiatu – 70% przeciętnego wynagrodzenia, g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 600 zł; 14) w służbie stałej: a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 100 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 10 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 zł, d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 30% przeciętnego wynagrodzenia,

				e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 5,00 zł, f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 70% przeciętnego wynagrodzenia, g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 30% przeciętnego wynagrodzenia; 15) w służbie ruchomej lądowej: a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 125 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 12,50 zł, d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 zł, e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 zł; 16) w służbach wymienionych w pkt 1–15 za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radiową na obszarze morza terytorialnego lub w wyłącznej strefie ekonomicznej – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia.

				11. Limity opłat, o których mowa w ust. 10, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do: 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki ochrony zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego; 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof; 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów; 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS); 5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych; 6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, przez podmioty, o których mowa w art. 67 ust. 2. 12. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością: 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej: a) w morskim paśmie VHF: – w kanale 16 (156,800 MHz), – w kanale 70 (156,525 MHz), b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz, c) w zakresie 406,0–406,1 MHz, d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek–statek i statek–brzeg; 2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej; 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej: a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz, b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny–Ziemia i statek powietrzny–statek powietrzny; 4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;

				5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej; 6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 153, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii. 13. Użytkownicy rządowi, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej. 14. Z wyjątkiem ust. 13, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia. 15. W przypadku gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 14, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin. 16. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, uiszczona opłata nie podlega zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, opłaty pobrane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane. 17. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. 18. Opłatę, o której mowa w ust. 13, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. Podmiot może uiszczać opłatę jednorazowo za cały rok albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej. 19. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności: 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami; 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości;

				3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku; 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich; 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości; 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości. 20. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 13, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h użytkowników częstotliwości przeznaczone do użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. 21. Podmiot wnioskujący o pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, uiszcza wraz z wnioskiem jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem w wysokości 65% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Jeżeli pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, nie zostało wydane, opłata podlega zwrotowi. Opłata ponoszona jest za każde pozwolenie, o którym mowa w wykazie pozwoleń, o którym mowa w art. 142 ust. 6 22. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, ogłasza, na stronie podmiotowej BIP UKE, informację o wysokości opłaty, o której mowa w ust. 21, w kolejnym roku kalendarzowym.
Art. 43	Prawa drogi			
Art. 43 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy właściwy organ rozpatruje wnioski o przyznanie prawa: - do instalowania urządzeń na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością, złożony przez przedsiębiorstwo uprawnione do dostarczania publicznych sieci łączności, lub	N	art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych; art. 124 ustawy	Wiele przepisów w polskim prawie mieści się do instytucji prawa drogi w rozumieniu art. 43 ust. 1 EKŁE. Wśród tych rozwiązań, spełniających wymagania określone w art. 43 ust. 1 EKŁE, należy wskazać: - tzw. decyzję lokalizacyjną (art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych); - tzw. służebność administracyjną – zezwolenie na zakładanie urządzeń przesyłowych (art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami); - dostęp do nieruchomości na potrzeby telekomunikacji w budynku (art. 30 ust. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych);

	- do instalowania urządzeń na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością, złożony przez przedsiębiorstwo uprawnione do dostarczania sieci łączności elektronicznej, ale nie na rzecz ogółu ludności, organ ten: a) działał na podstawie prostych, skutecznych, przejrzystych i ogólnodostępnych procedur, stosowanych bez dyskryminacji i bez zwłoki, przy czym w każdym przypadku – z wyjątkiem przypadku pozbawienia praw – podejmował decyzję w terminie sześciu miesięcy od daty wpłynięcia wniosku, oraz b) stosował się do zasad przejrzystości i niedyskryminacji, przy określaniu warunków związane z tymi prawami. Procedury, o których mowa w lit. a) i b), mogą różnić się między sobą w zależności od tego, czy wnioskodawca dostarcza publiczne sieci łączności elektronicznej czy też nie.		o gospodarce nieruchomości; art. 30 ust. 5 oraz art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych	– dostęp do nieruchomości na potrzeby umieszczenia na nieruchomości elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości (art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych).
Art. 43 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy władze państwowe lub lokalne zachowują prawo własności lub kontrolę nad przedsiębiorstwami dostarczającymi publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, istniał skuteczny i strukturalny rozdział funkcji polegającej na przyznawaniu praw, o których mowa w ust. 1, od działalności związanych z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.	N		
Art. 44	Kolokacja oraz współużytkowanie elementów sieci i urządzeń towarzyszących przez dostawców sieci łączności elektronicznej			

Art. 44 ust. 1	1. W przypadku gdy operator skorzystał z uprawnienia przewidzianego w prawie krajowym do instalowania urządzeń na, nad lub pod publiczną lub prywatną nieruchomością albo skorzystał z procedury prowadzącej do wyłączenia lub uzyskania prawa użytkowania nieruchomości, właściwe organy mogą nałożyć obowiązek kolokacji i współużytkowania zainstalowanych elementów sieci i urządzeń towarzyszących, aby chronić środowisko, zdrowie publiczne, bezpieczeństwo publiczne lub by osiągnąć cele zagospodarowania przestrzennego. Obowiązek kolokacji lub współużytkowania zainstalowanych elementów sieci i urządzeń oraz współużytkowania nieruchomości może zostać nałożony wyłącznie po odpowiednio długim okresie konsultacji publicznych, w trakcie których wszystkim zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość wyrażenia swojego stanowiska, oraz wyłącznie na konkretnych obszarach, na których takie współużytkowanie uznano za niezbędne w świetle realizacji celów przewidzianych w akapicie pierwszym. Właściwe organy mogą nałożyć obowiązek współużytkowania takich urządzeń lub nieruchomości, w tym gruntów, budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, masztów, anten, wież i innych konstrukcji wsporczych, kanałów kablowych, kanałów, studzienek, szafek lub środków ułatwiających koordynację robót publicznych. W razie konieczności państwo członkowskie może wyznaczyć krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ do poszczególnych, jednego lub więcej następujących zadań: a) koordynowania procesu przewidzianego w niniejszym artykule;	T	Art. 180, art. 2 pkt 18 Pke	Art. 180. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego. Art. 2 pkt 18 18) kolokacja – udostępnianie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu operatora podłączającego swoją sieć telekomunikacyjną do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;

	b) działania jako pojedynczy punkt informacyjny; c) ustanawiania przepisów regulujących podział kosztów współużytkowania urządzeń lub własności oraz kosztów koordynacji robót inżynierskich.			
Art. 44 ust. 2	2. Środki podejmowane przez właściwy organ zgodnie z niniejszym artykułem muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne. W razie potrzeby realizacji tych środków koordynują krajowe organy regulacyjne.	T	Art. 176 ust. 1 i 2 w zw. z art. 180 Pke	Art. 176. 1. Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1 oraz art. 180. 2. Prezes UKE, nakładając obowiązek dostępowy symetryczny, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.
Art. 45	Zarządzanie widmem radiowym			
Art. 45 ust. 1	1. W należyтым stopniu uwzględniając fakt, że widmo radiowe jest dobrem publicznym, które ma istotną wartość społeczną, kulturalną i ekonomiczną, państwa członkowskie zapewniają efektywne zarządzanie widmem radiowym do celów dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej na ich terytorium zgodnie z art. 3 i 4. Zapewniają także, aby przeznaczenie widma radiowego na użytek sieci i usług łączności elektronicznej i wydawanie ogólnych zezwoleń lub indywidualnych praw do użytkowania takiego widma radiowego przez właściwe organy odbywały się według obiektywnych, przejrzystych, sprzyjających konkurencji, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów. Stosując niniejszy artykuł, państwa członkowskie przestrzegają odpowiednich umów międzynarodowych, w tym Regulaminu Radiokomunikacyjnego ITU i innych porozumień przyjętych w ramach ITU	N	Art. 62 ust. 3 Pke	Art. 62. 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem: 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych; 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE; 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”; 4) wymagań dotyczących: a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości, b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych,

	mających zastosowanie do widma radiowego, takich jak porozumienie osiągnięte na Regionalnej Konferencji Radiokomunikacyjnej w 2006 r., oraz mogą brać pod uwagę względy polityki publicznej.		Art. 63 Pke	c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojusznicznych dokumentów i porozumień cywilno-wojskowych dotyczących zharmonizowanych potrzeb widmowych NATO. Art. 63. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w miarę potrzeb i możliwości technicznych. 2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy. 3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności: 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami; 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji; 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej; 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej; 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień do wykorzystywania częstotliwości objętych planem zagospodarowania częstotliwości; 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej; 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania częstotliwości. 4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości. 5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany wraz z uzasadnieniem. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się, z wyjątkiem art. 31 ust. 2 zdanie pierwsze. 6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy.

			Art. 412 ust. 2 pkt 3 Pke	7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędących informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości. Art. 412 ust. 2 pkt 3 3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym: a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych, b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań, c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz. Urz. WE L 199 z 30.07.1999, str. 59), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;
Art.4 5 ust. 2	2. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji wykorzystania widma radiowego przez sieci i usługi łączności elektronicznej w obrębie Unii, mając na uwadze potrzebę zapewnienia jego efektywnego i wydajnego użytkowania oraz osiągnięcie takich korzyści dla konsumentów, jak konkurencja, ekonomia skali i interoperacyjność sieci i usług. W procesie tym postępują one zgodnie z art. 4	N	Art. 412 ust. 2 pkt 2 lit. e i pkt 3 Pke	Art. 412. 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz

	niniejszej dyrektywy i decyzją nr 676/2002/WE m.in. poprzez: a) dążenie do objęcia swojego terytorium krajowego i ludności zasięgiem bezprzewodowej łączności szerokopasmowej o wysokiej jakości i szybkości przesyłu danych, a także objęcia nią głównych krajowych i europejskich szlaków transportowych, w tym wzdłuż transeuropejskiej sieci transportowej, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1315/2013 ⁽⁴⁶⁾; b) ułatwianie szybkiego rozwoju w Unii nowych technologii łączności bezprzewodowej i jej zastosowań, w tym, w stosownych przypadkach, w ramach podejścia międzysektorowego; c) zapewnienie przewidywalności i spójności podczas przyznawania, odnowy, zmiany, ograniczenia i wycofania praw użytkowania widma radiowego, aby promować długoterminowe inwestycje; d) zapewnienie zapobiegania szkodliwym zakłóceniom transgranicznym lub krajowym zgodnie z, odpowiednio, art. 28 i 46 oraz podejmowanie w tym względzie odpowiednich działań prewencyjnych i naprawczych; e) promowanie współużytkowania widma radiowego do podobnych lub różnych zastosowań widma radiowego zgodnie z prawem konkurencji;			– promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; 3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym: a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych, b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań, c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz. Urz. WE L 199 z 30.07.1999, str. 59), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;

	f) stosowanie najwłaściwszego i najmniej uciążliwego systemu udzielania zezwoleń zgodnie z art. 46, tak aby maksymalizować elastyczność i wydajność wykorzystania widma radiowego i jego współużytkowanie; g) stosowanie zasad przyznawania, przenoszenia, odnawiania, zmieniania i cofania praw wykorzystania widma radiowego, które są jasno i przejrzysto ustanowione, aby zagwarantować pewność regulacyjną oraz spójność i przewidywalność regulacji; h) dążenie do spójności i przewidywalności w całej Unii, jeśli chodzi o sposób udzielania zezwoleń na użytkowanie widma radiowego w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia 1999/519/WE. Do celu akapitu pierwszego oraz w kontekście rozwoju technicznych środków wykonawczych dla widma radiowego na mocy decyzji nr 676/2002/WE, Komisja może zwrócić się do RSPG o wydanie opinii zalecającej najodpowiedniejsze system(-y) wydawania zezwoleń do celów użytkowania widma radiowego w tym paśmie lub jego częściach. W stosownych przypadkach oraz przy uwzględnieniu w jak największym stopniu takiej opinii, Komisja może przyjąć zalecenie mające na celu promowanie spójnego podejścia w Unii w odniesieniu do systemu(-ów) wydawania zezwoleń do celów użytkowania tego pasma.			

	W przypadku gdy Komisja rozważa przyjęcie środków zgodnie z art. 39 ust. 1, 4, 5 i 6, może zwrócić się do RSPG o opinię na temat konsekwencji takiej normy lub specyfikacji dla koordynacji, harmonizacji i dostępności widma radiowego. Przy podejmowaniu wszelkich dalszych kroków Komisja w jak największym stopniu uwzględnia opinię RSPG.			
Art.4 5 ust. 3	3. W przypadku braku popytu na rynku krajowym lub regionalnym na wykorzystanie pasma w zharmonizowanym widmie radiowym, państwa członkowskie mogą zezwolić na alternatywne wykorzystanie całości lub części tego pasma, w tym na dotychczasowe wykorzystanie, zgodnie z ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, pod warunkiem że: a) brak popytu na rynku na wykorzystanie takiego pasma stwierdzono w wyniku konsultacji publicznych zgodnie z art. 23, w tym perspektywicznej oceny popytu na rynku; b) takie alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia dostępności albo wykorzystania tego pasma w innych państwach członkowskich; oraz c) państwo członkowskie, którego to dotyczy, należycie uwzględnia długoterminową dostępność lub długoterminowe wykorzystanie takiego pasma w Unii oraz efekt skali w odniesieniu do urządzeń, będący wynikiem użytkowania zharmonizowanego widma radiowego w Unii. Każda decyzja dopuszczająca wyjątkowe alternatywne wykorzystanie podlega regularnemu przeglądowi i w każdym przypadku zostaje poddana szybko przeglądowi	N	art. 65 Pke	Art. 65. 1. Prezes UKE dopuszcza dysponowanie częstotliwościami zharmonizowanymi na potrzeby innych systemów niż wskazane w technicznym środku wykonawczym, o którym mowa w art. 4 decyzji 676/2002/WE, zwane dalej „alternatywnym wykorzystaniem”, w przypadku gdy: 1) stwierdzi brak popytu na wykorzystywanie danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji; 2) alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia wykorzystania danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji w innym państwie członkowskich; 3) nie wpłynie to negatywnie na długoterminowe korzyści wynikające z wykorzystania danego zakresu częstotliwości w Unii Europejskiej na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji. 2. Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne dotyczące zbadania popytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. 3. W przypadku gdy Prezes UKE wydał decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości umożliwiającą alternatywne wykorzystanie, dokonuje przeglądu wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do wydanych decyzji, nie rzadziej niż co 2 lata oraz na wniosek o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, lub wniosek o pozwolenie na używanie urządzenia radiowego w systemach, dla których dokonano harmonizacji, dotyczące częstotliwości, których wykorzystanie byłoby znacząco utrudnione lub niemożliwe ze względu na alternatywne wykorzystanie. 4. W decyzji dokonującej rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych Prezes UKE cofa lub zmienia rezerwację umożliwiającą alternatywne wykorzystanie w zakresie, w jakim znacząco utrudnia lub uniemożliwia wykorzystanie tych częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji. 5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, Prezes UKE określa termin cofnięcia decyzji umożliwiającą alternatywne wykorzystanie oraz termin dokonania

	na należycie uzasadniony wniosek skierowany przez przyszłego użytkownika do organu właściwego do spraw użytkowania pasma zgodnie z technicznym środkiem harmonizującym. Państwo członkowskie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie o podjętej decyzji, wraz z jej uzasadnieniem, oraz o wynikach każdego przeglądu.			rezerwacji częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, nie krótsze niż 3 miesiące od wydania decyzji. 6. Częstotliwości alternatywnie wykorzystywane uważa się za dostępne na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji. 7. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o wydaniu decyzji umożliwiającej alternatywne wykorzystanie i o uzasadnieniu dla takiej decyzji oraz o wynikach przeglądu, o którym mowa w ust. 3.
Art.4 5 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla akapitu drugiego, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje technologii wykorzystywane do dostarczania sieci łączności elektronicznej lub świadczenia usług łączności elektronicznej mogły być stosowane w wykorzystaniu widma radiowego, uznanego w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem Unii. Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia określonych rodzajów użytkowanych sieci radiowych lub technologii dostępu bezprzewodowego wykorzystywanych w usługach łączności elektronicznej, w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością: a) uniknięcia szkodliwych zakłóceń; b) ochrony zdrowia publicznego przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych, uwzględniając w jak największym stopniu zalecenie 1999/519/WE; c) zapewnienia jakości technicznej usługi;	T/N	Art. 412 ust. 2 pkt 3 lit. f, art. 88 Pke	Art. 412 ust. 2 pkt 3 lit. f f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami; Art. 88. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością: 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń; 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych; 3) zapewnienia odpowiedniej jakości technicznej usługi; 4) zapewnienia jak najszerzego współużytkowania częstotliwości; 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości; 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak: a) ochrona życia i zdrowia ludzi, b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej, c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości, d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych. 2. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. b, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. 3. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. c, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem ochrony życia i zdrowia ludzi. 4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości zawierającej ograniczenia, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, stosuje się przepisy o postępowaniu

	d) zapewnienia jak najszerszego współużytkowania widma radiowego; e) zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma radiowego; lub f) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie ogólnym zgodnie z ust. 5.			konsultacyjnym. Przepisu zdania pierwszego nie stosuje się do decyzji wydawanej po postępowaniu selekcyjnym.
Art.4 5 ust. 5	5. Bez uszczerbku dla akapitu drugiego, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje usług łączności elektronicznej mogły być stosowane w wykorzystaniu widma radiowego, uznanego w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem Unii. Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia rodzajów świadczonych usług łączności elektronicznej, w tym w razie konieczności w celu spełnienia wymogu ustanowionego w Regulaminie Radiokomunikacyjnym ITU. Środki, które wymagają świadczenia usług łączności elektronicznej w określonym paśmie dostępnym dla tych usług, są uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii; do celów tych należy między innymi: a) bezpieczeństwo życia; b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej; c) unikanie nieefektywnego wykorzystania widma radiowego; lub	T/N	Art. 88 ust. 1 pkt 6 Pke	Art. 88 ust. 1 pkt 6 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak: a) ochrona życia i zdrowia ludzi, b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej, c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości, d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych.

	d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, na przykład świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych. Środek, który zakazuje świadczenia jakiejkolwiek innej usługi łączności elektronicznej w określonym paśmie, można zastosować wyłącznie w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z bezpieczeństwem życia. Państwa członkowskie mogą również w drodze wyjątku rozszerzyć zakres takiego środka, aby zrealizować inne cele leżące w interesie ogólnym określone przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii.			
Art.4 5 ust. 6	6. Państwa członkowskie dokonują regularnego przeglądu konieczności ograniczeń, o których mowa w ust. 4 i 5, oraz podają do wiadomości publicznej wyniki takich przeglądów.	T	Art. 99 ust. 5 Pke Art. 419 ust. 3 Pke	Art. 99 ust. 5 5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 419 ust. 3. Art. 419 ust. 3 3. Prezes UKE dokonuje, nie rzadziej niż co 2 lata, regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, oraz udostępnia jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art.4 5 ust. 7	7. Ograniczenia wprowadzone przed dniem 25 maja 2011 r. muszą spełnić wymogi ust. 4 i 5 do dnia 20 grudnia 2018 r.	N		
Art. 46	Zezwolenie na użytkowanie widma radiowego			
Art. 46 ust. 1	1. Państwa członkowskie ułatwiają korzystanie z widma radiowego, w tym jego współużytkowanie, na podstawie ogólnych zezwoleń oraz ograniczają przyznawanie indywidualnych praw do użytkowania widma radiowego do sytuacji, w których prawa te są niezbędne, aby zmaksymalizować wydajne wykorzystanie widma w świetle	N	art. 133, art. 138, art. 139, art. 142, art. 143, art. 145, art. 147, art. 148,	Art. 133. Informację o dokonaniu przydziału częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera numer przydziału częstotliwości, zakres częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości oraz okres, na jaki został dokonany przydział częstotliwości. Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.

zapotrzebowania, uwzględniając kryteria określone w akapicie drugim. We wszystkich pozostałych przypadkach państwa członkowskie określają warunki wykorzystania widma radiowego w ogólnym zezwoleniu. W tym celu państwa członkowskie decydują o najodpowiedniejszym systemie udzielania zezwoleń na użytkowanie widma radiowego stosownie do: a) cech szczególnych danego widma radiowego; b) konieczności ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami; c) opracowania wiarygodnych warunków współdzielenia widma radiowego, w stosownych przypadkach; d) potrzeby zapewnienia technicznej jakości łączności lub usługi; e) innych celów leżących w interesie ogólnym określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii; f) potrzeby zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma radiowego. Przy rozważaniu stosowania systemu ogólnego zezwolenia lub przyznawania indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego z uwzględnieniem technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, państwa członkowskie dążą do minimalizacji problemu szkodliwych zakłóceń, w tym w przypadku współużytkowania widma radiowego,	art. 149, art. 150, art. 151, art. 152, art. 153, art. 154, art. 155, art. 156 Pke	2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji. 3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu. 4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania. 5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65. 6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4. 7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku. 8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych. Art. 139. Przepisu art. 138 ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych wykorzystywanych przez użytkowników rządowych. Art. 142. 1. Prezes UKE wydaje pozwolenie podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli: 1) nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3 i 5; 2) częstotliwości objęte wnioskiem: a) są dostępne, b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem, c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości,

	w oparciu o kombinację ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkowania. W stosownych przypadkach państwa członkowskie rozważają możliwość wydania zezwolenia na użytkowanie widma radiowego w oparciu o kombinację ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkowania, biorąc pod uwagę możliwe skutki różnych kombinacji ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkowania oraz stopniowego przechodzenia z jednej kategorii do drugiej na konkurencję, innowacje i wchodzenie na rynek. Państwa członkowskie dążą do minimalizowania ograniczeń dotyczących wykorzystania widma radiowego, biorąc w odpowiednim stopniu pod uwagę rozwiązania techniczne w zakresie postępowania w przypadku szkodliwych zakłóceń tak, aby wprowadzić możliwie najmniej uciążliwy system wydawania zezwoleń.			przdziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153, d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, e) będą wykorzystywane w sposób efektywny; 3) urządzenie pracujące na podstawie pozwolenia może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) wnioskodawca przedłoży: a) dokument potwierdzający spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 273 ust. 1–3 albo – w przypadku urządzeń wykorzystywanych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej – dokument potwierdzający objęcie tych urządzeń przepisami, o których mowa odpowiednio w art. 273 ust. 7 pkt 2 lub 3, b) dokument potwierdzający rejestrację statku powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej w Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, c) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera – w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej, d) dokument potwierdzający pozytywny wynik egzaminu z wiedzy i umiejętności z zakresu obsługi urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej lub dokument równoważny wydany przez uprawniony organ zagraniczny – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej; 5) urządzenie nie koliduje z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE. 2. Prezes UKE udostępnia wykaz urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE, o których mowa w ust. 1 pkt 5 oraz art. 129 pkt 7, wraz z warunkami ochrony tych urządzeń na stronie podmiotowej BIP UKE.

				3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej. 4. Prezes UKE wydaje pozwolenia na okres nieprzekraczający 10 lat, a dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej – na okres nieprzekraczający 25 lat. W przypadku pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania, który jest dłuższy niż 10 lat, okres obowiązywania pozwolenia może zostać zrównany z okresem obowiązywania tej rezerwacji. 5. W przypadku przedłużenia rezerwacji częstotliwości zgodnie z art. 92 lub dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Prezes UKE na wniosek podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w drodze decyzji, dokonuje zmiany pozwoleń radiowych wydanych w oparciu o tę rezerwację częstotliwości przez: 1) wskazanie zakresów częstotliwości i rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres w oparciu, o którą wydane jest pozwolenie, 2) zmianę okresu obowiązywania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją, tak aby zrównać go z okresem obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres – o ile nie nastąpiła zmiana warunków wykorzystywania częstotliwości wskazanych w rezerwacji częstotliwości uniemożliwiająca korzystanie z urządzeń wskazanych w pozwoleniu radiowym oraz sprzyja to efektywnemu i harmonijnemu gospodarowaniu zasobami częstotliwości. 6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera wykaz pozwoleń, których dotyczy. 7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes UKE wszczyna i prowadzi jedno postępowanie oraz wydaje jedną decyzję w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń. Art. 143. 1. W służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej Prezes UKE wydaje pozwolenia kategorii 1, kategorii 3, kategorii 5 i pozwolenia dodatkowe. W pozwoleniu Prezes UKE wskazuje znak wywoławczy, za pomocą którego identyfikuje się stację amatorską. 2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie fizycznej na podstawie zaświadczenia o pozytywnym

				wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie, z wyjątkiem art. 142 ust. 1 pkt 4 lit d. 3. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261), na podstawie pozwolenia kategorii 1 lub równoważnego dokumentu wydanego przez uprawniony organ zagraniczny osoby upoważnionej do ubiegania się o wydanie pozwolenia dla tej osoby prawnej, która ukończyła 18 lat. 4. Pozytywny wynik egzaminu, o którym mowa w ust. 2, jest ważny bezterminowo. Art. 145. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przeznaczonych wyłącznie do odbioru. 2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego: 1) używanego przez zagraniczny statek powietrzny, morski lub statek żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ; 2) używanego, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, w służbie amatorskiej przez cudzoziemca oraz obywatela polskiego stale rezydującego za granicą podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednorazowo pobyt taki nie jest dłuższy niż 90 dni; 3) końcowego: a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej, b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości; 4) wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością lub, za zgodą tego podmiotu, podmiotu przez niego upoważnionego lub któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania

				zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, jeżeli rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia i określa warunki wykorzystywania częstotliwości; 5) będącego urządzeniem klasy 1, o którym mowa w art. 274 ust. 3. 3. Urządzenia klasy 1, o których mowa w art. 274 ust. 3, nie podlegają ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez inne urządzenia. 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić rozszerzony zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, określając: 1) warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, 2) rodzaje służb radiokomunikacyjnych, w których urządzenia te mogą być używane – uwzględniając przepisy międzynarodowe oraz kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami. Art. 147. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego pozwolenia na podstawie art. 145 ust. 2 pkt 4, podlega wpisowi do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia, zwanego dalej „rejestrem urządzeń”. 2. Prezes UKE prowadzi rejestr urządzeń w systemie teleinformatycznym. 3. Rejestr urządzeń obejmuje w szczególności: 1) kolejny numer wpisu; 2) datę otrzymania wniosku oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 6. 4. Rejestr urządzeń jest jawny i jest udostępniany na stronie podmiotowej BIP UKE. Art. 148. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru urządzeń na podstawie złożonego przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością wniosku zawierającego następujące dane: 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres; 2) oznaczenie formy prawnej podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością; 3) numer decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości;

			4) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością; 5) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1 pkt 1; 6) przewidywaną datę rozpoczęcia używania urządzenia. 2. Wniosek o wpis do rejestru urządzeń zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że: 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru urządzeń są zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam wynikające z ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej warunki używania urządzenia radiowego, którego dotyczy wniosek; 3) urządzenie radiowe objęte wnioskiem spełnia odnoszące się do niego wymagania, o których mowa w art. 274 ust. 1–3 ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. 3. Do wniosku o wpis do rejestru urządzeń składanego przez podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 138 ust. 4, dołącza się upoważnienie do wykorzystywania częstotliwości udzielone przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością, wskazujące zakres częstotliwości, obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane oraz okres, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Art. 149. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu urządzenia do rejestru urządzeń w terminie do 21 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 148 ust. 1, lub od dnia uzupełnienia tego wniosku. 2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 148 ust. 2, albo w przypadku stwierdzenia, że we wniosku błędnie określono dane, o których mowa w art. 148 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia

				wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania. 3. Jeżeli Prezes UKE, z wyjątkiem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia otrzymania wniosku o wpis do rejestru urządzeń upłynęło 28 dni roboczych, podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością może rozpocząć jej wykorzystywanie za pomocą urządzenia, którego dotyczył wniosek, po uprzednim zawiadomieniu Prezesa UKE na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej. 4. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru urządzeń zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym. Art. 150. 1. W przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, podmiot, który uzyskał wpis do rejestru urządzeń jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze urządzeń. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera numer z rejestru urządzeń, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 148 ust. 2. 3. W przypadku braków formalnych wniosku o zmianę wpisu stosuje się przepis art. 149 ust. 2. 4. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze urządzeń. Art. 151. 1. Prezes UKE wykreśla wpis do rejestru urządzeń w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości albo na wniosek podmiotu uprawnionego do dysponowania rezerwacją 2. Prezes UKE może wykreślić wpis do rejestru urządzeń, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1. Art. 152. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może dopuścić czasowe używanie urządzenia radiowego w zakresach częstotliwości cywilnych lub cywilno-rządowych w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni. 2. Prezes UKE, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, kieruje się obiektywnymi, przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oryginał lub kopię: 1) dokumentu potwierdzającego spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 273 ust. 1–3; 2) pełnomocnictwa – jeżeli strona działa przez pełnomocnika;

				3) dowodu uiszczenia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4. 4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, można składać w języku angielskim. Przepisu art. 33 § 2 i 3 oraz art. 76a § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się. 5. Obowiązek wniesienia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4, powstaje z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. 6. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa: 1) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzenia radiowego, którego dotyczy decyzja; 2) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli podmiot posiada takie miejsce; 3) warunki wykorzystania częstotliwości; 4) warunki używania urządzenia radiowego, w szczególności rodzaj służby, w której jest wykorzystywane urządzenie; 5) okres obowiązywania decyzji; 6) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości. 7. Prezes UKE odmawia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, albo cofa tę decyzję, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3. Art. 153. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zezwolić na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów w zakresach częstotliwości cywilnych lub cywilno-rządowych, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów. 2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dotyczącą używania urządzeń radiowych służących do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 10. dni roboczych od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu. 3. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest także podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości. 4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydane na okres dłuższy niż rok.

				5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być na wniosek zainteresowanego podmiotu jednokrotnie przedłużone na okres nie dłuższy niż rok, po przedłożeniu sprawozdania z dotychczas wykonanych działań w zakresie badań, testów lub eksperymentów w ramach tego zezwolenia. Prezes UKE odmawia przedłużenia zezwolenia w przypadku nieprzedłożenia takiego sprawozdania. 6. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przedłożyć Prezesowi UKE sprawozdanie z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich zakończenia. 7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5 lub 6, z uwzględnieniem przepisów o ochronie własności przemysłowej i intelektualnej, zawiera w szczególności: 1) określenie urządzeń radiowych wykorzystanych w badaniach, testach lub eksperymentach oraz ich parametry; 2) opis metodyki badań, testów lub eksperymentów i ich wyniki; 3) wnioski wynikające z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów. 8. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 152 ust. 3, 5 i 6 stosuje się. 9. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia albo cofa zezwolenie, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1-3. 10. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia, jeżeli podmiot, który będąc do tego zobowiązany, nie złożył sprawozdania z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów. 11. Prezes UKE, w drodze decyzji, może cofnąć zezwolenie, jeżeli podmiot nie rozpoczął badań, testów lub eksperymentów w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości określonego w zezwoleniu. Art. 154. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o wydanych pozwoleń, rezerwacjach częstotliwości oraz decyzjach o zezwoleniu na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 152 oraz art. 153, obejmujące: 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego; 2) zakres częstotliwości; 3) obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane lub lokalizację stacji; 4) okres obowiązywania decyzji. Art. 155. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako cywilne lub cywilno-rządowe, służącego do komunikacji w systemie

				naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Prezesa UKE, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności. 2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Prezesa UKE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości. 3. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na ważny interes państwa, wniosek o wydanie zgody może zostać złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2. Prezes UKE może pozostawić taki wniosek bez rozpoznania, w przypadku gdy ze względów technicznych lub organizacyjnych brak jest możliwości jego rozpatrzenia przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości przez wnioskodawcę. 4. Wniosek o wydanie zgody zawiera: 1) cel, w którym będzie używane urządzenie; 2) obszar wykorzystywania częstotliwości albo obszar przemieszczania urządzenia; 3) termin rozpoczęcia oraz zakończenia wykorzystywania częstotliwości; 4) typ i rodzaj urządzenia; 5) moc wyjściową urządzenia; 6) częstotliwości nadawania i odbioru; 7) szerokość kanału i rodzaj emisji; 8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu w sprawie technicznych warunków wykorzystania częstotliwości lub używania urządzenia radiowego. 5. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli urządzenie to nie będzie powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń lub nie będzie prowadzić do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3. W przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia takich zakłóceń lub okoliczności Prezes UKE nie wydaje zgody

				oraz informuje wnioskodawcę, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o możliwości zmiany wniosku w wyznaczonym terminie, ze wskazaniem zakresu tych zmian. 6. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia radiowego, o którym mowa w ust. 1, na okres nieprzekraczający 30 dni. 7. W przypadku gdy urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, powoduje szkodliwe zakłócenia lub prowadzi do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, Prezes UKE: 1) określa nowe warunki wykorzystania częstotliwości albo 2) stwierdza konieczność zaprzestania używania urządzenia radiowego – informując o tym użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. 8. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, wykorzystywane jest niezgodnie z warunkami określonymi w wydanej zgodzie, Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o konieczności dostosowania, w określonym terminie, warunków wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę. 9. Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o cofnięciu zgody w przypadku niedostosowania wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę w terminie przez niego wyznaczonym. Art. 156. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Ministra Obrony Narodowej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności. 2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Ministra Obrony Narodowej za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości. W przypadku przekazania

				przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie zgody do Prezesa UKE, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje wniosek do Ministra Obrony Narodowej. 3. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami. 4. Do spraw związanych z wyrażaniem przez Ministra Obrony Narodowej zgody, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 155 ust. 3–9 stosuje się odpowiednio.
Art. 46 ust. 2	2. Podejmując decyzję na podstawie ust. 1 mającą na celu ułatwienie współużytkowania widma radiowego, właściwe organy zapewniają, aby warunki współużytkowania widma radiowego były jednoznacznie określone w zezwoleniu. Takie warunki ułatwiają wydajne wykorzystanie widma radiowego, konkurencję i innowację.	T	Art. 87 ust. 3 pkt 1 Pke	Art. 87. 3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności: 1) warunki wykorzystywania częstotliwości, w tym także w ramach współużytkowania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1;
Art. 47	Warunki dotyczące indywidualnych praw użytkownika widma radiowego			
Art. 47 ust. 1	1. Właściwe organy obwarowują warunkami indywidualne prawa użytkownika widma radiowego zgodnie z art. 13 ust. 1 w taki sposób, aby zapewnić optymalne i najefektywniejsze i najwydajniejsze użytkowanie widma radiowego. Przed przydzieleniem lub odnowieniem takich praw, wyraźnie określają wszelkie takie warunki, w tym wymagany poziom użytkowania oraz możliwość spełnienia tego wymogu przez obrót prawami i ich dzierżawę aby zapewnić wykonanie tych warunków zgodnie z art. 30. Warunki, którymi obwarowano odnowienie prawa użytkownika widma radiowego, nie mogą zapewniać nienależnej przewagi dotychczasowym posiadaczom tych praw.	T	Art. 87 ust. 1, (w zakresie akapitu 3), art. 81 Pke	Art. 87. 1. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości określa: 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres; 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją; 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej; 5) okres obowiązywania rezerwacji; 6) okres wykorzystywania częstotliwości; 7) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 8) wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkowania częstotliwości; 9) warunki wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte;

	Takie warunki określają wszelkie mające zastosowanie parametry, w tym obowiązujący termin na wdrożenie praw, którego niedotrzymanie uprawniałoby właściwy organ do wycofania prawa użytkowania lub wprowadzenia innych środków. Właściwe organy odpowiednio wcześniej i w przejrzysty sposób odbywają konsultacje z zainteresowanymi stronami i informują je o warunkach, którymi mają zostać obwarowane indywidualne prawa użytkowania, przed ich nałożeniem. Organy te z wyprzedzeniem określają kryteria oceny spełnienia tych warunków i informują o nich zainteresowane strony w przejrzysty sposób.			11) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ustalone przez Prezesa UKE z uwzględnieniem rekomendacji i wytycznych Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA), po zasięgnięciu opinii Kolegium do Spraw Cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30% obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3 lub po przeprowadzeniu aukcji lub przetargu, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2. Art. 81. Przed wydaniem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, nieopowiedzonej przetargiem, aukcją albo konkursem, zwanych dalej „postępowaniem selekcyjnym”, Prezes UKE przekazuje stronie projekt rozstrzygnięcia, wyznaczając odpowiedni, nie krótszy niż 14 dni, termin na zajęcie stanowiska.
Art. 47 ust. 2	2. Obwarowując warunkami indywidualne prawa wykorzystania widma radiowego, właściwe organy mogą zwłaszcza w celu zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania widma radiowego lub wspierania większego zasięgu, przewidzieć następujące możliwości: a) współużytkowania infrastruktury pasywnej lub aktywnej, która opiera się na widmie radiowym, lub współużytkowania widma radiowego,; b) zawierania komercyjnych umów dostępu do usług roamingu; c) uruchamiania wspólnie infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania widma radiowego. Ustalając warunki którymi obwarowano prawa użytkowania widma radiowego, właściwe organy nie zabraniają współużytkowania	N	Art. 87 ust. 3 pkt 5-7 Pke	Art. 87. 3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności: 5) możliwość lub obowiązek współużytkowania częstotliwości lub dostępu do elementów sieci telekomunikacyjnej i usług dodatkowych służących do wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją; 6) możliwość lub obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na potrzeby roamingu lokalnego; 7) obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją;

	widma radiowego. Wdrożenie przez przedsiębiorstwa warunków nałożonych na podstawie niniejszego ustępu nadal podlega przepisom prawa konkurencji.			
Art. 48	Przyznawanie indywidualnych praw użytkowania widma radiowego			
Art. 48 ust. 1	1. W przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkowania widma radiowego, państwa członkowskie przyznają takie prawa – na wniosek – każdemu przedsiębiorstwu do celów dostarczania sieci łączności elektronicznej lub świadczenia usług na podstawie ogólnego zezwolenia, o którym mowa w art. 12, z zastrzeżeniem art. 13, art. 21 ust. 1 lit. c) i art. 55, oraz wszelkich innych przepisów zapewniających skuteczne wykorzystanie tych zasobów zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 82 ust. 1, art. 132, art. 138, art. 142 Pke	Art. 82. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z uwzględnieniem ust. 2. Art. 132. 1. Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 2 tygodni od dnia złożenia wniosku przez Ministra Obrony Narodowej lub 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez inny podmiot ubiegający się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, terminy, o których mowa w ust. 1, liczy się od dnia zakończenia tych uzgodnień. 3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”. 2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji. 3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu. 4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania. 5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65.

				6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydzierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4. 7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku. 8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych. Art. 142. 1. Prezes UKE wydaje pozwolenie podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli: 1) nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3 i 5; 2) częstotliwości objęte wnioskiem: a) są dostępne, b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem, c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153, d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, e) będą wykorzystywane w sposób efektywny; 3) urządzenie pracujące na podstawie pozwolenia może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) wnioskodawca przedłoży:

				a) dokument potwierdzający spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 273 ust. 1–3 albo – w przypadku urządzeń wykorzystywanych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej – dokument potwierdzający objęcie tych urządzeń przepisami, o których mowa odpowiednio w art. 273 ust. 7 pkt 2 lub 3, b) dokument potwierdzający rejestrację statku powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej w Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, c) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera – w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej, d) dokument potwierdzający pozytywny wynik egzaminu z wiedzy i umiejętności z zakresu obsługi urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej lub dokument równoważny wydany przez uprawniony organ zagraniczny – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej; 5) urządzenie nie koliduje z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE. 2. Prezes UKE udostępnia wykaz urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE, o których mowa w ust. 1 pkt 5 oraz art. 129 pkt 7, wraz z warunkami ochrony tych urządzeń na stronie podmiotowej BIP UKE. 3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej. 4. Prezes UKE wydaje pozwolenia na okres nieprzekraczający 10 lat, a dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej – na okres nieprzekraczający 25 lat. W przypadku pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania, który jest dłuższy niż 10 lat, okres obowiązywania pozwolenia może zostać zrównany z okresem obowiązywania tej rezerwacji. 5. W przypadku przedłużenia rezerwacji częstotliwości zgodnie z art. 92 lub dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Prezes UKE na wniosek podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w drodze decyzji,

				dokonuje zmiany pozwoleń radiowych wydanych w oparciu o tę rezerwację częstotliwości przez: 1) wskazanie zakresów częstotliwości i rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres w oparciu, o którą wydane jest pozwolenie, 2) zmianę okresu obowiązywania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją, tak aby zrównać go z okresem obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres – o ile nie nastąpiła zmiana warunków wykorzystywania częstotliwości wskazanych w rezerwacji częstotliwości uniemożliwiająca korzystanie z urządzeń wskazanych w pozwoleniu radiowym oraz sprzyja to efektywnemu i harmonijnemu gospodarowaniu zasobami częstotliwości. 6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera wykaz pozwoleń, których dotyczy. 7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes UKE wszczyna i prowadzi jedno postępowanie oraz wydaje jedną decyzję w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń.
Art. 48 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla szczegółowych kryteriów i procedur przyjętych przez państwa członkowskie w celu przyznawania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego dostawcom treści radiowych lub telewizyjnych, aby osiągnąć cele leżące w interesie ogólnym zgodnie z prawem Unii, indywidualne prawa użytkowania widma radiowego są przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury, a w przypadku częstotliwości radiowych – zgodnie z art. 45.	T	Art. 104 Pke	Art. 104. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu. Prezes UKE może także ogłosić informację o dostępnym zasobie częstotliwości. 2. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości z dostępnego zasobu częstotliwości Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku. Udostępniając informację o wpłynięciu wniosku Prezes UKE wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zostanie złożony wniosek o rezerwację częstotliwości, którego uwzględnienie spowoduje przekroczenie dostępnego zasobu częstotliwości, wówczas zachodzi brak dostatecznego zasobu częstotliwości. 3. W przypadku braku dostatecznego zasobu częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego: 1) konkursu - w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych;

				2) ogranicza zasoby częstotliwości, o których rezerwację może ubiegać się podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem, lub 3) uprawnia do udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem. 2. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, może wskazać: 1) wymagania, jakie powinien spełniać podmiot składający ofertę, w szczególności dotyczące jego wiarygodności finansowej lub doświadczenia w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej; 2) że tylko jeden podmiot z danej grupy kapitałowej może uczestniczyć w postępowaniu selekcyjnym. 3. Warunki uczestnictwa w konkursie, w zakresie dodatkowych obowiązków i zadań przedsiębiorcy dotyczących zawartości programowej, w tym warunków dotyczących transmisji obowiązkowej, określa w zakresie wynikającym z ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT na wniosek Prezesa UKE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uwzględniając pozaekonomiczne interesy narodowe dotyczące kultury, języka i pluralizmu mediów. Art. 114. 1. Prezes UKE określa w dokumentacji przetargowej albo aukcyjnej wysokość wadium, biorąc pod uwagę znaczenie społeczne i gospodarcze przedmiotu przetargu albo aukcji. 2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5% opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 1, i wyższa niż 5000% tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 zł. W przypadku przetargu i aukcji na kilka rezerwacji częstotliwości - wysokość wadium i obowiązek wpłaty dotyczą każdej rezerwacji. 3. Utratę wadium powoduje: 1) wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po upływie terminu na składanie ofert; 2) niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji; 3) niewniesienie wymaganego depozytu; 4) rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, z uzyskania rezerwacji częstotliwości. 4. W przypadku gdy uczestnik przetargu albo aukcji został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty. 5. Wadium wniesione przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, podlega zaliczeniu na poczet dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5. W przypadku gdy wadium jest wyższe od tej opłaty,

			Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę. 6. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który spełnił warunki uczestnictwa w przetargu albo aukcji oraz osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, a w przypadku uczestnika przetargu albo aukcji, który nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo aukcji lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego - w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo aukcji albo uznania ich za nierozstrzygnięte. 7. W przypadku unieważnienia przetargu albo aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot wadium następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu przetargu albo aukcji stała się ostateczna. Art. 115. 1. Prezes UKE może określić w dokumentacji aukcyjnej wymóg wniesienia depozytu, sposób ustalania jego wysokości, w tym wysokość wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalania wysokości depozytu, oraz zasady wnoszenia depozytu. 2. Wysokość depozytu nie może być niższa niż 20% i wyższa niż 100% sumy wszystkich ofert danego uczestnika aukcji złożonych w momencie ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu. 3. Niewniesienie przez uczestnika aukcji wymaganego depozytu powoduje jego wykluczenie. Wykluczony uczestnik nie może składać kolejnych ofert, traci wniesiony depozyt, a złożone przez niego oferty tracą ważność. 4. Rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2, z uzyskania rezerwacji częstotliwości powoduje utratę depozytu w kwocie stanowiącej iloczyn wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalenia wysokości depozytu i opłaty zadeklarowanej przez podmiot za tę rezerwację częstotliwości w momencie ostatniego ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu. 5. Depozyt wniesiony przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, jeżeli nie zrezygnował on z uzyskania rezerwacji częstotliwości, podlega zaliczeniu na poczet opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5, w części, w której ta opłata nie została pokryta z wadium. W przypadku gdy depozyt jest wyższy od części opłaty niepokrytej z wadium, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.

				6. Depozyt wniesiony przez uczestnika aukcji, który nie został podmiotem wyłonionym, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, albo w terminie 14 dni od dnia uznania aukcji za nierozstrzygniętą. 7. W przypadku unieważnienia aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot depozytu następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu aukcji stała się ostateczna. Art. 116. 1. Ofertę składaną w ramach postępowania selekcyjnego sporządza się zgodnie z wymogami dokumentacji oraz składa w terminie określonym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego. 2. Oferta zawiera podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania uczestnika tego postępowania oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Art. 117. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są: 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu; 3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. 2. Prezes UKE spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazuje w dokumentacji najistotniejsze kryterium oceny ofert w przetargu, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku. 3. Kryterium oceny ofert w aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji. 4. Kryteriami oceny ofert w konkursie są: 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. 5. W przypadku określenia w dokumentacji konkursowej więcej niż jednego kryterium oceny ofert, Prezes UKE wskazuje najistotniejsze kryterium oceny ofert, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku. 6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

Art. 48 ust. 5	5. Przyznając indywidualne prawa użytkowania widma radiowego, państwa członkowskie określają, czy prawa te mogą być przekazane lub wydierżawione przez posiadacza prawa i na jakich warunkach. Zastosowanie ma art. 45 i 51.	T	Art. 96 ust. 1 Pke	Art. 96. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może wydierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, na rzecz innego podmiotu.
Art. 48 ust. 6	6. Właściwy organ podejmuje, ogłasza i podaje do wiadomości publicznej decyzje dotyczące przyznawania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego jak najszybciej po wpłynięciu do niego kompletnej dokumentacji wniosku i w terminie sześciu tygodni w przypadku widma radiowego, które uznano za dostępne na potrzeby usług łączności elektronicznej w danym krajowym planie przeznaczenia częstotliwości. Ten termin pozostaje bez uszczerbku dla art. 55 ust. 7 i dla obowiązujących postanowień umów międzynarodowych dotyczących wykorzystania widma radiowego lub pozycji orbitalnych.	T	Art. 82 Pke Art. 132 Pke Art. 138 ust. 7 i 8 Pke	Art. 82. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z uwzględnieniem ust. 2. 2. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia postępowania selekcyjnego albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych. Art. 132. 1. Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 2 tygodni od dnia złożenia wniosku przez Ministra Obrony Narodowej lub 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez inny podmiot ubiegający się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, terminy, o których mowa w ust. 1, liczy się od dnia zakończenia tych uzgodnień. 3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. Art. 138 ust. 7 i 8 7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku. 8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących

				Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.
Art. 49	Czas obowiązywania praw			
Art. 49 ust. 1	w drodze indywidualnych praw użytkowania na czas określony, zapewniają, aby prawo użytkowania przyznawano na okres, który jest odpowiedni z punktu widzenia zamierzonych celów zgodnie z art. 55 ust. 2, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności zapewnienia konkurencji, a także w szczególności efektywnego i wydajnego użytkowania widma radiowego i wspierania innowacji i skutecznych inwestycji, w tym poprzez dopuszczenie odpowiedniego okresu amortyzacji inwestycji.	T	Art. 80 ust. 2 Pke	Art. 80. 2. Prezes UKE, ustalając okres obowiązywania rezerwacji częstotliwości, bierze pod uwagę: 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości; 2) inwestycje konieczne do wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości, w tym okres ich amortyzacji; 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości; 4) konieczność zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji; 5) wspieranie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej oraz innowacyjnych technologii; 6) zapewnienie odpowiedniej jakości lub zasięgu usług telekomunikacyjnych; 7) zapewnianie efektywnego gospodarowania częstotliwościami; 8) czas obowiązywania innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach.
Art. 49 ust. 2	2. W przypadku gdy państwa członkowskie przyznają indywidualne prawa użytkowania widma radiowego, w odniesieniu do których ustalone zostały zharmonizowane warunki ustanowione poprzez techniczne środki wykonawcze zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE, aby umożliwić użytkowanie do celów usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności elektronicznej (zwanej dalej „usługami bezprzewodowej łączności szerokopasmowej”) w ograniczonym okresie, zapewniają one przewidywalność regulacyjną dla posiadaczy praw w okresie co najmniej 20 lat dotyczącą warunków inwestycji w infrastrukturę, która opiera się na wykorzystaniu takiego widma radiowego, uwzględniając wymogi, o których mowa w ust. 1. Niniejszy artykuł podlega, w stosownych przypadkach, zmianom	T	Art. 80 ust. 1 Pke Art. 92 Pke	Art. 80. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony nie dłuższy niż 15 lat, a w przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat. Art. 92. 1. Prezes UKE może przedłużyć rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania tych częstotliwości nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i decyzji o rezerwacji częstotliwości, na okres do 5 lat, przy czym łączny czas obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości nie może być dłuższy niż 20 lat. Przy przedłużaniu rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych nie przeprowadza się postępowania selekcyjnego. 2. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy przedłużenie rezerwacji częstotliwości mogłoby doprowadzić

warunków, którymi obwarowano te prawa użytkowania zgodnie z art. 18. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby prawa te były ważne przez co najmniej 15 lat i obejmowały, jeżeli jest to konieczne do spełnienia akapitu pierwszego, odpowiednie przedłużenie ich obowiązywania na warunkach określonych w niniejszym ustępie. Państwa członkowskie udostępniają w przejrzysty sposób wszystkim zainteresowanym stronom przed przyznaniem praw użytkowania ogólne kryteria przedłużania obowiązywania praw użytkowania jako część warunków określonych na mocy art. 55 ust. 3 i 6. Takie ogólne kryteria odnoszą się do: a) potrzeby zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania danego widma radiowego, celów określonych w art. 45 ust. 2 lit. a) i b) lub potrzeby realizacji celów leżących w ogólnym interesie odnoszących się do ochrony bezpieczeństwa życia, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub obrony; lub b) potrzeby zapewnienia niezakłóconej konkurencji. Co najmniej dwa lata przed zakończeniem początkowego okresu obowiązywania danego indywidualnego prawa użytkowania właściwy organ przeprowadza obiektywną i perspektywiczną ocenę ogólnych kryteriów przedłużenia okresu obowiązywania tego prawa użytkowania w świetle art. 45 ust. 2 lit. c). Pod warunkiem że właściwy organ nie wszczął działania egzekucyjnego w odniesieniu do niezgodności z warunkami praw użytkowania na podstawie art. 30, przyznaje wydłużenie okresu obowiązywania prawa			do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot. 3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych: 1) w przypadku konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach; 2) w przypadku gdy rezerwacja częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych umożliwia ich alternatywne wykorzystanie; 3) jeżeli przemawia za tym potrzeba istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości. 4. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych w przypadku wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 lub 6. Przepisy art. 100 ust. 3–6 stosuje się. 5. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107. 6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych i nie później niż 3 lata przed upływem tego okresu. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie przedłużenia rezerwacji tych częstotliwości nie później niż 2 lata przed upływem okresu ich wykorzystywania. 7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zamiarze przedłużenia lub odmowy przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych oraz określa termin na przedstawienie stanowiska nie krótszy niż 3 miesiące od dnia udostępnienia tej informacji.

	użytkowania, chyba że uzna, że takie przedłużenie nie spełniałoby ogólnych kryteriów ustalonych zgodnie z akapitem trzecim lit. a) lub lit. b) niniejszego ustępu. Na podstawie tej oceny właściwy organ powiadamia posiadacza praw, czy wydłużenie okresu obowiązywania prawa użytkowania może zostać przyznane. Jeżeli takie wydłużenie nie może zostać przyznane, właściwy organ stosuje art. 48 w odniesieniu do przyznania praw użytkowania w przypadku konkretnego pasma widma radiowego. Wszelkie środki na mocy niniejszego ustępu muszą być proporcjonalne, niedyskryminacyjne, przejrzyste i uzasadnione. Na zasadzie odstępstwa od art. 23 zainteresowane strony mają możliwość przedstawiania uwag do wszelkich planowanych środków na podstawie akapitów trzeciego i czwartego niniejszego ustępu przez okres przynajmniej trzech miesięcy. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 19 i 30. Określając opłaty za prawa użytkowania, państwa członkowskie uwzględniają mechanizm przewidziany w niniejszym ustępie.			
Art. 49 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania ust. 2 niniejszego artykułu w należycie uzasadnionych następujących przypadkach: a) w ograniczonych obszarach geograficznych, w których dostęp do szybkich sieci jest znacznie utrudniony lub jest niemożliwy i gdy jest to konieczne do zapewnienia realizacji celów określonych w art. 45 ust. 2;	N	Art. 80 ust. 3 pkt 2 Pke	Art. 80. 3. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy niż określony w ust. 1 w przypadku: 2) gdy rezerwacja częstotliwości umożliwia ich alternatywne wykorzystanie.

	b) w przypadku konkretnych projektów krótkoterminowych; c) w przypadku użytkowania eksperymentalnego; d) w przypadku wykorzystywania widma radiowego, które zgodnie z art. 45 ust. 4 i 5 może funkcjonować jednocześnie z usługami bezprzewodowej szerokopasmowej łączności; lub e) w przypadku alternatywnego wykorzystywania widma radiowego zgodnie z art. 45 ust. 3.			
Art. 49 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą dostosować czas obowiązywania praw określony w niniejszym artykule, aby zapewnić jednoczesne wygaśnięcie okresu obowiązywania praw w jednym paśmie lub kilku pasmach.	N	Art. 80 ust. 3 pkt 1 Pke	Art. 80. 3. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy niż określony w ust. 1 w przypadku: 1) konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach;
Art. 50	Odnowienie indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego			
Art. 50 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy podejmują decyzję w sprawie odnowienia indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego odpowiednio wcześniej przed wygaśnięciem okresu obowiązywania tych praw z wyjątkiem gdy w momencie przeznaczenia wyraźnie wykluczono możliwość odnowienia. Do tego celu organy te oceniają potrzebę takiego odnowienia z własnej inicjatywy lub na wniosek posiadacza praw, przy czym w tym drugim przypadku nie wcześniej niż pięć lat	T	Art. 87 ust. 3 pkt 8 Pke Art. 93 ust. 1, ust. 8-12 Pke	Art. 87 ust. 3 pkt 8 3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności: 8) wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. Art. 93. 1. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 412 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.

	przed wygaśnięciem okresu obowiązywania danych praw. Powyższa procedura pozostaje bez uszczerbku dla klauzul regulujących odnowienie praw mających zastosowanie do istniejących praw.			8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych i nie później niż rok przed upływem tego okresu. W przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych wydanych na okres roku lub krótszy, wniosek składa się nie później niż 6 miesięcy przed upływem okresu ich wykorzystywania. 9. W przypadku gdy w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych objętej tym wnioskiem toczy się postępowanie, o którym mowa w ust. 11, postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia na podstawie ust. 11. Wydanie ostatecznej decyzji stwierdzającej brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres skutkuje bezprzedmiotowością postępowania wszczętego na wniosek, o którym mowa w ust. 1. 10. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 8, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania. 11. Prezes UKE może z urzędu wydać decyzję, w której stwierdzi brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres. Przepisy ust. 2–5 stosuje się. 12. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 11, Prezes UKE wszczyna nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych. W przypadku gdy postępowanie ma dotyczyć rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych, w zakresie której prowadzone jest postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE nie wszczyna postępowania.
Art. 50 ust. 2	2. Podejmując decyzję na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, właściwe organy uwzględniają między innymi: a) osiągnięcie celów określonych w art. 3, art. 45 ust. 2 i art. 48 ust. 2, a także celów polityki publicznej wynikających z przepisów prawa unijnego lub krajowego; b) wdrożenie technicznego środka wykonawczego przyjętego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE;	T	Art. 93 ust. 1-4 Pke	Art. 93. 1. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 412 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych. 2. Prezes UKE odmawia dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres w przypadku, gdy: 1) podmiot w okresie rezerwacji naruszył rażąco warunki wykorzystywania częstotliwości określone w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i w decyzji o rezerwacji częstotliwości; 2) wystąpią przesłanki, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6;

	c) wyniki przeglądu prawidłowego wykonania warunków, którymi obwarowano dane prawo; d) konieczność wspierania lub unikania zakłócenia konkurencji zgodnie z art. 52; e) konieczność zwiększenia wydajności wykorzystania widma radiowego w świetle postępu technologicznego lub zmian sytuacji rynkowej; f) konieczność unikania poważnych zakłóceń w świadczeniu usług.			3) przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy dokonanie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot. 3. Do odmowy dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Prezesem UOKiK.
Art. 50 ust. 3	3. Rozważając ewentualne odnowienie indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego, w którego przypadku istnieje ograniczona liczba praw użytkowania na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu, właściwe organy przeprowadzają otwarte, przejrzyste i niedyskryminujące postępowanie oraz między innymi: a) zapewniają wszystkim zainteresowanym stronom możliwość wyrażenia opinii w ramach konsultacji publicznych zgodnie z art. 23; oraz b) wyraźnie określają powody tego ewentualnego odnowienia. Krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ uwzględniają wszelkie wynikające z konsultacji przeprowadzonych na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu dowody na popyt rynkowy ze strony przedsiębiorstw innych niż te, które posiadają prawa użytkowania widma radiowego w danym paśmie, przy podejmowaniu decyzji w sprawie	T	Art. 93 ust. 5-7 Pke	Art. 93 ust. 5-7 5. Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres przeprowadza postępowanie konsultacyjne. 6. W przypadku złożenia w ramach postępowania konsultacyjnego wniosku o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych przez podmiot, który zapewnia efektywne ich wykorzystanie oraz nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, Prezes UKE może odmówić dokonania rezerwacji na kolejny okres. 7. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107.

	odnowienia praw użytkowania lub o zorganizowaniu nowej procedury selekcji w celu przyznania praw użytkowania na podstawie art. 55.			
Art. 50 ust. 4	4. Decyzji o odnowieniu indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego może towarzyszyć przegląd opłat, a także innych związanych z nimi warunków. W stosownych przypadkach, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą dokonać korekty opłat z tytułu praw użytkowania zgodnie z art. 42.	N	Art. 24 ust. 6 i 7 Pke	Art. 24. 6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn: 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości; 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres; 3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. 7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.
Art. 51	Przekazanie lub dzierżawa indywidualnych praw użytkowania widma radiowego			
Art. 51 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa mogły przekazywać lub wdzierżawiać innym przedsiębiorstwom indywidualne prawa użytkowania widma radiowego. Państwa członkowskie mogą określić, że niniejszy ustęp nie ma zastosowania, jeżeli przysługujące przedsiębiorstwu indywidualne prawo użytkowania widma radiowego przyznano początkowo bezpłatnie lub przydzielono do celów nadawania.	T	Art. 95 ust. 1, 5-7 i art. 96 ust. 1, 6, 7 i 9 Pke	Art. 95. 1. Prezes UKE na wniosek, z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną, dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, w tym także na rzecz kilku użytkowników, jeżeli podmiot: 1) dysponujący rezerwacją częstotliwości wskaże w tym wniosku podmiot, który będzie dysponował rezerwacją częstotliwości lub współużytkował częstotliwość w wyniku tej zmiany; 2) wskazany we wniosku wyrazi zgodę na przejęcie lub w przypadku współużytkowania częstotliwości przyjęcie uprawnień i obowiązków wynikających ze zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości i spełnia wymagania określone ustawą.

				5. W przypadku gdy zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości wiąże się z ich współużytkowaniem, stosuje się przepisy art. 85 i art. 86. 6. Prezes UKE dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości dokonaną w drodze postępowania selekcyjnego, po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji. 7. Prezes UKE podejmuje decyzję w sprawie zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Art. 96. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może wydzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, na rzecz innego podmiotu. 6. W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. 7. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub ich przekazanie do użytkowania na rzecz innego podmiotu. 9. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w ust. 5, nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.
Art. 51 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa powiadamiały zgodnie z procedurami krajowymi o zamiarze lub fakcie przekazania lub dzierżawy praw użytkowania widma radiowego właściwy organ, a także by taki zamiar lub fakt przekazania podawano do wiadomości publicznej. W przypadku zharmonizowanego widma radiowego każde takie przekazanie musi być zgodne z takim zharmonizowanym użytkowaniem.	T	Art. 95 ust. 2 i 8 Pke	Art. 95 ust. 2 i 8 2. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości we wniosku dotyczącym części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, określa również: - zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi będzie dysponował podmiot wskazany we wniosku; - obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku; - propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym

				zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku. 8. Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości obejmującą nazwę (firmę) podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, lub podmiotów współużytkujących częstotliwość, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją częstotliwości oraz okres obowiązywania tej rezerwacji. Art. 96 ust. 2, 3 i 8 Pke 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości zawiadamia Prezesa UKE, a w przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych - także Przewodniczącego KRRiT, o wydzierżawieniu częstotliwości lub przekazaniu ich do użytkowania, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy. 3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się podmiot, na rzecz którego wydzierżawiono lub któremu przekazano do użytkowania częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, jego adres lub siedzibę oraz okres, na jaki umowa została zawarta. Jeżeli umowa dotyczy udostępnienia części zakresu częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, zawiadomienie określa również: 1) zakres częstotliwości, którymi będzie dysponował podmiot wskazany w zawiadomieniu, lub 2) obszar, na którym częstotliwości będą mogły być wykorzystywane przez podmiot wskazany w zawiadomieniu. 8. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 5, informację o jej treści.
Art. 51 ust. 3	3. Państwa członkowskie dopuszczają przekazanie lub dzierżawę praw użytkowania widma radiowego pod warunkiem utrzymania pierwotnych warunków, którymi obwarowano te prawa użytkowania. Bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia niezakłóconej	T	Art. 95 ust. 2-4 Pke	Art. 95 ust. 2-4 2. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości we wniosku dotyczącym części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, określa również:

konkurencji, w szczególności zgodnie z art. 52, państwa członkowskie: a) obejmują przekazywanie i dzierżawę procedurą, która jest jak najmniej uciążliwa; b) nie sprzeciwiają się dzierżawie praw użytkowania widma radiowego, jeżeli wydzierżawiający zobowiąże się do dalszego ponoszenia odpowiedzialności za wypełnienie pierwotnych warunków, którymi obwarowano prawo użytkowania; c) nie sprzeciwiają się przekazaniu praw użytkowania widma radiowego, chyba że występuje wyraźne ryzyko, iż nowy posiadacz tych praw nie jest w stanie wypełnić pierwotnych warunków, którymi obwarowano prawo użytkowania. Wszelkie opłaty administracyjne nakładane na przedsiębiorstwa w związku z rozpatrywaniem wniosku o przekazanie lub dzierżawę prawa użytkowania widma radiowego są zgodne z art. 16. Lit. a), b) i c) akapitu pierwszego pozostają bez uszczerbku dla przysługujących państwom członkowskim kompetencji do egzekwowania w dowolnym czasie wobec zarówno wydzierżawiającego, jak i dzierżawcy spełnienia warunków, którymi obwarowano prawa użytkowania, zgodnie z przepisami prawa krajowego. Właściwe organy ułatwiają przekazanie lub dzierżawę praw użytkowania widma radiowego poprzez terminowe rozpatrywanie wszelkich wniosków o dostosowanie warunków, którymi obwarowano dane prawa, oraz poprzez		Art. 96 ust. 4 i 5 Pke	1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi będzie dysponował podmiot wskazany we wniosku; 2) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku; 3) propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku. 3. Prezes UKE odmawia zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli: 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że wnioskowana zmiana nie przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 414 ust. 2 lub 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że podmiot, który został wskazany we wniosku, nie wywiąże się z obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, lub 3) propozycja podziału uprawnień, innych niż określone w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, nie odpowiada zakresowi częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszarowi, na którym mają być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku. 4. Z wyjątkiem zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości oraz zmian, o których mowa w ust. 2, rezerwacja częstotliwości nie ulega zmianie. Art. 96 ust. 4 i 5 4. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania, jest obowiązany wykorzystywać je zgodnie z ustawą oraz wymogami określonymi w rezerwacji częstotliwości. 5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazać ich wykorzystywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, w przypadku: 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 i 8; 2) gdy wykorzystywanie tych częstotliwości przez ten podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności przez nadmierne

	zapewnienie możliwości podziału lub dezagregacji, w możliwie szerokim zakresie, praw lub odpowiedniego widma radiowego, którego te prawa dotyczą. Mając na względzie ewentualne przekazanie lub dzierżawę prawa użytkowania widma radiowego, właściwe organy podają do wiadomości publicznej – w momencie utworzenia danego prawa – odpowiednie szczegółowe informacje dotyczące zbywalnych praw indywidualnych w standardowym formacie elektronicznym i zapewniają ich publiczną dostępność przez cały okres ważności danego prawa. Komisja może przyjmować środki wykonawcze służące określeniu tych odpowiednich szczegółowych informacji. Te środki wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.		Art. 84 Pke	skupienie częstotliwości przez dany podmiot lub przez grupę kapitałową; w tym zakresie Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK. Art. 84. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia decyzję o dokonaniu lub zmianie rezerwacji częstotliwości na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art. 52	Konkurencja			
Art. 52 ust. 1	1. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie przyznania, zmiany lub odnowienia praw użytkowania widma radiowego na potrzeby sieci i usług łączności elektronicznej zgodnie z niniejszą dyrektywą krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy wspierają efektywną konkurencję i unikają zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym.	T	Art. 98 Pke	Art. 98. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może: 1) w decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości lub dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres: a) ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi, b) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją częstotliwości, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach,

				c) odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem, jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu, d) odmówić dokonania rezerwacji częstotliwości, e) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji; 2) odmówić, w drodze decyzji, zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości; 3) w decyzji w sprawie zmiany rezerwacji częstotliwości: a) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, b) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji.
Art. 52 ust. 2	2. W przypadku gdy państwa członkowskie przyznają, zmieniają lub odnawiają prawa użytkowania widma radiowego, ich krajowy organ regulacyjny lub inne właściwe organy, na podstawie opinii przekazanej przez krajowy organ regulacyjny, może podejmować odpowiednie środki, takie jak: a) ograniczenie ilości pasm widma radiowego, na które przyznaje się prawa użytkowania dowolnemu przedsiębiorstwu, lub, w uzasadnionych przypadkach, obwarowanie tych praw użytkowania warunkami, takimi jak zapewnienie dostępu hurtowego czy usług roamingu krajowego lub regionalnego, w niektórych pasmach lub	T	Art. 98 Pke	Art. 98. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może: 1) w decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości lub dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres: a) ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi, b) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją częstotliwości, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach,

	w niektórych grupach pasm o podobnej charakterystyce; b) zarezerwowanie, w stosownych i uzasadnionych przypadkach w zależności od konkretnej sytuacji na rynku krajowym, określonej części pasma lub grupy pasm widma radiowego z myślą o przydzieleniu ich nowym operatorom; c) odmowa przyznania nowych praw użytkowania widma radiowego lub zezwolenia na nowe użytkowanie widma radiowego w określonych pasmach lub obwarowanie przyznania nowych praw użytkowania widma radiowego lub wydania zezwolenia na nowe wykorzystanie widma radiowego określonymi warunkami, aby zapobiec zakłóceniom konkurencji wynikłym z przeznaczenia, przekazania lub akumulacji praw użytkowania; d) włączenie warunków wprowadzających zakaz przekazywania praw użytkowania widma radiowego niepodlegającego unijnej lub krajowej procedurze dotyczącej kontroli połączeń lub obwarowujących takie transfery warunkami, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji; e) zmiana aktualnych praw zgodnie z niniejszą dyrektywą, jeżeli będzie to niezbędne, aby zaradzić zaistniałym			c) odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem, jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu, d) odmówić dokonania rezerwacji częstotliwości, e) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji; 2) odmówić, w drodze decyzji, zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości; 3) w decyzji w sprawie zmiany rezerwacji częstotliwości: a) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, b) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji.

	zakłóceniom konkurencji, które wynikają z przekazania lub akumulowania praw użytkowania widma radiowego. Krajowe organy regulacyjne oraz inne właściwe organy, uwzględniając warunki rynkowe i dostępne wartości odniesienia, opierają swoją decyzję na obiektywnej i perspektywicznej ocenie panujących na rynku warunków konkurencji oraz tego, czy środki te są konieczne, aby utrzymać lub osiągnąć efektywną konkurencję, a także prawdopodobnego wpływu tych środków na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, zwłaszcza inwestycje związane z uruchamianiem sieci. Dokonując tego, uwzględniają one podejście do analizy rynku określone w art. 67 ust. 2.			
Art. 52 ust. 3	3. Stosując przepisy ust. 2 niniejszego artykułu, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy postępują zgodnie z procedurami przewidzianymi w art. 18, 19, 23 i 35.	N	Przepisy stosuje się na zasadach ogólnych	
Art. 53	Skoordynowany termin przyznawania praw			
Art. 53 ust. 1	1. Państwa członkowskie współpracują w celu koordynacji wykorzystania zharmonizowanego widma radiowego do celów sieci i usługi łączności elektronicznej w Unii, należycie uwzględniając zróżnicowane sytuacje panujące na rynkach poszczególnych państw członkowskich. Może to obejmować określenie jednego wspólnego maksymalnego terminu lub, w stosownych przypadkach, kilku wspólnych terminów, przed upływem których należy	N	Art. 419 ust. 1 pkt 18 Pke	Art. 419 ust. 1 pkt 18 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;

	zezwolić na wykorzystanie konkretnego zharmonizowanego widma radiowego.			
Art. 53 ust. 2	2. W przypadku, gdy ustanowiono zharmonizowane warunki w drodze technicznych środków wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE w celu umożliwienia wykorzystania widma radiowego do celów sieci i usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności, państwa członkowskie umożliwiają użytkowanie takiego widma radiowego możliwie jak najszybciej i najpóźniej 30 miesięcy po przyjęciu tego środka lub możliwie jak najszybciej po uchyleniu jakiegokolwiek decyzji umożliwiającej alternatywne użytkowanie w drodze wyjątku na podstawie art. 45 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Nie narusza to decyzji (UE) 2017/899 oraz prawa inicjatywy Komisji do proponowania aktów ustawodawczych.	T	Art. 62 ust. 3, pkt 3, ust. 4 Pke	3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem: 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”; 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, harmonogram rozdysponowania określonych zasobów częstotliwości użytkowanych jako cywilne w użytkowaniu cywilnym lub cywilno-rządowym, z uwzględnieniem: 1) polityki państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości; 2) przeznaczeń częstotliwości określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości; 3) wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości. Art. 64. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE.
Art. 53 ust. 3	3. Państwo członkowskie może przesunąć termin przewidziany w ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do konkretnego pasma w następujących okolicznościach: a) w zakresie uzasadnionym przez ograniczenie wykorzystania tego pasma w oparciu o cel leżący w interesie ogólnym przewidziany w art. 45 ust. 5 lit. a) lub d); b) w przypadku nierozstrzygniętych kwestii koordynacji transgranicznej skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń z państwami trzecimi, pod	N	Art. 64 ust. 2-4	Art. 64. 2. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości, na czas występowania następujących przesłanek: 1) konieczności zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym w zakresie ochrony życia i zdrowia ludzi lub promowania różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych; 2) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami spoza Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem że minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpi do Komisji Europejskiej o pomoc Unii Europejskiej w rozstrzygnięciu tych kwestii; 3) konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa i obronności państwa;

	warunkiem że dotknięte państwo członkowskie zwróciło się o pomoc Unii, stosownie do przypadku, na podstawie art. 28 ust. 5; c) zagwarantowanie bezpieczeństwa narodowego i obrony; lub d) siła wyższa. Państwa członkowskie, których to dotyczy dokonują przeglądu takiego przesunięcia terminu nie rzadziej niż co dwa lata.			4) wystąpienia siły wyższej. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji nie rzadziej niż co 2 lata ocenia aktualność przesłanek wydłużenia terminu, o których mowa w ust. 2. Wyniki oceny minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej. 4. W przypadku wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, ze względu na przesłanki o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, minister właściwy do spraw informatyzacji przed przystąpieniem do oceny, o której mowa w ust. 3, zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
Art. 53 ust. 4	4. Państwo członkowskie może przesunąć termin przewidziany w ust. 2 w odniesieniu do konkretnego pasma w niezbędnym zakresie i do 30 miesięcy w przypadku: a) nierozstrzygniętych kwestii koordynacji transgranicznej skutkujących szkodliwą ingerencją między państwami członkowskimi, pod warunkiem że takie dotknięte państwo członkowskie na czas podejmuje wszelkie niezbędne środki na podstawie art. 28 ust. 3 i 4; b) potrzeby zapewnienia technicznej migracji aktualnych użytkowników danego pasma, ze względu na złożoność zapewnienia migracji.	N	Art. 64 ust. 5 Pke	Art. 64. 5. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu o nie więcej niż 30 miesięcy w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości w przypadku: 1) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem, że Prezes UKE przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wystąpił do Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, ustanowionego decyzją Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. ustanawiającą Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego i uchylającą decyzję 2002/622/WE (Dz. Urz. UE C 196/18 z 12.06.2019, str. 16), zwanego dalej „RSPG”, z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu tych kwestii, a w przypadku nierozstrzygnięcia tych kwestii- minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpił do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich rozstrzygnięcie; 2) potrzeby zapewnienia technicznej migracji podmiotów wykorzystujących dany zakres częstotliwości, ze względu na złożoność tego procesu.
Art. 53 ust. 5	5. W przypadku przesunięcia terminu na mocy ust. 3 lub 4 państwo członkowskie, którego to dotyczy powiadamia w odpowiednim czasie pozostałe państwa członkowskie i Komisję, przedstawiając powody.	T	Art. 64 ust. 6 Pke	Art. 64. 6. Minister właściwy do spraw informatyzacji niezwłocznie zawiadamia państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o wydłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, przedstawiając uzasadnienie tego przedłużenia.
Art. 54	Skoordynowany termin przydzielania konkretnych pasm 5G			

Art. 54 ust. 1	1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do naziemnych systemów zdolnych do świadczenia usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności państwa członkowskie, gdy jest to konieczne dla ułatwienia realizacji sieci 5G, podejmują wszelkie odpowiednie środki, aby: a) zreorganizować i umożliwić użytkowanie wystarczająco dużych bloków zakresu częstotliwości 3,4–3,8 GHz; b) umożliwić użytkowanie przynajmniej 1 GHz zakresu częstotliwości 24,25–27,5 GHz, pod warunkiem że istnieją niezbite dowody świadczące o popycie rynkowym i braku znacznych ograniczeń dla migracji istniejących użytkowników lub o zwolnieniu pasma.	N		
Art. 54 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą jednak przedłużyć termin określony w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli jest to uzasadnione, zgodnie z art. 45 ust. 3 lub art. 53 ust. 2, 3 lub 4.	N		
Art. 54 ust. 3	3. Środki podejmowane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu spełniają zharmonizowane warunki ustanowione w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE.	N		
Art. 55	Procedura ograniczania liczby praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla widma radiowego			
Art. 55 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 53, państwo członkowskie, które stwierdzi, że prawo użytkowania widma radiowego nie może podlegać warunkom ogólnego zezwolenia, i które rozważa, czy ograniczyć liczbę praw	T	Art. 108 ust. 1 Pke	Art. 108. 1. Prezes UKE przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego przeprowadza postępowanie konsultacyjne, udostępniając projekt ogłoszenia o przetargu, aukcji albo konkursie, projekt dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej i projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu

	użytkowania, które mają zostać przyznane dla widma radiowego, między innymi: a) wyraźnie wskazuje powody ograniczenia praw użytkowania, w szczególności poprzez odpowiednie rozważenie potrzeby zwiększenia korzyści dla użytkowników oraz ułatwiania rozwoju konkurencji, oraz dokonuje przeglądu tego ograniczenia, w stosownych przypadkach, w regularnych odstępach czasu lub na uzasadniony wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa; b) zapewnia wszystkim zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, możliwość wypowiedzenia się w kwestii jakichkolwiek ograniczeń w ramach konsultacji publicznych zgodnie z art. 23.			postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, a także podając przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cel, którego osiągnięciu ma służyć to postępowanie.
Art. 55 ust. 2	2. Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi, że należy ograniczyć liczbę praw użytkowania, wyraźnie określa i uzasadnia cele, jakie przyświecają procedurze selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na podstawie niniejszego artykułu, oraz w miarę możliwości określa je w ujęciu ilościowym, zwracając należytą uwagę na konieczność osiągnięcia celów krajowych oraz celów związanych z rynkiem wewnętrznym. Cele, które państwo członkowskie może sformułować pod kątem konkretnej procedury selekcji, muszą, oprócz wspierania konkurencji, być ograniczone do jednego z następujących aspektów lub większej ich liczby: a) wspieranie zasięgu; b) zapewnienie wymaganej jakości usług;	T	Art. 108 Pke	Art. 108. 1. Prezes UKE przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego przeprowadza postępowanie konsultacyjne, udostępniając projekt ogłoszenia o przetargu, aukcji albo konkursie, projekt dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej i projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, a także podając przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cel, którego osiągnięciu ma służyć to postępowanie. 2. Cel, o którym mowa w ust. 1, oprócz wspierania równoprawnej konkurencji, może dodatkowo obejmować: 1) wspieranie zasięgu sieci i usług telekomunikacyjnych; 2) zapewnienie odpowiedniej jakości usług; 3) wspieranie efektywnego wykorzystania częstotliwości; 4) tworzenie warunków do rozwoju działalności opartej na innowacyjnych technologiach. 3. Wraz z udostępnieniem informacji o wynikach postępowania konsultacyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP

	c) wspieranie efektywnego wykorzystania widma radiowego, w tym przez uwzględnienie warunków związanych z prawami użytkowania i poziomu opłat; d) wspieranie innowacji i rozwoju działalności gospodarczej. Krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ wyraźnie określa procedurę selekcji, w tym każdy wstępny etap pozwalający uzyskać dostęp do procedury selekcji, i uzasadnia wybór danej procedury. Organ ten wyraźnie informuje również o wynikach każdej odnośnej oceny konkurencji, uwarunkowań technicznych i warunków ekonomicznych na danym rynku i prezentuje powody ewentualnego zastosowania i wyboru środków na podstawie art. 35.			UKE:informacje o wyborze trybu postępowania selekcyjnego, uzasadniając ten wybór, oraz 2) informacje dotyczące forum wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 109, o ile było zwołane.
Art. 55 ust. 3	3. Państwa członkowskie publikują każdą decyzję dotyczącą wybranej procedury selekcji i powiązanych warunków, wyraźnie podając jej uzasadnienie. Publikują również warunki, którymi obwarowane zostaną prawa użytkowania.	T	Art. 108 ust. 3 Pke	1) Art. 108. 3. Wraz z udostępnieniem informacji o wynikach postępowania konsultacyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE:informacje o wyborze trybu postępowania selekcyjnego, uzasadniając ten wybór, oraz 2) informacje dotyczące forum wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 109, o ile było zwołane.
Art. 55 ust. 4	4. Po określeniu procedury selekcyjnej państwa członkowskie zapraszają do składania wniosków o przyznanie praw użytkowania.	T	Art. 110 Pke	Art. 110. 1. Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie. 2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie wraz z dokumentacją przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”, oraz projektem rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie zawiera informacje o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert.
Art. 55 ust. 5	5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że dodatkowe prawa użytkowania widma radiowego lub kombinacja ogólnego	N	Ogólne zasady postępo	Art. 110. 1. Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie.

	zezwolenia i indywidualnych praw mogą być przyznane, publikuje te ustalenia i rozpoczyna procedurę przyznania takich praw.		wania selekcyjnego - Art. 110, art. 89 ust. 1 Pke (ograniczenie możliwości zmiany rezerwacji – konieczność prowadzenia selekcji)	2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie wraz z dokumentacją przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”, oraz projektem rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie zawiera informacje o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert. Art. 89. 1. Zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na: 1) zwiększeniu zasobów częstotliwości pozostających w dyspozycji podmiotu, wyrażonych w MHz; 2) zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, chyba że jest ona dokonywana na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6; 3) rozszerzeniu obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości.
Art. 55 ust. 6	6. W przypadku gdy należy ograniczyć przyznawanie praw użytkowania widma radiowego, państwa członkowskie przyznają takie prawa według kryteriów selekcji i procedury selekcyjnej, które muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne oraz proporcjonalne. Każde takie kryterium selekcji musi przyznawać odpowiednią wagę celom i wymaganiom określonym w art. 3, 4, 28 i 45.	T	Art. 117 -126 Pke	Art. 117. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są: 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu; 3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. 2. Prezes UKE spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazuje w dokumentacji najistotniejsze kryterium oceny ofert w przetargu, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku. 3. Kryterium oceny ofert w aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji. 4. Kryteriami oceny ofert w konkursie są: 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. 5. W przypadku określenia w dokumentacji konkursowej więcej niż jednego kryterium oceny ofert, Prezes UKE wskazuje najistotniejsze kryterium oceny ofert, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku. 6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

				Art. 118. 1. Badanie ofert w postępowaniu selekcyjnym odbywa się w dwóch etapach. 2. Badanie ofert przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób będących pracownikami UKE oraz posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia postępowania selekcyjnego. Art. 119. Po zadeklarowaniu kwoty pierwszego postąpienia uczestnik aukcji nie może wycofać oferty. Art. 120. 1. Wyniki postępowania selekcyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy albo list uczestników tego postępowania, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów. 2. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 104 ust. 3, jest uczestnik postępowania selekcyjnego, który: 1) spełnił warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym; 2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji; 3) na liście, o której mowa w ust. 1, zajął najwyższą pozycję, a w przypadku gdy zgodnie z dokumentacją lista dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości – pozycję nie niższą niż liczba tych rezerwacji. 3. W przypadku rezygnacji podmiotu wyłonionego z rezerwacji częstotliwości lub wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik postępowania selekcyjnego zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2. Art. 121. 1. Po ogłoszeniu wyników postępowania selekcyjnego Prezes UKE niezwłocznie, z urzędu, wszczyna postępowanie w sprawie rezerwacji częstotliwości. 2. Prezes UKE dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości na rzecz podmiotu albo podmiotów wyłonionych w drodze postępowania selekcyjnego, o ile nie zachodzi żadna z przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 oraz art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6. Stroną postępowania jest podmiot wyłoniony w drodze postępowania selekcyjnego, a w przypadku, o którym mowa w art. 65, również podmiot alternatywnie wykorzystujący częstotliwości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. 3. Jeżeli przedmiotem postępowania selekcyjnego była więcej niż jedna rezerwacja częstotliwości, Prezes UKE może wszcząć i prowadzić jedno

				postępowanie dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości. W takim przypadku Prezes UKE wydaje odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości. Art. 122. 1. Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, postępowanie selekcyjne za nierozstrzygnięte: 1) jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji; 2) w przypadku gdy w sytuacji, o której mowa w art. 120 ust. 3, nie ma innych uczestników; w przypadku postępowania selekcyjnego, które dotyczyło różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie tego postępowania za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników. 2. Postępowanie selekcyjne jest nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego żaden podmiot nie przystąpił do tego postępowania. Informacja w tej sprawie jest udostępniana na stronie podmiotowej BIP UKE. Art. 123. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek uczestnika postępowania selekcyjnego złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników tego postępowania lub z urzędu, unieważnia postępowanie, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy jego uczestników. 2. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego od decyzji w sprawie unieważnienia tego postępowania, przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu – skarga do sądu administracyjnego. 3. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu selekcyjnym niż określony w ust. 1 i 2. Art. 124. 1. Po unieważnieniu postępowania selekcyjnego, jeżeli jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów jego uczestników, które stanowiły przyczynę unieważnienia tego postępowania, Prezes UKE przeprowadza czynności niezbędne do usunięcia tych naruszeń. 2. Czynności, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się: 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, oraz kryteria oceny ofert, określone przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego w dokumentacji; 2) w stosunku do ofert złożonych w terminie przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego.

				3. W przypadku gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE ocenia oferty i w przypadku przetargu lub konkursu w sprawie zachowania warunków konkurencji zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert. 4. Podmiotem wyłoniłym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 1, nie może zostać podmiot, który został wyłonił przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiścił zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5. 5. W przypadku gdy zgodnie z warunkami postępowania selekcyjnego uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, przepis ust. 4 stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłonił przed unieważnieniem tego postępowania zrezygnował z rezerwacji częstotliwości, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiścił zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5. 6. Do czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 123 ust. 1. Art. 125. 1. Zmiana wyników postępowania selekcyjnego będąca konsekwencją unieważnienia tego postępowania stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego postępowania. 2. Postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie wznowia się, jeżeli od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego upłynęło 10 lat. 3. Decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości nie uchyla się, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 10 lat. Art. 126. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy tryb ogłaszania postępowania selekcyjnego, 2) szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji, 3) szczegółowe warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia postępowania selekcyjnego, w tym: a) powoływania i pracy komisji przetargowej, komisji aukcyjnej oraz komisji konkursowej, b) sposób wpłaty i zwrotu wadium – w przypadku przetargu oraz aukcji, c) sposób wpłaty i zwrotu depozytu – w przypadku aukcji – kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków postępowania selekcyjnego, przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć oraz

				zapewniając właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości. Art. 89. 1. Zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na: 1) zwiększeniu zasobów częstotliwości pozostających w dyspozycji podmiotu, wyrażonych w MHz; 2) zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, chyba że jest ona dokonywana na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6; 3) rozszerzeniu obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości. 2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.
Art. 55 ust. 7	7. W razie przeprowadzenia procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej państwa członkowskie mogą przedłużyć maksymalny termin sześciu tygodni, o którym mowa w art. 48 ust. 6 o tyle, o ile jest to niezbędne dla zapewnienia, by procedury były sprawiedliwe, otwarte i przejrzyste dla wszystkich zainteresowanych stron, jednakże nie dłużej niż o okres ośmiu miesięcy, z zastrzeżeniem wszelkich szczególnych harmonogramów ustalonych na podstawie art. 53. Powyższe terminy pozostają bez uszczerbku dla postanowień obowiązujących umów międzynarodowych dotyczących wykorzystania widma radiowego i koordynacji satelitarnej.	T	Art. 107 Pke	Art. 107. 1. Postępowanie selekcyjne jest postępowaniem odrębnym od postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Do postępowania selekcyjnego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. 2. Termin zakończenia postępowania selekcyjnego nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w art. 104 ust. 2 zdanie pierwsze.
Art. 55 ust. 8	8. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przekazywania praw użytkowania widma radiowego zgodnie z art. 51.	N		
Art. 56	Dostęp do lokalnych sieci radiowych			
Art. 56 ust. 1	1. Właściwe organy zezwalają na zapewnianie dostępu do publicznej sieci łączności elektronicznej za pośrednictwem RLAN, jak również na wykorzystywanie	T	Art. 1 ust. 2 Pke	Art. 1. 2. Nie stanowi działalności telekomunikacyjnej umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej.

	zharmonizowanego widma radiowego w celu zapewnienia takiego dostępu, wyłącznie na warunkach mającego zastosowanie ogólnego zezwolenia odnoszących się do użytkowania widma radiowego, o których mowa w art. 46 ust. 1. W przypadku gdy takie zapewnianie dostępu nie jest częścią działalności gospodarczej lub ma charakter dodatkowy w stosunku do działalności gospodarczej lub usługi publicznej, która nie jest uzależniona od przekazywania sygnałów w tych sieciach, przedsiębiorstwo, organ publiczny lub użytkownik końcowy, którzy zapewniają taki dostęp, nie podlegają ogólnemu zezwoleniu na dostarczanie sieci i usług łączności elektronicznej na podstawie art. 12, obowiązkom dotyczącym praw użytkowników końcowych na podstawie części III tytuł II ani obowiązkowi zapewnienia wzajemnego połączenia ich sieci na podstawie art. 61 ust. 1.			
Art. 56 ust. 2	2. Stosuje się art. 12 dyrektywy 2000/31/WE.	T	Art. 388 Pke	Art. 388. Do wyłączenia odpowiedzialności dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz podmiotu umożliwiającego korzystanie z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, za treść komunikatów elektronicznych, stosuje się art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r. str. 1, z późn. zm.).
Art. 56 ust. 3	3. Właściwe organy nie uniemożliwiają podmiotom udostępniającym publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczącym publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej zapewniania publicznego dostępu do ich sieci za pośrednictwem RLAN, które mogą znajdować się w lokalu użytkownika końcowego, o ile spełnione są warunki ogólnego zezwolenia i uzyskano	T	Art. 353 Pke	Art. 353. Dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej może być świadczony przez dostawcę usługi dostępu do internetu przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego, w szczególności: w jego miejscu zamieszkania, siedzibie lub miejscu wykonywania działalności, za jego uprzednią zgodą.

	uprzednią świadomą zgodę użytkownika końcowego.			
Art. 56 ust. 4	4. Zgodnie w szczególności z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2120 właściwe organy zapewniają, aby podmioty udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej nie ograniczały jednostronnie ani nie uniemożliwiały użytkownikom końcowym: a) dostępu do wybranych przez siebie RLAN udostępnianych przez osoby trzecie; lub b) zezwalania – na zasadzie wzajemności lub w bardziej powszechny sposób – innym użytkownikom końcowym na dostęp do sieci takich podmiotów poprzez RLAN, w tym w ramach inicjatyw osób trzecich, które grupują i udostępniają publicznie RLAN różnych użytkowników końcowych.	T	Art. 354 pkt 2 Pke	Art. 354. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać: 2) udostępnienia lokalnej sieci radiowej na potrzeby korzystania z dostępu do sieci telekomunikacyjnej na rzecz użytkowników końcowych.
Art. 56 ust. 5	5. Właściwe organy nie ograniczają ani nie uniemożliwiają użytkownikom końcowym zezwalania – na zasadzie wzajemności lub w inny sposób – innym użytkownikom końcowym na dostęp do ich RLAN, w tym w ramach inicjatyw osób trzecich, które grupują i udostępniają publicznie RLAN różnych użytkowników końcowych.	T	Art. 354 pkt 1 Pke	Art. 354. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać: 1) korzystania z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej wybranej przez użytkownika końcowego, w przypadku gdy lokalna sieć radiowa została udostępniona;
Art. 56 ust. 6	6. Właściwe organy nie ograniczają z nieuzasadnionych powodów możliwości zapewniania publicznego dostępu do RLAN: a) organom sektora publicznego lub w przestrzeniach publicznych w pobliżu lokali zajmowanych przez te organy sektora publicznego, gdy takie zapewnianie dostępu ma charakter dodatkowy w stosunku do usług	N		

	publicznych świadczonych w tym lokalu; b) inicjatywom organizacji pozarządowych lub organów sektora publicznego mającym na celu grupowanie i udostępnienie – na zasadzie wzajemności lub w bardziej powszechny sposób – RLAN różnych użytkowników końcowych, w tym, w stosownych przypadkach, RLAN, do których dostęp publiczny zapewnia się zgodnie z lit. a).			
Art. 57	Wdrożenie i eksploatacja punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu			
Art. 57 ust. 1	1. Właściwe organy nie ograniczają z nieuzasadnionych powodów uruchamiania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Państwa członkowskie dążą do zapewnienia, aby wszelkie przepisy dotyczące uruchamiania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu były spójne na szczeblu krajowym. Przepisy te publikuje się przed ich stosowaniem W szczególności właściwe organy nie uzależniają uruchamiania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu mających cechy określone na podstawie ust. 2 od jakiegokolwiek indywidualnego pozwolenia w zakresie planowania przestrzennego lub innych indywidualnych uprzednich pozwoleń. Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego niniejszego ustępu właściwe organy mogą wymagać zezwoleń na uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na budynkach lub w miejscach o wartości architektonicznej, historycznej lub przyrodniczej chronionych zgodnie z prawem	T	Art. 6 pkt 7 lit. a-i oraz pkt 8 ustawy wprowadzające j PKE w zakresie art. 39 ustawy o drogach publicznych	Art. 6. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320) wprowadza się następujące zmiany: 7)w art. 39: a)w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, b)w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W szczególnie uzasadnionych przypadkach, z wyjątkiem ust. 3 ¹ , lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a, 2c.”, c)po ust. 3 dodaje się ust. 3 ¹ –3 ⁵ w brzmieniu: „3 ¹ . W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...), zwane dalej „punktami dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.

	krajowym lub, w razie konieczności, ze względów bezpieczeństwa publicznego. Art. 7 dyrektywy 2014/61/UE ma zastosowanie przy przyznawaniu tych zezwoleń.			3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. 3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3. 3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną.” „3⁵. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu oraz powierzchnię zajętego pasa drogowego.” d) ust. 3aa otrzymuje brzmienie: „3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.⁵⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.” e) ust. 3b otrzymuje brzmienie: „3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.” f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

				„4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”, g) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”, h)ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi: 1)zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata, od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej; 2)właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy: a)upłynęły 4 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, b)na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej, c)infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.”, i) w ust. 7aa zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

				„Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie udostępnienia kanału technologicznego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków udostępnienia kanału.”; 8) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie: „12. Za zajęcie pasa drogowego: 1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴ – zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4-6.”. Art. 13 ustawy wprowadzające j PKE w zakresie art. 29 Prawa budowlanego Art. 13. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.) w art. 29: 1) w ust. 4 w pkt 3 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu: „e) punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...);”; 3) w ust. 8 wyrazy „art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 87 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”. Art. 39. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604) wprowadza się następujące zmiany: 12) w art. 17: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie

			Art. 39 pkt 12 oraz 33 ustawy wprowadzające j PKE z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Do dostępu telekomunikacyjnego do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stosuje się przepisy dotyczące infrastruktury technicznej. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisy dotyczące operatora sieci stosuje się do właściciela lub zarządcy publicznej infrastruktury technicznej.”, c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: 1) strony umowy postanowią inaczej lub 1) 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej i jest realizowany w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”;; 34) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości. 2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: 1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej; 2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. 2024 r. poz. 697). 3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego

				wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, z wnioskiem o jej zawarcie. Przepis art. 30 ust. 5d stosuje się odpowiednio.”;
Art. 57 ust. 2	2. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych fizyczne i techniczne cechy, takie jak maksymalna wielkość, masa i, w stosownych przypadkach, moc nadawania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4. Pierwszy taki akt wykonawczy zostanie przyjęty do dnia 30 czerwca 2020 r.	N		
Art. 57 ust. 3	3. Niniejszy artykuł nie narusza podstawowych wymogów określonych w dyrektywie 2014/53/UE ani systemu wydawania zezwoleń mającego zastosowanie do użytkowania odpowiedniego widma radiowego.	N		
Art. 57 ust. 4	4. Państwa członkowskie, stosując w odpowiednich przypadkach procedury przyjęte zgodnie z dyrektywą 2014/61/UE, zapewniają, aby operatorzy mieli prawo dostępu do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w tym wyposażenia ulic, np. latarni, znaków ulicznych, sygnalizacji świetlnej, billboardów, przystanków autobusowych i tramwajowych oraz stacji metra. Organy publiczne spełniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp na uczciwych, rozsądnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach, które są podawane do wiadomości w pojedynczym punkcie informacyjnym.	T	Art. 6 pkt 7 lit. a-i, pkt 8 ustawy wprowadzające j PKE	Art. 6. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320) wprowadza się następujące zmiany: 7) w art. 39: a) w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”, b) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W szczególnie uzasadnionych przypadkach, z wyjątkiem ust. 3 ¹ , lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a, 2c.”, c) po ust. 3 dodaje się ust. 3 ¹ –3 ⁵ w brzmieniu: „3 ¹ . W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci

				telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...), zwane dalej „punktami dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. 3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. 3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3. 3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną. 3⁵. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu oraz powierzchnię zajętego pasa drogowego.”, d)ust. 3aa otrzymuje brzmienie: „3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, późn. zm⁵⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.”, e)ust. 3b otrzymuje brzmienie: „3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”, f) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”,

				g)po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do obowiązków ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”, h)ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi: 1)zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata, od dnia wydania decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej; 2)właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy: a)upłynęły 4 lata, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, b)na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej, c)infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.”, i) w ust. 7aa zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie udostępnienia kanału technologicznego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków udostępnienia kanału.”; 8) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie: „12. Za zajęcie pasa drogowego:

			1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴ – zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4-6.”. Art. 39 pkt 2 lit. a tiret czwarte i pkt 12 ustawy wprowadzające j PKE Art. 39. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 2: a) w ust. 1: (...) - w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11–13 w brzmieniu: 12) „11) (..)publiczna infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w przestrzeni publicznej, będącą własnością albo będącą w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego, jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, innych państwowych jednostek organizacyjnych oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej, nadającą się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, w szczególności: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, tablice i urządzenia reklamowe, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i stacje metra;

				13) (...);” 12) w art. 17: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Do dostępu telekomunikacyjnego do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stosuje się przepisy dotyczące infrastruktury technicznej. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisy dotyczące operatora sieci stosuje się do właściciela lub zarządcy publicznej infrastruktury technicznej.”, c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: 1) strony umowy postanowią inaczej lub 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej i jest realizowany w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”; 34) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości. 2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: 1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej; 2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na

			Art. 39 pkt 34 ustawy wprowa dzające j PKE	nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. 2024 r. poz. 697). 3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, z wnioskiem o jej zawarcie. Przepis art. 30 ust. 5d stosuje się odpowiednio.”;
Art. 57 ust. 5	5. Bez uszczerbku dla wszelkich umów handlowych uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16.	T	Jw. Art. 17 ust. 2 pkt 2 ustawy o wspiera niu rozwoju usług i sieci telekom unikacy jnych	Art. 17 ust. 2 pkt 2 Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: 1) (...) 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej i jest realizowany w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”;
Art. 58	Regulacje techniczne dotyczące pól elektromagnetycznych Procedury ustanowione w dyrektywie (UE) 2015/1535 stosuje się w odniesieniu do każdego planowanego przez państwo członkowskie środka, który w odniesieniu do pól elektromagnetycznych nakładałby wymogi inne niż wymogi przewidziane w zaleceniu nr 1999/519/WE.	N	Art. 169 ust. 3 Pke	Art. 169. 3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego będący stroną negocjacji umowy o dostępie nie jest obowiązany do dokonania wpisu do rejestru PT, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 59	Ogólne ramy dotyczące dostępu i wzajemnych połączeń			
Art. 59 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by nie istniały ograniczenia, które utrudniałyby przedsiębiorstwom w tym samym państwie	T	Art. 169 ust. 3 Pke	Art. 169. 3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego będący stroną negocjacji umowy o dostępie nie jest obowiązany do dokonania

	członkowskim albo w różnych państwach członkowskich prowadzenie pomiędzy sobą negocjacji w sprawie umów o technicznych i handlowych warunkach dotyczących dostępu lub wzajemnych połączeń, zgodnie z prawem Unii. Przedsiębiorstwo ubiegające się o dostęp albo wzajemne połączenia nie musi mieć zezwolenia na prowadzenie działalności w państwie członkowskim, w którym ubiega się o dostęp albo wzajemne połączenia, jeżeli nie świadczy usług i nie obsługuje sieci w tym państwie członkowskim.			wpisu do rejestru PT, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
Art. 59 ust. 2	2. Nie naruszając przepisów art. 114, państwa członkowskie nie mogą utrzymywać w mocy prawnych czy administracyjnych środków, które nakładałyby na przedsiębiorstwa zapewniające dostęp albo wzajemne połączenia wymóg oferowania różnych warunków różnym przedsiębiorstwom w odniesieniu do równoważnych usług lub środki nakładające obowiązki, które nie są związane z faktycznie świadczonymi usługami związanymi z dostępem i wzajemnymi połączeniami, bez uszczerbku dla wymogów określonych w załączniku I.	N		
Art. 60	Prawa i obowiązki przedsiębiorstw			
Art. 60 ust. 1	1. Operatorzy publicznych sieci łączności elektronicznej mają prawo, a na wniosek innego przedsiębiorstwa uprawnionego do wystąpienia z takim wnioskiem na podstawie art. 15 – obowiązek negocjowania wzajemnych połączeń w celu świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, aby zapewnić świadczenie usług i ich interoperacyjność w obrębie całej Unii. Operatorzy zapewniają dostęp i wzajemne połączenia innym przedsiębiorstwom na warunkach zgodnych z obowiązkami	T	Art. 169 ust. 1, art. 170 Pke	Art. 169. 1. Strony negocjujące umowę o dostępie uwzględniają nałożone na nie obowiązki ustawowe, a także nałożone na nie obowiązki dostępowe symetryczne oraz obowiązki regulacyjne. Art. 170. 1. Na potrzeby zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich interoperacyjności w obrębie całej Unii Europejskiej, operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci i interoperacyjności usług na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. 2. Operator jest obowiązany, na uzasadniony wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1.

	nałożonymi przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z art. 61, 62 i 68.			
Art. 60 ust. 2	2. Nie naruszając art. 21, państwa członkowskie wymagają, by przedsiębiorstwa, które otrzymują od innych przedsiębiorstw informacje przed negocjacjami w sprawie zawarcia porozumień o dostępie albo wzajemnych połączeniach, w ich trakcie albo po ich zakończeniu, używały tych informacji wyłącznie w celach, w jakich je otrzymały, oraz by zachowały przekazywane lub zachowywane informacje w poufności. Takie przedsiębiorstwa nie mogą przekazywać otrzymanych informacji innym stronom, a w szczególności innym oddziałom, jednostkom zależnym lub partnerom, którym mogłyby one zapewnić przewagę konkurencyjną.	T	Art. 169 ust. 2 Pke	Art. 169. 2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami umowy o dostępie mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po zakończeniu negocjacji.
Art. 60 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że negocjacje powinny być prowadzone za pośrednictwem neutralnych pośredników, gdy wymagają tego warunki konkurencji.	N		
Art. 61	Prawa i zakres odpowiedzialności krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń			
Art. 61 ust. 1	1. Dla realizacji celów określonych w art. 3 krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy w przypadku akapitu pierwszego lit. b) i c) ust. 2 niniejszego artykułu wspierają, a w stosownych przypadkach zapewniają – zgodnie z niniejszą dyrektywą – odpowiedni dostęp i wzajemne połączenia oraz interoperacyjność usług, wykonując swoje zadania w taki sposób, aby promować wydajność, zrównoważoną konkurencję, realizację sieci o bardzo dużej przepustowości, efektywne inwestycje i innowacje oraz	T (w zakresie akapitu 1) N (w zakresie akapitu 2)	Art. 412 ust. 2 Pke	Art. 412 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: 1) wspieranie konkurencji, w tym konkurencji opartej na infrastrukturze, w zakresie świadczenia usług komunikacji elektronicznej, dostarczania sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, w tym: a) zapewnienie użytkownikom, w tym użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami, osiągania maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług, b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej, w tym przez nakładanie obowiązków regulacyjnych tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania

	zapewnić maksymalne korzyści użytkownikom końcowym. Organy te zapewniają wytyczne i podają do publicznej wiadomości odpowiednie procedury pozwalające uzyskać dostęp oraz wzajemne połączenia, aby zapewnić małym i średnim przedsiębiorstwom oraz operatorom o ograniczonym zasięgu geograficznym możliwość czerpania korzyści z nałożonych obowiązków.			skutecznej i równoważnej konkurencji w interesie użytkowników końcowych oraz zmianę lub uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych w sytuacji, gdy warunek ten jest spełniony, c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych, d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej, e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego; 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym: a) usuwanie istniejących barier na rynku komunikacji elektronicznej, b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich, c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów, e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; 3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym: a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych, b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań, c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji

				częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz. Urz. WE L 199 z 30.07.1999, str. 59), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami; 4) zachęcanie do inwestowania w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystania z tych sieci; 5) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym: a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej, b) zapewnienie ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze, c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych, d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz ze szczególnymi potrzebami społecznymi, f) zapewnienie bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej, g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi, h) wspieranie pełnego korzystania przez użytkowników końcowych z informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;

				6) realizację polityki w zakresie wolności wypowiedzi i informacji, promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów; 7) zagwarantowanie neutralności technologicznej.
Art. 61 ust. 2	2. W szczególności i bez uszczerbku dla środków, które mogłyby zostać podjęte w stosunku do przedsiębiorstw wyznaczonych jako posiadających znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. 68, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą w przypadku lit. b) i c) niniejszego akapitu nakładać: a) w granicach tego, co niezbędne dla zapewnienia możliwości połączenia typu koniec–koniec, obowiązki na przedsiębiorstwa, które podlegają ogólnemu zezwoleniu i które kontrolują dostęp do użytkowników końcowych, w tym, w uzasadnionym przypadku, obowiązek wzajemnych połączeń ich sieci w sytuacji, kiedy nie zostało to jeszcze zrealizowane; b) w uzasadnionych przypadkach i w niezbędnym zakresie na przedsiębiorstwa podlegające ogólnemu zezwoleniu i kontrolujące dostęp do użytkowników końcowych – obowiązek zapewnienia interoperacyjności swoich usług; c) w uzasadnionych przypadkach gdy łączność typu koniec–koniec między użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na brak interoperacyjności między usługami łączności interpersonalnej i w zakresie, w jakim jest to niezbędne do	T	Art. 178 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2-4, art. 2 pkt 9 i 16 Pke	Art. 178. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na: 1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego – obowiązki niezbędne dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, w tym: - obowiązek połączenia sieci, jeżeli takie połączenie nie zostało jeszcze zrealizowane, lub - obowiązek zapewnienia interoperacyjności usług; 2) operatora – obowiązki zapewnienia dostępu do: interfejsu programistycznego aplikacji oraz elektronicznego przewodnika po programach, o ile jest to niezbędne dla korzystania przez użytkowników końcowych z cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych oraz związanych z tymi usługami udogodnień, które służą zapewnieniu możliwości zapoznania się z treścią przez osoby z niepełnosprawnościami; 2. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, na podmiot świadczący usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienia wśród użytkowników, wyłącznie w sytuacji, gdy możliwość komunikowania się między użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na brak interoperacyjności między usługami komunikacji interpersonalnej oraz takie zagrożenie zostało stwierdzone przez Komisję Europejską. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, charakter i zakres obowiązku, który może zostać nałożony, wynika ze środków wykonawczych Komisji Europejskiej, przyjętych na podstawie art. 61 ust. 2 ppkt (ii) EKŁE. 4. Udogodnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią w szczególności: - napisy dla niesłyszących; - audiodeskrypcja; - tłumaczenie na język migowy. Art. 2 9) elektroniczny przewodnik po programach – środek lub rozwiązanie techniczne stosowane w systemach telewizji cyfrowej, umożliwiające

	zapewnienia łączności typu koniec–koniec między użytkownikami końcowymi – obowiązki na odpowiednich dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienie wśród użytkowników, tak aby zapewniły interoperacyjność swoich usług; d) na operatorów, w granicach tego, co jest niezbędne do zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych i powiązanych usług uzupełniających, określonych przez państwa członkowskie – obowiązek zapewnienia dostępu do innych urządzeń, o których mowa w załączniku II część II, na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach. Obowiązki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), mogą zostać wyłącznie nałożone: (i) w zakresie koniecznym do zapewnienia interoperacyjności usług łączności interpersonalnej i mogą obejmować proporcjonalne obowiązki nałożone na dostawców tych usług dotyczących publikowania i zezwalania na wykorzystanie, modyfikowanie i redystrybucję istotnych informacji przez organy i innych dostawców lub obowiązek stosowania lub wdrożenia norm lub specyfikacji wymienionych			wybór programów, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym; 16) interoperacyjność usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych oraz odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej, a także aplikacji do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych za ich pomocą;

	w art. 39 ust. 1 lub wszelkich innych odnośnych norm europejskich lub międzynarodowych, (ii) w przypadku gdy Komisja – po konsultacji z BEREC i należytych uwzględnieniu jego opinii – stwierdziła istnienie znacznego zagrożenia dla łączności typu koniec–koniec między użytkownikami końcowymi na terenie całej Unii lub co najmniej trzech państw członkowskich oraz przyjęła środki wykonawcze określające charakter i zakres obowiązków, które mogą zostać nałożone. Akty wykonawcze, o których mowa akapicie drugim ppkt (ii) należy przyjąć zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.			
Art. 61 ust. 3	3. W szczególności i bez uszczerbku dla ust. 1 i ust. 2 krajowe organy regulacyjne mogą – na uzasadniony wniosek – nakładać obowiązki udzielenia dostępu do okablowania i przewodów oraz urządzeń towarzyszących wewnątrz budynków lub na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji określonego przez krajowy organ regulacyjny, jeżeli punkt ten znajduje się poza budynkiem. Jeżeli powielenie takich elementów sieci byłoby ekonomicznie nieefektywne lub fizycznie niewykonalne, obowiązki w tym zakresie mogą zostać nałożone na dostawców sieci łączności elektronicznej lub na właścicieli takiego okablowania i przewodów oraz urządzeń towarzyszących, którzy nie są dostawcami sieci	T (w zakresie akapitów 1-3) N (w zakresie akapitu 4)	Art. 173 ust. 1-5, art. 177, art. 2 pkt 47 Pke	Art. 173. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji – z wyjątkiem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h – na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest obowiązany zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. 2. Jeżeli okablowanie wraz z powiązanymi zasobami, o których mowa w ust. 1, stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu jest obowiązany właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 30 ust. 4, ust. 5 pkt 5 i ust. 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. 4. W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku w sprawie

łączności elektronicznej. Nałożone warunki dostępu mogą obejmować szczegółowe zasady dotyczące dostępu do takich elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących i usług towarzyszących, przejrzystości i niedyskryminacji oraz zasady podziału kosztów dostępu, które w odpowiednich przypadkach powinny uwzględniać czynniki ryzyka. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny stwierdzi, po uwzględnieniu, w stosownych przypadkach, obowiązków wynikających z jakiegokolwiek analizy rynku właściwego, że obowiązki nałożone zgodnie z akapitem pierwszym w niewystarczającym stopniu przyczynią się do usunięcia wysokich i stałych ekonomicznych lub fizycznych barier dla powielenia, które leżą u podstaw istniejącej lub rozwijającej się na rynku sytuacji ograniczającej korzyści wynikające z konkurencji dla użytkowników końcowych, to może – na uczciwych i rozsądnych warunkach – rozszerzyć obowiązek zapewnienia dostępu o elementy sieci poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji, ale wyłącznie do punktu, który uzna za najbliższy użytkowników końcowych i jednocześnie umożliwiający obsługę takiej liczby zakończeń sieci, aby dla efektywnego wnioskodawcy ubieganie się o dostęp było ekonomicznie uzasadnione. Określając zakres rozszerzenia poza pierwszy punkt koncentracji lub dystrybucji, krajowy organ regulacyjny w jak największym stopniu uwzględnia odpowiednie wytyczne BEREC. Jeżeli jest to uzasadnione ze względów technicznych lub ekonomicznych, krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć obowiązki dotyczące aktywnego lub wirtualnego dostępu.		rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, przepisy art. 30 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. 5. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie. Art. 177. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obszar geograficzny, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 173 ust. 1, przez: 1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub 2) podmiot, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – rozszerzony jest o elementy sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, wykraczające poza punkty dystrybucji znajdujące się najbliżej zakończeń sieci w obiektach budowlanych, ale nie dalej niż do pierwszego punktu dystrybucji, w którym liczba obsługiwanych zakończeń sieci uzasadnia ubieganie się o dostęp przez efektywnie działającego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. 2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć tylko obszaru geograficznego, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 173 ust. 1, nie przyczynia się do wyeliminowania trwałych i wysokich barier inwestycyjnych zagrażających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych wynikających z konkurencji. Prezes UKE, wydając tę decyzję, bierze pod uwagę nałożone obowiązki regulacyjne. 3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy: 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 205 ust. 1, umożliwiającego świadczenie każdemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, przez dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na niedyskryminujących i rozsądnych warunkach; 2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którego skala prowadzonej działalności nie uzasadnia realizacji nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względów ekonomicznych lub finansowych. Art. 2 pkt 47 47) punkt dystrybucji – fizyczny punkt, w którym możliwe jest zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego wymagającego połączenia elementów sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z

	Krajowe organy regulacyjne nie nakładają na dostawców sieci łączności elektronicznej obowiązków zgodnie z akapitem drugim, w przypadku gdy stwierdzą, że: a) dostawca spełnia kryteria wymienione w art. 80 ust. 1 oraz zapewnia na uczciwych, niedyskryminacyjnych i rozsądnych warunkach realny i podobny alternatywny sposób docierania do użytkowników końcowych poprzez świadczenie dostępu do sieci o bardzo dużej przepustowości, każdemu przedsiębiorcy, na uczciwych, niedyskryminujących i rozsądnych warunkach. Krajowe organy regulacyjne mogą rozszerzyć zakres tego wyłączenia na innych dostawców oferujących dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na uczciwych, niedyskryminacyjnych i racjonalnych warunkach; lub b) nałożenie obowiązków podważyłoby zasadność realizacji nowej sieci z ekonomicznego lub finansowego punktu widzenia, w szczególności przez mniejsze lokalne projekty. Na zasadzie odstępstwa od lit. a) akapitu trzeciego krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki na dostawców sieci łączności elektronicznej spełniające kryteria określone w lit. a), w przypadku gdy dana sieć jest finansowana ze środków publicznych. Do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC publikuje wytyczne w celu wspierania spójnego stosowania niniejszego ustępu, określając odpowiednie kryteria służące określeniu:			elementami sieci telekomunikacyjnej lub powiązanymi zasobami znajdującymi się między tym punktem a zakończeniami sieci;

	a) pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji; b) punktu, poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji, który jest zdolny do zapewnienia obsługi takiej liczby użytkowników końcowych, która umożliwi efektywnemu przedsiębiorstwu pokonanie stwierdzonych istotnych barier dla powielenia; c) które realizowane sieci można uznać za nowe; d) które projekty można uznać za małe; oraz e) które ekonomiczne lub fizyczne przeszkody dla powielania są wysokie i stałe.			
Art. 61 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla ust. 1 i ust. 2 państwa członkowskie zapewniają, aby właściwym organom przysługiwały uprawnienia do nakładania na przedsiębiorstwa, które udostępniają lub otrzymały zezwolenie na dostarczanie sieci łączności elektronicznej, obowiązków w zakresie współdzielenia infrastruktury pasywnej lub obowiązków zawarcia lokalnych umów dostępu do usług roamingu w obu przypadkach, jeżeli jest to bezpośrednio wymagane do lokalnego świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystywania widma radiowego, zgodnie z prawem Unii, i pod warunkiem, że żadnemu przedsiębiorstwu nie zapewniono realnego i podobnego alternatywnego sposobu dostępu do użytkowników końcowych na uczciwych i rozsądnych warunkach. Właściwe organy	T	Art. 179, art. 187 Pke	Art. 179. 1. Prezes UKE może, jeżeli taka możliwość została określona w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 87 ust. 3, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek: 1) zapewnienia dostępu do nieaktywnych elementów sieci telekomunikacyjnej i powiązanych zasobów lub 2) zapewnienia dostępu do aktywnych elementów sieci telekomunikacyjnych i usług dodatkowych, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3 lub 3) zapewnienia dostępu na potrzeby roamingu lokalnego, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3. 2. Prezes UKE nakłada obowiązki, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy: 1) jest to niezbędne do lokalnego świadczenia usług telekomunikacyjnych, które uzależnione są od wykorzystywania częstotliwości;

	mogą nakładać takie obowiązki, pod warunkiem że możliwość taka została wyraźnie przewidziana w momencie przyznawania praw do użytkowania widma radiowego i wyłącznie wtedy, gdy jest to uzasadnione ze względu na to, że w dziedzinie podlegającej takim obowiązkom rozmieszczenie na zasadach rynkowych infrastruktury dostarczania sieci lub świadczenia usług, które zależą od wykorzystania widma radiowego, napotyka ekonomiczne lub fizyczne przeszkody nie do pokonania, a zatem dostęp użytkowników końcowych do sieci lub usług jest bardzo niewydolny lub kompletnie go brak. W takich okolicznościach, gdy dostęp i współdzielenie infrastruktury pasywnej nie są same w sobie wystarczające do zaradzenia sytuacji, krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki dotyczące współdzielenia infrastruktury aktywnej. Właściwe organy uwzględniają: a) potrzebę maksymalizacji zasięgu sieci w całej Unii, wzdłuż głównych szlaków transportowych oraz w poszczególnych obszarach geograficznych, a także możliwość znacznego zwiększenia możliwości wyboru oraz podniesienia jakości usług dla użytkowników końcowych; b) wydajne wykorzystanie widma radiowego; c) techniczną wykonalność współużytkowania lub związanych z tym warunków; d) stan konkurencji infrastrukturalnej jak i usługowej;			2) przedsiębiorca telekomunikacyjny nie zapewnia podobnego, alternatywnego dostępu, na uczciwych i rozsądnych warunkach, umożliwiającego dotarcie do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych; 3) dostęp ma być zapewniony na obszarze, na którym trudne do pokonania bariery techniczne lub ekonomiczne ograniczają, ze szkodą dla użytkowników końcowych, możliwość realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości lub świadczenie usług telekomunikacyjnych. 3. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE bierze pod uwagę potrzebę wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania infrastruktury oraz: 1) stan konkurencji infrastrukturalnej i usługowej; 2) efektywne wykorzystanie częstotliwości; 3) innowacje technologiczne; 4) techniczną możliwość współużytkowania lub związanych z tym warunków; 5) potrzebę poszerzania obszaru, na którym możliwy jest dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości, w szczególności wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych oraz na obszarach o niższej gęstości zaludnienia; 6) zwiększenie konkurencyjności w zakresie jakości i wyboru usług oferowanych użytkownikom końcowym. Art. 187. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 182 ust. 1, o dostęp telekomunikacyjny związany z obowiązkiem, o którym mowa w art. 179 ust. 1, może nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uprawnionego do tego dostępu obowiązek współużytkowania częstotliwości z przedsiębiorcą zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, na określonym obszarze geograficznym, i określić inne warunki takiego współużytkowania. 2. Prezes UKE, nakładając obowiązek współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny. 3. Do obowiązku współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 181 stosuje się odpowiednio.

	e) innowacje technologiczne; f) nadrzędną potrzebę wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania przede wszystkim infrastruktury. W przypadku rozstrzygania sporu właściwe organy mogą nałożyć na beneficjenta obowiązek dotyczący współdzielenia lub dostępu, m.in. obowiązek współdzielenia widma radiowego z operatorem infrastruktury na danym obszarze.			
Art. 61 ust. 5	5. Obowiązki i warunki nałożone zgodnie z ust. 1–4 niniejszego artykułu muszą być obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne i muszą być wdrażane zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, które nałożyły takie obowiązki i warunki oceniają wyniki obowiązywania tych obowiązków i warunków w terminie pięciu lat od przyjęcia poprzedniego środka przyjętego w stosunku do tych samych przedsiębiorstw oraz ustalają, czy w świetle zmieniających się warunków należałoby je znieść lub zmienić. Organy te informują o wynikach swojej oceny zgodnie procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.	T	Art. 176, art. 181 Pke	Art. 176. 1. Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1 oraz art. 180. 2. Prezes UKE, nakładając obowiązek dostępowy symetryczny, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny. Art. 181. 1. Prezes UKE w terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 180, wydaje z urzędu postanowienie o: 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu tej decyzji; 2) braku podstaw do przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w pkt 1. 2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje, jeżeli zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylenia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje decyzję o: 1) braku podstaw do zmiany lub uchylenia decyzji; 2) zmianie decyzji; 3) uchyleniu decyzji. 4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje kolejne postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 2, w sprawie, w której obowiązuje decyzja, o której mowa w ust. 1 lub ust. 3

				pkt 1 lub 2. Do postanowienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się ust. 2 i 3.
Art. 61 ust. 6	6. Na użytek ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowy organ regulacyjny był uprawniony do interweniowania z własnej inicjatywy, w uzasadnionych przypadkach, w celu zapewnienia przestrzegania celów polityki określonych w art. 3, zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz procedurami, o których mowa w art. 23 i 32.	T	Art. 181 Pke	Art. 181. 1. Prezes UKE w terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 180, wydaje z urzędu postanowienie o: 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu tej decyzji; 2) braku podstaw do przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w pkt 1. 2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje, jeżeli zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylenia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje decyzję o: 1) braku podstaw do zmiany lub uchylenia decyzji; 2) zmianie decyzji; 3) uchyleniu decyzji. 4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje kolejne postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 2, w sprawie, w której obowiązuje decyzja, o której mowa w ust. 1 lub ust. 3 pkt 1 lub 2. Do postanowienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się ust. 2 i 3.
Art. 61 ust. 7	7. Do dnia 21 czerwca 2020 r., aby przyczynić się do spójnego określania przez krajowe organy regulacyjne lokalizacji punktów zakończenia sieci, BEREC, po odbyciu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, przyjmie wytyczne w sprawie wspólnych podejść do określania punktu zakończenia sieci w różnych topologiach sieci. Krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają te wytyczne przy określaniu lokalizacji punktów zakończenia sieci.	N (z wyjątkiem zdania ostatniego) T (w zakresie zdania ostatniego)	Art. 4 ust. 3 Pke	Art. 4. ust. 3 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 62	Systemy dostępu warunkowego oraz inne urządzenia			

Art. 62 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by warunki określone w załączniku II część I miały zastosowanie w odniesieniu do dostępu warunkowego telewidzów i radiosłuchaczy w Unii do cyfrowych usług telewizyjnych i radiowych, niezależnie od sposobu transmisji.	T	Art. 407 ust. 1 i art. 409 ust. 1-3	Art. 407. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego oferuje nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodery zainstalowanych w sieciach lub u abonentów. Art. 409. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej na równych i niedyskryminujących warunkach. 2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać ani zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1: 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego, 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego – z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych. 3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170).
Art. 62 ust. 2	2. Jeżeli w wyniku dokonanej analizy rynku, przeprowadzonej zgodnie z art. 67 ust. 1 krajowy organ regulacyjny ustali, że jedno lub kilka przedsiębiorstw nie posiada znaczącej pozycji rynkowej na rynku właściwym, może zmienić albo znieść warunki w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 oraz 32, jednakże wyłącznie w zakresie: a) w jakim taka zmiana lub zniesienie nie naruszyłyby dostępu użytkowników końcowych do programów, kanałów oraz usług radiowych i telewizyjnych określonych zgodnie z art. 114; oraz	T	Art. 408 Pke	Art. 408. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 198, Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek, o którym mowa w art. 407 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, o ile uchylenie tego obowiązku nie naruszy: 1) dostępu użytkowników końcowych do programów radiofonicznych i telewizyjnych, wynikającego z nałożonego obowiązku transmisji obowiązkowej; 2) skutecznej konkurencji na rynku detalicznych usług telewizji cyfrowej i na rynku detalicznych usług radiofonii cyfrowej oraz na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego i rynku powiązanych zasobów.

	b) w jakim taka zmiana lub zniesienie nie naruszyłyby perspektyw efektywnej konkurencji na rynkach dla: (i) detalicznych cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych; oraz (ii) systemów dostępu warunkowego i innych urządzeń towarzyszących. Strony, których dotyczy zmiana lub zniesienie danych warunków, powiadamia się o tym z odpowiednim wyprzedzeniem.			
Art. 62 ust. 3	3. Warunki stosowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostają bez uszczerbku dla przysługujących państwom członkowskim uprawnień w zakresie nakładania obowiązków w związku z aspektami prezentacyjnymi elektronicznych przewodników po programach oraz podobnych środków prezentacji i nawigacji.	N		
Art. 62 ust. 4	4. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zezwolić swoim krajowym organom regulacyjnym, możliwie najszybciej po dniu 20 grudnia 2018 r., a następnie regularnie w określonych odstępach czasu, zezwolić na dokonanie przeglądu warunków stosowanych zgodnie z niniejszym artykułem, poprzez przeprowadzenie analizy rynku zgodnie z art. 67 ust. 1 celem określenia, czy należy utrzymać w mocy, zmienić albo znieść stosowane warunki.	N		
Art. 63	Przedsiębiorstwa posiadające znaczącą pozycję rynkową			
Art. 63 ust. 1	1. Jeżeli przepisy niniejszej dyrektywy nakładają na krajowe organy regulacyjne obowiązek ustalenia, czy przedsiębiorstwa posiadają znaczącą pozycję rynkową, zgodnie z procedurą określoną w art. 67, stosuje się przepisy ust. 2 niniejszego artykułu.	N		

Art. 63 ust. 2	2. Uznaje się, że przedsiębiorstwo posiada znaczącą pozycję rynkową, jeżeli samodzielnie lub wspólnie z innymi ma pozycję równoważną pozycji dominującej, mianowicie tak silną pozycję ekonomiczną, że zapewnia mu ona możliwość postępowania według swojego uznania, nie bacząc na innych konkurentów, klientów i, ostatecznie, konsumentów. Oceniając, czy co najmniej dwa przedsiębiorstwa posiadają dominującą pozycję na rynku, krajowe organy regulacyjne w szczególności postępują zgodnie z przepisami prawa Unii i uwzględniają w jak największym stopniu wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej, publikowane przez Komisję zgodnie z art. 64.	T	Art. 207, art. 200 ust. 1 pkt 2, art. 4 ust. 1 i 2 Pke	Art. 207. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zajmuje znaczącą pozycję rynkową, jeżeli na rynku właściwym samodzielnie posiada pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej. 2. Dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmuje kolektywną pozycję znaczącą, jeżeli nawet przy braku powiązań organizacyjnych lub innych związków między nimi posiadają na rynku właściwym pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej. Art. 200. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: (...) 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą; Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu. 2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.
Art. 63 ust. 3	3. Jeżeli przedsiębiorstwo ma znaczącą pozycję na określonym rynku, może także być ono wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na rynku blisko z tym rynkiem związanym, w przypadku gdy powiązania między obydwoma rynkami pozwalają na przeniesienie pozycji rynkowej z określonego rynku na ściśle powiązany rynek, tym samym zwiększając pozycję rynkową danego przedsiębiorstwa. Dlatego też na podstawie art. 69, 70, 71 i 74 na ściśle powiązonym rynku można zastosować środki	T	Art. 208 Pke	Art. 208. 1. Przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej zajmującego znaczącą pozycję na rynku właściwym można uznać za zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym, jeżeli powiązania pomiędzy tymi rynkami są tego rodzaju, że umożliwiają przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany), wzmacniając pozycję tego przedsiębiorcy. 2. W celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, może nałożyć na rynku powiązanym na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 214–216, art. 217 ust. 1 oraz w art. 221.

	naprawcze, które mają na celu uniemożliwienie takiego przeniesienia.			
Art. 64	Procedura określania i definiowania rynków			
Art. 64 ust. 1	1. Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, w tym konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja przyjmuje zalecenie w sprawie właściwych rynków produktów i usług („zalecenie”). Zalecenie określa te rynki produktów i usług sektora łączności elektronicznej, których cechy mogą uzasadnić nałożenie wymogów regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie, bez uszczerbku dla rynków, które mogą zostać zdefiniowane w szczególnych przypadkach na podstawie przepisów prawa konkurencji. Komisja definiuje rynki zgodnie z zasadami prawa konkurencji. Komisja uwzględnia rynki produktów i usług w zaleceniu, jeżeli – w wyniku obserwacji ogólnych tendencji w Unii – stwierdzi, że każde z trzech kryteriów wymienionych w art. 67 ust. 1 jest spełnione. Komisja dokonuje przeglądu zalecenia do dnia 21 grudnia 2020 r. i następnie regularnie po tym dniu.	N		
Art. 64 ust. 2	2. Po przeprowadzeniu konsultacji z BEREC Komisja publikuje wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej (zwane dalej „wytycznymi w sprawie znaczącej pozycji rynkowej”), które muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami prawa konkurencji. Wytyczne w sprawie znaczącej pozycji rynkowej zawierają wskazówki dla krajowych organów regulacyjnych dotyczące zastosowania koncepcji znaczącej pozycji rynkowej w konkretnym kontekście regulacji	N		

	ex ante rynków łączności elektronicznej przy uwzględnieniu trzech kryteriów wymienionych w art. 67 ust. 1.			
Art. 64 ust. 3	3. Uwzględniając w jak największym stopniu treść zalecenia oraz wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej, krajowe organy regulacyjne definiują – zgodnie z zasadami prawa konkurencji – rynki właściwe stosownie do okoliczności krajowych, a w szczególności właściwe rynki geograficzne na swoim terytorium, przy uwzględnieniu między innymi stopnia konkurencji w zakresie infrastruktury na tych obszarach. W stosownych przypadkach krajowe organy regulacyjne uwzględniają również wyniki analizy geograficznej przeprowadzonej zgodnie z art. 22 ust. 1. Organy te postępują zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 i 32, zanim zdefiniują rynki różne od tych, które zdefiniowano w zaleceniu.	T	Art. 201 ust. 1 pkt 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 30 ust. 1 pkt 7, art. 35 ust. 1 Pke	Art. 200. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”; Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: (...) 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, (...) – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREK i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu. 2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady

				(UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.
Art. 65	Procedura określania rynków ponadnarodowych			
Art. 65 ust. 1	1. Jeżeli Komisja lub przynajmniej dwa krajowe organy regulacyjne wystąpią z uzasadnionym wnioskiem zawierającym stosowne dowody, BEREC przeprowadza analizę potencjalnego rynku ponadnarodowego. Po przeprowadzeniu konsultacji i uwzględnieniu w jak największym stopniu analizy przeprowadzonej przez BEREC, Komisja może przyjąć decyzje określające rynki ponadnarodowe zgodnie z zasadami prawa konkurencji oraz z uwzględnieniem w jak największym stopniu zalecenia i wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej przyjętych zgodnie z art. 64.	T (w zakresie uprawnień krajowego organu regulacyjnego)	art. 199 ust. 1 Pke	Art. 199. 1. Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego wystąpić do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy potencjalnego rynku ponadnarodowego obejmującego Unię Europejską lub znaczną jej część i znajdującego się w więcej niż jednym państwie członkowskim.
Art. 65 ust. 2	2. W przypadku rynków ponadnarodowych określonych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu dane krajowe organy regulacyjne wspólnie przeprowadzają analizę rynku, mając przede wszystkim na uwadze treść wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej, a następnie, działając wspólnie, podejmują decyzję dotyczącą nałożenia, utrzymania, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 67 ust. 4. Zainteresowane krajowe organy regulacyjne wspólnie zgłaszają Komisji swoje planowane środki dotyczące analizy rynku oraz wszelkich obowiązków regulacyjnych na podstawie art. 32 i 33. Co najmniej dwa krajowe organy regulacyjne mogą również wspólnie zgłosić swoje planowane środki dotyczące analizy rynku i wszelkich obowiązków regulacyjnych	T	Art. 199 ust. 2-4 Pke	Art. 199 ust. 2-4 2. W przypadku rynku właściwego określonego w decyzji Komisji Europejskiej jako rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, jego analizę. 3. Prezes UKE wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłasza Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 200 ust. 1. 4. W przypadku rynku właściwego niebędącego rynkiem ponadnarodowym Prezes UKE może wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłosić Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 200 ust. 1, o ile uzna wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, że warunki rynkowe występujące na obszarze tych państw są wystarczająco jednorodne.

	w przypadku niewystępowania rynków ponadnarodowych, jeżeli uznają, że warunki rynkowe w ich jurysdykcjach są wystarczająco jednorodne.			
Art. 66	Procedura identyfikacji popytu ponadnarodowego			
Art. 66 ust. 1	1. BEREC przeprowadza analizę popytu ponadnarodowego wśród użytkowników końcowych na produkty i usługi, które są oferowane na terenie Unii na rynku lub rynkach wymienionych w zaleceniu, jeżeli wpłynie do niego od Komisji lub od przynajmniej dwóch zainteresowanych krajowych organów regulacyjnych uzasadniony wniosek zawierający stosowne dowody wskazujące na konieczność rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem. BEREC może również przeprowadzić taką analizę, jeżeli wpłynie do niego od uczestnika rynku uzasadniony wniosek zawierający stosowne dowody i BEREC uzna, że istnieje konieczność rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem. Analiza BEREC pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich ustaleń stwierdzających istnienie rynków ponadnarodowych zgodnie z art. 65 ust. 1 oraz wszelkich ustaleń stwierdzających istnienie krajowych lub regionalnych rynków geograficznych, dokonanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 64 ust. 3. Ta analiza popytu ponadnarodowego wśród użytkowników końcowych może obejmować produkty i usługi, które są oferowane na rynkach produktów lub usług, które krajowy organ regulacyjny lub większa liczba tych organów – uwzględniając uwarunkowania krajowe – określiły w różny sposób, pod warunkiem że tymi produktami i usługami	T (w zakresie uprawnień krajowego organu regulacyjnego do złożenia wniosku)	Art. 199 ust. 5 Pke	Art. 199 ust. 5 5. W przypadku konieczności rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem na produkty lub usługi komunikacji elektronicznej Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego złożyć do BEREC uzasadniony wniosek o przeprowadzenie analizy popytu ponadnarodowego na te produkty lub usługi wśród użytkowników końcowych.

	można zastąpić produkty i usługi oferowane na jednym z rynków wymienionych w zaleceniu.			
Art. 66 ust. 2	2. Jeżeli BEREC stwierdzi, że popyt ponadnarodowy wśród użytkowników końcowych istnieje, jest znaczny i nie jest w wystarczającym stopniu zaspokajany przez produkty dostarczane lub usługi świadczone na zasadach komercyjnych lub w trybie regulowanym, BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wydaje wytyczne dotyczące wspólnych podejść, które krajowe organy regulacyjne powinny stosować, aby zaspokoić stwierdzony popyt ponadnarodowy, w tym, w stosownych przypadkach, przy wprowadzaniu przez nie środków naprawczych zgodnie z art. 68. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu te wytyczne przy wykonywaniu swoich zadań regulacyjnych w swojej jurysdykcji. Wytyczne te mogą stanowić podstawę interoperacyjności produktów hurtowego dostępu w całej Unii i mogą zawierać wskazówki dotyczące harmonizacji specyfikacji technicznych produktów hurtowego dostępu zdolnych zaspokoić ten stwierdzony popyt ponadnarodowy.	N (T - w zakresie uwzględniania przez krajowe organy regulacyjne wytycznych BEREC)	Art. 4 ust. 3 Pke	Art. 4 ust. 3 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 67	Procedura analizy rynku			
Art. 67 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne ustalają, czy rynek właściwy określony zgodnie z art. 64 ust. 3 jest tego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie zapewniają, aby analizę przeprowadzano w stosownych przypadkach we współpracy z krajowymi organami ds. konkurencji. Krajowe organy regulacyjne	T	Art. 4 ust. 1 i 2, art. 30 pkt 7 i 8, art. 31 ust. 2, art. 35 ust. 1, art.	Art. 198. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie produktów lub usług komunikacji elektronicznej. Art. 200. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie

	uwzględniają w jak największym stopniu wytyczne w sprawie znaczącej pozycji rynkowej oraz, przeprowadzając taką analizę, postępują zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 i 32.		419 ust. 1 pkt 15, art. 200 ust. 1, art. 198 Pke	produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”; 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą; 3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych; 4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku. Art. 30. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: (...) 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, (...) - przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. Art. 31 ust. 2 2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.

	Rynek może być tego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące trzy kryteria: a) występują trudne do przewyciężenia i niemające przejściowego charakteru bariery strukturalne lub prawno-regulacyjne w dostępie do rynku; b) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, przy uwzględnieniu stanu konkurencji opartej na infrastrukturze i innych źródeł konkurencji stanowiących przyczynę istnienia barier w dostępie do rynku; c) same przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio zaradzić stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny przeprowadza analizę rynku, który uwzględniono w zaleceniu, kryteria	T	Art. 200 ust. 2 i 3 Pke	Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu. 2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko. Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków; Art. 200 2. Rynek właściwy może podlegać regulacji, gdy spełnione są łącznie następujące kryteria: 1) występują trudne do przewyciężenia i niemające przejściowego charakteru bariery prawne lub ekonomiczne w dostępie do rynku; 2) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, mając na uwadze stan konkurencji, w tym w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;

	określone w akapicie drugim lit. a), b) i c) uznaje za spełnione, chyba że ten krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że jedno lub kilka spośród tych kryteriów nie jest spełnionych w konkretnych okolicznościach krajowych.			3) przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio przeciwdziałać stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku. 3. Kryteria, o których mowa w ust. 2, uznaje się za spełnione w przypadku rynku właściwego wskazanego w zaleceniu Komisji Europejskiej. Prezes UKE może jednak w decyzji, o której mowa w art. 202, stwierdzić, że co najmniej jedno kryterium wskazane w ust. 2 nie jest spełnione.
Art. 67 ust. 2	2. Przeprowadzając analizę wymaganą na podstawie ust. 1, krajowy organ regulacyjny analizuje rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku regulacji wprowadzonej na podstawie niniejszego artykułu na rynku właściwym, z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów: a) zmian sytuacji rynkowej mających wpływ na prawdopodobieństwo tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji; b) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, na poziomie hurtowym i detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci łączności elektronicznej, usługi łączności elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub rozwiązań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego; c) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub powiązany rynek detaliczny (powiązane rynki detaliczne) w danym okresie, w tym	T	Art. 201 Pke	Art. 201. Przeprowadzając analizę, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE bada rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku nałożonych obowiązków regulacyjnych na rynku właściwym, z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów: 1) zmian sytuacji rynkowej mających wpływ na prawdopodobieństwo tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji; 2) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, na poziomie hurtowym i detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub rozwiązań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego; 3) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub detaliczny rynek powiązany w danym okresie, w tym obowiązków, o których mowa w art. 169 ust. 1, art. 173 ust. 1, art. 174 ust. 1, art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1 i art. 180 ust. 1; 4) obowiązków regulacyjnych nałożonych na innych rynkach właściwych.

	m.in. obowiązków nałożonych zgodnie z art. 44, 60 i 61; d) obowiązki nałożone na innych rynkach właściwych na podstawie niniejszego artykułu.			
Art. 67 ust. 3	3. Jeżeli krajowy organ regulacyjny ustali, że rynek właściwy nie jest takiego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, lub w przypadku niespełnienia warunków określonych w ust. 4 niniejszego artykułu, nie nakłada ani nie utrzymuje żadnych szczegółowych obowiązków regulacyjnych zgodnie z art. 68. W przypadku gdy istnieją już sektorowe obowiązki regulacyjne nałożone zgodnie z art. 68, krajowy organ regulacyjny uchyła te obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa na tym rynku właściwym. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby stronom, na które takie uchylenie obowiązków będzie miało wpływ, zapewniono odpowiedni okres uchylenia, określony na podstawie wyważenia konieczności zapewnienia stabilnego procesu transformacji beneficjentom tych obowiązków i użytkownikom końcowym oraz możliwości wyboru dla użytkowników końcowych, oraz aby regulacja nie trwała dłużej, niż jest to konieczne. Określając taki okres uchylenia, krajowe organy regulacyjne mogą ustalić specjalne warunki i okresy uchylenia w odniesieniu do istniejących umów w sprawie dostępu.	T	Art. 202, art. 206 Pke	Art. 202. 1. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 200 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym nie występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której: 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 200 ust. 1 pkt 1; 2) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja; 3) uchyła nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli na tym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję. 2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa odpowiedni termin uchylenia obowiązków regulacyjnych, uwzględniający sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić szczegółowe warunki i termin uchylenia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie. Art. 206. 1. Jeżeli przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 203, na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję, Prezes UKE, w drodze decyzji, określa termin uchylenia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług. 2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, może określić szczegółowe warunki i termin uchylenia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie. 3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 67 ust. 4	4. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ustali, że na rynku właściwym uzasadnione jest nałożenie obowiązków regulacyjnych zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, wskazuje on przedsiębiorstwa, które samodzielnie lub wspólnie z innymi posiadają znaczącą pozycję na tym właściwym rynku, zgodnie z art. 63. Krajowy organ regulacyjny nakłada na takie przedsiębiorstwa odpowiednie szczególne obowiązki regulacyjne zgodnie z art. 68 lub utrzymuje lub zmienia już istniejące obowiązki, jeżeli uzna, że w przypadku braku tych obowiązków rezultatem dla użytkowników końcowych nie byłaby skuteczna konkurencja.	T	Art. 203 Pke	Art. 203. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 200 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której: 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 200 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 412 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.
Art. 67 ust. 5	5. Środki podjęte zgodnie z ust. 3 i 4 niniejszego artykułu podlegają procedurom, o których mowa w art. 23 i 32. Krajowe organy regulacyjne przeprowadzają analizę rynku właściwego i powiadamiają o odpowiednim planowanym środku zgodnie z art. 32: a) w terminie pięciu lat od przyjęcia poprzedniego środka, jeżeli krajowy organ regulacyjny określił rynek właściwy i ustalił, które przedsiębiorstwa mają znaczącą pozycję rynkową; ten pięcioletni termin może być wydłużony w drodze wyjątku maksymalnie o rok, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny powiadomił Komisję o planowanym wydłużeniu tego terminu, wraz z uzasadnieniem, nie później niż na cztery miesiące przed upływem tego pięcioletniego terminu,	T	Art. 198 ust. 2-4 Pke	Art. 198 ust. 2-4 2. Prezes UKE, nie później niż w terminie 5 lat od podjęcia poprzedniego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 3 lub 4, dotyczącego danego rynku właściwego, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 200 ust. 1. 3. Prezes UKE w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji Europejskiej, nie później niż w terminie 3 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia Komisji Europejskiej, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 200 ust. 1. 4. Prezes UKE w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Komisji Europejskiej, nie później niż na 4 miesiące przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o przedłużenie tego terminu, o maksymalnie 1 rok. W przypadku niezgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu w ciągu miesiąca od wystąpienia z wnioskiem przez Prezesa UKE termin ulega przedłużeniu zgodnie z wnioskiem.

	a Komisja w ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia nie wyraziła sprzeciwu; b) w przypadku rynków niezgłoszonych uprzednio Komisji – w terminie trzech lat od przyjęcia zmienionego zalecenia w sprawie rynków właściwych; lub c) w przypadku państw członkowskich, które niedawno przystąpiły do Unii – w terminie trzech lat od ich przystąpienia.			
Art. 67 ust. 6	6. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny w terminie określonym w ust. 5 niniejszego artykułu stwierdzi, że nie może ukończyć lub że nie zakończył analizy rynku właściwego określonego w zaleceniu, BEREC pomaga mu, na wniosek, zakończyć analizę konkretnego rynku i szczególnych obowiązków, które mają zostać nałożone. Po uzyskaniu takiej pomocy krajowy organ regulacyjny, którego to dotyczy, powiadamia Komisję o planowanym środku zgodnie z art. 32 w ciągu sześciu miesięcy od upływu terminu określonego w ust. 5 niniejszego artykułu.	T	Art. 209 Pke	Art. 209. 1. Prezes UKE, w przypadku niedotrzymania terminów, o których mowa w art. 198 ust. 2–4, może wystąpić do BEREC z wnioskiem o konsultację w sprawie analizy wskazanego rynku i utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku. 2. Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską o projektowanym rozstrzygnięciu w ciągu 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC.
Art. 68	Nakładanie, zmiana albo uchylenie obowiązków			
Art. 68 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne były upoważnione do nakładania obowiązków, określonych w art. 69–74 oraz 76–81.	T	Dział IV, rozdział I Analiza rynków i nakładanie obowiązków	DZIAŁ IV. REGULOWANIE RYNKU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ ROZDZIAŁ 1 Analiza rynków i nakładanie obowiązków regulacyjnych Art. 200 ust. 4 4. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 220 ust. 2, art. 221, art. 223, art. 225 lub art. 236.

			ków regulacyjnych, art. 200 ust. 4, art. 203, art. 211, art. 212 ust. 1, art. 214-216, art. 217, art. 220 ust. 2, art. 221 ust. 1, art. 225 ust. 1, art. 231 ust. 1-6 Pke	Art. 203. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 200 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której: 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 200 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 412 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków. Art. 211. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych. Art. 212. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych. Art. 214. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji

				elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje. 2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa. Art. 215. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat. 2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji. 3. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji realizowania obowiązków, o których mowa w ust. 1, art. 214 i art. 221. 4. Informacje, o których mowa w ust. 3, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE. Art. 216. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 258–263.

				2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z instrukcją zatwierdzoną przez Prezesa UKE. Art. 217. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek: 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 260, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE – umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. 2. Prezes UKE w decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wskazuje sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 218 ust. 5. 3. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat.

				4. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w sytuacji gdy: 1) na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz gdy na powyższych rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub 2) w wytycznych, wspólnych stanowiskach lub zaleceniach Komisja Europejska lub BEREC wskażą metodę ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, inną od tych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jako najbardziej odpowiednią dla rynku właściwego, na którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zajmuje znaczącą pozycję rynkową. 5. Prezes UKE przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia: 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej lub 2) koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej. 6. Jeżeli Prezes UKE nie może zastosować przepisu ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych. 7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej dokonał inwestycji w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, i zapewnił skuteczny i niedyskryminujący dostęp telekomunikacyjny do takiej sieci na warunkach konkurencyjnych oraz istnieje konkurencja cenowa na rynku detalicznym odpowiadającym rynkowi hurtowemu, na którym świadczy usługi ten przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może nie nakładać obowiązków regulacyjnych, o których mowa w ust. 1, lub może je uchylić. Art. 220. 2. W przypadku niewydania aktu delegowanego na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, na przedsiębiorcę

				komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń głosowych w określonej wysokości. Art. 221. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 214, lub wraz z tym obowiązkiem - obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji. Art. 225. 1. Jeżeli nałożone uprzednio obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1 i art. 221, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo”, obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, działającą niezależnie jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych. Art. 231. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, polegającej na: 1) trwałym wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej, 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami umożliwiającymi świadczenie usług o wyższych parametrach jakościowych, 3) trwałym wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej – nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.

				2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury: 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, 2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa art. 232 ust. 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a – przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.
Art. 68 ust. 2	2. Jeżeli w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 67 dane przedsiębiorstwo zostało wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na danym rynku, krajowe organy regulacyjne nakładają, stosownie do przypadku dowolne spośród obowiązków wymienionych w art. 69–74 i art. 76 i 80. Zgodnie z zasadą proporcjonalności krajowy organ regulacyjny wybiera najmniej interwencyjny sposób podejścia do problemów zidentyfikowanych w analizie rynku.	T	art. 200 ust. 4, art. 203 Pke	Art. 200 ust. 4 4. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 220 ust. 2, art. 221, art. 223, art. 225 lub art. 236. Art. 203. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 201 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której: 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 200 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 412 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.

Art. 68 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne nakładają obowiązki określone w art. 69–74 i art. 76, i 80 wyłącznie na przedsiębiorstwa, które zostały wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Bez uszczerbku dla: a) art. 61 i 62; b) art. 44 oraz 17 niniejszej dyrektywy, warunku nr 7 w części D załącznika I, stosowanego na mocy art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy, oraz art. 97 i 106 niniejszej dyrektywy, a także stosownych przepisów dyrektywy 2002/58/WE, które nakładają obowiązki na przedsiębiorstwa inne niż te, które zostały wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową; lub c) zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć na przedsiębiorstwa wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową obowiązki w odniesieniu do dostępu lub wzajemnych połączeń inne niż ustanowione w art. 69–74 i art. 76 i 80, przedstawia on odpowiedni wniosek Komisji. Komisja w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC, podejmuje decyzję zezwalającą krajowemu organowi regulacyjnemu na podjęcie takich środków lub uniemożliwiających mu ich podjęcie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 118 ust. 3.	T	Art. 203, art. 223, art. 224 Pke	Art. 203. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 200 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której: 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 200 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 412 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchYLENIE tych obowiązków. Art. 223. W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej inne niż wymienione w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1 i art. 221 obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego. Art. 224. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 223, innych niż przewidziane w art. 220 ust. 2 lub art. 225 Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem. 2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązki, o których mowa w art. 223.

Art. 68 ust. 4	4. Obowiązki nałożone zgodnie z niniejszym artykułem muszą: a) opierać się na charakterze problemu stwierdzonego przez krajowy organ regulacyjny w jego analizie rynku, w stosownych przypadkach uwzględniając identyfikację popytu ponadnarodowego na podstawie art. 66; b) być proporcjonalne z uwzględnieniem, w miarę możliwości, kosztów i korzyści; c) być uzasadnione w świetle celów określonych w art. 3; oraz d) zostać nałożone po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z art. 23 i 32.	T	Art. 30 ust. 1, art. 35, art. 203, art. 224 Pke	Art. 203. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 200 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której: 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 200 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 412 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchYLENIE tych obowiązków. Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 174 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 i art. 180, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 181 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 181 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 188, 6) załatwianych w drodze decyzji, o której mowa w art. 192 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 218 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 222 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 234, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 240,

				13) decyzji wydawanej na podstawie art. 262 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. 2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione. Art. 224. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 223, innych niż przewidziane w art. 220 ust. 2 lub art. 225 Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem. 2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązki, o których mowa w art. 223.
Art. 68 ust. 5	5. W związku z koniecznością przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy tiret trzecie niniejszego artykułu krajowe organy regulacyjne zawiadamiają Komisję o podjętych przez nie decyzjach w kwestii nakładania, zmiany lub uchylecia obowiązków dotyczących przedsiębiorstw, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 32.	T	Art. 30 ust. 1, art. 35 Pke	Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 174 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 i art. 180, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 181 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 181 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 188, 6) załatwianych w drodze decyzji, o której mowa w art. 192 ust. 1,

				7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 218 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 222 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 234, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 240, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 262 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREK i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. 2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.
Art. 68 ust. 6	6. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają wpływ najnowszych zmian sytuacji rynkowej, dotyczących m.in. umów handlowych, w tym umów wspólninwestycji, mających wpływ na dynamikę konkurencji. Jeżeli te zmiany nie są na tyle istotne, aby wymagały nowej analizy rynku zgodnie	T	Art. 30, art. 35, art. 210 Pke	Art. 210. 1. W przypadku zmiany sytuacji rynkowej związanej w szczególności z zawarciem lub rozwiązaniem umów handlowych, w tym umów w zakresie wspólninwestowania, mających wpływ na konkurencję na rynku telekomunikacyjnym, nieuzasadniającej przeprowadzenia nowej analizy rynku, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie dokonuje oceny w zakresie konieczności dokonania przeglądu nałożonych obowiązków regulacyjnych.

	z art. 67, krajowy organ regulacyjny ocenia bezzwłocznie, czy należy dokonać przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwa uznane za posiadające znaczącą pozycję rynkową i zmienić poprzednią decyzję, w tym przez uchylenie obowiązków lub nałożenie nowych obowiązków, aby zapewnić, by te obowiązki nadal spełniały warunki określone w ust. 4 niniejszego artykułu. Tak zmienione obowiązki mogą zostać nałożone tylko po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z art. 23 i 32.			2. Prezes UKE, po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w art. 203, przez: 1) nałożenie lub zmianę obowiązków regulacyjnych, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 412 ust. 2, lub 2) uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych, jeżeli warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków. Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 174 ust. 1, 2) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 i art. 180, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 181 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 181 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 188, 6) załatwianych w drodze decyzji, o której mowa w art. 192 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylenia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylenia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 218 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 222 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 234, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 240, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 262 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. 2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.

				Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. 2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.
Art. 69	Obowiązek przejrzystości			
Art. 69 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne mogą, zgodnie z art. 68, nałożyć obowiązek przejrzystości w odniesieniu do wzajemnych połączeń lub dostępu, wymagając od przedsiębiorstw podania do publicznej wiadomości określonych informacji, na przykład informacji księgowych, cen, specyfikacji technicznych, danych o sieci i ich spodziewanych zmian a także warunków dostępu i użytkowania, w tym również wszelkich warunków zmieniających dostęp do usług i aplikacji lub korzystanie z nich, w szczególności w odniesieniu do odejścia od dotychczasowej infrastruktury, jeżeli państwa członkowskie dopuszczają takie warunki zgodnie z prawem Unii.	T	Art. 215 Pke	Art. 215. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat. 2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji. 3. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji realizowania obowiązków, o których mowa w ust. 1, art. 214 i art. 221. 4. Informacje, o których mowa w ust. 3, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art. 69 ust. 2	2. W szczególności, jeżeli dane przedsiębiorstwo podlega obowiązkowi niedyskryminacji, krajowe organy regulacyjne mogą zobowiązać to przedsiębiorstwo do opublikowania oferty ramowej, która będzie wystarczająco szczegółowa, aby zapewnić, by	T	Art. 221, art. 222 Pke	Art. 221. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 214, lub wraz z tym obowiązkiem – obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym

	przedsiębiorstwa nie były zmuszane do płacenia za urządzenia, które nie są niezbędne dla świadczenia danej usługi. Oferta ta musi zawierać opis istotnych ofert podzielonych na różne elementy w zależności od potrzeb rynku oraz warunki, w tym te dotyczące cen. Krajowe organy regulacyjne są uprawnione między innymi do wprowadzenia zmian do oferty ramowej celem realizacji obowiązków nałożonych na mocy niniejszej dyrektywy.		terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji. 2. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna określać warunki i zasady współpracy z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego w taki sposób, aby przedsiębiorca korzystający z dostępu telekomunikacyjnego nie był zobowiązany do korzystania z zasobów, które nie są konieczne do korzystania z tego dostępu. 3. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna składać się z wyodrębnionych pakietów, które będą zawierać odpowiednie, ze względu na wykonywaną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działalność telekomunikacyjną, elementy dostępu. Art. 222. 1. Prezes UKE zatwierdza, w drodze decyzji, projekt oferty ramowej lub jej zmiany, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej, albo odmawia zatwierdzenia zmiany, albo zmienia przedłożony projekt oferty ramowej lub jej zmiany i go zatwierdza, a w przypadku nieprzedstawienia projektu oferty ramowej lub jej zmiany w terminie – samodzielnie ustala ofertę ramową lub jej zmianę w całości lub w części. 2. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes UKE może, z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uprawnionego do dostępu telekomunikacyjnego, zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części. 3. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zobowiązany do przedłożenia oferty ramowej może przedłożyć Prezesowi UKE projekt zmiany takiej oferty w celu jej zatwierdzenia. 4. Wraz z przedstawieniem do zatwierdzenia projektu oferty ramowej lub jej zmiany przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje informacje i dokumenty wykazujące zgodność oferty ramowej z wymogami prawa i obowiązkami regulacyjnymi. 5. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia ofertę ramową, o której mowa w ust. 1, lub jej zmianę wraz z ujednoliconym tekstem oferty ramowej na stronie podmiotowej BIP UKE. 6. W przypadku uchylecia obowiązku stosowania oferty ramowej umowy zawarte na podstawie oferty ramowej na czas nieokreślony mogą być rozwiązywane lub zmienione nie wcześniej niż po upływie 90 dni od dnia, w

	uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC w sprawie minimalnych kryteriów dotyczących oferty ramowej, zapewniają, aby określone zostały kluczowe wskaźniki efektywności, w stosownym przypadku, i odnośne poziomy usług, oraz ściśle monitorują je i zapewniają zgodność z nimi. Ponadto krajowe organy regulacyjne mogą w razie konieczności określić wcześniej odnośne sankcje finansowe zgodnie z prawem unijnym i krajowym.		ust. 1, art. 444 ust. 1 pkt 25 Pke	Art. 222 ust. 5 5. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia ofertę ramową, o której mowa w ust. 1, lub jej zmianę wraz z ujednoliconym tekstem oferty ramowej na stronie podmiotowej BIP UKE. Art. 421. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Art. 444 ust. 1 pkt 25 1. Kto: (...) 25) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,
Art. 70	Obowiązek niedyskryminacji			
Art. 70 ust. 1	1. W odniesieniu do wzajemnych połączeń lub dostępu krajowy organ regulacyjny może nałożyć, zgodnie z art. 68, obowiązek niedyskryminacji.	T	Art. 214 Pke	Art. 214. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje. 2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa.

Art. 70 ust. 2	2. Obowiązek niedyskryminacji zapewnia w szczególności, aby przedsiębiorstwa stosowały podobne wymogi w podobnych okolicznościach w stosunku do innych podmiotów świadczących podobne usługi oraz świadczyły tym innym przedsiębiorstwom usługi i udostępniały informacje na takich samych warunkach i o tej samej jakości jak te, które zapewniają na potrzeby własnych usług lub usług świadczonych przez swoje jednostki zależne lub partnerów. Krajowe organy regulacyjne – aby zapewnić równorzędność dostępu – mogą na to przedsiębiorstwo nałożyć obowiązek dostarczenia produktów i usług dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, w tym samemu sobie, według tego samego harmonogramu, na tych samych warunkach, w tym dotyczących ceny i poziomów usług, oraz za pomocą tych samych systemów i procesów.	T	Art. 214 Pke	Art. 214. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje. 2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa.
Art. 71	Obowiązki związane z rozdzielną księgową			
Art. 71 ust. 1	1. Krajowy organ regulacyjny może, zgodnie z art. 68, nałożyć w odniesieniu do niektórych rodzajów działalności związanej z wzajemnymi połączeniami lub dostępem obowiązek rozdzielną księgową. W szczególności krajowy organ regulacyjny może zobowiązać przedsiębiorstwo zintegrowane wertykalnie do ujawnienia hurtowych cen swoich usług oraz swoich wewnętrznych cen transferowych między innymi po to, aby zapewnić wykonanie obowiązku niedyskryminacji przewidzianego w art. 70 lub, w razie potrzeby, aby zapobiec nieuczciwemu subsydiowaniu skrośnemu. Krajowe organy regulacyjne mogą określić format oraz metodologię księgową, jakie mają być stosowane.		Art. 2 pkt 13 i 48, art. 216, art. 258, art. 259 ust. 1, art. 260 Pke	Art. 2 13) instrukcja – opracowaną przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej szczegółową instrukcję w zakresie prowadzonej przez niego rachunkowości regulacyjnej, zawierającą opis przyjętych w jego przedsiębiorstwie sposobów wyodrębnienia aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym; 48) rachunkowość regulacyjna – szczególny, w stosunku do rachunkowości prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. 619), rodzaj rachunkowości prowadzonej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w odniesieniu do jego działalności w zakresie świadczenia dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, zgodnie z instrukcją na dany rok obrotowy zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej; Art. 216. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę

				komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 258–263. 2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z instrukcją zatwierdzoną przez Prezesa UKE. Art. 258. 1. Celem rachunkowości regulacyjnej jest wyodrębnienie i przypisanie aktywów, pasywów, przychodów i kosztów przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub działalności w zakresie usług na rynku detalicznym, tak jakby każdy rodzaj działalności był świadczony przez innego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, a także ustalenie przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów. 2. Rachunkowość regulacyjną prowadzi się w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych między poszczególnymi rodzajami działalności, o których mowa w ust. 1 Art. 259. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 216 lub art. 236 ust. 3 pkt 3 lit. a. Art. 260. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 258 ust. 1, 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych, 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów, 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE:

				a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, b) wyników kalkulacji kosztów – mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.
Art. 71 ust. 2	2. Nie naruszając art. 20, krajowe organy regulacyjne mogą, celem ułatwienia weryfikacji wykonywania obowiązku przejrzystości i niedyskryminacji, zobowiązać przedsiębiorstwa do dostarczenia im na ich żądanie dokumentów księgowych, w tym danych dotyczących przychodów uzyskiwanych od osób trzecich. Krajowe organy regulacyjne mogą publikować te informacje w takim zakresie, w jakim przyczynia się to do ustanowienia otwartego i konkurencyjnego rynku, mając na uwadze przestrzeganie przepisów prawa unijnego i krajowego w zakresie tajemnicy handlowej.		Art. 260, art. 261, art. 262 ust. 2–10, art. 263 ust. 1 Pke	Art. 260. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 258 ust. 1, 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych, 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów, 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE: a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, b) wyników kalkulacji kosztów – mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których

				nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców. Art. 261. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Art. 262 2. Prezes UKE uzgadnia projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 150 dni od dnia przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu Prezesowi UKE. 3. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 90 dni od dnia zakończenia uzgodnień, o których mowa w ust. 2. 4. Prezes UKE, w ramach procedury uzgadniania i zatwierdzania projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów, może wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do dokonania zmian, uzupełnienia informacji zawartych w projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów lub do przedłożenia wyjaśnień. Przedsiębiorca dokonuje zmian, uzupełnień lub przedkłada wyjaśnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. 5. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 3, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do zatwierdzenia projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca komunikacji elektronicznej na wezwanie Prezesa UKE w terminie, o którym mowa w ust. 4. 6. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów. 7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem

				kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta. 8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7. 9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji. 10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego. Art. 263 ust. 1 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzoną instrukcję, tak aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów.
Art. 72	Dostęp do obiektów inżynierii lądowej i wodnej			
Art. 72 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 68, obowiązek uwzględnienia uzasadnionych wniosków o dostęp i użytkowanie obiektów inżynierii lądowej i wodnej, w tym, ale nie tylko, budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, anten, wież i innych konstrukcji nośnych, słupów, masztów, kanałów kablowych, przewodów, studzienek rewizyjnych, studzienek włazowych i szafek ulicznych, jeżeli po rozważeniu analizy rynku krajowy organ regulacyjny uzna, że odmowa przyznania dostępu lub ustanowienie nieracjonalnych warunków mających podobny skutek uniemożliwiłyby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i nie leżałyby w interesie użytkowników końcowych.	T	Art. 211 Pke	Art. 211. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.

Art. 72 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na przedsiębiorstwa obowiązek zapewnienia dostępu zgodnie z niniejszym artykułem, niezależnie od tego, czy według analizy rynku składniki aktywów, których dotyczy ten obowiązek, stanowią element rynku właściwego, jednak pod warunkiem że obowiązek ten jest proporcjonalny i konieczny, aby osiągnąć cele określone w art. 3.	T	Art. 211 Pke	Art. 211. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.
Art. 73	Obowiązki związane z dostępem i użytkowaniem specyficznych elementów sieci i urządzeń towarzyszących			
Art. 73 ust. 1	1. Krajowy organ regulacyjny może nałożyć na przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 68, obowiązek uwzględnienia uzasadnionych wniosków o dostęp i użytkowanie specyficznych elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących, w szczególności jeżeli krajowe organy regulacyjne uznają, że odmowa przyznania dostępu lub ustanowienie nierozsądnych zasad i warunków mających podobny skutek uniemożliwiłyby powstanie trwale konkurencyjnego rynku detalicznego i nie leżałyby w interesie użytkowników końcowych. Krajowe organy regulacyjne mogą wymagać od przedsiębiorstw między innymi: a) przyznawania osobom trzecim dostępu do i użytkowania konkretnych fizycznych elementów sieci i urządzeń towarzyszących, w stosownych przypadkach, w tym uwolnionego dostępu do pętli i podpętli lokalnej; b) przyznawania osobom trzecim dostępu do określonych aktywnych lub	T	Art. 212 Pke	Art. 212. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych. 2. Prezes UKE nakłada obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, biorąc pod uwagę, czy inne, w tym planowane, formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym rynku lub rynku powiązanych lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 211 są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych. 3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może polegać w szczególności na: 1) zapewnieniu możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz; 2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów lub lokalnych pętli abonenckich, w tym pętli lub podpętli; 3) zapewnieniu dostępu do aktywnych lub wirtualnych elementów sieci telekomunikacyjnej i związanych z nimi usług; 4) oferowaniu usług na warunkach hurtowych w celu ich dalszej sprzedaży przez innego przedsiębiorcę;

	wirtualnych elementów lub usług sieciowych; c) negocjowania w dobrej wierze z przedsiębiorstwami ubiegającymi się o dostęp; d) niewycofywania dostępu do urządzeń, jeżeli taki dostęp został już przyznany; e) oferowania określonych usług hurtowo celem ich odsprzedaży osobom trzecim; f) przyznania otwartego dostępu do technicznych interfejsów, protokołów albo innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług albo wirtualnych usług sieciowych; g) zapewnienia kolokacji lub innych form współużytkowania urządzeń towarzyszących; h) świadczenia szczególnych usług niezbędnych dla zapewnienia użytkownikom interoperacyjności usług typu koniec–koniec lub usług roamingu w sieciach ruchomych; i) zapewnienia dostępu do systemów wsparcia operacyjnego albo podobnych systemów programowych niezbędnych dla zapewnienia uczciwej konkurencji przy świadczeniu usług;			5) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla interoperacyjności usług, w tym usług sieci wirtualnych; 6) zapewnieniu kolokacji lub innych form wspólnego korzystania z powiązanych zasobów; 7) zapewnieniu funkcji sieci niezbędnych do zapewnienia pełnej interoperacyjności usług; 8) zapewnieniu usług roamingu lokalnego w sieciach ruchomych; 9) zapewnieniu systemów wspierania działalności operacyjnej lub innych systemów oprogramowania niezbędnych dla skutecznej konkurencji, w tym systemów taryfowych, systemów wystawiania faktur i pobierania należności; 10) zapewnieniu powiązanych usług w dziedzinie transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych; 11) zapewnieniu połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych; 12) prowadzeniu negocjacji w sprawie dostępu w dobrej wierze lub utrzymywaniu uprzednio ustanowionego dostępu do określonych sieci telekomunikacyjnych, urządzeń lub powiązanych zasobów; 13) zapewnieniu dostępu do powiązanych usług, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności. 4. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić dodatkowe warunki związane z realizacją obowiązków wskazanych w ust. 1, w celu zapobiegania nadużyciom w komunikacji elektronicznej i zapewnienia uczciwego korzystania z dostępu telekomunikacyjnego. 5. Wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o zapewnienie mu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za uzasadniony, jeżeli uwzględni on zakres obowiązku ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz warunki, o których mowa w art. 213 ust. 1.

	j) zapewnienia wzajemnych połączeń pomiędzy sieciami albo urządzeniami sieciowymi; k) zapewnienia dostępu do usług towarzyszących, takich jak usługi identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności. Krajowe organy regulacyjne mogą obwarować powyższe obowiązki warunkami dotyczącymi uczciwości, zasadności i terminowości.			
Art. 73 ust. 2	2. Rozważając stosowność nałożenia dowolnego z ewentualnych szczegółowych obowiązków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a zwłaszcza oceniając – zgodnie z zasadą proporcjonalności – czy i w jaki sposób należy nałożyć te obowiązki, krajowe organy regulacyjne analizują, czy inne formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym lub powiązanym rynku hurtowym nie wystarczyłyby, aby w interesie użytkowników końcowych zaradzić stwierdzonemu problemowi. Ocena ta obejmuje komercyjne oferty dostępu, dostęp regulowany na podstawie art. 61 lub istniejący lub planowany dostęp regulowany do innych produktów hurtowych na podstawie niniejszego artykułu. Krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę w szczególności następujące elementy: a) techniczną i ekonomiczną opłacalność użytkowania lub instalacji konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj danych wzajemnych połączeń lub dostępu, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań dotyczących dostępu do sieci, takich jak dostęp do kanałów;	T	Art. 212 ust. 2, art. 213 ust. 2 Pke	Art. 212 ust. 2: 2. Prezes UKE nakłada obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, biorąc pod uwagę, czy inne, w tym planowane, formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym rynku lub rynku powiązanym lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 211 są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych. Art. 213 ust. 2: 2. Przy ustalaniu zakresu obowiązku dostępu telekomunikacyjnego Prezes UKE uwzględnia w szczególności: 1) techniczną i ekonomiczną możliwość korzystania lub instalowania konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj wzajemnych połączeń sieci lub dostępu telekomunikacyjnego, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej; 2) możliwość zapewnienia oferowanego dostępu telekomunikacyjnego z uwzględnieniem posiadanej pojemności sieci; 3) wstępne inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub powiązanych zasobów, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz z uwzględnieniem infrastruktury zrealizowanej w całości lub części ze środków publicznych, z której korzysta przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanych z tymi inwestycjami; 4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz innowacyjnych modeli biznesowych wspierających zrównoważoną konkurencję, w szczególności opartych na współinwestowaniu w sieci;

	b) oczekiwany rozwój technologiczny mający wpływ na projektowanie sieci i zarządzanie nimi; c) potrzebę zapewnienia neutralności technologicznej umożliwiającej zainteresowanym stronom projektowanie ich własnych sieci i zarządzanie nimi; d) możliwość zapewnienia oferowanego dostępu, mając na uwadze dostępną przepustowość; e) wstępną inwestycję właściciela urządzenia, przy uwzględnieniu wszelkich poczynionych inwestycji publicznych i ryzyka związanego z inwestycją, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanego z tymi sieciami; f) potrzebę ochrony konkurencji w długoterminowej perspektywie, ze szczególnym uwzględnieniem efektywnej ekonomicznie konkurencji opartej na infrastrukturze oraz innowacyjnych modeli biznesowych wspierających zrównoważoną konkurencję, takich jak modele oparte na współinwestycjach w sieci; g) w zależności od okoliczności ewentualne odpowiednie prawa własności intelektualnej;			5) odpowiednie prawa własności intelektualnej; 6) świadczenie usług obejmujących swoim zasięgiem kontynent europejski; 7) prognozowany rozwój technologiczny związany z projektowaniem sieci i zarządzaniem nimi; 8) potrzebę zapewnienia neutralności technologicznej w zakresie projektowania sieci i zarządzania nimi.

	h) świadczenie usług ogólnoeuropejskich. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny rozważa, zgodnie z art. 68, nałożenie obowiązków na podstawie art. 72 lub niniejszego artykułu, analizuje on, czy samo nałożenie obowiązków zgodnie z art. 72 byłoby proporcjonalnym środkiem służącym promowaniu konkurencji i interesów użytkownika końcowego.			
Art. 73 ust. 3	3. Nakładając na przedsiębiorstwa obowiązek zapewnienia dostępu zgodnie z niniejszym artykułem, krajowe organy regulacyjne mogą określić warunki techniczne lub operacyjne, które podmiot zapewniający ten dostęp lub podmioty z niego korzystające będą musiały spełnić, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci. Obowiązki przestrzegania szczególnych norm lub specyfikacji technicznych muszą być zgodne z normami i specyfikacjami określonymi zgodnie z art. 39	T	Art. 213 ust. 1 Pke	Art. 213. 1. Prezes UKE może określić w decyzji, o której mowa w art. 212 ust. 1, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, techniczne lub eksploatacyjne warunki, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewniający dostęp telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej korzystający z takiego dostępu będą musieli spełnić.
Art. 74	Kontrola cen i obowiązki związane z systemem księgowania kosztów			
Art. 74 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 68, obowiązki związane ze zwrotem kosztów oraz kontrolą cen, w tym obowiązki związane z oparciem cen o koszty oraz obowiązki dotyczące systemów księgowania kosztów, w odniesieniu do udostępniania szczególnych rodzajów wzajemnych połączeń lub dostępu, w sytuacjach gdy analiza rynku wskazuje, że brak skutecznej konkurencji oznacza, że dane przedsiębiorstwo może utrzymywać ceny na nadmiernie wysokim poziomie lub stosować zaniżanie cen ze szkodą dla użytkowników końcowych. Przy ustalaniu, czy obowiązki dotyczące kontroli cen byłyby właściwe czy też nie,		Art. 2 pkt 17, art. 217 ust. 1 i 7, art. 218 ust. 7, art. 262 ust. 1, art. 259 ust. 2 Pke	Art. 2 pkt 17 17) kalkulacja kosztów – wyliczanie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej kosztów związanych ze świadczeniem usług, odrębnie dla każdej z usług, dla której przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić kalkulację kosztów, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej opisem kalkulacji kosztów na dany rok obrotowy; Art. 217. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę

	krajowe organy regulacyjne uwzględniają potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z realizacją i rozpowszechnieniem sieci nowej generacji, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości. W szczególności w celu zachęcenia przedsiębiorstw do inwestowania, w tym również w sieci nowej generacji, krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę dokonane przez przedsiębiorstwo inwestycje. Jeżeli krajowe organy regulacyjne uznają obowiązek kontroli cen za właściwe rozwiązanie, umożliwiają przedsiębiorstwu uzyskanie zwrotu stosownej części zainwestowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. Krajowe organy regulacyjne rozważają nienakładanie ani nieutrzymywanie obowiązków na podstawie niniejszego artykułu, jeżeli stwierdzą, że obecna jest wyraźna presja cenowa oraz że zapewniony jest skuteczny i niedyskryminujący dostęp zgodnie z art. 69–73, w tym w szczególności z wynikami testu ekonomicznej odtwarzalności wprowadzonego zgodnie z art. 70. Jeżeli krajowe organy regulacyjne za właściwe uznają wprowadzenie obowiązków kontroli cen w odniesieniu do dostępu do istniejących elementów sieci, biorą również pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych cen hurtowych dla zapewnienia skutecznego wejścia na rynek oraz wystarczających zachęt dla wszystkich przedsiębiorstw do realizacji nowych i bardziej zaawansowanych sieci.			korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek: 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 260, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE – umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. (...) 7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej dokonał inwestycji w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, i zapewnił skuteczny i niedyskryminujący dostęp telekomunikacyjny do takiej sieci na warunkach konkurencyjnych oraz istnieje konkurencja cenowa na rynku detalicznym odpowiadającym rynkowi hurtowemu, na którym świadczy usługi ten przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może nie nakładać obowiązków regulacyjnych, o których mowa w ust. 1, lub może je uchylić. Art. 218 ust. 7 7. W przypadku, gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej inwestycje oraz umożliwia temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z

				zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. Art. 259 ust. 2 2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 217 ust. 1 pkt 1 lub art. 236 ust. 3 pkt 3 lit. b. Art. 262 ust. 1 1. Prezes UKE określi corocznie, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na którego nałożył obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, który przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje w kalkulacji kosztów, uwzględniając udokumentowane koszty pozyskania kapitału, pozycję przedsiębiorcy na rynku kapitałowym, typowe ryzyko związane z zaangażowaniem kapitału, zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, oraz koszty zaangażowania kapitału na porównywalnych rynkach.
Art. 74 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, by wszelkie mechanizmy uzyskiwania zwrotu kosztów oraz metodologie taryfikacji, jakie mają obowiązywać, służyły promowaniu realizacji nowych i bardziej zaawansowanych sieci, wydajności oraz zrównoważonej konkurencji i maksymalizacji trwałych korzyści dla użytkownika końcowego. W tym względzie krajowe organy regulacyjne mogą także brać pod uwagę ceny obowiązujące na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.	T	Art. 217 ust. 1-6 Pke	Art. 217. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek: 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 260, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz

				stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE – umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. 2. Prezes UKE w decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wskazuje sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 218 ust. 5. 3. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat. 4. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w sytuacji gdy: 1) na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz gdy na powyższych rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub 2) w wytycznych, wspólnych stanowiskach lub zaleceniach Komisja Europejska lub BEREC wskażą metodę ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, inną od tych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jako najbardziej odpowiednią dla rynku właściwego, na którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zajmuje znaczącą pozycję rynkową. 5. Prezes UKE przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia: 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej lub 2) koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających

				na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej. 6. Jeżeli Prezes UKE nie może zastosować przepisu ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych.
Art. 74 ust. 3	3. Jeżeli dane przedsiębiorstwo ma obowiązek określania cen w zależności od kosztów, to na nim spoczywa ciężar dowodu, że opłaty są określone w zależności od kosztów, uwzględniając rozsądną stopę zwrotu z inwestycji. W celu obliczenia kosztów skutecznego świadczenia danej usługi krajowe organy regulacyjne mogą zastosować metody księgowania kosztów inne od tych, które stosuje przedsiębiorstwo. Krajowe organy regulacyjne mogą zażądać od danego przedsiębiorstwa całościowego uzasadnienia stosowanych cen, a w razie potrzeby – odpowiedniego dostosowania tych cen.	T	Art. 218 ust. 1-3 Pke	Art. 218. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 217 ust. 1 pkt 2, przedstawia Prezesowi UKE, na jego żądanie, szczegółowe uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może przedstawić uzasadnienie wysokości opłat w oparciu o jeden ze sposobów kalkulacji kosztów, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 260. 2. W celu oceny prawidłowości wysokości opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 217 ust. 1 pkt 2, Prezes UKE stosuje jeden ze sposobów weryfikacji opłat wskazanych zgodnie z art. 217 ust. 3. 3. W przypadku gdy według przeprowadzonej oceny, o której mowa w ust. 2, wysokość opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej jest nieprawidłowa, Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom, stosując sposoby ustalania opłat wskazane zgodnie z art. 217 ust. 3, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, a także umożliwienie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.
Art. 74 ust. 4	4. Jeżeli wdrożenie danego systemu księgowania kosztów jest obowiązkowe, aby umożliwić kontrolę cen, krajowe organy regulacyjne zapewniają, by został udostępniony publicznie opis danego systemu księgowania kosztów, zawierający co najmniej wskazanie kategorii, do jakich zostały zaliczone odpowiednie koszty, oraz reguł stosowanych w zakresie rozdziału kosztów.	T	Art. 218 ust. 4-6, art. 261, art. 262 ust. 2-10, art. 263 ust. 2 Pke	Art. 218 ust. 4-6 4. W celu oceny wysokości kosztów, o których mowa w art. 217 ust. 1 pkt 1, Prezes UKE przeprowadza weryfikację, o której mowa w art. 260 ust. 7. 5. W przypadku: 1) braku możliwości przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w art. 262 ust. 7, z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej,

	Wykwalifikowany niezależny podmiot weryfikuje zgodność z wymogami systemu księgowania kosztów i publikuje co roku oświadczenie o zgodności z obowiązującymi wymogami.		2) odmowy wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 262 ust. 7, z uwagi na zaistnienie okoliczności uniemożliwiających jej sformułowanie z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, 3) wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii negatywnej albo opinii z zastrzeżeniami, po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 262 ust. 7, 4) wystąpienia różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 4 – Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby wskazane zgodnie z art. 217 ust. 2, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, jak również zwrot uzasadnionych kosztów. 6. W przypadku gdy na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 221 ust. 1, Prezes UKE może ustalić opłaty, o których mowa w ust. 3 i 5, w decyzji, o której mowa w art. 222 ust. 1. Art. 261. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Art. 262 ust. 2-10 2. Prezes UKE uzgadnia projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 150 dni od dnia przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu Prezesowi UKE. 3. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 90 dni od dnia zakończenia uzgodnień, o których mowa w ust. 2. 4. Prezes UKE, w ramach procedury uzgadniania i zatwierdzania projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów, może wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do dokonania zmian, uzupełnienia informacji zawartych w projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów lub do przedłożenia wyjaśnień. Przedsiębiorca dokonuje zmian,

				uzupełnień lub przedkłada wyjaśnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. 5. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 3, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do zatwierdzenia projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca komunikacji elektronicznej na wezwanie Prezesa UKE w terminie, o którym mowa w ust. 4. 6. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów. 7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta. 8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7. 9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji. 10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego. Art. 263 ust. 2 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzony opis kalkulacji kosztów, tak aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług.
Art. 75	Stawki za zakańczanie połączeń			

Art. 75 ust. 1	1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja, uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC, przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 117 uzupełniający niniejszą dyrektywę określający jednolitą maksymalną ogólnounijną stawkę za zakończenie połączenia głosowego w sieci ruchomej oraz jednolitą maksymalną ogólnounijną stawkę za zakończenie połączenia głosowego w sieci stacjonarnej (zwane łącznie „ogólnounijnymi stawkami za zakańczanie połączenia głosowego”), które są nakładane na każde przedsiębiorstwo działające na rynku usługi zakańczania połączeń głosowych w sieci, odpowiednio, ruchomej i stacjonarnej w jakimkolwiek państwie członkowskim. W tym celu Komisja: a) stosuje się do zasad, kryteriów i parametrów przewidzianych w załączniku III; b) przy ustalaniu po raz pierwszy ogólnounijnych stawek uwzględnia średnią ważoną efektywnych kosztów w sieciach stacjonarnych i ruchomych ustalonych zgodnie z zasadami określonymi w załączniku III stosowanych w całej Unii. Ogólnounijne stawki w pierwszym akcie delegowanym nie mogą być wyższe od najwyższych stawek, które obowiązywały na sześć miesięcy przed przyjęciem aktu delegowanego we wszystkich państwach członkowskich po dokonaniu wszelkich niezbędnych dostosowań w związku z wyjątkowymi krajowymi okolicznościami;	N		

	c) ustalając maksymalne stawki za zakańczanie połączeń w Unii, uwzględnia całkowitą liczbę użytkowników końcowych w każdym państwie członkowskim, aby zapewnić odpowiednią wagę poszczególnych maksymalnych stawek za zakańczanie połączeń, a także uwarunkowania krajowe, które prowadzą do znacznych różnic między państwami członkowskimi; d) uwzględnia informacje na temat rynków przekazane przez BEREC, krajowe organy regulacyjne lub bezpośrednio przez przedsiębiorstwa udostępniające sieci łączności elektronicznej i świadczące usługi łączności elektronicznej; oraz e) rozważa konieczność wprowadzenia okresu przejściowego nieprzekraczającego 12 miesięcy, tak aby umożliwić dostosowania w państwach członkowskich, w których jest to konieczne na podstawie uprzednio wprowadzonych stawek.			
Art. 75 ust. 2	2. Uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC, Komisja dokonuje przeglądu aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu co pięć lat i rozważa w każdym takim przypadku, stosując kryteria wymienione w art. 67 ust. 1, czy nadal konieczne jest ustalenie ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń głosowych. W przypadku gdy zgodnie z niniejszym ustępem Komisja postanowi, po dokonaniu swojego przeglądu, nie wprowadzać	T/N	Art. 220 ust. 2-3 Pke	Art. 220. 2. W przypadku niewydania aktu delegowanego na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń głosowych w określonej wysokości. 3. Prezes UKE, określając opłaty, o których mowa w ust. 2, uwzględnia: 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej ujmowane w wartościach bieżących jako podstawę wyznaczania opłat z tytułu usług zakańczania połączeń

	maksymalnej stawki za zakańczanie połączeń głosowych w sieci ruchomej lub maksymalnej stawki za zakańczanie połączeń w sieci stacjonarnej lub żadnej z nich, krajowe organy regulacyjne mogą przeprowadzić analizy rynku dotyczące rynku zakańczania połączeń głosowych zgodnie z art. 67, aby ocenić, czy wprowadzenie obowiązków regulacyjnych jest konieczne. Jeżeli w wyniku takiej analizy krajowy organ regulacyjny wprowadza oparte na kosztach stawki za zakańczanie połączeń na danym rynku właściwym, kieruje się zasadami, kryteriami i parametrami ustanowionymi w załączniku III, a jego projekt środka podlega procedurze, o której mowa w art. 23, 32 i 33.			głosowych, przy czym metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania kosztów efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej opiera się na modelowaniu oddolnym (bottom-up) i wykorzystuje długookresowe koszty przyrostowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz innych podmiotów hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych; 2) długookresowe koszty przyrostowe usługi zakańczania połączeń głosowych ustalone jako różnica między całkowitymi długookresowymi kosztami świadczenia wszystkich usług przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a całkowitymi długookresowymi kosztami tego przedsiębiorcy w przypadku nieświadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 3) do kosztów przyrostowych tylko te koszty związane z ruchem sieciowym, których by uniknięto, gdyby usługa zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów nie była świadczona; 4) koszty związane z dodatkową pojemnością sieci tylko w zakresie, w jakim wynikają one z konieczności zwiększenia pojemności sieci w celu obsługi dodatkowego ruchu związanego z zakańczaniem połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 5) okoliczność, że do kosztów przyrostowych zakańczania połączeń w sieciach ruchomych nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 24; 6) wyłącznie koszty rozliczeń międzyoperatorskich, koszty związane z zawieraniem umów międzyoperatorskich oraz inne koszty związane bezpośrednio ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń na rzecz innych podmiotów; 7) domniemanie, że wszyscy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej świadczący usługi zakańczania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, bez względu na ich skalę działalności, ponoszą takie same koszty jednostkowe jak efektywnie działający przedsiębiorca komunikacji elektronicznej; 8) w przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - minimalną skalę działalności jako udział w rynku na poziomie nie mniejszym niż 20%; 9) amortyzację ekonomiczną jako właściwą metodę amortyzacji aktywów; 10) koszty usług zakańczania połączeń głosowych odzwierciedlające koszty efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego nowoczesne i wydajne technologie oraz sieć szkieletową opartą na protokole IP uwzględniającą technologie, które z dużym

				prawdopodobieństwem będą wykorzystywane w okresie obowiązywania maksymalnych opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych, przy czym w przypadku stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE przyjmuje, że połączenia opierają się wyłącznie na komutacji pakietów.
Art. 75 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne ściśle monitorują i zapewniają zgodność ze stosowaniem ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń przez dostawców usług zakańczania połączeń głosowych. Krajowe organy regulacyjne mogą w każdym momencie zażądać od dostawcy usług zakańczania połączeń, aby zmienił stawki, które nakłada na inne przedsiębiorstwa, jeżeli nie są one zgodne z aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 1. Krajowe organy regulacyjne corocznie składają Komisji i BEREC sprawozdania dotyczące stosowania niniejszego artykułu.	T	Art. 220 ust. 1, 4 i5, art. 444 pkt 26 Pke	Art. 220 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje opłaty za zakańczanie połączeń głosowych nie wyższe niż maksymalne opłaty za zakańczanie połączenia głosowego w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnej zgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE. 4. Prezes UKE monitoruje wysokość opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz zapewnia ich zgodność z opłatami określonymi w akcie delegowanym wydanym na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE. 5. Prezes UKE corocznie przedstawia sprawozdanie Komisji Europejskiej i BEREC dotyczące stosowania opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych. Art. 444. 1. Kto: (...) 26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, (...) - podlega karze pieniężnej.
Art. 76	Traktowanie nowych elementów sieci o bardzo dużej przepustowości w ujęciu regulacyjnym		Art. 246-252 Pke	Art. 76 i 79 EKŁE implementowane łącznie w PKE w rozdziale 6 "Szczegółowe warunki inwestowania" z pominięciem art. 254. Część regulacji ujęta wspólnie z przepisami implementującymi art. 79 (w ich wspólnym zakresie proceduralnym), a także przepisami załącznika IV do EKŁE.
Art. 76 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa, które zostały wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych zgodnie z art. 67, mogą zgodnie	T	Art. 249-254 w zw. z	Art. 249. W przypadku gdy propozycja zobowiązań, o której mowa w art. 242 ust. 1 pkt 2, dotyczy rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b, w tym przez zaoferowanie współwłasności, długoterminowego dzielenia ryzyka przez współfinansowanie lub umowy

	z procedurą określoną w art. 79 i z zastrzeżeniem akapitu drugiego niniejszego ustępu proponować przyjęcie zobowiązania do otwarcia realizacji nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, która składa się z elementów światłowodowych do obiektów użytkownika końcowego lub stacji bazowej, na wspólnie inwestycje, na przykład przez zaoferowanie współwłasności lub długoterminowe dzielenie ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzące do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej. Gdy krajowy organ regulacyjny ocenia te proponowane zobowiązania, określa w szczególności, czy oferta dotycząca wspólnie inwestowania spełnia wszystkie następujące warunki: a) przez cały okres eksploatacji sieci oferta jest otwarta dla wszystkich dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej; b) oferta umożliwiłaby innym wspólnie inwestorom, którzy są dostawcami sieci lub usług łączności elektronicznej, konkurowanie w skuteczny i zrównoważony sposób w długiej perspektywie na rynkach niższego szczebla, na których działa przedsiębiorstwo uznane jako posiadające znaczną pozycję rynkową, na warunkach, które obejmują między innymi: (i) uczciwe, racjonalne i niedyskryminacyjne warunki umożliwiające dostęp do pełnych		art. 242 Pke	zakupu prowadzącej do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, Prezes UKE: 1) weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową oferty wspólnie inwestycji i łatwość zapoznania się z nią; 2) ocenia otwartość oferty wspólnie inwestycji dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez cały okres eksploatacji sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b; 3) weryfikuje możliwość zachowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w długiej perspektywie czasowej na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej posiadający znaczącą pozycję rynkową, innym wspólnie inwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej; 4) weryfikuje podanie do publicznej wiadomości oferty wspólnie inwestycji na co najmniej 6 miesięcy przed datą planowanego rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b; 5) weryfikuje możliwość korzystania przez wspólnie inwestorów, od początku realizacji wspólnie inwestycji, z sieci, która pozwala na świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości; 6) weryfikuje warunki wspólnie inwestycji pod względem możliwości dotarcia do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ubiegających się o dostęp telekomunikacyjny, którzy nie uczestniczą we wspólnie inwestycji; 7) weryfikuje zawarte w ofercie wspólnie inwestycji warunki dotyczące zdolności finansowej podmiotu przystępującego, związane z: a) wykazaniem zdolności do realizowania płatności etapowych, w oparciu o które zaplanowano świadczenie usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach wspólnie inwestycji, b) akceptacją planu strategicznego, w oparciu o który opracowano w szczególności średniookresowe plany świadczenia usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach wspólnie inwestycji – o ile warunki takie zostały w ofercie wspólnie inwestycji zawarte; 8) ocenia wpływ wspólnie inwestycji na poziom konkurencji, w tym analizuje zaspokojenie przyszłego popytu przez wybudowanie nowych elementów sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do uruchomienia sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b. Art. 250. Prezes UKE, dokonując oceny, o której mowa w art. 249 pkt 2, weryfikuje:

	przepustowości sieci w zakresie, w jakim podlega ona wspólninwestowaniu; (ii) elastyczność, jeśli chodzi o wartość i moment udziału każdego wspólninwestora; (iii) możliwość zwiększenia tego udziału w przyszłości; oraz c) wzajemne prawa przyznane przez wspólninwestorów po realizacji infrastruktury będącej przedmiotem wspólninwestycji; d) oferta jest podawana do wiadomości publicznej przez przedsiębiorstwa w odpowiednim czasie i jeżeli przedsiębiorstwo nie spełnia kryteriów wymienionych w art. 80 ust. 1 co najmniej sześć miesięcy przed rozpoczęciem realizacji nowej sieci. okres ten może zostać przedłużony w zależności od okoliczności krajowych; e) podmioty ubiegające się o dostęp, które nie uczestniczą we wspólninwestycji, mogą od samego początku korzystać z takiej samej jakości, szybkości przesyłu danych, warunków i możliwości dotarcia do użytkowników końcowych jak przed realizacją, przy uzupełnieniu mechanizmem dostosowania w miarę upływu czasu, potwierdzonym przez krajowy organ regulacyjny w świetle rozwoju sytuacji na powiązanych		1) przejrzystość i niedyskryminacyjny charakter planu zawiązania i dalszej realizacji wspólninwestycji; 2) możliwość ubiegania się przez podmioty niebędące wspólninwestorami o dostęp telekomunikacyjny do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków; 3) postanowienia oferty wspólninwestycji, w tym dotyczące kosztów ponoszonych przez każdego wspólninwestora, oraz postanowienia dotyczące osiąganych przez nich przychodów pod kątem: a) uwzględnienia stopni ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspólninwestorów na różnych etapach realizacji oraz sytuacji na rynkach detalicznych pod kątem poziomu konkurencji, b) zachowania zachęt do udziału we wspólninwestycji na różnych jej etapach. Art. 251. Prezes UKE weryfikuje postanowienia oferty wspólninwestycji, w zakresie, o którym mowa w art. 249 pkt 3, pod kątem: 1) racjonalności i niedyskryminacji oraz godziwych warunków, uwzględniając moment przystąpienia do wspólninwestycji oraz możliwość dostępu do pełnych przepustowości sieci, w zakresie, w jakim podlega ona wspólninwestycji; 2) adekwatności wartości wymaganego wkładu finansowego do skali inwestycji lub do momentu przystąpienia do udziału we wspólninwestycji każdego wspólninwestora w celu nabycia praw; 3) możliwości zwiększenia udziału we wspólninwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu zaangażowania na początku realizacji inwestycji z uwzględnieniem pozycji rynkowej wspólninwestorów. Art. 252. W przypadku zawiązania spółki celowej utworzonej na potrzeby realizacji wspólninwestycji spółka ta zapewnia dostęp telekomunikacyjny do sieci wszystkim wspólninwestorom, bezpośrednio lub pośrednio, na zasadzie równoważności produktów oraz na godziwych i racjonalnych warunkach, uwzględniając warunki finansowe odzwierciedlające różne poziomy ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspólninwestorów. Art. 253. 1. Oferta wspólninwestycji zawiera przejrzyste, godziwe i racjonalne warunki wzajemnego prawa dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspólninwestycji, do celów świadczenia usług na rynku detalicznym.

	rynkach detalicznych, przy czym mechanizm ten zachowuje zachęty do udziału we wspólninwestycji; taki mechanizm musi zapewniać, aby podmioty ubiegające się o dostęp miały dostęp do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości zarówno w czasie, jak i na podstawie przejrzystych i niedyskryminujących warunków, które odpowiednio uwzględniają stopnie ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspólninwestorów na różnych etapach realizacji oraz biorą pod uwagę sytuację na rynkach detalicznych pod kątem konkurencji; f) oferta spełnia co najmniej kryteria określone w załączniku IV i jest sporządzana w dobrej wierze.			2. Wspólninwestorzy przyznają sobie dostęp do przedmiotu wspólninwestycji na podstawie umowy wspólninwestycji spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1. Art. 254. 1. Przenoszenie praw nabytych, wynikających z zawarcia umowy wspólninwestycji na innego wspólninwestora lub inny podmiot gotowy przystąpić do tej umowy jest dozwolone, z uwzględnieniem ust. 2. 2. Warunkiem przeniesienia praw, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązanie się podmiotu, na który przenoszone są prawa, do wypełniania wszystkich pierwotnych zobowiązań wynikających z umowy wspólninwestycji, a spoczywających na podmiocie przenoszącym prawa. 3. Czynność prawna polegająca na przenoszeniu praw nabytych wynikających z zawarcia umowy wspólninwestycji na podmioty, o których mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.
Art. 76 ust. 2	2. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, uwzględniając wyniki testu rynkowego przeprowadzonego zgodnie z przepisami art. 79 ust. 2, że złożone zobowiązanie w zakresie wspólninwestycji spełnia warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, czyni te zobowiązanie wiążącym na podstawie art. 79 ust. 3 i nie nakłada żadnych dodatkowych obowiązków na podstawie art. 68, jeżeli chodzi o elementy nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, które są przedmiotem tych zobowiązań, jeśli przynajmniej jeden potencjalny wspólninwestor zawarł umowę wspólninwestycji z przedsiębiorstwem uznanym za posiadającego znaczącą pozycję rynkową. Pierwszy akapit pozostaje bez uszczerbku dla traktowania, w ujęciu regulacyjnym okoliczności, które nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu,	T	Art. 248 Pke	Art. 248. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który zawarł umowę o wspólninwestycji w zakresie elementów nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, uchyla obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę w zakresie objętym wspólninwestycją. 2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć, utrzymać lub zmienić obowiązki regulacyjne, niezależnie od decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1, a w przypadku, gdy decyzja ta dotyczy propozycji zobowiązań, o której mowa w art. 242 ust. 1 pkt 2 – jeżeli w inny sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji lub przemawia za tym aktualna sytuacja na rynku właściwym. 3. W przypadku zawarcia umowy wspólninwestycji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej Prezes UKE nie nakłada obowiązków regulacyjnych w zakresie objętym wspólninwestycją w sieci o bardzo dużej przepustowości.

	biorąc pod uwagę wyniki jakiegokolwiek testu rynkowego przeprowadzonego zgodnie z art. 79 ust. 2, ale które mają wpływ na konkurencję i są uwzględniane do celów art. 67 i 68. W drodze wyjątku od akapitu pierwszego niniejszego ustępu krajowy organ regulacyjny może w należycie uzasadnionych okolicznościach nałożyć, utrzymać lub dostosowywać środki naprawcze zgodnie z art. 68–74, jeżeli chodzi o nowe sieci o bardzo dużej przepustowości, tak aby zająć się znaczącymi problemami dotyczącymi konkurencji na konkretnych rynkach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ustali, że w związku ze szczególnymi cechami tych rynków w przeciwnym razie nie można byłoby zająć się tymi problemami dotyczącymi konkurencji.			
Art. 76 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne stale monitorują zgodność z warunkami określonymi w ust. 1 i mogą wymagać od przedsiębiorstwa, które zostało wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową, aby przekazywało im roczne oświadczenia o zgodności. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień krajowego organu regulacyjnego do podjęcia decyzji na podstawie art. 26 ust. 1 w przypadku sporu powstałego między przedsiębiorstwami w odniesieniu do umowy o wspóln inwestycji uznanej przez ten organ za spełniającą warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu.	T	Art. 256 Pke	Art. 256. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, którego dotyczy decyzja, o której mowa w 247 ust. 1, do przekazywania rocznego sprawozdania z realizacji umowy wspóln inwestycji.
Art. 76 ust. 4	4. Po konsultacji z zainteresowanymi stronami i w ścisłej współpracy z Komisją BEREC publikuje wytyczne w celu wspierania spójnego stosowania przez krajowe organy regulacyjne warunków określonych w ust. 1 i kryteriów określonych w załączniku IV.	N		

Art. 77	Podział funkcjonalny			
Art. 77 ust. 1	1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że odpowiednie obowiązki nałożone na mocy art. 69–74 nie zapewniły skutecznej konkurencji oraz że istnieją istotne i trwałe problemy w zakresie konkurencji lub przypadki zawodności rynku związane z hurtowym oferowaniem określonych rynków produktów dostępu, może on, w drodze wyjątku – zgodnie z art. 68 ust. 3 akapit drugi – nałożyć na przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo obowiązek powierzenia działalności związanej z hurtowym oferowaniem odnośnych produktów dostępu niezależnie działającej jednostce organizacyjnej. Taka jednostka organizacyjna dostarcza produkty i usługi dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, także innym jednostkom organizacyjnym działającym w ramach spółki dominującej, w takich samych terminach, na tych samych warunkach – dotyczących między innymi poziomów cen i usług – oraz z użyciem tych samych systemów i procesów.	T	Art. 225 ust. 1 i 2, art. 228 i art. 229 Pke	Art. 225. 1. Jeżeli nałożone uprzednio obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1 i art. 221, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo”, obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, działającą niezależnie jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych. 2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych w art. 214 ust. 2. . Art. 228 i art. 229 [przepisy nie wynikają wprost z EKŁE natomiast stanowią pośrednie wdrożenie art. 77 ust. 1 EKŁE w zakresie formalno-prawnych zagadnień funkcjonowania niezależnie działającej jednostki organizacyjnej] Art. 228. Osoba kierująca wydzieloną jednostką organizacyjną nie może jednocześnie świadczyć pracy lub usług u przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorcy, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych. Art. 229. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o oddziale przedsiębiorcy.

				2. Przedsiębiorca zintegrowany pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 225 ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od tego przedsiębiorcy i być przez niego używana w obrocie handlowym. 3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną. 4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.
Art. 77 ust. 2	2. Gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć obowiązek podziału funkcjonalnego, przedkłada on Komisji wniosek, który obejmuje: a) dowody potwierdzające ustalenia krajowego organu regulacyjnego, o których mowa w ust. 1; b) uzasadnioną ocenę, z której wynika, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje skuteczna i trwała konkurencja oparta na infrastrukturze lub zaistnieje ona w niewielkim stopniu; c) analizę spodziewanego wpływu na krajowy organ regulacyjny, na przedsiębiorstwo, w szczególności na pracowników oddzielnego przedsiębiorstwa i na całość sektora łączności elektronicznej, oraz na zachęty do inwestowania w sektor jako całość – w szczególności w związku z potrzebą zapewnienia spójności społecznej i terytorialnej – a także na inne zainteresowane strony, w tym	T	Art. 225 ust. 3 Pke	Art. 225 ust. 3 3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tego obowiązku, do którego dołącza: 1) wyniki analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzające, że wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe; 2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej; 3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek komunikacji elektronicznej, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na tym rynku komunikacji elektronicznej, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;

	przede wszystkim analizę spodziewanego wpływu na konkurencję i analizę wszelkich potencjalnych skutków dla konsumentów; d) analizę przyczyn uzasadniających, że obowiązek ten byłby najskuteczniejszym sposobem wprowadzenia w życie środków naprawczych mających na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości rynkowych.			4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu usunięcie barier związanych z konkurencją lub zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych; 5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie: a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego, b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych przez nią produktów lub usług, c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w niej odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników tej jednostki od przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, innych jednostek tego przedsiębiorcy, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96), d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu jego realizacji, e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, f) terminu do wyboru nazwy handlowej, o której mowa w art. 229 ust. 2, g) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego w szczególności obejmującego: – publikację przez przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo corocznego sprawozdania lub – obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów.
Art. 77 ust. 3	3. Projektowany środek obejmuje następujące elementy:	T	Art. 225 ust. 3 pkt 5,	Art. 225 3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z

	a) dokładny charakter i stopień podziału, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego oddzielnej jednostki organizacyjnej; b) wskazanie majątku wydzielonej jednostki organizacyjnej i produktów lub usług dostarczanych przez tę jednostkę; c) rozwiązania w zakresie zarządzania zapewniające niezależność personelu zatrudnionego przez oddzielną jednostkę organizacyjną i odpowiednią strukturę zachęt; d) zasady zapewniające przestrzeganie obowiązków; e) zasady zapewniające przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych stron; f) program monitorowania zapewniający przestrzeganie wymogów, obejmujący między innymi publikację corocznego sprawozdania. Po podjęciu przez Komisję decyzji zgodnie z art. 68 ust. 3 w sprawie planowanego środka, krajowy organ regulacyjny przeprowadza skoordynowaną analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. 67. Na podstawie tej analizy krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z procedurami określonymi w art. 23 i 32.		ust. 4 i 5, art. 226, art. 30, art. 35 Pke	wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tego obowiązku, do którego dołącza:(...) 5)projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie: a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego, b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych przez nią produktów lub usług, c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w niej odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników tej jednostki od przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, innych jednostek tego przedsiębiorcy, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96), d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu jego realizacji, e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, f) terminu do wyboru nazwy handlowej, o której mowa w art. 229 ust. 2, g) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego w szczególności obejmującego: – publikację przez przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo corocznego sprawozdania lub – obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów. 4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego. 5. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w ust. 4, zawiera w szczególności okoliczności wskazane w ust. 3 pkt 1–4. Art. 226. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 225 ust. 4, Prezes UKE przeprowadza, zgodnie z art. 198 ust. 1, skoordynowaną analizę

			rynków właściwych związanych z siecią dostępu telekomunikacyjnego oraz nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla inne obowiązki regulacyjne. Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 174 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 i art. 180, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 181 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 181 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 188, 6) załatwianych w drodze decyzji, o której mowa w art. 192 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 218 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 222 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 234, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 240, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 262 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. 2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie. Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.

Art. 77 ust. 4	4. Przedsiębiorstwo, któremu narzucono podział funkcjonalny, może podlegać każdemu z obowiązków, o których mowa w art. 69–74 w odniesieniu do rynków, na których wyznaczone zostało jako posiadające znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. 67, lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 3.	T	Art. 227 Pke	Art. 227. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 225 ust. 1, może podlegać innym obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 221 i art. 223, w odniesieniu do rynku, na którym został wyznaczony jako przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej.
Art. 78	Dobrowolny podział przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo			
Art. 78 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa, które zgodnie z art. 67 wyznaczone zostało jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych, informują krajowy organ regulacyjny co najmniej trzy miesiące przed jakimkolwiek planowanym przeniesieniem aktywów składających się na lokalną sieć dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub planowanym ustanowieniem oddzielnej jednostki organizacyjnej w celu dostarczania wszystkim dostawcom detalicznym, w tym swoim własnym jednostkom detalicznym, w pełni równoważnych produktów dostępu. Przedsiębiorstwa te informują krajowy organ regulacyjny także o każdej zmianie tego zamiaru oraz o ostatecznym wyniku podziału. Takie przedsiębiorstwa mogą również składać zobowiązania dotyczące warunków dostępu, które mają mieć zastosowanie do ich sieci w okresie wdrożenia po wdrożeniu proponowanej formy podziału, z myślą o zapewnieniu stronom trzecim skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu. Złożone zobowiązania muszą zawierać wystarczająco szczegółowe informacje, w tym na temat harmonogramu wdrożenia i okresu ich obowiązywania, aby umożliwić krajowemu	T	Art. 230 ust. 1-3 i 5, art. 228 i art. 229 Pke	Art. 230 ust. 1-3, 5 Art. 230. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowany pionowo, w celu zapewnienia wszystkim dostawcom usług świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym samemu sobie, możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, jest obowiązany zawiadomić Prezesa UKE o planowanym przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na 3 miesiące przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych. 2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia Prezesa UKE o każdej zmianie planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. 3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może zobowiązać się do stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego w okresie po przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot, do czasu zapewnienia możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1. Przedsiębiorca określa szczegółowe informacje dotyczące stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w zdaniu pierwszym, w tym dotyczące harmonogramu wdrożenia tych warunków i okresu ich obowiązywania.

	organowi regulacyjnemu wykonywanie swoich zadań zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Te zobowiązania mogą obowiązywać dłużej niż przez maksymalny okres przewidziany na przeprowadzenie analizy rynku określony w art. 67 ust. 5.			5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa UKE o przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. Art. 229 i art. 230 [przepisy nie wynikają wprost z EKŁE natomiast stanowią pośrednie wdrożenie art. 77 ust. 1 EKŁE w zakresie formalno-prawnych zagadnień funkcjonowania niezależnie działającej jednostki organizacyjnej] Art. 228. Osoba kierująca wydzieloną jednostką organizacyjną nie może jednocześnie świadczyć pracy lub usług u przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorcy, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych. Art. 229. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o oddziale przedsiębiorcy. 2. Przedsiębiorca zintegrowany pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 225 ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od tego przedsiębiorcy i być przez niego używana w obrocie handlowym. 3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną. 4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.
Art. 78 ust. 2	2. Krajowy organ regulacyjny ocenia wpływ planowanej transakcji w tym, w stosownych przypadkach, złożonych zobowiązań na istniejące obowiązki regulacyjne wynikające z niniejszej dyrektywy.	T	Art. 230 ust. 4 i 6 Pke	Art. 230 ust. 4 i 6 4. Prezes UKE przeprowadza skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu, w celu określenia wpływu działań, o których mowa w ust. 1, na te rynki, i zawiadamia przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o jej zakończeniu, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych

	W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza analizę różnych rynków związaną z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. 67. Krajowy organ regulacyjny bierze pod uwagę wszelkie zobowiązania złożone przez przedsiębiorstwo, ze szczególnym uwzględnieniem celów określonych w art. 3. W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza konsultacje ze stronami trzecimi zgodnie z art. 23 oraz zwraca się w szczególności do tych stron trzecich, których bezpośrednio dotyczy planowana transakcja. Na podstawie swojej analizy krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z procedurami określonymi w art. 23 i 32, stosując, w odpowiednim przypadku, art. 80. W swojej decyzji krajowy organ regulacyjny może uczynić zobowiązania wiążącymi w całości lub w części. Na zasadzie odstępstwa od art. 67 ust. 5 krajowy organ regulacyjny może uczynić zobowiązania wiążącymi w całości lub w części przez cały okres, na który je złożono.			lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. 6. Prezes UKE po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, w oparciu o wyniki analizy, o której mowa w ust. 4, przeprowadza postępowanie, o którym mowa w art. 200 ust. 1, i nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki regulacyjne. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, do stosowania całości lub części określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3.
Art. 78 ust. 3	3. Nie naruszając art. 80, prawnie lub operacyjnie wyodrębniona jednostka, która została wyznaczona jako posiadająca znaczącą pozycję rynkową w odniesieniu do określonych rynków zgodnie z art. 67 może podlegać, stosownie do przypadku, każdemu z obowiązków, o których mowa w art. 69–74, lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 3, w przypadku gdy złożone zobowiązania są niewystarczające, aby osiągnąć cele określone w art. 3.	T	Art. 230 ust. 7 Pke	Art. 230 ust. 7 7. Odrębna osoba prawna lub nowo zawiązany podmiot, o których mowa w ust. 1, może podlegać obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 221 i art. 223 w odniesieniu do rynku, na którym jej lub jego pozycję uznano za znaczącą.

Art. 78 ust. 4	4. Krajowy organ regulacyjny monitoruje wykonanie zobowiązań złożonych przez przedsiębiorstwa, którym nadał wiążący charakter zgodnie z ust. 2, i rozważa przedłużenie okresu ich obowiązywania w przypadku upływu okresu, na jaki je pierwotnie złożono.	T	Art. 230 ust. 8 Pke	Art. 230 ust. 8 8. Prezes UKE monitoruje wykonywanie określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3, do których stosowania przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, został zobowiązany na podstawie przepisu ust. 6, pod kątem zasadności przedłużenia ich stosowania.
Art. 79	Procedura zaciągania zobowiązań			Art. 76 i 79 EKŁE implementowane łącznie w Pke w rozdziale 6 „Szczegółowe warunki inwestowania” z pominięciem art. 254. Część regulacji ujęta wspólnie z przepisami implementującymi art. 79 (w ich wspólnym zakresie proceduralnym,) a także przepisami załącznika IV do EKŁE.
Art. 79 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową mogą złożyć krajowemu organowi regulacyjnemu przyjęcie zobowiązań dotyczących warunków dostępu lub współinwestowania, lub obu, mających zastosowanie do ich sieci w odniesieniu między innymi do: a) porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny stosownych i proporcjonalnych obowiązków na podstawie art. 68; b) współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie art. 76; lub c) efektywnego i niedyskryminacyjnego dostępu stron trzecich na podstawie art. 78, zarówno w okresie wdrożenia dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo jak i po wdrożeniu proponowanej formy podziału. Propozycja zobowiązań powinna być wystarczająco szczegółowa, w tym jeżeli chodzi o harmonogram i zakres ich wdrażania	N	Art. 242 Pke	Art. 242. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może przedstawić Prezesowi UKE propozycję zobowiązań odnoszących się do warunków zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub współinwestowania, mających zastosowanie do jego sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, dotyczącą w szczególności: 1) porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny obowiązków regulacyjnych, 2) współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości, 3) skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu telekomunikacyjnego innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, zarówno w okresie wdrożenia dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, jak i po jego wdrożeniu – zwaną dalej „propozycją zobowiązań”. 2. Propozycja zobowiązań zawiera szczegółowy harmonogram i zakres ich wykonywania oraz czas obowiązywania.

	oraz czas ich trwania, aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu przeprowadzenie oceny na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu. Takie zobowiązania mogą wykraczać poza okresy przewidziane na przeprowadzenie analizy rynku określone w art. 67 ust. 5.			
Art. 79 ust. 2	2. Aby ocenić wszelkie zobowiązania złożone przez przedsiębiorstwo na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, krajowy organ regulacyjny przeprowadza – z wyjątkiem, gdy takie zobowiązania wyraźnie nie spełniają co najmniej jednego spośród istotnych warunków lub kryteriów – test rynkowy, w szczególności dotyczący proponowanych warunków, przez przeprowadzenie publicznych konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności innymi stronami trzecimi, których bezpośrednio to dotyczy. Potencjalni współinwestorzy lub podmioty ubiegające się o dostęp mogą udzielić opinii na temat zgodności złożonych zobowiązań z warunkami przewidzianymi w art. 68, 76 lub 78, stosownie do przypadku, i mogą zaproponować zmiany. Jeżeli chodzi o zobowiązania złożone na podstawie niniejszego artykułu, krajowy organ regulacyjny, oceniając obowiązki na podstawie art. 68 ust. 4, zwraca szczególną uwagę na: a) dowody dotyczące uczciwego i rozsądnego charakteru złożonych zobowiązań; b) otwartości zobowiązań na wszystkich uczestników rynku; c) dostępność z odpowiednim wyprzedzeniem, na rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, w tym do sieci o bardzo dużej		Art. 243-246 Pke	Art. 243. Propozycja zobowiązań w szczególności: 1) jest oparta na uczciwych, rozsądnych i otwartych na wszystkich uczestników rynku warunkach; 2) zapewnia dostęp telekomunikacyjny, w tym do sieci o bardzo dużej przepustowości, innym podmiotom, oferowany z dostatecznym wyprzedzeniem przed uruchomieniem usług detalicznych; 3) w interesie użytkowników końcowych zapewnia zrównoważoną konkurencję na rynkach detalicznych i ułatwia współpracę przy realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Art. 244. Prezes UKE, w drodze decyzji, przed udostępnieniem propozycji zobowiązań na stronie podmiotowej BIP UKE, odmawia jej zatwierdzenia, jeżeli z analizy wynika, że propozycja nie spełnia przesłanek określonych w art. 243. Art. 245. Prezes UKE przed przeprowadzeniem oceny propozycji zobowiązań udostępnia ją na stronie podmiotowej BIP UKE i wyznacza nie krótszy niż 30 dni termin na zgłaszanie stanowisk konsultacyjnych. Art. 246. 1. Prezes UKE, dokonując wstępnej oceny propozycji zobowiązań, bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 243, a także odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 249, oraz stanowiska złożone w ramach konsultacji. 2. Prezes UKE zawiadamia przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej o wstępnej ocenie złożonej propozycji zobowiązań. 3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, w celu uwzględnienia wstępnej oceny, może dokonać zmiany propozycji zobowiązań w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 14 dni.

	przepustowości, przed uruchomieniem powiązanych usług detalicznych; oraz d) ogólną adekwatność złożonych zobowiązań, tak aby umożliwić zrównoważoną konkurencję na rynkach niższego szczebla i ułatwić opartą na współpracy realizację i rozpowszechnianie sieci o bardzo dużej przepustowości w interesie użytkowników końcowych. Biorąc pod uwagę wszystkie opinie wyrażone w ramach konsultacji oraz zakres rozciągłości stopień, w jakim te opinie są reprezentatywne dla poszczególnych zainteresowanych stron, krajowy organ regulacyjny informuje przedsiębiorstwo wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową o swoich wstępnych wnioskach co do tego, czy złożone zobowiązania spełniają cele, kryteria i procedury określone w niniejszym artykule i w art. 68, 76 lub 78, stosownie do przypadku, i na jakich warunkach może on rozważyć uczynienie tych zobowiązań wiążącymi. Przedsiębiorstwo może zmienić swoją początkową ofertę, aby uwzględnić wstępne wnioski krajowego organu regulacyjnego, z myślą o spełnieniu kryteriów określonych w niniejszym artykule i w art. 68, 76 lub 78, stosownie do przypadku.			
Art. 79 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla art. 76 ust. 2 akapit pierwszy krajowy organ regulacyjny może wydać decyzję, aby uczynić te zobowiązania wiążącymi w całości lub w części. Na zasadzie odstępstwa od art. 67 ust. 5 krajowy organ regulacyjny może uczynić niektóre lub wszystkie zobowiązania wiążącymi przez określony y czas, który może być całym czasem, na który je złożono,	N	Art. 247 ust. 1 i 2 Pke	Art. 247. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, po przeprowadzeniu oceny propozycji zobowiązań, z uwzględnieniem art. 246: 1) zatwierdza propozycję zobowiązań w całości – jeżeli propozycja zobowiązań w całości uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki, o których mowa w art. 243, oraz odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 249; 2) może zatwierdzić propozycję zobowiązań w części, w której propozycja zobowiązań uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki, o których mowa w art. 243, oraz odpowiednio przesłanki, o

	a w przypadku zobowiązań dotyczących współinwestycji, którym nadano wiążący charakter na podstawie art. 76 ust. 2 akapit pierwszy, czyni je wiążącymi na okres co najmniej siedmiu lat. Z zastrzeżeniem art. 76, niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla stosowania procedury analizy rynku na podstawie art. 67 i dla nakładania obowiązków na podstawie art. 68. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny czyni zobowiązania wiążącymi na podstawie niniejszego artykułu, ocenia na podstawie art. 68 konsekwencje tej decyzji dla rozwoju rynku i odpowiedniość wszelkich obowiązków, które nałożył lub w przypadku braku tych zobowiązań zamierzałby nałożyć, na podstawie tego artykułu lub art. 69–74. Przy zgłaszaniu odpowiedniego planowanego środka na mocy art. 68 zgodnie z art. 32 krajowy organ regulacyjny dołącza do zgłoszonego planowanego środka decyzję dotyczącą zobowiązań.			których mowa w art. 249 – jeżeli uzna, że przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 412 ust. 2. 2. W przypadku propozycji zobowiązań dotyczącej współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa termin wykonywania zatwierdzonych zobowiązań na okres co najmniej 7 lat.
Art. 79 ust. 4	4. Krajowy organ regulacyjny monitoruje, nadzoruje i zapewnia zgodność z zobowiązaniami, którym nadał wiążący charakter zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w taki sam sposób, w jaki monitoruje, nadzoruje i zapewnia zgodność z obowiązkami nałożonymi na podstawie art. 68, i rozważa przedłużenie okresu ich obowiązywania w przypadku upływu okresu, na jaki je pierwotnie złożono. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że przedsiębiorstwo nie przestrzega zobowiązań, które stały się wiążące zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, może nałożyć kary na takie przedsiębiorstwo zgodnie z art. 29. Bez uszczerbku dla procedury zapewniania zgodności szczegółowych		Art. 247 ust. 3 Pke Art. 248 ust. 2 Pke	Art. 247 3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, ze względu na potrzebę wspierania zrównoważonej, długoterminowej konkurencji oraz potrzeby użytkowników końcowych, przedłużyć okres obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1. Art. 248 2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć, utrzymać lub zmienić obowiązki regulacyjne, niezależnie od decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1, a w przypadku, gdy decyzja ta dotyczy propozycji zobowiązań, o której mowa w art. 242 ust. 1 pkt 2 – jeżeli w inny sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji lub przemawia za tym aktualna sytuacja na rynku właściwym.

	obowiązków na mocy art. 30 krajowy organ regulacyjny może ponownie ocenić obowiązki nałożone zgodnie z art. 68 ust. 6.			
Art. 80	Przedsiębiorstwa wyłącznie hurtowe			
Art. 80 ust. 1	1. Krajowy organ regulacyjny, który uzna przedsiębiorstwo, które nie jest obecne na żadnym rynku detalicznym usług łączności elektronicznej, za posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach hurtowych zgodnie z art. 67 rozpatrzy, czy przedsiębiorstwo to ma następujące cechy: a) wszystkie spółki i jednostki organizacyjne w ramach przedsiębiorstwa, wszystkie spółki kontrolowane, lecz niekoniecznie będące całkowitą własnością tego samego końcowego właściciela, oraz wszelcy udziałowcy mogący sprawować kontrolę nad danym przedsiębiorstwem prowadzą obecnie lub planują prowadzić w przyszłości działalność jedynie na hurtowych rynkach usług łączności elektronicznej, a przez to nie prowadzą działalności na jakimkolwiek detalicznym rynku usług łączności elektronicznej świadczonych na rzecz użytkowników końcowych w Unii; b) przedsiębiorstwo nie jest zobowiązane do współpracy z pojedynczym, odrębnym przedsiębiorstwem działającym na rynku niższego szczebla, które jest aktywne na jakimkolwiek detalicznym rynku usług łączności elektronicznej świadczonych na rzecz użytkowników końcowych, z powodu umowy na	T	Art. 205 ust. 1 Pke	Art. 205. 1. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który: 1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, 2) nie jest stroną umowy o wyłącznej współpracy z dostawcą usług komunikacji elektronicznej świadczącym usługi użytkownikom końcowym – może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 203, nałożyć wyłącznie obowiązki, o których mowa w art. 212 i art. 214, lub obowiązek stosowania niezawyżonych opłat.

	wyłączność lub umowy, która ma faktycznie charakter umowy na wyłączność.			
Art. 80 ust. 2	2. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu są spełnione, może nałożyć na to przedsiębiorstwo wyłączne obowiązki na podstawie art. 70 i 73 lub związane z uczciwymi i rozsądnymi cenami, jeżeli jest to uzasadnione analizą rynku, włączając perspektywiczną oceną prawdopodobnego postępowania przedsiębiorstwa wyznaczonego jako posiadające znaczącą pozycję rynkową.	T	Art. 205 ust. 1 Pke	Art. 205. 1. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który: 1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, 2) nie jest stroną umowy o wyłączonej współpracy z dostawcą usług komunikacji elektronicznej świadczącym usługi użytkownikom końcowym – może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 203, nałożyć wyłącznie obowiązki, o których mowa w art. 212 i art. 214, lub obowiązek stosowania niezawyżonych opłat.
Art. 80 ust. 3	3. Krajowy organ regulacyjny dokonuje przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwo zgodnie z niniejszym artykułem w dowolnym czasie, jeżeli stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu nie są już spełnione, i zastosuje, odpowiednio, przepisy art. 67–74. Przedsiębiorstwa bez zbędnej zwłoki informują krajowy organ regulacyjny o wszelkiej zmianie okoliczności mających znaczenie dla ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.	T	Art. 205 ust. 2, 3 i 4 Pke	Art. 205 ust. 2, 3, 4 2. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych wynikające z warunków oferowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, przez nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 211, art. 215, art. 216 lub art. 217 ust. 1, a także przez zmianę obowiązków, o których mowa w ust. 1. 3. Przedsiębiorca, który przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym Prezesa UKE. 4. W przypadku gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przeprowadza analizę rynku, o której mowa w art. 198 ust. 1.
Art. 80 ust. 4	4. Krajowy organ regulacyjny dokonuje również przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwo zgodnie z niniejszym artykułem, jeżeli na podstawie dowodów dotyczących warunków oferowanych przez przedsiębiorstwo swoim klientom na rynkach niższego szczebla stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych, które to problemy wymagają	T	Art. 205 ust. 2 Pke	Art. 205 ust. 2 2. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych wynikające z warunków oferowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, przez nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 211, art. 215, art. 216 lub art. 217 ust. 1, a także przez zmianę obowiązków, o których mowa w ust. 1.

	nałożenia jednego lub więcej obowiązków określonych w art. 69, 71, 72 lub 74 lub też modyfikacji obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.			
Art. 80 ust. 5	5. Nałożenie obowiązków oraz ich przegląd zgodnie z niniejszym artykułem następuje zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.	T	Art. 30, art. 35 ust. 1, art. 37 Pke	Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 174 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 i art. 180, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 181 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 181 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 188, 6) załatwianych w drodze decyzji, o której mowa w art. 192 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 218 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 222 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 234, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 240, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 262 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. 2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie. Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREK i organom

				regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. Art. 37. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 35, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązku dostępowego symetrycznego nałożonego na podstawie art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, oraz art. 179, obowiązku regulacyjnego nałożonego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na podstawie art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 220 ust. 2, art. 221 lub art. 236 ust. 2, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE. 2. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przy współpracy z Komisją Europejską oraz z BEREC przygotowuje projekt rozstrzygnięcia spełniający cele, o których mowa w art. 412 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej. 3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia. 4. Prezes UKE przed upływem 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może: 1) zmienić projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC; 2) wycofać projektowane rozstrzygnięcie; 3) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie. 5. W terminie miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE przesyła Komisji Europejskiej i BEREC treść ostatecznie przyjętego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być

				wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 30. 6. W przypadku gdy Prezes UKE postanowi o podtrzymaniu projektowanego rozstrzygnięcia, pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Komisji Europejskiej uzasadnienie. 7. W terminie 6 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską decyzji zobowiązującej do wycofania projektowanego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 177 ust. 1 i art. 248 ust. 1 lub 2, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i zmienia projekt rozstrzygnięcia oraz wszczyna postępowanie konsultacyjne lub umarza postępowanie. Przepis art. 36 ust. 3 stosuje się odpowiednio. 8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.
Art. 81	Migracja z dotychczasowej infrastruktury			
Art. 81 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa, które wyznaczono jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych zgodnie z art. 67, powiadamiają krajowy organ regulacyjny w odpowiednim czasie o zamiarze wycofania z eksploatacji lub zastąpienia nową infrastrukturą części sieci, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, które podlegają obowiązkom na podstawie art. 68–80.	T	Art. 231 ust. 1 Pke	Art. 231. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, polegającej na: 1) trwałym wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej, 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami umożliwiającymi świadczenie usług o wyższych parametrach jakościowych, 3) trwałym wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej – nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.
Art. 81 ust. 2	2. Krajowy organ regulacyjny zapewnia, aby proces wycofania z eksploatacji lub zastąpienia elementów sieci obejmował przejrzysty harmonogram oraz warunki, w tym odpowiedni okres wypowiedzenia przewidziany na migrację, a także aby przewidywał dostępność alternatywnych produktów o przynajmniej porównywalnej jakości pozwalających uzyskać dostęp do zmodernizowanej infrastruktury sieciowej,	T	Art. 231-235 Pke	Art. 231. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, polegającej na: 1) trwałym wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej, 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami umożliwiającymi świadczenie usług o wyższych parametrach jakościowych,

	które zastąpią wymienione elementy, gdy jest to konieczne, w celu ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych. W odniesieniu do składników aktywów, które planuje się wycofać z eksploatacji lub zastąpić, krajowy organ regulacyjny może uchylić obowiązki, gdy ustali, że podmiot zapewniający dostęp: - ustanowił odpowiednie warunki sprzyjające migracji, w tym udostępnił alternatywny produkt dostępu o co najmniej porównywalnej jakości, do tej jaka istniała przy użyciu dotychczasowej infrastruktury, zapewniający możliwość dotarcia do tych samych użytkowników końcowych; oraz - przestrzegał warunków i procedury, o których powiadomił krajowy organ regulacyjny zgodnie z niniejszym artykułem. Tego uchylecia obowiązków dokonuje się zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.			- trwałym wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej - nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji. - Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury: - za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, - w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 232 ust. 1 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a – przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji. Art. 232. 1. Do powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, z wyjątkiem ust. 2, załącza się jej wykaz oraz przejrzysty harmonogram i warunki migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi określające w szczególności: - terminy powiadamiania o migracji podmiotów korzystających z tej infrastruktury; - alternatywne sposoby zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego umożliwiające świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości dotychczasowym użytkownikom końcowym. 2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w art. 231 ust. 2, do powiadomienia załącza się również oświadczenie o spełnieniu warunku wskazanego w art. 231 ust. 2 pkt 1 lub 2. Art. 233. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji: - zatwierdza powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi; - odmawia zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury, jeżeli harmonogram i warunki migracji nie są przejrzyste i nie zapewniają ochrony konkurencji lub nie zapewniają ochrony praw użytkowników końcowych.

				2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w art. 231 ust. 2, a Prezes UKE nie wyda decyzji lub nie wskaże nowego terminu załatwienia sprawy w formie postanowienia, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia Prezesowi UKE powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi spełniającego wymagania, o których mowa w art. 231 ust. 2 i art. 232, powiadomienie to uznaje się za zatwierdzone w sposób milczący. 3. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi. Art. 234. Prezes UKE, w przypadku zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, może, w drodze decyzji, uchylić obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego do sieci miedzianej lub infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej objętej migracją, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przestrzega postanowień zatwierdzonego powiadomienia. Art. 235. Prezes UKE może połączyć postępowania wszczęte na podstawie różnych powiadomień o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi i wydać jedną decyzję, o której mowa w art. 233 ust. 1, jeżeli powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi pochodzą od tego samego wnioskodawcy.
Art. 81 ust. 3	3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla dostępności produktów regulowanych narzuconej przez krajowy organ regulacyjny w odniesieniu do zmodernizowanej infrastruktury sieciowej zgodnie z procedurami określonymi w art. 67 i 68.	N	Brak konieczności dodawania takiego zastrzeżenia wprost - wynika z	

			przepis ów	
Art. 82	Wytyczne BEREC dotyczące sieci o bardzo dużej przepustowości Do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wyda wytyczne w sprawie kryteriów, które mają być spełnione przez sieć, aby została ona uznana za sieć o bardzo dużej przepustowości, w szczególności pod względem przepustowości łącza służącego do nadawania w dół i w górę, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnień i jego zmienności. Krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają te wytyczne. Do dnia 31 grudnia 2025 r. BEREC zaktualizuje te wytyczne, a następnie będzie je regularnie aktualizować.			
Art. 83	Ograniczenia regulacyjne w usługach detalicznych			
Art. 83 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą zapewnić, aby krajowe organy regulacyjne nakładały odpowiednie obowiązki regulacyjne na przedsiębiorstwa uznane za posiadające znaczną pozycję rynkową na danym rynku detalicznym, zgodnie z art. 63, w przypadku gdy: a) w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 67 krajowy organ regulacyjny ustali, że dany rynek detaliczny określony zgodnie z art. 64 nie jest skutecznie konkurencyjny; oraz b) krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że obowiązki nałożone na mocy art. 69–74 nie doprowadziłyby do	T	Art. 2 pkt 53, art. 236 ust. 1 Pke	Art. 2 pkt 53 53) rynek detaliczny – rynek produktów i usług w zakresie usług komunikacji elektronicznej dla użytkowników końcowych; Art. 236. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że: 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny, 2) obowiązki, o których mowa w art. 211–216, art. 217 ust. 1 i art. 221, nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 412 ust. 2 – nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2.

	osiągnięcia celów określonych w art. 3.			
Art. 83 ust. 2	2. Obowiązki nałożone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu opierają się na naturze zidentyfikowanego problemu oraz są proporcjonalne i uzasadnione w świetle celów określonych w art. 3. Nałożone obowiązki mogą obejmować wymogi, aby określone przedsiębiorstwa nie ustanawiały nadmiernych cen, nie hamowały wejścia na rynek ani nie ograniczały konkurencji w drodze ustalania drapieżnych cen, nie okazywały niezasłużonych preferencji określonym użytkownikom końcowym ani nieracjonalnie nie łączyły usług. Wobec takich przedsiębiorstw krajowe organy regulacyjne mogą zastosować odpowiednie środki limitowania cen detalicznych, środki kontroli poszczególnych taryf lub środki zorientowania taryf na koszty lub ceny na porównywalnych rynkach w celu ochrony interesów użytkownika końcowego przy jednoczesnym wspieraniu skutecznej konkurencji.	T	Art. 236 ust. 2-4, art. 237, art. 259 Pke	Art. 236 ust. 2-4 2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych następujące obowiązki: 1) nieustalania zawyżonych cen usług; 2) nieutrudniania wejścia na rynek innym przedsiębiorcom; 3) nieograniczania konkurencji przez ustalanie cen usług zaniżonych w stosunku do kosztów ich świadczenia; 4) niestosowania nieuzasadnionych preferencji dla określonych użytkowników końcowych; 5) niezobowiązania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne. 3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności: 1) określić maksymalne ceny usług; 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich; 3) nałożyć obowiązek: a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją, b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów, c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia; 4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji, o których mowa w art. 285. 4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 260. Art. 237. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 236 ust. 3 pkt 4, przedkłada Prezesowi UKE projekty informacji, o których mowa w art. 285, wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia ich w życie lub ich zmiany.

				2. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu informacji, o których mowa w art. 285, lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekty te są sprzeczne z decyzją, o której mowa w art. 236 ust. 2, lub z przepisami ustawy i zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przedstawienia poprawionych informacji, o których mowa w art. 285, w części objętej sprzeciwem. 3. Prezes UKE może zażądać od obowiązanej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Do tego czasu termin, o którym mowa w ust. 2, zawieszają się. 4. Informacje, o których mowa w art. 285, lub ich zmiana objęte sprzeciwem Prezesa UKE nie wchodzi w życie. 5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje, o których mowa w art. 285, lub ich zmianę. Art. 259. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 216 lub art. 236 ust. 3 pkt 3 lit. a. 2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 217 ust. 1 pkt 1 lub art. 236 ust. 3 pkt 3 lit. b.
Art. 83 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo podlega regulacjom taryf detalicznych lub innym istotnym ograniczeniom detalicznym, wprowadzone zostały w życie konieczne i właściwe systemy księgowania kosztów. Krajowe organy regulacyjne mogą określić format oraz metodologię księgową, jakie mają być stosowane. Zgodność z wymogami systemu księgowania kosztów podlega weryfikacji przez wykwalifikowany niezależny podmiot. Krajowe organy regulacyjne zapewniają coroczną publikację oświadczenia o takiej zgodności.		Art. 236 ust. 3-4, art. 260, art. 262 ust. 7-10 Pke	Art. 236 ust. 3 i 4 3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności: 1) określić maksymalne ceny usług; 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich; 3) nałożyć obowiązek: a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją, b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów, c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia; 4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji, o których mowa w art. 285. 4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym

			rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 260. Art. 260. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 258 ust. 1, 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych, 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów, 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE: a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, b) wyników kalkulacji kosztów – mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców. Art. 262. 7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w

				terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta. 8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7. 9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji. 10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.
Art. 83 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla art. 85 i 88, krajowe organy regulacyjne nie stosują mechanizmów ograniczeń detalicznych wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu do rynków geograficznych lub rynków detalicznych, co do których to rynków stwierdzają, że istnieje na nich skuteczna konkurencja.	N	Art. 236 ust. 1 pkt 1 Pke	Art. 236. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że: (...) 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny,
Art. 84	Przystępna cenowo usługa powszechna			
Art. 84 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy konsumenci na ich terytorium mieli dostęp po przystępnej cenie, w świetle szczególnych uwarunkowań krajowych, do usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i do usług łączności głosowej na poziomie jakości określonym na ich terytorium, w tym do łącza umożliwiającego skorzystanie z tych usług, w stałej lokalizacji.	T	Art. 355 ust. 1 Pke	Art. 355. 1. Usługę powszechną stanowią usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usługa komunikacji głosowej świadczone z wykorzystaniem dowolnej technologii, w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lub stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, dostępne w stałej lokalizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 84 ust. 2	2. Ponadto państwa członkowskie mogą też zapewniać przystępność cenową usług, o których mowa w ust. 1, nieświadczonych w stałej lokalizacji, jeżeli uznają to za konieczne do zapewnienia pełnego	N		Fakultatywny przepis. Nie ma obowiązku implementacji.

	społecznego i ekonomicznego uczestnictwa konsumentów w życiu społecznym.			
Art. 84 ust. 3	3. Każde państwo członkowskie, w świetle uwarunkowań krajowych i minimalnej przepustowości łącza, z której korzysta większość konsumentów na terytorium tego państwa członkowskiego, i przy uwzględnieniu sprawozdania BEREC dotyczącego najlepszych praktyk, określa usługę szerokopasmowego dostępu do internetu do celów ust. 1, aby zapewnić przepustowość łącza niezbędną do społecznego i ekonomicznego udziału w życiu społecznym. Usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu musi być w stanie zapewnić przepustowość łącza niezbędną do umożliwienia przynajmniej korzystania z minimalnego zestawu usług określonego w załączniku V. Do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC sporządza, w celu przyczynienia się do spójnego stosowania niniejszego artykułu, po konsultacji z zainteresowanymi stronami i w ścisłej współpracy z Komisją, uwzględniając dostępne dane Komisji (Eurostatu), sprawozdanie dotyczące najlepszych praktyk państw członkowskich do wspierania usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu na podstawie akapitu pierwszego. Sprawozdanie to jest aktualizowane regularnie, aby odzwierciedlać postęp technologiczny i zmiany wzorców korzystania przez konsumentów.	T	Art. 356 Pke	Art. 356. Prezes UKE określa i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia konsumentom udziału w życiu społecznym i gospodarczym przez możliwość korzystania z aplikacji, o których mowa w art. 355 ust. 2.
Art. 84 ust. 4	4. Na wniosek konsumenta funkcjonalność łącza, o którym mowa w ust. 1 i, w stosownych przypadkach, ust. 2, może zostać ograniczona tak, aby obsługiwało ono połączenia głosowe.	T	Art. 355 ust. 3 Pke	Art. 355. 3. Konsument może żądać ograniczenia zakresu usług, o których mowa w ust. 1, wyłącznie do usługi komunikacji głosowej. W takim przypadku przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, nie może żądać opłat innych niż opłaty z tytułu świadczenia usługi komunikacji głosowej. Jeżeli żądanie ograniczenia zakresu usług złożone zostaje w trakcie

				obowiązywania umowy, dostawca usług może dochodzić od konsumenta roszczenia na zasadach określonych w art. 304 ust. 3.
Art. 84 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania przepisów niniejszego artykułu na użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami oraz małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz organizacjami non-profit.	N		Fakultatywny przepis. Nie ma obowiązku implementacji.
Art. 85	Świadczenie przystępnej cenowo usługi powszechnej			
Art. 85 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami monitorują zmiany i wysokość cen detalicznych za dostępne na rynku usługi wskazane w art. 84 ust. 1, w szczególności w porównaniu z cenami krajowymi i krajowymi dochodami konsumentów.	T	Art. 358 ust. 1-3 Pke	Art. 358.1. Prezes UKE analizuje: 1) wysokość i zmiany cen detalicznych usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, pod względem ich przystępności, z uwzględnieniem cen krajowych oraz dochodów konsumentów, w szczególności biorąc pod uwagę relację cen detalicznych usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, oraz wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę; 2) obciążenia administracyjne lub finansowe dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 355 ust. 1, związane z obowiązkiem oferowania pakietu cenowego na warunkach innych niż zwykłe warunki komercyjne, zwanego dalej „specjalnym pakietem cenowym”. 2. Analizę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE przeprowadza w przypadku gdy, analiza, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wykazała, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług. 3. Wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 ust. 2.
Art. 85 ust. 2	2. Jeżeli państwa członkowskie stwierdzą, że w świetle uwarunkowań krajowych ceny detaliczne, o których mowa w art. 84 ust. 1 nie są przystępne, ponieważ uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług, przyjmują one środki w celu zapewnienia dla takich konsumentów	T	Art. 358 ust. 4 i 5, art. 365, art. 366 i art. 367 Pke	Art. 358. 4. W przypadku gdy wyniki analiz lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że: 1) ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług, 2) nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego na wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art.

przystępności cenowej usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usług łączności głosowej co najmniej w stałej lokalizacji. W tym celu państwa członkowskie mogą zapewnić, aby to wsparcie było udzielane takim konsumentom do celów łączności, lub zobowiązać podmioty świadczące takie usługi do zaoferowania tym konsumentom wariantów taryfowych lub pakietów, które różnią się od taryf lub pakietów oferowanych na normalnych warunkach komercyjnych, lub mogą zrealizować oba te działania. W tym celu państwa członkowskie mogą zobowiązać te podmioty do stosowania ujednoliconych taryf, w tym uśredniania geograficznego, na całym terytorium. W wyjątkowych okolicznościach, w szczególności w przypadku gdy nałożenie obowiązków na podstawie akapitu drugiego niniejszego ustępu na wszystkich dostawców skutkowałoby wykazaniem nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla dostawców, państwo członkowskie może wyjątkowo zdecydować o nałożeniu obowiązku oferowania tych specjalnych opcji taryfowych lub pakietów wyłącznie na wyznaczone przedsiębiorstwa. Art. 86 ma odpowiednio zastosowanie do takich wyznaczeń. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza przedsiębiorstwa, zapewnia ono, aby wszyscy konsumenci o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych korzystali z wyboru przedsiębiorstw oferujących opcje taryfowe zaspokajające ich potrzeby, chyba że zapewnienie takiego wyboru jest niemożliwe lub stworzyłoby nadmierne dodatkowe obciążenie organizacyjne lub finansowe.			355 ust. 1, nie będzie skutkować nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub dla tych przedsiębiorców – Prezes UKE w celu zapewnienia tym konsumentom dostępu i korzystania z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi, o których mowa w art. 355 ust. 1, obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego. 5. W przypadku gdy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług oraz nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, w sposób, o którym mowa w ust. 4, skutkowałoby nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 360. Art. 365. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi jest obowiązany do zawarcia umowy o jej świadczenie, chyba że użytkownik końcowy nie spełni warunków świadczenia tej usługi. Art. 366. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zawiera umowę o której mowa w art. 365, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej zawarcie określając w niej w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi. Art. 367. 1. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług, na które oferowany jest specjalny pakiet cenowy, po cenach określonych w tym pakiecie, o ile konsument spełnia warunki świadczenia usług oraz warunki świadczenia specjalnego pakietu cenowego. 2. W przypadku wyboru przez konsumenta specjalnego pakietu cenowego przedsiębiorca zobowiązany do oferowania takiego pakietu może żądać wglądu do dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne konsumenta. 3. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego zawiera w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, umowę, w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

	Państwa członkowskie zapewniają, aby konsumentom uprawnionym do tych wariantów taryfowych lub pakietów przysługiwało prawo zawarcia umowy albo z dostawcą usługi, o której mowa w art. 84 ust. 1, albo z przedsiębiorstwem wyznaczonym zgodnie z niniejszym ustępem oraz aby ich numery pozostały dla nich dostępne przez odpowiedni okres i aby nie nastąpiło nieuzasadnione wyłączenie usługi.			
Art. 85 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, które oferują warianty taryfowe lub pakiety konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych na podstawie ust. 2, informowały krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy o szczegółowych elementach tych ofert. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami zapewniają, aby warunki, na jakich przedsiębiorstwa oferują warianty taryfowe lub pakiety na podstawie ust. 2, były w pełni przejrzyste oraz były publikowane i stosowane zgodnie z zasadą niedyskryminacji. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami mogą zażądać modyfikacji lub wycofania takich planów taryfowych lub pakietów.	T	Art. 364 Pke	Art. 364. 1. Przedsiębiorca, na którego nałożono obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązek świadczenia usługi, jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE informacji o wejściu w życie informacji przedumownych dotyczących: 1) cen i opłat wynikających ze specjalnego pakietu cenowego i warunków świadczenia tego pakietu, 2) zakresu i warunków realizacji obowiązku świadczenia usługi – lub dokonania ich zmiany, wraz ze wskazaniem dokładnego miejsca ich publikacji na swojej stronie internetowej, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia ich wejścia w życie. 2. Prezes UKE może wszcząć postępowanie w sprawie weryfikacji informacji przedumownych, o których mowa w ust. 1. 3. Jeżeli informacje przedumowne są sprzeczne z ustawą lub decyzją, o której mowa w art. 358 ust. 4, art. 360 ust. 7, art. 361 lub art. 368 ust. 2, Prezes UKE określa, w drodze decyzji, zakres zmian oraz termin ich wprowadzenia w życie. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.
Art. 85 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w świetle uwarunkowań krajowych wsparcie to świadczone, w stosownych przypadkach, konsumentom z niepełnosprawnościami i, w stosownych przypadkach, wprowadzano inne szczególne środki, aby zapewnić dostępność i przystępność cenową urządzeń końcowych oraz specjalnych urządzeń i specjalnych usług, które usprawniają równorządny dostęp, w tym, w razie	T	Art. 340 Pke	Art. 340. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie usług i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych usługach na swojej stronie internetowej. 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o normach i specyfikacjach opublikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących usług i usług dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.

	konieczności, usług pełnej konwersacji i usług przekazu.			3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu równoważnego dostępowi do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.
Art. 85 ust. 5	5. Stosując przepisy niniejszego artykułu, państwa członkowskie dążą do minimalizacji zakłóceń na rynku.	T	Art. 360 ust. 1 i 2 Pke	Art. 360. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego. 2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.
Art. 85 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania niniejszego artykułu na użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami, małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz organizacjami non-profit.	N		Fakultatywny przepis. Nie ma obowiązku implementacji.
Art. 86	Dostępność usługi powszechnej			
Art. 86 ust. 1	1. Jeżeli państwo członkowskie stwierdziło, przy uwzględnieniu wyników – o ile są dostępne – analizy geograficznej przeprowadzonej zgodnie z art. 22 ust. 1 oraz, w razie konieczności, wszelkich dodatkowych dowodów, że na swoim terytorium lub jego różnych częściach w normalnych warunkach handlowych lub przy użyciu innych ewentualnych narzędzi polityki publicznej nie można zapewnić adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu w stałej lokalizacji określonej zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usługi łączności głosowej, może ono nałożyć odpowiednie obowiązki świadczenia usługi powszechnej, aby uwzględnić wszystkie rozsądne wnioski użytkowników końcowych o dostęp do tych usług w odpowiednich częściach jego terytorium.	T	Art. 357 Pke	Art. 357. 1. Prezes UKE dokonuje analizy dostępności i jakości świadczenia usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, uwzględniając stan rynku telekomunikacyjnego oraz planowane i realizowane na tym rynku przedsięwzięcia inwestycyjne. 2. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepis art. 31 ust. 2. 3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 360, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.

Art. 86 ust. 2	2. Państwa członkowskie określają najwydajniejsze i najwłaściwsze podejście pozwalające zapewnić dostępność w stałej lokalizacji usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usługi łączności głosowej, przestrzegając jednocześnie zasady obiektywizmu, przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności. Państwa członkowskie dążą do minimalizacji zakłóceń na rynku, w szczególności świadczenia usług po cenach lub na warunkach odbiegających od normalnych warunków komercyjnych, zapewniając jednocześnie ochronę interesu publicznego.	T	Art. 357 ust. 3 Pke	Art. 357 (...) 3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 360, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.
Art. 86 ust. 3	3. W szczególności, jeżeli państwa członkowskie postanowią nałożyć obowiązki, aby zapewnić użytkownikom końcowym dostępność w stałej lokalizacji usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonego zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usług łączności głosowej, mogą wyznaczyć jedno przedsiębiorstwo lub większą ich liczbę jako odpowiedzialne za zagwarantowanie takiego dostępu na całym terytorium kraju. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć różne przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw do celów świadczenia usług adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usług łączności głosowej w stałej lokalizacji lub objęcia zasięgiem różnych części terytorium kraju.	T	Art. 357 ust. 3, art. 361, art. 362 Pke	Art. 357 (...) 3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 360, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”. Art. 361. Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu, biorąc pod uwagę jego zdolność do realizacji tego obowiązku na danym obszarze, jeżeli: 1) do konkursu w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie przystąpił żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny; 2) żaden z uczestników konkursu nie spełnił warunków uczestnictwa w konkursie; 3) żaden z uczestników konkursu nie zapewni realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu. Art. 362. 1. Prezes UKE w decyzjach, o których mowa w art. 358 ust. 4, art. 360 ust. 7 i art. 361, określa w szczególności: 1) obowiązek w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1;

				2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) termin rozpoczęcia realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) okres realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 5) wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1. 2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7, określa zaoferowany przez przedsiębiorcę wyznaczony prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony. 3. W decyzjach nakładających obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego Prezes UKE określa szczególne potrzeby społeczne konsumentów.
Art. 86 ust. 4	4. Wyznaczając przedsiębiorstwa na części lub całości terytorium kraju, celem zapewnienia dostępności usług zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, państwa członkowskie stosują wydajny, obiektywny, przejrzysty i niedyskryminacyjny mechanizm wyznaczania, w którym żadne przedsiębiorstwo nie jest z góry wykluczone z procesu wyznaczania. Takie metody wyznaczania muszą zapewnić, aby usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji były świadczone w sposób racjonalny pod względem kosztów, oraz mogą być stosowane jako sposób ustalania kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej zgodnie z art. 89.	T	Art. 359-361 Pke	Art. 359. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7 albo w art. 361, do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi, oraz przedsiębiorcę, na którego nałożono obowiązek świadczenia usługi w trybie art. 368 ust. 2. Art. 360. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego. 2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek. 3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa: 1) przedmiot konkursu przez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) informacje i dokumenty dotyczące przedsiębiorcy niezbędne do przeprowadzenia konkursu. 4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami. 5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.

				6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach. 7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu. 8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet. 9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5. Art. 361. Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu, biorąc pod uwagę jego zdolność do realizacji tego obowiązku na danym obszarze, jeżeli: 1) do konkursu w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie przystąpił żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny; 2) żaden z uczestników konkursu nie spełnił warunków uczestnictwa w konkursie; 3) żaden z uczestników konkursu nie zapewni realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.
Art. 86 ust. 5	5. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wyznaczone zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu zamierza zbyć znaczną część lub całość swoich aktywów składających się na jego lokalną sieć dostępu na rzecz odrębnego podmiotu prawnego należącego do innego właściciela, informuje ono krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ z góry i w odpowiednim czasie, aby umożliwić temu organowi ocenę wpływu zamierzonej transakcji	T	Art. 368 Pke	Art. 368. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zamierza zbyć całość lub znaczną część środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na rzecz odrębnego podmiotu należącego do innego właściciela, zawiadamia o tym Prezesa UKE, najpóźniej na 6 miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych. 2. Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć, zmienić lub uchylić obowiązek świadczenia usługi, biorąc pod uwagę wpływ zbycia środków, o których mowa w ust. 1, na realizację tego obowiązku, stan rynku telekomunikacyjnego w zakresie dostępności i jakości świadczenia tej usługi oraz planowane i

	na zapewnianie w stałej lokalizacji usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usługi łączności głosowej. Krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ może nałożyć, zmienić lub uchylić szczególne obowiązki zgodnie z art. 13 ust. 2.			realizowane przedsięwzięcia inwestycyjne oraz zdolność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do realizacji tego obowiązku na danym obszarze. 3. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, przepis art. 362 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
Art. 87	Status dotychczasowej usługi powszechnej Państwa członkowskie mogą nadal zapewniać dostępność lub przystępność cenową innych usług niż usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określona zgodnie art. 83 ust. 3 i usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji, które obowiązywały przed 20 grudnia 2018 r., jeżeli zapotrzebowanie na te usługi zostanie stwierdzone w świetle warunków krajowych. W przypadku wyznaczenia przez państwa członkowskie przedsiębiorstw na części lub całości ich krajowego terytorium do celów świadczenia tych usług stosuje się art. 86. Finansowanie tych obowiązków musi przebiegać zgodnie z art. 90. Państwa członkowskie dokonują przeglądu obowiązków nałożonych na podstawie niniejszego artykułu do 21 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata.	N		Nie ma przedsiębiorcy wyznaczonego od 2011 r. więc nie ma potrzeby implementacji tego przepisu.
Art. 88	Kontrola wydatków			
Art. 88 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy zapewnieniu urządzeń i świadczeniu usług dodatkowych wobec tych, o których mowa w art. art. 84 dostawcy usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usług połączeń głosowych zgodnie z art. 84–87 ustanawiały warunki w taki sposób, aby użytkownik końcowy nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane dla zamówionej usługi.	T	Art. 355 ust. 4 Pke	Art. 355 4. Przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, dostarczając usługi dodatkowe w stosunku do tych usług ustanawia warunki korzystania z usług w taki sposób, aby konsument nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane do świadczenia zamówionej usługi.

Art. 88 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ci dostawcy usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usług łączności głosowej, o których mowa w art. 84, i świadczące usługi zgodnie z art. 85 oferowali określone urządzenia i usługi wymienione w załączniku VI część A, w stosownych przypadkach, w celu umożliwienia konsumentom monitorowania i kontrolowania wydatków. Państwa członkowskie zapewniają aby tacy dostawcy wprowadzili system pozwalający unikać nieuzasadnionego odłączenia usług łączności głosowej lub usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu konsumentom w odniesieniu do konsumentów, o których mowa w art. 85, w tym odpowiedni mechanizm umożliwiający weryfikację ciągłego zainteresowania korzystaniem z tej usługi. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania niniejszego ustępu na użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami oraz małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz organizacjami non-profit.	T		Zapisy tego art. zostaną implementowane w przepisach dotyczących praw użytkowników końcowych tj. implementacji art. 115 EKŁE.
Art. 88 ust. 3	3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ był w stanie uchylać wymagania określone w ust. 2 na części lub na całości swojego krajowego terytorium, jeśli właściwy organ uzna, że ta usługa dodatkowa jest szeroko dostępna.	T		Obowiązki, o których mowa w załączniku VI nakładane są na wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej w drodze ustawy. Te obowiązki, które są powszechnie dostępne – system przedpłat, nie zostały wprowadzone do Pke. Minister właściwy do spraw informatyzacji oraz Prezes UKE jako organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej analizować będą dostępność usług i w razie potrzeby rozważana będzie interwencja legislacyjna.
Art. 89	Określanie kosztów obowiązku świadczenia usługi powszechnej			
Art. 89 ust. 1	1. W przypadku gdy krajowe organy regulacyjne uznają, że świadczenie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonej zgodnie art. 84 ust. 3		Art. 369 i art. 370 Pke	Art. 369. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.

	i usług łączności głosowej, jak określono w art. 84, 85 i 86, lub dalsze świadczenie dotychczasowych usług powszechnych, jak określono w art. 87, może stanowić niesprawiedliwe obciążenie dla podmiotów świadczących te usługi i występujących o rekompensatę, krajowe organy regulacyjne obliczają koszty netto świadczenia takich usług. W tym celu krajowe organy regulacyjne: a) obliczają koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej, biorąc pod uwagę każdą korzyść rynkową przypadającą na podmiot świadczący usługę adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określoną zgodnie z art. 84 ust. 3 i usługi łączności głosowej, jak określono w art. 84, 85 i 86, lub dalej świadczącego dotychczasowe usługi powszechne, jak określono w art. 87, zgodnie z załącznikiem VII; lub b) wykorzystują koszty netto świadczenia usługi powszechnej określone przez mechanizm wyznaczania zgodnie z art. 86 ust. 4.		2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku. 3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony. 4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia: 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. 5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto. 6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7. 7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi tysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Art. 370. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie

				udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę. 2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta. 3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.
Art. 89 ust. 2	2. Rachunki lub inne informacje służące za podstawę obliczania kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej na mocy ust. 1 akapit drugi lit. a) są przedmiotem audytów lub weryfikacji przeprowadzanych przez krajowy organ regulacyjny lub organ niezależny od zainteresowanych stron i są zatwierdzane przez ten krajowy organ regulacyjny. Wyniki kalkulacji kosztu oraz wnioski z audytu muszą być publicznie dostępne.		Art. 370 ust. 2 i 3, art. 373 ust. 7 Pke	Art. 370 2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta. 3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego. Art. 373 7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 374 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące: 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 370 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.

Art. 90	Finansowanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej			
Art. 90 ust. 1	1. W przypadku gdy, na podstawie kalkulacji kosztu netto, o której mowa w art. 89, krajowe organy regulacyjne stwierdzą, iż na danym dostawcy spoczywają niesprawiedliwe obciążenia, państwa członkowskie, na wniosek zainteresowanego dostawcy, decydują o dokonaniu jednej lub obu z poniższych czynności: a) wprowadzeniu mechanizmu kompensowania temu dostawcy określonego kosztu netto, na przejrzystych warunkach, z funduszy publicznych; b) podzieleniu kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej pomiędzy dostawcami sieci usług łączności elektronicznej.		Art. 371 Pke	Art. 371. 1. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty. 2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 359, Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 363 ust. 3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 33. .
Art. 90 ust. 2	2. W przypadku gdy koszt netto jest ponoszony wspólnie zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, państwa członkowskie ustanawiają mechanizm dzielenia kosztów, zarządzany przez krajowy organ regulacyjny lub organ niezależny od beneficjentów pod nadzorem krajowego organu regulacyjnego. Dopuszcza się finansowanie jedynie kosztu netto, ustalonego zgodnie z art. 89, obowiązków ustanowionych w art. 84–87. Mechanizm dzielenia kosztów respektuje zasady przejrzystości, jak najmniejszego zakłócania rynku, niedyskryminacji i proporcjonalności, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku VII część B. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niewymaganiu wkładów od przedsiębiorstw,		Art. 372 i art. 373 Pke	Art. 372. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty. 2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata. 3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1: 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiesza się postępowania; 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z

	których krajowy obrót jest niższy od wyznaczonego limitu. Żadne opłaty związane z dzieleniem kosztu obowiązku świadczenia usługi powszechnej nie będą łączone i są określane oddzielnie dla każdego przedsiębiorstwa. Takich opłat nie nakłada się na przedsiębiorstwa nieświadczące usług na terytorium państwa członkowskiego, które ustanowiło mechanizm dzielenia kosztów, ani nie pobiera się od takich przedsiębiorstw.			zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. 4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów. 5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. 6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych. 7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne. Art. 373. 1. Kwotę udziału w pokryciu dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej obowiązane do udziału w pokryciu dopłaty do przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania dopłaty. 3. W przypadku opóźnienia we wpłacie kwoty udziału w pokryciu dopłaty w stosunku do terminu wskazanego w ust. 1, przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązane do udziału w pokryciu dopłaty, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie. 4. Odsetki od środków finansowych zgromadzonych na rachunku UKE, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych na nim środków finansowych.

				5. Prezes UKE niezwłocznie po uzyskaniu kolejnych wpłat od przedsiębiorców na rachunek UKE przekazuje je jako dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do jej otrzymania. 6. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę. 7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 372 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące: 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 370 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.
Art. 91	Przejrzystość			
Art. 91 ust. 1	1. W przypadku gdy koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej ma zostać obliczony zgodnie z art. 89, krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby zasady kalkulacji kosztu netto, w tym szczegóły zastosowanej metody, były publicznie dostępne. W przypadku ustanowienia określonego w art. 90 ust. 2 mechanizmu dzielenia kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej, krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby zasady dzielenia kosztów i zasady dotyczące kompensowania kosztu netto były publicznie dostępne.		Art. 369 i art. 372 Pke	Art. 369. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna. 2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku. 3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony. 4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia: 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku.

			5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto. 6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7. 7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi tysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.. Art. 372. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty. 2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata. 3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1: 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiesza się postępowania;

				2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. 4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów. 5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. 6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych. 7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.
Art. 91 ust. 2	2. Z zastrzeżeniem unijnych i krajowych przepisów dotyczących tajemnicy handlowej, krajowe organy regulacyjne publikują roczne sprawozdanie podające szczegółowe informacje dotyczące wyliczonego kosztu obowiązku świadczenia usługi powszechnej, określające wkłady poczynione przez wszystkie zaangażowane przedsiębiorstwa, w tym wszelkich korzyści rynkowych, jakie mogły przyspaść przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom z tytułu obowiązków świadczenia usługi powszechnej określonych w art. 84–87.		Art. 373 ust. 7 Pke	Art. 373. 7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 372 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące: 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 370 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.

Art. 92	Dodatkowe usługi obowiązkowe Państwa członkowskie mogą zdecydować o publicznym udostępnieniu usług, dodatkowych niewymienionych w zakresie obowiązku świadczenia usługi powszechnej, o którym mowa w art. 84–87, publicznie dostępnych na swoim własnym terytorium. W takich okolicznościach nie wolno nakładać żadnych mechanizmów kompensacyjnych dotyczących konkretnych przedsiębiorstw.	N		Przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 93	Zasoby numeracyjne			
Art. 93 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy poddawały kontroli przyznawanie praw do wykorzystania wszystkich krajowych zasobów numeracyjnych oraz zarządzanie krajowym planem numeracji oraz aby do celów świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej udostępniały odpowiednie zasoby numeracyjne. Państwa członkowskie zapewniają, aby ustanowione zostały obiektywne, przejrzyste i niedyskryminacyjne procedury przyznawania praw do wykorzystania krajowych zasobów numeracyjnych.	T	Art. 159 ust. 1, 4–8, art. 160 i art. 161 ust. 1, 3, 5 Pke	Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek. (...) 4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. 5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. 6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123. 7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. 8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:

			1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych; 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom. Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych. 2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75%: 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wniosek o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli: 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji. (...)

				3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany zakresu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji prowadzącej do ograniczenia tego prawa przeprowadza postępowanie konsultacyjne. (...) 5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu: 1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2. (...)
Art. 93 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą także przyznać prawa użytkowania zasobów numeracyjnych z krajowych planów numeracji na potrzeby świadczenia określonych usług przedsiębiorstwom innym niż dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej, pod warunkiem że udostępniono zasoby numeracyjne, którą są odpowiednie, aby zaspokoić popyt obecnie i w bliskiej przyszłości. Przedsiębiorstwa te wykazują swoją zdolność do zarządzania zasobami numeracyjnymi i spełniają wszelkie stosowne wymogi określone na podstawie art. 94. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą zawiesić dalsze przyznawanie praw użytkowania zasobów numeracyjnych tym przedsiębiorstwom, jeżeli zostanie wykazane, że istnieje ryzyko wyczerpania zasobów numeracyjnych. Do dnia 21 czerwca 2020 r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przepisów niniejszego ustępu, BEREC przyjmuje, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej	T	Art. 159 ust. 2 Pke	Art. 159. 2. Prezes UKE, w drodze decyzji, może przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia działalności gospodarczej innemu niż podmioty wskazane w ust. 1, na jego wniosek, na potrzeby świadczenia usług innych niż publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne, o ile dostępne zasoby numeracji są wystarczające do zaspokojenia obecnego i prognozowanego zapotrzebowania na numerację, a podmioty te wykażą swoją zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji.

	współpracy z Komisją, wytyczne w sprawie wspólnych kryteriów oceny zdolności zarządzania zasobami numeracyjnymi oraz ryzyka wyczerpania zasobów numeracyjnych.			
Art. 93 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zapewniają, aby krajowe plany i procedury numeracji były stosowane w sposób gwarantujący równe traktowanie wszystkich podmiotów świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej oraz przedsiębiorstw, które kwalifikują się zgodnie z ust. 2. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, którym przyznano prawo użytkowania zasobów numeracyjnych, nie dyskryminowały innych dostawców usług łączności elektronicznej w odniesieniu do zasobów numeracyjnych używanych przy zapewnianiu dostępu do ich usług.	T	Art. 159 ust. 4-7, art. 164 Pke	Art. 159 (...) 4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. 5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. 6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123. 7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. Art. 164. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na podstawie art. 159 ust. 1, udostępnia przyznane zasoby numeracji podmiotom, o których mowa w art. 159 ust. 1: 1) współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną lub 2) dostarczającym usługi telekomunikacyjne – na ich wniosek, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu zasobów numeracji albo umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci, o której mowa w art. 170 ust. 1. 2. Umowa o udostępnieniu zasobów numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji. 3. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji odmawia zawarcia umowy o udostępnieniu zasobów numeracji w przypadku braku zasobów numeracji lub gdy udostępnienie zasobów numeracji mogłoby utrudnić albo ograniczyć wykonywanie działalności przez ten podmiot. 4. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 168, art. 182, art. 185 i art. 188.

				5. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się przepis art. 175, z tym, że umowa jest przekazywana przez podmiot udostępniający przyznane zasoby numeracji.
Art. 93 ust. 4	4. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy udostępniały zakres niegeograficznych numerów, które mogą być wykorzystywane do świadczenia usług łączności elektronicznej innych niż usługi łączności interpersonalnej na terenie całej Unii, nie naruszając rozporządzenia (UE) nr 531/2012 oraz art. 97 ust. 2 niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy prawa użytkownika zasobów numeracyjnych przyznano zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu przedsiębiorstwom innym niż dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej, przepisy niniejszego ustępu stosuje się do konkretnych usług, do których świadczenia przyznano prawa użytkownika. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zapewniają, aby warunki, wymienione w załączniku I część E, które mogą dotyczyć praw użytkownika zasobów numeracyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług poza państwem członkowskim danego kodu kraju oraz ich egzekwowanie były tak samo rygorystyczne jak warunki obowiązujące w stosunku do usług świadczonych na terytorium państwa członkowskiego danego kodu kraju i ich egzekwowanie, zgodnie z niniejszą dyrektywą. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zapewniają również zgodnie z art. 94 ust. 6, aby podmioty wykorzystujące zasoby numeracyjne kodu ich kraju w innych państwach członkowskich przestrzegały przepisów dotyczących ochrony konsumentów oraz innych przepisów krajowych dotyczących	T	Art. 162 ust. 1 i 2 Pke	Art. 162. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.

	użytkowania zasobów numeracyjnych obowiązujących w tych państwach członkowskich, w których użytkowane są te zasoby numeracyjne. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień w zakresie egzekwowania przepisów przysługujących właściwym organom tych państw członkowskich. BEREC wspiera krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy na ich wniosek w zakresie koordynacji ich działalności, aby zapewnić wydajne zarządzanie zasobami numeracyjnymi z prawem do ekstraterytorialnego użytkowania na terenie Unii. Aby ułatwić krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom monitorowanie zgodności z wymogami niniejszego ustępu, BEREC tworzy bazę danych dotyczących zasobów numeracyjnych z prawem ekstraterytorialnego użytkowania na terenie Unii. Do tego celu krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przekazują BEREC stosowne informacje. W przypadku gdy zasoby numeracyjne z prawem ekstraterytorialnego użytkowania na terenie Unii nie są przyznawane przez krajowy organ regulacyjny, właściwy organ odpowiedzialny za ich przyznanie lub zarządzanie nimi konsultuje się z krajowym organem regulacyjnym.			
Art. 93 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby kod „00” był standardowym prefiksem międzynarodowym. Możliwe jest przyjmowanie lub dalsze stosowanie szczególnych rozwiązań dotyczących wykorzystania usług łączności interpersonalnej wykorzystującej numery między sąsiadującymi ze sobą lokalizacjami, między którymi przebiega granica państw członkowskich.	T	Art. 162 ust. 1 i 2 Pke (prefix 00 wskaza ny jest w rozporz	Art. 162. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące

	Państwa członkowskie mogą wyrazić zgodę na współużytkowanie wspólnego planu numeracji dla wszystkich lub określonych kategorii numerów. Użytkownicy końcowi dotknięci tymi rozwiązaniami i porozumieniami otrzymują pełne informacje o takich rozwiązaniach lub porozumieniach.	N	ądzeniu wydany m na podsta wie tej delegacj i ustawo wej)	długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe. Przepis o charakterze fakultatywnym.
Art. 93 ust. 6	6. Bez uszczerbku dla art. 106 państwa członkowskie promują przydzielanie zdalne, w miarę możliwości technicznych, aby ułatwić zmianę dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej przez użytkowników końcowych, zwłaszcza dostawców i użytkowników końcowych usług łączności maszyna–maszyna.	T		Realizacja tego warunku wynika z ogółu przepisów dotyczących gospodarowania numeracją, w tym aktów wykonawczych.
Art. 93 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe plany numeracji oraz wszelkie kolejne uzupełnienia czy zmiany tych planów były publikowane przy zastosowaniu jedynie tych ograniczeń, które zostały nałożone ze względu na bezpieczeństwo narodowe.	T	Art. 163 Pke	Art. 163. 1. Prezes UKE opracowuje i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zbiorcze zestawienia przyznaných zasobów numeracji w postaci Tablic Zagospodarowania Numeracji oraz wykaz gmin w strefach numeracyjnych. 2. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o dostępnej numeracji.
Art. 93 ust. 8	8. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Unii, w przypadku gdy sprzyja to zarówno funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, jak i rozwojowi usług ogólnoeuropejskich. W razie konieczności, aby sprostać niezaspokojonemu	T	Art. 412 ust. 2 pkt 5 lit. g Pke	Art. 412 ust. 2 pkt 5 g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,

	transgranicznemu lub ogólnoeuropejskiemu popytowi na zasoby numeracyjne, Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC, przyjmuje akty wykonawcze harmonizujące określone numery lub zakresy numeracyjne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.			
Art. 94	Procedura przyznawania praw użytkowania zasobów numeracyjnych			
Art. 94 ust. 1	1. W przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkowania zasobów numeracyjnych, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przyznają takie prawa – na wniosek – każdemu przedsiębiorstwu w związku z dostarczaniem sieci lub usług łączności elektronicznej objętych ogólnym zezwoleniem, o którym mowa w art. 12, z zastrzeżeniem art. 13 i art. 21 ust. 1 lit. c) oraz wszelkich innych przepisów zapewniających skuteczne wykorzystanie tych zasobów numeracyjnych zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.	T	Art. 159 ust. 1 Pke	Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek.
Art. 94 ust. 2	2. Prawa użytkowania zasobów numeracyjnych są przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury. Przyznając prawa użytkowania zasobów numeracyjnych, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy określają, czy prawa te mogą być przekazane przez posiadacza prawa, i na jakich warunkach. W przypadku gdy krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przyznają prawo użytkowania zasobów numeracyjnych na czas określony, czas trwania tego okresu powinien być odpowiedni dla danej usługi z punktu	T	Art. 159 ust. 4-8 Pke	Art. 159 (...) 4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. 5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. 6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.

	widzenia zamierzonych celów, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności umożliwienia właściwego okresu amortyzacji inwestycji.			7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. 8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności: 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych; 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom.
Art. 94 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy, podejmują decyzje dotyczące przyznawania praw użytkowania zasobów numeracyjnych jak najszybciej po wpłynięciu kompletnej dokumentacji wniosku i w terminie trzech tygodni – w przypadku zasobów numeracyjnych do realizacji szczególnych zadań w ramach krajowego planu numeracji. Takie decyzje są podawane do wiadomości publicznej.	T	Art. 159 ust. 3 Pke	Art. 159 (...) 3. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.
Art. 94 ust. 4	4. W przypadku gdy po konsultacji przeprowadzonej z zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 23 krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy stwierdziły, że prawa użytkowania zasobów numeracyjnych o szczególnym znaczeniu gospodarczym mają być przyznawane po przeprowadzeniu konkurencyjnej lub porównawczej procedury selekcji, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą przedłużyć termin trzech tygodni, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu o kolejne trzy tygodnie.	T	Art. 159 ust. 4 Pke	Art. 159 (...) 4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku.

	cofając prawa ekstraterytorialnego użytkownika zasobów numeracyjnych przyznane danemu przedsiębiorstwu. BEREC ułatwia i koordynuje wymianę informacji między właściwymi organami różnych zaangażowanych państw członkowskich oraz zapewnia odpowiednią koordynację prowadzonych przez nie prac.			4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji. Art. 159 ust. 9 9. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji transgranicznie na terenie Unii Europejskiej określa warunki jej wykorzystywania uwzględniające przestrzeganie praw konsumentów i zasad użytkowania zasobów numeracji w państwach członkowskich, w których ta numeracja będzie użytkowana.
Art. 94 ust. 7	7. Niniejszy artykuł ma także zastosowanie, w przypadku gdy krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przyznają prawa użytkowania zasobów numeracyjnych przedsiębiorstwom innym niż dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej zgodnie z art. 93 ust. 2.	T	Art. 159–161 Pke	Przepisy dotyczące gospodarowania numeracją są takie same bez względu na podmiot uzyskujący przydział numeracji.
Art. 95	Oplaty za prawo użytkowania zasobów numeracyjnych Państwa członkowskie mogą zezwolić krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom na nakładanie opłat za prawo użytkowania zasobów numeracyjnych, które odzwierciedlają potrzebę zapewnienia optymalnego wykorzystania tych zasobów. Państwa członkowskie zapewniają, by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne stosownie do celu, jakiemu mają służyć, oraz by uwzględniały cele określone w art. 3.	T	Art. 25 Pke	Art. 25. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, uiszcza roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji. 2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmują pełny rok kalendarzowy. Jeżeli w danym roku kalendarzowym podmiot posiada prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przez okres krótszy od roku kalendarzowego, uiszcza on opłatę w wysokości odpowiadającej 1/12 rocznej opłaty za każdy rozpoczęty miesiąc kalendarzowy, w którym podmiotowi to prawo przysługiwało. 3. W przypadku cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu z przyczyn określonych w art. 161 ust. 1 pkt 2–4 i ust. 2 podmiot uiszcza opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmujące pełny rok kalendarzowy. 4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza się jednorazowo za cały rok, za który są należne, lub w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 tych opłat. 5. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż: 1) za numer abonencki – 0,44 zł; 2) za numer dla komunikacji maszyna-maszyna – 0,35 zł; 3) za wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną – dwudziestopięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;

				4) za wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – czterystokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 5) za wyróżnik dla komunikacji maszyna–maszyna – trzystukrotność przeciętnego wynagrodzenia; 6) za numer dostępu do sieci (NDS) – dziewięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 7) za numer 118CDU – dziewięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 8) za numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI) – 550,00 zł; 9) za numer strefowy abonenckich usług specjalnych za każdą strefę numeracyjną, w której przysługuje prawo do wykorzystywania numeru – 30% przeciętnego wynagrodzenia; 10) za krajowy numer dostępu do usług sieci inteligentnej – 30 zł; 11) za numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 12) za numer punktu sygnalizacyjnego – dwuipółkrotność przeciętnego wynagrodzenia; 13) za numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG – 55,00 zł; 14) za kod sieci ruchomej (MNC) – 20% przeciętnego wynagrodzenia; 15) za kod sieci ATM – 20% przeciętnego wynagrodzenia; 16) za numer rutingowy (NR) – 15% przeciętnego wynagrodzenia. 6. Za numery alarmowe, z którymi połączenia są bezpłatne dla abonentów, opłata nie jest pobierana. 7. Obowiązek uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, ustaje nie później niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku o rezygnacji z prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. 8. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 5, w kolejnym roku kalendarzowym. 9. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze kwoty określone w ust. 5 oraz warunki wykorzystania zasobów numeracji, a także kierując się kosztami prowadzenia gospodarki zasobami numeracji oraz potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji.

Art. 96	Infolinia umożliwiająca zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci i telefon zaufania dla dzieci			
Art. 96 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi mieli bezpłatny dostęp do usługi umożliwiającej połączenie z infolinią pozwalającą zgłaszać przypadki zaginięcia dzieci. Infolinia ta jest udostępniana pod numerem „116000”.	T	Art. 165 ust. 2 i 3 Pke	Art. 165 (...) 2. Numery zaczynające się od 116 przeznaczone są do świadczenia usług o walorze społecznym, przy czym: 1) numer 116000 stanowi numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci; 2) numer 116111 stanowi numer telefonu zaufania dla dzieci. 3. Połączenia do numerów zaczynających się od 116 są bezpłatne dla użytkowników końcowych. (...)
Art. 96 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi z niepełnosprawnościami w możliwie jak największym stopniu mieli dostęp do usług świadczonych pod numerem „116000”. Środki wprowadzane w celu ułatwienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu do tych usług podczas podróżowania w innych państwach członkowskich opierają się na zapewnieniu zgodności z odpowiednimi normami lub specyfikacjami ustanowionymi zgodnie z art. 39.	T	Art. 340 ust. 1 Pke	Art. 340. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej.
Art. 96 ust. 3	3. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby organ lub przedsiębiorstwo, któremu został przydzielony numer „116000”, przeznaczył zasoby niezbędne do funkcjonowania infolinii.	N		Kwestia finansowania numeru 116000 nie jest regulowana w ustawie. Dysponent numeru 116000 może przystępować do otwartych konkursów i otrzymywać dotacje z budżetu państwa.
Art. 96 ust. 4	4. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli odpowiednio informowani o istnieniu i korzystaniu z usług świadczonych pod numerem „116000” i, w stosownych przypadkach, pod numerem „116111”.	T	Art. 165 ust. 4 Pke	Art. 165 4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru 116000 i 116111.

Art. 97	Dostęp do numerów i usług			
Art. 97 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy jest to ekonomicznie wykonalne, z wyjątkiem sytuacji, gdy wywoływany użytkownik końcowy postanowił ze względów ekonomicznych ograniczyć dostęp stron wywołujących z poszczególnych obszarów geograficznych – krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy podejmowały wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi mieli możliwość: a) dostępu w Unii do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; oraz b) dostępu, niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów w Unii, również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji państw członkowskich i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN).	T	Art. 338 Pke	Art. 338 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu: 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; 2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych. 3. Prezes UKE na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.
Art. 97 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogły wymagać od podmiotów udostępniających publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej zablokowania w indywidualnych przypadkach dostępu do numerów lub usług, w przypadku gdy jest to uzasadnione ze względu na oszustwo lub nadużycie, oraz wymagać, aby w takich przypadkach dostawcy usług łączności elektronicznej wstrzymali wypłatę dochodów	T	Art. 65 ustawy wprowadzającej PKE w zakresie art. 23 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o	Art. 65. W ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1703) wprowadza się następujące zmiany: „8) w art. 23: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami w komunikacji elektronicznej, w drodze decyzji, nakazać: 1) przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub

	z odpowiednich połączeń wzajemnych lub innych usług.		zwalcza niu naduży ć w komuni kacji elektro nicznej	usługi zrealizowane po upływie, określonego w decyzji, terminu, o którym mowa w ust. 2; 2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 346 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, zaprzestanie świadczenia usługi; 3) usługodawcy w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. ...) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru, lub usługi z dodatkowym świadczeniem. 2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa termin na: 1) zablokowanie dostępu do numeru lub usługi, 2) zaprzestanie świadczenia usługi, 3) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi z dodatkowym świadczeniem – nie krótszy niż 6 godzin od momentu doręczenia decyzji.”, b) uchyla się ust. 3;”.
Art. 98	Klauzula wyłączająca niektóre mikroprzedsiębiorstwa Z wyjątkiem art. 99 i 100, niniejszy tytuł nie ma zastosowania do mikroprzedsiębiorstw świadczących usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, chyba że świadczą oni także inne usługi łączności elektronicznej. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli informowani o wyłączeniu, o którym mowa w ust. 1 przed zawarciem umowy z mikroprzedsiębiorstwem korzystającym z takiego wyłączenia	T	Art. 283 Pke	Art. 283. 1. Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 298 ust. 1, nie stosuje się do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących wyłącznie usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów będących mikroprzedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. 2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, informuje użytkowników końcowych przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej o wyłączeniu stosowania przepisu, o którym mowa w ust. 1.
Art. 99	Niedyskryminacja Dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej nie stosują wobec użytkowników końcowych żadnych innych wymogów lub ogólnych warunków	T	Art. 298 ust. 1 Pke	Art. 298. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia, aby warunki dostępu do usługi komunikacji elektronicznej nie dyskryminowały użytkowników końcowych ze względu na obywatelstwo, miejsce zamieszkania lub miejsce ich siedziby, chyba że ustanowienie odmiennych

	dotyczących dostępu do tych sieci lub usług lub ich używania ze względów związanych z obywatelstwem, miejscem zamieszkania lub miejscem siedziby użytkownika końcowego, chyba że takie inne traktowanie jest obiektywnie uzasadnione.			warunków jest obiektywnie uzasadnione lub wynika z obowiązujących przepisów.
Art. 100	Gwarancje praw podstawowych			
Art. 100 ust. 1	1. Krajowe środki dotyczące dostępu użytkowników końcowych do usług i aplikacji lub korzystania z nich za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej przestrzegają postanowień Karty.	T		Realizacja tego warunku wynika z ogółu przepisów dotyczących dostępu i korzystania z usług.
Art. 100 ust. 2	2. Jeżeli jakikolwiek środek związany z dostępem użytkowników końcowych – za pomocą sieci łączności elektronicznej – do usług i aplikacji lub z korzystaniem taką drogą z usług lub aplikacji mógłby ograniczyć wykonywanie praw lub wolności uznanych przez Kartę, nakłada się go wyłącznie wtedy, gdy jest przewidziany przepisami prawa i przestrzega tych praw lub wolności, jest proporcjonalny, konieczny oraz autentycznie realizuje cele leżące w interesie ogólnym uznane przez prawo Unii lub potrzebę ochrony praw i wolności innych osób zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty i z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym z prawem do skutecznego środka odwoławczego i do rzetelnego procesu. Środki takie stosuje się wyłącznie z należytym poszanowaniem zasady domniemania niewinności i prawa do prywatności. Gwarantuje się uprzednią rzetelną i bezstronną procedurę, uwzględniającą prawo zainteresowanej osoby lub zainteresowanych osób do bycia wysłuchanymi, z zastrzeżeniem potrzeby ustanowienia dla należyte ustalonych pilnych przypadków odpowiednich warunków	T		Wskazane warunki są uwzględnione w całokształcie przepisów regulujących prawa użytkowników końcowych.

	oraz zabezpieczeń proceduralnych zgodnych z Kartą.			
Art. 101	Poziom harmonizacji			
Art. 101 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie utrzymują w swoim prawie krajowym ani do niego nie wprowadzają przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych, odbiegających od art. 102–115, w tym bardziej lub mniej rygorystycznych przepisów w celu zapewnienia różnego poziomu ochrony, chyba że przepisy niniejszego tytułu stanowią inaczej.	N		Wdrożenie tego artykułu wynika z brzmienia ogółu przepisów dotyczących użytkowników końcowych.
Art. 101 ust. 2	2. Do dnia 21 grudnia 2021 r. państwa członkowskie mogą nadal stosować bardziej rygorystyczne krajowe przepisy dotyczące ochrony konsumentów odbiegające od przepisów określonych w art. 102–115, pod warunkiem że te przepisy obowiązywały w dniu 20 grudnia 2018 r., a wszelkie ograniczenia dla funkcjonowania rynku wewnętrznego z nich wynikające są proporcjonalne do celu, jakim jest ochrona konsumentów. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 21 grudnia 2019 r. o wszelkich krajowych przepisach, które mają być stosowane na podstawie niniejszego ustępu.	N		Przepis nie wymaga implementacji.
Art. 102	Wymogi informacyjne dotyczące umów	T		
Art. 102 ust. 1	1. Zanim konsument zostanie związany umową lub odnośną ofertą, podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna–maszyna przekazują informacje, o których mowa w art. 5 i 6 dyrektywy 2011/83/UE, oprócz informacji	T	Art. 285, art. 291 Pke	Art. 285. 1. Przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna–maszyna, dostawca usług komunikacji elektronicznej doręcza konsumentowi, na trwałym nośniku dotyczące tej usługi informacje, o których mowa w ust. 2–6, zwane dalej „informacjami przedumownymi”. 2. Informacje przedumowne określają:

	wymienionych w załączniku VIII do niniejszej dyrektywy w zakresie, w jakim te informacje dotyczą usługi, którą te podmioty świadczą. Informacje te przekazywane są w jasny i zrozumiały sposób na trwałym nośniku w rozumieniu art. 2 pkt 10 dyrektywy 2011/83/UE lub, w wypadku gdy przekazanie informacji na trwałym nośniku nie jest możliwe, w postaci udostępnionego przez dostawcę, łatwego do pobrania udostępniane przez dostawcę. Dostawca wyraźnie zwraca uwagę konsumentów na dostępność tego dokumentu i wskazuje na potrzebę jego pobrania do celów dowodowych, dostępu w przyszłości i odtworzenia w niezmienionej postaci. Na żądanie, informacje te są przekazywane w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami zgodnie z prawem Unii harmonizującym wymogi dotyczące dostępności produktów i usług.		1) główne cechy każdej usługi, w tym wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu - konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług; 2) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty; 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym: a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych, b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie, c) zasady zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań – w przypadku usług przedpłaconych, d) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 304 ust. 1, wraz z informacją na temat odblokowania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego zakupionego w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „promocyjnym urządzeniem końcowym”, lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 309, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu; 4) wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareagował odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa; 5) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone konsumentowi. 3. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej dostawca tych usług w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:

				1) wszelkich oferowanych minimalnych poziomach jakości usługi, z uwzględnieniem parametrów istotnych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, metod ich pomiaru, treści i formy publikacji informacji oraz mechanizmów certyfikacji jakości, w tym o: a) opóźnieniach transmisji pakietów danych, zmienności tych opóźnień, utracie pakietów danych – w odniesieniu do usług dostępu do internetu, b) czasie realizacji połączenia, prawdopodobieństwie wystąpienia nieudanego wywołania połączenia lub opóźnieniu w wywołaniu połączenia – w odniesieniu do usługi komunikacji interpersonalnej, w której dostawca kontroluje co najmniej kilka elementów sieci lub ma służącą do tego celu umowę o gwarantowaniu poziomu usług z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej zapewniającym dostęp do sieci; 2) warunkach korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług abonentowi na czas obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, zwanego dalej „wydanym urządzeniem końcowym”, w tym o związanych z tym opłatach; 3) cenie usługi z uwzględnieniem informacji dotyczących: a) każdego z pakietów taryfowych przewidzianych umową w zakresie: – rodzaju oferowanych usług, – liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym, cen za jednostkę rozliczeniową usługi po wykorzystaniu tego pakietu oraz innych powtarzalnych opłat, b) możliwości przeniesienia niewykorzystanej w okresie rozliczeniowym liczby jednostek rozliczeniowych na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli opcja ta dostępna jest w umowie – w przypadku planu taryfowego obejmującego wstępnie ustaloną liczbę jednostek rozliczeniowych, c) środków zapewnienia przejrzystości rachunku i monitorowania poziomu wykorzystania usługi, d) numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – ceny za połączenie,

				e) ceny poszczególnych elementów umowy, o której mowa w art. 306, jeżeli usługi lub urządzenia oferowane na podstawie tej umowy są również oferowane oddzielnie, f) warunków i opłat dotyczących usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji, g) sposobów uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych; 4) warunkach rezygnacji z oferty związanej lub jej elementów; 5) danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem; 6) udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz sposobie uzyskania aktualnych informacji; 7) sposobach inicjowania procedur pozasądowego rozwiązywania sporów, w tym sporów krajowych i transgranicznych. 4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o: 1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych; 2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie. 5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012. 6. Informacje przedumowne w zakresie, w jakim nie zostało to uwzględnione w ust. 2–5, zawierają pozostałe informacje wynikające z: 1) art. 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość;

				2) art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość. 7. W przypadku zawierania umowy o świadczenie usług przedpłaconych oraz w przypadku, gdy nie jest możliwe doręczenie na trwałym nośniku informacji, o których mowa w ust. 2–6, dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia je w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych. 8. Zaakceptowane przez konsumenta informacje przedumowne stają się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 288 lub art. 289, i nie podlegają zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej. Art. 291. Na żądanie konsumenta z niepełnosprawnościami informacje przedumowne, zwięzłe podsumowanie warunków umowy oraz pozostałe informacje zawarte w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 288 lub art. 289, doręczane są w postaci dostępnej dla osób z niepełnosprawnościami.
Art. 102 ust. 2	2. Informacje, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, przekazuje się również użytkownikom końcowym, którzy są mikroprzedsiębiorstwami lub małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit, chyba że wyraźnie zgodzili się oni, by odnośne przepisy w całości lub w części nie miały do nich zastosowania.	T	Art. 292 Pke	Art. 292. 1. Przepisy art. 285–288, art. 291, art. 301 ust. 1, art. 305 ust. 1 i 3 oraz art. 317 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.
Art. 102 ust. 3	3. Dostawcy świadczący publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna–maszyna przekazują konsumentom zwięzłe i łatwe do odczytania podsumowanie warunków umowy. To podsumowanie zawiera główne elementy spośród wymogów informacyjnych zgodnie	T	Art. 287 ust. 1 i 2 Pke	Art. 287. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, bezpłatnie doręcza konsumentowi na trwałym nośniku podsumowanie głównych elementów informacji przedumownych, zgodne z wzorem określonym w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 102 ust. 3 EKŁE, zawierające w szczególności:

	z ust. 1. Te główne elementy obejmują co najmniej: a) nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy oraz, jeśli są one inne, dane kontaktowe na potrzeby składania skarg; b) główne cechy każdej świadczonej usługi; c) odpowiednie ceny z tytułu aktywacji usługi łączności elektronicznej i wszelkie powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty, w przypadku gdy usługa jest świadczona za bezpośrednią opłatą pieniężną; d) okres obowiązywania umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania; e) stopień, w jakim dane produkty i usługi przeznaczone są dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami; f) w odniesieniu do usług dostępu do internetu – podsumowanie informacji wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2015/2120. Do dnia 21 grudnia 2019 r. Komisja, po przeprowadzeniu konsultacji z BEREK, przyjmie akt wykonawczy określający formularz zawierający podsumowanie warunków umowy, który ma być używany przez dostawców w celu spełnienia ich obowiązków wynikających z niniejszego ustępu.			1) nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy oraz dane kontaktowe na potrzeby składania reklamacji, jeśli są one inne, 2) główne cechy każdej świadczonej usługi, 3) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę i cenę za jednostkę rozliczeniową usługi, 4) okres obowiązywania umowy oraz warunki jej przedłużenia i zakończenia obowiązywania, 5) informacje, czy i w jakim zakresie udogodnienia i usługi przeznaczone są dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, 6) podsumowanie informacji wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d oraz e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w odniesieniu do usług dostępu do internetu – zwane dalej „zwięzłym podsumowaniem warunków umowy”. 3.W przypadku gdy z uwagi na obiektywne przyczyny techniczne nie jest możliwe przedstawienie konsumentowi zwięzłego podsumowania warunków umowy przed zawarciem umowy, dostawca usług komunikacji elektronicznej przedstawia je niezwłocznie. Oświadczenie konsumenta o zawarciu umowy jest skuteczne, jeżeli zostało potwierdzone po otrzymaniu tego podsumowania. (...)

	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4. Dostawcy usług podlegających obowiązkom na mocy ust. 1 należycie podają wymagane informacje w formularzu zawierającym podsumowanie warunków umowy i przekazują to podsumowanie warunków umowy bezpłatnie konsumentom przed zawarciem umowy, w tym umów zawieranych na odległość. W przypadku gdy z uwagi na obiektywne powody techniczne nie jest możliwe przedstawienie podsumowania warunków umowy w danym momencie, przedstawia się je później bez zbędnej zwłoki, a umowa staje się skuteczna, gdy konsument potwierdzi swoją zgodę po otrzymaniu tego podsumowania warunków umowy.			
Art. 102 ust. 4	4. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, stają się integralną częścią umowy i nie podlegają zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.	T	Art. 287 ust. 3 Pke	Art. 287 (...) 3. Zaakceptowane przez konsumenta zwięzłe podsumowanie warunków umowy staje się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 288 lub art. 289, i nie podlega zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.
Art. 102 ust. 5	5. W przypadku gdy usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej są rozliczane w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek, ich dostawcy oferują konsumentom narzędzie pozwalające monitorować i kontrolować wykorzystanie każdej z tych usług. Narzędzie to obejmuje dostęp do aktualnych informacji dotyczących poziomu wykorzystania usług uwzględnionych w planie taryfowym. W szczególności dostawcy powiadamiają konsumentów przed osiągnięciem pułapów zużycia ilości danych, ustalonych przez właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi	T	Art. 317 ust. 1 i 2 Pke	Art. 317. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie. W przypadku usług świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, za informację aktualną uważa się informację obejmującą stan wykorzystania tych usług najpóźniej sprzed 48 godzin. 2. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, powiadamia konsumenta o: 1) zbliżającym się osiągnięciu limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego – przed osiągnięciem tego limitu; 2) całkowitym wykorzystaniu tego limitu – niezwłocznie po jego wykorzystaniu. (...)

	i zawartych w ich planach taryfowych i gdy usługa zawarta w ich planie taryfowym zostanie w pełni wykorzystana.			
Art. 102 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą utrzymać w swoim prawie krajowym lub wprowadzić do niego przepisy nakładające na dostawców wymóg przekazywania dodatkowych informacji na temat poziomu zużycia oraz mające na celu tymczasowe zablokowanie dalszego korzystania z odpowiedniej usługi w związku z przekroczeniem limitu finansowego lub limitu ilości danych ustalonego przez właściwy organ.	N		Przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 102 ust. 7	7. Państwa członkowskie mają swobodę utrzymywania lub wprowadzania w ich krajowych przepisach prawnych dotyczących aspektów nieregulowanych w niniejszym artykule, w szczególności aby zająć się nowymi kwestiami.	N		Przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 103	Przejrzystość, porównywanie ofert i publikacja informacji			
Art. 103 ust. 1	1. Właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi zapewniają, aby w przypadku gdy dostawcy usług dostępu do internetu lub publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej uzależniają świadczenie tych usług od określonych warunków, informacje, o których mowa w załączniku IX, były publikowane w jasny, zrozumiały, nadający się do odczytu maszynowego sposób i w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, zgodnie z prawem Unii harmonizującym wymogi dotyczące dostępności produktów i usług, przez wszystkich takich dostawców lub przez sam właściwy organ w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowym	T	Art. 300 Pke	Art. 300. Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej publikuje na swojej stronie internetowej w sposób jasny, zrozumiały oraz umożliwiający odczyt maszynowy, w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, aktualne informacje dotyczące: 1) swoich danych kontaktowych, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej; 2) oferowanych usług dostępu do internetu i usług komunikacji interpersonalnej; 3) głównych cech każdej usługi, w tym minimalnych poziomów jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług, a także ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z promocyjnego urządzenia końcowego lub wydanego urządzenia końcowego;

	organem regulacyjnym. Informacje te są regularnie aktualizowane. Właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące formy, w jakiej należy publikować te informacje. Informacje te dostarczane są właściwemu organowi i, w stosownych przypadkach, krajowemu organowi regulacyjnemu, na jego wniosek, przed ich opublikowaniem.			4) ceny usług, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi, w tym informacji o pakietach taryfowych obejmujących: a) rodzaj oferowanych usług, b) liczbę jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cenę za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu, c) cenę w przypadku numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – cenę za połączenie, d) opłaty związane z korzystaniem z wydanego urządzenia końcowego; 5) zakresu usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji oraz dane kontaktowe świadczących je podmiotów; 6) standardowych warunków umowy, w tym: a) okresu obowiązywania umowy, b) odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 304 ust. 1, c) warunków rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów, d) procedur i opłat związanych z przeniesieniem numerów lub innych danych identyfikacyjnych; 7) możliwości kierowania połączeń do numerów alarmowych, w tym o: a) dostępie do służb ratunkowych oraz na temat lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery lub wszelkich ograniczeniach lokalizacji, b) stopniu, w jakim zapewniony jest dostęp do służb ratunkowych – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów; 8) udogodnień i usług przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami; 9) sposobów rozstrzygania sporów.
Art. 103 ust. 2	2. Właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi zapewniają, aby użytkownicy końcowi mieli bezpłatny dostęp	T	Art. 313 ust. 1 Pke	Art. 313. 1. Prezes UKE analizuje, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do bezpłatnego narzędzia porównawczego umożliwiającego porównanie dostępnych na rynku ofert usług dostępu do internetu oraz usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery, natomiast usług komunikacji

	do przynajmniej jednego niezależnego narzędzia porównawczego, która umożliwia im porównanie i ocenę różnych usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery oraz, w stosownych przypadkach, publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów w odniesieniu do: a) cen i taryf usług świadczonych za powtarzalną lub bezpośrednią pieniężną opartą na zużyciu opłat; oraz b) wyników pod kątem jakości usługi, w przypadku gdy oferowana jest minimalna jakość usługi lub na przedsiębiorstwo nałożony jest wymóg publikowania takich informacji na podstawie art. 104.			interpersonalnej niewykorzystujących numerów tylko w przypadku, gdy możliwe jest ich porównanie według cen, taryf i jakości usług, spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2, w zakresie: 1) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi oraz liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cen za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu, 2) jakości usługi, w przypadku gdy oferowana jest minimalna jakość usługi lub na przedsiębiorcę nałożony jest wymóg publikowania takich informacji na podstawie art. 316 – zwanego dalej „narzędziem porównawczym”.
Art. 103 ust. 3	3. Narzędzie porównawcze, o którym mowa ust. 2 musi: a) być funkcjonalnie niezależna od dostawców takich usług, zapewniając tym samym takim dostawcom równe traktowanie w wynikach wyszukiwania; b) w wyraźny sposób informować o właścicielach narzędzia porównawczego i obsługujących go podmiotach; c) formułować jasne i obiektywne kryteria, według których dokonuje się porównania; d) używać prostego i jednoznacznego języka;	T	Art. 313 ust. 2 Pke	Art. 313 (...) 2. Narzędzie porównawcze spełnia następujące wymogi: 1) jest funkcjonalnie niezależne od dostawców usług, o których mowa w ust. 1, zapewniając dostawcom równe traktowanie w wynikach wyszukiwania; 2) zawiera informacje o dostawcy narzędzia; 3) określa jasne i obiektywne kryteria porównywania; 4) zawarte w nim informacje sformułowane są w sposób prosty i jednoznaczny; 5) zawiera dokładne i aktualne informacje oraz zawiera datę ostatniej aktualizacji; 6) jest otwarte dla każdego dostawcy usług, o których mowa w ust. 1, udostępniającego odpowiednie informacje; 7) zawiera informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące usług świadczonych przez dostawców usług, o których mowa w ust. 1, posiadających łącznie znaczny udział w rynku świadczenia tych usług; 8) w przypadku gdy prezentowane informacje nie obejmują wszystkich usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych na rynku – udostępnia informację o tym fakcie przed wyświetleniem wyników;

	e) zapewniać dokładne i aktualne informacje oraz podawać datę ostatniej aktualizacji; f) być otwarta dla każdego dostawcy usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej udostępniającego odpowiednie informacje oraz uwzględniać szeroki zakres ofert obejmujących znaczną część rynku oraz wyświetlać – w przypadku gdy prezentowane informacje nie stanowią całościowego przeglądu rynku – jednoznaczne oświadczenie o tej treści przed wyświetleniem wyników; g) zapewnić skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowych informacji; h) obejmować możliwość porównywania cen, taryf i wyników pod kątem jakości usługi między ofertami dostępnymi dla konsumentów oraz, jeżeli wymagają tego państwa członkowskie, między tymi ofertami a standardowymi ofertami publicznie dostępnymi dla innych użytkowników końcowych. Narzędzia porównawcze spełniające wymogi określone w lit. a)–h) podlegają certyfikacji, na wniosek dostawcy narzędzia porównawczego, przez właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi. Do celów udostępniania tych niezależnych narzędzi porównawczych osoby trzecie mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji		Art. 314 Pke	9) zapewnia skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowości w prezentowanych informacjach; 10) umożliwia odrębne porównanie warunków świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych dla konsumentów oraz dla innych użytkowników końcowych. Art. 314. 1. Narzędzie porównawcze podlega certyfikacji przez Prezesa UKE, na wniosek podmiotu oferującego to narzędzie. 2. Prezes UKE określa procedurę certyfikacji w regulaminie, który udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE. 3. Do celów udostępniania narzędzia porównawczego podmioty oferujące narzędzia porównawcze mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych w otwartych formatach danych przez dostawców usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej.

	publikowanych w otwartych formatach danych przez dostawców usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej.			
Art. 103 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby dostawcy usług dostępu do internetu lub publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery lub obydwa te rodzaje usług rozpowszechniały bezpłatnie wśród dotychczasowych i nowych użytkowników końcowych informacje użyteczności publicznej, w stosownych przypadkach, za pomocą środków, których zwykle używają do kontaktów z użytkownikami końcowymi. W takim przypadku te informacje użyteczności publicznej są przekazywane w standaryzowanym formacie przez właściwe organy publiczne i dotyczą między innymi następujących zagadnień: a) najpowszechniejszych sposobów wykorzystywania usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery do działań niezgodnych z prawem lub do rozpowszechniania szkodliwych treści – zwłaszcza w przypadku gdy może to naruszać prawa i wolności innych osób – w tym przypadków naruszania praw ochrony danych, praw autorskich i praw pokrewnych, oraz konsekwencji prawnych tych czynów; oraz b) sposobów ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa osobistego, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług dostępu do	T	Art. 311 Pke	Art. 311 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery, w tym informacje dotyczące: 1) usługi powszechnej; 2) standardowych warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej; 3) wskazania, jakie sposoby wykorzystania usług są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych, oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów; 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług; 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej. 2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi, o której mowa w ust. 1, obowiązek publikowania na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta informacji, o których mowa w ust. 1.

	internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery.			
Art. 104	Jakość usług dotycząca dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej			
Art. 104 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami mogą wymagać od podmiotów świadczących usługi dostępu do internetu i publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej publikowania wyczerpujących, porównywalnych, wiarygodnych, przyjaznych dla użytkownika i aktualnych informacji dla użytkowników końcowych na temat jakości swoich usług w zakresie, w jakim kontrolują one przynajmniej kilka elementów sieci albo bezpośrednio, albo na podstawie służącej do tego celu umowy o gwarantowanym poziomie usług, oraz na temat środków podjętych w celu zapewnienia równorzędnego dostępu użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami mogą również wymagać od podmiotów świadczących publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej, aby informowały konsumenta, jeżeli jakość świadczonych usług zależy od czynników zewnętrznych, takich jak kontrola transmisji sygnału lub dostępność sieci. Informacje te dostarczane są krajowemu organowi regulacyjnemu i, w stosownych przypadkach, innym właściwym organom na wniosek, przed ich opublikowaniem. Środki mające na celu zapewnienie jakości usług muszą być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2015/2120.	T	Art. 316 ust. 1-3 Pke	Art. 316. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej, który kontroluje bezpośrednio lub na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie jakości usług co najmniej kilka elementów sieci, obowiązek publikowania w jasny i zrozumiały sposób rzetelnych i aktualnych informacji o jakości świadczonych usług oraz o środkach zapewniających użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami równorzędny dostęp do tych usług. 2. Jeżeli jakość usług komunikacji interpersonalnej zależy od czynników zewnętrznych, Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nałożyć na dostawcę tych usług obowiązek informowania konsumenta o wpływie czynników zewnętrznych na jakość tych usług. 3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE: 1) określa termin publikacji informacji, o których mowa w ust. 1 i 2; 2) może zażądać przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przed ich opublikowaniem. (...)

Art. 104 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami określają, uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC, wskaźniki jakości usług, które mają być mierzone, odnośne metody ich pomiaru oraz treść, formę i sposób podawania informacji przeznaczonych do opublikowania, w tym ewentualne mechanizmy certyfikacji jakości. W stosownych przypadkach stosuje się wskaźniki, definicje i metody pomiaru określone w załączniku X. Do dnia 21 czerwca 2020 r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przepisów niniejszego ustępu oraz załącznika X, BEREC przyjmuje, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wytyczne wyszczególniające odnośne wskaźniki jakości usług, w tym wskaźniki istotne dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, odnośne metody pomiaru, treść i formę publikacji informacji, a także w sprawie mechanizmów certyfikacji jakości.	T	Art. 316 ust. 4 Pke	Art. 316 (...) 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz formę i sposób publikowania tych informacji, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do jasnych i zrozumiałych informacji o jakości usług.
Art. 105	Okres obowiązywania umowy i rozwiązanie umowy			
Art. 105 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby warunki i procedury regulujące rozwiązanie umowy nie zniechęcały do zmiany podmiotu świadczącego usługi oraz aby umowy zawierane między konsumentami a dostawcami świadczącymi publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów oraz inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna-maszyna przewidywały okres zobowiązania nie dłuższy niż 24 miesiące.	T	Art. 301 Pke	Art. 301. 1. W przypadku konsumenta okres obowiązywania umowy określony w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej na czas określony, nie może być dłuższy niż 24 miesiące. 2. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, również na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy

	Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy zezwalające na krótsze maksymalne okresy zobowiązania umownego. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do okresu obowiązywania umowy ratalnej, w sytuacji gdy konsument zgodził się w odrębnej umowie na płatności ratalne wyłącznie za uruchomienie fizycznego łącza, w szczególności do sieci o bardzo dużej przepustowości. Umowa ratalna o uruchomienie fizycznego łącza nie obejmuje urządzeń końcowych, takich jak router lub modem, i nie uniemożliwia konsumentom korzystania z praw przysługujących im na mocy niniejszego artykułu.			
Art. 105 ust. 2	2. Ust. 1 stosuje się również do użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit, chyba że wyraźnie zgodzili się oni, by odnośne przepisy nie miały do nich zastosowania.	T	Art. 292 Pke	Art. 292. 1. Przepisy art. 285–288, art. 291, art. 301 ust. 1, art. 305 ust. 1 i 3 oraz art. 317 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.
Art. 105 ust. 3	3. W przypadku gdy postanowienia umowy lub przepisy prawa krajowego przewidują automatyczne przedłużenie zawartej na czas określony umowy o usługę łączności elektronicznej inną niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów oraz inną niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna–maszyna, państwa członkowskie zapewniają, aby po takim przedłużeniu z zastosowaniem okresu wypowiedzenia określonego przez państwa członkowskie, nie dłuższego niż miesiąc, bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów, z wyjątkiem kosztu otrzymywania	T	Art. 302 Pke	Art. 302. 1. Abonent może wypowiedzieć w każdym czasie, z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, która po upływie okresu, na jaki została zawarta, ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta, uległa automatycznemu przedłużeniu. W okresie wypowiedzenia abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową lub zamówionych w czasie trwania umowy pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług. 2. Przed automatycznym przedłużeniem umowy, o której mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych doręcza abonentowi na trwałym nośniku, w rozsądnym terminie, nie później niż 30 dni przed upływem okresu,

	usługi podczas okresu wypowiedzenia. Przed automatycznym przedłużeniem umowy dostawcy – w sposób wyraźny i w odpowiednim czasie oraz na trwałym nośniku – informują użytkowników końcowych o wygaśnięciu zobowiązania umownego i o sposobach rozwiązania umowy. Ponadto dostawca jednocześnie udziela użytkownikom końcowym porad na temat najlepszych taryf dotyczących jego usług. Dostawcy przekazują użytkownikom końcowym informacje o najlepszych taryfach co najmniej raz do roku.			na jaki umowa została zawarta, jasne i zrozumiałe informacje o automatycznym przedłużeniu umowy, w szczególności zmiany warunków świadczenia usług względem warunków obowiązujących w okresie, na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1, sposobach i terminach jej wypowiedzenia, a także najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1. 3. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 1, uległa automatycznemu przedłużeniu, dostawca usług telekomunikacyjnych, co najmniej raz w roku, informuje abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1.
Art. 105 ust. 4	4. Użytkownicy końcowi mają prawo rozwiązać swoją umowę bez ponoszenia jakichkolwiek dalszych kosztów z chwilą otrzymania zawiadomienia o zmianach warunków umownych proponowanych przez podmiot świadczący publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, chyba że proponowane zmiany są wyłącznie na korzyść użytkowników końcowych, mają charakter czysto administracyjny i nie wywołują negatywnych skutków dla użytkowników końcowych lub są bezpośrednio nakładane przez przepisy unijne lub krajowe. Dostawcy zawiadamiają użytkowników końcowych z przynajmniej miesięcznym wyprzedzeniem o każdej zmianie warunków umownych oraz jednocześnie informują ich o przysługującym im prawie rozwiązania umowy bez ponoszenia jakichkolwiek dalszych kosztów w przypadku niezaakceptowania nowych warunków. Z prawa do rozwiązania umowy można skorzystać w terminie jednego miesiąca od zawiadomienia. Państwa członkowskie mogą przedłużyć ten termin	T	Art. 306-308 Pke	Art. 306. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w przypadku, gdy: 1) konieczność wprowadzenia zmian wynika: a) bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w szczególności ze zmiany stawek podatku od towarów i usług, b) z decyzji Prezesa UKE; 2) proponowane zmiany: a) są wyłącznie na korzyść abonentów, w tym powodują obniżenie cen usług komunikacji elektronicznej lub dodanie nowej usługi, b) mają charakter wyłącznie administracyjny i nie pociągają za sobą negatywnych skutków dla abonentów. 2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę z uwzględnieniem konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 304 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie. 3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeżeli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE, przy

	o kolejne trzy miesiące. Państwa członkowskie zapewniają, aby zawiadomienia dokonywano w jasny i zrozumiały sposób na trwałym nośniku.		czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie. 4. Bezzwłocznie po publikacji, o której mowa w ust. 3, dostawca usług: 1) doręcza na trwałym nośniku abonentowi podane do publicznej wiadomości informacje, o których mowa w ust. 3, oraz 2) informuje na trwałym nośniku abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2. 5. Przekazania informacji, o których mowa w ust. 4, nie stanowi przekazanie przez dostawcę usług, z wykorzystaniem krótkiej wiadomości tekstowej (SMS), odnośnika do możliwej do pobrania informacji udostępnionej przez dostawcę usług na jego stronie internetowej. 6. Dostawca usług komunikacji elektronicznej niezwłocznie informuje abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej została zawarta umowa, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy. 7. Dostawca usług komunikacji elektronicznej dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej informacje o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy. Art. 307. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas określony, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany wynika z innych obiektywnych okoliczności niż wskazane w art. 307 ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu i których nie mógł przewidzieć, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy. 2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę bez konieczności zapłaty odszkodowania, o

				którym mowa w art. 304 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie. 3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1: 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4, 2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art. 289 ust. 2 lub art. 290 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4, 3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany – z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie, informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2. 4. Abonent może żądać doręczania treści każdej proponowanej zmiany w formie innej niż wskazana w ust. 3, wskazując w tym celu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej. 5. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje wyłącznie użytkownikom końcowym będącym konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Art. 308. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas nieokreślony lub umowy, o której mowa w art. 302 ust. 1, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy, określając w umowie okoliczności, w których zmiana może nastąpić. 2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

				3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1: 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 307 ust. 4, 2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art. 289 ust. 2 lub art. 290 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 307 ust. 4, 3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany – z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.
Art. 105 ust. 5	5. Wszelkie znaczące rozbieżności, stałe lub występujące często, między rzeczywistym wykonaniem usługi łączności elektronicznej innej niż usługa dostępu do internetu lub usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów a wykonaniem wskazanymi w umowie są uznawane za podstawę do uruchomienia środków ochrony prawnej dostępnych dla konsumenta zgodnie z prawem krajowym, łącznie z prawem do bezpłatnego rozwiązania umowy.	T	Art. 380 Pke	Art. 380. W przypadku występowania znaczących, stałych lub częstych, rozbieżności między rzeczywistym wykonaniem usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usługi dostępu do internetu, a warunkami określonymi w umowie, konsument po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego może, poza uprawnieniem do dochodzenia roszczenia z nienależytego wykonania umowy, wypowiedzieć umowę z winy dostawcy usług telekomunikacyjnych. W takim przypadku dostawcy usług nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 304 ust. 1.
Art. 105 ust. 6	6. W przypadku gdy użytkownik końcowy ma prawo rozwiązać umowę o publicznie dostępną usługę łączności elektronicznej inną niż usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów przed końcem uzgodnionego okresu umowy na podstawie niniejszej dyrektywy lub innych przepisów prawa unijnego lub krajowego, od użytkownika końcowego nie można domagać się żadnej rekompensaty	T	Art. 304, art. 309, art. 310 Pke	Art. 304. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić odszkodowania w przypadku, gdy umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, została wypowiedziana przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki została zawarta. 2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadku: 1) wypowiedzenia przez konsumenta umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej przed rozpoczęciem przyłączenia go do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a w przypadku gdy przyłączenie nie

	z wyjątkiem rekompensaty za zachowane dotowane urządzenie końcowe. Jeżeli użytkownik końcowy decyduje się na zachowanie urządzenia końcowego stanowiącego element oferty w momencie zawarcia umowy, należna rekompensata nie przekracza wartości obliczonej pro rata temporis uzgodnionej w momencie zawarcia umowy lub części opłaty za usługę pozostałej do zakończenia umowy w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa. Państwa członkowskie mogą określić inne metody obliczania stawki rekompensaty, pod warunkiem że taka metoda nie spowoduje, że poziom rekompensaty będzie przewyższał rekompensatę obliczoną zgodnie z drugim akapitem. Dostawca znosi nieodpłatnie wszelkie ograniczenia użytkowania tych urządzeń końcowych w innych sieciach w momencie określonym przez państwa członkowskie, a najpóźniej w momencie uiszczenia tej rekompensaty.			jest wykonywane - przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych, chyba że przedmiotem odszkodowania jest promocyjne urządzenie końcowe; 2) przeniesienia numeru w następstwie sytuacji, o której mowa w art. 161 ust. 2. 3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć: 1) z tytułu usługi telekomunikacyjnej – połowy sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za tę usługę, wskazanej w art. 288 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 293 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy; 2) z tytułu promocyjnego urządzenia końcowego – sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za to urządzenie, wskazanej w art. 288 ust. 1 pkt 6 lit. c lub art. 293 ust. 1 pkt 3 lit. c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy. Art. 309. 1. Jeżeli abonent korzystając z uprawnienia, o którym mowa w art. 307 ust. 2 lub art. 380, decyduje się zachować promocyjne urządzenie końcowe dostawca usług telekomunikacyjnych może żądać od abonenta: 1) odszkodowania w wysokości sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za usługę telekomunikacyjną wskazanej w art. 288 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 293 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy, albo 2) odszkodowania, o którym mowa w art. 304 ust. 3 pkt 2 – w zależności od tego, które z tych odszkodowań jest niższe. 2. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może być mniejsza niż liczba pozostałych okresów rozliczeniowych wynikających z wypowiedzianej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. 3. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Art. 310. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie usuwa wszelkie ograniczenia w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego,

				o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie, w przypadku: 1) upływu okresu, na jaki została zawarta umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w ramach której sprzedano urządzenie; 2) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 304 ust. 1; 3) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 309 ust. 1. 2. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 pkt 3 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
Art. 105 ust. 7	7. Jeżeli chodzi o usługi transmisji używane do usług łączności maszyna-maszyna, prawa wymienione w ust. 4 i 6 przysługują jedynie użytkownikom końcowym, którzy są konsumentami, mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit.	T	Art. 309 ust. 3 Pke	Art. 309 (...) 3. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
Art. 106	Zmiana dostawcy i przenoszenie numerów			
Art. 106 ust. 1	1. W przypadku zmiany dostawcy usług dostępu do internetu dostawcy, których to dotyczy, przekazują użytkownikowi końcowemu odpowiednie informacje przed rozpoczęciem procesu zmiany dostawcy oraz w jego trakcie oraz zapewniają ciągłość usługi dostępu do internetu, chyba że jest to technicznie niewykonalne. Przejmujący dostawca zapewnia aktywację usługi dostępu do internetu w najkrótszym możliwym terminie w dniu i terminie wyraźnie uzgodnionym z użytkownikiem końcowym. Dotychczasowy dostawca dalej świadczy swoje usługi dostępu do internetu na tych samych warunkach do czasu aktywacji usług dostępu do internetu przez przejmującego dostawcę. Utrata dostępu	T	Art. 318-320 Pke	Art. 318. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy tej usługi ma prawo do zachowania ciągłości świadczenia usługi, chyba że nie jest to technicznie wykonalne. 2. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu rozpoczyna świadczenie tej usługi w uzgodnionym z abonentem terminie określonym w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. 3. Abonent, żądając zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usług w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 304 ust. 1. 4. W przypadku skorzystania przez abonenta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, abonent określa tryb zmiany dostawcy usługi:

	do usługi w trakcie procesu zmiany dostawcy nie może trwać dłużej niż jeden dzień roboczy. Krajowe organy regulacyjne zapewniają wydajny i prosty przebieg procesu zmiany dostawcy z perspektywy użytkownika końcowego.		1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi; 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia; 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu. 5. Wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu staje się skuteczne z chwilą rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu. 6. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu potwierdza abonentowi niezwłocznie rozpoczęcie świadczenia usługi na trwałym nośniku. 7. Zmiana dostawcy usługi dostępu do internetu nie może powodować przerwy w świadczeniu tej usługi dłuższej niż 1 dzień roboczy. 8. Za czynności związane z realizacją uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się opłat od abonenta. 9. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, tak aby zapewnić zachowanie ciągłości usługi dostępu do internetu w terminie określonym w ust. 2, przy czym procesem zmiany dostawcy usługi kieruje nowy dostawca usługi. 10. Wymiana informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie realizacji uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 321. 11. W przypadku zakończenia obowiązywania umowy o świadczenie usługi komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, w ramach której dostawca usługi zapewniał dostęp do poczty elektronicznej, której adres związany jest z nazwą handlową lub znakiem towarowym tego dostawcy usługi, abonent może żądać od dostawcy zapewnienia bezpłatnego dostępu do tej poczty przez okres 6 miesięcy od dnia rozwiązania zakończenia umowy. Art. 319. 1. W przypadku gdy rozpoczęcie świadczenia usług przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w art. 318 ust. 2, dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.

				2. Jeżeli rozpoczęcie świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie 30 dni od terminu, o którym mowa w art. 318 ust. 2: 1) wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta staje się bezskuteczne, 2) umowę z nowym dostawcą usługi dostępu do internetu uważa się za niezawartą – o czym dotychczasowy dostawca usługi informuje abonenta. 3. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w terminie, o którym mowa w art. 318 ust. 2, abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od nowego dostawcy usługi za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, chyba że opóźnienie nie przekroczyło 1 dnia roboczego lub brak możliwości realizacji zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 321. 4. W przypadku gdy opóźnienie, o którym mowa w ust. 3, nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, kwotę odszkodowania oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły od terminu, o którym mowa w art. 318 ust. 2, do dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 2. Art. 320. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz operator są obowiązani zapewnić możliwość realizacji uprawnienia abonenta, o którym mowa w art. 318, przez stworzenie odpowiednich warunków organizacyjnych i technicznych do realizacji tego uprawnienia, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić jego realizację. 2. Na wniosek dostawcy usługi dostępu do internetu albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zawiesić na czas określony realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 318, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając

				jednocześnie harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem. 3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 318, dostawcy usługi oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnienia nie dotyczy zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w której dostawca, któremu zawieszono lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.
Art. 106 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy użytkownicy końcowi posiadający numery należące do krajowego planu numeracji mieli na swój wniosek prawo zachowania dotychczasowego numeru lub dotychczasowych numerów niezależnie od tego, które przedsiębiorstwo świadczy usługę, zgodnie z załącznikiem VI część C.	T	Art. 325 ust. 1 i 3 Pke	Art. 325. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi komunikacji głosowej, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na: 1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych; 2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych. (...) 3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów między stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.
Art. 106 ust. 3	3. W przypadku gdy użytkownik końcowy rozwiązuje umowę, państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownik końcowy mógł zachować prawo do przeniesienia numeru z krajowego planu numeracji do innego dostawcy przez minimalnie jeden miesiąc od daty rozwiązania umowy, chyba że użytkownik końcowy zrzeknie się tego prawa.	T	Art. 325 ust. 2 Pke	Art. 325. 2. Abonent zachowuje prawo do przeniesienia przydzielonego numeru również w terminie miesiąca od dnia: 1) zakończenia obowiązywania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej – chyba że abonent zrzekł się tego prawa; 2) doręczenia informacji o przejęciu zobowiązań dostawcy usług, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystania zasobów numeracji na podstawie art. 161 ust. 2.
Art. 106 ust. 4	4. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby ceny, jakie wobec siebie stosują dostawcy, związane z przenoszeniem numerów odzwierciedlały ponoszone koszty oraz aby wobec użytkowników końcowych nie stosowano żadnych bezpośrednich opłat.	T	Art. 219, art. 325 ust. 9 Pke	Art. 219 1. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci związane z realizacją przenoszenia numerów między sieciami uwzględniają ponoszone koszty. 2. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci i za dostęp telekomunikacyjny związane z realizacją wyboru dostawcy usług telekomunikacyjnych uwzględniają ponoszone koszty. Art. 325 (...)

				9. Za przeniesienie przydzielonego numeru nie pobiera się opłat od abonenta. (...)
Art. 106 ust. 5	5. Przenoszenie numerów, a następnie ich aktywacja przeprowadzane są w jak najkrótszym czasie w dniu wyraźnie uzgodnionym z użytkownikiem końcowym. W każdym przypadku użytkownikom końcowym, którzy zawarli umowę w sprawie przeniesienia numeru do nowego dostawcy, aktywuje się numer w ciągu jednego dnia roboczego od daty uzgodnionej z użytkownikiem końcowym. W przypadku nieudanego przebiegu procesu przeniesienia numeru dotychczasowy dostawca ponownie aktywuje numer oraz powiązane usługi użytkownika końcowego do czasu pomyślnego przeniesienia. Dotychczasowy dostawca dalej świadczy swoje usługi na tych samych warunkach do czasu aktywacji usług przejmującego dostawcy. W każdym przypadku utrata dostępu do usługi w trakcie procesu przenoszenia numerów i zmiany dostawcy nie może trwać dłużej niż jeden dzień roboczy. Operatorzy, których sieci lub urządzenia dostępu są używane przez albo dostawcę dotychczasowego, albo przejmującego, albo przez obu z nich, zapewniają, aby nie nastąpiła utrata usługi, która opóźniłaby proces zmiany i przeniesienia numeru.	T	Art. 325 ust. 4-6, art. 326 ust. 1 i 2 Pke	Art. 325 (...) 4. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usługi w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 304 ust. 1. 5. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru określa tryb tego przeniesienia: 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej; 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia; 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej. 6. Przeniesienie przydzielonego numeru następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od uzgodnionego z abonentem dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej, wskazanego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej z przeniesieniem przydzielonego numeru. Termin rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej powinien być zgodny z terminem rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej. Art. 326. 1. W przypadku gdy przeniesienie przydzielonego numeru nie doszło do skutku w terminie, o którym mowa w art. 325 ust. 6, dotychczasowy dostawca usługi komunikacji głosowej wznowia lub kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu przeniesienia numeru. Wznowienie świadczenia usługi następuje w takim terminie, aby utrata dostępu przez abonenta do świadczonych usług nie przekroczyła 1 dnia roboczego.

				2. Jeżeli przeniesienie przydzielonego numeru nie doszło do skutku w terminie 30 dni od terminu, o którym mowa w art. 325 ust. 6: 1) wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usług komunikacji głosowej staje się bezskuteczne, w przypadku braku przeciwnego oświadczenia abonenta, o czym dotychczasowy dostawca usługi informuje abonenta, 2) z innych powodów niż rezygnacja abonenta ze zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej, umowę z nowym dostawcą usługi komunikacji głosowej uważa się za niezawartą, o czym nowy dostawca usługi informuje abonenta. (...)
Art. 106 ust. 6	6. Przejmujący dostawca kieruje procesem zmiany dostawcy i przeniesienia numeru określonym w ust. 1 i 5, a zarówno przejmujący dostawca, jak i dotychczasowy dostawca współpracują w dobrej wierze. Nie opóźniają oni ani nie utrudniają procesów zmiany dostawcy i przeniesienia numeru, nie przenoszą oni także numerów ani nie przełączają użytkowników końcowych bez ich wyraźnej zgody. Umowy użytkowników końcowych zawarte z dotychczasowym dostawcą ulegają automatycznemu rozwiązaniu po ukończeniu procesu zmiany dostawcy. Krajowe organy regulacyjne mogą ustanowić szczegóły procesów zmiany dostawcy i przenoszenia numerów, uwzględniając krajowe przepisy o umowach, możliwości techniczne oraz potrzebę zachowania ciągłości usług świadczonych na rzecz użytkownika końcowego. Obejmuje to, jeżeli jest to technicznie wykonalne, możliwość zrealizowania procesu przeniesienia numeru zdalnie, chyba że użytkownik końcowy wystąpi z innym wnioskiem. Krajowe organy regulacyjne wprowadzają także odpowiednie środki zapewniające ochronę i odpowiednie	T	Art. 325 ust. 7 i 8, art. 331 Pke	Art. 325 (...) 7. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej doręcza abonentowi na trwałym nośniku potwierdzenie przeniesienia numeru. 8. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej oraz dotychczasowy dostawca usługi komunikacji głosowej współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu przeniesienia numeru, tak aby zapewnić przeniesienie numeru w terminie określonym w ust. 6, przy czym procesem przeniesienia numeru kieruje nowy dostawca usługi. Wymiana informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3. (...) Art. 331. 1. W przypadku wygaśnięcia ważności konta, rozumianego jako utrata możliwości odbierania połączeń przychodzących w ramach umowy o świadczenie usług przedpłaconych, oraz w przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem przydzielonego numeru, dostawca usługi komunikacji głosowej zwraca konsumentowi, na jego wniosek, pozostałe na koncie środki z doładowań. 2. W celu skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, konsument podaje dostawcy usług numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, jeżeli zwrot środków ma nastąpić na ten rachunek, albo wskazuje inny sposób uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań.

	informowanie użytkowników końcowych w trakcie zmiany i przenoszenia numeru oraz zapewniają, aby ich numery nie były przenoszone do innego dostawcy wbrew ich woli. Dotychczasowi dostawcy dokonują na wniosek zwrotu wszelkiego pozostałego salda na rzecz konsumentów korzystających z usług w systemie przedpłat. Zwrot może podlegać opłacie, jedynie jeżeli zostało to określone w umowie. Wszelkie takie opłaty są proporcjonalne i współmierne do rzeczywistych kosztów ponoszonych przez dotychczasowego dostawcę w związku ze zwrotem.			3. Dostawca usług zobowiązany jest do umożliwienia podania przez konsumenta numeru rachunku albo wskazania innego sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań: 1) osobiście podczas wizyty konsumenta w jednostce obsługującej użytkowników danego dostawcy usługi i 2) z wykorzystaniem połączenia głosowego z konsultantem dostawcy usług i 3) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w tym krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) lub innych sposobów przekazywania informacji drogą elektroniczną, udostępnionych przez dostawcę usług w tym celu. 4. Konsument dokonuje wyboru sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań spośród form dostępnych u danego dostawcy usługi komunikacji głosowej. Dostawca usługi zobowiązany jest do umożliwienia konsumentowi uzyskania zwrotu na jego rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej. 5. Podanie numeru rachunku lub wskazanie innego sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań przez konsumenta oznacza złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1. 6. Zwrot środków, o którym mowa w ust. 1, może podlegać opłacie. Opłata ta jest proporcjonalna i odpowiada ponoszonym kosztom zwrotu oraz jest potrącana ze środków podlegających zwrotowi, a także nie może przewyższać kwoty środków podlegającej zwrotowi. 7. W przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem numeru zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań następuje po przeniesieniu numeru. Przed terminem przeniesienia numeru dotychczasowy dostawca informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer podlegający przeniesieniu, o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 1, oraz terminie wygaśnięcia tego uprawnienia. 8. Uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie 6 miesięcy od wygaśnięcia ważności konta lub przeniesienia numeru. 9. Dostawcy usługi komunikacji głosowej corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia, przekazują na wyodrębniony rachunek UKE środki z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, pomniejszone o należny od nich podatek od towarów i usług.

				10. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, środki z doładowań, o których mowa w ust. 9, stanowią przychód Funduszu. 11. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje na rachunek Funduszu środki z doładowań, o których mowa w ust. 9. Środki z doładowań, w wysokości wskazanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, dysponent Funduszu przekazuje Narodowemu Funduszu Zdrowia z przeznaczeniem na finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia dzieci i młodzieży uzależnionych od technologii cyfrowych. Finansowanie lub dofinansowanie tych świadczeń następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146 i). 12. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, nie później niż do dnia 15 kwietnia, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informację o sposobie wykorzystania środków, o których mowa w ust. 11 zdanie drugie, w poprzednim roku kalendarzowym. 13. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do środków z doładowań, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE. 14. Do środków z doładowań, o których mowa w ust. 9, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. 15. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 6, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia takich warunków uzyskiwania zwrotu, które nie będą zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot tych środków.
Art. 106 ust. 7	7. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące nakładania kar, w przypadku niespełnienia przez dostawcę obowiązków wynikających z niniejszego artykułu, w tym opóźnień i nadużyć	T	Art. 444 ust. 1 pkt 55 i 56 Pke	55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 318, art. 319, art. 322, art. 323 lub art. 328, 56) nie realizuje lub nienależyte realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 318, art. 319, art. 323–326 lub art. 328,,

	w przenoszeniu, spowodowanych przez dostawcę lub w jego imieniu.			
Art. 106 ust. 8	8. Państwa członkowskie ustanawiają zasady przyznawania przez dostawców rekompensaty użytkownikom końcowym w łatwy sposób w odpowiednim czasie w przypadku niespełnienia przez dostawców obowiązków wynikających z niniejszego artykułu, jak również w przypadku opóźnień lub nadużyć podczas procesu przenoszenia i zmiany dostawcy oraz gdy nie dojdzie do wizyty serwisowej i instalacyjnej.	T	Art. 319 ust. 3-5, art. 326 ust. 3-6 Pke	Art. 319 (...) 3. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w terminie, o którym mowa w art. 318 ust. 2, abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od nowego dostawcy usługi za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, chyba że opóźnienie nie przekroczyło 1 dnia roboczego lub brak możliwości realizacji zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 321. 4. W przypadku gdy opóźnienie, o którym mowa w ust. 3, nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, kwotę odszkodowania oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły od terminu, o którym mowa w art. 318 ust. 2, do dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 2. Art. 326. (...) 3. W przypadku niedotrzymania terminu przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 325 ust. 6, abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy usługi jednorazowe odszkodowanie za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia, w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej - w wysokości 1/4 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy, chyba że brak możliwości realizacji przeniesienia numeru nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3. 4. W przypadku gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.

				5. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, abonentowi przysługuje od nowego dostawcy usługi komunikacji głosowej jednorazowe odszkodowanie za każdy rozpoczęty dzień od dnia przeniesienia numeru, w wysokości 1/2 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej - w wysokości 1/2 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy. 6. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 3 i 5, oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły: 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – do dnia przeniesienia numeru lub dnia zakończenia obowiązywania kontynuowanej lub wznowionej umowy, o której mowa w ust. 2, z dotychczasowym dostawcą usługi; 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 – do dnia przeniesienia numeru do sieci dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej lub uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej z wykorzystaniem dotychczasowego numeru.
Art. 106 ust. 9	9. Oprócz informacji wymaganych na mocy załącznika VIII państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli odpowiednio informowani o istnieniu tego prawa do rekompensaty, o których mowa w ust. 7 i 8.	T	Art. 285 ust. 2 pkt 3 lit. b Pke	Art. 285 (...) 2. Informacje przedumowne określają: 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym: a) (...) b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,
Art. 107	Oferty wiązane			
Art. 107 ust. 1	1. Jeżeli pakiet usług lub pakiet usług i urządzeń końcowych oferowany konsumentowi zawiera co najmniej usługę dostępu do internetu lub publicznie dostępną usługę łączności interpersonalnej wykorzystującą numery, art. 102 ust. 3, art. 103 ust. 1, art. 105 i art. 106 ust. 1 mają zastosowanie do wszystkich elementów pakietu, w tym odpowiednio do tych elementów, które w przeciwnym razie nie byłyby objęte tymi przepisami.	T	Art. 305 ust. 1 Pke	Art. 305. 1. Jeżeli konsument zawiera umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej obejmującą co najmniej usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery wraz z inną usługą komunikacji elektronicznej lub promocyjnym urządzeniem końcowym, przepisy art. 287, art. 300–302, art. 306–310, art. 318–320 oraz art. 380 dostawca usług stosuje odpowiednio do wszystkich usług objętych tą umową.

Art. 107 ust. 2	2. W przypadku gdy konsument – na mocy prawa Unii lub prawa krajowego zgodnie z prawem Unii – ma prawo do rozwiązania umowy w odniesieniu do któregośkolwiek z elementów pakietu, o którym mowa w ust. 1 przed upływem uzgodnionego okresu obowiązywania umowy ze względu na brak zgodności z umową lub niezrealizowanie dostawy, państwa członkowskie dają konsumentowi prawo do rozwiązania umowy w odniesieniu do wszystkich elementów tego pakietu.	T	Art. 305 ust. 2 Pke	Art. 305 (...) 2. Jeżeli konsument ma prawo do wypowiedzenia umowy przed upływem okresu jej obowiązywania ze względu na niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, uprawnienie to obejmuje wszystkie usługi objęte umową. (...)
Art. 107 ust. 3	3. Wykupienie dodatkowych usług lub urządzeń końcowych udostępnianych lub rozpowszechnianych przez ten sam podmiot świadczący usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery nie powoduje przedłużenia pierwotnego okresu trwania umowy, do której dodawane są takie usługi lub urządzenia końcowe, chyba że konsument wyraźnie zgodzi się na takie przedłużenie przy wykupowaniu dodatkowych usług lub urządzeń końcowych.	T	Art. 305 ust. 3 Pke	Art. 305 (...) 3. W przypadku złożenia zamówienia na dodatkowe usługi lub promocyjne urządzenie końcowe termin obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1, nie ulega przedłużeniu, chyba że konsument wyraził na to zgodę.
Art. 107 ust. 4	4. Ust. 1 i 3 stosuje się również do użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit, chyba że wyraźnie zgodzili się oni, by odnośne przepisy w całości lub w części nie miały do nich zastosowania.	T	Art. 292 Pke	Art. 292. 1. Przepisy art. 285–288, art. 291, art. 301 ust. 1, art. 305 ust. 1 i 3 oraz art. 317 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.
Art. 107 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą też stosować ust. 1 w odniesieniu do innych przepisów określonych w niniejszym tytule.	N		Przepis o charakterze fakultatywnym nie wymagający wdrożenia.

Art. 108	Dostępność usług Państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić jak największą dostępność usług łączności głosowej i usług dostępu do internetu świadczonych za pośrednictwem publicznych sieci łączności elektronicznej w przypadku awarii sieci w wyniku katastrofy lub w przypadku działania siły wyższej. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy usług łączności głosowej podejmowali wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia nieprzerwanego dostępu do służb ratunkowych i nieprzerwanej transmisji publicznych ostrzeżeń.	T	Art. 39 i art. 40 Pke	Art. 39. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych lub dostarczania sieci telekomunikacyjnej, jest obowiązany uwzględniać możliwość wystąpienia sytuacji szczególnych zagrożeń. 2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 7, jest obowiązany posiadać aktualny i uzgodniony oraz wprowadzony do stosowania plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwany dalej „planem”, obejmujący w szczególności: 1) współpracę z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w tym z zagranicznymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 2) współpracę z podmiotami: a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności, b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego – wskazanymi przez organy określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, zwane dalej „organami uzgadniającymi plan”; 3) środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków; 4) utrzymanie ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 5) odtwarzanie dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w pkt 2, będących abonentami tego przedsiębiorcy

				telekomunikacyjnego, w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług; 6) techniczne i organizacyjne przygotowanie do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3; 7) sposób udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 41 ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych; 8) ewidencję i gromadzenie rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich odtworzenia w sytuacji szczególnego zagrożenia oraz współpracę z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych. 3. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni tworzący grupę kapitałową, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, mogą sporządzić wspólny plan dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych wchodzących w skład grupy kapitałowej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 7. 4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza plan w terminie 12 miesięcy od dnia powstania obowiązku jego sporządzenia. 5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza projekt planu na podstawie danych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 2, udostępnionych przez organy uzgadniające plan, obejmujących w szczególności kwestie bezpieczeństwa środowiskowego, a także potrzeby w zakresie świadczenia, utrzymania i odtwarzania usług telekomunikacyjnych oraz dostępu telekomunikacyjnego. Organy uzgadniające plan mogą wskazać inne organy administracji rządowej właściwe do udostępnienia tych danych, w terminie 7 dni od otrzymania wystąpienia. Dane są udostępniane w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia przedsiębiorcy o udostępnienie danych. 6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan dokonuje uzgodnienia projektu planu z organami uzgadniającymi plan. Organy te uzgadniają projekt planu i przesyłają potwierdzenie jego uzgodnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu albo odmawiają uzgodnienia projektu planu, wskazując jednocześnie przyczynę braku

				uzgodnienia oraz wyznaczając termin jego uzupełnienia i ponownego przesłania do uzgodnienia nie krótszy niż 14 dni. Niezajęcie stanowiska przez organ uzgadniający plan w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu planu. 7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE projekt planu uzgodniony z innymi organami uzgadniającymi plan. Prezes UKE dokonuje czynności, o których mowa w ust. 5, oraz dokonuje sprawdzenia kompletności planu, a w przypadku stwierdzenia braku kompletności projektu planu określa zakres i termin jego uzupełnienia nie krótszy niż 14 dni. 8. Plan zachowuje ważność przez 3 lata od dnia jego wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę albo od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w ust. 8 pkt 1. W przypadku przedstawienia aktualizacji planu do uzgodnienia właściwemu organowi uzgadniającemu przed upływem trzyletniego terminu, plan zachowuje ważność do momentu uzgodnienia aktualizacji planu. 9. Plan podlega aktualizacji: 1) okresowej, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 8; 2) niezwłocznie, w przypadku wystąpienia okoliczności wpływających na jego zawartość, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 4; 3) niezwłocznie, na wniosek organu uzgadniającego plan lub wskazany przez ten organ inny organ administracji rządowej, w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 5. 10. W przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia lub po uzyskaniu informacji o jej wystąpieniu od podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planie. 11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółową zawartość planu oraz tryb jego sporządzania, 2) zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez organy uzgadniające plan lub przez organy administracji rządowej właściwe do ich udostępnienia, 3) tryb uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, 4) szczegółowe okoliczności aktualizacji planu oraz jej tryb, 5) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień,

				6) sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan, 7) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu – mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, rodzaj podmiotu, którego dotyczy plan, a także potrzebę zapewnienia prawidłowych, kompletnych i aktualnych informacji. Art. 40. 1. Prezes UKE w sytuacji szczególnego zagrożenia może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki dotyczące: 1) utrzymania ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) odtwarzania dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla: a) podmiotów wykonujących zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego, b) operatorów usług kluczowych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 913 i 1703 oraz z 2024 r.), c) operatorów infrastruktury krytycznej, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym – w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług; 3) ograniczenia zakresu lub obszaru: a) eksploatacji publicznych sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych, b) świadczenia niektórych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, c) używania urządzeń radiowych

				– kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, uwzględniając zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości lub ograniczenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. 2. Prezes UKE w przypadku ogłoszenia jednego ze stopni alarmowych CRP, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2632 oraz z 2023 r. poz. 1489), może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, kierując się wytycznymi, o których mowa w ust. 1. 3. Prezes UKE w przypadku wystąpienia trwałych lub cyklicznych zakłóceń urządzenia radiowego wykorzystywanego bezpośrednio na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1. 4. Prezes UKE, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1-3, z urzędu lub na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta oddziału Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendanta Służby Ochrony Państwa, Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej lub komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. 5. Prezes UKE może, w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa, wydania postanowienia o dniu, w którym rozpoczyna się czas wojny, wystąpienia przez właściwy organ z wnioskiem o wprowadzenie stanu nadzwyczajnego lub podwyższenie stanu gotowości obronnej państwa lub wydanie takiego postanowienia, oraz w sytuacjach określonych w przepisach, o których mowa w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,

				w drodze decyzji, na uzasadniony wniosek organu, o którym mowa w ust. 4, na czas określony nałożyć na podmiot niebędący użytkownikiem rządowym, posiadający prawo do dysponowania częstotliwością, obowiązek ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych, kierując się odpowiednio wytyczną, o której mowa w ust. 1, oraz minimalizacją skutków związanych z roszczeniem o odszkodowanie, o którym mowa w ust. 9. 6. Decyzję, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE wydaje na czas określony, nie dłuższy niż czas trwania sytuacji, o których mowa w ust. 5. 7. W przypadku wprowadzenia ograniczenia, o którym mowa w ust. 5, podmiot niebędący użytkownikiem rządowym, posiadający prawo do dysponowania częstotliwością nie uiszcza opłaty za prawo dysponowania częstotliwością, o której mowa w art. 24 ust. 1, za okres wprowadzenia ograniczenia. 8. Prezes UKE może, na uzasadniony wniosek organu, o którym mowa w ust. 4, zezwolić temu organowi na wykorzystywanie przez czas określony, nie dłuższy niż czas, na który wydana została decyzja, o której mowa w ust. 5, zasobów częstotliwości radiowych, o których mowa w ust. 5. 9. Do roszczenia o odszkodowanie z tytułu strat poniesionych przez podmiot niebędący użytkownikiem rządowym, posiadający prawo do dysponowania częstotliwością wskutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955). 10. Decyzjom, o których mowa w ust. 1–3 oraz 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
Art. 109	Zgłoszenia alarmowe i jednolity europejski numer alarmowy			
Art. 109 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy użytkownicy końcowi usług, o których mowa w ust. 2, w tym także użytkownicy publicznych automatów telefonicznych, mogli uzyskać dostęp do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych bezpłatnie i bez konieczności użycia jakiegokolwiek środka płatniczego, za pośrednictwem jednolitego europejskiego	T	Art. 165 ust. 1 Pke Art. 44 pkt 9 ustawy	Art. 165. 1. Numer 112 stanowi wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy. (...) Art. 44. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 748) wprowadza się następujące zmiany: 9) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

	numeru alarmowego „112” oraz za pośrednictwem jakiegokolwiek krajowego numeru alarmowego określonego przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie promują dostęp do służb ratunkowych za pomocą jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” z sieci łączności elektronicznej, które nie są publiczne, ale które umożliwiają połączenia z sieciami publicznymi, w szczególności gdy przedsiębiorstwo odpowiedzialne za tę sieć nie zapewnia alternatywnego i łatwego dostępu do służb ratunkowych.	N	wprowadzające j PKE – w zakresie zmiany art. 20 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	„1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie: a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.
Art. 109 ust. 2	2. Po konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi i służbami ratunkowymi oraz dostawcami usług łączności elektronicznej państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery, w przypadku gdy te usługi umożliwiają użytkownikom końcowym nawiązywanie połączeń z numerem należącym do krajowego lub międzynarodowego planu numeracji, zapewniali dostęp do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych kierowanych do najwłaściwszego PSAP.	T	Art. 44 pkt 1-5, 7-8 ustawy wprowadzające j PKE	Art. 44 W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 748) wprowadza się następujące zmiany: 1) użyte w art. 2 w pkt 1, w art. 5 w ust. 1 i w ust. 3 w pkt 7, w art. 21 w ust. 1–7 i w art. 29 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3 wyrazy „usług telefonicznych” zastępuje się wyrazami „usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów”; 2) użyte w art. 2 w pkt 2, w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art. 13 w ust. 2 w pkt 2 i w art. 32 w ust. 1 i 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „połączenia telefonicznego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „połączenia głosowego”; 3) w art. 2 w pkt 4 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 71 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 4) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość,”; 5) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

				„Art. 13a. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi innych podmiotów niż wymienione w art. 13 ust. 1 przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego. Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego może być wykorzystywany również przez System Wspomagania Dowodzenia Policji, System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej oraz System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego. 2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację, funkcjonowanie oraz wymagania techniczne dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji informacji i danych centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytoriom medycznym.”; 7) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 42 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 8) w art. 19 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
Art. 109 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają właściwe odbieranie i obsługę wszystkich zgłoszeń alarmowych kierowanych pod jednolity europejski numer alarmowy „112” w sposób najlepiej odpowiadający krajowej organizacji systemów alarmowych. Takie zgłoszenia alarmowe odbiera się i obsługuje co najmniej z taką samą sprawnością i skutecznością jak zgłoszenia alarmowe kierowane pod krajowe numery alarmowe, jeżeli są one w dalszym ciągu wykorzystywane.	T	Art. 3 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	Art. 3 1. Tworzy się system powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „systemem”. 2. System składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, zwanych dalej „centrami”, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, umożliwiający przekazanie zgłoszenia alarmowego w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych. (...)
Art. 109 ust. 4	4. Do dnia 21 grudnia 2020 r., a następnie co dwa lata, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie skuteczności wdrożenia jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112”.	N		

Art. 109 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają dostęp użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych, równoważny dostępowi, który mają inni użytkownicy końcowi zgodnie z prawem Unii harmonizującym wymogi dotyczące dostępności produktów i usług. Komisja oraz krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi z niepełnosprawnościami, gdy podróżują do innego państwa członkowskiego mogli mieć dostęp do służb ratunkowych na takich samych zasadach co pozostali użytkownicy końcowi, w miarę możliwości bez wcześniejszej rejestracji. Środki te mają zapewnić interoperacyjność we wszystkich państwach członkowskich i opierają się w jak największym stopniu na europejskich normach lub specyfikacjach ustanowionych zgodnie z art. 39. Takie środki nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów zmierzających do realizacji celów określonych w niniejszym artykule.	T	Art. 44 ustawy wprowadzające PKKE – w zakresie zmiany art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	44. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 748) wprowadza się następujące zmiany: 9) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie: a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.
Art. 109 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie były udostępniane najodpowiedniejszemu PSAP bezzwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia alarmowego.	T	Art. 14 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	Art. 14 1. Centrum uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne. 2. Centrum uzyskuje nieodpłatnie dostęp do danych przestrzennych i związanych z nimi usług, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990 oraz z 2022 r. poz. 1846 i 2185).

	Informacje te obejmują informacje o lokalizacji oparte na sieci i informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie pochodzące z urządzenia telefonicznego, jeżeli jest to technicznie wykonalne.	T	Art. 337 Pke	Art. 337. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany nieodpłatnie udostępniać Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego: 1) w czasie rzeczywistym – w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, 2) w trybie wsadowym – w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 3, odpowiednio właściwemu terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy albo podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych. 2. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE: 1) w przypadku abonenta będącego konsumentem: 1) dane, o których mowa w art. 395 ust. 1, 2) adres zamieszkania i adres korespondencyjny - jeżeli jest on inny niż adres miejsca zamieszkania, 3) numer PESEL, o ile go posiada, 4) nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu, 2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – o ile abonent udostępnił te dane. 3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym realizującym funkcjonalności, o których mowa w ust. 4 oraz w art. 325 ust. 8, oraz przetwarza zgromadzone w nim informacje i dane w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.

	Państwa członkowskie zapewniają, aby ustalenie i przekazanie informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie nie wiązało się z żadnymi kosztami dla użytkownika końcowego i PSAP w odniesieniu do wszystkich zgłoszeń alarmowych kierowanych pod jednolity europejski numer alarmowy „112”. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć ten obowiązek na zgłoszenia alarmowe kierowane pod krajowe numery alarmowe. Właściwe organy regulacyjne, w razie konieczności po konsultacji z BEREC, określają kryteria dokładności i niezawodności podanych informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie.		4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być przekazywane do systemu, o którym mowa w ust. 3, w którym są gromadzone i nieodpłatnie udostępniane: 1) centralnemu punktowi systemu powiadamiania ratunkowego – w przypadku połączeń do numeru alarmowego 112 oraz do numerów alarmowych ustalonych dla Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytorni medycznej, chyba że służba ustawowo powołana do niesienia pomocy, wykorzystująca dany numer alarmowy, posiada własny punkt centralny mogący współpracować z systemem, albo 2) innym niż wymienione w pkt 1 służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy oraz podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych – w przypadku połączeń do innych numerów alarmowych. 5. Dostawca usługi komunikacji głosowej przekazuje, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, aktualne dane, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie, jednak nie później niż następnego dnia od dnia zaistnienia ich zmiany, a jeżeli zmiany takie nie nastąpiły nie rzadziej niż raz w miesiącu. 6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 3, warunki organizacyjne i techniczne gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy i podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych oraz sposób wymiany informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenoszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług. 7. Przekazywanie danych, o którym mowa w ust. 2, nie wymaga zgody abonenta. Art. 44. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 748) wprowadza się następujące zmiany:

			Art. 44 pkt 4 ustawy wprowa dzające j PKE	4) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość,”;

Art. 109 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli odpowiednio informowani o istnieniu jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” oraz o korzystaniu z niego, a także o funkcjach dostępu do tego numeru, w tym poprzez podejmowanie inicjatyw skierowanych do osób podróżujących między państwami członkowskimi oraz użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami. Informacje te są przekazywane w przystępnych formatach dostosowanych do różnych rodzajów niepełnosprawności. Komisja wspiera i uzupełnia działania państw członkowskich.	T	Art. 4 pkt 2 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	Art. 4 Minister właściwy do spraw administracji publicznej: 2) zapewnia upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;
Art. 109 ust. 8	8. W celu zapewnienia skutecznego dostępu do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych kierowanych pod jednolity europejski numer alarmowy „112” w państwach członkowskich Komisja, po konsultacji z BEREC, przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 117, uzupełniające ust. 2, 5 i 6 niniejszego artykułu, w sprawie środków koniecznych, aby zapewnić kompatybilność, interoperacyjność, jakość, niezawodność i ciągłość obsługi zgłoszeń alarmowych w Unii w odniesieniu do rozwiązań służących określaniu lokalizacji osoby wykonującej połączenie, dostępu dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami i przekierowywania zgłoszeń do najwłaściwszego PSAP. Pierwsze	N	Art. 412 ust. 2 pkt 5 lit. g Pke Art. 4 pkt 2 ustawy o systemie powiadamiania	Art. 412 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: 5) g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi, Art. 4 Minister właściwy do spraw administracji publicznej: (...) 2) zapewnia upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;

	takie akty delegowane przyjmuje się do dnia 21 grudnia 2022 r. Te akty delegowane przyjmuje się jednak bez uszczerbku dla organizacji służb ratunkowych i nie wywierają one żadnego wpływu na tę organizację, która pozostaje w wyłącznej kompetencji państw członkowskich. BEREC prowadzi bazę danych zawierającą numery służb ratunkowych państw członkowskich zgodnie z zaleceniem E.164, jeżeli taka baza danych nie jest prowadzona przez inną organizację, w celu zapewnienia, aby służby ratunkowe z różnych państw członkowskich mogły się ze sobą kontaktować.		ratunkowego	
Art. 110	Publiczny system ostrzegania			
Art. 110 ust. 1	1. Do dnia 21 czerwca 2022 r. państwa członkowskie zapewnią, aby w przypadku działania publicznych systemów ostrzegania w odniesieniu do zbliżających się lub pogłębiających się stanów wyjątkowych i katastrof publiczne ostrzeżenia były przekazywane użytkownikom końcowym, których to dotyczy, przez podmioty świadczące usługi ruchomej łączności interpersonalnej wykorzystujące numery.	T	Art. 37 ustawy wprowadzającej PKE w zakresie art. 21a ust. 3 ustawy o zarządzaniu kryzysowym Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia	Art. 37. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122) w art. 21a ust. 3 otrzyma brzmienie: „3. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933), zwany dalej „operatorem”, jest obowiązany, na żądanie dyrektora Centrum, do niezwłocznego, nieodpłatnego wysyłania lub wysyłania, komunikatów do wszystkich lub określonych przez dyrektora Centrum grup użytkowników końcowych, w szczególności przebywających na określonym przez niego obszarze, jednorazowo lub przez wskazany przez dyrektora Centrum okres.”; § 3ust. 3 Treść komunikatu obejmuje: 1) określenie rodzaju zagrożenia; 2) zalecenia dla wszystkich lub określonych grup użytkowników końcowych na zagrożonym obszarze; 3) inne informacje niezbędne w zależności od rodzaju zagrożenia; 4) wyrażenie „ALERT RCB” w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2 i 3. § 7 ust. 1. Komunikat jest wysyłany przez operatora użytkownikom końcowym w postaci krótkiej wiadomości tekstowej (sms). Użytkownikom końcowym przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

			2020 r. w sprawie współpracy dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa z operatorem ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w celu powiadomiania użytkowników końcowych o zagrożeniu (Dz.U. 2020, poz. 1527)	korzystającym z roamingu międzynarodowego operatorów komunikat jest wysyłany wyłącznie w języku angielskim.
Art. 110 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą, uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC, ustalić, aby	N		

	publiczne ostrzeżenia były przekazywane za pomocą publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej innych niż usługi, o których mowa w ust. 1, i innych niż usługi nadawcze, lub za pomocą aplikacji mobilnej polegającej na usłudze dostępu do internetu, pod warunkiem że skuteczność publicznego systemu ostrzegania jest równoważna pod względem zakresu i zdolności docierania do użytkowników końcowych, w tym tych jedynie czasowo obecnych na danym obszarze. Użytkownicy końcowi mogą w łatwy sposób otrzymywać publiczne ostrzeżenia. Do dnia 21 czerwca 2020 r. i po konsultacji z organami odpowiedzialnymi za PSAP, BEREC opublikuje wytyczne na temat sposobu oceny tego, czy skuteczność publicznych ostrzeżeń na mocy niniejszego ustępu jest równoważna skuteczności ostrzeżeń na mocy ust. 1.			
Art. 111	Równoważny dostęp i wybór dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami			
Art. 111 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy określiły wymagania, które mają spełniać podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, aby zapewnić użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami: a) dostęp do usług łączności elektronicznej, w tym powiązanych informacji umownych przekazanych zgodnie z art. 102, równoważny dostępowi, jaki ma większość użytkowników końcowych; oraz b) korzystanie z możliwości wyboru przedsiębiorstw i usług dostępnych dla większości użytkowników końcowych.	T	Art. 340 ust. 1 i 3 Pke	Art. 340. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej. (...) 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu równoważnego dostępowi do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.

Art. 111 ust. 2	2. Wprowadzając środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie zachęcają do przestrzegania odnośnych norm lub specyfikacji ustanowionych zgodnie z art. 39.	T	Art. 340 ust. 2 Pke	Art. 340 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o normach i specyfikacjach opublikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących udogodnień i usług dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.
Art. 112	Usługi biura numerów i spisu abonentów			
Art. 112 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie podmioty świadczące usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery, które przydzielają numery z planu numeracji, spełniały wszystkie racjonalne wnioski o udostępnienie do celów świadczenia publicznie dostępnych usług biura numerów i spisów abonentów ważnych informacji w uzgodnionym formacie i na uczciwych, obiektywnych, odzwierciedlających koszty i niedyskryminacyjnych warunkach.	T	Art. 333 Pke	Art. 333. 1. Dostawca usługi komunikacji głosowej udostępnia niezbędne dane dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 3. W umowie określa się w szczególności formę udostępnienia danych. 3. Do usługi informacji o numerach telefonicznych oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 389 i art. 395.
Art. 112 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne są upoważnione do nakładania obowiązku i warunki na przedsiębiorstwa kontrolujące dostęp użytkowników końcowych do usług biura numerów, zgodnie z art. 61. Takie obowiązki i warunki muszą być obiektywne, sprawiedliwe, niedyskryminacyjne i przejrzyste.		Art. 178 ust. 1 pkt 3 Pke	Art. 178. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na: 3) dostawcę usługi komunikacji głosowej – obowiązek udostępniania niezbędnych danych dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 112 ust. 3	3. Państwa członkowskie nie utrzymują żadnych ograniczeń regulacyjnych, które uniemożliwiałyby użytkownikom końcowym w jednym państwie członkowskim bezpośredni dostęp do biura numerów w innym państwie członkowskim w drodze wywołania głosowego lub wiadomości SMS oraz	T	Art. 338 Pke	Art. 338. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu: 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług;

	podejmują środki zapewniające taki dostęp zgodnie z art. 97.			2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych. 3. Prezes UKE na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.
Art. 112 ust. 4	4. Niniejszy artykuł stosuje się z zastrzeżeniem wymogów zawartych w prawie Unii dotyczących ochrony danych osobowych i prywatności oraz, w szczególności, art. 12 dyrektywy 2002/58/WE.	T	Art. 395 ust. 2-7 Pke	Art. 395 2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci. 3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności. 4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta. 5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słusznym interesów tych podmiotów. 6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem. 7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.

Art. 113	Interoperacyjność samochodowych odbiorników radiowych oraz odbiorników radiowych i sprzętu telewizji cyfrowej dostępnych dla konsumentów			
Art. 113 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają interoperacyjność samochodowych odbiorników radiowych oraz konsumenckiego sprzętu telewizji cyfrowej zgodnie z załącznikiem XI.	T	Art. 406 Pke	Art. 406. 1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki sygnału telewizyjnego i odbiorniki radiofonii cyfrowej zapewniają interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności przez stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji. 2. Stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji nie jest wymagane w przypadku samochodowych odbiorników radiofonicznych. 3. Dostawca usług telekomunikacyjnych, po zakończeniu okresu obowiązywania umowy, umożliwia darmowy i dogodny dla użytkownika końcowego zwrot odbiornika sygnału telewizyjnego udostępnionego przez tego dostawcę, chyba że dostawca usług wykaże, że odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia odbiór usług cyfrowych transmisji telewizyjnych świadczonych przez innych dostawców. 4. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia: 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych; 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6. 5. Samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiają odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych. 6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług oraz ułatwienie dostępu do cyfrowych transmisji telewizyjnych osobom z niepełnosprawnościami. 7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.
Art. 113 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą przyjąć środki zapewniające interoperacyjność innych konsumenckich odbiorników radiowych,	N	Art. 406 ust. 7 Pke	Art. 406 (...)

	ograniczając wpływ na rynek odbiorników radiowych niskiej klasy i zapewniając, aby takie środki nie były stosowane do produktów, w których odbiornik radiowy ma charakter jedynie pomocniczy (takich jak smartfony), i do urządzeń używanych przez radioamatorów.			7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług. Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 7 października 2019 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla odbiorników cyfrowych w pkt 16. 2 załącznika: 16.2. <i>Interfejs cyfrowy</i> <i>Odbiornik zintegrowany (iDTV) wyposażony jest w gniazdo wejściowe HDMI typu A, zgodnie z High-Definition Multimedia Interface [30] zabezpieczone HDCP zgodnie z High-bandwidth Digital Content Protection System [28]. W przypadku STB gniazdo HDMI posiada funkcję wyjścia sygnału do wyświetlacza. W przypadku odbiornika zintegrowanego (iDTV) umożliwiającego wyświetlanie obrazu UHD wymagany jest Standard HDMI 2.1 zgodnie z High-Definition Multimedia Interface, Version 2.1 [31] z obsługą HDR i ARC oraz HDCP 2.2 zgodnie z High-bandwidth Digital Content Protection System, Mapping HDCP to HDMI, Revision 2.2 [29]. Wymaganie posiadania gniazda wejściowego HDMI nie dotyczy odbiornika zintegrowanego (iDTV) zawierającego wyświetlacz obrazu o przekątnej równej albo mniejszej niż 30 cm.</i>
Art. 113 ust. 3	3. Państwa członkowskie zachęcają podmioty świadczące cyfrowe usługi telewizyjne do zapewnienia, w stosownych przypadkach, aby sprzęt telewizji cyfrowej, który oni przekazują swoim użytkownikom końcowym, był interoperacyjny, tak aby sprzęt telewizji cyfrowej mógł być, gdy jest to technicznie wykonalne, ponownie wykorzystany przez inne podmioty świadczące cyfrowe usługi telewizyjne. Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE ⁽⁴⁷⁾ państwa członkowskie zapewniają, aby po zakończeniu umowy	T	Art. 406 ust. 3 Pke	Art. 406 (...) 3. Dostawca usług telekomunikacyjnych, po zakończeniu okresu obowiązywania umowy, umożliwia darmowy i dogodny dla użytkownika końcowego zwrot odbiornika sygnału telewizyjnego udostępnionego przez tego dostawcę, chyba że dostawca usług wykaże, że odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia odbiór usług cyfrowych transmisji telewizyjnych świadczonych przez innych dostawców. (...)

	użytkownicy końcowi mieli możliwość oddania sprzętu telewizji cyfrowej w ramach darmowej i łatwej procedury, chyba że dostawca wykaże, że nie jest on w pełni interoperacyjny z usługami telewizji cyfrowej innych dostawców, w tym tych, do których przeszedł użytkownik końcowy. Zakłada się, że sprzęt telewizji cyfrowej, który jest zgodny ze zharmonizowanymi normami, do których odniesienia zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, lub z częścią takich norm, spełnia wymóg interoperacyjności określony w akapicie drugim objęty tymi normami lub ich częścią.			
Art. 114	Transmisja obowiązkowa			
Art. 114 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą nakładać uzasadnione obowiązki dotyczące transmisji obowiązkowej związane z nadawaniem określonych kanałów radiowych i telewizyjnych oraz powiązanych usług uzupełniających, w szczególności usług ułatwiających odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami i zapewniających dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach, na przedsiębiorstwa, które podlegają ich jurysdykcji i udostępniają sieci i świadczą usługi łączności elektronicznej wykorzystywane do rozpowszechniania wśród ogółu obywateli kanałów radiowych lub telewizyjnych, w przypadku gdy dla znacznej liczby użytkowników końcowych takie sieci i usługi są głównym sposobem odbierania kanałów radiowych i telewizyjnych. Takie obowiązki nakłada się jedynie wtedy, gdy są one niezbędne do realizacji celów leżących w interesie ogólnym, wyraźnie określonych	T	Art. 43 i 43a ustawy o radiofonii i telewizji	

	przez każde państwo członkowskie, przy czym obowiązki te muszą być proporcjonalne i przejrzyste.			
Art. 114 ust. 2	2. Do dnia 21 grudnia 2019 r., a następnie co pięć lat, państwa członkowskie dokonują przeglądu obowiązków, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie przeprowadziły taki przegląd w ciągu czterech poprzednich lat.	T	Art. 43 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji	3. Przewodniczący Krajowej Rady przeprowadza ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie rzadziej niż raz na dwa lata, kierując się interesem społecznym w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki, ułatwiania korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej.
Art. 114 ust. 3	3. Ani ust. 1 niniejszego artykułu, ani art. 59 ust. 2 nie naruszają zdolności państw członkowskich do ustalania odpowiedniego wynagrodzenia, jeśli takie się określa, odnośnie do środków podejmowanych zgodnie z niniejszym artykułem, jednocześnie zapewniając, aby w podobnych okolicznościach dostawcy sieci i usług łączności elektronicznej byli traktowani w równy sposób. W przypadku gdy przewidziano wynagrodzenie, państwa członkowskie zapewniają, aby w prawie krajowym wyraźnie określony został obowiązek wypłaty wynagrodzenia, a także, w stosownych przypadkach, kryteria obliczania tego wynagrodzenia. Państwa członkowskie zapewniają także, aby obowiązek ten stosowano w proporcjonalny i przejrzysty sposób.	N		
Art. 115	Zapewnienie dodatkowych usług			
Art. 115 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 88 ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi mogły wymagać od wszystkich podmiotów świadczących usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności	T	Art. 351, art. 352, art. 341, art. 299, art. 382, art. 303,	Treść artykułów przy załączniku VI

	interpersonalnej wykorzystujące numery udostępniania bezpłatnie całości lub części usług dodatkowych wymienionych w załączniku VI część B, z zastrzeżeniem możliwości technicznych, jak również całości lub części usług dodatkowych wymienionych w załączniku VI część A.		art. 317, art. 349, art. 397, art. 318, art. 325 Pke	
Art. 115 ust. 2	2. W celu zapewnienia wyższego poziomu ochrony konsumenta państwa członkowskie mogą rozszerzyć wykaz dodatkowych usług zawarty w załączniku VI części A i B w związku z ust. 1.	N		
Art. 115 ust. 3	3. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o odstąpieniu od stosowania ust. 1 na całości lub części swojego terytorium, jeśli uważa, po wzięciu pod uwagę stanowisk zainteresowanych stron, że istnieje wystarczający dostęp do tych dodatkowych usług.	N		
Art. 116	Dostosowanie załączników Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 117 dotyczących zmiany załączników V, VI, IX, X oraz XI, aby uwzględnić rozwój technologiczny i społeczny lub zmiany popytu na rynku.	N		
Art. 117	Wykonywanie przekazanych uprawnień			
Art. 117 ust. 1	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	N		
Art. 117 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 75, 109 i 116, powierza się Komisji na pięć lat od dnia 20 grudnia 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone	N		

	na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.			
Art. 117 ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 75, 109 i 116, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	N		
Art. 117 ust. 4	4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.	N		
Art. 117 ust. 5	5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N		
Art. 117 ust. 6	6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 75, 109 i 116 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N		

Art. 118	Komitet			
Art. 118 ust. 1	1. Komisję wspomaga komitet („Komitet ds. Łączności”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		
Art. 118 ust. 2	2. W odniesieniu do aktów wykonawczych, o których mowa w art. 28 ust. 4 akapit drugi, Komisję wspomaga Komitet ds. Spektrum Radiowego ustanowiony na podstawie art. 3 ust. 1 decyzji nr 676/2002/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		
Art. 118 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniosą o to członkowie komitetu. W takim przypadku przewodniczący w rozsądnym terminie zwołuje posiedzenie komitetu.	N		
Art. 118 ust. 4	4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, przy uwzględnieniu art. 8 tego rozporządzenia. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniosą o to członkowie komitetu. W takim przypadku przewodniczący w rozsądnym terminie zwołuje posiedzenie komitetu.	N		

Art. 119	Wymiana informacji			
Art. 119 ust. 1	1. Komisja udostępnia Komitetowi ds. Łączności wszelkie odpowiednie informacje uzyskane w wyniku regularnie prowadzonych konsultacji z przedstawicielami operatorów sieciowych, dostawców usług, użytkowników, konsumentów, producentów oraz związków zawodowych, jak również krajów trzecich i międzynarodowych organizacji.	N		
Art. 119 ust. 2	2. Mając na uwadze politykę Unii w dziedzinie łączności elektronicznej, Komitet ds. Łączności wspiera wymianę informacji pomiędzy państwami członkowskimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją, dotyczących sytuacji i rozwoju działalności regulacyjnej w zakresie sieci i usług łączności elektronicznej.	N		
Art. 120	Publikacja informacji			
Art. 120 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by bieżąca informacja dotycząca wdrażania niniejszej dyrektywy była publicznie dostępna w sposób zapewniający wszystkim zainteresowanym stronom łatwy dostęp do niej. Państwa członkowskie zamieszczają w krajowym dzienniku urzędowym odpowiednią wzmiankę na temat miejsca i sposobu opublikowania tej informacji. Pierwsza taka wzmianka publikowana jest przed dniem 21 grudnia 2020 r., po czym kolejne wzmianki publikuje się każdorazowo w przypadku zmian zawartych w niej informacji.	N		
Art. 120 ust. 2	2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji kopie takich wzmianek z chwilą ich publikacji. Komisja przekazuje te informacje w razie potrzeby Komitetowi ds. Łączności.	N		

Art. 120 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie odpowiednie informacje na temat praw, warunków, procedur, kosztów, opłat i decyzji związanych z ogólnymi zezwoleniami, prawami użytkowania i prawami instalowania urządzeń były publikowane oraz uaktualniane w odpowiedni sposób, tak aby zapewnić łatwy dostęp do tych informacji wszystkim zainteresowanym stronom.	N	Art. 5 ust. 4 i 5 Pke	Art. 5. 4. Prezes UKE prowadzi rejestr PT oraz rejestr JST w systemie teleinformatycznym. 5. Rejestr PT i rejestr JST są jawne i udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”.
Art. 120 ust. 4	4. Jeżeli informacja, o której mowa w ust. 3, pochodzi z różnych szczebli władzy państwowej, a w szczególności jeżeli jest to informacja o procedurach i warunkach przyznawania prawa instalowania urządzeń, właściwy organ, uwzględniając związane z tym koszty, podejmuje stosowne wysiłki, ażeby zagwarantować łatwo zrozumiały dla użytkowników przegląd takich informacji, zawierający informację na temat poszczególnych szczebli władzy państwowej oraz odpowiedzialnych organów, celem ułatwienia składania wniosków o przyznanie prawa instalowania urządzeń.	N	Art. 29b ust. 1 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych	Art. 29b 1. W ramach punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji zapewnia się każdemu operatorowi sieci, o ile nie zagraża to bezpieczeństwu państwa, dostęp do posiadanych przez Prezesa UKE informacji: 1) w zakresie procedur i formalności wymaganych przed rozpoczęciem robót budowlanych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, w trakcie ich wykonywania oraz do ich zakończenia i rozpoczęcia użytkowania tej infrastruktury, w tym informacji o wymaganych decyzjach, zgłoszeniach i zawiadomieniach do właściwych organów, a także zwolnieniach z obowiązku ich uzyskania lub dokonania;
Art. 120 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, by szczegółowe obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa na mocy przepisów niniejszej dyrektywy podlegały publikacji oraz aby określono odnośne rynki towarów i usług oraz rynki geograficzne. Z zastrzeżeniem potrzeby ochrony tajemnicy handlowej państwa członkowskie zapewniają, by uaktualniona informacja była publicznie dostępna w sposób zapewniający wszystkim zainteresowanym stronom łatwy dostęp do tej informacji.	N		
Art. 120 ust. 6	6. Państwa członkowskie dostarczają Komisji informacje, które udostępniają publicznie zgodnie z ust. 5. Komisja udostępnia te	N		

	informacje w przystępny sposób oraz przekazuje je w razie potrzeby Komitetowi ds. Łączności.			
Art. 121	Powiadamianie i monitorowanie			
Art. 121 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne powiadamiają Komisję najpóźniej do dnia 21 grudnia 2020 r., oraz następnie niezwłocznie w okresie późniejszym, o nazwach przedsiębiorstw mających obowiązek świadczenia usług powszechnych na mocy art. 85 ust. 2, art. 86 lub 87.	T	Art. 363 Pke	Art. 363. 1. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej listę przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których nałożono obowiązek w zakresie usługi powszechnej. 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE listę, o której mowa w ust. 1, wraz ze wskazaniem zakresu obowiązku realizowanego przez każdego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych. 3. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 359, podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów, w terminie do dnia 31 marca, przekazują do Prezesa UKE informację o świadczeniu tej usługi w poprzednim roku kalendarzowym.
Art. 121 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji nazwy przedsiębiorstw wyznaczonych jako posiadające znaczącą pozycję rynkową dla celów niniejszej dyrektywy oraz obowiązki, jakie zostały na nich nałożone na mocy niniejszej dyrektywy. Jakakolwiek zmiana obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa objęte niniejszą dyrektywą musi być niezwłocznie notyfikowana Komisji.			
Art. 122	Procedura przeglądu			
Art. 122 ust. 1	1. Do dnia 21 grudnia 2025 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje przeglądu stosowania niniejszej dyrektywy oraz składa Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania. Przeglądy te oceniają w szczególności wpływ art. 61 ust. 3 oraz art. 76, 78 i 79 na rynek oraz to, czy uprawnienia ex ante i inne uprawnienia interwencyjne na podstawie niniejszej	N		

	dyrektywy są wystarczające, aby umożliwić krajowym organom regulacyjnym zajęcie się problemem niekonkurencyjnych oligopolistycznych struktur rynkowych oraz zapewnić, aby konkurencja na rynkach łączności elektronicznej nadal się rozwijała z korzyścią dla użytkowników końcowych. W tym celu Komisja może zażądać od państw członkowskich informacji, które winny zostać dostarczone bez nieuzasadnionej zwłoki.			
Art. 122 ust. 2	2. Do dnia 21 grudnia 2025 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje przeglądu zakresu usługi powszechnej, w szczególności w celu zaproponowania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zmian i określenia na nowo tego zakresu. Taki przegląd przeprowadza się z uwzględnieniem zmian społecznych, ekonomicznych i technologicznych, biorąc pod uwagę, między innymi, mobilność i szybkość przesyłania danych w świetle dominujących technologii wykorzystywanych przez większość użytkowników końcowych. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu.	N		
Art. 122 ust. 3	3. Do dnia 21 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata, BEREC publikuje opinię na temat krajowego wdrażania i funkcjonowania ogólnego zezwolenia oraz na temat ich wpływu na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Komisja może, uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC opublikować sprawozdanie na temat stosowania tytułu II rozdział II części I oraz załącznika I i może przedstawić wniosek ustawodawczy służący zmianie tych przepisów, w przypadku gdy uzna to za konieczne w celu	N		

	usunięcia przeszkód w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.			
Art. 123	Szczególna procedura przeglądowna dotycząca praw użytkowników końcowych			
Art. 123 ust. 1	1. BEREC monitoruje rozwój rynku i rozwój technologiczny w odniesieniu do różnych rodzajów usług łączności elektronicznej oraz publikuje, do dnia 21 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata lub na uzasadniony wniosek co najmniej dwóch swoich członków państw członkowskich, opinię w sprawie tego rozwoju i jego wpływu na stosowanie tytułu III części III. W tej opinii BEREC ocenia, w jakim stopniu tytuł III części III spełnia cele określone w art. 3. Opinia ta uwzględnia w szczególności zakres stosowania tytułu III części III, jeżeli chodzi o rodzaje objętych usług łączności elektronicznej. Na podstawie opinii BEREC analizuje w szczególności: a) w jakim stopniu użytkownicy końcowi wszystkich usług łączności elektronicznej mają możliwość dokonywania swobodnych i świadomych wyborów, również na podstawie kompletnych informacji zawartych w umowie, i mają możliwość łatwej zmiany podmiotu świadczącego im usługi łączności elektronicznej; b) w jakim stopniu jakkolwiek brak zdolności, o których mowa w lit. a) doprowadził do zakłóceń na rynku lub szkody dla użytkownika końcowego; c) w jakim stopniu skuteczny dostęp do służb ratunkowych jest znacznie	N		

	zagrożony, w szczególności ze względu na większe wykorzystanie usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów, brak interoperacyjności lub rozwój technologiczny; d) prawdopodobny koszt wszelkich potencjalnych dostosowań obowiązków określonych w tytule III części III lub wpływ na innowacje dla dostawców usług łączności elektronicznej.			
Art. 123 ust. 2	2. Komisja, uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC, publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania tytułu III części III i przekazuje wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany tego tytułu, w przypadku gdy uzna, że jest to konieczne do zapewnienia, aby cele określone w art. 3 mogły być nadal spełniane.	N		
Art. 124	Transpozycja			
Art. 124 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 21 grudnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 21 grudnia 2020 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy	N	Art. 1 ustawy wprowadzające j Pke	Art. 1. Ustawa z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret piąte oraz art. 45 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia; 2) art. 278, który wchodzi w życie z dniem 28 grudnia 2024 r.; 3) art. 301 ust. 1, który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;

	odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.			4) art. 356, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia; 5) art. 422 ust. 1 pkt 3 i 5 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 444 ust. 1 pkt 90, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.
Art. 124 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 53 ust. 2, 3 i 4 niniejszej dyrektywy ma zastosowanie od dnia 20 grudnia 2018 r., w przypadku gdy ustanowiono zharmonizowane warunki w drodze technicznych środków wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE, celem umożliwienia użytkowania widma radiowego w bezprzewodowych sieciach i usługach szerokopasmowych. W odniesieniu do pasm widma radiowego, dla których zharmonizowane warunki nie zostały ustanowione do dnia 20 grudnia 2018 r., zastosowanie ma art. 53 ust. 2, 3 i 4 niniejszej dyrektywy od daty przyjęcia technicznych środków wykonawczych zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie stosują środki konieczne do zapewnienia zgodności z art. 54 od dnia 31 grudnia 2020 r.	N		
Art. 124 ust. 3	3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		
Art. 125	Uchylene	N		

	Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE, wymienione w załączniku XII część A, tracą moc od dnia 21 grudnia 2020 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku XII część B. Art. 5 decyzji nr 243/2012/UE zostaje skreślony ze skutkiem od dnia 21 grudnia 2020 r. Odesłanie do uchylonych dyrektyw należy odczytywać jako odesłanie do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XIII.			
Art. 126	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		
Art. 127	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich. Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2018 r.	N		
Załącznik I	WYKAZ WARUNKÓW, KTÓRYMI MOGĄ ZOSTAĆ OBWAROWANE OGÓLNE ZEZWOLENIA, PRAWA UŻYTKOWANIA WIDMA RADIOWEGO I PRAWA UŻYTKOWANIA ZASOBÓW NUMERACYJNYCH			
Część A.	Ogólne warunki, którymi mogą zostać obwarowane ogólne zezwolenia	N	warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają	

			poza te warunki	
Część B.	Szczegółowe warunki, którymi może zostać obwarowane ogólne zezwolenie na dostarczanie sieci łączności elektronicznej		warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza te warunki	
Część C.	Szczegółowe warunki, którymi może zostać obwarowane ogólne zezwolenie na świadczenie usług łączności elektronicznej z wyjątkiem usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów		warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza te warunki	
Część D.	Wymogi, którymi mogą zostać obwarowane prawa użytkowania widma radiowego		warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza te	

			warunk i	
Część E.	Warunki, którymi mogą zostać obwarowane prawa użytkowania zasobów numeracyjnych		warunk i fakultat ywne – Przepis yustaw y nie wykrac zają poza te warunk i	
Załącznik II	WARUNKI DOSTĘPU TELEWIZYJNYCH I RADIOŚLUCHACZY Z UNII DO CYFROWYCH USŁUG TELEWIZYJNYCH I RADIOWYCH			
Część I	Warunki związane z systemami dostępu warunkowego stosowane zgodnie z art. 62 ust. 1	T	Art. 407 ust. 1 i art. 409 ust. 1 - 3 Pke	Art. 407. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego oferuje nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodery zainstalowanych w sieciach lub u abonentów. Art. 409. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej na równych i niedyskryminujących warunkach. 2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać ani zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1: 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego, 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego

				– z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych. 3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170).
Część II	Inne urządzenia, w stosunku do których mogą być zastosowane warunki określone w art. 61 ust. 2 lit. d)	T	Art. 406 ust. 4 Pke	Art. 406. 4. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia: 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych; 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.
Załącznik III	KRYTERIA USTALANIA HURTOWYCH STAWEK ZA ZAKAŃCZANIE POŁĄCZEŃ GŁOSOWYCH		Art. 220 ust. 3 Pke	Art. 220 ust. 3 3. Prezes UKE, określając opłaty, o których mowa w ust. 2, uwzględnia: 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej ujmowane w wartościach bieżących jako podstawę wyznaczania opłat z tytułu usług zakańczania połączeń głosowych, przy czym metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania kosztów efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej opiera się na modelowaniu oddolnym (bottom-up) i wykorzystuje długookresowe koszty przyrostowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz innych podmiotów hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych; 2) długookresowe koszty przyrostowe usługi zakańczania połączeń głosowych ustalone jako różnica między całkowitymi długookresowymi kosztami świadczenia wszystkich usług przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a całkowitymi długookresowymi kosztami tego przedsiębiorcy w przypadku nieświadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 3) do kosztów przyrostowych tylko te koszty związane z ruchem sieciowym, których by uniknięto, gdyby usługa zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów nie była świadczona; 4) koszty związane z dodatkową pojemnością sieci tylko w zakresie, w jakim wynikają one z konieczności zwiększenia pojemności sieci w celu obsługi dodatkowego ruchu związanego z zakańczaniem połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 5) okoliczność, że do kosztów przyrostowych zakańczania połączeń w sieciach ruchomych nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 24; 6) wyłącznie koszty rozliczeń międzyoperatorskich, koszty związane z zawieraniem umów międzyoperatorskich oraz inne koszty związane

				bezpośrednio ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń na rzecz innych podmiotów; 7) domniemanie, że wszyscy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej świadczący usługi zakańczania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, bez względu na ich skalę działalności, ponoszą takie same koszty jednostkowe jak efektywnie działający przedsiębiorca komunikacji elektronicznej; 8) w przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - minimalną skalę działalności jako udział w rynku na poziomie nie mniejszym niż 20%; 9) amortyzację ekonomiczną jako właściwą metodę amortyzacji aktywów; 10) koszty usług zakańczania połączeń głosowych odzwierciedlające koszty efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego nowoczesne i wydajne technologie oraz sieć szkieletową opartą na protokole IP uwzględniającą technologie, które z dużym prawdopodobieństwem będą wykorzystywane w okresie obowiązywania maksymalnych opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych, przy czym w przypadku stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE przyjmuje, że połączenia opierają się wyłącznie na komutacji pakietów.
Załącznik IV	KRYTERIA OCENY OFERT DOTYCZĄCYCH WSPÓLINWESTYCJI		Art. 249-254 Pke	Art. 249. W przypadku gdy propozycja zobowiązań, o której mowa w art. 242 ust. 1 pkt 2, dotyczy rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b, w tym przez zaoferowanie współwłasności, długoterminowego dzielenia ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzącej do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, Prezes UKE: 1) weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową oferty współlinwestycji i łatwość zapoznania się z nią; 2) ocenia otwartość oferty współlinwestycji dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez cały okres eksploatacji sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b; 3) weryfikuje możliwość zachowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w długiej perspektywie czasowej na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej posiadający

				znaczącą pozycję rynkową, innym wspóln inwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej; 4) weryfikuje podanie do publicznej wiadomości oferty wspóln inwestycji na co najmniej 6 miesięcy przed datą planowanego rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b; 5) weryfikuje możliwość korzystania przez wspóln inwestorów, od początku realizacji wspóln inwestycji, z sieci, która pozwala na świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości; 6) weryfikuje warunki wspóln inwestycji pod względem możliwości dotarcia do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ubiegających się o dostęp telekomunikacyjny, którzy nie uczestniczą we wspóln inwestycji; 7) weryfikuje zawarte w ofercie wspóln inwestycji warunki dotyczące zdolności finansowej podmiotu przystępującego, związane z: a) wykazaniem zdolności do realizowania płatności etapowych, w oparciu o które zaplanowano świadczenie usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach wspóln inwestycji, b) akceptacją planu strategicznego, w oparciu o który opracowano w szczególności średniookresowe plany świadczenia usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach wspóln inwestycji – o ile warunki takie zostały w ofercie wspóln inwestycji zawarte; 8) ocenia wpływ wspóln inwestycji na poziom konkurencji, w tym analizuje zaspokojenie przyszłego popytu przez wybudowanie nowych elementów sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do uruchomienia sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b. Art. 250. Prezes UKE, dokonując oceny, o której mowa w art. 249 pkt 2, weryfikuje: 1) przejrzystość i niedyskryminacyjny charakter planu zawiązania i dalszej realizacji wspóln inwestycji; 2) możliwość ubiegania się przez podmioty niebędące wspóln inwestorami o dostęp telekomunikacyjny do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków; 3) postanowienia oferty wspóln inwestycji, w tym dotyczące kosztów ponoszonych przez każdego wspóln inwestora, oraz postanowienia dotyczące osiąganych przez nich przychodów pod kątem: a) uwzględnienia stopni ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspóln inwestorów na różnych etapach realizacji oraz sytuacji na rynkach detalicznych pod kątem poziomu konkurencji,

				b) zachowania zachęty do udziału we wspólninwestycji na różnych jej etapach. Art. 251. Prezes UKE weryfikuje postanowienia oferty wspólninwestycji, w zakresie, o którym mowa w art. 249 pkt 3, pod kątem: 1) racjonalności i niedyskryminacji oraz godziwych warunków, uwzględniając moment przystąpienia do wspólninwestycji oraz możliwość dostępu do pełnych przepustowości sieci, w zakresie, w jakim podlega ona wspólninwestycji; 2) adekwatności wartości wymaganego wkładu finansowego do skali inwestycji lub do momentu przystąpienia do udziału we wspólninwestycji każdego wspólninwestora w celu nabycia praw; 3) możliwości zwiększenia udziału we wspólninwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu zaangażowania na początku realizacji inwestycji z uwzględnieniem pozycji rynkowej wspólninwestorów. Art. 252. W przypadku zawiązania spółki celowej utworzonej na potrzeby realizacji wspólninwestycji spółka ta zapewnia dostęp telekomunikacyjny do sieci wszystkim wspólninwestorom, bezpośrednio lub pośrednio, na zasadzie równoważności produktów oraz na godziwych i racjonalnych warunkach, uwzględniając warunki finansowe odzwierciedlające różny poziom ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspólninwestorów. Art. 253. 1. Oferta wspólninwestycji zawiera przejrzyste, godziwe i racjonalne warunki wzajemnego prawa dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspólninwestycji, do celów świadczenia usług na rynku detalicznym. 2. Wspólninwestorzy przyznają sobie dostęp do przedmiotu wspólninwestycji na podstawie umowy wspólninwestycji spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1. Art. 254. 1. Przenoszenie praw nabytych, wynikających z zawarcia umowy wspólninwestycji na innego wspólninwestora lub inny podmiot gotowy przystąpić do tej umowy jest dozwolone, z uwzględnieniem ust. 2. 2. Warunkiem przeniesienia praw, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązanie się podmiotu, na który przenoszone są prawa, do wypełniania wszystkich pierwotnych zobowiązań wynikających z umowy wspólninwestycji, a spoczywających na podmiocie przenoszącym prawa. 3. Czynność prawna polegająca na przenoszeniu praw nabytych wynikających z zawarcia umowy wspólninwestycji na podmioty, o których mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.

Załącznik V	MINIMALNY ZESTAW USŁUG, KTÓRE USŁUGA ADEKWATNEGO SZEROKOPASMOWEGO DOSTĘPU DO INTERNETU MUSI BYĆ W STANIE WSPIERAĆ ZGODNIE Z ART. 84 ust. 3	T		
	1) poczta elektroniczna; 2) wyszukiwarki umożliwiające wyszukiwanie i znajdowanie wszelkiego rodzaju informacji; 3) podstawowe internetowe narzędzia na potrzeby szkolenia i kształcenia; 4) gazety lub wiadomości internetowe; 5) zakupy lub zamawianie towarów lub usług w internecie; 6) poszukiwanie pracy i narzędzia służące poszukiwaniu pracy; 7) sieci kontaktów zawodowych; 8) bankowość internetowa; 9) korzystanie z usług administracji elektronicznej; 10) media społecznościowe i komunikatory internetowe; 11) połączenia głosowe i wideo (jakość standardowa).		Art. 355 ust. 2 Pke	Art. 355 (...) 2. Usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu umożliwia korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w bieżących sprawach życia codziennego, takich jak: 1) poczta elektroniczna; 2) wyszukiwarki informacji; 3) podstawowe internetowe narzędzia na potrzeby szkolenia i kształcenia; 4) gazety lub wiadomości internetowe; 5) zakupy lub zamawianie towarów lub usług w internecie; 6) poszukiwanie pracy i narzędzia służące poszukiwaniu pracy; 7) sieci kontaktów zawodowych; 8) bankowość internetowa; 9) usługi organów administracji publicznej; 10) media społecznościowe i komunikatory internetowe; 11) połączenia głosowe i wideo w jakości standardowej. (...)
Załącznik VI	OPIS USŁUG DODATKOWYCH I USŁUG, O KTÓRYCH MOWA W ART. 88 (KONTROLA WYDATKÓW), W ART. 115 (ZAPEWNIENIE USŁUG DODATKOWYCH) I W ART. 106 (ZMIANA DOSTAWCY I PRZENOSZENIE NUMERÓW)	T		
Część A	Usługi dodatkowe i usługi, o których mowa w art. 88 i 115	T/N – zakres usług dodatkowych do decyzji p. czł.	Lit. a) - Art. 351 i art. 352 Pke	Art. 351. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi nieodpłatnie, z każdym rachunkiem, podstawowy wykaz wykonanych usług zawierający informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem dla każdego typu usług liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług zrealizowanych przez abonenta. 2. W przypadku usługi przedpłaconej dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza

				nieodpłatnie, na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 289 ust. 2, podstawowy wykaz wykonanych usług obejmujący wyłącznie usługi wykonane po złożeniu tego żądania. Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a kolejne w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego. 3. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi z dodatkowym świadczeniem dostawca usług telekomunikacyjnych zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług: 1) numer wykorzystywany do świadczenia tej usługi; 2) informację o stronie podmiotowej BIP UKE, na której udostępniony jest rejestr, o którym mowa w art. 345 ust. 1; 3) informację o możliwości złożenia żądania, o którym mowa w art. 343. 4. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi fakultatywnego obciążania rachunku dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług: 1) nazwę towaru lub usługi; 2) nazwę lub firmę podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi; 3) cenę towaru lub usługi. Art. 352. 1. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer, szczegółowy wykaz wykonanych usług, za który może być pobierana opłata. 2. Szczegółowy wykaz wykonanych usług zawiera informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem, dla każdej usługi: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia realizacji usługi, czasu jej trwania oraz wysokości opłaty za usługę z wyszczególnieniem ceny brutto i netto. 3. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi szczegółowy wykaz wykonanych usług poczynawszy od odpowiednio bieżącego okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w którym abonent złożył żądanie, do końca okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania doręczania tego wykazu. 4. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza szczegółowy wykaz wykonanych usług, w przypadku: 1) abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej - wraz z rachunkiem wystawionym za okres

			rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz, a jeżeli nie jest to możliwe – najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia zgłoszenia żądania; 2) abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 289 ust. 2 - pierwszy wykaz w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia miesiąca kalendarzowego. 5. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza, na żądanie abonenta, w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania, szczegółowy wykaz usług obejmujący: 1) okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie - w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą; 2) okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania - w przypadku abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 289 ust. 2. Art. 343. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany, na żądanie abonenta, do: 1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów; 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów; 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem, których cena przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, lub połączeń przychodzących z takich numerów.
		Lit. b) - Art. 343 Pke	Lit. c) – decyzja o Art. 299.

			niewdrażaniu Lit. d) – art. 299 ust. 2 Pke Lit. e) – art. 382 Pke	(...) 2. Na żądanie konsumenta dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego w sposób uzgodniony z tym konsumentem, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może przekroczyć 60. Art. 382. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych, wobec którego abonent opóźnia się z zapłatą za świadczoną usługę, powiadamia tego abonenta o zamiarze ograniczenia świadczenia tej usługi, jeżeli abonent nie zapłaci zaległych należności w terminie 7 dni od dnia doręczenia powiadomienia. 2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych może ograniczyć świadczenie tej usługi, chyba że jest to technicznie niewykonalne lub ekonomicznie niezasadne. Ograniczenie może polegać na zablokowaniu inicjowania połączeń głosowych oraz wysyłania krótkich wiadomości tekstowych, a także na zablokowaniu korzystania z transmisji danych. Ograniczenie nie może dotyczyć inicjowanych połączeń na numery alarmowe. 3. Jeżeli po upływie 7 dni od ograniczenia albo wystąpienia przyczyny braku możliwości ograniczenia świadczenia usługi, o których mowa w ust. 2, abonent nie zapłacił zaległych należności, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie powiadamia tego abonenta o zamiarze zawieszenia świadczenia tej usługi. 4. Jeżeli w terminie 3 dni, od dnia doręczenia powiadomienia o którym mowa w ust. 3, abonent nie zapłaci zaległych należności, dostawca usług telekomunikacyjnych może zawiesić świadczenie usługi. Zawieszenie to skutkuje możliwością korzystania przez abonenta jedynie z połączeń na numery alarmowe. 5. W przypadku złożenia reklamacji dotyczącej wysokości należności z tytułu świadczenia usługi, zawieszenie świadczenia usługi nie może nastąpić wcześniej niż po upływie 21 dni od dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 379 ust. 2, pod warunkiem zapłaty bezspornych należności. 6. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który: 1) ograniczył świadczenie usługi, o której mowa w ust. 2, albo 2) zawiesił świadczenie usługi, o której mowa w ust. 4,

			Lit. f) – art. 303 Pke niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od zapłaty zaległych należności z tytułu świadczenia usługi, wznowia jej świadczenie. 7. Jeżeli dostawca usług telekomunikacyjnych przewiduje opłatę za wznowienie świadczenia zawieszanej usługi, opłata ta odpowiada ponoszonym kosztom wznowienia świadczenia usługi. 8. Jeżeli w terminie 7 dni od dnia zawieszenia świadczenia usługi telekomunikacyjnej nie ustały przyczyny ich zawieszenia, dostawca usług telekomunikacyjnych powiadamia abonenta o zamiarze wypowiedzenia umowy z winy abonenta po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia, w przypadku gdy abonent nie zapłaci zaległych należności. 9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, 3 i 8 doręcza się bezpłatnie na trwałym nośniku na wskazany przez abonenta do kontaktu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres innego środka komunikacji elektronicznej, jeżeli dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej. 10. Jeżeli abonent uporczywie opóźnia się z zapłatą za świadczoną usługę, dostawca usług telekomunikacyjnych powiadamia tego abonenta o zamiarze zawieszenia świadczenia tej usługi. Jeżeli abonent nie zapłaci zaległych należności w terminie 14 dni od dnia doręczenia powiadomienia o zamiarze zawieszenia świadczenia tej usługi, dostawca usług telekomunikacyjnych może zawiesić świadczenie tej usługi. Art. 303. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia abonentom możliwość uzyskania połączenia głosowego z konsultantem dostawcy usług, w tym w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych taryf, jeżeli takie są dostępne. Lit. g) – art. 317 ust. 1 i 2 Pke Lit. h) – art. 349 ust. 1, 3, ust. 5 pkt 2, ust. 6 i 7 Pke Art. 317 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie. W przypadku usług świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, za informację aktualną uważa się informację obejmującą stan wykorzystania tych usług najpóźniej sprzed 48 godzin. 2. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, powiadamia konsumenta o: 1) zbliżającym się osiągnięciu limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego – przed osiągnięciem tego limitu;

				2) całkowitym wykorzystaniu tego limitu – niezwłocznie po jego wykorzystaniu. 3. W przypadku usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, realizowany jest nie później niż 48 godzin od momentu całkowitego wykorzystania tego limitu. 4. W przypadku usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 2, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca usługi komunikacji głosowej wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od zaistnienia zdarzenia wiążącego się z wykonaniem tego obowiązku. 5. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” i zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji wykaz: 1) stron internetowych lub aplikacji mobilnych jednostek sektora finansów publicznych lub 2) innych stron internetowych lub aplikacji mobilnych podmiotów realizujących zadania o charakterze publicznym - istotnych dla zapewnienia dostępu do służb ratunkowych, dostępu do informacji o zdarzeniach kryzysowych lub mających istotny wpływ na sytuację społeczną lub porządek publiczny, mających walor edukacyjny lub realizujących zadania systemu informacji w ochronie zdrowia, z których korzystanie nie wpływa na wykorzystanie limitu transmisji danych oraz zmiany tego wykazu. 6. W wykazie, o którym mowa w ust. 5, umieszcza się dane identyfikujące stronę internetową lub aplikację mobilną, w szczególności określając w przypadku strony internetowej nazwę podmiotu nadzorującego funkcjonowanie strony, nazwę domeny internetowej i adres IP strony, a w przypadku aplikacji mobilnej nazwę podmiotu udostępniającego aplikację nazwę aplikacji i wykorzystywany przez aplikację adres IP. 7. Korzystanie przez abonenta ze stron internetowych i aplikacji mobilnych określonych w wykazie, o którym mowa w ust. 5, nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu, chyba że abonent przebywa poza granicami kraju i korzysta z tych stron w ramach usług roamingu międzynarodowego.

				8. Nie stanowi zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług telekomunikacyjnych, stosowanie się przez dostawcę usług telekomunikacyjnych do zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 5. 9. W przypadku zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 5, dostawca usługi, o którym mowa w ust. 1, dostosowuje zasady rozliczania transmisji danych zgodnie z tym wykazem najpóźniej w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wykazu. Art. 349. 1. Świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku wymaga uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi. Dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi, na trwałym nośniku, wyrażoną zgodę. 3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 70 i 100 zł. Dostawca ten potwierdza abonentowi na trwałym nośniku wybrany przez abonenta próg kwotowy. 5. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do: 2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi fakultatywnego obciążania rachunku. 6. Po osiągnięciu progu kwotowego w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym, świadczenie usługi fakultatywnego obciążenia rachunku jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego, do wysokości tego progu. 7. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi skuteczne i natychmiastowe wycofanie zgody na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.
Część B	Usługi dodatkowe, o których mowa w art. 115	T	Lit. a) – art. 397 ust. 1 Pke	Art. 397. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji

			Lit. b) – art. 318 ust. 11 Pke	zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia. Art. 318. (...) 11. W przypadku zakończenia obowiązywania umowy o świadczenie usługi komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, w ramach której dostawca usługi zapewniał dostęp do poczty elektronicznej, której adres związany jest z nazwą handlową lub znakiem towarowym tego dostawcy usługi, abonent może żądać od dostawcy zapewnienia bezpłatnego dostępu do tej poczty przez okres 6 miesięcy od dnia rozwiązania zakończenia umowy.
Część C	Wprowadzenie w życie przepisów o przenoszeniu numerów, o którym mowa w art. 106	T	Art. 325 ust. 1 Pke	Art. 325. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi komunikacji głosowej, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na: 1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych; 2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.
Załącznik VII	OBLICZANIE KOSZTU NETTO OBOWIĄZKU ŚWIADCZENIA USŁUGI POWSZECHNEJ, JEŚLI TAKI KOSZT WYSTĘPUJE, ORAZ USTANAWIANIE MECHANIZMÓW REKOMPENSATY LUB DZIELENIA KOSZTÓW ZGODNIE Z ART. 89 I 890			
Część A	Kalkulacja kosztu netto		Art. 369 i art. 370 Pke	Art. 369. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna. 2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku. 3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.

				4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia: 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. 5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto. 6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7. 7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi tysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.. Art. 370. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę. 2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta. 3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE

				przysądza ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.
Część B	Rekompensata kosztów netto obowiązku świadczenia usług powszechnych		Art. 369-373 Pke	Art. 369. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna. 2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku. 3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony. 4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia: 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. 5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto. 6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7. 7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi tysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu

				Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.. Art. 370. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę. 2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta. 3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego. Art. 371. 1. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty. 2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 359, Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 363 ust. 3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 33. Art. 372. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty. 2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w

				pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata. 3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1: 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiesza się postępowania; 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. 4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów. 5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. 6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych. 7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne. Art. 373. 1. Kwotę udziału w pokryciu dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej obowiązane do udziału w pokryciu dopłaty do przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do

				otrzymania tej dopłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania dopłaty. 3. W przypadku opóźnienia we wpłacie kwoty udziału w pokryciu dopłaty w stosunku do terminu wskazanego w ust. 1, przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązującego do udziału w pokryciu dopłaty, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie. 4. Odsetki od środków finansowych zgromadzonych na rachunku UKE, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych na nim środków finansowych. 5. Prezes UKE niezwłocznie po uzyskaniu kolejnych wpłat od przedsiębiorców na rachunek UKE przekazuje je jako dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do jej otrzymania. 6. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę. 7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 372 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące: 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usług lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 370 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązujących do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.
Załącznik VIII	WYMOGI DOTYCZĄCE INFORMACJI, KTÓRE NALEŻY PRZEKAZAĆ ZGODNIE Z ART. 102 (WYMOGI INFORMACYJNE DOTYCZĄCE UMÓW)			
Część A	Wymogi informacyjne dotyczące dostawców świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna-maszyna	T	Art. 285 ust. 2 Pke	Art. 285 (...) 2. Informacje przedumowne określają: 1) główne cechy każdej usługi, w tym wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu - konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług;

				2) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty; 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym: a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych, b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie, c) zasady zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań – w przypadku usług przedpłaconych, d) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 304 ust. 1, wraz z informacją na temat odblokowania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego zakupionego w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „promocyjnym urządzeniem końcowym”, lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 309, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu; 4) wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareagował odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa; 5) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone konsumentowi.
Część B	Wymogi dotyczące informacji w przypadku dostawców usługi dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej	T	Art. 285 ust. 3-6 Pke	Art. 285 (...) 3. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej dostawca tych usług w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:

				1) wszelkich oferowanych minimalnych poziomach jakości usługi, z uwzględnieniem parametrów istotnych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, metod ich pomiaru, treści i formy publikacji informacji oraz mechanizmów certyfikacji jakości, w tym o: a) opóźnieniach transmisji pakietów danych, zmienności tych opóźnień, utracie pakietów danych – w odniesieniu do usług dostępu do internetu, b) czasie realizacji połączenia, prawdopodobieństwie wystąpienia nieudanego wywołania połączenia lub opóźnieniu w wywołaniu połączenia – w odniesieniu do usługi komunikacji interpersonalnej, w której dostawca kontroluje co najmniej kilka elementów sieci lub ma służącą do tego celu umowę o gwarantowaniu poziomu usług z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej zapewniającym dostęp do sieci; 2) warunkach korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług abonentowi na czas obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, zwanego dalej „wydanym urządzeniem końcowym”, w tym o związanych z tym opłatach; 3) cenie usługi z uwzględnieniem informacji dotyczących: a) każdego z pakietów taryfowych przewidzianych umową w zakresie: – rodzaju oferowanych usług, – liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym, cen za jednostkę rozliczeniową usługi po wykorzystaniu tego pakietu oraz innych powtarzalnych opłat, b) możliwości przeniesienia niewykorzystanej w okresie rozliczeniowym liczby jednostek rozliczeniowych na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli opcja ta dostępna jest w umowie – w przypadku planu taryfowego obejmującego wstępnie ustaloną liczbę jednostek rozliczeniowych, c) środków zapewnienia przejrzystości rachunku i monitorowania poziomu wykorzystania usługi, d) numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – ceny za połączenie,

				e) ceny poszczególnych elementów umowy, o której mowa w art. 304, jeżeli usługi lub urządzenia oferowane na podstawie tej umowy są również oferowane oddzielnie, f) warunków i opłat dotyczących usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji, g) sposobów uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych; 4) warunkach rezygnacji z oferty związanej lub jej elementów; 5) danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem; 6) udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz sposobie uzyskania aktualnych informacji; 7) sposobach inicjowania procedur pozasądowego rozwiązywania sporów, w 4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o: 1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych; 2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie. 5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012. 6. Informacje przedumowne w zakresie, w jakim nie zostało to uwzględnione w ust. 2–5, zawierają pozostałe informacje wynikające z: 1) art. 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość; 2) art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość.

Załącznik IX	INFORMACJE PODLEGAJĄCE PUBLIKACJI ZGODNIE Z ART. 103 (PRZEJRZYSTOŚĆ I PUBLIKOWANIE INFORMACJI)	T	Art. 300 Pke	Art. 300. Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej publikuje na swojej stronie internetowej w sposób jasny, zrozumiały oraz umożliwiający odczyt maszynowy, w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, aktualne informacje dotyczące: 1) swoich danych kontaktowych, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej; 2) oferowanych usług dostępu do internetu i usług komunikacji interpersonalnej; 3) głównych cech każdej usługi, w tym minimalnych poziomów jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług, a także ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z promocyjnego urządzenia końcowego lub wydanego urządzenia końcowego; 4) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi, w tym informacji o pakietach taryfowych obejmujących: a) rodzaj oferowanych usług, b) liczbę jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cenę za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu, c) cenę w przypadku numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – cenę za połączenie, d) opłaty związane z korzystaniem z wydanego urządzenia końcowego; 5) zakresu usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji oraz dane kontaktowe świadczących je podmiotów; 6) standardowych warunków umowy, w tym: a) okresu obowiązywania umowy, b) odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 304 ust. 1, c) warunków rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów,

				d) procedur i opłat związanych z przeniesieniem numerów lub innych danych identyfikacyjnych; 7) możliwości kierowania połączeń do numerów alarmowych, w tym o: a) dostępie do służb ratunkowych oraz na temat lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery lub wszelkich ograniczeniach lokalizacji, b) stopniu, w jakim zapewniony jest dostęp do służb ratunkowych – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów; 8) udogodnień i usług przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami; 9) sposobów rozstrzygania sporów.
Załącznik X	PARAMETRY JAKOŚCI USŁUG	T	Art. 316 ust. 4 Pke	Art. 316 (...) 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz formę i sposób publikowania tych informacji, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do jasnych i zrozumiałych informacji o jakości usług.
Załącznik XI	INTEROPERACYJNOŚĆ SAMOCHODOWYCH ODBIORNIKÓW RADIOWYCH I KONSUMENCKIEGO SPRZĘTU TELEWIZJI CYFROWEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 113	T	Art. 406 ust. 5-7 Pke	Art. 406 5. Samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiają odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych. 6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług oraz ułatwienie dostępu do cyfrowych transmisji telewizyjnych osobom z niepełnosprawnościami. 7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.

Załącznik XII				
Część A		N		
Część B		N		
Załącznik XIII	TABELA KORELACJI	N		

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy.

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę.

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości.

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych.

TABELA ZGODNOŚCI 21.05.2024 r.

TYTUŁ USTAWY	1) projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej; 2) projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾	1) wdrożenie dyrektywy 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399); 2) wdrożenie dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 249 z 17.09.2002, str. 21 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 8, t. 2, str. 178); 3) wdrożenie dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.2002, str. 37, z późn. zm. - Dz. Urz. UE L Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 514); 4) wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/UE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62, z późn. zm.); 5) wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79, z późn. zm.); 6) wdrożenie dyrektywy 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącej sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającej dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy

	97/7/WE i 98/27/WE (Dz. Urz. WE L 271 z 09.10.2002, str. 16, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 4, str. 321); 7) zapewnienie stosowania rozporządzeń UE dotyczących wymagań w zakresie ekoprojektów; 8) zapewnienie stosowania rozporządzeń UE dotyczących etykietowania energetycznego; 9) wdrożenie decyzji Komisji Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2000 r. ustanawiającej wstępną klasyfikację urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi znaków identyfikacyjnych (2000/299/WE) (Dz. Urz. WE L 97 z 19.04.2000, str. 13 – Dz. Urz. UE L Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 118); 10) zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. Urz. UE L 170 z 12.05.2021, str. 69); 11) wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 63); 12) zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 115 z 13.04.2022, str. 1); 13) zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczącego opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1, z późn. zm.); 14) zapewnienie stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu

		o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2); 15) wdrożenie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo (Dz. Urz. UE L 287 z 04.11.2011, str.1); 16) wdrożenie decyzji delegowanej Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniającej decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED).		
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾				
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec zność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów ustawy (*)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Dyrektywa 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym)		
Art. 3	Artykuł 3. Rynek wewnętrzny 1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby usługi społeczeństwa informacyjnego świadczone przez usługodawcę mającego siedzibę na jego terytorium były zgodne z przepisami krajowymi stosowanymi w tym	T	Art. 3b ustawy o świadczeniu usług drogą	Art. 26. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) wprowadza się następujące zmiany: (...) 2) art. 3b otrzymuje brzmienie: „Art. 3b. Na zasadach określonych w ustawie i w przepisach odrębnych swoboda świadczenia usług drogą elektroniczną może zostać ograniczona,

Państwie Członkowskim i wchodzącymi w zakres koordynowanej dziedziny. 2. Państwa Członkowskie nie mogą z powodów wchodzących w zakres koordynowanej dziedziny ograniczać swobodnego przepływu usług społeczeństwa informacyjnego pochodzących z innego Państwa Członkowskiego. 3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do dziedzin określonych w Załączniku. 4. Państwa Członkowskie mogą podejmować środki mające na celu odstępnie od ust. 2 w odniesieniu do określonej usługi społeczeństwa informacyjnego, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) środki są: i) konieczne z jednego z następujących powodów: - porządek publiczny, w szczególności zapobieganie, dochodzenie, wykrywanie oraz ściganie przestępstw, wraz z ochroną małoletnich oraz walką z podżeganiem do nienawiści z powodów rasowych, seksualnych, religijnych oraz narodowościowych, a także z naruszeniem godności człowieka dotyczącymi osób fizycznych, - ochrona zdrowia publicznego, - bezpieczeństwo publiczne, łącznie z zapewnianiem bezpieczeństwa narodowego oraz obrony narodowej, - ochrona konsumentów, łącznie z inwestorami;	elektro niczną w brzmie niu nadany m przez art. 26 pkt 2 ustawy wprow adzając ej PKE	w odniesieniu do określonej usługi, jeżeli jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo publiczne, porządek publiczny lub ochronę interesów konsumentów, oraz proporcjonalne do celu, jakiemu ma służyć to ograniczenie. 2. Właściwy organ dokonuje ograniczenia swobody świadczenia usług drogą elektroniczną: 1) po uprzednim zwróceniu się do państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, o którym mowa w art. 3a ust. 1, o podjęcie środków koniecznych do zapewnienia realizacji wskazanego w wystąpieniu celu, w następstwie którego takie państwo nie podjęło tych środków lub były one niewystarczające; 2) po powiadomieniu Komisji Europejskiej i państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, o zamiarze dokonania ograniczenia swobody świadczenia usług drogą elektroniczną. 3. Właściwy organ planujący dokonać ograniczenia swobody świadczenia usług, o którym mowa w ust. 1, może w nagłym przypadku odstąpić od zasad, o których mowa w ust. 2. W takim przypadku powiadamia bez zbędnej zwłoki Komisję Europejską i państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, o dokonanym ograniczeniu, wskazując powody, uzasadniające stwierdzenie wystąpienia nagłego przypadku. 4. Właściwy organ wstrzymuje się od dokonania ograniczenia swobody świadczenia usług lub zaprzestaje stosowania takiego ograniczenia, po otrzymaniu w tym zakresie wezwania Komisji Europejskiej, w którym stwierdzono, że planowane lub dokonane ograniczenie swobody świadczenia usług jest niezgodne z prawem Unii Europejskiej.”;

ii) podejmowane przeciw określonej usłudze społeczeństwa informacyjnego, która narusza cele określone w i) lub która faktycznie i poważnie grozi naruszeniem tych celów; iii) proporcjonalne do tych celów; b) Państwo Członkowskie przed podjęciem takich środków oraz bez uszczerbku dla postępowania sądowego, łącznie ze wstępną procedurą sądową oraz czynnościami przeprowadzonymi w postępowaniu przygotowawczym: - zwróciło się do Państwa Członkowskiego określonego w ust. 1, aby podjęło środki, a państwo to ich nie podjęło lub były one niewystarczające, - powiadomiło Komisję i Państwo Członkowskie określone w ust. 1 o zamiarze podjęcia takich środków. 5. Państwa Członkowskie mogą w nagłym przypadku odstąpić od warunków ustanowionych w ust. 4 lit. b). W takim przypadku powiadamia się w możliwie najkrótszym terminie Komisję i Państwo Członkowskie określone w ust. 1 o podjętych środkach, wskazując powody, z których Państwo Członkowskie wnosi, że zachodzi taki nagły przypadek. 6. Bez uszczerbku dla możliwości Państwa Członkowskiego podejmowania takich środków Komisja bada w jak najkrótszym terminie zgodność środków, o których została powiadomiona, z prawem wspólnotowym; w			

	przypadku gdy uzna, że środek taki jest niezgodny z prawem wspólnotowym, zwraca się do Państwa Członkowskiego o wstrzymanie się od podejmowania przewidywanych środków lub o natychmiastowe zakończenie ich stosowania.			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej		
Art. 1	Definicje. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:			
Pkt 1	„sieć łączności elektronicznej” oznacza systemy przekazu i, w stosownych przypadkach, urządzenia przełączające lub routingowe oraz inne urządzenia pozwalające na przekazywanie sygnałów za pomocą kabla, drogą radiową, optyczną lub innymi środkami elektromagnetycznymi, w tym sieci satelitarne, stałe (komutacja łączy i pakietów, w tym Internet) oraz ruchome sieci naziemne, a także okablowanie elektryczne w zakresie, w jakim są wykorzystywane do celów przesyłania sygnałów, sieci wykorzystywane do nadawania programów radiowych i telewizyjnych oraz sieci telewizji kablowej, bez względu na rodzaj przesyłanych informacji;	T Zbliży na do EKŁE art. 2 pkt 1	Art. 2 pkt 58 Pke	58) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji;
Pkt 2	„publiczna sieć łączności” oznacza sieć łączności elektronicznej wykorzystywaną w całości lub głównie do świadczenia publicznych usług łączności elektronicznej;	T	Art. 2 pkt 42 Pke	42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
Pkt 3	„usługi łączności elektronicznej” oznaczają usługi normalnie świadczone za	T		

	wynagrodzeniem, które obejmują w całości lub głównie przesyłanie sygnałów za pomocą sieci łączności elektronicznej, w tym usługi telekomunikacyjne i usługi transmisji w sieciach używanych do nadawania, ale z wyłączeniem usług polegających na zapewnianiu lub wykonywaniu kontroli redaktorskiej nad treścią przekazywaną za pomocą sieci i usług łączności elektronicznej; nie obejmuje to usług społeczeństwa informacyjnego, określonych w art. 1 dyrektywy 98/34/WE, które nie polegają w całości lub głównie na przesyłaniu sygnałów w sieciach łączności elektronicznej;	- rozbieżność z EKŁE		
Pkt 4	„publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej” oznaczają usługi łączności elektronicznej dostępne ogółowi społeczeństwa;	T	Art. 2 pkt 46 Pke	46) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;
Pkt 5	„prawa wyłączne” oznaczają prawa przyznane przez Państwo Członkowskie jednemu przedsiębiorstwu poprzez jakikolwiek instrument prawny, regulacyjny lub administracyjny, zastrzegając dla niego prawo do świadczenia usług łączności elektronicznej lub podjęcia działalności w zakresie łączności elektronicznej w obrębie określonego obszaru geograficznego;	N		
Pkt 6	„prawa specjalne” oznaczają prawa przyznane przez Państwo Członkowskie ograniczonej liczbie przedsiębiorstw poprzez jakikolwiek instrument prawny, regulacyjny lub	N		

	administracyjny, który w obrębie określonego obszaru geograficznego:			
a)	wyznacza lub ogranicza do dwu lub więcej liczbę przedsiębiorstw, które uzyskały zezwolenie na świadczenie usług łączności elektronicznej lub podejmowanie działalności w zakresie łączności elektronicznej, inaczej niż zgodnie z obiektywnymi, proporcjonalnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, lub	N		
b)	przyznaje przedsiębiorstwom, inaczej niż zgodnie z takimi kryteriami, korzyści prawne lub regulacyjne, które istotnie wpływają na zdolność jakiegokolwiek innego przedsiębiorstwa do świadczenia tych samych usług łączności elektronicznej lub podjęcia tej samej działalności z zakresu łączności elektronicznej w obrębie tego samego obszaru geograficznego na zasadniczo równoważnych warunkach;	N		
Pkt 7	„sieć naziemno-satelitarna” oznacza konfigurację dwu lub więcej stacji naziemnych współpracujących ze sobą za pomocą satelity;	N		
Pkt 8	„sieć telewizji kablowej” oznacza każdą opartą głównie na okablowaniu infrastrukturę, utworzoną zasadniczo do celów dostarczania lub rozpowszechniania audycji radiowych lub telewizyjnych dla publiczności.	Poza zakresie m Pke		
Art. 2	Prawa wyłączne i specjalne w odniesieniu do sieci łączności elektronicznej i usług łączności elektronicznej.			

Art. 2 ust. 1	1. Państwa Członkowskie nie przyznają oraz nie utrzymują w mocy praw wyłącznych lub specjalnych w odniesieniu do tworzenia i/lub zapewnienia sieci łączności elektronicznej, lub w odniesieniu do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej.	N	Norma adreso wna do p.czl.	
Art. 2 ust. 2	2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby każde przedsiębiorstwo było uprawnione do świadczenia usług łączności elektronicznej lub do utworzenia, rozszerzenia lub zapewnienia sieci łączności elektronicznej.	N	Art 5 ust. 1 i 2 Pke	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art 2 ust. 3	3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby nie były nałożone lub utrzymane żadne ograniczenia w zakresie świadczenia usług łączności elektronicznej za pomocą sieci łączności elektronicznej, utworzonych przez dostawców usług łączności elektronicznej, za pomocą infrastruktury zapewnianych przez strony trzecie, lub przy współużytkowaniu sieci, innych urządzeń lub terenu bez uszczerbku dla	N	Norma adreso wna do p.czl.	

	przepisów dyrektyw 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE.			
Art. 2 ust. 4	4. Państwa Członkowskie zapewniają, aby ogólne zezwolenie udzielone przedsiębiorstwu na świadczenie usług łączności elektronicznej lub utworzenie i/lub zapewnienie sieci łączności elektronicznej, jak również aby warunki związane z tym zezwoleniem opierały się na obiektywnych, niedyskryminacyjnych, proporcjonalnych i przejrzystych kryteriach.	T	Art. 5 ust. 1 i 2 Pke	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art. 2 ust. 5	5. W odniesieniu do każdej decyzji podjętej na podstawach określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE uniemożliwiającej przedsiębiorstwu świadczenie usług lub zapewnienie sieci łączności elektronicznej podaje się przyczyny. Każda z poszkodowanych stron powinna mieć możliwość zakwestionowania takiej decyzji przed organem niezależnym od stron oraz w ostateczności przed sądem lub trybunałem.	N – dyrektywa uchylona		
Art. 3	Przedsiębiorstwa publiczne zintegrowane wertykalnie. W uzupełnieniu do wymagań określonych w art. 2 ust. 2 i bez uszczerbku dla art. 14 dyrektywy 2002/21/WE Państwa Członkowskie zapewniają, aby	N	Art. 411 Pke	Art. 411. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub posiadające pakiet kontrolny przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z prowadzeniem polityki regulacyjnej od

	przedsiębiorstwa publiczne zintegrowane wertykalnie zapewniające sieci łączności elektronicznej oraz posiadające pozycję dominującą nie dyskryminowały na korzyść własnej działalności.			funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy.
Art. 4	Prawo do wykorzystywania częstotliwości. Bez uszczerbku dla szczególnych kryteriów i procedur przyjętych przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do przyznawania praw do wykorzystywania częstotliwości radiowych dostawcom usług w dziedzinie nadawania programów radiowych lub telewizyjnych, mając na celu realizowanie celów o interesie ogólnym zgodnie z prawem wspólnotowym: 1) Państwa Członkowskie nie przyznają praw wyłącznych lub specjalnych do wykorzystywania częstotliwości w odniesieniu do świadczenia usług łączności elektronicznej; 2) przydzielanie częstotliwości w odniesieniu do usług łączności elektronicznej opiera się na obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych oraz proporcjonalnych kryteriach.	T	Art. 104 Pke	Art. 104. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu. Prezes UKE może także ogłosić informację o dostępnym zasobie częstotliwości. 2. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości z dostępnego zasobu częstotliwości Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku. Udostępniając informację o wpłynięciu wniosku Prezes UKE wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zostanie złożony wniosek o rezerwację częstotliwości, którego uwzględnienie spowoduje przekroczenie dostępnego zasobu częstotliwości, wówczas zachodzi brak dostatecznego zasobu częstotliwości. 3. W przypadku braku dostatecznego zasobu częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego: 1) konkursu – w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych; 2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach.
Art. 5	Usługi informacyjne. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszelkie prawa wyłączne i/lub specjalne w odniesieniu do tworzenia i świadczenia usług informacyjnych na ich	N		

	terytorium, włącznie z publikacją książek telefonicznych, jak i usługami informacji telefonicznej, zostały uchylone.			
Art. 6	Obowiązki świadczenia usługi powszechnej.			
Art. 6 ust. 1	1. Każdy program narodowy na podstawie dyrektywy 2002/22/WE, mający na celu podzielenie kosztu netto wynikającego z obowiązków świadczenia usługi powszechnej opiera się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach oraz jest zgodny z zasadą proporcjonalności i najmniejszego zakłócenia rynku. W szczególności, gdy obowiązki świadczenia usługi powszechnej są nałożone w całości lub częściowo na przedsiębiorstwo państwowe świadczące usługi łączności elektronicznej, uwzględnia się to przy obliczaniu każdego udziału w kosztach netto wynikających z obowiązków świadczenia usługi powszechnej.	N-dyrektywa uchylona		
Art. 6 ust. 2	2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o każdym programie określonym w ust. 1.	N-dyrektywa uchylona		
Art. 7	Satelity.			
Art. 7 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszelkie regulacyjne zakazy lub ograniczenia w ofercie pojemności segmentu kosmicznego w odniesieniu do mającego zezwolenie operatora sieci naziemno-satelitarnej zostały	N		Brak ograniczeń.

	usunięte oraz upoważniają na swoim terytorium każdego dostawcę segmentu do sprawdzenia, czy sieć naziemno-satelitarna używana w połączeniu z segmentem danego dostawcy jest zgodna z opublikowanymi warunkami dostępu do pojemności segmentu takiej osoby.			
Art. 7 ust. 2	2. Państwa Członkowskie będące stroną konwencji międzynarodowych ustanawiających międzynarodowe organizacje satelitarne, w przypadku gdy takie konwencje nie są zgodne z regułami konkurencji Traktatu WE, podejmują wszelkie właściwe kroki zmierzające do wyeliminowania tych niezgodności.	N		Brak niezgodności.
Art. 8	Sieci telewizji kablowej.			
Art. 8 ust. 1	1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby żadne przedsiębiorstwo zapewniające publiczne sieci łączności elektronicznej nie obsługiwało swojej sieci telewizji kablowej przy wykorzystaniu tej samej osoby prawnej, jaką wykorzystuje przy obsługiwaniu innej publicznej sieci łączności elektronicznej, w przypadku gdy takie przedsiębiorstwo: a) jest kontrolowane przez to Państwo Członkowskie lub korzysta z praw specjalnych; oraz b) dominuje na znacznej części wspólnego rynku w zakresie zapewniania publicznej	N		

	sieci łączności elektronicznej oraz świadczenia publicznie dostępnych usług telefonicznych; oraz c) obsługuje sieć telewizji kablowej utworzoną na mocy prawa specjalnego lub wyłącznego na tym samym obszarze geograficznym.			
Art. 8 ust. 2	2. Pojęcie „publicznie dostępne usługi telefoniczne” uznane jest za równoznaczne z pojęciem „publiczne usługi telefonii głosowej” określonym w art. 1 dyrektywy 1999/64/WE.	N		
Art. 8 ust. 3	3. Państwa Członkowskie, które uznają, iż istnieje dostateczna konkurencja w zapewnianiu infrastruktury i usług pętli lokalnej na ich terenie, powiadamiają Komisję odpowiednio. Informacje takie obejmują szczegółowy opis struktury rynku. Przekazane informacje są udostępniane każdej zainteresowanej stronie na wniosek, uwzględniając uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.	N		
Art. 8 ust. 4	4. Komisja decyduje w odpowiednim czasie, po wysłuchaniu uwag tych stron, czy obowiązek prawnej odrębności może zostać zniesiony w zainteresowanym Państwie Członkowskim.			

Art. 8 ust. 5	5. Komisja dokona oceny stosowania niniejszego artykułu nie później niż dnia 31 grudnia 2004 r.	N		
Art. 9	Państwa Członkowskie nie później niż do dnia 24 lipca 2003 r. przekazują Komisji takie informacje, które pozwolą Komisji na potwierdzenie, że przepisy niniejszej dyrektywy zostały wykonane.	N		
Art. 10	Utrata mocy. Dyrektywa 90/388/WE, zmieniona dyrektywą wymienioną w części A załącznika I, traci moc z dniem 25 lipca 2003 r., bez uszczerbku dla obowiązków Państw Członkowskich w odniesieniu do terminów transpozycji ustanowionych w części B załącznika I. Odniesienia do dyrektyw, które utraciły moc, są traktowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.	N		
Art. 11	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> .	N		
Art. 12	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N		
Załącznik I.	Wykaz dyrektyw, które tracą moc oraz daty transpozycji.	N		

Załącznik II.	Tabela korelacji.	N		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)		
Art. 1	Zakres i cel			
Art. 1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa przewiduje harmonizację przepisów krajowych wymaganych do zapewnienia równoważnego poziomu ochrony podstawowych praw i wolności, w szczególności prawa do prywatności i poufności, w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w sektorze łączności elektronicznej oraz w celu zapewnienia swobodnego przepływu we Wspólnocie tego typu danych oraz urządzeń i usług łączności elektronicznej.	N	Art. 1 pkt 13 Pke	Art. 1. Ustawa określa: (...) 13) warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej;
Art. 1 ust. 2	2. Przepisy niniejszej dyrektywy dookreślają i uzupełniają dyrektywę 95/46/WE zgodnie z celami przedstawionymi w ust. 1. Ponadto zapewniają ochronę uzasadnionych interesów abonentów będących osobami prawnymi.	N		
Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do działalności, która wykracza poza zakres Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, takiej jak działalność określona w tytułach V i VI Traktatu o Unii Europejskiej,	N		

	ani, w żadnym wypadku do działalności dotyczącej bezpieczeństwa publicznego, obronności, bezpieczeństwa państwa (włączając dobrobyt gospodarczy państwa, gdy działalność odnosi się do spraw bezpieczeństwa państwa) i działalności państwa w dziedzinie prawa karnego.			
Art. 2	Definicje Z zastrzeżeniem innych przepisów, stosuje się definicje z dyrektywy 95/46/WE i dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa)(1). Stosuje się również następujące definicje:	N		
Art. 2 li. a	a) „użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, do celów prywatnych lub handlowych, niekoniecznie na podstawie abonamentu za te usługi;	T	Art. 2 pkt 85 Pke	85) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi;
Art. 2 lit. b	b) „dane o ruchu” oznaczają wszelkie dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatu w sieci łączności elektronicznej lub naliczania opłat za te usługi;	T	Art. 386 ust. 1 pkt 3 Pke	Art. 386. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje: (...) 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne

				telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej;
Art. 2 lit. c	c) „dane dotyczące lokalizacji” oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci łączności elektronicznej lub w ramach usług łączności elektronicznej, wskazujące położenie geograficzne urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;	T	Art. 386 ust. 1 pkt 3 i 4 Pke	Art. 386. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje: (...) 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej; 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu elektronicznego lub wystawienia rachunku;
Art. 2 lit. d	d) „komunikat” oznacza każdą informację wymienianą lub przekazaną między określoną liczbą stron za pośrednictwem usług publicznie dostępnej łączności elektronicznej. Nie obejmuje on informacji przekazanej jako część publicznych usług nadawczych przez sieć łączności elektronicznej, z wyjątkiem zakresu,	T	Art. 2 pkt 19 Pke	19) komunikat elektroniczny – każdą informację wymienianą lub przekazywaną między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej; nie obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych transmitowanych poprzez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do

	w jakim informacja może się odnosić do możliwego do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika otrzymującego informację;			możliwego do zidentyfikowania użytkownika otrzymującego informację;
Art. 2 lit. f	f) „zgoda” użytkownika lub abonenta odpowiada zgodzie podmiotu danych określonej w dyrektywie 95/46/WE;	N	Art. 400 Pke	Art. 400. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.
Art. 2 lit. g	g) usługi tworzące wartość dodaną oznaczają wszelkie usługi, które wymagają przetwarzania danych o ruchu lub danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub naliczenia za nią opłaty;	T	Art. 2 pkt 79 Pke	79) usługa o wartości wzbogaczonej – każdą usługę wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji;
Art. 2 lit. h	h) „poczta elektroniczna” oznacza wiadomość tekstową, głosową, dźwiękową lub obrazkową wysłaną za pośrednictwem publicznej sieci łączności, która może być przechowywana w sieci lub terminalu odbiorcy do chwili jej odebrania przez odbiorcę ;	N		
Art. 2 lit. i	i) „naruszenie danych osobowych” oznacza naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przekazywanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej we Wspólnocie.	T	Art. 402 ust. 2 Pke	Art. 402. (...) 2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych.

Art. 3	Usługi Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w związku z dostarczaniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności we Wspólnocie, włącznie z publicznymi sieciami łączności służącymi do zbierania danych i obsługi urządzeń identyfikacyjnych	N		Rozdział 5 Tajemnica komunikacji elektronicznej oraz dane użytkowników końcowych Art. 386. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje: 1) dane dotyczące użytkownika; 2) komunikat elektroniczny; 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej; 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu elektronicznego lub wystawienia rachunku; 5) dane o próbach uzyskania połączenia między zakończeniami sieci, w tym dane o nieudanych próbach połączeń, oznaczających połączenia między telekomunikacyjnymi urządzeniami końcowymi lub zakończeniami sieci, które zostały zestawione i nie zostały odebrane przez użytkownika końcowego lub nastąpiło przerwanie zestawianych połączeń. [z art. 282 wynika, iż te pojęcia odnoszą się do publicznie dostępnych usług]

Art. 4	Bezpieczeństwo przetwarzania			
Art. 4 ust. 1	1. Dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej musi podjąć właściwe środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa oferowanych przez siebie usług, jeśli to konieczne, wraz z dostawcą publicznej sieci komunikacyjnej w odniesieniu do bezpieczeństwa sieci. Uwzględniając najnowocześniejsze osiągnięcia techniczne oraz koszty ich wprowadzenia, środki te zapewniają poziom bezpieczeństwa odpowiedni do stopnia ryzyka.	T	art. 175 ust. 1 Prawa telekom unikacy jnego (Pt)	1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, a jeżeli jest to konieczne - także operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, są obowiązani podjąć środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa i integralności sieci, usług oraz przekazu komunikatów w związku ze świadczonymi usługami. Podjęte środki powinny zapewniać poziom bezpieczeństwa odpowiedni do stopnia ryzyka, przy uwzględnieniu najnowocześniejszych osiągnięć technicznych oraz kosztów wprowadzenia tych środków.
Art. 4 ust. 1a	1a. Bez uszczerbku dla dyrektywy 95/46/WE środki, o których mowa w ust. 1, muszą co najmniej: — zapewniać, aby do danych osobowych mógł mieć dostęp wyłącznie uprawniony personel w dozwolonych prawem celach, — chronić przechowywane lub przekazywane dane osobowe przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, oraz — zapewnić wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Właściwe organy krajowe muszą być w stanie kontrolować środki przyjęte przez dostawcę publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej oraz wydawanie zaleceń	T	Art. 401, art. 403, art. 404 Pke	Art. 401. Dostawca usług komunikacji elektronicznej obowiązany jest wdrożyć odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony zapewniające bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych. Niezależnie od wymogów wskazanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.) środki ochrony zapewniają co najmniej: 1) aby dostęp do danych osobowych miała osoba posiadająca upoważnienie wydane przez administratora danych; 2) ochronę przechowywanych lub przekazywanych danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem; 3) wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych.

	dotyczących najlepszych praktyk dotyczących poziomu bezpieczeństwa, do jakiego środki te powinny prowadzić.			Art. 403. Do sprawowanej przez Prezesa UODO kontroli wykonywania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej obowiązków, o których mowa w art. 401, art. 402 oraz art. 405, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781). Art. 404. Prezes UODO, kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy usług komunikacji elektronicznej, uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Prezes UODO może udostępniać wystąpienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.
Art. 4 ust. 2	2. W przypadku szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa sieci, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej musi poinformować abonentów o zaistniałym ryzyku i, w przypadku gdy ryzyko wykracza poza zakres środków zaradczych, które może podjąć dostawca usług, włącznie z wynikającymi z nich ewentualnymi kosztami.	T	art. 175 ust. 2 Pt	2. Dostawca usług jest obowiązany do informowania użytkowników o wystąpieniu szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa sieci wymagającego podjęcia środków wykraczających poza środki techniczne i organizacyjne podjęte przez dostawcę usług, a także o istniejących możliwościach zapewnienia bezpieczeństwa i związanych z tym kosztach.
Art. 4 ust. 3	3. W przypadku naruszenia danych osobowych, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej bez zbędnej zwłoki powiadamia o tym przypadku naruszenia danych osobowych właściwy organ krajowy.	T	Art. 402 Pke	Art. 402. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej "Prezesem UODO", o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności

	W przypadku gdy naruszenie danych osobowych może wywrzeć niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub osoby fizycznej, dostawca bez zbędnej zwłoki powiadamia również o takim naruszeniu abonenta lub osobę fizyczną. Powiadomienie danego abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał zgodnie z wymogami właściwego organu, że wdrożył odpowiednie technologiczne środki ochrony oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których dotyczyło naruszenie bezpieczeństwa. Tego rodzaju technologiczne środki ochrony muszą sprawiać, że dane stają się nieczytelne dla każdego, kto nie jest uprawniony do dostępu do nich. Bez uszczerbku dla obowiązku powiadomienia przez dostawcę danych abonentów lub osób fizycznych, jeżeli dostawca nie powiadomił jeszcze abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych, właściwy organ		elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”. 2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych. 3. Prezes UODO zapewnia bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania. 4. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie zawiadamia o takim naruszeniu również tego abonenta lub użytkownika końcowego na zasadach określonych w rozporządzeniu 611/2013, z wyjątkiem ust. 7. 5. Zgodę, o której mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia 611/2013, Prezes UODO wydaje w drodze decyzji. 6. Przez naruszenie danych osobowych, które może wywrzeć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej. 7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, nie jest wymagane, jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazał wdrożenie technologicznych środków ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia 611/2013, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosowanie tych środków do danych, których ochrona została naruszona.

	krajowy – po rozważeniu możliwych niekorzystnych skutków tego naruszenia – może wymagać, aby dostawca to uczynił. Powiadomienie skierowane do abonenta lub osoby fizycznej zawiera co najmniej opis charakteru naruszenia danych osobowych oraz dane punktów kontaktowych, w których można uzyskać więcej informacji; zawiera ono także informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków tego naruszenia danych osobowych. Powiadomienie właściwego organu krajowego zawiera ponadto opis konsekwencji naruszenia danych osobowych i opis proponowanych lub podjętych przez dostawcę środków mających zaradzić naruszeniu.			8. Dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, przekazując niezwłocznie Prezesowi UODO odpowiednią dokumentację. 9. Jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o fakcie naruszenia danych osobowych, Prezes UODO może nałożyć, w drodze decyzji, na tego dostawcę obowiązek przekazania temu abonentowi lub użytkownikowi końcowemu, takiego zawiadomienia, biorąc pod uwagę możliwe niekorzystne skutki naruszenia. 10. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi z innych państw członkowskich, Prezes UODO informuje inne zainteresowane organy z państw członkowskich.
Art. 4 ust. 4	4. Z zastrzeżeniem wszelkich technicznych środków wykonawczych przyjętych na mocy ust. 5 właściwe organy krajowe mogą przyjąć wytyczne i w razie konieczności wydać instrukcje dotyczące okoliczności, w których dostawcy zobowiązani są do powiadamiania o naruszeniu danych osobowych, a także dotyczące formy takiego powiadomienia oraz sposobu, w jaki ma być dokonane takie powiadomienie. Właściwe organy krajowe muszą mieć również możliwość kontrolowania, czy dostawcy spełniają swoje obowiązki związane z powiadamianiem określone w niniejszym ustępie, oraz nakładają odpowiednie kary w przypadku niewykonywania tych obowiązków.	T	Art. 403, art. 404, art. 405 i art. 448 Pke	Art. 403. Do sprawowanej przez Prezesa UODO kontroli wykonywania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej obowiązków, o których mowa w art. 401, art. 402 oraz art. 405, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781). Art. 404. Prezes UODO, kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy usług komunikacji elektronicznej uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Prezes UODO może udostępniać wystąpienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

	Dostawcy prowadzą rejestr naruszeń ochrony danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań naprawczych; rejestr ten musi być wystarczający, tak aby umożliwić właściwemu organowi krajowemu sprawdzenie zgodności z przepisami ust. 3. Rejestr zawiera wyłącznie informacje niezbędne do realizacji tego celu.		Art. 405. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, zawierający: 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych; 2) informacje o zaleconych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych; 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej; 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych; 5) opis skutków naruszenia danych osobowych; 6) opis zaproponowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środków naprawczych. 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1. Art. 448. 1. Kto nie wypełnia obowiązku: 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 401, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 402 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 402 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 405 ust. 1 – podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

				2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 444 ust. 3 i 4 oraz art. 447 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.
Art. 4 ust. 5	5. W celu zapewnienia spójności we wdrażaniu środków, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, Komisja – po konsultacji z Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), Grupą Roboczą ds. ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych powołaną na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE oraz Europejskim Inspektorem Ochrony Danych – może przyjąć techniczne środki wykonawcze dotyczące okoliczności, formy i trybu mających zastosowanie do wymogów dotyczących informowania i powiadamiania, o których mowa w niniejszym artykule. Przyjmując te środki Komisja angażuje wszystkie zainteresowane strony, aby uzyskać w szczególności informacje o najlepszych dostępnych technicznych i ekonomicznych środkach wdrażania niniejszego artykułu. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14a ust. 2.	N		
Art. 5	Poufność komunikacji			
Art. 5 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, poprzez ustawodawstwo krajowe, poufność komunikacji i związanych z nią danych o ruchu za pośrednictwem publicznie dostępnej sieci	T	Art. 386 ust. 2, art. 387,	Art. 386. (...) 2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że:

	łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej. W szczególności zakazują słuchania, nagrywania, przechowywania lub innych rodzajów przejęcia lub nadzoru komunikatu i związanych z nim danych o ruchu przez osoby inne niż użytkownicy, bez zgody zainteresowanych użytkowników, z wyjątkiem upoważnienia zgodnego z art. 15 ust. 1. Niniejszy ustęp nie zabrania technicznego przechowywania, które jest niezbędne do przekazania komunikatu bez uszczerbku dla zasady poufności.		art. 390, art. 396 Pke	1) będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania; 2) nastąpi za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą; 3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej; 4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi. Art. 387. 1. Podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz podmioty z nim współpracujące są obowiązane do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania należytej staranności, w zakresie uzasadnionym względami technicznymi lub ekonomicznymi, przy zabezpieczaniu urządzeń telekomunikacyjnych, publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz danych przed ujawnieniem tajemnicy komunikacji elektronicznej. 3. Osoba, która korzystając z urządzenia radiowego lub końcowego, zapoznała się z komunikatem elektronicznym dla niej nieprzeznaczonym, jest obowiązana do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Przepisy art. 386 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio. 4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikacji elektronicznej zarejestrowanie przez organ wykonujący kontrolę działalności komunikacji elektronicznej komunikatu elektronicznego uzyskanego w sposób, o którym mowa w ust. 3, w celu udokumentowania faktu naruszenia przepisu ustawy Art. 390. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej ponosi odpowiedzialność za naruszenie tajemnicy komunikacji elektronicznej przez podmioty działające w jego imieniu. 2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługę na rzecz użytkownika innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej ma prawo,

				w niezbędnym zakresie, przetwarzać dane dotyczące tego użytkownika oraz dane o wykonanych na jego rzecz usługach komunikacji elektronicznej. Art. 396 . Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest uprawniony do udzielania informacji o numerach abonentów lub powierzenia tej czynności innemu podmiotowi z zachowaniem wszystkich warunków i ograniczeń przewidzianych w przepisach niniejszego rozdziału.
Art. 5 ust. 2	2. Ustęp 1 nie dotyczy jakichkolwiek przypadków prawnie dozwolonego rejestrowania komunikatów i związanych z nimi danych o ruchu stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej do celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub do celów łączności w działalności handlowej.	T	Art. 386 ust. 2 pkt 3 Pke	Art. 386. (...) 2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że: (...) 3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej;
Art. 5 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przechowywanie informacji lub uzyskanie dostępu do informacji już przechowywanych w urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika było dozwolone wyłącznie pod warunkiem że dany abonent lub użytkownik wyraził zgodę zgodnie z dyrektywą 95/46/WE po otrzymaniu jasnych i wyczerpujących informacji, między innymi o celach przetwarzania. Nie stanowi to przeszkody dla każdego technicznego przechowywania danych ani dostępu do nich jedynie w celu wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej, lub gdy jest to ściśle niezbędne w celu świadczenia usługi przez		Art. 399 Pke	Art. 399. 1. Przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego jest dozwolone, pod warunkiem, że: 1) abonent lub użytkownik końcowy zostanie uprzednio poinformowany w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o: a) celu przechowywania i uzyskiwania dostępu do tej informacji, b) możliwości określenia przez niego warunków przechowywania lub uzyskiwania dostępu do tej informacji za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi; 2) abonent lub użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w pkt 1, wyrazi na to zgodę; 3) przechowywana informacja lub uzyskiwanie do niej dostępu nie powoduje zmian konfiguracyjnych w telekomunikacyjnym

	dostawcę usługi społeczeństwa informacyjnego, wyraźnie zażądanej przez abonenta lub użytkownika			urządzeniu końcowym użytkownika końcowego i oprogramowaniu zainstalowanym w tym urządzeniu. 2. Abonent lub użytkownik końcowy może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi. 3. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do: 1) wykonania transmisji komunikatu elektronicznego za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej lub 2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego. 4. Podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne lub usługi drogą elektroniczną mogą instalować oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego przeznaczonym do korzystania z tych usług lub korzystać z tego oprogramowania, pod warunkiem, że abonent lub użytkownik końcowy: 1) przed instalacją oprogramowania zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o celu, w jakim zostanie zainstalowane oprogramowanie, oraz sposobach korzystania przez podmiot świadczący usługi z tego oprogramowania; 2) zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o sposobie usunięcia oprogramowania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika; 3) przed instalacją oprogramowania wyrazi zgodę na jego instalację i używanie.
Art. 6	Dane o ruchu			
Art. 6 ust. 1	1. Dane o ruchu dotyczące abonentów i użytkowników przetwarzane i przechowywane przez dostawcę publicznej sieci łączności lub	T	Art. 389 Pke	Art. 389. 1. Informacje, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 2–5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej mogą być przetwarzane wyłącznie na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej. Przetwarzanie w

	publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej muszą zostać usunięte lub uczynione anonimowymi, gdy nie są już potrzebne do celów transmisji komunikatu, bez uszczerbku dla przepisów ust. 2, 3 i 5 niniejszego artykułu oraz art. 15 ust. 1.			innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych. 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może zanonimizować informacje, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 2–5. 3. Operator przetwarza dane osobowe użytkowników końcowych w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.
Art. 6 ust. 2	2. Można przetwarzać dane o ruchu niezbędne do celów naliczania opłat abonenta i opłat rozliczeń międzyoperatorskich. Przetwarzanie takie jest dozwolone tylko do końca okresu, w którym rachunek może być zgodnie z prawem zakwestionowany lub w którym należy uiścić opłatę.	T	Art. 391 ust. 2 pkt 1 i 2 Pke	Art. 391. (...) 2. Przetwarzanie danych transmisyjnych, niezbędnych dla celów naliczania opłat od użytkowników i opłat z tytułu rozliczeń operatorskich jest dozwolone: 1) po uprzednim poinformowaniu użytkownika o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, oraz o okresie tego przetwarzania; 2) tylko do końca okresu, w którym dostawca usług komunikacji elektronicznej może dochodzić roszczeń od abonenta, a abonent jest obowiązany je zaspokoić, lub do końca okresu, w którym abonent może dochodzić roszczenia od dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a ten dostawca jest obowiązany je zaspokoić.
Art. 6 ust. 3	3. Do celów wprowadzania na rynek usług łączności elektronicznej lub świadczenia usług tworzących wartość wzbogaconą, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej może przetwarzać dane określone w ust. 1, w zakresie i przez czas niezbędny dla tego rodzaju usług lub wprowadzania ich na rynek, jeżeli abonent lub użytkownik, których dane dotyczą, uprzednio wyraził na to zgodę. Użytkownicy lub abonenci mają w każdej chwili możliwość odwołania swojej zgody na przetwarzanie danych o ruchu.	T	Art. 386 ust. 3, art. 391 ust. 3 i 4, art. 400 Pke	Art. 386. (...) 3. Z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie, przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Art. 391. (...) 3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie i przez czas niezbędny do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbogaconej, jeżeli użytkownik wyraził na to zgodę. 4. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 1-3, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia dostawców usług komunikacji

				elektronicznej, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług komunikacji elektronicznej lub świadczeniem usług o wartości wzrostać. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie do celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań. Art. 400. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.
Art. 6 ust. 4	4. Dostawca usług musi poinformować abonenta lub użytkownika o rodzajach danych o ruchu, które są przetwarzane oraz o okresie tego przetwarzania do celów wymienionych w ust. 2 oraz, przed uzyskaniem zgody, do celów wymienionych w ust. 3.	T	Art. 391 ust. 1 i 3, art. 393 Pke	Art. 391. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego lub abonenta w szczególności o: 1) zakresie i celu przetwarzania danych transmisyjnych oraz innych danych ich dotyczących; 2) możliwościach wpływu na zakres tego przetwarzania; 3) rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane, oraz o okresie tego przetwarzania do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzrostać. (...) 3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie i przez czas niezbędny do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzrostać, jeżeli użytkownik wyraził na to zgodę. Art. 393. Podmioty działające w imieniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą włączyć się do trwającego połączenia, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi komunikacji elektronicznej, pod warunkiem sygnalizacji tego faktu osobom uczestniczącym w połączeniu.

Art. 6 ust. 5	5. Przetwarzanie danych o ruchu, zgodnie z ust. 1–3 i 4, musi być ograniczone do osób działających z upoważnienia dostawców publicznych sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, zajmujących się naliczaniem opłat lub ruchem, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług łączności elektronicznej lub świadczeniem usług tworzących wartość dodaną, oraz musi być ograniczone do celów niezbędnych przy takich działaniach.	T	Art. 391 ust. 4 Pke	Art. 391. (...) 4. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 1–3, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia dostawców usług komunikacji elektronicznej, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług komunikacji elektronicznej lub świadczeniem usług o wartości wzbogaczonej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie do celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań.
Art. 6 ust. 6	6. Przepisy ust. 1–3 i 5 stosuje się bez uszczerbku dla możliwości otrzymywania przez właściwe organy informacji na temat danych o ruchu, zgodnie ze obowiązującym ustawodawstwem, w celu rozstrzygania sporów, w szczególności sporów dotyczących rozliczeń międzyoperatorskich lub naliczania opłat.	T	Art. 394 Pke	Art. 394. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rejestracji i przechowywania danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji - przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.
Art. 7	Szczegółowe wykazy połączeń			
Art. 7 ust. 1	1. Abonenci mają prawo do otrzymywania rachunków, które nie są szczegółowe.	T	Art. 351 ust. 1 i 2 Pke	Art. 351. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi nieodpłatnie, z każdym rachunkiem, podstawowy wykaz wykonanych usług zawierający informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem dla każdego typu usług liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług zrealizowanych przez abonenta. 2. W przypadku usługi przedpłaconej dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza nieodpłatnie, na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 289 ust. 2, podstawowy

				wykaz wykonanych usług obejmujący wyłącznie usługi wykonane po złożeniu tego żądania. Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego.
Art. 7 ust. 2	2. Państwa Członkowskie stosują przepisy prawa krajowego w celu pogodzenia praw abonentów otrzymujących szczegółowe wykazy połączeń z prawem do prywatności użytkowników dzwoniących i abonentów wybieranych, na przykład przez uzyskanie pewności, że zapewniono tym użytkownikom i abonentom wystarczające, alternatywne, gwarantujące prywatność metody łączności i uiszczania opłat.	N	Art. 397 ust. 11 Pke	Art. 397. (...) 11. Użytkownik końcowy ponoszący koszty połączeń przychodzących nie może otrzymywać danych umożliwiających pełną identyfikację numeru wywołującego.
Art. 8	Wyświetlanie i ograniczenie identyfikacji rozmów przychodzących i wychodzących			
Art. 8 ust. 1	1. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących dostawca usług musi zaoferować użytkownikowi wybierającemu, w sposób prosty i wolny od opłat, zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących przy poszczególnych połączeniach telefonicznych. Abonent wybierający musi mieć taką możliwość w odniesieniu do każdej linii.	T	Art. 397 ust. 1, 2 i 6 Pke	Art. 397. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia. 2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków: 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do

				którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi; 3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej. (...) 6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.
Art. 8 ust. 2	2. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących, dostawca usług musi zaoferować abonentowi wybieranemu, w sposób prosty i wolny od opłat w przypadku uzasadnionego korzystania z tej funkcji, zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących.	T	Art. 397 ust. 1, 2 i 6 Pke	Art. 397. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia. 2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków: 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi; 3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących

				od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej. (...) 6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.
Art. 8 ust. 3	3. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących oraz w przypadku gdy wyświetlenie identyfikacji rozmowy przychodzącej następuje przed rozpoczęciem połączenia, dostawca usługi musi zaoferować abonentowi wybieranemu możliwość odrzucenia, w prosty sposób, rozmów przychodzących, gdy wyświetlanie identyfikacji rozmowy przychodzącej zostało zablokowane przez użytkownika lub abonenta wybierającego.	T	Art. 397 ust. 1, 2 i 6 Pke	Art. 397. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia. 2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków: 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi; 3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej. (...) 6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.

Art. 8 ust. 4	4. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów wychodzących, dostawca usług musi zaoferować abonentowi wybieranemu, w sposób prosty i wolny od opłat, zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów wychodzących u użytkownika wybierającego.	T	Art. 397 ust. 3-6 Pke	Art. 397. (...) 3. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego. 4. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta. 5. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2-4. 6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.
Art. 8 ust. 5	5. Przepisy ust. 1 stosuje się również w odniesieniu do połączeń do państw trzecich wychodzących ze Wspólnoty. Przepisy ust. 2, 3 i 4 stosuje się również do rozmów przychodzących z państw trzecich.	N		Art. 397 nie różnicuje połączeń wewnątrz krajowych i międzynarodowych.
Art. 8 ust. 6	6. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących i/lub wychodzących Państwa Członkowskie zapewniają, że dostawcy publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej podają do wiadomości publicznej informację na ten temat oraz na temat możliwości określonych w ust. 1–3 i 4.	T	Art. 397 ust. 5 Pke	Art. 397. (...) 5. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2-4.

Art. 9	Dane dotyczące lokalizacji inne niż dane o ruchu			
Art. 9 ust. 1	1. W przypadku gdy dane dotyczące lokalizacji inne niż dane o ruchu, odnoszące się do użytkowników lub abonentów publicznych sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, mogą być przetwarzane, przetwarzanie może mieć miejsce tylko wówczas gdy dane te są anonimowe, lub za zgodą użytkowników lub abonentów, w zakresie i przez okres niezbędny do świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną. Przed uzyskaniem zgody użytkowników lub abonentów dostawca usług musi ich poinformować o rodzaju danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane stronie trzeciej do celów świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną. Użytkownicy lub abonenci mają możliwość odwołania w każdej chwili swojej zgody na przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu.	T	Art. 392 ust. 1 i 2 Pke	Art. 392. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany: 1) na potrzeby świadczenia usługi o wartości wzbogaczonej uzyskać zgodę abonenta lub użytkownika końcowego na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z zastrzeżeniem art. 400, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem lub 2) dokonać anonimizacji tych danych. 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować abonenta lub użytkownika końcowego przed uzyskaniem jego zgody o rodzaju danych o lokalizacji, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane innemu podmiotowi do celów świadczenia usługi tworzącej wartość wzbogaczną.
Art. 9 ust. 2	2. W przypadku gdy uzyskana została zgoda użytkowników lub abonentów na przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, użytkownik lub abonent musi nadal posiadać możliwość, w sposób prosty i wolny od opłat, czasowego odwołania zgody na przetwarzanie tych danych w przypadku	T	Art. 392 ust. 1 Pke	Art. 392. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany: 1) na potrzeby świadczenia usługi o wartości wzbogaczonej uzyskać zgodę abonenta lub użytkownika końcowego na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z zastrzeżeniem art. 400, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem, lub

	każdego połączenia z siecią lub każdej transmisji komunikatu.			2) dokonać anonimizacji tych danych.
Art. 9 ust. 3	3. Przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, zgodnie z ust. 1 i 2, musi być ograniczone do osób działających z upoważnienia dostawcy publicznej sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub strony trzeciej świadczącej usługę tworząc a wartość dodaną oraz musi być ograniczone do celów niezbędnych do świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną.	T	Art. 392 ust. 3 i 4 Pke	Art. 392. (...) 3. Do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, uprawnione są podmioty: 1) działające z upoważnienia dostawcy usług komunikacji elektronicznej; 2) świadczące usługę o wartości wzbogaczonej. 4. Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie w celach niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogaczonej oraz innych wskazanych w ustawie.
Art. 10	Wyjątki Państwa Członkowskie zapewniają, że posiadają przejrzyste procedury regulujące sposób, w jaki dostawca publicznej sieci łączności i/lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej może pominąć: a) zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących, tymczasowo, na wniosek abonenta o ustalenie numerów linii w przypadku otrzymywania dokuczliwych lub złośliwych telefonów. W takich przypadkach, zgodnie z prawem krajowym, dane zawierające identyfikację abonenta dzwoniącego są przechowywane i mogą być udostępnione przez dostawcę publicznej sieci łączności i/lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;	N	Art. 397 ust. 7-10 Pke	Art. 397. (...) 7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana: 1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach, lub 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta. 8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli

	b) zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących i czasową odmowę lub brak zgody abonenta lub użytkownika na przetwarzanie danych o lokalizacji, w przypadku poszczególnych linii dla organizacji zajmujących się połączeniami alarmowymi i uznanymi przez Państwo Członkowskie za organizacje pełniące takie funkcje, włączając organy przestrzegania prawa, pogotowie ratunkowe i straż pożarną, do celów odpowiadania na takie połączenia.			jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób. 9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie: 1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1; 2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2. 10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się przepis art. 45.
Art. 11	Automatyczne przekazywanie połączeń Państwa Członkowskie zapewniają, że każdy abonent, w sposób prosty i wolny od opłat, posiada możliwość zablokowania automatycznego przekazywania połączeń przez stronę trzecią do terminala tego abonenta.	T	Art. 397 ust. 4 i 6 Pke	Art. 397. (...) 4. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta. (...) 6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.
Art. 12	Spisy abonentów			
Art. 12 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, że abonenci są informowani w sposób wolny od opłat oraz przed umieszczeniem ich danych w spisach abonentów, o celu(-ach) spisów abonentów wydawanych w formie druku lub elektronicznej, publicznie dostępnych lub	T	Art. 285 ust. 4, art. 293, art. 395 Pke	Art. 285. (...) 4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery, dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o: 1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego

	uzyskiwanych w telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować oraz o wszelkich dalszych możliwościach wykorzystania na podstawie funkcji wyszukiwania znajdującej się w wersji elektronicznej spisu.		użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych; 2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie. Art. 293. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z użytkownikiem końcowym innym niż wskazany w art. 288 i art. 292, określa w szczególności: 1) strony umowy; (...) 19) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje o: a) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych, b) zasadach umieszczania danych abonenta w spisie abonentów; Art. 395. 1. Dane osobowe przetwarzane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego są ograniczone do: 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta; 2) nazwiska i imion abonenta; 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej. 2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości

				wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci. 3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności. 4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta. 5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów. 6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem. 7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.
Art. 12 ust. 2	2. Państwa Członkowskie zapewniają, że abonenci posiadają możliwość ustalenia czy ich dane osobowe znajdują się w publicznym spisie abonentów, a jeżeli tak, to które, w zakresie, w jakim te dane są niezbędne do celu spisu abonentów określonego przez dostawcę spisu abonentów i sprawdzania, poprawiania lub wycofywania tych danych. Zastrzeżenie numeru, sprawdzanie, poprawianie lub wycofywanie danych osobowych ze spisu abonentów jest wolne od opłat.	T	Art. 395 Pke	Art. 395. 1. Dane osobowe przetwarzane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego są ograniczone do: 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta; 2) nazwiska i imion abonenta; 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej. 2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości

				wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci. 3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności. 4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta. 5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów. 6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem. 7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.
Art. 12 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby dla jakiegokolwiek celu publicznego spisu abonentów innego niż przeszukiwanie danych do kontaktu osób, na podstawie podania ich nazwiska oraz, w miarę potrzeb, minimalnej ilości innych danych identyfikacyjnych, wymagana była dodatkowa zgoda abonentów.	N		Przepis fakultatywny.
Art. 12 ust. 4	4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa Członkowskie zapewniają również, że, w ramach prawa wspólnotowego i obowiązującego ustawodawstwa krajowego, uzasadnione interesy abonentów innych niż osoby fizyczne, w odniesieniu do ich	T	Art. 395 ust. 3 i 6 Pke	Art. 395. (...) 3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności. (...) 6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.

	umieszczenia w publicznych spisach abonentów, posiadają wystarczającą ochronę.			
Art. 13	Komunikaty niezamówione			
Art. 13 ust. 1	1. Używanie automatycznych systemów wywołujących i systemów łączności bez ludzkiej ingerencji (automatyczne urządzenia wywołujące), faksów lub poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec abonentów lub użytkowników, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę.	T	Art. 398 Pke	Art. 398. 1. Zakazane jest używanie: 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – do celów przesyłania informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz 2024 r. poz.), w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania informacji handlowej na podany przez abonenta lub użytkownika końcowego adres elektroniczny. 3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, do przesyłania informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego lub abonenta. 4. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233).
Art. 13 ust. 2	2. Niezależnie od przepisów ust. 1, w przypadku gdy osoba fizyczna lub prawna otrzymuje od swoich klientów szczegółowe elektroniczne dane kontaktowe dotyczące kontaktu z nimi za pomocą poczty elektronicznej, w kontekście	T	Art. 398 ust. 2 Pke	Art. 398. (...) 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania

	sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, ta sama osoba fizyczna lub prawna może używać tych szczegółowych elektronicznych danych kontaktowych na potrzeby marketingu bezpośredniego swoich własnych podobnych produktów lub usług, pod warunkiem że klienci zostali jasno i wyraźnie poinformowani o możliwości sprzeciwienia się, w prosty i wolny od opłat sposób, takiemu wykorzystywaniu elektronicznych danych kontaktowych w chwili ich pobierania oraz przy każdej okazji otrzymywania wiadomości, w przypadku klientów, którzy początkowo nie sprzeciwili się takiemu wykorzystywaniu.			informacji handlowej na podany przez abonenta lub użytkownika końcowego adres elektroniczny.
Art. 13 ust. 3	3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby niezamówione komunikaty do celów marketingu bezpośredniego, w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2, nie były dozwolone bez zgody abonentów lub użytkowników bądź w odniesieniu do abonentów lub użytkowników, którzy nie życzą sobie otrzymywania tego typu komunikatów, przy czym wybór między tymi opcjami zostaje ustalony przez przepisy krajowe, z uwzględnieniem faktu, że obie te opcje muszą być dla abonenta lub użytkownika bezpłatne.	T	Art. 398 ust. 1 Pke	Art. 398. 1. Zakazane jest używanie: 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – do celów przesyłania informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz 2024 r. poz.), w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.
Art. 13 ust. 4	4. W każdym przypadku zakazana jest praktyka wysyłania poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego, która ukrywa lub zataja tożsamość nadawcy, w którego imieniu	T	Obecne brzmie nie art. 9 ust. 1 i	Art. 9. 1. Informacja handlowa jest wyraźnie wyodrębniana i oznaczana w sposób niebudzący wątpliwości, że jest to informacja handlowa. 2. Informacja handlowa zawiera:

	wysyłany jest komunikat, lub która narusza art. 6 dyrektywy 2000/31/WE, oraz bez ważnego adresu, na który odbiorca może wysłać żądanie zaprzestania takich komunikatów, lub która zachęca odbiorców do odwiedzenia stron internetowych naruszających ten artykuł dyrektywy 2000/31/WE.		2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, art. 398 ust. 1 Pke, art. 400 Pke	1) oznaczenie podmiotu, na którego zlecenie jest ona rozpowszechniana, oraz jego adresy elektroniczne; 2) wyraźny opis form działalności promocyjnej, w szczególności obniżek cen, nieodpłatnych świadczeń pieniężnych lub rzeczowych i innych korzyści związanych z promowanym towarem, usługą lub wizerunkiem, a także jednoznaczne określenie warunków niezbędnych do skorzystania z tych korzyści, o ile są one składnikiem oferty; 3) wszelkie informacje, które mogą mieć wpływ na określenie zakresu odpowiedzialności stron, w szczególności ostrzeżenia i zastrzeżenia. Art. 398. 1. Zakazane jest używanie: 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – do celów przesyłania informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę. Art. 400. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.
Art. 13 ust. 5	5. Ust. 1 i 3 stosują się do abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa członkowskie zapewniają również, aby – w ramach prawa wspólnotowego oraz mających zastosowanie przepisów krajowych – uzasadnione interesy	T	Art. 398 ust. 1 Pke	Art. 398. 1. Zakazane jest używanie: 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej

	abonentów innych niż osoby fizyczne były wystarczająco chronione w związku z uciążliwymi komunikatami.			– do celów przesyłania informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz 2024 r. poz.), w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.
Art. 13 ust. 6	6. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków administracyjnych, w odniesieniu do których mogą zostać przyjęte przepisy, między innymi na mocy art. 15a ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która odczuła negatywne skutki naruszeń przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszego artykułu, a zatem mająca uzasadniony interes w tym, by położyć kres takim naruszeniom lub ich zakazać, w tym także dostawca usług łączności elektronicznej chroniący własne uzasadnione interesy gospodarcze, mogła podjąć działania prawne przeciwko takim naruszeniom. Państwa członkowskie mogą także ustalić szczególne zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie do dostawców usług łączności elektronicznej, którzy przez zaniedbanie przyczyniają się do naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.	N	Art. 419 ust. 1 pkt 5, art. 421 ust. 1, art. 444 ust. 1 pkt 78-82, ust. 2 pkt 1 i 8, ust. 3, art. 448 Pke	Możliwość podjęcia działań prawnych przez osobę fizyczną/osobę prawną, która odczuła negatywne skutki naruszenia przepisów wdrażających dyrektywę 2002/58/WE wynika z przepisów ogólnych ustawy – Kodeks postępowania cywilnego. Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: (...) 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej; Art. 421. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Art. 444. 1. Kto: (...) 78) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 391 i art. 392, 79) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej, 80) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 397,

			81) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, 82) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 399, (...) - podlega karze pieniężnej. 2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który: 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe; (...) 8) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 399; 3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. Art. 448. 1. Kto nie wypełnia obowiązku: 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 401, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 402 ust. 1,

				3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 402 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 405 ust. 1 – podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. 2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 444 ust. 3 i 4 oraz art. 447 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.
Art. 14	Charakterystyka techniczna i normalizacja			
Art. 14 ust. 1	1. Przy wykonywaniu przepisów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie zapewniają, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3, że nie zostaną nałożone żadne wymagania obowiązkowe dotyczące szczególnej charakterystyki technicznej terminali lub innych urządzeń łączności elektronicznej, które mogłyby utrudniać wprowadzanie urządzeń na rynek oraz do swobodnego obrotu w i między Państwami Członkowskimi.	N		Pke nie przewiduje dodatkowych wymagań dla urządzeń ponad te, które wynikają z EKŁE oraz dyrektyw z zakresu systemu oceny zgodności (m.in. dyrektywy 2014/53/UE i 2014/30/UE).
Art. 14 ust. 2	2. W przypadkach gdy przepisy niniejszej dyrektywy mogą być wykonywane wyłącznie przez wprowadzenie wymogu szczególnych cech technicznych w sieci łączności elektronicznej, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22	N	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w	Notyfikacja Komisji Europejskiej przepisów technicznych następuje na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

	czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (1).		sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych	
Art. 14 ust. 3	3. W miarę potrzeb, możliwe jest przyjęcie środków w celu zapewnienia, że terminal jest skonstruowany w sposób zgodny z prawem użytkowników do ochrony i kontroli używania ich danych osobowych, zgodnie z dyrektywą 1999/5/WE i decyzją Rady 87/95/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji (2).	N		
Art. 14a	Procedura komitetowa			
Art. 14a ust. 1	1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Łączności ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).	N		
Art. 14a ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N		

Art. 14a ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N		
Art. 15	Stosowanie niektórych przepisów dyrektywy 95/46/WE			
Art. 15 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą uchwalić środki ustawodawcze w celu ograniczenia zakresu praw i obowiązków przewidzianych w art. 5, 6, art. 8 ust. 1–4, i art. 9 tej dyrektywy, gdy takie ograniczenia stanowią środki niezbędne, właściwe i proporcjonalne w ramach społeczeństwa demokratycznego do zapewnienia bezpieczeństwa narodowego (i.e. bezpieczeństwa państwa), obronności, bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i karania przestępstw kryminalnych lub niedozwolonego używania systemów łączności elektronicznej, jak określono w art. 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE. W tym celu, Państwa Członkowskie mogą, między innymi, uchwalić środki ustawodawcze przewidujące przechowywanie danych przez określony czas uzasadnione na podstawie zasad ustanowionych w niniejszym ustępie. Wszystkie środki określone w niniejszym ustępie są zgodne z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w tym zasadami określonymi w art. 6 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej.	N	Art. 47-50, art. 386 ust. 2 pkt 4, art. 386 ust. 2-4, art. 397 ust. 7-10 Pke	Art. 47. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 2, jest obowiązany na własny koszt: 1) zatrzymywać i przechowywać dane, o których mowa w art. 49 ust. 1, generowane w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub przez niego przetwarzane, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi; 2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 3, oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych; 3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami ust. 5, art. 386–405 oraz podejmując środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 3. 2. Obowiązkom, o których mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 5. 3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, realizowane są w sposób, który nie powoduje ujawniania komunikatu elektronicznego.

				4. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. 5. W celu ochrony danych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom. Art. 48. 1. W przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego przekazuje on dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, zatrzymane i przechowywane przez tego przedsiębiorcę, przedsiębiorcy telekomunikacyjny przejmującemu użytkowników tego przedsiębiorcy. Przedsiębiorca przejmujący użytkowników jest obowiązany przyjąć te dane, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony, z uwzględnieniem ust. 2 pkt 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny o przyjęciu tych danych informuje Prezesa UKE. 2. W przypadku: 1) zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i nie przejęcia danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, przez żadnego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, 2) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego – przedsiębiorca ten jest obowiązany do przekazania tych danych, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE, wraz z uzasadnieniem. 3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 2, przekazuje dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, Prezesowi UKE w terminie do 90 dni od dnia zaprzestania działalności telekomunikacyjnej albo ogłoszenia upadłości, na informatycznym nośniku danych w postaci zapisu w formacie tekstowym lub innym formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania. 4. Prezes UKE przechowuje dane, przekazane zgodnie z ust. 3, przez okres 12 miesięcy od dnia zatrzymania danych przez przedsiębiorcę

			telekomunikacyjnego oraz może je udostępniać w tym okresie podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2. Po upływie tego okresu Prezes UKE niezwłocznie niszczy te dane. 5. Do udostępniania podmiotom danych przez Prezesa UKE stosuje się odpowiednio przepisy art. 47 ust. 1 pkt 2. 6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w celu zapewnienia realizacji przez te podmioty ich ustawowych zadań oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia dostępu tym podmiotom do danych, o których mowa w 47 ust. 1 pkt 1. Art. 49. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 47 ust. 1, objęte są dane dotyczące publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezbędne do: 1) jednoznacznego zidentyfikowania zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego oraz użytkownika końcowego: a) inicjującego połączenie, b) do którego kierowane jest połączenie; 2) określenia: a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania, b) rodzaju połączenia, c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz po zasięgnięciu opinii Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został on powołany, określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1, 2) rodzaj przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania tych danych – mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych

			samych danych, ich efektywnej analizy oraz optymalizację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. 3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące trybu udostępnienia danych, rodzaju, struktury, sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu udostępnianych danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie przekazywania tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w jednolitej formie, pozwalającej na ich efektywną analizę i optymalizację nakładów finansowych na jej przeprowadzenie. Art. 50. 1. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1, oraz art. 47 ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. 2. Dopuszcza się możliwość wspólnego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1, przez dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych. 3. Wspólne wykonywanie obowiązków, o którym mowa w ust. 2, może być wykonywane za pomocą tych samych interfejsów. 4. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie wspólnego wykonywania obowiązków, o którym mowa w ust. 1 i 2, reguluje umowa zawarta pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Powierzenie lub wspólne wykonywanie tych obowiązków nie zwalnia żadnej ze stron z indywidualnej odpowiedzialności za ich wykonywanie. Art. 386. (...) 2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że: (...) 4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi. 3. Z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie, przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których

				mowa w ust. 1 pkt 2-5, narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. 4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do informacji ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych postanowieniem sądu wydanym w postępowaniu karnym, postanowieniem prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów. Art. 397. (...) 7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana: 1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach, lub 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta. 8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób. 9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie: 1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1; 2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2.

				10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się przepis art. 45.
Art. 15 ust. 1a	1a. Ustępu 1 nie stosuje się do danych, których zatrzymywanie jest wyraźnie wymagane na mocy dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania danych wygenerowanych lub przetworzonych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności (1) dla celów określonych w art. 1 ust. 1 tej dyrektywy.	N		
Art. 15 ust. 1b	1b. Dostawcy ustanawiają wewnętrzne procedury odpowiedzi na wnioski o dostęp do danych osobowych użytkownika w oparciu o krajowe przepisy przyjęte zgodnie z art. 1. Na żądanie przedstawiają oni właściwemu organowi krajowemu informacje o tych procedurach, liczbie otrzymanych wniosków, ich uzasadnieniu prawnym oraz udzielonej przez nich odpowiedzi.	N		Regulacja zawarta jest obecnie w RODO.
Art. 15 ust. 2	2. Przepisy rozdziału III dotyczącego środków zaskarżenia, odpowiedzialności i sankcji dyrektywy 95/46/WE stosuje się w odniesieniu do przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i w odniesieniu do indywidualnych uprawnień wynikających z niniejszej dyrektywy.	N	Art. 448 Pke	Art. 448. 1. Kto nie wypełnia obowiązku: 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 401, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 402 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 402 ust. 4,

				4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 405 ust. 1 – podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. 2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 444 ust. 3 i 4 oraz art. 447 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.
Art. 15 ust. 3	3. Grupa Robocza ds. Ochrony Osób Fizycznych w Zakresie Przetwarzania Danych Osobowych powołana zgodnie z art. 29 dyrektywy 95/46/WE podejmuje również zadania ustanowione w art. 30 wspomnianej dyrektywy w odniesieniu do spraw objętych niniejszą dyrektywą, mianowicie ochrony podstawowych praw i wolności oraz uzasadnionego interesu w sektorze łączności elektronicznej.	N		
Art. 15a	Wdrażanie i egzekwowanie			
Art. 15a ust. 1	1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar, w tym w stosownych przypadkach sankcji karnych, mających zastosowanie w przypadku naruszeń krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby zasady te zostały wdrożone. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz mogą być stosowane w odniesieniu do	T	Art. 421 ust. 1, art. 446 ust. 1 i 2, art. 444 ust. 1 pkt 78-82, ust. 2 pkt 1 i 8, ust. 3,	Art. 421. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Art. 446. 1. Kto przesyła za pomocą środków komunikacji elektronicznej niezamówione informacje handlowe, podlega karze grzywny. 2. Ściganie wykroczenia, o którym mowa w ust. 1, następuje na żądanie pokrzywdzonego. Art. 444. 1. Kto:

	okresu, w którym występowało jakiekolwiek naruszenie, nawet w przypadku gdy naruszenie to następnie naprawiono. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 25 maja 2011 r. i powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.		art. 447 ust. 5, art. 448 Pke	(...) 78) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 391 i art. 392, 79) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej, 80) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 397, 81) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, 82) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 399, (...) - podlega karze pieniężnej. 2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który: 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe; (...) 8) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 399; 3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

				Art. 447. (...) 5. W przypadku niewypełniania obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 398, Prezes UKE, nakłada, w drodze decyzji, na podmiot, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 000 000 zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Przepisów ust. 2, 3 i 7 nie stosuje się. Art. 448. 1. Kto nie wypełnia obowiązku: 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 401, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 402 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 402 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 405 ust. 1 – podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. 2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 444 ust. 3 i 4 oraz art. 447 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.
Art. 15a ust. 2	2. Bez uszczerbku dla wszelkich ewentualnie dostępnych środków prawnych, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ krajowy oraz, w stosownych przypadkach, inne podmioty krajowe dysponowały uprawnieniami do nakazania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 1.	T	Art. 433 Pke	Art. 433. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 421 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE: 1) nakłada karę, o której mowa w art. 444, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub

			2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. 2. Usunięcie nieprawidłowości, udzielenie wyjaśnień i przedstawienie stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2, następuje w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu. 3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości. 4. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości albo udzielone wyjaśnienia lub przedstawione stanowisko odnośnie do stwierdzonych naruszeń okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może: 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości; 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości; 3) nałożyć karę, o której mowa w art. 446, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków. (...) 6. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania

				działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej na okres od roku do 3 lat, cofnąć pozwolenie radiowe, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. 7. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, jest zagrożenie przez działalność podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, są obowiązane w terminie 30 dni wydać opinię zawierającą stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego. 9. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie wydadzą opinii w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony. 10. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru PT.
Art. 15a ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe oraz, w stosownych przypadkach, inne podmioty krajowe dysponowały uprawnieniami i środkami niezbędnymi do prowadzenia dochodzeń, w tym uprawnieniami do uzyskiwania wszelkich istotnych informacji, których mogą	T	Art. 19, art. 421 ust. 1 Pke	Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze

	potrzebować, aby monitorować i egzekwować przestrzeganie przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.		telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków. 2. W przypadku gdy niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków informacje pozyskane na podstawie ust. 1 są niewystarczające, Prezes UKE może pozyskiwać te informacje od innych podmiotów działających na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem. Podmioty te mają obowiązek przekazania informacji na uzasadnione żądanie Prezesa UKE. 3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania, na żądanie Prezesa UKE, danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym. 4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają: 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 446 ust. 2 pkt 1. 5. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1–3, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednolicenia i zapewnienia spójności pozyskanych informacji. Art. 421. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

Art. 15a ust. 4	4. Właściwe krajowe organy regulacyjne mogą przyjmować środki w celu zapewnienia efektywnej współpracy transgranicznej w zakresie egzekwowania przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz tworzenia zharmonizowanych warunków świadczenia usług obejmujących transgraniczny przepływ danych. Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji – w odpowiednim czasie przed przyjęciem takich środków – podsumowanie podstawy do działania, przewidywane środki i proponowany przebieg działań. Po zbadaniu takich informacji oraz konsultacjach z ENISA i Grupą Roboczą ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych ustanowioną na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE, Komisja może zgłaszać do nich uwagi lub wydawać zalecenia, w szczególności w celu zapewnienia, aby przewidywane środki nie wpływały niekorzystnie na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej omawianych środków krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu uwagi lub zalecenia Komisji.	N		Przepis fakultatywny dotyczący współpracy międzynarodowej krajowych organów regulacyjnych.
Art. 16	Przepisy przejściowe			
Art. 16 ust. 1	1. Przepisów art. 12 nie stosuje się do publikacji spisów abonentów już wydanych lub wprowadzonych do obrotu w wersji drukowanej	N		Zasada lex retro non agit (przepis odnosił się do sytuacji wdrożenia dyrektywy w 2004 r.).

	lub w elektronicznej formie off-line przed wejściem w życie przepisów krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy.			
Art. 16 ust. 2	2. W przypadku gdy dane osobowe abonentów usług stacjonarnej lub przenośnej publicznej telefonii głosowej są zawarte w publicznym spisie abonentów, zgodnie z przepisami dyrektywy 95/46/WE i art. 11 dyrektywy 97/66/WE, przed wejściem w życie przepisów prawa krajowego przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy, dane osobowe tych abonentów mogą pozostać w tym spisie abonentów w wersji drukowanej lub elektronicznej, włączając wersje ze zwrótnymi funkcjami wyszukiwania, chyba że abonenci, po otrzymaniu pełnej informacji o celach i opcjach zgodnie z art. 12 niniejszej dyrektywy, oświadczą inaczej.	N		
Art. 17	Transpozycja			
Art. 17 ust. 1	1. Przed dniem 31 października 2003 r. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienia takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie określają metody dokonywania takich odniesień.	N		Odnosnik w ustawie Pke: „Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża: 2) dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.2002, str. 37, z późn. zm. – Dz. Urz. UE L Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 514).

Art. 17 ust. 2	2. Państwa Członkowskie przekazą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą oraz każdej kolejnej zmiany tych przepisów.	N		
Art. 18	Przegląd Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, najpóźniej trzy lata od dnia, określonego w art. 17 ust. 1, sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i jej wpływu na podmioty gospodarcze i konsumentów, w szczególności w odniesieniu do przepisów o niezamówionych komunikatach, uwzględniając otoczenie międzynarodowe. W tym celu, Komisja może żądać informacji od Państw Członkowskich, które powinny być dostarczone bez zbędnej zwłoki. Komisja przedkłada, gdzie stosowne, wnioski w sprawie zmian niniejszej dyrektywy, uwzględniając wyniki tego sprawozdania, wszelkie zmiany w sektorze oraz wszelkie inne wnioski, które uzna za niezbędne w celu poprawy skuteczności stosowania niniejszej dyrektywy.	N		
Art. 19	Uchylenie Dyrektywa 97/66/WE traci moc z dniem określonym w art. 17 ust. 1. Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy.	N		

Art. 20	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.	N		
Art. 21	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/UE		
	ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE			
Art. 1	Przedmiot i zakres			
Art.1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa określa ramy prawne dotyczące udostępniania na rynku i oddawania do użytku w Unii urządzeń radiowych.	N	Art. 1 pkt 10, art. 272 ust. 1 Pke	Art. 1. Ustawa określa: (...) 10) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe; Art. 272. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854).
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do urządzeń wymienionych w załączniku I.	N	Art. 273 ust. 5 i 7 Pke	Art. 273. (...) 5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. (...) 7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do: 1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym:

			a) zestawów części do montażu urządzeń, b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej; 2) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim; 3) wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu: a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;

				4) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.
Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do urządzeń radiowych wykorzystywanych wyłącznie do celów związanych z bezpieczeństwem publicznym, obronnością, bezpieczeństwem państwa, w tym również dobrobytem gospodarczym państwa w przypadku działań dotyczących kwestii bezpieczeństwa państwa, oraz działaniami państwa w obszarze prawa karnego.	N	Art. 272 ust. 2 Pke	Art. 272. (...) 2. Sposób i tryb przeprowadzania oceny zgodności urządzeń radiowych przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa określa ustawa z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747) oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy.
Art. 1 ust. 4	4. Urządzenia radiowe wchodzące w zakres niniejszej dyrektywy nie podlegają przepisom dyrektywy 2014/35/UE, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy.	N		Zob. implementacja art. 3 ust. 1 lit. a.
Art. 2	Definicje			
Art. 2 ust. 1	1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:			
	1) „urządzenie radiowe” oznacza produkt elektryczny lub elektroniczny, który celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub produkt elektryczny lub elektroniczny, który musi zostać uzupełniony o dodatkowy element, taki jak np. antena, aby mógł celowo emitować lub odbierać fale radiowe na	T	Art. 2 pkt 73 Pke	73) urządzenie radiowe – urządzenie telekomunikacyjne, które celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub urządzenie telekomunikacyjne, które musi zostać uzupełnione o dodatkowy element, aby mogło celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;

	potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;			
	2) „radiokomunikacja” oznacza komunikację za pomocą fal radiowych;	N		
	3) "radiolokacja" oznacza określanie położenia, prędkości lub innych charakterystyk obiektu, lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów, poprzez właściwości propagacyjne fal radiowych;	T	Art. 2 pkt 49 Pke	49) radiolokacja – określanie położenia, prędkości lub innych parametrów obiektu lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów dzięki właściwościom propagacyjnym fal radiowych;
	4) "fale radiowe" oznaczają fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3 000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;	T	Art. 2 pkt 10 Pke	10) fale radiowe – fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;
	5) "interfejs radiowy" oznacza specyfikację regulowanego wykorzystania widma radiowego;	N		
	6) "klasa urządzeń radiowych" oznacza klasę określającą poszczególne kategorie urządzeń radiowych, które zgodnie z niniejszą dyrektywą uznaje się za podobne, oraz te interfejsy radiowe, do współpracy z którymi urządzenia radiowe zostały zaprojektowane;	T	Art. 274 ust. 1-4 Pke	Art. 274. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku lub wobec którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2. 2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.

				3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1. 4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.
	7) "szkodliwe zakłócenia" oznaczają szkodliwe zakłócenia zgodnie z definicją w art. 2 lit. r) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁴⁾ ;	T	Art. 2 pkt 67 Pke	67) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które: a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;
	8) "zaburzenie elektromagnetyczne" oznacza zaburzenie elektromagnetyczne zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/30/UE;	T	Art. 2 pkt 66 Pke	66) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń;
Art. 3	Zasadnicze wymagania			
Art. 3 ust. 1	1. Urządzenia radiowe są konstruowane w taki sposób, aby zapewnić: a) ochronę zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochronę mienia, w tym również realizację celów odnoszących się do wymagań dotyczących bezpieczeństwa zawartych w dyrektywie 2014/35/UE, ale bez zastosowania limitu napięcia elektrycznego; b) odpowiedni poziom kompatybilności elektromagnetycznej zgodnie z dyrektywą 2014/30/UE.	T	Art. 273 ust. 1 i 2 Pke	Art. 273. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku spełniają wymagania w zakresie: 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia; 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń; 3) kompatybilności elektromagnetycznej, określone w przepisach o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia; 4) interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania, o ile takie wymagania wynikają z przepisów prawa. 2. W zakres wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wchodzi w szczególności następujące wymagania:

				1) na urządzeniu radiowym, a w przypadku braku takiej możliwości - w dołączonej dokumentacji, zamieszcza się podstawowe informacje, których znajomość i stosowanie są warunkiem, aby urządzenie radiowe było użytkowane bezpiecznie i zgodnie z jego przeznaczeniem; 2) urządzenie radiowe, łącznie z jego częściami składowymi, jest wykonane w sposób zapewniający jego bezpieczny oraz prawidłowy montaż i przyłączenie; 3) w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez urządzenie radiowe stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające: a) ochronę osób oraz zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu fizycznego lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu, b) niedopuszczenie do wytworzenia temperatury, łuków lub promieniowania, które mogłyby spowodować niebezpieczeństwo, c) ochronę osób, zwierząt domowych oraz mienia przed niebezpieczeństwem o charakterze nieelektrycznym, które, jak wynika z doświadczenia, może być spowodowane przez urządzenie radiowe, d) odpowiednią do przewidywanych warunków izolację; 4) w celu ochrony przed zagrożeniami mogącymi powstać wskutek oddziaływania na urządzenie radiowe czynników zewnętrznych, stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające, że to urządzenie radiowe nie naraża osób, zwierząt domowych oraz mienia na zagrożenia wynikające z: a) jego właściwości mechanicznych, b) wpływów niemechanicznych, w dających się przewidzieć warunkach otoczenia, c) przeciążeń, w możliwych do przewidzenia okolicznościach;

				5) urządzenie radiowe jest projektowane i wytwarzane w taki sposób, aby zapewniona była jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w pkt 3 i 4, w sytuacji gdy jest ono użytkowane w sposób zgodny z przeznaczeniem i utrzymywane we właściwym stanie technicznym.
Art. 3 ust. 2	2. Urządzenia radiowe konstruowane są w taki sposób, aby w celu unikania szkodliwych zakłóceń skutecznie wykorzystywały widmo radiowe i wspierały jego efektywne wykorzystanie.	T	Art. 273 ust. 1 pkt 2 Pke	Art. 273. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku spełniają wymagania w zakresie: (...) 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń;
Art. 3 ust. 3	3. Urządzenia radiowe w obrębie określonych kategorii lub klas konstruowane są w sposób gwarantujący spełnienie następujących zasadniczych wymagań: a) urządzenia radiowe współdziałają z dodatkowymi elementami innymi niż urządzenia ładujące dla kategorii lub klas urządzeń radiowych, określonych w części I załącznika Ia, o których konkretnie mowa w ust. 4 niniejszego artykułu ; b) urządzenia radiowe współdziałają za pośrednictwem sieci z innymi urządzeniami radiowymi;	T	Art. 273 ust. 3 i 4 Pke	Art. 273. (...) 3. Urządzenia radiowe spełniają również dodatkowe wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej oraz z przepisów wydanych na podstawie ust. 4. 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w przypadku przyjęcia przez Komisję Europejską aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62, z późn. zm.), określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dla poszczególnych kategorii lub klas urządzeń radiowych, które powinny być spełniane przez urządzenia radiowe objęte tymi kategoriami lub klasami, oraz określić termin, do którego urządzenia niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu mogą zostać wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, mając na uwadze bezpieczeństwo używania urządzeń radiowych oraz konieczność zapewnienia ich efektywnego współdziałania z innymi urządzeniami.

c) urządzenia radiowe mogą być podłączane do interfejsów właściwego typu w całej Unii; d) urządzenia radiowe nie wywierają niepożądanego wpływu na sieć i jej funkcjonowanie ani też nie wykorzystują zasobów sieciowych w nieodpowiedni sposób, powodując tym samym niedopuszczalne obniżenie poziomu usług; e) urządzenia radiowe mają wbudowane systemy zabezpieczające w celu zapewnienia ochrony danych osobowych i prywatności użytkownika i abonenta; f) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje, które zapewniają ochronę przed oszustwami; g) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje, które zapewniają dostęp do służb ratunkowych; h) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje ułatwiające korzystanie z nich przez osoby niepełnosprawne; i) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje zapewniające możliwość pobrania do tego urządzenia wyłącznie takiego oprogramowania, w przypadku którego potwierdzono zgodność			

	kombinacji oprogramowania i urządzenia radiowego. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 44, określających kategorie lub klasy urządzeń radiowych objęte poszczególnymi wymaganiami określonymi w akapicie pierwszym lit. a)–i) niniejszego ustępu.			
Art.3 ust. 4	4. Urządzenia radiowe należące do kategorii lub klas określonych w części I załącznika Ia są konstruowane w taki sposób, aby były zgodne ze specyfikacjami dotyczącymi możliwości ładowania określonymi w tym załączniku dla odpowiedniej kategorii lub klasy urządzenia radiowego. W odniesieniu do urządzeń radiowych, które można ładować za pomocą ładowania przewodowego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 44, w celu zmiany części I załącznika Ia w związku z postępem naukowym i technologicznym lub zmianami na rynku, w celu zapewnienia minimalnej wspólnej interoperacyjności pomiędzy urządzeniami radiowymi a ich urządzeniami ładującymi, a także w celu poprawy wygody konsumentów, zmniejszenia ilości odpadów środowiskowych i uniknięcia fragmentacji rynku, w drodze:	T	Art. 278 ust. 1 i 8 Pke	Art. 278. 1. Jeżeli urządzenia radiowe należące do kategorii lub klas, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, można ładować za pomocą ładowania przewodowego, muszą one być konstruowane w sposób umożliwiający ich ładowanie za pośrednictwem gniazda USB typu C. 8. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi w drodze rozporządzenia: 1) kategorie lub klasy urządzeń radiowych konstruowanych w sposób umożliwiający ich ładowanie za pośrednictwem gniazda USB typu C, 2) specyfikacje techniczne dotyczące ładowania mające zastosowanie do tych kategorii lub klas urządzeń, 3) informacje odnoszące się do specyfikacji technicznych dotyczących ładowania i kompatybilnych urządzeń ładujących, 4) wzory piktogramów informujących o tym, czy do urządzenia radiowego jest czy nie jest dołączone urządzenie ładujące, 5) wzór etykiety, o której mowa w ust. 5 – mając na uwadze wymagania zwarte w załączniku Ia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących

	a) zmiany, uzupełniania lub usuwania kategorii lub klas urządzeń radiowych; b) zmiany, uzupełniania lub usuwania specyfikacji technicznych, w tym odniesień i opisów, dotyczących gniazd ładowania oraz protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla każdej odpowiedniej kategorii lub klasy urządzeń radiowych. Komisja stale ocenia zmiany na rynku, fragmentację rynku i postęp technologiczny w celu określenia kategorii lub klas urządzeń radiowych, które można ładować za pomocą ładowania przewodowego, w przypadku których włączenie do części I załącznika Ia doprowadziłoby do znacznej wygody konsumentów i zmniejszenia ilości odpadów środowiskowych. Komisja składa sprawozdanie z oceny, o której mowa w akapicie trzecim, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie po raz pierwszy do dnia 28 grudnia 2025 r., a następnie co pięć lat, oraz przyjmuje odpowiednio akty delegowane na podstawie akapitu drugiego lit. a).			udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, a także ich zmiany w zakresie określonym w aktach delegowanych Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 3a ust. 2 i art. 10 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE oraz uwzględniając konieczność harmonizacji interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla określonych kategorii lub klas urządzeń radiowych ładowanych za pomocą ładowania przewodowego.

	W odniesieniu do urządzeń radiowych, które można ładować za pomocą środków innych niż ładowanie przewodowe, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 44, w celu zmiany części I załącznika Ia w związku z postępem naukowym i technologicznym lub zmianami na rynku, w celu zapewnienia minimalnej wspólnej interoperacyjności pomiędzy urządzeniami radiowymi a ich urządzeniami ładującymi, a także w celu poprawy wygody konsumentów, zmniejszenia ilości odpadów środowiskowych i uniknięcia fragmentacji rynku, w drodze: a) wprowadzania, zmiany, uzupełniania lub usuwania kategorii lub klas urządzeń radiowych; b) wprowadzania, zmiany, uzupełniania lub usuwania specyfikacji technicznych, w tym odniesień i opisów, dotyczących interfejsów ładowania oraz protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla każdej odpowiedniej kategorii lub klasy urządzeń radiowych. Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i do dnia 28 grudnia 2024 r. Komisja zwraca się do jednej lub kilku europejskich organizacji normalizacyjnych z			

	wnioskiem o przygotowanie norm zharmonizowanych określających specyfikacje techniczne dotyczące interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla urządzeń radiowych, które można ładować za pomocą środków innych niż ładowanie przewodowe. Zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 Komisja konsultuje się z komitetem ustanowionym na mocy art. 45 ust. 1 niniejszej dyrektywy. Wymagania dotyczące treści wnioskowanych norm zharmonizowanych opierają się na ocenie aktualnego stanu technologii ładowania bezprzewodowego urządzeń radiowych, przeprowadzanej przez Komisję, obejmującej w szczególności zmiany na rynku, penetrację rynku, fragmentację rynku, wydajność technologiczną, interoperacyjność, efektywność energetyczną i wydajność ładowania. Przygotowując akty delegowane, o których mowa w niniejszym artykule, w odniesieniu do urządzeń radiowych, które można ładować za pomocą ładowania przewodowego, a także w odniesieniu do urządzeń radiowych, które można ładować za pomocą środków innych niż ładowanie przewodowe, Komisja uwzględnia stopień akceptacji na rynku rozważanych specyfikacji technicznych, wynikającą z nich wygodę konsumentów oraz zakres			

	zmniejszenia ilości odpadów środowiskowych i fragmentacji rynku, których można oczekiwać od takich specyfikacji technicznych. Specyfikacje techniczne oparte na odpowiednich dostępnych normach europejskich lub międzynarodowych uznaje się za spełniające cele określone w poprzednim zdaniu. Jednakże w przypadkach, gdy takie normy europejskie lub międzynarodowe nie istnieją lub gdy Komisja stwierdzi na podstawie oceny technicznej takich norm, że nie spełniają one tych celów w optymalny sposób, Komisja może określić inne specyfikacje techniczne, które lepiej spełniają te cele			
Art. 3a	Umożliwienie konsumentom lub innym użytkownikom końcowym nabywania pewnych kategorii lub klas urządzeń radiowych bez urządzenia ładującego 1. W przypadku gdy podmiot gospodarczy oferuje konsumentom i innym użytkownikom końcowym możliwość nabycia urządzenia radiowego, o którym mowa w art. 3 ust. 4, wraz z urządzeniem ładującym, podmiot gospodarczy oferuje również konsumentom i innym użytkownikom końcowym możliwość nabycia tego urządzenia radiowego bez urządzenia ładującego. 2. Podmioty gospodarcze zapewniają, aby informacje o tym, czy urządzenie ładujące jest	T	Art. 278 ust. 2, 3 i 8 Pke	Art. 278. (...) 2. W przypadku gdy podmiot gospodarczy wprowadzający do obrotu lub udostępniający na rynku urządzenia radiowe, które można ładować za pomocą ładowania przewodowego, należące do kategorii lub klas, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, oferuje do sprzedaży te urządzenia radiowe wraz z urządzeniem ładującym jest on obowiązany oferować do sprzedaży te urządzenia radiowe również bez urządzenia ładującego. 3. Informację o tym, czy do urządzenia radiowego jest czy nie jest dołączone urządzenie ładujące, podmiot, o którym mowa w ust. 2, ma obowiązek wydrukować na opakowaniu w postaci widocznego i czytelnego piktogramu lub umieścić na opakowaniu jako naklejkę. W przypadku sprzedaży na odległość, przy użyciu środków komunikacji

	dołączone do urządzenia radiowego, o którym mowa w art. 3 ust. 4, były przedstawiane w formie graficznej z użyciem przyjaznego dla użytkownika i łatwo dostępnego piktogramu, jak określono w części III załącznika Ia, jeżeli takie urządzenie radiowe jest udostępniane konsumentom i innym użytkownikom końcowym. Piktogram drukuje się na opakowaniu lub umieszcza na opakowaniu jako naklejkę. Jeżeli urządzenie radiowe jest udostępniane konsumentom i innym użytkownikom końcowym, piktogram przedstawia się w sposób widoczny i czytelny, a w przypadku sprzedaży na odległość – w pobliżu wskazania ceny. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 44, w celu zmiany części III załącznika Ia w następstwie zmian części I i II tego załącznika lub w następstwie przyszłych zmian wymagań dotyczących etykietowania lub w związku z postępowaniem technologicznym – poprzez wprowadzenie, zmianę, uzupełnienie lub usunięcie jakichkolwiek elementów graficznych lub tekstowych.”;		elektronicznej, piktogram umieszcza się w pobliżu wskazania ceny urządzenia radiowego. 8. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi w drodze rozporządzenia: 1) kategorie lub klasy urządzeń radiowych konstruowanych w sposób umożliwiający ich ładowanie za pośrednictwem gniazda USB typu C, 2) specyfikacje techniczne dotyczące ładowania mające zastosowanie do tych kategorii lub klas urządzeń, 3) informacje odnoszące się do specyfikacji technicznych dotyczących ładowania i kompatybilnych urządzeń ładujących, 4) wzory piktogramów informujących o tym, czy do urządzenia radiowego jest czy nie jest dołączone urządzenie ładujące, 5) wzór etykiety, o której mowa w ust. 5 – mając na uwadze wymagania zawarte w załączniku Ia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, a także ich zmiany w zakresie określonym w aktach delegowanych Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 3a ust. 2 i art. 10 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE oraz uwzględniając konieczność harmonizacji interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla określonych

				kategorii lub klas urządzeń radiowych ładowanych za pomocą ładowania przewodowego.
Art. 5	Rejestracja typów urządzeń radiowych objętych niektórymi kategoriami 1. Od dnia 12 czerwca 2018 r. producenci rejestrują typy urządzeń radiowych objęte kategoriami urządzeń radiowych wykazujących niski poziom zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3 w centralnym systemie, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, przed wprowadzeniem do obrotu urządzeń radiowych objętych tymi kategoriami. Rejestrując takie typy urządzeń radiowych, producenci dostarczają część lub w uzasadnionych przypadkach całość dokumentacji technicznej, którą wymieniono w załączniku V lit. a), d), e), f), g), h) i i). Komisja nadaje każdemu zarejestrowanemu typowi urządzenia radiowego numer ewidencyjny, który producenci umieszczają na urządzeniu radiowym wprowadzanym do obrotu. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 44, określających	T T	Art. 279 Pke	Art. 279. 1. Producent przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu, rejestruje typy urządzeń radiowych w centralnym systemie udostępnionym przez Komisję Europejską oraz umieszcza na urządzeniu radiowym numer ewidencyjny nadany przez Komisję Europejską. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić: 1) urządzenia radiowe objęte wymogiem rejestracji, o którym mowa w ust. 1, 2) dokumentację techniczną dołączaną w ramach rejestracji, 3) sposób rejestracji, 4) sposób umieszczania na urządzeniu radiowym numeru ewidencyjnego nadanego przez Komisję Europejską – mając na uwadze wydane w tym zakresie akty delegowane Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz kierując się potrzebą poprawienia wydajności i skuteczności nadzoru rynku i zapewnienia wysokiego poziomu zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami.

	ust. 1 i po dokonaniu oceny ryzyka niespełnienia zasadniczych wymagań. 3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające reguły postępowania dotyczące rejestracji i reguły postępowania dotyczące umieszczania numeru ewidencyjnego na urządzeniu radiowym w odniesieniu do kategorii określonych w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 45 ust. 3. 4. Komisja udostępnia centralny system umożliwiający producentom rejestrację wymaganych informacji. System ten zapewnia właściwą kontrolę dostępu do informacji o charakterze poufnym. 5. Po rozpoczęciu stosowania aktu delegowanego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu skutki tego aktu są przedmiotem oceny w sprawozdaniach przygotowywanych zgodnie z art. 47 ust. 1 i 2.	T N N		
Art. 6	Udostępnienie na rynku Państwa członkowskie przyjmują właściwe środki w celu zapewnienia, by na rynku udostępniane były tylko urządzenia radiowe spełniające wymagania niniejszej dyrektywy.		Dział VI Pke	Dział VI. Urządzenia radiowe (art. 272-281 Pke)
Art. 7	Oddawanie do użytku i wykorzystywanie urządzeń radiowych Państwa członkowskie zezwalają na oddawanie urządzeń radiowych do użytku i	T	Art. 273 ust. 9 Pke	Art. 273. (...) 9. Wymagania, o których mowa w ust. 1-3, dotyczące oddawanych do użytku i wykorzystywanych urządzeń radiowych, odnoszą się do sytuacji, w których urządzenia te są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz używane zgodnie z przeznaczeniem.

	wykorzystywanie ich, jeżeli spełniają one wymagania niniejszej dyrektywy, kiedy są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem. Bez uszczerbku dla ich zobowiązań na mocy decyzji nr 676/2002/WE oraz nie naruszając warunków dotyczących pozwoleń na korzystanie z częstotliwości zgodnie z prawem Unii, w szczególności zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4 dyrektywy 2002/21/WE, państwa członkowskie mogą wprowadzić dodatkowe wymagania dotyczące oddawania do użytku lub wykorzystywania urządzeń radiowych wyłącznie z powodów związanych ze skutecznym i efektywnym wykorzystaniem widma radiowego, unikaniem szkodliwych zakłóceń, unikaniem zaburzeń elektromagnetycznych lub zdrowiem publicznym.			
Art. 9	Swobodny przepływ urządzeń radiowych			
Art. 9 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie utrudniają, z powodów odnoszących się do aspektów objętych niniejszą dyrektywą, udostępniania na rynku na swoim terytorium urządzeń radiowych, które są zgodne z niniejszą dyrektywą.	N		Brak takich utrudnień w prawie polskim.
Art. 9 ust. 2	2. Państwa członkowskie nie utrudniają wystawiania podczas targów, wystaw lub podobnych imprez urządzeń radiowych	T	Art. 276 Pke	Art. 276. 1. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń radiowych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 273 ust. 1–3, bez deklaracji

	niezgodnych z wymogami niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że widoczne oznakowanie jasno wskazuje, iż takie urządzenia radiowe nie mogą być udostępniane na rynku ani oddawane do użytku, dopóki nie zostanie zapewniona ich zgodność z niniejszą dyrektywą. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli przyjęto odpowiednie środki określone przez państwa członkowskie w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, zaburzeń elektromagnetycznych i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub zwierząt domowych lub bezpieczeństwa mienia.			zgodności i oznakowania CE w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani przekazane do używania do czasu zapewnienia zgodności urządzenia z wymaganiami. 2. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli zapewniono odpowiednie środki w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz bezpieczeństwa mienia.
	Rozdział II Obowiązki podmiotów gospodarczych			
Art. 10	Obowiązki producentów			
Art. 10 ust. 2	2. Producenci zapewniają, aby urządzenia radiowe były skonstruowane w taki sposób, by można było ich używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszania mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania widma radiowego.	T	Art. 277 ust. 5 Pke	Art. 277. (...) 5. Producent zapewnia, aby urządzenie radiowe było skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości.
Art. 10 ust. 6	6. Producenci są zobowiązani zapewnić opatrzenie urządzeń radiowych, które wprowadzili do obrotu, nazwą typu, numerem partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą ich identyfikację, lub w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, umieszczenie wymaganych	T	Art. 277 ust. 1 pkt 1 Pke	Art. 277. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub, w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego: 1) nazwę typu, numer partii lub serii lub inną informację umożliwiającą identyfikację tego urządzenia;

	informacji na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego.			
Art. 10 ust. 7	7. Producenci są zobowiązani umieścić na urządzeniach radiowych, a jeżeli wielkość lub rodzaj urządzeń radiowych to uniemożliwiają - na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do tych urządzeń, swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i swój pocztowy adres kontaktowy. W adresie zostaje wskazany jeden punkt, w którym można skontaktować się z producentem. Dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.	T	Art. 277 ust. 1 pkt 2 ust. 2 Pke	Art. 277. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub, w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego: (...) 2) swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. 2. Pocztowy adres kontaktowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podaje się w języku polskim.
Art. 10 ust. 8	Producenci zapewniają dołączenie do urządzenia radiowego instrukcji obsługi oraz informacji na temat bezpieczeństwa. W instrukcji obsługi zamieszcza się informacje wymagane w celu wykorzystywania urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Informacje takie zawierają, w stosownych przypadkach, opis dodatkowych elementów i komponentów, w tym opis oprogramowania, które umożliwiają funkcjonowanie urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Taką instrukcję obsługi oraz informacje na temat bezpieczeństwa, jak również wszelkie etykiety, muszą być jasne, zrozumiałe i czytelne. W przypadku urządzeń radiowych celowo emitujących fale radiowe w instrukcji obsługi	T	Art. 278 ust. 4-6 i 8 Pke	Art. 278. (...) 4. W przypadku urządzenia radiowego, należącego do kategorii lub klas, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, w instrukcji obsługi zamieszcza się informacje dotyczące specyfikacji w zakresie możliwości ładowania urządzeń radiowych oraz kompatybilnych urządzeń ładujących. 5. Informacje, o których mowa w ust. 4, przedstawia się również na widocznej i czytelnej etykiecie która jest: 1) wydrukowana na instrukcji obsługi; 2) wydrukowana na opakowaniu albo umieszczona na opakowaniu jako naklejka; 3) umieszczona na urządzeniu radiowym jako naklejka – w przypadku braku opakowania;

zamieszcza się również następujące informacje: a) zakres lub zakresy częstotliwości, w których pracuje urządzenie radiowe; b) maksymalna moc częstotliwości radiowej emitowanej w zakresie lub zakresach częstotliwości, w których pracuje urządzenie radiowe. W przypadku urządzenia radiowego, o którym mowa w art. 3 ust. 4, w instrukcji obsługi zamieszcza się informacje na temat specyfikacji dotyczących możliwości ładowania urządzeń radiowych oraz kompatybilnych urządzeń ładujących, jak określono w części II załącznika Ia. Jeżeli producenci udostępniają takie urządzenia radiowe konsumentom i innym użytkownikom końcowym, informacje te, oprócz zamieszczenia ich w instrukcji obsługi” przedstawia się również na etykiecie, jak określono w części IV załącznika Ia. Etykieta drukuje się w instrukcji obsługi oraz na opakowaniu lub umieszcza na opakowaniu jako naklejkę. W razie braku opakowania naklejkę z etykietą umieszcza się na urządzeniu radiowym. Jeżeli urządzenie radiowe jest udostępniane konsumentom i innym użytkownikom końcowym, etykietę przedstawia się w sposób widoczny i czytelny, a w przypadku sprzedaży na odległość – w pobliżu wskazania ceny. W przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia radiowego to			4) umieszczona w pobliżu wskazania ceny urządzenia radiowego – w przypadku sprzedaży na odległość przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. 6. W przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia radiowego to uniemożliwiają, etykieta może być wydrukowana jako oddzielny dokument dołączony do urządzenia radiowego. 8. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi w drodze rozporządzenia: 1) kategorie lub klasy urządzeń radiowych konstruowanych w sposób umożliwiający ich ładowanie za pośrednictwem gniazda USB typu C, 2) specyfikacje techniczne dotyczące ładowania mające zastosowanie do tych kategorii lub klas urządzeń, 3) informacje odnoszące się do specyfikacji technicznych dotyczących ładowania i kompatybilnych urządzeń ładujących, 4) wzory piktogramów informujących o tym, czy do urządzenia radiowego jest czy nie jest dołączone urządzenie ładujące, 5) wzór etykiety, o której mowa w ust. 5 – mając na uwadze wymagania zwarte w załączniku Ia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, a także ich zmiany w zakresie określonym w aktach delegowanych Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 3a ust. 2 i art. 10 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady

	uniemożliwiają, etykieta może być wydrukowana jako oddzielny dokument dołączony do urządzenia radiowego. Instrukcja obsługi i informacje na temat bezpieczeństwa, o których mowa w akapitach pierwszym, drugim i trzecim niniejszego ustępu, sporządzane są w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonym przez zainteresowane państwo członkowskie. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 44, w celu zmiany części II i IV załącznika Ia w następstwie zmian części I tego załącznika lub w następstwie przyszłych zmian wymagań dotyczących etykietowania, lub w związku z postępem technologicznym – poprzez wprowadzenie, zmianę, uzupełnienie lub usunięcie jakichkolwiek szczegółów dotyczących informacji oraz elementów graficznych lub tekstowych, jak określono w niniejszym artykule.”;			2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE oraz uwzględniając konieczność harmonizacji interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla określonych kategorii lub klas urządzeń radiowych ładowanych za pomocą ładowania przewodowego.
Art. 10 ust. 9	9. Producenci zapewniają, by do każdego urządzenia radiowego dołączona była kopia deklaracji zgodności UE lub uproszczona deklaracja zgodności UE. Jeżeli dostarcza się uproszczoną deklarację zgodności UE, to powinna ona zawierać dokładny adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności UE.	T	Art. 277 ust. 3 pkt 1 Pke	Art. 277. (...) 3. Producent załącza do urządzenia radiowego, podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 273 ust. 1-3, sporządzone w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim: 1) kopię deklaracji zgodności lub uproszczoną deklarację zgodności zawierającą adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności;

				[Treść uproszczonej deklaracji określona jest w rozporz. z art. 12 SOZINR – w § 20]
Art. 10 ust. 10	10. W przypadku ograniczeń w oddawaniu do użytku lub wymagań dotyczących konieczności uzyskania zezwolenia na używanie urządzenia informacje dostępne na opakowaniu umożliwiają określenie państw członkowskich lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia w oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia. Informacje takie powinny być podane w instrukcjach towarzyszących urządzeniom radiowym. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające sposoby podawania tych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 45 ust. 2.	T	Art. 274 ust. 2 i 5 Pke	Art. 274. (...) 2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia. (...) 5. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, sposób podawania informacji, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze wydane przez Komisję Europejską w tym zakresie przepisy, o których mowa w art. 10 ust. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości tych informacji.
Art. 12	Obowiązki importerów			
Art. 12 ust. 2	2. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu importerzy gwarantują, że producent przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 17, oraz że urządzenia radiowe są skonstruowane w taki sposób, że można ich używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszania mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania widma radiowego. Gwarantują oni, że producent sporządził dokumentację techniczną, że urządzenie radiowe jest	T	Art. 277 ust. 6 Pke	Art. 277. (...) 6. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku importer zapewnia, że producent przeprowadził procedurę oceny zgodności oraz że urządzenie radiowe jest skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości, a także zapewnia, że do urządzenia radiowego dołączone są dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 274 ust. 2.

	opatrzone oznakowaniem CE, że towarzyszą mu informacje i dokumenty, o których mowa w art. 10 ust. 8, 9 i 10, oraz że producent spełnił wymagania określone w art. 10 ust. 6 i 7.			
Art. 12 ust. 3	3. Importerzy są zobowiązani umieścić na urządzeniu radiowym, a jeżeli nie jest to możliwe - na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do urządzenia radiowego, swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i swój pocztowy adres kontaktowy. Obejmuje to przypadki, w których czynność tę uniemożliwia wielkość urządzeń radiowych oraz w których importerzy musieliby otworzyć opakowanie, aby podać swoją nazwę i adres kontaktowy na urządzeniu radiowym. Dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.	T	Art. 277 ust. 7 Pke	Art. 277. (...) 7. Importer ma obowiązek umieścić na urządzeniu radiowym swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. Jeżeli nie jest możliwe umieszczenie tych danych na urządzeniu radiowym, w szczególności ze względu na jego wielkość lub konieczność otwarcia opakowania w celu podania danych importera, importer umieszcza je na opakowaniu lub w dołączonym do urządzenia radiowego dokumencie. Dane te powinny być podane w języku polskim.
Art. 12 ust. 4	„4 Importerzy udostępniający konsumentom i innym użytkownikom końcowym urządzenia radiowe, o których mowa w art. 3 ust. 4, zapewniają, aby: a) na takich urządzeniach przedstawiono etykietę zgodnie z art. 10 ust. 8 akapit trzeci lub aby dostarczono ją wraz z takimi urządzeniami; b) etykieta była przedstawiona w sposób widoczny i czytelny, a w przypadku sprzedaży na odległość – w pobliżu wskazania ceny.”;		Art. 278 ust. 7 Pke	Art. 278. (...) 7. Importerzy i dystrybutorzy oferujący urządzenia radiowe, należące do kategorii lub klas, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, zapewniają, aby: 1) na urządzeniu przedstawiono etykietę zgodnie z ust. 5 albo dostarczono ją wraz z takim urządzeniem; 2) etykieta była przedstawiona w sposób widoczny i czytelny, a w przypadku sprzedaży na odległość, przy użyciu środków komunikacji elektronicznej – w pobliżu wskazania ceny.

Art. 13	Obowiązki dystrybutorów			
Art. 13 ust. 2	2. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy urządzenie radiowe jest opatrzone oznakowaniem CE i czy towarzyszą mu wymagane na mocy niniejszej dyrektywy dokumenty oraz instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa w języku zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym urządzenie radiowe ma być udostępnione na rynku, a także czy producent i importer spełnili wymagania określone odpowiednio w art. 10 ust. 2 i 6-10 oraz w art. 12 ust. 3. Dystrybutorzy udostępniający konsumentom i innym użytkownikom końcowym urządzenia radiowe, o których mowa w art. 3 ust. 4, zapewniają, aby: a) na takich urządzeniach przedstawiono etykietę zgodnie z art. 10 ust. 8 akapit trzeci lub aby dostarczono ją wraz z takimi urządzeniami; b) etykieta była przedstawiona w sposób widoczny i czytelny, a w przypadku sprzedaży na odległość – w pobliżu wskazania ceny.”;	T	Art. 277 ust. 8, art. 278 ust. 7 Pke	Art. 277. (...) 8. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutor sprawdza czy producent spełnił wymagania, o których mowa w ust. 1–5 oraz w art. 274 ust. 2, a importer - wymagania, o których mowa w ust. 6 i 7. Art. 278. (...) 7. Importerzy i dystrybutorzy oferujący urządzenia radiowe, należące do kategorii lub klas, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, zapewniają, aby: 1) na urządzeniu przedstawiono etykietę zgodnie z ust. 5 albo dostarczono ją wraz z takim urządzeniem; 2) etykieta była przedstawiona w sposób widoczny i czytelny, a w przypadku sprzedaży na odległość, przy użyciu środków komunikacji elektronicznej – w pobliżu wskazania ceny.
	Rozdział III Zgodność urządzeń radiowych			

Art. 16	Domniemanie zgodności urządzeń radiowych W przypadku urządzeń radiowych zgodnych z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia zostały opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , lub z ich częściami, domniemywa się, że spełniają one zasadnicze wymagania określone w art. 3 objęte takimi normami lub ich częściami.	T	Art. 273 ust. 8 Pke	Art. 273. (...) 8. Domniemywa się, że urządzenie radiowe jest zgodne z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3, jeżeli jest zgodne z odpowiednimi obejmującymi je postanowieniami norm zharmonizowanych lub ich częściami.
Art. 17	Procedury oceny zgodności			
Art. 17 ust. 1	1. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego w celu spełnienia zasadniczych wymagań określonych w art. 3. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku zasadniczego wymagania określonego w art. 3 ust. 1 lit. a) - również dające się racjonalnie przewidzieć warunki. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia zasadnicze wymagania określone w art. 3 we wszystkich możliwych konfiguracjach.		Art. 273 ust. 5 i 6 Pke	Art. 273. (...) 5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. 6. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku wymagań dotyczących zapewnienia ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia - również dające się racjonalnie przewidzieć warunki eksploatacji. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia wymagania określone w ust. 1-3 we wszystkich możliwych konfiguracjach.
Art. 17 ust. 2	2. Producenci wykazują zgodność urządzeń radiowych z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3 ust. 1 i 4 przy użyciu dowolnej z następujących procedur oceny zgodności:	T	Art. 273 ust. 1 pkt 4 Pke	Art. 273. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku powinny spełniać wymagania w zakresie (...) (...) 4) interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania, o ile takie wymagania wynikają z przepisów prawa.

	a) wewnętrznej kontroli produkcji określonej w załączniku II; b) badania typu UE, a po nim zgodności z typem na podstawie wewnętrznej kontroli produkcji określonej w załączniku III; c) zgodności opartej na pełnym zapewnieniu jakości określonej w załączniku IV.			
Art. 20	Reguły i warunki umieszczania oznakowania CE i numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej 1. Oznakowanie CE umieszcza się tak, by było widoczne, czytelne i niemożliwe do usunięcia z urządzenia radiowego lub z jego tabliczki znamionowej, chyba że nie ma takiej możliwości lub jest to nieuzasadnione z uwagi na rodzaj urządzenia radiowego. Oznakowanie CE umieszcza się również w sposób widoczny i czytelny na opakowaniu. 2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu. 3. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności określona w załączniku IV. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej musi mieć taką samą wysokość jak oznakowanie CE.	T	Art. 280 Pke	Art. 280. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE. 2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej ma taką samą wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.

	Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka notyfikowana lub producent albo jego upoważniony przedstawiciel, według wskazówek jednostki notyfikowanej. 4. Państwa członkowskie korzystają z istniejących mechanizmów w celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu regulującego oznakowanie CE oraz podejmują odpowiednie działania w przypadku nieprawidłowego stosowania tego oznakowania.			
Art. 21	Dokumentacja techniczna 1. Dokumentacja techniczna zawiera wszystkie istotne dane i informacje dotyczące środków zastosowanych przez producenta, aby zapewnić zgodność urządzenia radiowego z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3. Zawiera ona co najmniej elementy wymienione w załączniku V. 2. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu i jest systematycznie aktualizowana. 3. Dokumentację techniczną i korespondencję odnoszącą się do procedury badania typu UE sporządza się w urzędowym języku państwa członkowskiego, w którym ustanowiona jest jednostka notyfikowana, lub w języku możliwym do przyjęcia przez tę jednostkę. 4. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie jest zgodna z ust. 1, 2 lub 3 niniejszego artykułu, i w związku z tym nie zawiera	T	Art. 281 Pke	Art. 281. 1. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku i jest systematycznie aktualizowana. 2. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie zawiera wystarczających informacji potwierdzających zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, Prezes UKE może wezwać producenta lub importera do zlecenia przeprowadzenia badania przez jednostkę notyfikowaną upoważnioną do oceny zgodności w odniesieniu do urządzeń radiowych na koszt producenta lub importera oraz do przedstawienia w określonym terminie dokumentacji technicznej, która potwierdzi zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w art. 273 ust. 1–4.

	wystarczającej ilości stosownych danych i informacji dotyczących środków użytych w celu zapewnienia zgodności urządzenia radiowego z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3, organ nadzoru rynku może zwrócić się do producenta lub importera o zlecenie przeprowadzenia badania przez organ akceptowalny dla organu nadzoru rynku, na koszt producenta lub importera i w określonym terminie, aby sprawdzić zgodność z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3.			
Rozdział V	Rozdział V Nadzór rynku unijnego i kontrola urządzeń radiowych wprowadzanych na rynek unijny oraz unijna procedura ochronna	T	Art. 275, art. 421 ust. 1, art. 422 ust. 3 Pke	Art. 275. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku urządzenie radiowe jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących tego urządzenia, jego przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jego zastosowania. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych przekazywanych do używania przez użytkowników rządowych. Art. 421. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Art. 422. (...) 3. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79, z późn. zm.) i urządzeń radiowych

				w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE.
	Rozdział VII Przepisy końcowe i przejściowe			
Art. 46	Sankcje Państwa członkowskie ustanawiają przepisy o sankcjach mających zastosowanie w przypadku naruszenia przez podmioty gospodarcze przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i stosują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Przepisy te mogą przewidywać sankcje karne za poważne naruszenia. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.	T	Art. 444 ust. 1 pkt 35, pkt 92, ust. 2 pkt 1 Pke	Art. 444. 1. Kto: (...) 35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 274 ust. 2, (...) 92) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE - podlega karze pieniężnej. 2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który: 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;
Załącznik I	ZAŁĄCZNIKI ZAŁĄCZNIK I URZĄDZENIA NIEOBJĘTE NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ 1. Urządzenia radiowe używane przez radioamatorów w rozumieniu art. 1 definicja 56 Regulaminu radiokomunikacyjnego Międzynarodowego Związku	T	Art. 273 ust. 5 i 7 Pke	Art. 273. (...) 5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. (...) 7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do: 1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym: a) zestawów części do montażu urządzeń, b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej,

	Telekomunikacyjnego (ITU), chyba że urządzenia takie są udostępnione na rynku. Następujące urządzenia są traktowane jako urządzenia nieudostępniane na rynku: a) zestawy radiowe do montażu i użytku przez radioamatorów; b) urządzenia radiowe zmodyfikowane przez radioamatorów na ich potrzeby; c) urządzenia zbudowane samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej. 2. Wyposażenie statków objęte przepisami dyrektywy Rady 96/98/WE. 3. Poniższe wyposażenie lotnicze, w przypadku gdy wyposażenie to wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 (2) i jest przeznaczone jedynie do użytkowania w powietrzu: a) statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane; b) bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na			c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej; 2) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim; 3) wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu: a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości; 4) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.

	częstotliwościach przydzielonych w regulacjach radiowych Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego do celów chronionego użytkowania lotniczego 4. Zestawy kontrolne zbudowane według indywidualnego projektu, przeznaczone dla specjalistów i wykorzystywane wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do odnośnych celów.			
Załącznik IA	ZAŁĄCZNIK IA tekst załącznika do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik Ia. Artykuł 2 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 28 grudnia 2023 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 28 grudnia 2024 r. do kategorii lub klas urządzeń radiowych, o których mowa w części I pkt 1.1–1.12 załącznika Ia, i od dnia 28 kwietnia 2026 r. do kategorii lub klas urządzeń radiowych, o których mowa w części I pkt 1.13 załącznika Ia. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst najważniejszych przepisów prawa krajowego w	T	Art. 278 ust. 8 Pke	Art. 278. (...) 8. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi w drodze rozporządzenia: 1) kategorie lub klasy urządzeń radiowych konstruowanych w sposób umożliwiający ich ładowanie za pośrednictwem gniazda USB typu C, 2) specyfikacje techniczne dotyczące ładowania mające zastosowanie do tych kategorii lub klas urządzeń, 3) informacje odnoszące się do specyfikacji technicznych dotyczących ładowania i kompatybilnych urządzeń ładujących, 4) wzory piktogramów informujących o tym, czy do urządzenia radiowego jest czy nie jest dołączone urządzenie ładujące, 5) wzór etykiety, o której mowa w ust. 5 – mając na uwadze wymagania zwarte w załączniku Ia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, a także ich zmiany w zakresie określonym w aktach delegowanych Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 3a

	dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.			ust. 2 i art. 10 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE oraz uwzględniając konieczność harmonizacji interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla określonych kategorii lub klas urządzeń radiowych ładowanych za pomocą ładowania przewodowego.
Załącznik IV	ZAŁĄCZNIK IV MODUŁ OCENY ZGODNOŚCI H ZGODNOŚĆ OPARTA NA PEŁNYM ZAPEWNIENIU JAKOŚCI			
Załącznik IV pkt 5	5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE zgodnie z art. 19 i 20 oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym urządzeniu radiowym spełniającym odpowiednie wymagania określone w art. 3.	T	Art. 280 Pke	Art. 280. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE. 2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej ma taką samą wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej		

Art. 2	<i>Artykuł 2</i> Zakres 1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do urządzeń, o których mowa w art. 3. 2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: (...) b) poniższego wyposażenia lotniczego, w przypadku gdy wyposażenie to wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 i jest przeznaczone jedynie do użytkowania w powietrzu: (i) statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane; (ii) bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach przydzielonych w regulacjach radiowych Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego do celów chronionego użytkowania lotniczego.	T	Art. 36 pkt 1 lit. b ustawy wprow adzając ej PKE	Art. 36. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. 2233) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 5: (...) b) pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. 2110) lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu: a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nim silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;”
Art. 3 ust. 1 pkt 2	Artykuł 3 Definicje 1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	T	Art. 2 pkt 3 Pke	3) aparatura – aparaturę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233 oraz z 2024 r. poz.);

	2) „aparatura” oznacza każde gotowe urządzenie lub ich kombinacje udostępnione na rynku jako pojedyncze jednostki funkcjonalne przeznaczone dla użytkownika końcowego i które mogą wytwarzać zaburzenia elektromagnetyczne, lub na których działanie takie zaburzenia mogą mieć wpływ;			[Główne wdrożenie dyrektywy 2014/30/UE nastąpiło w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, w Pke natomiast znajdują się regulacje dotyczące m.in. kontroli w zakresie zgodności z przepisami dyrektywy EMC stąd potrzeba w Pke posłużenia się definicjami z ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej]
Rozdział 5	ROZDZIAŁ 5 NADZÓR RYNKU UNIJNEGO I KONTROLA APARATURY WPROWADZANEJ NA RYNEK UNII ORAZ PROCEDURA OCHRONNA NA POZIOMIE UNII	T	Dział VIII, rozdział 2 Pke	Przepisy Działu VIII, rozdziału 2: „Działania kontrolne Prezesa UKE”, w szczególności: Art. 421. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. 2. W ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może w szczególności monitorować częstotliwości, lokalizować źródła zakłóceń lub nielegalnych emisji, prowadzić kontrole i postępowania pokontrolne. Art. 422. (...) 3. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79, z późn. zm.) i urządzeń radiowych w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE.

			Art. 424. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo: 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii; 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń podmiotu podlegającego kontroli, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”; 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury; 4) zabezpieczenia przed dalszym użytkowaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę; 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 434, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń; 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 7) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 421 ust. 1, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 8) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 421 ust. 2, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;

				9) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług komunikacji elektronicznej; 10) legitymowania osoby w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE		
Art. 10	Niezamówione wiadomości 1. Zastosowanie przez dostawcę następujących technik porozumiewania się na odległość wymaga wcześniejszej zgody konsumenta: a) automatycznych urządzeń wywołujących bez ludzkiej ingerencji (automatyczne urządzenia wywołujące); b) faksów. 2. Państwa Członkowskie zapewnią, aby środki porozumiewania się na odległość inne niż określone w ust. 1, jeśli pozwalają na indywidualne porozumiewanie się: a) nie były dozwolone, chyba że otrzymano zgodę danych konsumentów; lub b) mogły być stosowane wyłącznie, gdy konsument nie wyraził wyraźnego sprzeciwu. 3. Środki określone w ust. 1 i 2 nie będą powodować kosztów dla konsumentów.	T	Art. 398 Pke	Art. 398. 1. Zakazane jest używanie: 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – do celów przesyłania informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania informacji handlowej na podany przez abonenta lub użytkownika końcowego adres elektroniczny. 3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, do przesyłania informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego lub abonenta. 4. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233).

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Rozporządzenia UE dotyczące wymagań w zakresie ekoprojektów		
	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45, z późn. zm.)	T	Art. 422 ust. 1 pkt 1 Pke	Art. 422. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: 1) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45, z późn. zm.);
	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8, z późn. zm.)	T	Art. 422 ust. 1 pkt 2 Pke	Art. 422. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 2) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8, z późn. zm.);
	Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009	T	Art. 422 ust. 1 pkt 3 Pke	Art. 422. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 3) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy

	(Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95, z późn. zm.)			zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95, z późn. zm.);
	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3, z późn. zm.)	T	Art. 422 ust. pkt Pke 1 4	Art. 422. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 4) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3, z późn. zm.);
	Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 241, z późn. zm.)	T	Art. 422 ust. pkt Pke 1 5	Art. 422. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 5) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 241, z późn. zm.);
	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla	T	Art. 422 ust. pkt Pke 1 6	Art. 422. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...)

	telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42, z późn. zm.)			6) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42, z późn. zm.);
	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13, z późn. zm.)	T	Art. 422 ust. 1 pkt 7 Pke	Art. 422. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 7) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13, z późn. zm.).
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Rozporządzenia UE w zakresie etykietowania energetycznego		
	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.)	T	Art. 422 ust. 2 pkt 1 Pke	Art. 422. (...) 2. Prezes UKE jako organ: 1) kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378) jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.);
	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia	T	Art. 422 ust. 2	Art. 422. (...) 2. Prezes UKE jako organ: (...)

	2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.)		pkt 2 Pke	2) przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 1, jest uprawniony do kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.).
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2000 r. ustanawiająca wstępną klasyfikację urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi znaków identyfikacyjnych (2000/299/WE)		
	Artykuł 1 1. Urządzenia radiowe i końcowe urządzenia telekomunikacyjne, które mogą być wprowadzane do obrotu i do użytku bez ograniczeń, będą stanowiły jedną klasę. Klasa ta zwana będzie "Klasą 1". Ta klasa urządzeń nie posiada przypisanego jej znaku identyfikacyjnego klasy urządzeń. 2. Urządzenia radiowe, wobec którego Państwa Członkowskie stosują ograniczenia w oddawaniu do użytku, przewidziane w art. 7 ust. 2 dyrektywy 1999/5/WE, lub wobec którego Państwa Członkowskie stosują ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu, przewidziane w art. 9 ust. 5 dyrektywy 1999/5/WE, będą stanowiły jedną klasę. Klasa ta zwana będzie "Klasą 2". Urządzeniu	T	Art. 274 ust. 1-4 Pke	Art. 274. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku lub wobec którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2. 2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia. 3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1. 4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.

	w ramach tej klasy przypisuje się następujący znak identyfikacyjny klasy urządzeń:			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE		
Art. 45 ust. 1 lit. d	d) usługę publiczną o regulowanym dostępie (PRS), zarezerwowaną dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, przeznaczoną do newralgicznych aplikacji, które wymagają wysokiego poziomu ciągłości świadczenia usług, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności, wykorzystującą silne zaszyfrowane sygnały; usługa ta jest bezpłatna dla państw członkowskich, Rady, Komisji, ESDZ i, w stosownych przypadkach, odpowiednio upoważnionych agencji Unii; kwestię pobierania opłat od pozostałych uczestników PRS, o których mowa w art. 2 decyzji nr 1104/2011/UE, ocenia się w indywidualnych przypadkach, a odpowiednie postanowienia określa się w umowach zawartych na podstawie art. 3 ust. 5 tej decyzji; dostęp do PRS jest regulowany zgodnie z decyzją nr 1104/2011/UE;	T	Art. 2 pkt 55 Pke	55) satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie – satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie w rozumieniu art. 45 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (UE) (Dz. Urz. UE L 170 z 12.05.2021, str. 69);
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo		
Art. 2 lit. b	Artykuł 2 b) „użytkownicy PRS” oznaczają osoby fizyczne lub prawne odpowiednio	T	Art. 2 pkt 88 Pke	88) użytkownik satelitarnej usługi o regulowanym dostępie – podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do posiadania lub używania sprzętu na potrzeby satelitarnej usługi

	upoważnione przez uczestnika PRS do posiadania lub używania odbiornika PRS.			publicznej o regulowanym dostępie, służącego do odbioru sygnału satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie; W zakresie pojęć sprzęt na potrzeby PRS wdrażany akt to decyzja delegowana Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniająca decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED). W dalszej części tabeli.
Art. 3 ust. 3	Artykuł 3 3. Każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, suwerennie podejmuje decyzję o kategoriach osób fizycznych zamieszkających na jego terytorium lub pełniących oficjalne obowiązki za granicą w imieniu tego państwa członkowskiego, a także osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które są upoważnione do bycia użytkownikami PRS, jak i o zastosowaniach PRS, zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika. Zastosowania te mogą obejmować zastosowania związane z bezpieczeństwem.	T	Art. 56 ust. 1 Pke	Art. 56. 1. PRS może być świadczona na rzecz użytkowników PRS i grup użytkowników PRS, w szczególności na rzecz jednostek administracji rządowej, na potrzeby bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej, oraz innych zainteresowanych podmiotów istotnych dla społeczeństwa.
Art. 5 ust. 1 lit. a)	Artykuł 5 1. Organ odpowiedzialny za PRS wyznaczany jest przez: a) każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, i każde państwo członkowskie, na którego terytorium ma swoją siedzibę jeden z podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1; w takim przypadku organ odpowiedzialny za PRS ma siedzibę na terytorium danego państwa	T	Art. 55 ust. 1, 3 i 4 Pke, jak również art. 19 ustawy wprowadzającej PKE	Art. 55. 1. Organem odpowiedzialnym za satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie, zwaną dalej „PRS”, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych. (...) 3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizuje zadania w zakresie PRS przy pomocy jednostki zarządzającej PRS, funkcjonującej w strukturze organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanej dalej „jednostką zarządzającą”. 4. Do zadań ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 3, należy w szczególności:

	członkowskiego, które niezwłocznie powiadamia Komisję o takim wyznaczeniu;			1) zarządzanie PRS; 2) udzielanie dostępu do informacji dotyczących PRS będących w posiadaniu jednostki zarządzającej; 3) wydawanie pozwoleń na dostęp do PRS i produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS; 4) sprawowanie nadzoru nad użytkownikami PRS; 5) wnioskowanie o wydanie akredytacji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa (Security Accreditation Board), działającej przy Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego, zwanej dalej „SAB”, podmiotom, którym mogą być zlecone zadania produkowania sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywania technologii PRS; 6) przeprowadzanie kontroli podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe. Ustawa wprowadzająca PKE Art. 19. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512 oraz z 2023 r. poz. 2029) w art. 29 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu: „11) satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo.”.
Art. 7	Artykuł 7 Produkcja i bezpieczeństwo odbiorników i modułów bezpieczeństwa 1. Z zastrzeżeniem wymogów określonych w art. 5 ust. 5, państwo członkowskie może powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa podmiotom mającym siedzibę na jego terytorium lub na terytorium innego państwa	T	Art. 57 i art. 60 Pke	Art. 57. 1. Dostęp do PRS, produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wymaga posiadania pozwolenia, zwanego dalej „pozwoleniem PRS”. 2. Pozwolenie PRS wydaje minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatrzonym podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym,

oraz Art. 3 ust. 3	członkowskiego. Rada, Komisja lub ESDZ mogą powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa na własny użytek podmiotom mającym siedzibę na terytorium państwa członkowskiego. 2. Rada Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa może w każdej chwili cofnąć zezwolenie na produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa, które przyznała podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli środki przewidziane w art. 5 ust. 5 lit. b) nie są przestrzegane. Artykuł 3 3. Każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, suwerennie podejmuje decyzję o kategoriach osób fizycznych zamieszkałych na jego terytorium lub pełniących oficjalne obowiązki za granicą w imieniu tego państwa członkowskiego, a także osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które są upoważnione do bycia użytkownikami PRS, jak i o zastosowaniach PRS, zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika. Zastosowania te mogą obejmować zastosowania związane z bezpieczeństwem.			podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią. 4. Pozwolenie PRS jest wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat. 5. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na dostęp do PRS, prowadzi rejestr sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imiennej listy osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu. 6. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, prowadzi imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa, zawierającą informacje o posiadanych przez daną osobę poświadczeniach bezpieczeństwa osobowego lub upoważnieniach do dostępu do informacji niejawnych. 7. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS wydaje się podmiotowi, jeżeli: 1) przekazał szczegółowe informacje dotyczące celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS; 2) wykazał, że zadania będą dotyczyły bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej lub innych działań istotnych dla społeczeństwa; 3) przekazał szczegółowe informacje na temat warunków, w jakich przechowywane będą sprzęt na potrzeby PRS i technologia PRS; 4) przekazał plan zarządzania PRS; 5) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z dostępem do PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS; 6) zobowiązał się do prowadzenia rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imiennego

				rejestr osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu; 7) złożył wniosek o przyznanie dostępu do PRS, o którym mowa w ust. 2. 8. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wydaje się w przypadku gdy podmiot: 1) posiada świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE) (Dz. Urz. UE L 274 z 15.10.2013, str. 1, z późn. zm.1)), w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą; 2) posiada aktualną akredytację SAB uzyskaną za pośrednictwem jednostki zarządzającej; 3) zatrudnia pracowników o stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa, w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą; 4) stanowi własność wyłączną albo poprzez udział większościowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie zarządu są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej posiadającymi poświadczenie bezpieczeństwa przyznane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, którym podmiot ten przekazał wyłączne uprawnienia podejmowania decyzji związanych z PRS – w przypadku modułów bezpieczeństwa PRS i innych produktów kryptograficznych PRS;

¹⁾ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 125 z 26.04.2014, str. 72, Dz. Urz. UE L 336 z 30.12.2019, str. 291 i Dz. Urz. UE L 233 z 01.07.2021, str. 1.

			5) określił miejsca wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku; 6) wskazał potencjalnych użytkowników, dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub będzie opracowywana technologia PRS; 7) przekazał imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa; 8) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS; 9) złożył wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, o którym mowa w ust. 2. 9. Wniosek o dostęp do PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz szczegółowe informacje dotyczące zakresu działalności, w tym określenie celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS oraz obszar wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku, a także informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 3, oraz zobowiązania, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6. 10. Wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz potwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 8 pkt 1, 3 i 4, przez załączenie potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dokumentów je potwierdzających oraz

			informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 2 i 5–7, oraz zobowiązanie, o którym mowa w ust. 8 pkt 8. 11. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS zawiera: 1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedzibę i adres; 2) okres obowiązywania pozwolenia; 3) zakres działalności, w jakiej może być użyta PRS; 4) obszar, na którym dany podmiot może korzystać z PRS; 5) określenie warunków przechowywania sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS; 6) informację o obowiązku prowadzenia przez podmiot na bieżąco: a) rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu, b) imiennej listy osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu. 12. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera: 1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedziby i adresu; 2) określenie przedmiotu pozwolenia PRS; 3) okres obowiązywania pozwolenia PRS; 4) określenie miejsca wykonywania działalności objętej pozwoleniem PRS; 5) określenie potencjalnych użytkowników dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub dla których będzie opracowywana technologia PRS; 6) klauzulę o konieczności utrzymania przez podmiot, któremu udzielono pozwolenia PRS, statusu właścicielskiego, o którym mowa w ust. 8 pkt 4, przez cały okres ważności pozwolenia PRS; 7) klauzulę o konieczności utrzymania ciągłości akredytacji SAB w całym okresie ważności pozwolenia PRS; 8) klauzulę o konieczności posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących

			ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE), w przypadku, gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą; 9) zobowiązanie podmiotu do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS; 10) klauzulę zobowiązującą podmiot do przekazywania jednostce zarządzającej aktualizacji imiennej listy osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany. 13. Pozwolenie PRS może także zawierać warunki i ograniczenia dotyczące parametrów technicznych lub właściwości sprzętu i technologii opracowanych na potrzeby PRS, ich przeznaczenia lub zastosowania końcowego oraz ich dystrybucji. 14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może odmówić wydania pozwolenia PRS na dostęp do PRS lub pozwolenia PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa, obronności oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, konieczności przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa PRS oraz ochrony informacji dotyczących tej usługi. 15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może uchylić, cofnąć, zmienić lub zawiesić pozwolenie PRS w przypadku niespełniania przez podmiot warunków wyszczególnionych w pozwoleniu PRS lub w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Rzeczpospolitą Polską, ochroną PRS, ochroną porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

				16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15, minister właściwy do spraw wewnętrznych informuje podmiot, któremu wydane zostało pozwolenie PRS, o wszczęciu postępowania w sprawie uchylecia, cofnięcia, zmiany lub zawieszenia pozwolenia PRS. 17. Od decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 2, 14 i 15, nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. 18. Podmiot posiadający pozwolenie PRS może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych z wnioskiem o zmianę pozwolenia PRS w przypadku zmiany warunków, o których mowa w ust. 11 pkt 3–5 oraz ust. 12 pkt 2 i 4. Art. 60. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) strukturę i sposób zarządzania PRS, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznego zarządzania użytkownikami i zastosowaniami PRS, 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o wydanie: a) pozwoleń PRS, b) zezwoleń na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS – mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa PRS.
Art. 9	Artykuł 9 Ograniczenia wywozowe Wywóz poza Unię sprzętu, technologii i oprogramowania związanych ze stosowaniem, opracowywaniem i produkcją na potrzeby PRS dozwolony jest jedynie zgodnie z art. 8 i pkt 3 załącznika oraz na podstawie umów, o których mowa w art. 3 ust. 5, lub na podstawie umów dotyczących szczegółowych zasad przyjmowania i działania stacji odniesienia.	T	Art. 58 Pke	Art. 58. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, udziela, w drodze decyzji, zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, na wniosek zainteresowanego podmiotu, z uwzględnieniem ust. 2 i 3. 2. Wywóz sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS poza Unię Europejską odbywa się na warunkach określonych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej

			utworzony w ramach programu Galileo (Dz. Urz. UE L 287 z 04.11.2011, str. 1) oraz jest ograniczony do krajów, które są upoważnione do korzystania z PRS na mocy umów zawartych z Unią Europejską, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. 3. Transfer sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS do państw członkowskich UE jest dozwolony, jeżeli podmiot dokonujący transferu wewnątrzunijnego oraz podmiot otrzymujący w wyniku tego transferu sprzęt na potrzeby PRS lub technologii PRS: 1) uzyskał akredytację SAB zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. a decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo; 2) jest jednostką zarządzającą; 3) jest użytkownikiem PRS, który uzyskał odpowiednie zezwolenie na udział w transferze wewnątrzunijnym. 4. Transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS między państwami członkowskimi Unii Europejskiej jest dozwolony zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz. Urz. UE L 206 z 11.06.2021, str. 1, z późn. zm.). 5. Przemieszczanie sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez jednostkę zarządzającą lub użytkownika PRS, w celu wykonywania w obrębie Unii Europejskiej urzędowych obowiązków, nie stanowi transferu wewnątrzunijnego. 6. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zezwolenie na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenie na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, w przypadku gdy podmiot:

				1) posiada pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS lub pozwolenie PRS na dostęp do PRS; 2) określił cel oraz wskazał miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS; 3) złożył wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS, o którym mowa w ust. 1. 7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz przedmiot wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego oraz parametry techniczne przedmiotowego sprzętu i technologii, jak również cel oraz miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS. 8. Minister właściwy do spraw gospodarki może zawiesić, zmienić, uchylić lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia braku zgodności między realizowaną przez podmiot operacją wywozu lub transferu a warunkami zezwolenia. 9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw gospodarki informuje podmiot, któremu wydane zostało zezwolenie o wszczęciu postępowania w sprawie zawieszenia, zmiany, uchylenia lub cofnięcia zezwolenia.
Art. 15	Artykuł 15 Sankcje Państwa członkowskie określają sankcje, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych na podstawie niniejszej decyzji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.	T	Art. 449 Pke, jak również art. 27 ustawy wprow	Art. 449. 1. Kto podejmuje działalność określoną w art. 57 ust. 1 bez pozwolenia PRS lub bez przestrzegania warunków zawartych w pozwoleniu PRS, podlega grzywnie w wysokości do 540 stawek dziennych. 2. Kto uchybia obowiązkowi przewidzianemu w art. 58, podlega grzywnie w wysokości do 135 stawek dziennych. Ustawa wprowadzająca PKE

			adając ej PKE	Art. 27. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659) w art. 16 w ust. 1 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu: „21) określone w art. 449 ustawy z dnia 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...).”.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Decyzja delegowana Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniająca decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED)		
Art. 2	LIMITED	T	Art. 2 pkt 88 Pke (w zakresie pojęć sprzęt na potrzeby PRS oraz technologie PRS)	Art. 2 (...) 88) użytkownik satelitarnej usługi o regulowanym dostępie – podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do posiadania lub używania sprzętu na potrzeby satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, służącego do odbioru sygnału satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie;
Art. 3 ust. 3	LIMITED	T	Art. 55 ust. 2, 5 i 6 Pke, jak również art. 23 pkt 1	Art. 55. (...) 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizując zadania w zakresie PRS współpracuje z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. 5. Do zadań Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w ramach współpracy, o której mowa w ust. 2, należy: 1) zarządzanie informacjami niejawnymi PRS; 2) zarządzanie kluczami kryptograficznymi PRS oraz ich dystrybucja;

			ustawy wprowadzającej PKE 3) dokonywanie sprawdzeń podmiotów na potrzeby przyznawania im akredytacji SAB; 4) odzyskiwanie lub niszczenie dokumentacji zawierającej informacje niejawne PRS oraz technologii PRS i sprzętu na potrzeby PRS będących w posiadaniu podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe, w przypadku cofnięcia im akredytacji SAB; 5) przeprowadzanie, w zakresie właściwości Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, kontroli podmiotów mających pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych. 6. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego może upoważnić jednostkę zarządzającą do realizacji zadań, o których mowa w ust. 5 pkt 1–4. Ustawa wprowadzająca PKE Art. 23. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1136, 1834 i 1860) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) realizowanie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, zadań związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu zarządzania kluczami kryptograficznymi satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, o której mowa w art. 2 pkt 55 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), w szczególności wykonywanie funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych;”;	
Art. 6 ust. 6	LIMITED	T	Art. 59 Pke	Art. 59. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, we współpracy z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przeprowadza kontrole użytkowników PRS, producentów sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS oraz podmiotów zaangażowanych w rozwój

				technologiczny PRS w celu nadzorowania przestrzegania obowiązków nałożonych na mocy ustawy oraz decyzji wydanych na jej podstawie. 2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, prowadzone są przez upoważnionych pracowników jednostki zarządzającej na podstawie upoważnienia imiennego do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, po okazaniu legitymacji służbowej wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie jej właściwości. 3. Osoba prowadząca kontrolę ma prawo do: 1) swobodnego wstępu na teren, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanej jednostki organizacyjnej; 2) wglądu do dokumentów, ksiąg oraz innych nośników informacji należących do kontrolowanej jednostki organizacyjnej, dotyczących PRS; 3) żądania sporządzenia oraz wydania kopii dokumentów i nośników informacji, o których mowa w pkt 2; 4) sprawdzania, czy działalność kontrolowanej jednostki organizacyjnej jest wykonywana zgodnie z przepisami dotyczącymi PRS oraz warunkami określonymi w pozwoleniu PRS.
Art. 7 ust. 1	LIMITED	T	Art. 56 ust. 2 Pke	Art. 56. (...) 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych organizuje użytkowników PRS w grupy, kierując się potrzebą efektywnego wykorzystania PRS na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich)		
Art. 5 i 6	<i>Artykuł 5</i> Dostępność podmiotów ADR i postępowań ADR 1. Państwa członkowskie ułatwiają konsumentom dostęp do postępowań ADR i	T	Art. 383- 385 Pke	Art. 383. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą usług komunikacji elektronicznej może być zakończony polubownie w drodze postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.

zapewniają możliwość poddania sporów objętych niniejszą dyrektywą i dotyczących przedsiębiorcy mającego siedzibę na ich terytoriach pod rozstrzygnięcie podmiotu ADR, który spełnia wymogi określone w niniejszej dyrektywie. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty ADR: a) prowadziły aktualną stronę internetową umożliwiającą stronom łatwy dostęp do informacji dotyczących postępowań ADR i pozwalającą konsumentom na wniesienie skargi i przekazanie wymaganych dokumentów towarzyszących w formie elektronicznej; b) udostępniały stronom, na ich wniosek, informacje określone w lit. a) na trwałym nośniku; c) w stosownych przypadkach, umożliwiały konsumentom wnoszenie skarg w formie nieelektronicznej; d) umożliwiały wymianę informacji między stronami za pomocą środków elektronicznych lub – w stosownych przypadkach – pocztą; e) umożliwiały rozpatrzenie zarówno sporów krajowych, jak i transgranicznych, w tym sporów objętych rozporządzeniem (UE) nr 524/2013; oraz		2. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi Prezes UKE, który w tym zakresie jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823). 3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich. Art. 384. 1. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi się na wniosek konsumenta albo z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta. 2. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zawiera co najmniej elementy określone w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym że wnioskodawca może wnieść o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu. 3. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich dołącza się uzasadnienie żądania strony oraz kopie posiadanych przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku. 4. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE. 5. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy: 1) wnioskodawca nie podjął, przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, próby kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego;

f) przy rozstrzyganiu sporów objętych niniejszą dyrektywą podejmowały środki niezbędne do tego, by przetwarzanie danych osobowych było zgodne z zasadami ochrony danych osobowych określonymi w przepisach krajowych w sprawie wdrożenia dyrektywy 95/46/WE w państwie członkowskim, w którym dany podmiot ADR ma siedzibę. 3. Państwa członkowskie mogą wypełnić obowiązek nałożony w ust. 1 poprzez zapewnienie istnienia dodatkowego podmiotu ADR właściwego do rozstrzygania sporów określonych w tym ustępie, do których rozstrzygnięcia żaden istniejący podmiot ADR nie jest właściwy. Państwa członkowskie mogą również wypełnić ten obowiązek, korzystając z podmiotów ADR mających siedzibę w innym państwie członkowskim lub regionalnych, transgranicznych lub ogólnoeuropejskich podmiotów rozstrzygania sporów, w przypadku gdy przedsiębiorcy z różnych państw członkowskich są objęci zakresem działania tego samego podmiotu ADR, bez uszczerbku dla ich odpowiedzialności w zakresie zagwarantowania pełnego zasięgu i dostępu do podmiotów ADR. 4. Państwa członkowskie mogą według swego uznania zezwolić podmiotom ADR na utrzymanie w mocy lub wprowadzenie przepisów proceduralnych, które umożliwią im		2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwości dla dostawcy usług komunikacji elektronicznej; 3) przed Prezesem UKE, innym właściwym podmiotem albo sądem toczy się sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami albo sprawa taka została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, inny właściwy podmiot albo sąd; 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 20 zł; 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu; 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE. 6. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich Prezes UKE zapoznaje dostawcę usług komunikacji elektronicznej z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu, wyznaczając stronom postępowania 14-dniowy termin na wyrażenie zgody na przedstawioną propozycję lub na zastosowanie się do niej. 7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, 2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, 3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich – mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów

odmowę rozpatrzenia danego sporu ze względu na to, że: a) konsument nie podjął próby skontaktowania się z danym przedsiębiorcą, aby omówić swoją skargę i rozwiązać problem bezpośrednio z przedsiębiorcą; b) spór jest błahy lub skarga służy spowodowaniu uciążliwości dla drugiej strony; c) spór jest lub był uprzednio rozpatrywany przez inny podmiot ADR lub przez sąd; d) wartość przedmiotu sporu jest wyższa lub niższa od pewnego ustalonego z góry progu finansowego; e) konsument nie poddał sporu pod rozpatrzenie podmiotu ADR w ustalonym z góry terminie, który nie może być krótszy niż jeden rok od daty złożenia przedsiębiorcy skargi; f) rozpatrzenie tego typu sporu spowodowałoby poważne zakłócenie skutecznego działania podmiotu ADR. W przypadku gdy zgodnie ze swoimi przepisami proceduralnymi podmiot ADR nie jest w stanie rozpatrzyć skargi, która została mu przedłożona, podmiot ten w terminie trzech tygodni od otrzymania skargi przedstawia obu		konsumenckich, sprawnego ich rozwiązywania oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia tego postępowania. Art. 385. 1. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika UKE do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na czas określony nie krótszy niż 3 lata. Upoważniony pracownik UKE jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich. 2. Prezes UKE upoważnia do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich pracownika UKE, który posiada: 1) wykształcenie wyższe; 2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej i ochrony praw konsumenta; 3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej. 3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku: 1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji osoby prowadzącej postępowanie; 2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe; 3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań; 4) złożenia rezygnacji.

	stronom uzasadnienie przyczyn niemożności rozpatrzenia danego sporu. Takie przepisy proceduralne nie mogą znacząco utrudniać konsumentom dostępu do postępowań ADR, w tym w przypadku sporów transgranicznych. 5. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy podmioty ADR mają możliwość ustalania z góry progów finansowych ograniczających dostęp do postępowań ADR, progi te nie były ustalane na poziomie, który w znaczący sposób ograniczyłby konsumentom dostęp do rozpatrywania skarg przez podmioty ADR. 6. W przypadkach, w których zgodnie z przepisami proceduralnymi, o których mowa w ust. 4, podmiot ADR nie jest w stanie rozpatrzyć skargi, która została mu przedłożona, od państwa członkowskiego nie wymaga się zagwarantowania konsumentowi możliwości złożenia skargi do innego podmiotu ADR. 7. W przypadkach, w których podmiot ADR zajmujący się sporami w konkretnym sektorze gospodarki jest właściwy do rozpatrywania sporów dotyczących prowadzącego działalność w tym sektorze przedsiębiorcy, który nie jest członkiem organizacji lub zrzeszenia prowadzącego lub finansującego podmiot ADR, uznaje się, że państwo członkowskie wypełniło swój obowiązek wynikający z ust. 1 również w odniesieniu do sporów odnoszących się do tego przedsiębiorcy.			

	<i>Artykuł 6</i> Wiedza fachowa, niezależność i bezstronność 1. Państwa członkowskie zapewniają, by osoby fizyczne odpowiedzialne za ADR posiadały niezbędną wiedzę fachową i były niezależne oraz bezstronne. Zapewnia się to poprzez dopilnowanie, by takie osoby: a) miały konieczną wiedzę i umiejętności w dziedzinie alternatywnego lub sądowego rozstrzygania sporów konsumenckich, jak również ogólną znajomość prawa; b) były powoływane na wystarczający czas gwarantujący niezależność ich działania i nie mogli zostać zwolnione z ich obowiązków bez wyraźnej przyczyny; c) nie otrzymywały żadnych wytycznych od którejkolwiek ze stron lub od ich przedstawicieli; d) otrzymywały wynagrodzenie niepowiązane z wynikiem danego postępowania; e) bez zbędnej zwłoki ujawniły podmiotowi ADR wszelkie okoliczności, które mogą wpłynąć lub być postrzegane jako wpływające na ich niezależność lub bezstronność lub powodować konflikt interesów z jedną ze stron sporu, o którego rozstrzygnięcie są proszone. Obowiązek ujawniania takich okoliczności obowiązuje przez cały czas trwania procedury			

	ADR. Nie ma on zastosowania w przypadku, gdy podmiotem ADR jest pojedyncza osoba fizyczna. 2. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty ADR miały procedury zapewniające, by w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 lit. e): a) dana osoba fizyczna została zastąpiona inną osobą fizyczną, której zostanie powierzone prowadzenie postępowania ADR; lub – w przypadku braku takiej możliwości – b) dana osoba fizyczna powstrzymała się od prowadzenia danego postępowania ADR, a podmiot ADR – tam, gdzie jest to możliwe – zaproponował stronom przekazanie sporu innemu podmiotowi ADR właściwemu do rozpatrzenia tego sporu; lub – w przypadku braku takiej możliwości – c) okoliczności zostały ujawnione stronom, a dana osoba fizyczna została dopuszczona do dalszego prowadzenia danego postępowania ADR tylko wtedy, gdy strony nie wyraziły sprzeciwu po otrzymaniu informacji o zachodzących okolicznościach i o swoim prawie do sprzeciwu. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla art. 9 ust. 2 lit. a). W przypadku gdy podmiotem ADR jest pojedyncza osoba fizyczna, stosuje się			

	wyłącznie lit. b) i c) akapitu pierwszego niniejszego ustępu. 3. Jeżeli państwa członkowskie zezwolą na uznanie postępowań, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), za postępowania ADR w rozumieniu niniejszej dyrektywy, zapewniają one, by oprócz ogólnych wymogów zawartych w ust. 1 i 5 postępowania te spełniały następujące wymogi szczególne: a) osoby fizyczne odpowiedzialne za rozstrzyganie sporów są mianowane przez ciało kolegialne złożone z równej liczby przedstawicieli organizacji konsumentów i przedstawicieli przedsiębiorcy lub są członkami tego ciała kolegialnego; mianowanie następuje po przeprowadzeniu przejrzystego postępowania; b) okres kadencji osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów wynosi co najmniej trzy lata, by zagwarantować niezawisłość ich działań; c) osoby fizyczne odpowiedzialne za rozstrzyganie sporów zobowiązują się nie pracować na rzecz przedsiębiorcy, organizacji zawodowej lub stowarzyszenia branżowego, do których należy dany przedsiębiorca, przez okres trzech lat od zakończenia ich funkcji w podmiocie zajmującym się rozstrzyganiem sporów;			

	d) podmiot zajmujący się rozstrzyganiem sporów nie ma żadnego powiązania hierarchicznego ani funkcjonalnego z przedsiębiorcą, jest wyraźnie oddzielony od podmiotów operacyjnych należących do przedsiębiorcy i dysponuje wystarczającym budżetem, by realizować swe zadania, oddzielnym w stosunku do budżetu ogólnego przedsiębiorcy. 4. W przypadku gdy osoby fizyczne odpowiedzialne za ADR są zatrudnione wyłącznie przez stowarzyszenie branżowe lub organizację zawodową, do których należy dany przedsiębiorca, lub też otrzymują wynagrodzenie wyłącznie od nich, państwa członkowskie zapewniają, by oprócz ogólnych wymogów zawartych w ust. 1 i 5 dysponowały one oddzielnym i celowym budżetem wystarczającym do wypełniania przez nie swych zadań. Niniejszy ustęp nie dotyczy przypadków, gdy dane osoby fizyczne wchodzi w skład organu kolegiального składającego się z równej liczby przedstawicieli danego stowarzyszenia branżowego lub organizacji zawodowej, przez które są zatrudnieniu lub od których otrzymują wynagrodzenie, oraz organizacji konsumentów. 5. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty ADR, w których osoby fizyczne odpowiedzialne za rozstrzyganie sporów stanowią część organu kolegiального, zapewniały w tym organie równą liczbę			

	przedstawicieli interesów konsumentów i przedstawicieli interesów przedsiębiorców. 6. Do celów ust. 1 lit. a) państwa członkowskie zachęcają podmioty ADR do prowadzenia szkoleń dla osób fizycznych odpowiadających za ADR. Jeżeli prowadzone są takie szkolenia, właściwe organy, na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. g), monitorują programy szkoleniowe tworzone przez podmioty ADR.			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii		
Art. 16 ust. 1	Artykuł 16 Nadzór i egzekwowanie 1. Krajowe organy regulacyjne monitorują i nadzorują przestrzeganie niniejszego rozporządzenia na terytorium podlegającym ich właściwości	T	Art. 419 ust. 1 pkt 6 Pke	Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: (...) 6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 115 z 13.04.2022, str. 1);
Art. 18	Artykuł 18 Sankcje Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie działania niezbędne dla zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie	T	Art. 444 ust. 1 pkt 90 Pke	Art. 444. 1. Kto: (...) 90) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3-6 i 8–15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, (...) - podlega karze pieniężnej.

	powiadają Komisję o tych przepisach do dnia 30 czerwca 2013 r. oraz powiadają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012		
Art. 4 ust. 1	<i>Artykuł 4</i> Środki w zakresie przejrzystości w celu zapewnienia dostępu do otwartego internetu 1. Dostawcy usług dostępu do internetu zapewniają, aby każda umowa, która obejmuje usługę dostępu do internetu, zawierała co najmniej następujące elementy: a) informację o tym, w jaki sposób środki zarządzania ruchem stosowane przez tego dostawcę mogłyby wpłynąć na jakość usług dostępu do internetu, prywatność użytkowników końcowych i ochronę jego danych osobowych; b) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób limity ilości danych, prędkość oraz inne parametry jakości usług mogą w praktyce wpłynąć na usługi dostępu do internetu, a w szczególności na korzystanie z treści, aplikacji i usług;	T	Art. 285 ust. 5 Pke	Art. 285. (...) 5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.

	c) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób którekolwiek usługi, o których mowa w art. 3 ust. 5, z których korzysta użytkownik końcowy, mogłyby w praktyce wpłynąć na usługi dostępu do internetu świadczone na rzecz tego użytkownika końcowego; d) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie dotyczące minimalnych, zwykle dostępnych, maksymalnych i deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do internetu w przypadku sieci stacjonarnych lub dotyczące szacunkowych maksymalnych i deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do internetu w przypadku sieci ruchomych oraz tego, w jaki sposób znaczne odstępstwa od odpowiednich deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych mogłyby wpływać na korzystanie przez użytkowników końcowych z praw określonych w art. 3 ust. 1; e) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, jakie środki ochrony prawnej przysługują konsumentowi zgodnie z prawem krajowym w przypadku jakichkolwiek stałych lub regularnie powtarzających się rozbieżności pomiędzy faktycznym wykonaniem usługi dostępu do internetu pod względem prędkości lub innych			

	parametrów jakości usługi a wykonaniem opisanym zgodnie z lit. a)–d). Dostawcy usługi dostępu do internetu publikują informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.			
Art. 5	Artykuł 5 Nadzór i egzekwowanie wykonywania przepisów 1. Krajowe organy regulacyjne ściśle monitorują i zapewniają zgodność z art. 3 i 4 oraz wspierają dalszą dostępność niedyskryminacyjnego dostępu do internetu z zachowaniem poziomów jakości, które odzwierciedlają postęp techniczny. W związku z tym krajowe organy regulacyjne mogą wprowadzać wymogi dotyczące charakterystyk technicznych, wymogi minimalne dotyczące jakości usług oraz inne odpowiednie i niezbędne środki w odniesieniu do jednego lub większej liczby dostawców łączności elektronicznej dla ludności, w tym dostawców usług dostępu do internetu. Krajowe organy regulacyjne publikują coroczne sprawozdania dotyczące monitorowania i dokonanych ustaleń oraz przedkładają je Komisji i BEREC.	T	Art. 419 ust. 1 pkt 7 Pke	Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: (...) 7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012;

	2. Na wniosek krajowego organu regulacyjnego dostawcy łączności elektronicznej dla ludności, w tym dostawcy usług dostępu do internetu, udostępniają temu krajowemu organowi regulacyjnemu informacje związane z obowiązkami określonymi w art. 3 i 4, w szczególności informacje dotyczące sposobu zarządzania przepustowością sieci i ruchem, a także uzasadnienie wszelkich stosowanych środków zarządzania ruchem. Dostawcy ci udzielają żądanej informacji w wyznaczonym terminie i na poziomie szczegółowości wymaganym przez krajowy organ regulacyjny. 3. Do dnia 30 sierpnia 2016 r. BEREC – aby przyczynić się do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia – po konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i w ścisłej współpracy z Komisją, wyda wytyczne dotyczące realizacji obowiązków krajowych organów regulacyjnych wynikających z niniejszego artykułu. 4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla zadań powierzonych przez państwa członkowskie krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom zgodnie z prawem Unii.			
Art. 6	<i>Artykuł 6</i> Sankcje	T	Art. 444 ust. 1 pkt 91 Pke	Art. 444. 1. Kto: (...) 91) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

	Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia art. 3, 4 i 5 oraz podejmują wszelkie działania niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach w terminie do dnia 30 kwietnia 2016 r. oraz niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach, które mają na nie wpływ.			2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012, (...) - podlega karze pieniężnej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej		
Art. 2 ust. 1 i 2	Artykuł 2. Powiadomienie właściwego organu krajowego. 1. Dostawca powiadamia właściwy organ krajowy o wszystkich przypadkach naruszenia danych osobowych. 2. Dostawca powiadamia właściwy organ krajowy o przypadku naruszenia danych osobowych nie później niż 24 godziny po wykryciu naruszenia danych osobowych, jeśli jest to wykonalne. W powiadomieniu skierowanym do właściwego organu krajowego dostawca zawiera informacje określone w załączniku I.	T	Art. 402 ust. 1 Pke	Art. 402. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej “Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.

Art. 2 ust. 3	3. Jeśli nie wszystkie informacje określone w załączniku I są dostępne i konieczne jest dalsze badanie przypadku naruszenia danych osobowych, zezwala się dostawcy na wstępne powiadomienie właściwego organu krajowego nie później niż 24 godziny po wykryciu naruszenia danych osobowych. Takie wstępne powiadomienie właściwego organu krajowego zawiera informacje określone w załączniku I sekcja 1. Dostawca przedkłada właściwemu organowi krajowemu drugie powiadomienie najszybciej, jak to możliwe i najpóźniej w ciągu trzech dni po wstępnym powiadomieniu. Takie drugie powiadomienie zawiera informacje określone w załączniku I sekcja 2 oraz w stosownych przypadkach uaktualnienie wcześniej przekazanych informacji. Jeżeli dostawca, mimo zbadania przypadku, nie jest w stanie przedstawić wszystkich informacji w terminie trzech dni od wstępnego powiadomienia, przedstawia we wspomnianym terminie te informacje, którymi dysponuje, oraz przedkłada właściwemu organowi krajowemu uzasadnienie opóźnienia w przekazaniu pozostałych informacji. Dostawca jak najszybciej przekazuje pozostałe informacje właściwemu organowi krajowemu oraz w stosownych przypadkach jak najszybciej aktualizuje wcześniej przekazane informacje.	T	Art. 402 ust. 1 Pke	Art. 402. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej “Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.

Art. 2 ust. 4	4. Właściwy organ krajowy zapewnia wszystkim dostawcom posiadającym siedzibę w państwie członkowskim, którego to dotyczy, bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania. W stosownych przypadkach Komisja organizuje spotkania z właściwymi organami krajowymi w celu ułatwienia stosowania niniejszego przepisu.	T	Art. 402 ust. 3 Pke	Art. 402. (...) 3. Prezes UODO zapewnia bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania.
Art. 2 ust. 5	5. Jeżeli naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub osoby fizyczne z państw członkowskich innych niż państwo właściwego organu krajowego, który powiadomiono o naruszeniu danych osobowych, organ ten informuje inne zainteresowane organy krajowe. Aby ułatwić stosowanie niniejszego przepisu, Komisja tworzy i utrzymuje wykaz właściwych organów krajowych i odpowiednich punktów kontaktowych.	T	Art. 402 ust. 10 Pke	Art. 402. (...) 10. W przypadku gdy naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi z innych państw członkowskich, Prezes UODO informuje inne zainteresowane organy z państw członkowskich o tym naruszeniu.
Art. 3	Artykuł 3. Powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej. 1. Jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie danych osobowych wywoła niekorzystne skutki dla danych osobowych lub prywatności abonenta lub osoby fizycznej, dostawca, oprócz powiadomienia, o którym	T	Art. 402 ust. 4-6 Pke	Art. 402. (...) 4. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie zawiadamia o takim naruszeniu również tego abonenta lub użytkownika końcowego na zasadach określonych w rozporządzeniu 611/2013, z zastrzeżeniem ust. 7. 5. Zgodę, o której mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia 611/2013, Prezes UODO wydaje w drodze decyzji.

	mowa w art. 2, powiadamia również o naruszeniu tego abonenta lub tę osobę fizyczną. 2. Prawdopodobieństwo, że naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystne skutki dla danych osobowych lub prywatności abonenta lub osoby fizycznej, ocenia się, biorąc od uwagę w szczególności następujące okoliczności: a) charakter i treść odnośnych danych osobowych, zwłaszcza jeśli dane te związane są z informacjami finansowymi, szczególnymi kategoriami danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE, danymi dotyczącymi poczty elektronicznej, danymi dotyczącymi lokalizacji, internetowymi plikami rejestru, rejestrami przeszukiwanych stron internetowych i wykazami wykonanych usług telekomunikacyjnych; b) prawdopodobne konsekwencje naruszenia danych osobowych dla danego abonenta lub osoby fizycznej, szczególnie jeżeli naruszenie mogłoby skutkować kradzieżą lub sfałszowaniem tożsamości, uszkodzeniem ciała, cierpieniem psychicznym, upokorzeniem lub naruszeniem dobrego imienia; oraz c) okoliczności, w jakich doszło do naruszenia danych osobowych, w szczególności to, gdzie skradziono dane oraz kiedy dostawca dowiedział się, że dane są w posiadaniu nieupoważnionej strony trzeciej.			6. Przez naruszenie danych osobowych, które może wyrządzić niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.

	3. Powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej następuje bez zbędnej zwłoki po wykryciu naruszenia danych osobowych, jak określono w art. 2 ust. 2 akapit trzeci. Powyższe nie jest zależne od powiadomienia o naruszeniu danych osobowych skierowanego do właściwego organu krajowego, o którym mowa w art. 2. 4. W powiadomieniu skierowanym do abonenta lub osoby fizycznej dostawca zawiera informacje określone w załączniku II. Powiadomienie skierowane do abonenta lub osoby fizycznej sformułowane jest w sposób jasny i łatwo zrozumiały. Dostawca nie wykorzystuje powiadomienia jako okazji do promowania lub reklamowania nowych lub dodatkowych usług. 5. W wyjątkowych okolicznościach, gdy powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej może zaszkodzić należytemu zbadaniu przypadku naruszenia danych osobowych, dostawcy zezwala się, po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego organu krajowego, na powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej w późniejszym terminie, który właściwy organ krajowy uzna za możliwy do celów powiadomienia o naruszeniu danych osobowych zgodnie z niniejszym artykułem. 6. Dostawca powiadamia abonenta lub osobę fizyczną o naruszeniu danych osobowych, używając środków komunikacji zapewniających szybkie dotarcie informacji i odpowiednio zabezpieczonych zgodnie z			

	najnowszym stanem wiedzy w tej dziedzinie. Informacja o naruszeniu dotyczy naruszenia i nie jest powiązana z informacjami na inny temat. 7. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3, oraz mimo odpowiednich starań, dostawca związany z końcowym użytkownikiem bezpośrednim stosunkiem umownym nie jest w stanie zidentyfikować wszystkich osób fizycznych, wobec których naruszenie danych osobowych prawdopodobnie ma niekorzystne skutki, dostawca może w tymże terminie powiadomić te osoby poprzez ogłoszenia w głównych mediach krajowych lub regionalnych w danych państwach członkowskich. Ogłoszenia te zawierają informacje określone w załączniku II, w razie potrzeby w formie skróconej. W takim przypadku dostawca nadal podejmuje odpowiednie starania, by zidentyfikować te osoby i jak najszybciej przekazać im informacje określone w załączniku II.			
Art. 4 ust. 1 i 2	Artykuł 4. Technologiczne środki ochrony. 1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 powiadomienie danego abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał w sposób wymagany przez właściwy organ krajowy, że wprowadził w życie odpowiednie technologiczne środki ochrony oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których	T	Art. 402 ust. 7 i 8 Pke	Art. 402. (...) 7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, nie jest wymagane, jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazał wdrożenie technologicznych środków ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia 611/2013, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosowanie tych środków do danych, których ochrona została naruszona. 8. Dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, przekazując niezwłocznie Prezesowi UODO odpowiednią dokumentację.

	dotyczyło naruszenie bezpieczeństwa. Tego rodzaju technologiczne środki ochrony sprawiają, że dane stają się nieczytelne dla każdego, kto nie jest uprawniony do dostępu do nich. 2. Dane uznaje się za nieczytelne, jeżeli: a) zostały bezpiecznie zaszyfrowane z użyciem ustandaryzowanego algorytmu, klucz używany do odszyfrowywania tych danych nie został złamany w wyniku naruszenia bezpieczeństwa, oraz został wygenerowany w sposób, który uniemożliwia osobie nieupoważnionej poznanie go za pomocą dostępnych technologicznie środków; lub b) zostały zastąpione wartością klucza haszującego, obliczoną za pomocą standaryzowanej kryptograficznej funkcji haszującej z kluczem tajnym, klucz użyty do haszowania tych danych nie został złamany w wyniku naruszenia bezpieczeństwa, oraz został wygenerowany w sposób, który uniemożliwia osobie nieupoważnionej poznanie go za pomocą dostępnych technologicznie środków.			

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej* oraz *projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej*

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
ustawa - Prawo komunikacji elektronicznej			
1.	Art. 2 pkt 1	1) abonent – użytkownika, który jest stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej;	Konieczność zdefiniowania abonenta wynika z faktu, że ustawa - Prawo komunikacji elektronicznej, dalej jako Pke, reguluje szereg uprawnień i obowiązków abonentów. Pojęcie to występuje w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34 i 731), dalej jako Pt.
2.	Art. 2 pkt 2	2) aparat publiczny – publicznie dostępny telefon, w którym połączenie opłacane jest automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej lub karty płatniczej;	Pojęcie aparatu publicznego występuje w przepisach dotyczących regulowania w regulaminie zasad świadczenia usług za pomocą aparatów publicznych, stąd konieczność ich definiowania. Pojęcie występuje w Pt.
3.	Art. 2 pkt 6	6) dostawca usług komunikacji elektronicznej – dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub podmiot świadczący publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów;	Pojęcie dostawcy usług komunikacji elektronicznej wprowadzono w związku z koniecznością właściwego wskazania adresatów poszczególnych obowiązków względem abonentów usług komunikacji elektronicznej.
4.	Art. 2 pkt 8	8) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;	Definicja wprowadzona w celu doprecyzowania definicji kolokacji, która stanowi obowiązek dostępowy zgodnie z Pke.
5.	Art. 2 pkt 11	11) infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i);	Odesłanie do znaczenia definicji zawartego w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604), dalej jako Megaustawa.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

6.	Art. 2 pkt 12	12) infrastruktura telekomunikacyjna – fizyczne elementy sieci telekomunikacyjnej wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji, w szczególności urządzenia telekomunikacyjne, linie kablowe, a także powiązane zasoby, z wyjątkiem powiązanych usług, budynków i wejść do budynków;	Definicja na potrzeby wielu przepisów Pke oraz Megaustawy.
7.	Art. 2 pkt 14	14) interfejs – układ elektryczny, elektroniczny lub optyczny, z oprogramowaniem albo bez oprogramowania, lub oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę i wymianę sygnałów o określonej postaci pomiędzy urządzeniami połączonymi za jego pośrednictwem zgodnie z odpowiednią specyfikacją techniczną;	Definicja wprowadzona w związku z definicją interfejsu programistycznego aplikacji.
8.	Art. 2 pkt 22	22) lokalna pętla abonencka – część lokalnej pętli abonenckiej łącząca zakończenie sieci z pośrednim punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorom lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;	Definicja wprowadzona w związku z definicjami kolokacji, dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i lokalnej pętli abonenckiej.
9.	Art. 2 pkt 24	24) multipleks – zespolony strumień danych cyfrowych, składający się z dwóch lub więcej strumieni utworzonych z danych wchodzących w skład treści programów radiofonicznych lub telewizyjnych oraz z danych dodatkowych, obejmujących w szczególności dane związane z systemem dostępu warunkowego lub usługami powiązanymi;	Pojęcie multipleksu zostało wprowadzone z uwagi na regulowanie w Pke obowiązków operatora multipleksu.
10.	Art. 2 pkt 25	25) nadawca – nadawcę w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i);	W związku z używaniem w ustawie pojęcia nadawcy należy odwołać się do definicji z ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96).

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy ***Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej***

11.	Art. 2 pkt 26	26) nadużycie w komunikacji elektronicznej - nadużycie w komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1703 oraz z 2024 r. poz.);	W związku z używaniem w ustawie pojęcia nadużycia w komunikacji elektronicznej należy odwołać się do definicji z ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1703).
12.	Art. 2 pkt 27	27) numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub trzycyfrowy numer usług specjalnych ustalony w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy oraz podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych;	Definicja wprowadzona w związku z regulowaniem uprawnień abonentów w zakresie dostępu do numerów alarmowych.
13.	Art. 2 pkt 30	30) odbiornik radiofonii cyfrowej – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz antenę lub złącze antenowe;	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania wymagań dla tych odbiorników.
14.	Art. 2 pkt 31	31) odbiornik sygnału telewizyjnego – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu;	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania wymagań dla tych odbiorników.
15.	Art. 2 pkt 32	32) operator multipleksu – podmiot, który: a) uzyskał rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programów telewizyjnych lub radiofonicznych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie oraz b) prowadzi działalność telekomunikacyjną i posiada własną infrastrukturę telekomunikacyjną lub zawarł	Konieczność wprowadzenia tej definicji wynika z regulowania w Pke obowiązków operatora multipleksu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału multipleksu z operatorem sieci nadawczej;	
16.	Art. 2 pkt 33	33) operator sieci nadawczej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługi transmisji sygnałów radiodifuzyjnych drogą rozsiewczą naziemną;	Konieczność wprowadzenia tej definicji wynika z regulowania w Pke obowiązków operatora sieci nadawczej.
17.	Art. 2 pkt 34	34) połączenie – fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie komunikatów elektronicznych;	W związku z używaniem pojęcia w ustawie konieczne jest jego zdefiniowanie na potrzeby tego aktu prawnego. Połączenie oznacza fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie przekazów telekomunikacyjnych. Połączenie służy do przesyłania treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych.
18.	Art. 2 pkt 41	41) przyłącze telekomunikacyjne: a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym, b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej – umożliwiające korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;	Konieczność tej definicji wynika z instytucji umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, uregulowanej w art. 299 Pke.
19.	Art. 2 pkt 51	51) ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.
20.	Art. 2 pkt 52	52) ruchoma sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

21.	Art. 2 pkt 54	54) samochodowy odbiornik radiofoniczny – odbiornik radiofonii cyfrowej wbudowany do pojazdów kategorii M, o których mowa w pkt 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn zm.);	W związku z regulowaniem w ustawie wymagań dla odbiorników samochodowych zasadnym jest ich zdefiniowanie.
22.	Art. 2 pkt 60	60) służba radiokomunikacyjna amatorska – służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych;	Zadania poszczególnych służb radiokomunikacyjnych wynikają zasadniczo z Regulaminu Radiokomunikacyjnego, jednak służba radiokomunikacyjna amatorska ma charakter szczególny, w związku z czym ustawa Pke, tak samo jak Pt, przewiduje w tym zakresie dodatkowe odrębne regulacje. Definicja tej służby wynika z Regulaminu Radiokomunikacyjnego, a jej bardzo istotnym elementem jest wskazanie, że działalność radioamatorska nie może służyć celom zarobkowym.
23.	Art. 2 pkt 61	61) stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.
24.	Art. 2 pkt 62	62) stacjonarna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.
25.	Art. 2 pkt 63	63) sygnał multipleksu – sygnał radiowy transmitowany z użyciem kanału lub bloku częstotliwościowego w służbie radiodifuzyjnej przenoszący treści zawarte w multipleksie;	Konieczność wprowadzenia tej definicji wynika z regulowania w Pke warunków dostępu do multipleksu.
26.	Art. 2 pkt 65	65) sytuacja szczególnego zagrożenia – sytuację: a) wymagającą współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej z organami administracji publicznej i innymi podmiotami wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa,	Konieczność zdefiniowania sytuacji szczególnego zagrożenia wynika z potrzeby wskazania w jakich sytuacjach wymagane jest podjęcie stosownych działań.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		niesienia pomocy, zarządzania kryzysowego, utrzymania porządku publicznego oraz obronności i bezpieczeństwa państwa: – w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122 oraz z 2024 r. poz.), – w czasie obowiązywania stanów nadzwyczajnych, – w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny, b) stanowiącą bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, rozumianego jako zdolność sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej do odpierania wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność tych sieci lub usług, przetwarzanych danych i treści objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej lub innych świadczonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej usług związanych z usługami komunikacji elektronicznej lub sieciami telekomunikacyjnymi tego przedsiębiorcy;	
27.	Art. 2 pkt 70	70) telekomunikacja – nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną;	Konieczność zdefiniowania pojęcia w związku z używaniem w ustawie.
28.	Art. 2 pkt 72	72) trwały nośnik – trwały nośnik w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759 oraz z 2024 r. poz.);	W związku z używaniem pojęcia w ustawie konieczne jest odwołanie do definicji z ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759).

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

29.	Art. 2 pkt 74	74) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji;	Konieczność zdefiniowania urządzenia telekomunikacyjnego wynika z regulowania w Pke zasad używania i udostępniania tych urządzeń.
30.	Art. 2 pkt 75	75) usługa fakultatywnego obciążania rachunku – usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług innych niż usługi ubezpieczeniowe lub pośredniczeniu w płatności za te towary lub usługi, której wartość jest uwzględniana na rachunku za wykonane usługi komunikacji elektronicznej lub pokrywana ze środków z doładowań;	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania zasad świadczenia tego typu usług.
31.	Art. 2 pkt 81	81) usługa z dodatkowym świadczeniem – publicznie dostępną usługę telekomunikacyjną wraz z innym świadczeniem, które może być realizowane przez podmiot inny niż dostawca usług telekomunikacyjnych;	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania zasad świadczenia tego typu usług.
32.	Art. 2 pkt 87	87) użytkownik rządowy wykonujący działalność w zakresie telekomunikacji lub używające urządzeń radiowych: a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb, b) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi	Definicja uwzględnia katalog podmiotów dotychczas wskazywanych w art. 4 Pt. Art. 4 Pt wskazywał, że przepisu dotyczącego wymogu posiadania pozwolenia radiowego, nie stosuje się do wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych w przypadku wymienionych w tym przepisie podmiotów publicznych, w zakresie określonej przepisem działalności. Zatem przepis określał pośrednio grupę użytkowników, którzy w określonych okolicznościach są traktowani odmiennie od pozostałych użytkowników widma radiowego. Katalog ten pozostaje aktualny i zawiera m.in. komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej,

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej, c) jednostki sił zbrojnych państw obcych oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych – na czas pobytu, d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – dla własnych potrzeb, e) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb, f) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej –w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, g) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb, h) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej – dla własnych potrzeb;	ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, jednostki organizacyjne ABW, CBA, AW.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

33.	Art. 2 pkt 90	90) zasoby orbitalne – pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.	Definicja wskazująca, że przez zasoby orbitalne należy rozumieć pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji, jest tożsama z definicją zawartą w ustawie Pt (art. 2 pkt 53). Orbita geostacjonarna to orbita okołoziemska, zapewniająca krążącemu po niej satelicie zachowanie stałej pozycji nad wybranym punktem równika Ziemi. Orbita geostacjonarna jest orbitą kołową i przebiega na wysokości 35 786 km nad równikiem (42 160 km od środka Ziemi). Orbita satelitarna to z kolei droga, po której porusza się sztuczny satelita. W powyższym zakresie obowiązują regulacje międzynarodowe.
34.	Art. 5 ust. 3	3. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego na własną rzecz lub przez jednostkę samorządu terytorialnego w imieniu innych jednostek na podstawie zawartego porozumienia, a także w formie wyodrębnionej, w szczególności w formie związku jednostek samorządu terytorialnego, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, zwanego dalej „rejestrem JST”.	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru. W przypadku jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji konieczne będzie złożenie wniosku o wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego, zwanego „rejestrem JST”. Jest to rejestr odrębny od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego powodu ma osobno wyodrębnione przepisy bez odesłań jak w dotychczasowym art. 13a Pt. Należy przy tym podkreślić, że działalność telekomunikacyjna jednostek samorządowych może być, w zależności od jej charakteru (zakresu działalności), wpisana do

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			rejestr JST albo do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, względnie do obydwu rejestrów.
35.	Art. 7	Art. 7. 1. Wpis do rejestru JST dokonywany jest na wniosek jednostki samorządu terytorialnego wykonującej działalność w zakresie telekomunikacji, zawierający następujące dane: 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP); 3) identyfikator jednostki podziału terytorialnego w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju „TERYT”; 4) oznaczenie formy prawnej prowadzenia przez wnioskodawcę działalności w zakresie telekomunikacji; 5) firmę lub nazwę podmiotu prowadzącego działalność w zakresie telekomunikacji, jeżeli ta działalność jest prowadzona w formie wyodrębnionej; 6) opis działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wniosek; 7) numer i datę podjęcia uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego o rozpoczęciu działalności w zakresie telekomunikacji; 8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE; 9) obszar, na którym będzie wykonywana działalność w zakresie telekomunikacji; 10) planowaną datę rozpoczęcia działalności w zakresie telekomunikacji. 2. Wniosek o wpis do rejestru JST zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania jednostki samorządu terytorialnego o następującej treści: „Świadomy	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że: 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą; 2) znane są mi warunki wykonywania działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot wnioskujący je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.	
36.	Art. 10	Art. 10. Rejestr JST obejmuje następujące dane: 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru JST”; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru JST oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 7 ust. 1; 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru JST - w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru JST.	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru.
37.	Art. 13	Art. 13. 1. Prezes UKE wykreśla z rejestru PT przedsiębiorcę telekomunikacyjnego: 1) na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; 2) w przypadku wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej; 3) po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z tych rejestrów; 4) po uzyskaniu informacji o wydaniu prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.), dalej jako EKŁE.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		telekomunikacyjnemu prowadzenia działalności gospodarczej objętej wpisem; 5) w przypadku niewypełnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1, za 2 kolejne lata; 6) po upływie terminu zakończenia działalności wskazanego we wniosku o wpis przez przedsiębiorcę z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2. 2. Wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru PT z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 5 i 6, następuje w drodze decyzji.	
38.	Art. 14	Art. 14. Prezes UKE wykreśla podmiot z rejestru JST: 1) na wniosek tego podmiotu; 2) w przypadku zniesienia podmiotu.	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru.
39.	Art. 15	Art. 15. 1. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST zaprzestał wykonywania działalności objętej wpisem, jest obowiązany złożyć do Prezesa UKE wniosek o wykreślenie z rejestru PT albo rejestru JST w terminie 14 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. 2. Wniosek o wykreślenie z rejestru zawiera numer z rejestru PT albo rejestru JST oraz datę zaprzestania wykonywania działalności objętej wpisem. 3. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje wykreślenia wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST. 4. Wykreślenie wpisu z rejestru PT albo rejestru JST podmiotu do niego wpisanego nie oznacza usunięcia danych z rejestru PT albo rejestru JST.	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		5. W przypadku gdy podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST nie podjął wykonywania działalności objętej wpisem i nie zamierza wykonywać jej w przyszłości, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.	
40.	Art. 16	Art. 16. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który został wykreślony z rejestru PT na skutek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, może uzyskać ponowny wpis do rejestru PT nie wcześniej niż po upływie okresu, na jaki została wydana decyzja. 2. Nie może uzyskać wpisu do rejestru PT wnioskodawca, który w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku wykonywał działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą wymagającą dokonania wpisu do rejestru PT bez uzyskania takiego wpisu. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 8 ust. 3 lub art. 13 ust. 1 pkt 5.	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.
41.	Art. 17	Art. 17. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, składa się w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. 2. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, uznaje się za złożony w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE wnioskodawcy. 3. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniono formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 1. 4. Prezes UKE określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307 i).	
42.	Art. 26 ust. 2-6	Art. 26. (...) 2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, środki pobrane z tytułu opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 21, w wysokości określonej w ust. 3 pkt 1, oraz środki, o których mowa w ust. 4 w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 138 ust. 2, stała się ostateczna. . 3. W przypadku pozwolenia radiowego, o którym mowa w art. 138 ust. 1, dotyczącego stacji bazowej, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi w: 1) 50% przychód Funduszu; 2) 50% dochód gminy, na której terenie położona jest stacja bazowa, której dotyczy pozwolenie. 4. W pozostałych przypadkach, nieobjętych ust. 3, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi przychód Funduszu. 5. Prezes UKE przekazuje na rachunek gminy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, środki pochodzące z opłat, o których mowa w art. 24 ust. 21, w terminie 30 dni od dnia w którym decyzja, o której mowa w art. 138 ust. 2, stała się ostateczna. 6. W przypadku gdy pozwolenie radiowe dotyczy stacji bazowych położonych na terenie więcej niż jednej gminy część opłaty, o której mowa w ust. 3 pkt 2 dzielona jest pomiędzy te gminy proporcjonalnie, w zależności od liczby stacji bazowych położonych na obszarze danej gminy.	Konieczność uregulowania kwestii związanych z Funduszem Szerokopasmowym.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

43.	Art. 29	Art. 29. Podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych wymagający poniesienia kosztów związanych z rejestracją w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym (ITU) sieci wykorzystującej częstotliwości lub zasoby orbitalne objęte wnioskiem ponosi koszty tej procedury w terminie 6 miesięcy od dnia wystawienia faktury przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU).	Przepis ma na celu uregulowanie sytuacji, kiedy przydzielenie rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych wiąże się z dodatkowymi kosztami administracyjnymi związanymi z rejestracją w ITU. W takiej sytuacji obowiązany do poniesienia tych kosztów będzie podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych – czyli podmiot, który uzyska prawo do dysponowania cennymi zasobami dla własnych potrzeb.
44.	Art. 39	Art. 39. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych lub dostarczania sieci telekomunikacyjnej, jest obowiązany uwzględnić możliwość wystąpienia sytuacji szczególnych zagrożeń. 2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 7, jest obowiązany posiadać aktualny i uzgodniony oraz wprowadzony do stosowania plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwany dalej „planem”, obejmujący w szczególności: 1) współpracę z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w tym z zagranicznymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 2) współpracę z podmiotami: a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności, b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego	Przepisy niezbędne do sporządzenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego planu działania w sytuacji szczególnego zagrożenia.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		– wskazanymi przez organy określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, zwane dalej „organami uzgadniającymi plan”; 3) środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków; 4) utrzymanie ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 5) odtwarzanie dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w pkt 2, będących abonentami tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług; 6) techniczne i organizacyjne przygotowanie do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3; 7) sposób udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 41 ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		8) ewidencję i gromadzenie rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich odtworzenia w sytuacji szczególnego zagrożenia oraz współpracę z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych. 3. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni tworzący grupę kapitałową, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, mogą sporządzić wspólny plan dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych wchodzących w skład grupy kapitałowej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 7. 4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza plan w terminie 12 miesięcy od dnia powstania obowiązku jego sporządzenia. 5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza projekt planu na podstawie danych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 2, udostępnionych przez organy uzgadniające plan, obejmujących w szczególności kwestie bezpieczeństwa środowiskowego, a także potrzeby w zakresie świadczenia, utrzymania i odtwarzania usług telekomunikacyjnych oraz dostępu telekomunikacyjnego. Organy uzgadniające plan mogą wskazać inne organy administracji rządowej właściwe do udostępnienia tych danych, w terminie 7 dni od otrzymania wystąpienia. Dane są udostępniane w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia przedsiębiorcy o udostępnienie danych.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan dokonuje uzgodnienia projektu planu z organami uzgadniającymi plan. Organy te uzgadniają projekt planu i przesyłają potwierdzenie jego uzgodnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu albo odmawiają uzgodnienia projektu planu, wskazując jednocześnie przyczynę braku uzgodnienia oraz wyznaczając termin jego uzupełnienia i ponownego przesłania do uzgodnienia nie krótszy niż 14 dni. Niezajęcie stanowiska przez organ uzgadniający plan w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu planu. 7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE projekt planu uzgodniony z innymi organami uzgadniającymi plan. Prezes UKE dokonuje czynności, o których mowa w ust. 6, oraz dokonuje sprawdzenia kompletności planu, a w przypadku stwierdzenia braku kompletności projektu planu określa zakres i termin jego uzupełnienia nie krótszy niż 14 dni. 8. Plan zachowuje ważność przez 3 lata od dnia jego wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę albo od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w ust. 9 pkt 1. W przypadku przedstawienia aktualizacji, o której mowa w ust. 9 pkt 1, planu do uzgodnienia właściwemu organowi uzgadniającemu przed upływem trzyletniego terminu, plan zachowuje ważność do momentu uzgodnienia aktualizacji planu. 9. Plan podlega aktualizacji: 1) okresowej, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 8; 2) niezwłocznie, w przypadku wystąpienia okoliczności wpływających na jego zawartość,	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 4; 3) niezwłocznie, na wniosek organu uzgadniającego plan lub wskazany przez ten organ inny organ administracji rządowej, w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 5. 10. W przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia lub po uzyskaniu informacji o jej wystąpieniu od podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planie. 11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółową zawartość planu oraz tryb jego sporządzania, 2) zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez organy uzgadniające plan lub przez organy administracji rządowej właściwe do ich udostępnienia, 3) tryb uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, 4) szczegółowe okoliczności aktualizacji planu oraz jej tryb, 5) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień, 6) sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan, 7) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		– mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, rodzaj podmiotu, którego dotyczy plan, a także potrzebę zapewnienia prawidłowych, kompletnych i aktualnych informacji.	
45.	Art. 40	Art. 40. 1. Prezes UKE w sytuacji szczególnego zagrożenia może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki dotyczące: 1) utrzymania ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) odtwarzania dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla: a) podmiotów wykonujących zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego, b) operatorów usług kluczowych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 913 i 1703), c) operatorów infrastruktury krytycznej, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym – w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług; 3) ograniczenia zakresu lub obszaru:	Regulacje nadają Prezesowi UKE uprawnienie do nałożenia w sytuacji szczególnego zagrożenia, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku utrzymania świadczenia usług lub dostarczania sieci, lub ich odtwarzania, jak również uprawnienie do wprowadzenia ograniczeń w tym zakresie.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		a) eksploatacji publicznych sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych, b) świadczenia niektórych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, c) używania urządzeń radiowych – kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, uwzględniając zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości lub ograniczenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. 2. Prezes UKE w przypadku ogłoszenia jednego ze stopni alarmowych CRP, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 92), może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, kierując się wytycznymi, o których mowa w ust. 1. 3. Prezes UKE w przypadku wystąpienia trwałych lub cyklicznych zakłóceń urządzenia radiowego wykorzystywanego bezpośrednio na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, kierując się wytycznymi, o których mowa w ust. 1. 4. Prezes UKE, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1-3, z urzędu lub na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendanta	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta oddziału Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendanta Służby Ochrony Państwa, Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej lub komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. 5. Prezes UKE może, w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa, wydania postanowienia o dniu, w którym rozpoczyna się czas wojny, wystąpienia przez właściwy organ z wnioskiem o wprowadzenie stanu nadzwyczajnego lub podwyższenie stanu gotowości obronnej państwa lub wydanie takiego postanowienia, oraz w sytuacjach określonych w przepisach, o których mowa w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, w drodze decyzji, na uzasadniony wniosek organu, o którym mowa w ust. 4, na czas określony nałożyć na podmiot niebędący użytkownikiem rządowym, posiadający prawo do dysponowania częstotliwością, obowiązek ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych, kierując się odpowiednio wytyczną, o której mowa w ust. 1, oraz minimalizacją skutków związanych z roszczeniem o odszkodowanie, o którym mowa w ust. 9.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		6. Decyzję, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE wydaje na czas określony, nie dłuższy niż czas trwania sytuacji, o których mowa w ust. 5. 7. W przypadku wprowadzenia ograniczenia, o którym mowa w ust. 5, podmiot niebędący użytkownikiem rządowym, posiadający prawo do dysponowania częstotliwością nie uiszcza opłaty za prawo dysponowania częstotliwością, o której mowa w art. 24 ust. 1, za okres wprowadzenia ograniczenia. 8. Prezes UKE może, na uzasadniony wniosek organu, o którym mowa w ust. 4, zezwolić temu organowi na wykorzystywanie przez czas określony, nie dłuższy niż czas, na który wydana została decyzja, o której mowa w ust. 5, zasobów częstotliwości radiowych, o których mowa w ust. 5. 9. Do roszczenia o odszkodowanie z tytułu strat poniesionych przez podmiot niebędący użytkownikiem rządowym, posiadający prawo do dysponowania częstotliwością wskutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955). 10. Decyzjom, o których mowa w ust. 1–3 oraz 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.	
46.	Art. 41	Art. 41. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny w sytuacji szczególnego zagrożenia jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub podmiotowi, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, biorąc pod uwagę	Przepisy umożliwiają, w sytuacji szczególnego zagrożenia: 1) udostępnianie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych określonym podmiotom lub innym przedsiębiorcom urządzeń telekomunikacyjnych,

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	konieczność utrzymania ciągłości wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez tego przedsiębiorcę. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy urządzeń telekomunikacyjnych: 1) przewidzianych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego sporządzającego plan, o którym mowa w art. 39 ust. 2, do realizacji działań, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 4 i 5; 2) wykorzystanych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. 3. Podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi używające radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych są obowiązane, w sytuacji szczególnego zagrożenia do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. 4. Przepis ust. 3 stosuje się podczas przeprowadzania akcji ratowniczej o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych. 5. Urządzenia telekomunikacyjne, o których mowa w ust. 1, oraz radiowe urządzenia nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, o których mowa w ust. 3, udostępnia się na podstawie przedstawionego na piśmie żądania innego	2) wsparcie przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi poprzez udostępnienie podmiotom biorącym udział w akcjach ratowniczych urządzeń radiowych.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, podmiotu, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 3. W sprawach niecierpiących zwłoki, w przypadku, o którym mowa w ust. 3, gdy wystąpienie z żądaniem na piśmie nie jest możliwe, urządzenie to udostępnia się na podstawie ustnego żądania przedstawiciela tego podmiotu. 6. Zwrot urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, następuje po ustaniu przyczyny udostępnienia, w terminie i miejscu określonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym odpowiednio z innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o którym mowa w ust. 1, podmiotem, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, lub podmiotem, o którym mowa w ust. 3. Z czynności zwrotu sporządza się protokół. 7. Jeżeli ze względu na utratę albo zniszczenie urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, lub radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, niemożliwy jest jego zwrot, inny przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, lub podmiot, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie zawiadamia o tym fakcie odpowiednio przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym i sporządza protokół utraty albo zniszczenia urządzenia. 8. Do roszczeń o odszkodowanie z tytułu: 1) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		nadawczego lub nadawczo-odbiorczego udostępnionego podmiotom, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955); 2) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615 1890 i 1933 oraz z 2024 r. poz. 653). 9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, o których mowa w ust. 3, odpowiednio przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, a także szczegółowy tryb i sposób ich zwrotu, mając na uwadze konieczność zachowania zasady minimalizowania negatywnych skutków udostępniania tych urządzeń oraz brak możliwości ich zwrotu ze względu na utratę lub zniszczenie.	
47.	Art. 42	Art. 42. W przypadkach i na zasadach określonych w przepisach odrębnych Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendant wojewódzki Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, komendant	Przepis informujący, że w przypadkach i na zasadach określonych w przepisach odrębnych określone organy mogą wykorzystywać urządzenia uniemożliwiające telekomunikację (zagłuszające). Uprawnienia tych organów uregulowane są w ustawach kompetencyjnych.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Oddziału Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, komendant Oddziału Żandarmerii Wojskowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendant Służby Ochrony Państwa oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej mogą zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze.	
48.	Art. 43-52	Art. 43. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 2, jest obowiązany do: 1) zapewnienia warunków technicznych i organizacyjnych dostępu i utrwalania, zwanych dalej „warunkami dostępu i utrwalania”, umożliwiających jednoczesne i wzajemnie niezależne: a) uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrznego, Straż Graniczną, Inspektorat Wewnętrzny Służby Więziennej, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 8, dostępu do informacji przesyłanych lub powstałych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej: – komunikatów elektronicznych przesyłanych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe, – danych abonentów związanych z komunikatami elektronicznymi przesyłanymi w ramach świadczonej	Pakiet przepisów regulujących obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych zapewniające wykonywanie przez uprawnione podmioty zadań związanych z bezpieczeństwem państwa, w tym tzw. przechwytywanie danych (lawful interception) np. w trakcie kontroli operacyjnej, oraz obejmujące tzw. retencję danych (data retention).

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, obejmujących: – – dane, o których mowa w art. 296 ust. 1, – – przydzielony numer, o ile został przydzielony, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej także adres zakończenia sieci, – – adres korespondencyjny oraz adres wskazany na potrzeby komunikacji elektronicznej, o ile zostały przez abonenta podane, – danych, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z komunikatami elektronicznymi przesyłanymi w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, – danych lokalizacyjnych, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 3, powstających lub transmitowanych w publicznej sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w ramach roamingu krajowego, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną, – danych o lokalizacji, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, w sposób zapewniający aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną, niezwłocznie po otrzymaniu żądania uprawnionych podmiotów, przez okres wskazany w żądaniu następujący nie wcześniej niż po otrzymaniu żądania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, b) uzyskiwanie przez uprawnione podmioty danych, o których mowa w art. 389 i art. 390 ust. 2, związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	telekomunikacyjną, wraz z towarzyszącymi jej powiązanymi usługami, c) utrwalanie przez uprawnione podmioty komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w lit. a i b; 2) zapewnienia warunków technicznych do utrwalania i udostępniania, na własny koszt, na rzecz sądu i prokuratora, przez podmiot wskazany w postanowieniu sądu lub prokuratora, komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a i b. 2. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej nie przesyłają komunikatów elektronicznych lub danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie oraz art. 386 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z tymi komunikatami. 3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zapewnia, na własny koszt, warunki dostępu i utrwalania w zakresie wszystkich świadczonych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku rozpoczęcia świadczenia nowej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej - od dnia jej uruchomienia. 4. Uprawniony podmiot wspólnie z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, w terminie 24 godzin od momentu zgłoszenia przez uprawniony podmiot zapotrzebowania na piśmie w postaci papierowej lub elektronicznej, z uwzględnieniem możliwości technicznych i finansowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1, określają sposób realizacji przez przedsiębiorcę	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	telekomunikacyjnego warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b. 5. Warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewniane za pomocą interfejsów zlokalizowanych w miejscach obejmowanych przez sieć przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na zasadach określonych i uzgodnionych w umowach zawartych przez uprawnione podmioty z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. 6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa co najmniej współudział stron w kosztach zastosowania interfejsów oraz procedurę współpracy w przypadku awarii powodującej brak możliwości zapewnienia warunków dostępu i utrwalania za pomocą interfejsu, o którym mowa w ust. 5. 7. W przypadku braku uzgodnień w zakresie lokalizacji interfejsu uprawnione podmioty wskazują miejsce lokalizacji pozostające w obrębie publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, umożliwiające techniczną realizację interfejsu, niezbędną ochronę tego miejsca wynikającą z przepisów odrębnych oraz minimalizację nakładów ponoszonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i uprawnione podmioty. 8. Zapewnienie warunków dostępu i utrwalania umożliwia uprawnionym podmiotom dostęp do komunikatów elektronicznych powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną i do danych bez udziału pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. 9. Za zgodą uprawnionego podmiotu warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewnione przy niezbędnym współudziale upoważnionych pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego gwarantujących prawidłową	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		realizację czynności w zakresie określonym przez uprawniony podmiot. 10. Przedsiębiorca telekomunikacyjny będący mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i) realizuje obowiązek zapewnienia warunków dostępu i utrwalania proporcjonalnie do skali prowadzonej działalności, osiąganych przychodów oraz możliwości technicznych, w szczególności z możliwością wykorzystania urządzeń uprawnionego podmiotu lub w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1. Art. 44. 1. Prezes UKE, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego uzasadniony obiektywnymi i niezależnymi od tego przedsiębiorcy technicznymi lub organizacyjnymi przyczynami uniemożliwiającymi dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, po uzyskaniu opinii uprawnionych podmiotów, może w całości lub w części, w drodze decyzji, zawiesić obowiązek ten na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wystąpienia przyczyny uniemożliwiającej dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o której mowa w ust. 1. Do wniosku dołącza się harmonogram osiągnięcia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego pełnej zdolności do wykonywania obowiązku. 3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego rozpoczynającego działalność telekomunikacyjną lub rozpoczynającego świadczenie nowej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	4. Złożenie wniosku lub zawieszenie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie zwalnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, w zakresie posiadanych możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych. Art. 45. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany, na własny koszt, do: 1) przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 386 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 389 i art. 390 ust. 2, 2) udostępniania uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 386 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 389 i art. 390 ust. 2 – związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną wraz z towarzyszącymi jej powiązanymi usługami, na zasadach i przy zachowaniu procedur określonych w przepisach odrębnych. 2. Udostępnianie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, odbywa się w sposób zapewniający aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi, niezwłocznie po otrzymaniu żądania uprawnionych podmiotów, przez okres wskazany w żądaniu następujący nie wcześniej niż po otrzymaniu żądania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	3. W przypadku telekomunikacyjnego urządzenia końcowego znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, udostępnianie danych, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, polega na przekazaniu przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wszelkich danych otrzymywanych od podmiotu zagranicznego, w szczególności bieżącego identyfikatora kraju oraz bieżącego identyfikatora sieci. 4. Do udostępniania danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, z wyjątkiem ust. 3, jest obowiązany przedsiębiorca telekomunikacyjny, z którym użytkownik końcowy zawarł umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, w tym o świadczenie usług przedpłaconych. 5. W przypadku użytkowników końcowych, którzy zawarli umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym nieświadczącym usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a korzystają z usługi roamingu świadczonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dane o lokalizacji urządzeń końcowych, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, udostępnia przedsiębiorca telekomunikacyjny, z którego sieci korzysta to urządzenie. Art. 46. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania i sposoby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, z wyłączeniem spraw uregulowanych przepisami wydanymi	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		na podstawie art. 242 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37 i) kierując się zakresem i rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub wielkością publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i uprawnionych podmiotów; 2) szczegółowe rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, lub przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. 2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów, o których mowa w art. 43 ust. 5, umożliwiających zapewnienie warunków dostępu i utrwalania oraz przygotowanie technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i uprawnionych podmiotów. Art. 47. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 2, jest obowiązany na własny koszt: 1) zatrzymywać i przechowywać dane, o których mowa w art. 49 ust. 1, generowane w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub przez niego przetwarzane, na	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi; 2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 3, oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych; 3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami ust. 5, art. 386–405 oraz podejmując środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 3. 2. Obowiązkom, o których mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 5. 3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, realizowane są w sposób, który nie powoduje ujawniania komunikatu elektronicznego. 4. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. 5. W celu ochrony danych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Art. 48. 1. W przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego przekazuje on dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, zatrzymane i przechowywane przez tego przedsiębiorcę, przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przejmującemu użytkowników tego przedsiębiorcy. Przedsiębiorca przejmujący użytkowników jest obowiązany przyjąć te dane do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony, z uwzględnieniem ust. 2 pkt 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny o przyjęciu tych danych informuje Prezesa UKE. 2. W przypadku: 1) zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i nie przejęcia danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, przez żadnego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, 2) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego – przedsiębiorca ten jest obowiązany do przekazania tych danych, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE, wraz z uzasadnieniem. 3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 2, przekazuje dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, Prezesowi UKE w terminie do 90 dni od dnia zaprzestania działalności telekomunikacyjnej albo ogłoszenia upadłości, na informatycznym nośniku danych w postaci zapisu w formacie tekstowym lub innym formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania. 4. Prezes UKE przechowuje dane, przekazane zgodnie z ust. 3, przez okres 12 miesięcy od dnia zatrzymania	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		danych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego oraz może je udostępniać w tym okresie podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2. Po upływie tego okresu Prezes UKE niezwłocznie niszczy te dane. 5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 2, oraz szczegółowy tryb udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w celu zapewnienia realizacji przez te podmioty ich ustawowych zadań oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia dostępu tym podmiotom do danych, o których mowa w 47 ust. 1 pkt 1. Art. 49. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 47 ust. 1, objęte są dane dotyczące publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezbędne do: 1) jednoznacznego zidentyfikowania zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego oraz użytkownika końcowego: a) inicjującego połączenie, b) do którego kierowane jest połączenie; 2) określenia: a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania, b) rodzaju połączenia, c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz po zasięgnięciu opinii Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został on powołany, określi, w drodze rozporządzenia:	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1, 2) rodzaj przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania tych danych – mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, ich efektywnej analizy oraz optymalizację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. 3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób udostępnienia danych oraz wymagania dotyczące rodzaju, struktury, sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu udostępnianych danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie udostępniania tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w jednolitej formie, pozwalającej na ich efektywną analizę i optymalizację nakładów finansowych na jej przeprowadzenie. Art. 50. 1. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1, oraz art. 47 ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. 2. Dopuszcza się możliwość wspólnego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1, przez dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych. 3. Wspólne wykonywanie obowiązków, o którym mowa w ust. 2, może być wykonywane za pomocą tych samych interfejsów.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie wspólnego wykonywania obowiązków, o którym mowa w ust. 1 i 2, reguluje umowa zawarta pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Powierzenie lub wspólne wykonywanie tych obowiązków nie zwalnia żadnej ze stron z indywidualnej odpowiedzialności za ich wykonywanie. Art. 51. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do wskazania Prezesowi UKE: 1) jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnionej do reprezentowania tego przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaniem obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po rozpoczęciu działalności telekomunikacyjnej; 2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który będzie w jego imieniu wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4; 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, wspólnie z którym będzie wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4. 2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do poinformowania Prezesa UKE o każdorazowej zmianie danych podmiotu albo osoby, o których mowa w ust. 1, oraz umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od zmiany tych danych lub umowy.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		3. Prezes UKE przekazuje niezwłocznie informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także Ministrowi - Koordynatorowi Służb Specjalnych – jeżeli został powołany. Art. 52. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 327 ust. 1, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych.	
49.	Art. 53	Art. 53. Prezes UKE, na uzasadnione żądanie uprawnionego podmiotu, niezwłocznie nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, w drodze decyzji, obowiązek blokowania, nie później niż w terminie 6 godzin liczonych od otrzymania decyzji, połączeń lub komunikatów elektronicznych przesyłanych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną, jeżeli mogą one zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, albo obowiązek umożliwienia dokonania takiej blokady przez uprawnione podmioty. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.	Przepis uprawniający do żądania przez uprawnione podmioty blokowania połączeń lub komunikatów elektronicznych zagrażających bezpieczeństwu państwa.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

50.	Art. 54	Art. 54. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwzględnieniem wyłączenia, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, jest obowiązany przekazywać Prezesowi UKE dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej posiadanej przez tego przedsiębiorcę, niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. 2. Dane, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku. 3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE dane w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w formie dokumentu elektronicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zamieszczonego na stronie BIP UKE. 4. Dane, o których mowa w ust. 1, są gromadzone w bazie danych utworzonej i zarządzanej przez Prezesa UKE. 5. Prezes UKE udostępnia Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego tych podmiotów lub w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w postaci zapisu w formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania. 6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej oraz	Przepisy dotyczące przekazywania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej na potrzeby obronne i bezpieczeństwa państwa oraz ich gromadzenia przez Prezesa UKE w dedykowanej bazie danych i udostępnianie MON i MSWiA.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy zakres przekazywanych danych o infrastrukturze telekomunikacyjnej, o których mowa w ust. 1, 2) rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi przekazywania danych – mając na uwadze warunki i sposób przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla gospodarki i obronności, a także potrzebę uproszczenia i ujednolicenia procesu przekazywania danych.	
51.	Art. 61	Art. 61. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o grupie kapitałowej, rozumie się przez to grupę kapitałową w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594), przy czym przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, a także: 1) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców; 2) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu; 3) osobę fizyczną, która posiada kontrolę w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i	Na potrzeby rozdziału I w dziale II w art. 61, tak jak to miało miejsce w Pt w art. 110a, utworzone zostało generalne odesłanie do przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594) zwaną dalej „UOKiK”, dotyczące grupy kapitałowej. Podobnie jak w przepisach UOKiK dotyczących kontroli koncentracji definicja przedsiębiorcy obejmuje również niektóre inne podmioty (np. osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, związki przedsiębiorców), a w szczególności osoby fizyczne (np. wykonujące zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub posiadające kontrolę nad co najmniej jednym przedsiębiorcą).

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		konsumentów nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców; 4) związek przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.	
52.	Art. 66	Art. 66. Podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2024 r. poz. 561), wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykorzystuje częstotliwości do wykonywania tych zadań na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.	Projektowana ustawa nie wprowadza nowych rozwiązań w zakresie Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym. Przepis nie wynika z EKŁE, ale powstał w związku z decyzją Komisji 2006/679/WE z 28 marca 2006 r. dotyczącą technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącą się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2024 r. poz. 561) podmiotem wyznaczonym ustawowo do realizacji zadań w zakresie GSM-R jest spółka akcyjna powołana do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania liniami kolejowymi, działająca pod firmą „PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna”. Wydanie rezerwacji częstotliwości dla użytkownika systemu GSM-R następuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. W związku z tym, że dysponent częstotliwości przeznaczonych dla systemu GSM-R jest wyznaczony ustawowo, to przy udzielaniu rezerwacji nie stosuje się procedury przetargowej. Przepis funkcjonował już w ustawie Pt w art. 115².

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

53.	Art. 67	Art. 67. 1. Prezes UKE, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii, zapewnia odpowiednie częstotliwości do realizacji zadań z zakresu komunikacji głosowej i transmisji danych do zarządzania sieciami przesyłu lub dystrybucji paliw gazowych, płynnych lub energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu: 1) zapewnienia tym sieciom bezpieczeństwa, ciągłości działania, usuwania awarii lub monitoringu zdarzeń powodujących zagrożenia dla dostaw energii lub jej nośników lub 2) zapewnienia odbiorcom ciągłości dostaw energii lub jej nośników. 2. Podmioty wskazane przez ministra właściwego do spraw energii wykorzystują częstotliwości do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się. 3. W przypadku udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników, zgodnie z art. 85 ust. 1, kompetencje określone w art. 86 Prezes UKE wykonuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii.	Projektowana regulacja ma na celu zapewnienie odpowiednich zasobów częstotliwości dla potrzeb związanych z zarządzaniem sieciami energetycznymi tak jak to ma miejsce już obecnie. Po raz pierwszy została wprowadzona do polskiego systemu prawnego nowelizacją ustawy - Prawo telekomunikacyjne w maju 2018 r. Przepis ust. 1 nakłada na Prezesa UKE obowiązek zapewnienia odpowiednich częstotliwości, w szczególności określając sposób ich wykorzystania do realizacji dwóch wskazanych w przepisie rodzajów wykorzystania, tj. łączności głosowej i transmisji danych. Przepis ust. 2 wyłącza możliwość stosowania procedur selekcyjnych wskazanych w art. 99 ust. 3 nawet w przypadku stwierdzenia ograniczonego zasobów częstotliwości dla realizacji wskazanych celów. Zgodnie z przepisem wybór podmiotu lub podmiotów, które powinny otrzymać rezerwację częstotliwości, należy do ministra właściwego do spraw energii, który może wskazać jeden lub większą liczbę podmiotów uprawnionych. Potrzeba utrzymania regulacji, mimo że częstotliwości zostały już faktycznie na te potrzeby przydzielone, wynika min. z konieczności zagwarantowania możliwości odnowienia tej rezerwacji.
54.	Art. 70	Art. 70. Do użytkownika rządowego dysponującego częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego, przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się.	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
55.	Art. 71	Art. 71. 1. Koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych w zakresach częstotliwości będących w użytkowaniu rządowym, w tym ich rozdziału pomiędzy poszczególnych użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej w uzgodnieniu z zainteresowanym użytkownikiem rządowym. 2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1, art. 72-79 oraz art. 83 kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
56.	Art. 72	Art. 72. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości. 2. W ramach koordynacji, o której mowa w art. 71 ust. 1, Minister Obrony Narodowej dokonuje, zmienia, czasowo zawiesza lub cofa przydział częstotliwości, o którym mowa w ust. 1.	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		3. Do przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, dokonywanego przez Ministra Obrony Narodowej nie stosuje się przepisów art. 128-137.	częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
57.	Art. 73	Art. 73. 1. Przydział częstotliwości użytkowanych jako rządowe, następuje na wniosek użytkownika rządowego składany do Ministra Obrony Narodowej. 2. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla użytkownika rządowego, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli wnioskowane częstotliwości: 1) są dostępne; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz możliwe jest ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów przydziałami częstotliwości; 5) zostały międzynarodowo uzgodnione przez Prezesa UKE w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – jeżeli jest to wymagane.	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
58.	Art. 74	Art. 74. 1. W przydziale częstotliwości określa się:	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości; 2) częstotliwość lub zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości; 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej; 5) okres lub termin, w którym użytkownik rządowy jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości. 2. W przydziale częstotliwości można określić: 1) termin, w jakim użytkownik rządowy jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów, przydziałami częstotliwości; 3) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.	użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
59.	Art. 75	Art. 75. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę: 1) charakter zadań wykonywanych przez użytkownika rządowego wnioskującego o przydział częstotliwości; 2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
60.	Art. 76	Art. 76. 1. Minister Obrony Narodowej dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 2 tygodni od dnia złożenia wniosku przez komórkę organizacyjną lub jednostkę organizacyjną mu podległą lub przez niego nadzorowaną lub 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez innego użytkownika rządowego ubiegającego się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, terminy, o których mowa w ust. 1 liczy się od dnia uzyskania informacji o warunkach koordynacji międzynarodowej, o której mowa w ust. 3. Minister Obrony Narodowej informuje wnioskującego użytkownika rządowego o konieczności dokonania takich uzgodnień wstępnie określając ramy przydziału częstotliwości. 3. W przypadku zaistnienia okoliczności określonych w ust. 2 wnioskujący użytkownik rządowy zwraca się do Prezesa UKE o dokonanie koordynacji międzynarodowej w ramach wstępnie określonych przez Ministra Obrony Narodowej ram przydziału częstotliwości. 4. O warunkach przeprowadzonej koordynacji międzynarodowej Prezes UKE informuje Ministra Obrony Narodowej i użytkownika rządowego. 5. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. f, składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

61.	Art. 77	Art. 77. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników. 2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Minister Obrony Narodowej może ustalić w przydziale częstotliwości dodatkowe warunki jego współużytkowania. 3. W przypadku zaistnienia kwestii spornych między użytkownikami rządowymi dotyczących planowanego wykorzystania widma częstotliwości radiowych, Minister Obrony Narodowej, na wniosek spornych stron, zobowiązuje użytkowników rządowych do podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości oraz osiągnięcia porozumienia w tej sprawie, określając jednocześnie termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 30 dni od dnia nałożenia zobowiązania. O zawarciu porozumienia strony informują Ministra Obrony Narodowej. 4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, lub braku zawarcia przez strony porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa Minister Obrony Narodowej, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości. 5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera stanowisko poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem kwestii spornych. 6. Strony są obowiązane do przedłożenia Ministrowi Obrony Narodowej, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		7. W przypadku gdy stroną sporu, o którym mowa w ust. 3, jest Minister Obrony Narodowej, stroną inicjującą podjęcie negocjacji i osiągnięcie porozumienia jest Minister Obrony Narodowej. W tym przypadku, w trakcie negocjacji oraz w porozumieniu stron uwzględnia się efektywność wykorzystywania częstotliwości oraz potrzeby częstotliwościowe Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk sojusznich. 8. W przypadku gdy stroną sporu jest Minister Obrony Narodowej, a strony nie osiągną porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes Rady Ministrów, biorąc pod uwagę względy obronności i bezpieczeństwa państwa, konieczność zachowania porządku publicznego, ochronę zdrowia i mienia obywateli oraz efektywne wykorzystanie częstotliwości.	
62.	Art. 78	Art. 78. Minister Obrony Narodowej może zmienić, cofnąć lub czasowo zawiesić przydział częstotliwości, w przypadku: 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości; 3) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zobowiązań sojusznich dotyczących gospodarowania częstotliwościami oraz dla zabezpieczenia realizacji zadań obronnych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojska sojusznice	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		w warunkach bezpośredniego zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa.	
63.	Art. 79	Art. 79. Minister Obrony Narodowej może odmówić dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy: 1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 73 ust. 2; 2) użytkownik rządowy nie ma możliwości wywiązania się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości; 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 78; 4) powodowałoby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną; 5) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zobowiązań sojuszniczych, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
64.	Art. 83	Art. 83. W przypadku częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe Prezes UKE w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej dokonuje rezerwacji częstotliwości na rzecz użytkowników niebędących użytkownikami rządowymi.	Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem odpowiedzialnym za koordynację ze strony użytkowników rządowych był Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
65.	Art. 91	Art. 91. 1. W przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu objętego rezerwacją udzieloną nadawcy lub nadawcom w celu rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną programów telewizyjnych na tym multipleksie, Przewodniczący KRRiT przeprowadza postępowanie o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, zgodnie z	Przepis reguluje sytuację zwolnienia części pojemności multipleksu z powodu rezygnacji użytkownika tej części.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji. 2. Do dokonania rezerwacji na zwolnioną część multipleksu stosuje się art. 69.	
66.	Art. 94	Art. 94. Wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsyłczą naziemną oraz wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsyłczą naziemną, po udzieleniu koncesji na kolejny okres, składa się nie wcześniej niż na 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości określonego w rezerwacji częstotliwości. Wniosek złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.	Przepis określa termin na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsyłczą naziemną oraz wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsyłczą naziemną, w sytuacji kiedy podmiot otrzymał od KRRiT koncesję na kolejny okres. Regulacja ma na celu zapobieganie przedwczesnemu składaniu wniosków o rezerwację.
67.	Art. 97	Art. 97. 1. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 7, Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny ze zobowiązaniami wskazanymi w rezerwacji częstotliwości, określając: 1) harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych, 2) obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem - biorąc pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i rozwój techniki telekomunikacyjnej.	W przypadku kiedy podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań podjętych w ramach postępowania selekcyjnego, a Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może podjąć działania zmierzające do zapewnienia realizacji przez podmiot tych zobowiązań. W tym celu może w drodze decyzji zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny z tymi zobowiązaniami, określając harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych oraz obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2. W sprawach decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 32.	zasięgiem. Decyzja w tej sprawie podlegać będzie postępowaniu konsultacyjnemu. Podkreślić należy, że przepis dotyczy wyłącznie sytuacji niewywiązywania się z już wcześniej podjętych przez podmiot zobowiązań. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.
68.	Art. 101	Art. 101. 1. Prezes UKE niezwłocznie doręcza Przewodniczącemu KRRiT ostateczną decyzję o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą naziemną, wydaną na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 lub 9 lub ust. 6. 2. W przypadku zmiany częstotliwości dokonywanej na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6 przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.	Przepis jest tożsamy z przepisem art. 123 ust. 13-14 Pt. Celem dodania ust. 13 i 14 było umożliwienie płynnego przeniesienia nadawców w zakres 470–694 MHz. Do realizacji tego celu niezbędne jest również dokonanie zmian w obowiązujących koncesjach w zakresie pasma 700 MHz. Aby móc wszcząć postępowanie w sprawie zmiany koncesji nadawców obecnych w paśmie 700 MHz, niezbędne jest wydanie przez Prezesa UKE decyzji o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą naziemną, zawierającej takie dane jak: multipleks, obszar rozpowszechniania oraz parametry sygnalizacyjne – identyfikatory ID. Dopiero na podstawie takiej ostatecznej decyzji Przewodniczący KRRiT może wszcząć postępowanie w sprawie zmiany koncesji, a co za tym idzie – dokonać zmiany koncesji.
69.	Art. 102	Art. 102. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 2 wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.	Podmiot rozpowszechniający programy radiofoniczne lub telewizyjne obowiązany jest uzyskać koncesję (zgodnie z ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji) i rezerwację częstotliwości. Postępowania administracyjne w sprawie udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji oraz rezerwacji częstotliwości są prowadzone niezależnie. Konieczne jest wskazanie wprost

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			powiązania pomiędzy tymi postępowaniami, zwłaszcza w kwestii kolejności uzyskiwania tych uprawnień, szczególnie w przypadku cofnięcia koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych i wygaśnięcia rezerwacji. Konieczne jest rozstrzygnięcie, że w takim przypadku wygaśnięcia koncesji wygasa również rezerwacja częstotliwości udzielona w celu wykonania wynikających z koncesji uprawnień. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.
70.	Art. 103	Art. 103. 1. Podmiotowi, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, 6 lub 9, można udzielić rezerwacji częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości. 2. Podmiot, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 5, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości. 3. Podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 104 ust. 3, który zrezygnował z uzyskania rezerwacji częstotliwości, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego, w którym został podmiotem wyłonionym. 4. Podmiot, który po doręczeniu decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości na kolejny okres zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja stała się	Zaproponowane przepisy mają charakter sankcyjny i nakładają na podmiot, któremu cofnięto rezerwację z powodu niewywiązywania się z obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości lub podmiot wyłoniony, na rzecz którego dokonano rezerwacji po przetargu, aukcji albo konkursie, a który nie uścił dodatkowej opłaty za dokonanie rezerwacji lub będąc podmiotem wyłonionym w procedurze selekcyjnej zrezygnował z ubiegania się o rezerwację, zakaz ubiegania się o rezerwację przez określony czas (3 lub 6 lat). Wprowadzane mechanizmy mają nie tylko charakter sankcyjny, ale również prewencyjny, zabezpieczający prawidłowy przebieg bieżącego oraz kolejnych postępowań selekcyjnych. Wskazany w ust. 2, 3 i 4 termin 6 lat będzie odpowiednim środkiem prewencyjnym wobec podmiotów startujących w procedurach selekcyjnych, których zamiarem nie jest uzyskanie rezerwacji częstotliwości, a jedynie prowadzenie działań mających na celu utrudnienie uzyskania stosownej

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		ostateczna, może uzyskać rezerwację obejmującą te częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego na rezerwację obejmującą te częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wpływu do Prezesa UKE oświadczenia o rezygnacji. Przepisu nie stosuje się, gdy opłata za dokonanie rezerwacji częstotliwości ustalona została na podstawie art. 24 ust. 9 lub rezerwacja została dokonana na okres krótszy niż wskazany we wniosku, z zastrzeżeniem, że okres wskazany we wniosku nie przekraczał maksymalnego okresu rezerwacji częstotliwości określonego w art. 80 ust. 1.	rezerwacji przez konkurentów. Chronione są w ten sposób interesy innych uczestników, jak i Skarbu Państwa. Zaproponowany termin jest adekwatny, biorąc pod uwagę fakt, że procedury selekcyjne (dotyczące najatrakcyjniejszych częstotliwości) przeprowadzane są coraz rzadziej (z uwagi na coraz mniejszą ilość widma radiowego, które może być przekazane do dysponowania). Sześcioletni okres zakazu jest zatem skorelowany z dotychczasową częstotliwością prowadzenia procedur selekcyjnych. Wprowadzenie krótszego okresu mogłoby doprowadzić do sytuacji, że taki nieuczciwy uczestnik procedury selekcyjnej nie poniósłby konsekwencji, a w związku z tym cel wprowadzenia ust. 2, 3 i 4 nie zostałby osiągnięty. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.
71.	Art. 105	Art. 105. 1. Prezes UKE może, z własnej inicjatywy, ogłosić postępowanie selekcyjne na rezerwację częstotliwości. 2. Postępowanie selekcyjne może dotyczyć także zajętych zasobów częstotliwości, w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia tego postępowania.	Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne nie tylko w przypadku, kiedy podmiot złożył wniosek o rezerwację częstotliwości, a brak jest dostatecznych zasobów, ale także może to zrobić z własnej inicjatywy. Zasadniczo postępowanie ogłasza się na częstotliwości dostępne, jednak projektowany przepis pozwala na ogłoszenie selekcji na zajęte zasoby częstotliwości w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia postępowania selekcyjnego. Wprowadzenie możliwości ogłoszenia procedury selekcyjnej odnośnie do zasobów częstotliwości, które nie są jeszcze dostępne, pozwoli zapewnić efektywne i ciągle wykorzystywanie częstotliwości.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			Odmienne rozwiązanie skutkowałoby tym, że częstotliwości nie byłyby wykorzystywane nie tylko przez okres przygotowania i prowadzenia procedury selekcyjnej, ale również przez czas, w którym dysponent rezerwacji częstotliwości uzyskuje stosowne pozwolenia radiowe lub wpisy do rejestru urządzeń radiowych, które pozwolą mu na rozpoczęcie wykorzystywania częstotliwości i świadczenie usług. Proponowane rozwiązanie pozwoli zatem dysponentom rezerwacji częstotliwości na wcześniejsze przeprowadzenie prac związanych z planowaniem i budową sieci radiowej, co będzie skutkowało szybszym (po dacie, od której będzie obowiązywała rezerwacja) rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości i świadczenia usług. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.
72.	Art. 111	Art. 111. 1. Prezes UKE może odwołać postępowanie selekcyjne przed upływem terminu wyznaczonego na złożenie ofert, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji. 2. Informacje o odwołaniu postępowania selekcyjnego wraz ze wskazaniem przyczyn odwołania Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE. 3. Prezes UKE nie udziela informacji o podmiotach, które złożyły oferty w odwołanym postępowaniu selekcyjnym. 4. Oferty złożone w ramach odwołanego postępowania selekcyjnego zwracane są bez otwierania. Zwrot wniesionego wadium następuje w terminie 7 dni od dnia odwołania przetargu albo aukcji.	Uregulowanie uprawniające Prezesa UKE do odwołania postępowania selekcyjnego w terminie wyznaczonym na złożenie ofert, który został określony w ogłoszeniu, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji jest uzasadnione potrzebą umożliwienia Prezesowi UKE rezygnacji z przeprowadzenia postępowania, jeżeli jego przeprowadzenie, z powodu zmienionych warunków, byłoby niezasadne. Przepis ust. 4 reguluje kwestie zwrotu dokumentów oraz wadium. Regulacje w tożsamym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.
73.	Art. 131	Art. 131. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:	Przepis reguluje okres na jaki dokonywany jest przydział częstotliwości cywilno-rządowych.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		1) charakter zadań wykonywanych przez podmiot wnioskujący o przydział częstotliwości; 2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.	Przydziały nie obejmują częstotliwości zharmonizowanych zatem nie podlegają w tym zakresie regulacji EKŁE.
74.	Art. 132 ust. 3	Art. 132. (...) 3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.	Przepis reguluje kwestię składania wniosku o przydział częstotliwości dla misji dyplomatycznych.
75.	Art. 144	Art. 144. 1. Egzaminy osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminu poprawkowe, przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji, a w przypadku powierzenia egzaminów organizacji radioamatorskiej, komisja powołana spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 6. 2. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminów poprawkowych, organizacji zrzeszającej radioamatorów, jeżeli organizacja ta: 1) posiada strukturę organizacyjną umożliwiającą organizację egzaminów na terenie każdego z województw;	Projektowany przepis zawiera regulacje dotyczące egzaminów osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej. Co do zasady egzaminu takie przeprowadzać będzie komisja powołana przez Prezesa UKE, przy czym Prezes UKE może skorzystać z instytucji powierzenia przeprowadzania egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej organizacji zrzeszającej radioamatorów. Zgodnie z projektem organizacja taka będzie musiała spełnić warunki określone w ustawie, a powierzenie nastąpi w drodze nieodpłatnej umowy, której podstawowe elementy określa projektowany akt. Zarówno egzaminu przeprowadzane przez Prezesa UKE, jak i przez organizację radioamatorską są odpłatne.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2) daje rękojmię prawidłowo przeprowadzonego egzaminu, w szczególności w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych; 3) posiada doświadczenie w prowadzeniu działalności związanej ze służbą radiokomunikacyjną amatorską adekwatne do rangi przeprowadzanych egzaminów; 4) zapewni pomieszczenia i warunki organizacyjne pracy komisji oraz zapewni warunki do przeprowadzenia egzaminu z wiedzy i umiejętności, o którym mowa w ust. 1, w sposób niedyskryminujący osób z niepełnosprawnościami; 5) przedstawi koncepcję organizacji egzaminów. 3. Powierzenie przeprowadzenia egzaminów, o których mowa w ust. 2, następuje w drodze nieodpłatnej umowy zawierającej co najmniej: 1) możliwość wypowiedzenia jej przez Prezesa UKE w każdym czasie; 2) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia listy osób, które uzyskały pozytywny wynik egzaminu w terminie 7 dni od dnia jego zakończenia; 3) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia sprawozdania z wykonania umowy – w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy; 4) listę miejscowości, w których zostaną przeprowadzone egzaminy oraz częstotliwość egzaminów w tych miejscowościach; 5) zobowiązanie do przekazywania Prezesowi UKE oraz publikacji do dnia 15 grudnia harmonogramu przeprowadzania egzaminów na kolejny rok; 6) minimalne warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia egzaminacyjne;	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		7) listę kandydatów na egzaminatorów zawierającą imiona i nazwiska kandydatów. 4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE harmonogram przeprowadzania egzaminów na kolejny rok w terminie do dnia 31 grudnia. 5. Za przeprowadzenie egzaminu w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zorganizowanego przez Prezesa UKE pobiera się opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 zł. 6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej: 1) szczegółowy zakres pozwoleń, 2) wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia i zakres wymogów egzaminacyjnych, 3) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, 4) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej, 5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, 6) okres ważności pozwoleń, 7) sposób identyfikacji stacji amatorskiej – biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, rodzaj pozwolenia, zapewnienie dostępności do wykonywania służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji.	
76.	Art. 157	Art. 157. 1. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wymaga posiadania świadectwa operatora	Analogicznie do rozwiązań zawartych w Pt przepis wskazuje, że obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		urządzeń radiowych lub posiadania dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny. 2. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego lub w przypadku, o którym mowa w art. 145 ust. 2 pkt 2, dokumentu równoważnego wydanego przez uprawniony organ zagraniczny. 3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób wykonujących obowiązki w zakresie zadań komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. c.	morskiej i żeglugi śródlądowej wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych lub dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny. Różnicą w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów jest to, że obsługiwane urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego, a nie świadectwa operatora urządzeń radiowych, jak ma to miejsce obecnie. Podobnie jak obecnie obowiązek posiadania świadectwa operatora nie dotyczy osób obsługujących urządzenia radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wykonywanej przez komórki i jednostki organizacyjne podległe MON, a także jednostki sił zbrojnych innych państw oraz jednostki zagranicznych organów państwowych w okresie pobytu na terenie Polski.
77.	Art. 158	Art. 158. 1. Prezes UKE wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz po udokumentowaniu przez nią wymaganej praktyki. 2. Prezes UKE wydaje duplikat świadectwa operatora urządzeń radiowych albo dokonuje wymiany świadectwa operatora urządzeń radiowych na wniosek posiadacza tego świadectwa. 3. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej wydane na podstawie Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie	Projekt przewiduje, że wydawanie świadectw operatora urządzeń radiowych pozostanie w zakresie kompetencji Prezesa UKE. Organ ten po zdaniu egzaminu przez osobę zainteresowaną i na podstawie udokumentowanej praktyki wydaje jej świadectwo operatora. Należy podkreślić, że przepis ust. 1 określa w sposób wyczerpujący warunki, od których spełnienia uzależnione jest wydanie świadectwa operatora, w postaci zdanego egzaminu i udokumentowanej praktyki, co powoduje, że wydanie świadectwa przez Prezesa UKE nie ma charakteru czynności uznaniowej. Jeżeli bowiem

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 201, z późn. zm.¹⁾) wydaje się na okres 5 lat i podlega ono odnowieniu. 4. Wniosek o odnowienie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej składa się Prezesowi UKE, w czasie ważności świadectwa lub nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia utraty ważności tego świadectwa. Odnowienie świadectwa odbywa się na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 12. 5. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę oraz praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej. 6. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej, w tym egzaminy poprawkowe, przeprowadza się jednoetapowo na sesjach egzaminacyjnych. 7. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej	określona osoba spełnia warunki określone przepisami prawa, wówczas Prezes UKE jest zobowiązany do wydania świadectwa na wniosek tej osoby. Egzaminy przeprowadzają komisje powołane przez Prezesa UKE, z wyjątkami określonymi w ust. 3. Kompetencję bowiem do przeprowadzania egzaminów dla osób obsługujących urządzenia radiowe w służbie radiokomunikacji lotniczej powierzono Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, który jest organem regulacyjnym właściwym w sprawach lotnictwa cywilnego. Prezes UKE może również powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej - Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej. Kluczową zmianą w stosunku do Pt jest zmiana podmiotów odpowiedzialnych za wydanie rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych, które reguluje m. in. rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki. Dotychczas ten akt wykonawczy wydawany był przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. W projekcie przewidziano, że za wydanie

¹⁾ Zmiany tekstu wymienionej konwencji zostały ogłoszone w Dz. U. z 1984 r. poz. 202, z 1999 r. poz. 286, z 2013 r. poz. 1092 i 1093, z 2018 r. poz. 1866, 1867, 2088 i 2089 oraz z 2019 r. poz. 103 i 104.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		lotniczej przeprowadza komisja egzaminacyjna, o której mowa w art. 99 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110), w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 6 tej ustawy. 8. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 5, w terminie co najmniej 14 dni przed terminem egzaminu, składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych lub dokonuje w formie elektronicznej zgłoszenia na egzamin. 9. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie świadectwa po zdaniu egzaminu, o którym mowa w ust. 7. 10. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych, wydanie duplikatu świadectwa lub wymianę świadectwa pobiera się opłaty w wysokości: 1) za przeprowadzenie egzaminu – od 150 zł do 300 zł; 2) za wydanie świadectwa – od 20 zł do 35 zł; 3) za wydanie duplikatu świadectwa – od 15 do 25 zł; 4) za wymianę świadectwa – od 15 zł do 25 zł. 11. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej i lotniczej wydaje się na czas nieokreślony. 12. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej i minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określają, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej,	przedmiotowego aktu odpowiedzialni będą ministrowie właściwi merytorycznie w kwestiach będących przedmiotem rozporządzenia. Taka konstrukcja wynika z zakresu merytorycznego rozporządzenia, które określa m. in. wymogi egzaminacyjne w służbie radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej. Kwestie te bowiem pozostają poza właściwością merytoryczną ministra właściwego do spraw informatyzacji. Dotychczasowe doświadczenia ministra właściwego do spraw informatyzacji związane z wydaniem tego aktu wskazują na konieczność przekazania delegacji do wydania rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych właściwym działom administracji, które posiadają odpowiednie pod względem merytorycznym komórki i zasoby kadrowe.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2) warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw, 3) zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki, 4) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, 5) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej, 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej i jego wymianę oraz wydanie duplikatu tego świadectwa – biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, przepisy międzynarodowe oraz zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji, a także kierując się zasadą, że opłaty nie powinny stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych. 13. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, 2) wzór świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, 3) wymagania w zakresie szkolenia oraz wymagania egzaminacyjne w zakresie wiedzy i umiejętności osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4) wymagania w zakresie wieku osób przystępujących do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, 5) tryb wydawania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej i duplikatu tego świadectwa oraz wymiany tego świadectwa, 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu oraz wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydanie duplikatu tego świadectwa i wymianę tego świadectwa – biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy międzynarodowe, a także uwzględniając koszty przeprowadzenia egzaminu, wydania świadectwa i duplikatu.	
78.	Art. 161 ust. 2, 4, 6-8	Art. 161. (...) 2. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych albo naruszenie takie nastąpiło. (...) 4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, o którym mowa w ust. 2, wymagającego pilnego działania Prezesa UKE. (...) 6. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE prowadząc postępowanie w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz przyznania	Przepisy te regulują kwestię upadłości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i adresują ważny problem występujący na rynku dotyczący zagrożenia ciągłości usług świadczonych abonentom w sytuacji upadłości przedsiębiorcy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		prawa do wykorzystywania zasobów numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, może: 1) pominąć wezwanie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2; 2) pominąć postępowanie konsultacyjne i procedurę przetargową, o której mowa w art. 159 ust. 4; 3) przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, biorąc pod uwagę: a) możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów, b) liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, c) liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej oraz d) przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów; 4) zwolnić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z opłat za numerację, o których mowa w art. 25, na okres nie dłuższy niż 1 rok. 7. W przypadku braku wniosków o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 6 pkt 3. 8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na warunkach określonych w ust. 6 pkt 3 oraz w ust. 7, informuje abonenta o przejęciu zobowiązań dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, i świadczeniu usług ze wskazaniem terminu końcowego nie krótszego niż	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		miesiąc. Jednocześnie przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.	
79.	Art. 162 ust. 4	Art. 162. (...) 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia szczegółowe wymagania dotyczące adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.	Przepis zawiera delegację ustawową uprawniającą do uregulowania zasad właściwego kierowania połączeń m.in. w zakresie numerów przeniesionych i alarmowych.
80.	Art. 166	Art. 166. Do przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 159-162 i art. 164.	Przepis wskazujący, które przepisy należy stosować w odniesieniu do znaków identyfikujących abonenta.
81.	Art. 167	Art. 167. 1. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, może dokonać niezbędnej zmiany numeracji dla określonych obszarów swojej sieci telekomunikacyjnej lub zmiany indywidualnych numerów abonentów tej sieci, w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci telekomunikacyjnej. 2. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, podaje do publicznej	Przepisy dotyczące zmiany numeracji funkcjonują już na gruncie Pt. Zasadne jest regulowanie również w Pke przypadków, kiedy dopuszczalne jest wprowadzanie zmian w numeracji. Jednocześnie z punktu widzenia interesów abonentów istotne jest zachowanie przepisów określających wymogi w zakresie informowania abonentów o zmianach przydzielonych im numerów.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wiadomości planowane zmiany numeracji, dla określonych obszarów sieci telekomunikacyjnej, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia tych zmian. 3. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 2. 4. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany zawiadomić, na piśmie w postaci papierowej, abonentów, którzy udostępnili adres korespondencyjny, o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany. Abonentom, którzy nie udostępnili adresu korespondencyjnego, ale udostępnili inne dane, o których mowa w art. 289 ust. 2, zawiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej lub na adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej. 5. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 4. 6. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany do zapewnienia bezpłatnej, automatycznej informacji słownej o wprowadzonych zmianach numeracji, o których mowa w ust. 1 i 4, dostępnej pod poprzednimi numerami, przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.	
82.	Art. 168	Art. 168. 1. Dostęp telekomunikacyjny świadczony jest na podstawie umowy zawieranej w formie dokumentowej pod rygorem nieważności, zwanej dalej „umową o dostępie”, lub na podstawie decyzji, o której mowa w art. 182 oraz w art. 188.	Zasadą jest świadczenie dostępu telekomunikacyjnego na podstawie umowy o dostępie, wyjątkiem jest sytuacja, gdy treść zobowiązania pomiędzy stronami jest określona na podstawie rozstrzygnięcia Prezesa UKE. Przepisy ustawy przewidują dla umowy o dostępie formę

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2. Umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego i związanej z nim współpracy.	dokumentową pod rygorem nieważności. Dotychczas obowiązującą formą dla umowy o dostępie była forma pisemna. Forma dokumentowa jest jedną z form zawierania umów przewidzianą przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, z późn. zm.), zwanego dalej „Kc”. Proponowane zmiany wpisują się w prowadzone przez rząd działania zmierzające do cyfryzacji państwa i gospodarki. Wprowadzana forma dokumentowa umożliwia złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. W myśl art. 77³ Kc dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu pewności obrotu na rynku telekomunikacyjnym oraz obowiązkami przedsiębiorców, dla umowy o dostępie zastrzeżony jest rygor nieważności. Umowa o dostępie określa warunki dostępu i związanej z nim współpracy ustalone w trakcie negocjacji. Negocjacje są trybem zawarcia umowy. Zgodnie z art. 72 § 1 Kc, jeżeli strony prowadzą negocjacje w celu zawarcia oznaczonej umowy, umowa zostaje zawarta, gdy strony dojdą do porozumienia co do wszystkich jej postanowień, które były przedmiotem negocjacji. Należy podkreślić, że poza przedsiębiorcami telekomunikacyjnym, stroną negocjacji mogą być innego rodzaju podmioty – m.in. operatorzy sieci w rozumieniu ustawy o wspieraniu rozwoju, jednostki

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			samorządu terytorialnego, właściciele, użytkownicy wieczystości lub zarządcy.
83.	Art. 171	Art. 171. 1. Umowa, o której mowa w art. 170 ust. 1, zawiera postanowienia dotyczące co najmniej: 1) umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych; 2) warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych; 3) rozliczeń z tytułu: a) zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, b) wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych, c) niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych; 4) sposobów wypełniania wymagań w zakresie: a) interoperacyjności usług, b) integralności sieci, c) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnych lub w sytuacjach szczególnych zagrożeń, d) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci, e) kompatybilności elektromagnetycznej; 5) procedur rozstrzygania sporów; 6) postępowania w przypadkach: a) zmiany umowy, b) weryfikacji interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym	Projektowany przepis art. 171 ust. 1 zawiera wyczerpujące wyliczenie rodzajów postanowień, które muszą być zawarte w umowie o dostępie w zakresie połączenia sieci. Zgodnie z minimalnymi wymogami, umowa ta powinna zawierać postanowienia dotyczące: - umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych, - warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych, - rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych oraz niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych, - sposobów wypełniania wymagań w zakresie interoperacyjności usług, integralności sieci, postępowania w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz awarii, zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci oraz dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, - procedur rozstrzygania sporów, - postępowania w przypadkach zmian treści umowy, weryfikacji interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych, przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych, zmian oferty usług telekomunikacyjnych oraz zmian numeracji,

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych, c) przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych, d) zmiany oferowanych usług telekomunikacyjnych, e) zmiany przydzielonych zasobów numeracji; 7) warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej; 8) rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych; 9) działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia w komunikacji elektronicznej. 2. W przypadku gdy stroną umowy, o której mowa w art. 170 ust. 1, jest użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, postanowienia umowne mogą obejmować w szczególności postanowienia dotyczące specyficznych potrzeb tego użytkownika rządowego wynikających z przysługujących mu uprawnień, w tym w szczególności dotyczące rozbudowy sieci telekomunikacyjnej w zakresie niezbędnym do przyłączenia tej sieci na wniosek tego użytkownika rządowego.	- warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, - rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych, - działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia w komunikacji elektronicznej. Przepis w podobnym brzmieniu funkcjonował już w Pt (art. 31). Natomiast redakcja art. 171 ust. 2 stanowi przeniesienie dotychczasowej regulacji zawartej w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego Przepis ust. 2 wskazuje, że umowa o dostępie w zakresie połączenia sieci, której stroną jest użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, może zawierać inne postanowienia, w tym związane z rozbudową sieci zgodnie z potrzebami ww. użytkownika rządowego.
84.	Art. 172	Art. 172. W przypadku wystąpienia szczególnego zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, może czasowo odłączyć swoją sieć telekomunikacyjną od	Przepis zawiera uprawnienie użytkownika rządowego o którym mowa 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do czasowego odłączenia swojej sieci telekomunikacyjnej od publicznej sieci telekomunikacyjnej, przy zastrzeżeniu, że na

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Użytkownik ten niezwłocznie powiadamia właściwego operatora oraz Prezesa UKE o tym odłączeniu. O przywróceniu połączenia użytkownik rządowy informuje właściwego operatora oraz Prezesa UKE.	użytkownikowi tym spoczywa obowiązek poinformowania o tym fakcie operatora, do którego sieci został przyłączony oraz Prezesa UKE. Uprawnienie to zostało przeniesione z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.
85.	Art. 174	Art. 174. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich jest zapewniany dostęp, o którym mowa: 1) w art. 173 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, a także podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 173 ust. 2, 2) w art. 177 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego – jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych. 2. Umowy o dostępie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 lub w art. 177 ust. 1, są zawierane przez podmioty zobowiązane do zapewnienia takiego dostępu, na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli została wydana. 3. Prezes UKE może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia skutecznej konkurencji.	Projektowany art. 174 ust. 1 stanowi podstawę do określenia przez Prezesa UKE obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminujących i proporcjonalnych warunków, na jakich powinien być zapewniany dostęp, o których mowa w art. 173 lub art. 177 Pke, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych. Podmioty zobowiązane do zapewnienia dostępu do wskazanych poprzez odesłanie zasobów muszą zawierać umowy na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji wydanej przez Prezesa UKE (art. 174 ust. 2). Rzeczone decyzje mogą zostać wydane na podstawie: – art. 174 ust. 1 i art. 173 ust. 1, gdy adresatem obowiązku ustawowego będzie przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, a także podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 173 ust. 2 Pke, – art. 174 ust. 1 i art. 177 ust. 1, gdy obowiązek został nałożony na przedsiębiorcę

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4. Jeżeli właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a pierwszym punktem dystrybucji, służącego inteligentnemu opomiarowaniu, jest operator systemu dystrybucyjnego, decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Prezesem URE”. Niezajęcie stanowiska przez Prezesa URE w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu. 5. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4, nie obejmuje finansowych warunków współpracy, w zakresie których Prezes URE przedstawia opinię.	telekomunikacyjnego, a warunki będą odnosić się do rozszerzonego obowiązku dostępowego, o którym mowa w art. 177 Pke. W art. 174 ust. 3 przewidziane są przesłanki do zmiany rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, przesłankami do zmiany rozstrzygnięcia jest ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia ochrony skutecznej konkurencji, przy czym zgodnie z użytym spójnikiem „lub”, podstawa do zmiany decyzji zachodzi w przypadku spełnienia którejkolwiek z wymienionych przesłanek.
86.	Art. 175	Art. 175. 1. Umowa o dostępie, utrwalona na trwałym nośniku, przekazywana jest Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, przez: 1) przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 212 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym; 2) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 173 ust. 1, jeżeli jest nim podmiot, o którym mowa w art. 173 ust. 6 pkt 2; 3) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 177 ust. 1; 4) operatora zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 1. 2. Obowiązek przekazania umów o dostępie, o których mowa w ust. 1, dotyczy również zmiany umowy.	Zgodnie z projektowanym art. 175 ust. 1, treść umowy o dostępie, utrwalonej na trwałym nośniku, przekazuje Prezesowi UKE w terminie 14 dni: – przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 212 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym, – zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 173 ust. 1, jeżeli jest nim podmiot, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna, a więc specyficzny przedsiębiorca telekomunikacyjny, dla którego dostęp jest odpłatny, – zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 177 ust. 1,

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		3. Umowy o dostępie, o których mowa w ust. 1 i 2, z wyjątkiem przepisu art. 22, są jawne. Prezes UKE udostępnia je nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom na ich wniosek. Wyłączenie z obowiązku jawności nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.	– operator zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 1. W art. 175 ust. 2 doprecyzowano, że obowiązek, o którym mowa w ust. 1, aktualizuje się również w przypadku zmiany umowy. Umowy o dostęp są co do zasady jawne i podlegają, zgodnie z projektowanym art. 175 ust. 3, bezpłatnemu udostępnieniu na wniosek. Projektowany przepis zawiera zastrzeżenie, że wyłączenie jawności nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu. Podobny przepis funkcjonował już w Pt (art. 33).
87.	Art. 183	Art. 183. 1. W toku postępowania wszczętego na wniosek, o którym mowa w art. 182 ust. 1, może być przeprowadzona mediacja. 2. Celem mediacji jest wyjaśnienie i rozważenie okoliczności faktycznych i prawnych sprawy oraz dokonanie ustaleń dotyczących jej załatwienia w granicach obowiązującego prawa, w tym przez zawarcie przez strony sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego umowy o dostępie lub przez zmianę tej umowy. 3. W przypadku załatwienia sprawy w drodze mediacji, opłata, o której mowa w art. 182 ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni. Przepisu art. 30 nie stosuje się. 4. Do mediacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 96b § 1, § 3 pkt 1 i § 4, art. 96c, art. 96d § 1, art. 96e, art. 96g i art. 96h, art. 96j i art. 96k oraz art. 96m i art. 96n ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że terminy określone w art. 96e § 1 i 2 tej ustawy wynoszą 30 dni, a protokół z przebiegu mediacji, o którym mowa w art. 96m tej ustawy, nie zawiera adresu mediatora.	Artykuł reguluje mediację w toku postępowania rozstrzygającego spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego. Procedura mediacji jest oparta na przepisach działu II rozdziału 5a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.572), dalej jako „kpa”, ze zmianami wskazanymi poniżej. Najważniejsza zmiana względem ogólnych reguł postępowania mediacyjnego dotyczy możliwości wyznaczenia jako mediatora pracownika UKE. Wynika to z faktu, że w odróżnieniu od sytuacji uregulowanej w dziale II rozdziale 5a kpa, Prezes UKE nie jest stroną sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

88.	Art. 184	Art. 184. 1. Mediatorem prowadzącym mediację, o której mowa w art. 183 ust. 1, jest pracownik UKE, upoważniony pisemnie przez Prezesa UKE na czas określony nie krótszy niż 3 lata. Mediator podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu wszczętym na wniosek, o którym mowa w art. 182 ust. 1, w zakresie wykraczającym poza prowadzenie mediacji. 2. Prezes UKE upoważnia do pełnienia funkcji mediatora pracownika UKE, który posiada: 1) wykształcenie wyższe; 2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej; 3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej. 3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie do pełnienia funkcji mediatora przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku: 1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji mediatora; 2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe; 3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań; 4) złożenia rezygnacji.	W przepisie tym w ust. 1 i 2 wskazano okres upoważnienia dla pracownika UKE oraz niezbędne wymagania, które powinien spełniać pracownik UKE, aby móc prowadzić mediację w rozumieniu art.183. W ust. 3 określono warunki, których zaistnienie skutkuje cofnięciem przez Prezesa UKE upoważnienia do prowadzenia mediacji.
89.	Art. 189	Art. 189. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie, decyzje, o których mowa w art. 182 ust. 1 i art. 188, wygasają z mocy prawa w części objętej tą umową.	Skutek prawny zawarcia umowy o dostępie w zakresie rozstrzygniętym decyzją Prezesa UKE został zastrzeżony w projektowanym art. 189. Decyzje Prezesa UKE rozstrzygające spór o dostęp lub decyzje wydawane na podstawie art. 188 Pke wygasają z mocy prawa w części objętej umową. Dotyczy to przypadków, w których zawarcie umowy lub jej zmiana nastąpiły po wydaniu decyzji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

90.	Art. 190	Art. 190. W sprawach dochodzenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie telekomunikacyjnym, właściwa jest droga postępowania sądowego.	Projektowany art. 190 ma na celu ograniczenie prób dochodzenia ewentualnych roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie przed Prezesem UKE. Ze względu na zakres kompetencji Prezesa UKE, każda taka próba jest bezskuteczna.
91.	Art. 192-197	Art. 192. 1. Prezes UKE, w sprawach, o których mowa w: 1) art. 174 ust. 1, 2) art. 177 ust. 1, 3) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, 4) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatem rozstrzygnięcia jest nadleśniczy Lasów Państwowych – może wydać decyzję dotyczącą określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, w szczególności biorąc pod uwagę zasadę niedyskryminacji, zwaną dalej „decyzją obszarową”. 2. Decyzja obszarowa nie narusza decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji obszarowej uchyli te decyzje ze względu na potrzebę ujednolicenia nałożonych obowiązków. 3. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 177 ust. 1, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE określa w tej decyzji kryteria, które musi spełniać przedsiębiorca telekomunikacyjny, aby skorzystać z wyłączenia, o którym mowa w art. 177 ust. 3 pkt 2.	Projektowana instytucja decyzji obszarowej, jako aktu stosowania prawa o charakterze generalnym, do wydania której kompetencja została nadana Prezesowi UKE, jest rozwiązaniem nowym w tej gałęzi prawa, niezwykle potrzebnym z perspektywy prowadzenia skutecznej polityki regulacyjnej. Instytucja ta funkcjonuje w wielu krajach europejskich i jest zgodna z EKŁE. Szczegółowe wyjaśnienie regulacji zawarte jest w uzasadnieniu do Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w: 1) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania operatora sieci do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej na podstawie art. 18 ust. 2 tej ustawy, 2) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatami rozstrzygnięcia są nadleśniczy Lasów Państwowych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania na podstawie art. 35a ust. 1 tej ustawy nadleśniczego Lasów Państwowych do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 lub w art. 33 ust. 1 tej ustawy – do określenia obiektywnych, przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunków, na jakich powinien być zapewniany dostęp. Art. 193. Do decyzji obszarowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozdziału. Art. 194. 1. Decyzja obszarowa wydawana jest na okres nie dłuższy niż 7 lat. 2. Do decyzji obszarowej stosuje się przepis art. 181, z tym że: 1) postanowienie, o którym mowa w art. 181 ust. 1, dotyczące określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, do którego stosuje się odpowiednio przepisy	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		art. 195–197 oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, Prezes UKE wydaje z urzędu w terminie 4 lat od wydania ostatecznej decyzji obszarowej; 2) rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 181 ust. 3, następuje w drodze decyzji obszarowej. Art. 195. 1. Prezes UKE przed wydaniem decyzji obszarowej udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenie o: 1) przystąpieniu do opracowania projektu decyzji obszarowej, jej zmiany lub uchylecia, wraz z informacją o jej przedmiocie i założeniach; 2) sposobie zapoznania się z aktami sprawy oraz o miejscu, w którym są one dostępne do wglądu; 3) uprawnieniu do składania stanowisk, w tym o sposobie, miejscu i terminie ich składania. 2. Prezes UKE przekazuje obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, do wojewody właściwego ze względu na obszar objęty decyzją obszarową, w celu udostępnienia go przez właściwego wojewodę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej. 3. W przypadku gdy obszar decyzji obszarowej przekracza obszar jednego województwa, obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się wszystkim właściwym wojewodom. 4. W przypadku gdy termin udostępnienia przez wojewodę obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, uniemożliwia złożenie stanowisk z zachowaniem terminu na składanie tych stanowisk wyznaczonego przez Prezesa UKE w obwieszczeniu, termin ten ulega wydłużeniu do 30 dni od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		5. W przypadku gdy wojewoda nie udostępni obwieszczenia lub udostępni obwieszczenie po terminie uprawniającym do składania stanowisk, Prezes UKE ponownie udostępnia obwieszczenie, wskazując nowy termin uprawniający do składania stanowisk. 6. Do ponownego udostępnienia obwieszczenia stosuje się przepisy ust. 1–5. Art. 196. 1. Każdy jest uprawniony do składania stanowisk, o których mowa w art. 195 ust. 1 pkt 3, w wyznaczonym przez Prezesa UKE terminie, nie krótszym niż 30 dni. 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE raport ze złożonych w terminie stanowisk, wskazując w szczególności główne uwagi zawarte w stanowiskach. Art. 197. 1. Decyzja obszarowa podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej. 2. Odwołanie od decyzji obszarowej wnosi się w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja obszarowa została ogłoszona. 3. Sąd zarządza połączenie wszystkich oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, jeżeli dotyczą tej samej decyzji obszarowej. 4. Wniosek o przywrócenie terminu na złożenie odwołania jest niedopuszczalny.	
92.	Art. 204	Art. 204. W przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas, przepisy art. 202, art. 203 i art. 206 stosuje się odpowiednio.	Przepis przesądza o odpowiednim stosowaniu przepisów art. 202, art. 203 i art. 206 w przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas.
93.	Art. 231 ust. 2	Art. 231. (...) 2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury: 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, 2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 232 ust. 1 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a – przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.	Przepis ma na celu różnicowanie migrowanej infrastruktury na używaną i nieużywaną, a także na tą, która została już zastąpiona sieciami stacjonarnymi NGA. Rozróżnienie ma pozwolić na przyspieszenie procesu wycofywania infrastruktury opartej na miedzi.
94.	Art. 238-241	Art. 238. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego nałożone zostały obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, może złożyć do Prezesa UKE wniosek o zatwierdzenie propozycji: 1) szczegółowych warunków wykonywania obowiązków regulacyjnych wcześniej nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, 2) innych zobowiązań przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, które mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na	Przepisy art. 238-241 stanowią razem rozdział 5 pt. <i>Szczegółowe warunki regulacyjne</i> . Przepisy te w bardzo zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie uchylanej ustawy Pt jako art. 43a. Celem tych przepisów jest umożliwienie włączenia zobowiązań przedsiębiorcy uzgodnionych pomiędzy przedsiębiorcą a regulatorem w mechanizm regulacji rynków telekomunikacyjnych. Wszczęcie postępowania w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych jest możliwe wyłącznie na wniosek przedsiębiorcy o

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej – zwanych dalej „szczegółowymi warunkami regulacyjnymi”. Art. 239. Prezes UKE, prowadząc postępowanie w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych, może: 1) prowadzić z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej uzgodnienia dotyczące szczegółowych warunków regulacyjnych, w tym zwoływać spotkania robocze przedstawicieli Prezesa UKE i upoważnionych do dokonywania uzgodnień przedstawicieli przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz organizacji społecznych, jeżeli zostały dopuszczone do udziału w postępowaniu na prawach strony; 2) wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, do uzupełnienia propozycji szczegółowych warunków regulacyjnych lub dokonania w nich zmian; 3) żądać przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, wyjaśnień związanych z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych; 4) zasięgać opinii ekspertów lub biegłych w zakresie związanym z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych. Art. 240. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia szczegółowych warunków	znaczącej pozycji, na którego nałożono obowiązki regulacyjne. Obowiązki regulacyjne powinny dotyczyć dostępu telekomunikacyjnego. Zadaniem przepisów tego rozdziału nie jest jednak tworzenie procedury alternatywnej względem tej opisanej w rozdziale 6, czy stworzenie podstaw do uchylania obowiązków. Zadaniem przepisów jest uszczegółowianie obowiązków już nałożonych obowiązków.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		regulacyjnych w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 238, biorąc pod uwagę cele, o których mowa w art. 412 ust. 2. Art. 241. 1. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 240, może zatwierdzić szczegółowe warunki regulacyjne zawarte we wniosku przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, jeżeli: 1) są zgodne z przepisami prawa; 2) są zgodne z nałożonymi na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązkami regulacyjnymi; 3) odpowiadają potrzebom rynku; 4) mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej. 2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 240, może zastrzec warunki lub terminy.	
95.	Art. 265	Art. 265. 1. Operator multipleksu jest obowiązany do: 1) umieszczania oraz rozpowszechniania lub rozprowadzania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych nadawców posiadających koncesję na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie; 2) zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą	Przepis ten określa obowiązki operatora multipleksu naziemnej telewizji cyfrowej. Obowiązki te są regulowane również obecnie w Pt. Zgodnie z zaprojektowanym art. 265 operator multipleksu będzie ustawowo obowiązany do umieszczania oraz rozpowszechniania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych wskazanych w koncesji, jako przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania w tym multipleksie, zapewnienia

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		rozświeczną naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących; 3) zapewnienia nieprzerwanej cyfrowej transmisji sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu. 2. Warunki uznane zostają za dyskryminujące, jeżeli operator multipleksu oferuje nadawcy tę samą usługę dostępu na innych warunkach, niż uprzednio oferował ją innemu nadawcy, oraz gdy po stronie operatora multipleksu nie zachodzą żadne uzasadnione powody do zmiany oferty.	dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących. Ponadto operator multipleksu powinien zapewnić nieprzerwaną cyfrową transmisję sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.
96.	Art. 266	Art. 266. 1. Operator multipleksu jest obowiązany, na wniosek nadawcy, prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu w celu zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu. Nadawca, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną w danym multipleksie, jest obowiązany prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, na wniosek operatora tego multipleksu, w celu zapewnienia operatorowi dostępu do programu, który ma być transmitowany w tym multipleksie. 2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu.	Przepis ten reguluje obowiązek prowadzenia przez operatora negocjacji umowy o dostęp do multipleksu, jeżeli nadawca o to zawnioskuje.
97.	Art. 267	Art. 267. 1. Operator multipleksu i nadawca ustalają warunki dostępu do multipleksu i związanej z tym współpracy w umowie o dostępie do multipleksu, zawartej na piśmie.	Przepis ten wskazuje niezbędne elementy umowy o dostępie do multipleksu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2. W umowie o dostępie do multipleksu operator multipleksu zobowiązuje się do zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu za wynagrodzeniem oraz poniesienia wydatków z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału multipleksu, a nadawca zobowiązuje się do współdziałania z operatorem multipleksu, w szczególności przez udostępnienie swojego programu telewizyjnego. 3. Umowa o dostępie do multipleksu zawiera postanowienia dotyczące co najmniej: 1) warunków technicznych dostępu do multipleksu; 2) rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu do multipleksu; 3) postępowania w przypadku zmiany treści umowy; 4) warunków rozwiązania umowy; 5) okresu obowiązywania umowy; 6) sposobu i wysokości wynagrodzenia operatora multipleksu; 7) wykazu dokumentów, jakie strony umowy są obowiązane uzyskać lub dostarczyć w celu realizacji umowy, wraz z podaniem terminów, w jakich powinno to nastąpić.	
98.	Art. 268	Art. 268. 1. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu. 2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, odmowy udzielenia dostępu do multipleksu lub niezawarcia umowy o dostępie	Przepis ten wprowadza uprawnienie dla Prezesa UKE do wskazania terminu zakończenia negocjacji, tak aby uniknąć sytuacji przedłużania się bezowocnych negocjacji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		do multipleksu w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie takiej umowy, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy. 3. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy powinien zawierać projekt umowy o dostępie do multipleksu, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym w niniejszym dziale, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia. 4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, swoich stanowisk wobec rozbieżności.	
99.	Art. 269	Art. 269. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, rozstrzyga kwestie sporne lub określa warunki współpracy w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tej decyzji, biorąc pod uwagę następujące kryteria: 1) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych warunków dostępu do multipleksu; 2) obowiązki operatora multipleksu; 3) konieczność zapewnienia: a) niedyskryminujących i równych warunków dostępu do multipleksu, b) rozwoju konkurencyjnego rynku usług medialnych.	Przepis ten daje Prezesowi UKE uprawnienie do rozstrzygania sporów wynikłych z umowy o dostęp oraz wydawania decyzji zastępującej taką umowę.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, z uwzględnieniem pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów. 3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje umowę o dostępie do multipleksu w zakresie objętym tą decyzją. 4. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do multipleksu decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa z mocy prawa w części objętej umową.	
100.	Art. 270	Art. 270. 1. Prezes UKE, na wniosek strony, może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie do multipleksu lub decyzję, o której mowa w art. 269 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia dostępu do multipleksu na warunkach równych i niedyskryminujących. Przepisy art. 267–269 stosuje się odpowiednio. 2. Do wniosku o zmianę umowy o dostępie do multipleksu, która została przynajmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany. 3. Prezes UKE, w decyzji, o której mowa w ust. 1, może zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 182 ust. 1 i art. 188, lub zobowiązać strony umowy o dostępie do multipleksu do jej zmiany. 4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, przy	Przepis ten dotyczy uprawnienia do występowania do Prezesa UKE z wnioskiem o zmianę umowy o dostępie do multipleksu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.	
101.	Art. 271	Art. 271. Przepisy niniejszego działu nie mają zastosowania, jeżeli operatorem multipleksu są nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości na podstawie art. 85 ust. 1.	Przepis ten ma charakter porządkujący i wskazuje zakres zastosowania przepisów działu V.
102.	Art. 282	Art. 282. Na potrzeby niniejszego działu ilekroć jest mowa o usłudze komunikacji elektronicznej lub usłudze wchodzącej w jej zakres należy przez to rozumieć usługę publicznie dostępną, czyli usługę dostępną dla ogółu użytkowników.	Przepis o charakterze porządkującym.
103.	Art. 284	Art. 284. 1. Świadczenie usług komunikacji elektronicznej odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. 2. Umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawiera się w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. 3. Wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmującej w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, zwanej dalej „umową o świadczenie usług przedpłaconych”, usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych. 4. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej nie może być zawarta z dostawcą usług w gospodarstwie domowym poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta	Podstawa świadczenia usług telekomunikacyjnych i forma zawarcia umowy są obecnie regulowane w Pt. Zasadne jest utrzymanie tych przepisów w dostosowanym do nowej ustawy brzmieniu, gdyż stanowią one podstawę regulowania zasad świadczenia usług na rynku komunikacji elektronicznej i uwzględniają specyfikę tego rynku. Dodatkowo przepisy przewidują sankcję za naruszanie przepisów dotyczących zawierania umów oraz wprowadzają sankcję nieważności w przypadku zawierania umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej podczas nieumówionej wizyty w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta. Celem tych przepisów jest zwalczanie nadużyć pojawiających się na etapie zawierania umowy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		podczas nieumówionej wizyty przedsiębiorcy w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta. Umowa ta zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa jest nieważna. 5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków dotyczących zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 285–294, przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub podmiot działający w jego imieniu i na jego rzecz, Prezes UKE może, w drodze decyzji: 1) wydać publiczne ostrzeżenie wskazujące osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia albo 2) zakazać temu dostawcy usług wykonywania działalności telekomunikacyjnej na okres do 5 lat. 6. Prezes UKE przekazuje do publicznej wiadomości informację w szczególności o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 5, oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja, o której mowa w ust. 5. 7. Prezes UKE wskazuje w decyzji okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości. 8. Zakaz, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców. 9. Informacje, o których mowa w ust. 6, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Prezes	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		UKE udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia. 10. Decyzji, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja nakładająca zakaz, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, stanowi podstawę do wykreślenia z rejestru PT podmiotu, na który nałożony został ten zakaz.	
104.	Art. 286	Art. 286. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, przedstawia informacje przedumowne w jasny i zrozumiały sposób. 2. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, może zawrzeć informacje przedumowne określające: 1) zakres i warunki świadczenia usługi komunikacji elektronicznej - w regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej; 2) wszelkie ceny i opłaty za usługę komunikacji elektronicznej - w cenniku. 3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, doręcza nieodpłatnie informacje przedumowne na papierze lub innym trwałym nośniku wybranym przez konsumenta także na każde żądanie konsumenta wyrażone w trakcie obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. 4. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przedłożenia informacji przedumownych Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym. 5. Niedające się usunąć wątpliwości co do treści informacji, o których mowa w ust. 1, rozstrzyga się na korzyść konsumenta.	Przepis wskazuje w ilu wzorcach umownych powinny być zawarte informacje przedumowne oraz w jaki sposób są one doręczane abonentowi. Dodatkowo wskazano podstawę prawną dla Prezesa UKE kontrolowania informacji przedumownych stosowanych przez dostawców usług.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

105.	Art. 288	Art. 288. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawierana z konsumentem w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej określa w szczególności: 1) strony umowy; 2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej, za pomocą których abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej; 3) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci; 4) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług; 5) wybrany przez abonenta pakiet taryfowy, jeżeli w informacjach przedumownych były przedstawione różne pakiety taryfowe; 6) wskazanie wszystkich elementów składających się na opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za: a) świadczenie usług komunikacji elektronicznej, b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, c) promocyjne urządzenie końcowe – jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie;	Określenie minimalnych elementów umowy jest niezbędne z uwagi na walor informacyjny dla abonentów, którzy sięgając do umowy znają swoje uprawnienia i obowiązki.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		7) informację o wysokości odszkodowania w przypadku wypowiedzenia umowy przez abonenta lub z winy abonenta przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, w zależności od czasu, który pozostał do końca obowiązywania umowy; 8) sposoby składania zamówień na dodatkowe pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi; 9) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności; 10) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy; 11) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji; 12) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie; 13) zasady, tryb i terminy składania reklamacji; 14) sposoby przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych; 15) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia umowy, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przedstawione w jasny i zrozumiały sposób zawarte są w jednym dokumencie i nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych, z zastrzeżeniem ust. 3. 3. Jeżeli dane, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 13-15, zostały zawarte w informacjach przedumownych nie muszą być one zawarte w umowie, o której mowa w ust. 1.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4. Konsument ma prawo dokonania wyboru formy zawarcia umowy spośród form oferowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej. Dostawca ma obowiązek poinformowania konsumenta o przysługującym mu prawie wyboru formy zawarcia umowy przed jej zawarciem.	
106.	Art. 289	Art. 289. Umowa o świadczenie usług przedpłaconych zawierana z konsumentem obejmuje informacje, o których mowa w art. 288 ust. 1: 1) pkt 3 – które w przypadku wydania abonentowi na nośniku fizycznym karty lub innego urządzenia służącego do identyfikacji abonenta w publicznej sieci telekomunikacyjnej dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w pakiecie startowym usługi przedpłaconej; 2) pkt 2, 4, 5, 8–10, 13 i 14 – które dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych. 2. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej. 3. Dostawca usług komunikacji głosowej niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usług przedpłaconych informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej	Zasadnym jest uregulowanie jakie elementy składają się na umowę o świadczenie usług przedpłaconych z uwagi na istotne rozbieżności w zasadach świadczenia usług post paid i pre paid. Różnice między tymi usługami dotyczą nie tylko zakresu informacji składających się na umowę, ale również sposobu przekazywania tych informacji, który ma charakter odformalizowany podobnie jak samo zawarcie umowy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		(SMS), o możliwości oraz sposobie skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 331 ust. 1.	
107.	Art. 290	Art. 290. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, z wyłączeniem usług przedpłaconych, jest obowiązany do określenia zakresu i warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej. 2. Abonent, o którym mowa w ust. 1, w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.	Artykuł ten reguluje zasady świadczenia usług innych niż tradycyjne usługi abonamentowe i usługi przedpłacone np. korzystania z publicznych aparatów telefonicznych. Z uwagi na specyfikę tych usług zasadne jest ich odrębne uregulowanie poprzez wskazanie na konieczność określenia warunków świadczenia usługi w publicznie dostępnym regulaminie, tak aby użytkownik usług mógł się z nim z łatwością zapoznać.
108.	Art. 293	Art. 293. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z użytkownikiem końcowym innym niż wskazany w art. 288 i art. 292 określa w szczególności: 1) strony umowy; 2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej; 3) główne cechy świadczonej usługi ze wskazaniem wszystkich elementów składających się na opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za: a) świadczenie usługi komunikacji elektronicznej,	Artykuł ten wskazuje jakie są niezbędne elementy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej z użytkownikami niebędącymi konsumentami. Regulacja w tym zakresie jest podstawą funkcjonowania stosunku zobowiązaniowego dostawcy usług i abonenta biznesowego (B2B).

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, c) promocyjne urządzenie końcowe – jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie; 4) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług; 5) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty; 6) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci; 7) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług; 8) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i wypowiedzenia umowy, w tym: a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy, wymagane do skorzystania z warunków promocyjnych, b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie, c) zasady wypłaty odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 304 ust. 1, w tym informacje na temat odblokowania telekomunikacyjnego promocyjnego urządzenia końcowego lub warunki jego zwrotu w przypadku	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 309, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu; 9) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe; 10) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności; 11) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi; 12) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy, w tym okoliczności jej zmiany wskazane w art. 306-308 ustawy; 13) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji; 14) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie; 15) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji; 16) sposoby uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych; 17) warunki korzystania z wydanego urządzenia końcowego, w tym opłaty związane z korzystaniem z tego urządzenia; 18) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia obowiązywania umowy, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu; 19) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje o: a) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych,	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		b) zasadach umieszczania danych abonenta w spisie abonentów; 20) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone abonentowi oraz sposób informowania abonenta o tych działaniach; 21) wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi. 2. Do umowy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 285-288, art. 300, art. 301 ust. 1, art. 303, art. 304 ust. 3 oraz art. 331, jeżeli warunki umowy ustalane są indywidualnie.	
109.	Art. 294	Art. 294. W przypadku gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi treść zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku.	Zasadne jest uregulowanie w przepisach obowiązku utrwalania oświadczeń woli abonenta składanych w formie dokumentowej na trwałym nośniku z uwagi na ochronę interesów abonentów i możliwość odtwarzania treści tych oświadczeń w przyszłości, dla celów dowodowych.
110.	Art. 295	Art. 295. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, który umożliwia zawarcie lub zmianę umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej, jest obowiązany, bez względu na formę zawarcia umowy, umożliwić jej rozwiązanie za zgodą obu stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie, w formie dokumentowej, w szczególności przy wykorzystaniu poczty elektronicznej lub innego	Przepis ten wprowadza ważną z punktu widzenia abonenta zasadę, że w przypadku kiedy dostawca usług umożliwia zawarcie umowy w formie dokumentowej powinien również umożliwiać jej rozwiązanie w takiej formie. Regulacja ta ma na celu poprawę sytuacji abonenta będącego słabszą stroną stosunku zobowiązaniowego poprzez umożliwienie mu rozwiązania umowy np. emailiem, nie zaś

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		środka komunikacji elektronicznej wskazanego przez dostawcę usług w umowie. 2. W przypadku złożenia przez abonenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 1 dnia roboczego od chwili otrzymania tego oświadczenia, zawiadamia abonenta o jego otrzymaniu przez: 1) wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer niegeograficzny; 2) wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer geograficzny; 3) wysłanie wiadomości na adres poczty elektronicznej wskazany przez abonenta do kontaktu widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu. 3. Obowiązek zawiadomienia w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uznaje się za wykonany, jeśli dostawca usług wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem. 4. Dostawca usług potwierdza abonentowi na trwałym nośniku przyjęcie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego oświadczenia, wskazując nazwę usługi będącej przedmiotem wypowiedzenia, dzień otrzymania wypowiedzenia i dzień zakończenia świadczenia usługi. 5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków, o których mowa w ust. 1–4, lub uniemożliwiania albo utrudniania abonentowi rozwiązania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej za zgodą obu stron, jak również odstąpienia od niej albo jej wypowiedzenia, w	wyłącznie w formie pisemnej, jak często miało to miejsce w praktyce.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		formie dokumentowej przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać temu dostawcy usług zawierania z abonentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej. 6. Prezes UKE wskazuje w decyzji, o której mowa w ust. 5, okres obowiązywania zakazu, nie dłuższy niż 3 lata, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.	
111.	Art. 296	Art. 296. 1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, abonenta korzystającego z usługi komunikacji głosowej świadczonej za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz abonenta usługi przedpłaconej polegającej na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną, podaje dostawcy usług telekomunikacyjnych następujące dane: 1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną: a) imię (imiona) i nazwisko, b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu; 2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną: a) nazwę, b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie	Przepisy te obecnie funkcjonują na gruncie Pt i zostały wprowadzone ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych. Z uwagi na ich cel i znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego zasadne jest ich powielenie w nowej ustawie. Jednocześnie przepisy te zostały zmodyfikowane w taki sposób aby umożliwić dostawcom usług zdalne zarejestrowanie abonenta poprzez wykorzystanie metod wideoidentyfikacji, podpisu osobistego, podpisu zaufanego oraz za pomocą publicznej aplikacji mobilnej. Rozwiązanie takie pozwoli na rejestrację karty SIM, która jest niezbędnym warunkiem rozpoczęcia świadczenia usług bez konieczności wychodzenia przez abonenta z domu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub innym właściwym rejestrze, c) na żądanie dostawcy usług – dane osób reprezentujących abonenta, umożliwiające dostawcy usług ich weryfikację, w szczególności dane określone w ust. 1 pkt 1. 2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług. 3. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozpoczyna świadczenie tych usług: 1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1: a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną, b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo 2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną z wykorzystaniem: a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego, spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej lub krajowej instytucji płatniczej, b) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub certyfikatu podpisu osobistego w rozumieniu art. 12e ust. 1	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671 oraz z 2023 r. poz. 1234 i 1941), c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową, d) środków komunikacji elektronicznej, wykorzystując identyfikację abonenta polegającą na porównaniu jego wizerunku udostępnianego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, i danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podanych przez abonenta z wizerunkiem tego abonenta i danymi określonymi w warstwie graficznej dokumentu tożsamości, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, okazanym przez niego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, e) danych weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego w rozumieniu art. 3 pkt 14a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, f) danych potwierdzonych za pomocą certyfikatu użytkownika aplikacji mObywatel, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. 1234), jeżeli użytkownik wyraził zgodę na tę formę podania danych. 4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług telekomunikacyjnych. 5. Potwierdzenia danych abonenta weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		lit. e, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonywać tylko w celu potwierdzenia danych abonenta. 6. W przypadku gdy Prezes UKE uzna, że dostawca usług dokonuje weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, niezgodnie z ustawą lub bez zachowania należytej staranności, zawiesza, w drodze decyzji, możliwość potwierdzania w ten sposób tożsamości abonenta, wskazując warunki wznowienia weryfikacji. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. 7. Przed wznowieniem weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, dostawca usług telekomunikacyjnych informuje Prezesa UKE o środkach wdrożonych w celu spełnienia warunków wskazanych w decyzji, o której mowa w ust. 6.	
112.	Art. 298 ust. 2-6	Art. 298. (...) 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, od niezawierania z innym dostawcą usług komunikacji elektronicznej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej. 3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, od: 1) przedstawienia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy usług wynikającego z umowy; 2) pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez	Warunki dotyczące zawierania umów uregulowane są w tożsamy sposób na gruncie Pt. Przepisy te chronią abonentów przed wprowadzaniem nadmiarowych warunków i wymogów przez dostawcę usług na etapie zawierania umowy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2160); w przypadku gdy dostawca dokonuje takiej oceny powiadamia o tym użytkownika końcowego; 3) zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, o której mowa w art. 299 ust. 1, o ile realizacja takiego przyłącza jest niezbędna do świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym zapewnienia przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej. 4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może odmówić użytkownikowi końcowemu zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub zawrzeć umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na warunkach mniej korzystnych dla użytkownika końcowego w przypadku negatywnej oceny wiarygodności płatniczej tego użytkownika dokonanej na podstawie informacji udostępnionych przez biuro informacji gospodarczej, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w szczególności przez żądanie zabezpieczenia wierzytelności wynikających z tej umowy. 5. Do umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranych przez dokonanie czynności faktycznych, o których mowa w art. 284 ust. 3, nie stosuje się przepisów ust. 3 i 4. 6. Warunki umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

113.	Art. 299 ust. 1 i 3-7	Art. 299. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może zawrzeć z użytkownikiem końcowym w formie pisemnej, elektronicznej albo dokumentowej umowę obejmującą wyłącznie realizację przyłącza telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a, zwaną dalej „umową o realizację przyłącza telekomunikacyjnego”. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie stanowi umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej. (...) 3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej: 1) wysokości i sposobu uiszczenia opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego; 2) technologii realizacji przyłącza telekomunikacyjnego; 3) fizycznego przebiegu przyłącza telekomunikacyjnego w zakresie, w jakim dotyczy nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego; 4) terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego; 5) prawa własności realizowanego przyłącza telekomunikacyjnego, które może być ustanawiane odrębnie dla jego fizycznego przebiegu poza nieruchomością oraz na nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego; 6) odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w szczególności odpowiedzialności dostawcy usług telekomunikacyjnych za niedotrzymanie terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego.	Przepisy te regulują funkcjonującą już na gruncie Pt, jak również w praktyce instytucję umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	4. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie obejmuje zapewnienia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. 5. Do umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 298 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 i 6. 6. O ile strony umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie postanowią inaczej: 1) dostawca usług telekomunikacyjnych odpowiada za uzyskanie wszelkich zgód, uzgodnień, zezwoleń i decyzji wymaganych do realizacji przyłącza telekomunikacyjnego; 2) użytkownik końcowy jest uprawniony do odstąpienia od umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego oraz związanej z nią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej - w przypadku niedotrzymania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4; 3) dostawca usług telekomunikacyjnych zwraca część opłaty przyłączeniowej uiszczonej przez użytkownika końcowego do dnia odstąpienia od umowy, chyba że przyłączy telekomunikacyjne zostało doprowadzone w bezpośrednie sąsiedztwo nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego - w przypadku skorzystania z prawa do odstąpienia od umowy przez użytkownika końcowego. 7. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który umożliwia zawarcie umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, publikuje na swojej stronie internetowej warunki świadczenia usług w zakresie	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, obejmujące co najmniej elementy kształtujące opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, określone w sposób umożliwiający użytkownikowi końcowemu samodzielne obliczenie przybliżonej wartości tej opłaty.	
114.	Art. 304	Art. 304. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić odszkodowania w przypadku, gdy umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, została wypowiedziana przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki została zawarta. 2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadku: 1) wypowiedzenia przez konsumenta umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej przed rozpoczęciem przyłączenia go do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a w przypadku gdy przyłączenie nie jest wykonywane - przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych, chyba że przedmiotem odszkodowania jest promocyjne urządzenie końcowe; przeniesienia numeru w następstwie sytuacji, o której mowa w art. 161 ust. 2. 3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć: 1) z tytułu usługi telekomunikacyjnej –sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za tę usługę, wskazanej w art. 288 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 293 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy;	Celem tej regulacji jest ograniczenie wysokości odszkodowania jakiego dostawca usług może żądać od abonenta w przypadku odstąpienia przez niego od zawartej umowy, a tym samym eliminowanie sytuacji, w których abonent rezygnując z usług danego dostawcy naraża się na dotkliwe konsekwencje finansowe.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2) z tytułu promocyjnego urządzenia końcowego – sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za to urządzenie, wskazanej w art. 288 ust. 1 pkt 6 lit. c lub art. 293 ust. 1 pkt 3 lit. c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy.	
115.	Art. 312	Art. 312. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę dostępu do internetu podający do publicznej wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych, lub określający w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej prędkość transmisji danych na żądanie Prezesa UKE informuje go o stosowanej metodzie pomiaru, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika tej prędkości. 2. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. Niezgłoszenie sprzeciwu przez Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji uważa się za wyrażenie przez Prezesa UKE zgody na stosowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru. 3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę	Celem regulacji jest wprowadzenie w Pke obowiązku informowania Prezesa UKE, na jego żądanie, o metodzie pomiaru prędkości usługi dostępu do internetu. Przepisy te pozostają tożsame z regulacjami wynikającymi z ustawy Pt.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi. 4. Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania, czy prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1. 5. Jeżeli w wyniku badania, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE ustalił, że prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE nakłada w drodze decyzji na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługę dostępu do internetu obowiązek dostosowania tej prędkości transmisji danych do prędkości transmisji danych, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. 6. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody pomiaru, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.	
116.	Art. 313 ust. 3 i 4	Art. 313. (...) 3. Podmiot oferujący narzędzie porównawcze, na żądanie Prezesa UKE, w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 7 dni, przekazuje	Przepis ten daje Prezesowi UKE podstawę żądania informacji, na podstawie których może on ustalić czy użytkownicy mają dostęp do przynajmniej jednego

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		informacje niezbędne do oceny, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do narzędzia porównawczego. 4. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE nie rzadziej niż co 24 miesiące.	rynkowego narzędzia porównawczego spełniającego określone wymagania. Regulacja ta stanowi ważne uzupełnienie przepisów dotyczących narzędzia porównawczego, gdyż od wyników analiz prowadzonych przez Prezesa UKE zależy decyzja w zakresie udostępniania narzędzia przez regulatora.
117.	Art. 315	Art. 315. 1. Jeżeli analiza, o której mowa w art. 313 ust. 1, wykazała, że użytkownicy końcowi nie mają dostępu do narzędzia porównawczego, Prezes UKE zapewnia to narzędzie w systemie teleinformatycznym. 2. Dostawca usług, o których mowa w art. 313 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym wyniósł co najmniej dwutysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia i dane dotyczące świadczonych przez niego usług nie są udostępnione w narzędziu porównawczym, przekazuje aktualne i kompletne informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 313 ust. 1, dotyczące wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE, do dnia 31 marca. 3. Dostawca usług, o których mowa w art. 313 ust. 1, który przekazał informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 313 ust. 1, oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej, do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE aktualizuje te informacje nie później niż w dniu wejścia w życie ich zmiany. 4. Prezes UKE umożliwia dostawcy usług, o których mowa w art. 313 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku	Regulacja ta stanowi uzupełnienie przepisów dotyczących niezależnego narzędzia porównawczego. Przepisy te odnoszą się do sytuacji, gdy stwierdzony zostanie brak rynkowego narzędzia porównawczego spełniającego wymogi ustawowe i narzędzie takie zapewnił będzie Prezes UKE. W celu zapewnienia Prezesowi UKE niezbędnych i aktualnych danych, którymi narzędzie będzie zasilane, wprowadzony został obowiązek przekazywania niezbędnych danych przez dostawców usług.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia, na jego wniosek, wprowadzanie informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 313 ust. 1, dotyczących wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego. Wprowadzane dane powinny być aktualne i kompletne. 5. Dostawca usług, o których mowa w art. 313 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia i informacje dotyczące świadczonych przez niego usług są udostępnione w narzędziu porównawczym, może złożyć wniosek o ich usunięcie z narzędzia porównawczego. Prezes UKE po otrzymaniu wniosku niezwłocznie usuwa te dane z narzędzia porównawczego. 6. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 313 ust. 1, przekazywane są przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego na PUE UKE, na piśmie w postaci elektronicznej, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. 7. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 313 ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te informacje. 8. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 6. 9. Prezes UKE określi wzór informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 313 ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. 10. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości przychodu dostawcy usług, o którym mowa w ust. 3–5, w kolejnym roku kalendarzowym.	
118.	Art. 317 ust. 5-9	Art. 317. (...) 5. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” i zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji wykaz: 1) stron internetowych lub aplikacji mobilnych jednostek sektora finansów publicznych lub 2) innych stron internetowych lub aplikacji mobilnych podmiotów realizujących zadania o charakterze publicznym - istotnych dla zapewnienia dostępu do służb ratunkowych, dostępu do informacji o zdarzeniach kryzysowych lub mających istotny wpływ na sytuację społeczną lub porządek publiczny, mających walor edukacyjny lub realizujących zadania systemu informacji w ochronie zdrowia, z których korzystanie nie wpływa na wykorzystanie limitu transmisji danych oraz zmiany tego wykazu. 6. W wykazie, o którym mowa w ust. 5, umieszcza się dane identyfikujące stronę internetową lub aplikację mobilną, w szczególności określając w przypadku strony internetowej nazwę podmiotu nadzorującego funkcjonowanie strony, nazwę domeny internetowej i adres IP strony,	Analogiczne przepisy zostały wprowadzone do ustawy Pt przepisami tarczy antykryzysowej 3.0. Przewidują one ważne z punktu widzenia abonentów uprawnienie do korzystania ze stron jednostek sektora finansów publicznych bez uszczuplania pakietu danych internetowych.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		a w przypadku aplikacji mobilnej nazwę podmiotu udostępniającego aplikację nazwę aplikacji i wykorzystywany przez aplikację adres IP. 7. Korzystanie przez abonenta ze stron internetowych i aplikacji mobilnych określonych w wykazie, o którym mowa w ust. 5, nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu, chyba że abonent przebywa poza granicami kraju i korzysta z nich w ramach usług roamingu międzynarodowego. 8. Nie stanowi zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług telekomunikacyjnych, stosowanie się przez dostawcę usług telekomunikacyjnych do zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 5. 9. W przypadku zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 5, dostawca usługi, o którym mowa w ust. 1, dostosowuje zasady rozliczania transmisji danych zgodnie z tym wykazem najpóźniej w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wykazu.	
119.	Art. 321	Art. 321. 1. Prezes UKE zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do wymiany komunikatów pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu na potrzeby realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 318. 2. System, o którym mowa w ust. 1 może być zintegrowany z systemem, o którym mowa w art. 337 ust. 3. 3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.	Przepis ten określa podstawy do funkcjonowania systemu wymiany informacji między dostawcami usługi dostępu do internetu, który będzie wspomagał realizację uprawnienia abonenta do zachowania ciągłości usługi dostępu do internetu przy zmianie dostawcy usługi.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4. Prezes UKE udostępnia usługi sieciowe zapewniające dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając liczbę abonentów obsługiwanych przez dostawców usługi dostępu do internetu. 5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób wymiany informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu zapewniający ciągłość świadczenia usługi dostępu do internetu, biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu oraz potrzebę wspierania obsługi zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług, a także ograniczenia w korzystaniu przez operatorów i dostawców usługi dostępu do internetu z usług sieciowych, o których mowa w ust. 4.	
120.	Art. 322	Art. 322. W przypadku gdy abonent będący stroną umowy, której przedmiotem jest usługa komunikacji głosowej świadczona na numerze niegeograficznym i usługa dostępu do internetu świadczona w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej korzysta jednocześnie z uprawnienia, o którym mowa w art. 318 ust. 1, i uprawnienia, o którym mowa w art. 325 ust. 1, realizacja uprawnień abonenta jest wykonywana na podstawie przepisów art. 325 i art. 326.	Przepis rozstrzyga, które przepisy należy stosować w sytuacji korzystania jednocześnie z uprawnienia do przeniesienia numeru i zachowania ciągłości usługi dostępu do internetu.
121.	Art. 323	Art. 323. Abonent usługi komunikacji głosowej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.	Przepis ten reguluje ważne uprawnienie abonenta dotyczące możliwości zmiany przydzielonego numeru.
122.	Art. 324	Art. 324. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej,	Przepis ten dotyczy uprawnienia abonenta w zakresie przeniesienia numeru w związku ze zmianą miejsca zamieszkania lub wykonywania działalności.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze: 1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego - w przypadku numerów geograficznych; 2) całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.	
123.	Art. 325 ust. 10	Art. 325. (...) 10. W przypadku, o którym mowa w art. 161 ust. 6 pkt 3 i ust. 7, wymiana informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się między Prezesem UKE a dostawcą usługi, któremu przydzielone zostały zasoby numeracji.	Przepisy dotyczące obowiązków dostawców usług w zakresie wymiany informacji o procesach przeniesienia numeru funkcjonują na gruncie Pt. Celem tych regulacji jest zapewnienie sprawności i niezawodności procesów przenoszenia numerów. Przepisy te mają bezpośrednie przełożenie na skuteczność realizacji uprawnień abonentów w zakresie przenoszenia numerów.
124.	Art. 327	Art. 327. 1. Prezes UKE prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, o których mowa w art. 325 ust. 1, oraz powiązane z nimi informacje o aktualnym dostawcy usługi komunikacji głosowej. Baza danych jest częścią systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3. 2. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział zasobów numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora z	Przepis ten stanowi podstawę funkcjonowania Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		bazą danych, o której mowa w ust. 1. Operator posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji danych w bazie, o której mowa w ust. 1. 3. Prezes UKE, na podstawie danych zawartych w bazie danych, o której mowa w ust. 1, może umożliwić, na stronie podmiotowej BIP UKE, identyfikację dostawcy usługi dla danego numeru publicznej sieci telekomunikacyjnej.	
125.	Art. 328	Art. 328. 1. Abonent usługi komunikacji głosowej będący stroną umowy z dostawcą usług telekomunikacyjnych zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej może wybrać dowolnego dostawcę usługi komunikacji głosowej, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach. 2. Wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, abonent dokonuje przez wybranie podczas inicjowania połączenia ciągu cyfr zawierającego numer dostępu dostawcy usługi albo złożenie w formie pisemnej zlecenia kierowania wskazanym rodzajów połączeń do wybranego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej. 3. W przypadku gdy abonent w celu realizacji danego połączenia nie wybierze dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej w sposób wskazany w ust. 2, połączenie jest realizowane przez dostawcę usługi zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji	Przepis ten reguluje uprawnienia abonenckie – realizacja połączeń przez numer dostępu do sieci oraz zlecenie preselekcji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej. 4. Z tytułu dokonania wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 304 ust. 1, w stosunku do abonenta.	
126.	Art. 329	Art. 329. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 323–326 i art. 328, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 164 albo art. 171, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację. 2. Na wniosek dostawcy usług telekomunikacyjnych albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 323–326 i art. 328, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając jednocześnie harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem. 3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 323–326 i art. 328, dostawcy oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany lub przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnień nie dotyczy procesów	Artykuł ten dotyczy obowiązków w zakresie tworzenia warunków do realizacji uprawnień abonenckich związanych ze zmianą numeru, przeniesieniem numeru do innej lokalizacji lub do innego dostawcy usług oraz zmianą dostawcy internetu. Na wniosek dostawcy usług lub operatora Prezes UKE zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia. Jednocześnie w związku z wprowadzeniem do Pke narzędzi służących do przeciwdziałania nadużyciom w komunikacji elektronicznej należy wprowadzić odpowiednie przepisy zawieszające realizację lub ograniczające zakres realizacji uprawnień, o których mowa w art. 323–327 i art. 328 dostawcom oraz operatorom, którzy uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizują proces przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie uprawnień pozostaje bez wpływu na procesy przeniesienia numeru w których dany dostawca jest dawcą.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		przeniesienia numeru, w których dostawca, któremu zawieszono lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.	
127.	Art. 330	Art. 330. 1. W celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, abonent składa wniosek w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wyboru formy złożenia wniosku abonent dokonuje spośród form oferowanych przez dostawcę usługi. 2. W przypadku realizacji uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 325, gdy wniosek składany jest w formie dokumentowej, nowy dostawca usług utrwała i doręcza abonentowi treść złożonego wniosku na trwałym nośniku. 3. Wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, w zależności od uprawnienia zawiera informacje niezbędne dla jego realizacji, w szczególności: 1) dane abonenta, o których mowa w art. 296 ust. 1; 2) wskazanie żądania abonenta; 3) informacje o wybranym przez abonenta sposobie przekazywania przez dostawcę usług informacji w zakresie obsługi wniosku; 4) informacje służące realizacji żądania abonenta. 4. W przypadku gdy wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, nie zawiera informacji niezbędnych dla jego realizacji, dostawca usług zawiadamia abonenta o konieczności jego niezwłocznego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia. 5. W przypadku odmowy realizacji uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, dostawca usług zawiadamia abonenta o odmowie wraz z podaniem przyczyny odmowy.	Przepis reguluje formę składania wniosków służących realizacji uprawnień abonenckich oraz podstawowe elementy takiego wniosku. Dodatkowo w przepisie tym zawarta jest delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia określającego sposoby składania i procedowania wniosków o realizację uprawnień abonenckich.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji wymaganych dla wniosków o realizację uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, oraz tryb procedowania tych wniosków, a także szczegółowe warunki realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 328, uwzględniając dostępność usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych, istniejące zasoby numeracji oraz konieczność zapewnienia efektywnej realizacji tych uprawnień.	
128.	Art. 331 ust. 9-15	Art. 331. (...) 9. Dostawcy usługi komunikacji głosowej corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia, przekazują na wyodrębniony rachunek UKE środki z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, pomniejszone o należny od nich podatek od towarów i usług. 10. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, środki z doładowań, o których mowa w ust. 9, stanowią przychód Funduszu. 11. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje na rachunek Funduszu środki z doładowań, o których mowa w ust. 9. Środki z doładowań, w wysokości wskazanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, dysponent Funduszu przekazuje Narodowemu Funduszowi Zdrowia z przeznaczeniem na finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia dzieci i młodzieży uzależnionych od technologii cyfrowych. Finansowanie lub dofinansowanie tych świadczeń następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia	Przepisy regulują przeznaczenie środków z doładowań, których zwrotu nie zażądał konsument w momencie wygaśnięcia ważności konta lub przeniesienia numeru. Środki te będą stanowić przychód Funduszu Szerokopasmowego. Dodatkowo uregulowano procedurę przekazywania tych środków na rachunek Funduszu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146 i). 12. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, nie później niż do dnia 15 kwietnia, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informację o sposobie wykorzystania środków, o których mowa w ust. 11 zdanie drugie, w poprzednim roku kalendarzowym. 13. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do środków z doładowań, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE. 14. Do środków z doładowań, o których mowa w ust. 9, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. 15. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 6, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia takich warunków uzyskiwania zwrotu, które nie będą zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot tych środków.	
129.	Art. 332	Art. 332. 1. Dostawca usługi komunikacji głosowej świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej może udostępniać swojemu abonentowi, po cenie uwzględniającej koszty, aktualny spis swoich abonentów posiadających przydzielone numery, z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci danego abonenta. 2. Dostawca usługi komunikacji głosowej może świadczyć swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów, z	EKŁE, w przeciwieństwie do dyrektywy o usłudze powszechnej nie nakłada obowiązku udostępniania spisu abonentów. W związku z tym w Pke jest to usługa fakultatywna. Jednocześnie z uwagi na fakt, że takie usługi są jeszcze dostępne na rynku zasadne jest utrzymanie obowiązującej w Pt regulacji, w tym zakresie.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wyłączeniem abonentów korzystających z usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz abonentów usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną.	
130.	Art. 334	Art. 334. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).	Artykuł 334 zapewnia użytkownikom usług w publicznych sieci telekomunikacyjnych możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego DTMF.
131.	Art. 335	Art. 335. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 334 i art. 397 ust. 1, między sieciami operatorów państw członkowskich.	W art. 335 określony został obowiązek zapewnienia przez operatorów publicznych sieci telekomunikacyjnych przekazywania danych i sygnałów w celu zapewnienia prezentacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego DTMF pomiędzy sieciami państw członkowskich.
132.	Art. 339	Art. 339. 1. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do: 1) uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych; 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione lub zgubione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1. 2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonywane są przez operatora w terminie 1 dnia roboczego od dnia przedstawienia przez abonenta oświadczenia o kradzieży lub o zgubieniu telekomunikacyjnego urządzenia	Regulacja jest niezbędna z uwagi na konieczność wyeliminowania negatywnych dla abonenta skutków utraty telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		końcowego będącego jego własnością, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia. W przypadku uzyskania informacji identyfikujących skradzione urządzenia od innego operatora, termin 1 dnia roboczego liczy się od tej daty. 3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 zawiera klauzulę o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 235 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w oświadczeniu są zgodne z prawdą”.	
133.	Art. 341	Art. 341. 1. Świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej w sposób określony w art. 284 ust. 3. 2. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi przekazywanym bezpośrednio abonentom cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie. 3. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie głosowe, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, oraz o możliwości nieodpłatnego blokowania połączeń, o którym mowa w art. 343. Jeżeli w trakcie połączenia głosowego zmianie ulegnie	Artykuł ten reguluje zasady świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem (tzw. premium rate), w szczególności wskazuje obowiązki jakie ciążyą na dostawcy usługi z dodatkowym świadczeniem. Regulacje te, obowiązujące na gruncie Pt, chronią abonentów przed nadużyciami na rynku premium rate.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wysokość opłaty, dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego o zmianie wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości. 4. W przypadku gdy usługa z dodatkowym świadczeniem świadczona jest w sposób powtarzalny, na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany: 1) wraz z informacją, o której mowa w ust. 2, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta; 2) uzyskać zgodę abonenta na świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem bezpośrednio przed rozpoczęciem jej świadczenia; 3) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat. 5. Podmiot podający do publicznej wiadomości informację o usłudze z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie. 6. W przypadku gdy informacja o usłudze z dodatkowym świadczeniem, o której mowa w ust. 2, podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny: 1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceną za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru tej usługi; 3) czas prezentacji ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.	
134.	Art. 342	Art. 342. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego dla usług z dodatkowym świadczeniem, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego. 2. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 100 i 200 zł. 3. W przypadku gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 35 zł dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego. 4. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do: 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o osiągnięciu progu kwotowego ; 2) zablokowania możliwości wykonywania połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta. 5. Po osiągnięciu progu kwotowego wykonywanie połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbieranie połączeń z takich numerów w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym	Regulacje w zakresie możliwości wyboru progu kwotowego, do wysokości którego usługi z dodatkowym świadczeniem mogą być świadczone pozwalają abonentowi kontrolować swoje wydatki i unikać szokująco wysokich rachunków.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		miesiącu kalendarzowym, oprócz połączeń, które nie powodują obowiązku zapłaty po stronie abonenta, jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego do wysokości tego progu. 6. W przypadku usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca usługi komunikacji głosowej wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od momentu osiągnięcia progu kwotowego.	
135.	Art. 344	Art. 344. W przypadku zrealizowania usługi z dodatkowym świadczeniem z naruszeniem obowiązków, o których mowa w art. 341 ust. 2-4, art. 342 ust. 1-5 oraz art. 343, dostawca usług telekomunikacyjnych nie może żądać od abonenta zapłaty za tę usługę.	Przepis dyscyplinujący dostawców usług do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem zgodnie z przepisami i wolą abonenta.
136.	Art. 345	Art. 345. 1. Prezes UKE prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, zwany dalej „rejestrem numerów”, w systemie teleinformatycznym i udostępnia go na stronie podmiotowej BIP UKE. 2. Rejestr numerów zawiera informacje, o których mowa w art. 346 ust. 1. 3. Operator, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem umożliwia jej świadczenie wyłącznie, gdy jest ona wpisana do rejestru numerów.	Przepis ten reguluje instytucję rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem. Obowiązek zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE pozwala na kontrolę przez regulatora działalności prowadzonej przez przedsiębiorców. Uzyskanie wpisu do rejestru jest warunkiem niezbędnym dla prowadzenia działalności polegającej na realizowaniu świadczenia dodatkowego w ramach usług z dodatkowym świadczeniem.
137.	Art. 346	Art. 346. 1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie zawierające informacje o:	Przepis ten wskazuje zakres informacji, które powinny być przekazane do rejestru numerów z dodatkowym świadczeniem.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		1) nazwie (firmie), adresie i siedzibie oraz adresie poczty elektronicznej i numerze telefonu, które umożliwiają szybki i efektywny kontakt; 2) numerze identyfikacji podatkowej (NIP), o ile go posiada; 3) realizowaniu dodatkowego świadczenia w imieniu podmiotów, o których mowa w ust. 3; 4) rodzaju dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy jest realizowane w postaci: a) wiadomości SMS, b) wiadomości MMS, c) połączenia głosowego, d) innej, ze wskazaniem jakiej; 5) przedmiocie dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy dotyczy: a) serwisu informacyjno-usługowego, b) edukacji, c) rozrywki, d) działalności charytatywnej, e) treści przeznaczonych dla osób pełnoletnich, f) innych, ze wskazaniem jakich; 6) identyfikatorze usługi z dodatkowym świadczeniem, w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa; 7) numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem; 8) nazwie (firmie), adresie i siedzibie operatora, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem; 9) stosowanej jednostce rozliczeniowej, wraz ze wskazaniem, czy usługa jest świadczona w sposób, o którym mowa w art. 341 ust. 4;	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		10) cenie netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi z dodatkowym świadczeniem albo za połączenie w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie; 11) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem przez dostawcę usług telekomunikacyjnych oraz, o ile jest znany, terminie zakończenia jej świadczenia. 2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera również podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. 3. Jeżeli podmiot realizuje dodatkowe świadczenie w imieniu: 1) organu administracji publicznej, 2) organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, lub innego podmiotu prowadzącego działalność pożytku publicznego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej – zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, może być przekazane Prezesowi UKE w terminie nie krótszym niż 2 dni robocze przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	4. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 1: 1) pkt 1 lub 5 – nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany, 2) pkt 2-4, 6 lub 7 – w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem na warunkach określonych w zgłoszeniu aktualizacyjnym – podmiot realizujący dodatkowe świadczenie przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie aktualizacyjne zawierające informacje, które uległy zmianie, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2. 5. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 348 ust. 1, składa się na PUE UKE, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. 6. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 348 ust. 1, uznaje się za złożone w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi wnoszącemu to zgłoszenie lub informację, o której mowa w art. 348 ust. 1. 7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE wzór dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 5. 8. Prezes UKE określi wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

138.	Art. 347	Art. 347. 1. Jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w art. 346 ust. 1 albo 4, nie zawiera wszystkich wymaganych informacji lub oświadczenia, o którym mowa w art. 346 ust. 2, Prezes UKE wzywa podmiot dokonujący tego zgłoszenia do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania. 2. Wskazanie w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 346 ust. 1 albo w ust. 4 pkt 2, terminu rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, krótszego niż termin określony odpowiednio w art. 346 ust. 1, 3 i ust. 4 pkt 2, skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania, o czym Prezes UKE niezwłocznie informuje podmiot realizujący dodatkowe świadczenie. 3. Prezes UKE, w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 346 ust. 1 lub 4, dokonuje wpisu do rejestru numerów lub aktualizacji tego wpisu. W przypadku, o którym mowa w ust. 346 ust. 3, Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru numerów niezwłocznie po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia.	Przepis ten reguluje termin i zasady dokonywania wpisu do rejestru numerów z dodatkowym świadczeniem.
139.	Art. 348	Art. 348. 1. W przypadku gdy podmiot realizujący dodatkowe świadczenie nie wskazał w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 346 ust. 1 lub 4, informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, podmiot ten w terminie 7 dni od dnia zakończenia świadczenia tej usługi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych przekazuje Prezesowi UKE informację o terminie zakończenia jej świadczenia. 2. Prezes UKE wykreśla z rejestru numerów informacje dotyczące usługi z dodatkowym świadczeniem w przypadku:	Przepis ten reguluje zasady wykreślenia z rejestru.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		1) upływu terminu zakończenia świadczenia usługi, o którym mowa w art. 346 ust. 1 pkt 11; 2) przekazania przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie informacji, o której mowa w ust. 1; 3) wydania decyzji, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej.	
140.	Art. 349 ust. 2, 4 i ust. 5 pkt 1	Art. 349. (...) 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać udzielona przez wybór progu kwotowego dla usługi fakultatywnego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego. 4. W przypadku gdy abonent, udzielając zgody, o której mowa w ust. 1, nie określił progu kwotowego, próg ten wynosi 70 zł dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego. 5. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do: 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;	Przepis ten stanowi podstawę ważnego dla abonentów korzystających z usługi fakultatywnego obciążania rachunku uprawnienia w zakresie ustalenia progu kwotowego dla tego typu usług. Jednocześnie w momencie osiągnięcia progu kwotowego abonent otrzyma informację o tym fakcie, a możliwość dalszego nabycia towarów i usług, które miałyby być objęte usługą fakultatywnego obciążania rachunku zostanie zablokowana. W celu zapewnienia abonentowi informacji o kosztach korzystania z usług nabywanych w drodze direct billing dostawca usług zamieszcza na fakturze informację o wartości nabytych poszczególnych towarów lub usług. Natomiast w celu umożliwienia identyfikacji podmiotu będącego dostawcą nabywanych towarów i usług np. na potrzeby składania reklamacji, na fakturze ma być również wskazana nazwa lub firma podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi.
141.	Art. 350	Art. 350. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia dla każdego fakultatywnego obciążania rachunku	Przepis ten reguluje zasady autoryzacji każdej transakcji nabycia usługi rozliczanej w drodze fakultatywnego obciążania rachunku.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		autoryzację usługi przy pomocy co najmniej jednego z elementów uwierzytelniania należącego do kategorii: 1) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie abonent, 2) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie abonent, 3) cechy charakterystyczne abonenta – chyba że przepisy odrębne przewidują wyższy poziom autoryzacji. 2. W przypadku usług fakultatywnego obciążania rachunku świadczonych w sposób powtarzalny autoryzacja może dotyczyć więcej niż jednego fakultatywnego obciążania rachunku. 3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi, o której mowa w ust. 2, w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.	
142.	Art. 363 ust. 3 Art. 371 ust. 2	Art. 363. (...) 3. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 359, podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystując numerów, w terminie do dnia 31 marca, przekazują do Prezesa UKE informację o świadczeniu tej usługi w poprzednim roku kalendarzowym.	Przepisy wynikające z włączenia podmiotów świadczących publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, po spełnieniu wymogu przychodowego, do kręgu przedsiębiorców zobowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty do poniesionego przez przedsiębiorcę wyznaczonego kosztu netto. W celu zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do rozliczenia dopłaty, wprowadzono przepisy o

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Art. 371. (...) 2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 359, Prezes UKE w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 363 ust.3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 i art. 33.	przekazywaniu Prezesowi UKE przez te podmioty informacji o fakcie świadczenia tej usługi i to wyłącznie w okresie, w którym przedsiębiorca wyznaczony realizuje obowiązek w zakresie usługi powszechnej, a zatem w tych latach, w którym może powstać obowiązek udziału tych podmiotów w pokryciu dopłaty. Ponadto wprowadzono przepis umożliwiający Prezesowi UKE przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, co jest dodatkowym mechanizmem wspierającym, aby lista tych podmiotów była kompletna.
143.	Art. 374	Art. 374. Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć realizację obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego lub zmienić warunki realizacji tych obowiązków, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących: 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia, 2) zachowania ochrony integralności sieci, 3) interoperacyjności usług, 4) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej lub ochrony danych w sieci, 5) spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej	Projektowane przepisy regulują sytuację przerwania lub ograniczenia usług wchodzących w skład usługi powszechnej. Wprowadzenie przedmiotowych przepisów ma na celu zagwarantowanie ciągłości świadczenia usług.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		- informując Prezesa UKE o przyczynach, czasie trwania lub przewidywanym terminie, w którym realizacja obowiązku będzie przerwana, ograniczona lub zostaną zmienione warunki realizacji tego obowiązku.	
144.	Art. 375	Art. 375. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nieleżących po jego stronie nie może dalej realizować obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego, informuje Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania realizacji tego obowiązku, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jego realizacji. 2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać realizowania obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego do czasu przejęcia jego realizacji przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.	Projektowane przepisy regulują sytuację zaprzestania świadczenia usług wchodzących w skład usługi powszechnej. Celem tych przepisów jest zapewnienie ciągłości usług dla abonentów.
145.	Art. 376	Art. 376. 1. Do odpowiedzialności przedsiębiorców komunikacji elektronicznej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi komunikacji elektronicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z uwzględnieniem art. 377 ust. 1 oraz art. 379 ust. 1. 2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi międzynarodowe odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach ustalonych w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.	Przepis ten dotyczy kwestii odpowiedzialności przedsiębiorcy za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi. Odpowiedzialność ta jest uregulowana odrębnie w stosunku do usług wchodzących w skład usługi powszechnej i w stosunku do innych usług. Powyższy przepis pozostaje zbliżony do dotychczasowych regulacji Pt w tym zakresie.
146.	Art. 377	Art. 377. 1. Przedsiębiorca wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej jedynie w zakresie określonym ustawą. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej było wynikiem	Przepis ten stanowi, że w przypadku usług wchodzących w skład usługi powszechnej do odpowiedzialności przedsiębiorcy zastosowanie mają jedynie zasady wskazane w projektowanej ustawie, z wyłączeniem zasad ogólnych

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		winy umyślnej, rażącego niedbalstwa przedsiębiorcy wyznaczonego lub następstwem czynu niedozwolonego. 3. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo, abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy. 4. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy niż 36 godzin. 5. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej. 6. Z tytułu niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu: 1) zawarcia umowy, o którym mowa w art. 366 i art. 367 ust. 3, 2) rozpoczęcia świadczenia usług, określonego w umowie, o której mowa w art. 365 i art. 367 ust. 1 – za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi końcowemu od przedsiębiorcy wyznaczonego odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej stosowanej przez tego przedsiębiorcę za świadczenie usługi powszechnej płatnej okresowo. 7. Roszczenia dochodzone na podstawie ust. 3–6 przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi powszechnej, albo od dnia, w którym	wynikających z przepisów Kc. Tożsama regulacja wynika z Pt. Przepis ten dodatkowo określa zasady wypłaty odszkodowania i jego wysokość w przypadku przerwy w świadczeniu usługi powszechnej. Jest on niezbędny z punktu widzenia zapewnienia prawidłowego funkcjonowania instytucji usługi powszechnej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana.	
147.	Art. 378	Art. 378. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do rozpatrzenia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku z tytułu: 1) niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej; 2) niedotrzymania z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług; 3) niewykonania lub nienależytego wykonania usługi komunikacji elektronicznej; 4) nieprawidłowego obliczenia należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. 2. Reklamacja może być złożona w terminie 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi komunikacji elektronicznej, lub od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana, lub od dnia doręczenia faktury zawierającej nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Reklamację złożoną po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpoznania, o czym dostawca usług niezwłocznie powiadamia użytkownika składającego reklamację, zwanego dalej „reklamującym”. 3. Reklamację wnosi się: 1) w formie pisemnej; 2) ustnie do protokołu;	Artykuł ten reguluje uprawnienie abonenta do dochodzenia roszczeń na drodze postępowania reklamacyjnego usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		3) telefonicznie; 4) na adres poczty elektronicznej wskazany w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej; 5) na adres innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej. 4. Reklamacja zawiera w szczególności: 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby reklamującego; 2) określenie przedmiotu reklamacji oraz reklamowanego okresu; 3) przedstawienie okoliczności uzasadniających reklamację; 4) przydzielony reklamującemu numer, którego dotyczy reklamacja, numer ewidencyjny nadany reklamującemu przez dostawcę usług lub adres miejsca zakończenia sieci; 5) datę złożenia wniosku o zawarcie umowy – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 378 ust. 1 pkt 1; 6) datę zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej i określony w niej termin rozpoczęcia świadczenia usługi – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 378 ust. 1 pkt 2; 7) wysokość kwoty odszkodowania lub innej należności wynikających z umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub z przepisów prawa – w przypadku gdy reklamujący żąda ich wypłaty; 8) numer rachunku bankowego, numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub adres właściwy do wypłaty odszkodowania lub innej należności	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		albo wniosek o zaliczenie ich na poczet przyszłych płatności – w przypadku, o którym mowa w pkt 7; 9) sposób, w jaki ma zostać przekazana odpowiedź na reklamację; 10) podpis reklamującego – w przypadku reklamacji złożonej w formie pisemnej. 5. Jeżeli dostawca, o którym mowa w ust. 1, nie rozpatrzył reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że uznał żądanie określone w reklamacji za uzasadnione. Przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed upływem tego terminu odpowiedzi zawierającej informacje o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji wraz z uzasadnieniem. 6. W przypadku uwzględnienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku opłata, o której mowa w art. 352 ust. 1, podlega zwrotowi. 7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego oraz elementy, jakie powinna zawierać odpowiedź na reklamację usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku mając na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego, maksymalne uproszczenie procedury reklamacyjnej oraz zapewnienie jej przejrzystości.	
148.	Art. 379	Art. 379. 1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniu w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, o którym mowa w art. 383, roszczeń określonych w ustawie przysługuje	Przepis ten wprowadza obowiązek wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego przez użytkownika końcowego przed dochodzeniem roszczeń na drodze postępowania sądowego lub

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego. 2. Drogę postępowania reklamacyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wyczerpaną, jeżeli reklamacja nie została uwzględniona lub dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi komunikacji elektronicznej została uwzględniona.	postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzonego przez Prezesa UKE. W celu uniknięcia wątpliwości czy i kiedy użytkownik końcowy może skorzystać z powyższych sposobów dochodzenia roszczeń przepis ust. 2 precyzuje jak należy rozumieć wyczerpanie drogi postępowania reklamacyjnego.
149.	Art. 381	Art. 381. Bieg przedawnienia roszczeń zawiesza się na okres od dnia wniesienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej do dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 379 ust. 2.	Przepis ten dookreśla zasady obliczania terminu przedawnienia roszczeń z zakresu usług komunikacji elektronicznej lub usług fakturowania wskazując warunki w jakich termin ten ulega zawieszeniu, tj. w przypadku wniesienia reklamacji – od dnia jej wniesienia do dnia udzielenia odpowiedzi, w granicach ustawowego terminu rozpatrzenia reklamacji.
150.	Art. 410	Art. 410. 1. W sprawach spornych wynikających z umowy o transmisji sygnału multipleksu rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek operatora multipleksu lub operatora sieci nadawczej. 2. Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współpracy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.	Projektowane przepisy regulują procedurę rozstrzygania sporów wynikłych z umowy o transmisji sygnału multipleksu.
151.	Art. 414 ust. 2	Art. 414. (...) 2. Minister właściwy do spraw łączności opiniuje sprawozdanie w zakresie działalności pocztowej i przekazuje opinię ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w terminie 20 dni od przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE.	Regulacja nie wynika z EKŁE, jednak jest przeniesiona z ustawy Pt – dotyczy kompetencji Prezesa UKE jako organu regulacyjnego w zakresie rynku pocztowego.
152.	Art. 424 ust. 2, 3 i 5	Art. 424. (...) 2. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli u osoby fizycznej, w	Projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie nowej regulacji dotyczącej, wymagających podjęcia

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej, może być ona podjęta po okazaniu legitymacji służbowej. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się kontrolowanej osobie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia podjęcia kontroli. 3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej zawiera w szczególności: 1) wskazanie podstawy prawnej kontroli; 2) oznaczenie organu kontroli; 3) datę i miejsce wystawienia; 4) imię i nazwisko pracownika UAE uprawnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej; 5) oznaczenie kontrolowanej osoby; 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli; 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli; 8) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska; 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanej osoby. (...) 5. Kontrolowana osoba fizyczna może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania kontroli przez Prezesa UAE z naruszeniem przepisów. Sprzeciw wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 59 ust. 3-16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców stosuje się odpowiednio.	niezwłocznych działań, kontroli u osoby fizycznej. W takich sytuacjach bowiem powinno być dopuszczalne rozpoczęcie kontroli jedynie po okazaniu legitymacji służbowej, natomiast upoważnienie do przeprowadzenia kontroli będzie można doręczyć w terminie trzech dni od podjęcia kontroli. Określono również elementy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej wzorowane na analogicznym katalogu z art. 49 ust. 7 ustawy – Prawo przedsiębiorców. Należy podkreślić, że przepis ten będzie dotyczył kontroli w zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej. Przepis został wprowadzony, gdyż istnieje potrzeba szybkiego reagowania UAE w sytuacjach używania przez osoby fizyczne urządzeń powodujących zakłócenia, czy dopuszczania się przez takie osoby oszustw czy nadużyć.
153.	Art. 435	Art. 435. 1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1, lub obsługiwania	Projektowane przepisy regulują kwestie używania urządzenia radiowego bez pozwolenia, a także bez określonych decyzji, wpisu do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia oraz przez

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	tęgo urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes UKE wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję zakazującą używania lub obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. 2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może zawierać rozstrzygnięcie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą albo o przyjęciu urządzenia do depozytu. 3. Prezes UKE uchyla decyzję w części dotyczącej zabezpieczenia urządzenia radiowego wydaną w związku z: 1) brakiem pozwolenia – z dniem wydania użytkownikowi pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia; 2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną – niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie; 3) brakiem decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – z dniem wydania użytkownikowi decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia; 4) brakiem wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – z dniem wpisania urządzenia radiowego do rejestru. 4. Urządzenie radiowe przyjęte do depozytu z powodu: 1) braku pozwolenia – jest zwracane użytkownikowi po wydaniu mu pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia; 2) obsługi przez osobę nieuprawnioną – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane	osobę nieuprawnioną. Przepisy będą odnosiły się zatem również do używania urządzeń radiowych bez uzyskania decyzji Prezesa UKE dopuszczającej czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni lub decyzji zezwalającej na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów. Regulacje w tym zakresie nie odbiegają od tych zawartych dotychczas w Pt. Projektowane przepisy określają przysługujące Prezesowi UKE kompetencje mające na celu zakazanie bezprawnego używania urządzeń radiowych, a także zabezpieczenie urządzeń przed dalszym ich używaniem czy obsługą oraz przyjęcie urządzeń do depozytu. W powyższych kwestiach Prezes UKE wydaje decyzje administracyjne. Decyzje odnoszą się ściśle do wskazanych w przepisie form bezprawnego używania czy obsługiwanego urządzeń, nie dotyczą innych sytuacji, w szczególności naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości, zalegania z opłatami. Prezes UKE, aby podjąć decyzję zakazującą bezprawnego używania urządzeń radiowych musi wykazać, iż faktycznie zaistniał ten bezprawny stan. Może to nastąpić w ramach kontroli lub monitorowania widma.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		świadcstwo operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie; 3) braku decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po wydaniu decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia; 4) braku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po dokonaniu wpisu urządzenia radiowego do rejestru. 5. W przypadku gdy nie została spełniona którakolwiek z określonych w ust. 4 przesłanek zwrotu użytkownikowi urządzenia radiowego przyjętego do depozytu, do urządzenia radiowego stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. poz. 1537 oraz z 2009 r. poz. 1241). 6. W przypadku wydania wymaganego pozwolenia, decyzja, o której mowa w ust. 1, wydana na skutek braku wymaganego pozwolenia wygasa.	
154.	Art. 436	Art. 436. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może wydać decyzję o: 1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmianie sposobu używania urządzenia; 3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji szkodliwego zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;	Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i art. 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	4) czasowym zajęciu urządzenia w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń. 2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. 3. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urządzenia od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt tego użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń. 4. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie używane przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie, Prezes UKE występuje niezwłocznie do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o podjęcie działań w celu eliminacji szkodliwego zakłócenia. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE określa dane charakteryzujące szkodliwe zakłócenie oraz wyznacza termin jego usunięcia, nie dłuższy niż 15 dni. 6. Prezes UKE, na wniosek właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, udziela użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, stosownie do posiadanych środków technicznych, niezbędnej pomocy w określeniu źródła oraz sposobu eliminacji szkodliwego zakłócenia powodowanego przez używane przez te podmioty urządzenie. 7. Prezes UKE może wystąpić do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej w celu określenia źródła szkodliwego zakłócenia lub sposobu jego eliminacji. 8. Prezes UKE niezwłocznie informuje użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, będącego użytkownikiem urządzenia, którego praca jest szkodliwie zakłócana, o podjętych działaniach i wyznaczonym terminie eliminacji szkodliwego zakłócenia.	
155.	Art. 437	Art. 437. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić, i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.	Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i art. 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.
156.	Art. 438	Art. 438. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o działaniach podjętych w przypadkach, o których mowa w art. 436 ust. 1-3 lub art. 437.	Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i art. 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.
157.	Art. 439	Art. 439. 1. Przepisów art. 424–436 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, wykonujących we własnym zakresie zadania określone w przepisach odrębnych.	Projektowany przepis analogicznie do dotychczas obowiązujących rozwiązań w Pt wyłącza zasadniczo stosowanie przepisów dotyczących kontroli w odniesieniu do użytkowników rządowych, co podyktowane jest specyfiką ich funkcjonowania.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana. 3. Prezes UKE, przeprowadzając kontrolę jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, w terminie 7 dni przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, zawiadamia na piśmie kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej o terminie, przedmiocie i zakresie kontroli. 4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli i postępowania pokontrolnego przez Prezesa UKE jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników urządzeń, których praca jest zakłócana albo może być zakłócana. 5. Decyzje, o których mowa w art. 433–436, niezwłocznie po ich wydaniu, doręcza się kierownikowi jednostki kontrolowanej, której decyzje te dotyczą, oraz kierownikowi jednostki nadzoru. 6. W przypadku zajęcia urządzenia radiowego pracownik UKE sporządza protokół czasowego zajęcia urządzenia.	Projektowany ust. 2 zawiera upoważnienie do wydania dla wskazanych w nim użytkowników rządowych rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie usuwania zakłóceń powodowanych przez urządzenia używane przez tych użytkowników. Ponadto w ust. 4 zawarto upoważnienie do wydania przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji rozporządzenia określającego sposób przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa UKE wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej.
158.	Art. 442	Art. 442. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o	Projektowany przepis reguluje kwestie ograniczeń wglądu do akt w sytuacjach, gdy udostępnienie

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE, w drodze postanowienia, może na uzasadniony wniosek strony ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu do materiału dowodowego, jeżeli udostępnienie tego materiału grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, lub z urzędu w przypadku innych tajemnic prawnie chronionych. 2. Strona może zastrzec informacje, dokumenty lub ich części zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawiane Prezesowi UKE. 3. Strona wnioskująca ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązana przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom. 4. W przypadku nieprzedstawienia wersji dokumentu niezawierającej informacji objętych zastrzeżeniem, zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.	materiału dowodowego grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa lub innych tajemnic prawnie chronionych. Przepis odnosi się do postępowań, które dotyczą spraw spornych i w których zachodzi potrzeba uniemożliwienia dostępu pozostałym stronom do wszystkich zgromadzonych w postępowaniu materiałów. Regulacja ta uzupełnia ogólne regulacje zawarte w kpa odnoszące się, m.in. do ograniczenia zasady jawności postępowania dla stron w odniesieniu do akt sprawy zawierających informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, a także do innych akt, które organ administracji publicznej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy. Ograniczenie dostępu strony do akt ze względu na potrzebę zapewnienia ochrony pozostałych tajemnic, w tym tajemnicy telekomunikacyjnej czy tajemnic zawodowych odbywać się będzie w oparciu o projektowany przepis. Ograniczenie wglądu do akt będzie następowało na wniosek lub z urzędu, przy czym działanie Prezesa UKE z urzędu dotyczy tajemnic, których obowiązek ochrony wynika z innych przepisów. W przypadku natomiast, złożenia wniosku o ograniczenie, strona wnioskująca powinna również przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom. Ograniczenie wglądu do materiały dowodowego następuje w drodze postanowienia. Projektowany przepis umożliwia również zastrzeżenie informacji, dokumentów lub ich części

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawianych Prezesowi UKE. Przepis bazuje na treści art. 207 Pt jednak zawiera modyfikacje w zakresie kwestii zastrzegania informacji. Przepis w przeciwieństwie do regulacji Pt będzie miał zastosowanie nie tylko do postępowań objętych tą ustawą ale również Megaustawą.
159.	Art. 443	Art. 443. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji, o którym mowa w art. 152, Prezes UKE może zawiadamiać strony o decyzjach i innych czynnościach poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE, jeżeli strona wystąpiła o takie jej zawiadamianie albo wyraziła na nie zgodę. 2. Doręczenie pisma uważa się za dokonane z dniem udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1.	Projektowany przepis reguluje kwestie odstępstwa od przewidzianego w kpa sposobu doręczania decyzji czy informowania o innych czynnościach. W przypadku postępowań prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji zawiadomienia można dokonać poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE. Dokonywanie obwieszczenia zamiast doręczania stronie decyzji czy innych zawiadomień uzasadnione jest w sytuacjach, gdy niezbędne jest przyspieszenie postępowań, np. w przypadku organizacji dużych imprez masowych, na potrzeby których wydawane są m.in. pozwolenia radiowe, czy decyzje w sprawie czasowego używania urządzenia radiowego. Warunkiem zastosowania takiego trybu zawiadamiania stron jest wystąpienie o to przez stronę albo wyrażenie przez stronę zgody na taki sposób zawiadamiania. W sytuacji gdy warunek ten jest spełniony, domniemywa się, że doręczenie pisma zostało dokonane z dniem opublikowania na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia. Przepis powtarza treść art. 207a ustawy Pt.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

160.	Art. 447 ust. 9 i 10	Art. 447. (...) 9. Kary, o których mowa w art. 444 ust. 1 i 2, stanowią przychód Funduszu. 10. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.	Konieczność uregulowania kwestii związanych z Funduszem Szerokopasmowym.
Ustawa - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej			
161.	Art. 2	Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm. ²⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII w tytule działu IVd, w art. 479 ⁶¹ § 1 oraz w art. 479 ^{66a} , wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”; 2) w art. 479 ⁵⁷ w pkt 2 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 3) w art. 479 ⁵⁸ w § 1 wyraz „dwutygodniowym” zastępuje się wyrazem „miesiąca”.	Projekt przewiduje zmianę tytułu działu IVd tytułu VII księgi pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego „Postępowanie w sprawach z zakresu telekomunikacji i poczty” na „Postępowanie w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty”. Zmiana wynika z poszerzenia zakresu przedmiotowego Pke na szerzej rozumianą niż telekomunikacja - komunikację elektroniczną. Zmiana w art. 479 ⁵⁷ ma charakter dostosowawczy i polega na zastąpieniu odwołania do Pt odwołaniem do Pke. Kolejną proponowaną zmianą jest wydłużenie w art. 479 ⁵⁸ § 1 terminu na wniesienie odwołania od decyzji Prezesa UKE. Obecnie odwołanie wnosi się w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Po zmianie odwołanie będzie wnoszone w terminie miesiąca. Proponowany termin jest analogiczny do terminu określonego w przepisach dotyczących postępowania w sprawach odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zmiana uwzględnia zgłaszane w tym zakresie postulaty rynku i zapewnia odpowiedni czas na sporządzenie odwołań od decyzji, które niejednokrotnie dotyczą

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			skomplikowanej i złożonej materii. Należy podkreślić, że przepis ten na mocy art. 479 ⁶⁶ stosuje się odpowiednio również do zażeń na postanowienia Prezesa UKE.
162.	Art. 3	Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3a: a) w § 1: – we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „a także uznanego przez jednostkę samorządu terytorialnego zwrotu do budżetu państwa całej nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267 oraz z 2023 r. poz. 1586 i 2005), wpłat, o których mowa w <u>art. 3 ust. 1</u> ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. <u>poz. 1130</u>), oraz opłaty koncesyjnej, o której mowa w <u>art. 34 ust. 1</u> ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.⁸⁾)” zastępuje się wyrazami „uznanego przez jednostkę samorządu terytorialnego zwrotu do budżetu państwa całej nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 356), wpłat, o których mowa w <u>art. 3 ust. 1</u> ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. <u>poz. 1130</u>), opłaty koncesyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	Zmiany w art. 3a wynikają z konieczności zapewnienia skutecznej egzekucji należności z tytułu środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, które dostawcy usługi komunikacji głosowej mają obowiązek przekazać na rachunek UKE. Zmiany są konieczne, ponieważ wysokość tych środków nie wynika wprost ani z przepisów prawa, ani z decyzji czy postanowienia. Wysokość tych środków i ewentualna należność do egzekucji będzie wynikała z informacji składanej przez dostawcę usługi komunikacji głosowej na podstawie art. 20 ust. 1 Pke. Zmiana polega na uzupełnieniu katalogu dokumentów wskazanych w art. 3a (§ 1) o informację określoną w art. 20 ust. 1 Pke. Ponadto uzupełniono też § 2 w art. 3a, wskazując, że w informacji z art. 20 ust. 1 Pke musi być zawarte pouczenie, że stanowi ona podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Dodany w art. 20 § 4 umożliwia pełnienie funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej i ma na celu wskazanie jasnej podstawy prawnej dla organów, innych niż wskazane w nowelizowanej ustawie, do pełnienia funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		(Dz. U. z 2024 r. poz. 266) oraz środków z doładowań, o których mowa w art. 331 ust. 9 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), – pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) z formularza, o którym mowa w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”, – dodaje się pkt 17 w brzmieniu: „17) z informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”, b) w § 2 w pkt 1 wyrazy „lub w formularzu, o którym mowa w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne” zastępuje się wyrazami „w formularzu, o którym mowa w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, lub w informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 2) w art. 20 dodaje się § 4 w brzmieniu: „§ 4. Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym może być ponadto inny organ w zakresie określonym odrębnymi ustawami.”.	Zmiana została wprowadzona na, zgłoszony w trakcie prekonsultacji, wniosek Ministerstwa Finansów w związku z projektowanym art. 413 ust. 3 Pke. Zgodnie z tym przepisem Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach Pke, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. Zbliżony treścią przepis znajdował się już w art. 190 ust. 9 Pt. Uprawnienia Prezesa UKE zdaniem projektodawcy wynikały również z art. 20 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przepis ten wskazuje, że w przypadkach określonych szczególnymi przepisami jako organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym działają także organy powołane do ochrony spokoju, bezpieczeństwa, porządku, zdrowia publicznego lub mienia społecznego. Ustawa Pke (jak i obecnie Pt) wskazuje, że do zakresu działania Prezesa UKE należy wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego. Prezes UKE posiadając ww. obowiązki w zakresie bezpieczeństwa, był uznawany, na podstawie tego przepisu oraz regulacji zawartej w Pt, za organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym. Ministerstwo Finansów, mając zastrzeżenia do takiej interpretacji oraz widząc pewną lukę prawną w przepisach egzekucyjnych, uznało za konieczne

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			dodanie projektowanego przepisu, który jasno wskazywałby na możliwość pełnienia przez organy niewymienione w art. 20 nowelizowanej ustawy, funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym w zakresie wskazanym w przepisach odrębnych. Analogiczną możliwość przewiduje już art. 19 § 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, który wskazuje, że organem egzekucyjnym w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych może być organ inny niż organy wymienione w tym artykule - w zakresie określonym odrębnymi ustawami. Ze względu na powyższe wprowadzono do niniejszej ustawy przedmiotową nowelizację art. 20 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zmiana wiąże się bezpośrednio z zakresem obowiązków i uprawnień Prezesa UKE. Jednocześnie nie jest zasadne ograniczanie dodawanego przepisu jedynie do kompetencji Prezesa UKE. W opinii Ministerstwa Finansów zauważona luka prawna powinna zostać uzupełniona poprzez rozwiązania o charakterze systemowym.
163.	Art. 4	Art. 4. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465) w art. 151¹⁰ w pkt 11 w lit. a wyraz „telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
164.	Art. 5	Art. 5. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2023 r. poz. 1984) w art. 36⁴ w ust. 8 po pkt 26 dodaje się pkt 26a w brzmieniu: „26a) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;”.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

165.	Art. 6	Art. 6. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 13me w ust. 6 wyrazy „<u>art. 174a–174d</u> ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. <u>poz. 34</u>)” zastępuje się wyrazami „art. 402–405 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) w art. 16^e w ust. 2 w pkt 2a w lit. b w tiret piątym wyrazy „usługi towarzyszące w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „powiązane usługi w rozumieniu ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 3) w art. 16ⁱ w ust. 7 wyrazy „art. 159–166 oraz art. 174¹–174^d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 386–392 oraz art. 401–405 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 4) w art. 16^l w ust. 9 wyrazy „przepisy art. 174¹–174^d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 401–405 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 5) w art. 16^x w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „dziale VI rozdziale 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „dziale VI	Art. 6 pkt 6 Zmiany w art. 20 pkt 19 ustawy o drogach publicznych polegają na zmianie błędnego odwołania do art. 39 ust. 7. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej. Art. 6 pkt 7 lit. a oraz b, lit. e Zmiany w art. 39 ust. 1a i 3b ustawy z dnia 21 marca 1985 r. polegają na zmianie odwołania z „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” na „ustawy z dnia ... 2024 r. Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej. Natomiast zmiany w art. 39 ust. 3 mają na celu wyeliminowanie błędnego odwołania do umów, o których mowa w art. 39 ust. 7. W chwili obecnej umowy te zawarte są art. 39 w ust. 7a ustawy. Z tą zmianą jest związane dodanie decyzji, o których mowa w art. 39 ust. 7. Dodatkowo, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych pomiędzy regulacjami zawartymi w art. 39 i nowododawanymi przepisami dotyczącymi punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, w zdaniu pierwszym art. 39 ust. 3 przesądzono, że lokalizowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, realizowane jest na podstawie decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹. Wykorzystanie infrastruktury technicznej na cele instalacji punktów dostępu będzie odbywać się na podstawie przepisów Megaustawy. Art. 1 ust. 3 Megaustawy jasno wskazuje, że przepisów art. 17–26 Megaustawy nie stosuje się do lokalizowania

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 6) w art. 20 w pkt 19 wyrazy „art. 39 ust. 7” zastępuje się wyrazami „art. 39 ust. 7g”; 7) w art. 39: a) w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, b) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W szczególnie uzasadnionych przypadkach, z wyjątkiem ust. 3¹, lokalizowanie w pasie drogowym urządzeń obcych oraz reklam może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c.”, c) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁵ w brzmieniu: „3¹. W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...), zwane dalej „punktami dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. 3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.	infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych. Tak więc każda nowa infrastruktura techniczna będzie objęta reżimem art. 39 i art. 40 ustawy o drogach publicznych w obecnym brzmieniu. Lokalizowanie w pasie drogowym punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych, z wyjątkiem sytuacji, gdy punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu mają być uruchamiane na budynkach lub w miejscach o wartości architektonicznej, historycznej lub przyrodniczej chronionych zgodnie z prawem krajowym lub, w razie konieczności, ze względów bezpieczeństwa publicznego. Projektodawca analizując obowiązujący stan prawny w tym zakresie, wynikający z przepisów ustawy o drogach publicznych uznał, iż najlepszym i najbardziej efektywnym instrumentem prawnym będzie decyzja administracyjna na wzór decyzji lokalizacyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. Rozwiązanie takie jest zgodne z EKŁE, ponieważ wartością chronioną jest „bezpieczeństwo publiczne”, przejawiające się koniecznością sprawdzenia przez zarządcę drogi, czy w indywidualnym przypadku, umieszczenie takich punktów nie spowodowałoby zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego. Jest to jedyna

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3. 3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną. 3⁵. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu oraz powierzchnię zajętego pasa drogowego.” d) ust. 3aa otrzymuje brzmienie: „3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.³⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.” e) ust. 3b otrzymuje brzmienie: „3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia	przesłanka do odmowy wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu w pasie drogowym (art. 39 ust. 3² ustawy o drogach publicznych). Zaproponowane uregulowania bazują więc na sprawdzonych rozwiązaniach zawartych w ustawie o drogach publicznych. Tak przyjęty model gwarantuje zarówno zarządcom dróg, jak i podmiotom, które będą instalowały punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, zachowanie w większości dotychczasowych mechanizmów funkcjonujących w ustawie o drogach publicznych i zabezpiecza w pełni ich interesy. Ponadto, zmiany w art. 40 ust. 12 pozwolą zarządcom dróg na nałożenie stosownych kar administracyjnych, jeżeli instalacja punktów dostępu będzie odbywać się bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹, lub niezgodnie z tą decyzją. Art. 6 pkt 7 lit. c W projektowanym art. 39 ust. 3¹ przesądzono, że instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. W art. 39 ust. 3² wskazano, że jedyną przesłanką odmowy wydania zezwolenia jest zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Art. 39 ust. 3³ rozstrzyga, że do instalacji punktów dostępu wymagana jest jedynie jedno zezwolenie zarządcy drogi, tj. decyzja, o której mowa w ust. 3¹. Tak więc podmiot, który planuje instalowanie punktów dostępu w pasie drogowym zostaje zwolniony z

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1273, 1407, 1429, 1641, 1693 i 1872.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”, f) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”, g) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do obowiązków ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”, h) ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi: 1) zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku przełożenia innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 3,	obowiązku uzyskania decyzji na zajęcie pasa drogowego, o których mowa w art. 40 ust. 1, a także opłat z tym związanych (art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych). To rozwiązanie jest w pełni zgodne z art. 57 ust. 5 EKŁE, zgodnie z którym uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16 tejże dyrektywy. Opłata za zajęcie pasa drogowego nie mieści się w pojęciu „opłaty administracyjnej” w rozumieniu EKŁE, więc konieczne jest wyłączenie stosowania art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie infrastruktury telekomunikacyjnej i punktów dostępu, zarządca drogi proceduje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie i wydaje jedną decyzję administracyjną, o czym przesądza nowododany art. 39 ust. 3⁴. W praktyce oznacza, że w jednym rozstrzygnięciu, tj. wydaniu zezwolenia w formie decyzji, odniesie się do obu żądań składających się na jedną sprawę administracyjną, w oparciu o relewantne dla tych żądań przepisy (np. różne są przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia). Taki obowiązek połączenia różnych żądań (wniosków wywodzonych na podstawie różnych przepisów prawa materialnego) jest rozwiązaniem występującym w systemie prawa. Zarządca, prowadząc indywidualną sprawę, może uznać za zasadne wydanie rozstrzygnięcia uwzględniającego jedynie część żądań (np. gdy spełnione są przesłanki

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej; 2) właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy: a) upłynęły 4 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, b) na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej, c) infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.”, i) w ust. 7aa zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie udostępnienia kanału technologicznego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków udostępnienia kanału.”; 8) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie: „12. Za zajęcie pasa drogowego: 1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie,	do lokalizacji punktów dostępu, ale nie do infrastruktury telekomunikacyjnej – będącej infrastrukturą powiązaną na gruncie tej instytucji – lub odwrotnie). Nakaz połączenia wniosków oznacza, że są one objęte jednym postępowaniem i jednym rozstrzygnięciem jako jedna sprawa administracyjna. Nie oznacza to, że mamy do czynienia z kolizją przepisów i potrzebą stosowania zasad wykładni prawa dla nich przewidzianą. Takie rozwiązanie pozwoli wyeliminować niczym nieuzasadnioną niepewność inwestycyjną po stronie przedsiębiorcy, a także pozwoli ograniczyć koszty związane z wydawaniem decyzji przez zarządcę drogi, ze względu na zmniejszenie liczby czynności w jednym postępowaniu („łącznym”) w stosunku do sumy czynności, które byłyby wykonywane odrębnie dla każdego z postępowań. Art. 39 ust. 3⁵ wskazuje co ma określać decyzja dotycząca punktów dostępu, czyli: sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym tych punktów dostępu oraz powierzchnię zajętą pasa drogowego. Art. 6 pkt 7 lit. d Zmiana w istniejącym art. 39 ust. 3aa (oraz w ust. 3b) polega na dodaniu odwołania również do decyzji dotyczącej punktów dostępu. Art. 6 pkt 7 lit. e Zmiana w art. 39 ust. 3b polega na aktualizacji odesłania do ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴ – zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4–6.”.	wprowadzeniu odesłania do decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3⁴. Art. 6 pkt 7 lit. f-h Zmiana w ust. 4 reguluje kwestię utrzymania punktów dostępu, natomiast zmiany w ust. 5 regulują kto i kiedy jest obowiązany do przełożenia punktów dostępu, jeżeli jest to spowodowane budową, przebudową lub remontem drogi. Dodatkowo nowo dodawany art. 39 ust. 4a przesądza, że kwestia ponownego uruchomienia i rekonfiguracji punktów dostępu w sytuacji, w sytuacjach o których mowa w ust. 5a lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której zainstalowane są te punkty dostępu, należy do posiadaczy tych punktów i to oni ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji. Zmiany w art. 39 ust. 5a polegają na uwzględnieniu w regulacji decyzji dotyczących punktów dostępu. Art. 6 pkt 7 lit. i Zmiany w art. 39 ust. 7aa mają charakter porządkowy w związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Art. 6 pkt 8 Zmiana w art. 40 ust 12 ma na celu zdyscyplinowanie podmiotów, które będą wdrażały punkty dostępu, do przestrzegania decyzji. W przypadku gdy punkty dostępu będą wdrażane bez takiej decyzji lub

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			niezgodnie z jej postanowieniami zarządca drogi będzie mógł w drodze decyzji administracyjnej nałożyć karę pieniężną na taki podmiot.
166.	Art. 7	Art. 7. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2024 r. poz. 145) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 18c: w ust. 1 i 2 po wyrazach „, Komendant Główny Policji” dodaje się wyrazy „, Komendant CBŚP, Komendant CBZC”, 2) w art. 20c w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”; 3) w art. 20cb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej; 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 43, art. 45, art. 49 oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów. Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosownej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

167.	Art. 8	Art. 8. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1080, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 10b w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”; 2) w art. 10bb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugiej ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej; 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 43, art. 45, art. 49 oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów. Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosownej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1088, 1489, 1723, 1860 i 2608.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

168.	Art. 9	Art. 9. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 275) w art. 14i ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. SWD PSP uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 337 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
169.	Art. 10	Art. 10. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805 oraz z 2024 r. poz. 232) w art. 15 w ust. 1q pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) kwota dopłaty, o której mowa w art. 369 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...); 2) kwota rocznej opłaty telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 23 ustawy wymienionej w pkt 1.”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
170.	Art. 11	Art. 11. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 4 w pkt 30 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501) zastępuje się	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) w art. 26: a) uchyla się ust. 5, b) w ust. 8 wyrazy „art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 87 ust. 5 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 3) w art. 37: a) w ust. 3 wyrazy „art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 69 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, b) uchyla się ust. 3a; 4) w art. 38a w ust. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 5) w art. 38b w ust. 1 wyrazy „art. 123 ust. 13 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 101 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 6) w art. 40 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;	
171.	Art. 12	Art. 12. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2509) w art. 6¹ w ust. 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933)” zastępuje się wyrazami	Zmiana związana z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		„ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	
172.	Art. 13	Art. 13. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.⁵⁾) w art. 29: 1) w ust. 4 w pkt 3 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu: „e) punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i ...);”; 2) w ust. 8 wyrazy „art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 87 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych, z wyjątkiem zezwolenia ogólnego, które dotyczy wykorzystywania częstotliwości radiowych. W związku z tym konieczne jest przesądzenie w ustawie – Prawo budowlane, że instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę oraz dokonania zgłoszenia robót budowlanych organowi administracji architektoniczno-budowlanej.
173.	Art. 14	Art. 14. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773) w art. 35b w ust. 5 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „art. 386 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke – dostosowanie odwołania i terminologii.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 553, 967, 1506, 1597, 1681, 1688, 1762, 1890, 1963 i 2029.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

174.	Art. 15	Art. 15. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1438) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu: „Art. 2a. 1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa państwa, mając na uwadze ochronę interesów Sił Zbrojnych oraz jednostek sił zbrojnych państw obcych przebywających czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, Minister Obrony Narodowej może zarządzić o zastosowaniu przez Siły Zbrojne urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wykonywania określonych zadań (lub czynności), z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych. 2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadania, o którym mowa w ust. 1, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami. 3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają uprawnień Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, o których mowa w art. 18bl ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 388). 4. O zastosowaniu urządzeń, o których mowa w ust. 1, podmioty, o których mowa w ust. 1 i 3, niezwłocznie informują Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej za pośrednictwem podmiotu, o którym mowa w ust. 2.”.	Na skutek prowadzenia do art. 42 Pke przepisu rozszerzającego listę podmiotów uprawnionych do „zarządzenia o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze” o Ministra Obrony Narodowej, zachodzi konieczność wprowadzenia do ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, zmiany, która określi przypadki i zasady wydania wyżej wymienionego zarządzenia.
175.	Art. 16	Art. 16. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do Pt na odesłania do Pke oraz

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 309) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 11 w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”; 2) w art. 11 y w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugiej ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.	zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 43, art. 45, art. 49 oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów. Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosownej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.
176.	Art. 17	Art. 17. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 218 w § 1 wyrazy „art. 180c i art. 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. <u>poz. 1648, 1933 i 2581</u> oraz z 2023 r. <u>poz. 1394, 1703 i 2005</u>)”	Zmiana związana z uchyceniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke - zmieniono odwołania do Pt na odwołania do Pke oraz zmieniono odwołania do art. 180c i art. 180d Pt na odwołania do odpowiadających im art. 45 i art. 49 Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		zastępuje się wyrazami „art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) w art. 237 w § 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.	
177.	Art. 18	Art. 18. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344, z późn. zm.⁶⁾) w art. 4 pkt 18 otrzymuje brzmienie: „18) łączności publicznej – należy przez to rozumieć sieci telekomunikacyjne oraz powiązane zasoby służące zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
178.	Art. 19	Art. 19. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512 oraz z 2023 r. poz. 2029) w art. 29 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu: „11) satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo.”.	W związku z kompleksowym uregulowaniem zarządzania PRS w przepisach Pke, w tym umocowaniem funkcjonującej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, jednostki zarządzającej w Polsce PRS (Competent PRS Authority – CPA Polska), jest zasadne dodanie „satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo” do katalogu spraw w zakresie działu „sprawy wewnętrzne” w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1113, 1463, 1506, 1688, 1762, 1906 i 2029.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

179.	Art. 20	Art. 20. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) w art. 3 w ust. 1 w pkt 1d wyrazy „rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr <u>1062/2010</u> z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64, z późn. zm. ¹⁾)” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm. ⁷⁾)”.	W związku z określeniem w Pke zakresu uprawnień kontrolnych Prezesa UKE w obszarze etykietowania energetycznego, konieczna stała się aktualizacja art. 3 ust. 1 pkt 1d ustawy o Inspekcji Handlowej, wyłączającego uprawnienia kontrolne Inspekcji Handlowej dotyczące etykietowania energetycznego w obszarach, w których są one realizowane przez Prezesa UKE.
180.	Art. 21	Art. 21. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54) w art. 147a w ust. 1b w pkt 2 wyrazy „art. 2 pkt 37 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. <u>1648</u> , <u>1933</u> i <u>2581</u> oraz z 2023 r. poz. <u>1394</u> , <u>1703</u> i <u>2005</u>)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 60 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
181.	Art. 22	Art. 22. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1266 i 1860) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 30 w ust. 1:	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 50 z 24.02.2020, str. 18, Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 62.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W celu zapobiegania przestępstwom lub wykrywania przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, popełnionych przez osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2, albo w celu ratowania życia lub zdrowia ludzkiego bądź wsparcia działań poszukiwawczych lub ratowniczych Żandarmeria Wojskowa może uzyskiwać dane niestanowiące treści odpowiednio, komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną, określone w:” b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”; 2) w art. 30c w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 3 ust. 2 pkt 1, 3, 4, 5 i 6” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 2”, b) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.	podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 43, art. 45, art. 49 oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów. Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosownej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.
182.	Art. 23	Art. 23. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do Pt na odesłania do Pke oraz

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		(Dz. U. z 2023 r. poz. 1136, 1834 i 1860) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) realizowanie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, zadań związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu zarządzania kluczami kryptograficznymi satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, o której mowa w art. 2 pkt 55 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), w szczególności wykonywanie funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych;”; 2) w art. 28 w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”; b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;”; 3) w art. 28b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.	zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 43, art. 45, art. 49 oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów. Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosownej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”. Dodatkowo, uzupełniono art. 5 ust. 1 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu poprzez dodanie pkt 3a dotyczącego zarządzania satelitarną usługą publiczną o regulowanym dostępie PRS, w związku z kompleksowym uregulowaniem w Pke oraz

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu zagadnień związanych z PRS, w tym działalności jednostki zarządzającej PRS – CPA Polska (Competent PRS Authority). Część zadań CPA powinna być wykonywana we współpracy lub za zgodą krajowej władzy bezpieczeństwa (National Security Authority – NSA) oraz organu ds. dystrybucji produktów kryptograficznych (Crypto Distribution Authority – CDA). W Polsce funkcję obu organów pełni Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przy czym dotychczas w żadnym akcie prawnym nie wskazano, że ABW jest organem ds. dystrybucji produktów kryptograficznych. W związku z tym, w ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu należało wprowadzić przepis określający współpracę Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w obszarze zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS w Polsce, w szczególności pełnienie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego funkcji organu ds. dystrybucji produktów kryptograficznych.
183.	Art. 24	Art. 24. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 125 w ust. 2 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581 oraz z 2023 r. poz. 1394 i 1703)”	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) w art. 212 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.	
184.	Art. 25	Art. 25. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1341) w art. 4 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm. ³⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 58 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
185.	Art. 26	Art. 26. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2: a) w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”, b) w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;	Zmiana związana z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		(...) 3) uchyla się art. 10; 4) uchyla się art. 24; 5) art. 25 otrzymuje brzmienie: „Art. 25. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 23 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.	
186.	Art. 27	Art. 27. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659) w art. 16 w ust. 1 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu: „21) określone w art. 449 ustawy z dnia 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...).”.	Celem zmiany ustawy jest uwzględnienie w katalogu przestępstw, w stosunku do których przepisy ww. ustawy mają zastosowanie, przestępstw określonych w przepisach art. 449 Pke.
187.	Art. 28	Art. 28. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520 oraz z 2023 r. poz. 825, 1723, 1843 i 1860) w art. 53 w ust. 6 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
188.	Art. 29	Art. 29. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146) w art. 116 w ust. 1 po pkt 7h dodaje się pkt 7i w brzmieniu: „7i) środki, o których mowa w art. 331 ust. 11 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);”.	Niezbędne jest dokonanie zmian wynikających z brzmienia art. 331 ust. 11 Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

189.	Art. 30	Art. 30. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przepis art. 20ae ustawy stosuje się również do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) w zakresie, o którym mowa w art. 296 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy.”; 2) w art. 3 w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 3) w art. 20ae po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Opatrzanie danych podpisem zaufanym wywołuje skutek, o którym mowa w ust. 1, również w stosunku do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, w zakresie, o którym mowa w art. 296 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę.”.	Wprowadzane zmiany są konsekwencją zmian w procesie weryfikacji abonenta przeprowadzanym przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych. W Pke dopuszczono możliwość weryfikacji tożsamości abonenta za pomocą danych zawartych w złożonym przez abonenta podpisie zaufanym, z zastrzeżeniem, że podpis ten może być wykorzystany wyłącznie do potwierdzenia tożsamości abonenta. Weryfikacja ta może być dokonana tylko za pomocą narzędzia określonego w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji na podstawie art. 20d ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Skutkiem tego będzie możliwość korzystania przez wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego samego narzędzia przygotowanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji jako kompletnej i pełnej usługi świadczonej online. Możliwość weryfikacji złożonego podpisu zaufanego przez dostawców usług telekomunikacyjnych jest nieodpłatna. Z przepisów tych nie wynika możliwość udostępnienia wybranym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji części ww. narzędzia w postaci np. interfejsu programistycznego aplikacji lub kodu źródłowego.
190.	Art. 31	Art. 31. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 188 i 1723) w art. 38:	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		1) w ust. 5 w pkt 1 wyrazy „stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. <u>poz. 1648</u> i <u>1933</u>)” zastępuje się wyrazami „stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) w ust. 5a w pkt 1 wyrazy „tajemnicy telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „tajemnicy komunikacji elektronicznej”.	
191.	Art. 32	Art. 32. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 184) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 18 w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;; 2) w art. 18b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugiej ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;; 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 43, art. 45, art. 49 oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów. Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosownej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.
192.	Art. 33	Art. 33. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 81, 1834 i 1860) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 32 w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”; 2) w art. 32b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 43, art. 45, art. 49 oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów. Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosownej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianej ustawie. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny”.
193.	Art. 34	Art. 34. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 652) w art. 24d ust. 1 otrzymuje brzmienie:	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		„1. SWD PRM uzyskuje za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 337 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.	
194.	Art. 35	Art. 35. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111) w załączniku do ustawy: 1) w części I: a) w ust. 36 w kolumnie 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) dokonanie wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych”, b) w ust. 53 w kolumnie 4 w pkt 4 wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”; 2) w części III uchyla się ust. 32.	Zmiana o charakterze legislacyjnym w stosunku do obecnych regulacji. Dodatkowo w związku z wprowadzeniem w Pke nowej opłaty za prawo używania urządzenia objętego pozwoleniem radiowym, wprowadzono wyłączenie od pobierania opłaty skarbowej od wydania pozwolenia i jego przedłużenia.
195.	Art. 36	Art. 36. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 5: a) w pkt 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo	Zmiana pierwsza związana jest z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke. Zmiana trzecia ma charakter porządkujący.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933),” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 74 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...),” b) pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110) lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.⁸⁾) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu: a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;”	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747) oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy.”; 2) w art. 22 i w art. 24 w ust. 1 wyrazy „z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.	
196.	Art. 37	Art. 37. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122) w art. 21a: 1) w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. <u>poz. 1648 i 1933</u>)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, nie obejmuje wysyłania komunikatu użytkownikom końcowym, których karty SIM są zainstalowane i wykorzystywane w urządzeniach używanych wyłącznie do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna.”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 05.07.2021, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 382 z 28.10.2021, str. 60.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

197.	Art. 38	Art. 38. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1683 i 1860) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 23z w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”; 2) w art. 23zb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.	Proponowana zmiana przepisów wynika z wejścia w życie z dniem 14 grudnia 2022 r. ustawy z dnia 22 lipca 2022 r. o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1933) w zakresie dotyczącym ujęcia w katalogu uprawnionych podmiotów, o których mowa w art. 179 ust. 3 pkt 1 lit. a Pt, Inspektoratu Wewnętrznego Służby Więziennej. Przepis ten powinien zostać utrzymany również w obecnie procedowanym akcie.
198.	Art. 39	Art. 39. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zasady zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);”; 2) w art. 2: a) w ust. 1:	Zaproponowane zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej również: „Megaustawa”) polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Pt odwołaniem do Pke, usunięciu odwołań do przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej, uwzględniając definicje zawarte w Pke, jak również uspojnieniu brzmienia przepisów z analogicznymi regulacjami na gruncie Pke (np. zawarty w art. 12

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	– w pkt 4 po wyrazach „linię kablową podziemną i nadziemną,” dodaje się wyrazy „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, przenośne wolnostojące maszty antenowe,” – pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) infrastruktura techniczna – każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja, maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, antenowe konstrukcje wsporcze, wieże i słupy, z wyłączeniem:”, – pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) punkt styku – miejsce, w którym znajduje się punkt dystrybucji lub w którym można umieścić taki punkt;”, – w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11–13 w brzmieniu: „11) punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu – niewielkie urządzenie radiowe o małej mocy, wyposażone w jedną lub więcej anten o krótkim zasięgu i niskim oddziaływaniu na krajobraz, pozwalające użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci telekomunikacyjnej niezależnie od rodzaju tej sieci – ruchomej lub stacjonarnej, posiadające cechy fizyczne i techniczne określone w aktach wykonawczych wydawanych przez Komisję Europejską, o których mowa w art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r.	Megaustawy obowiązek prowadzenia przez operatora negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci na wniosek jednostki samorządu terytorialnego). Art. 39 pkt 2 lit. a tiret pierwsze Do definicji „infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu” w art. 2 ust. 1 pkt 4, dodaje się dwa desygnaty: „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oraz „przenośne wolnostojące maszty antenowe”. Art. 39 pkt 2 lit. a tiret drugie Definicja infrastruktury technicznej zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 6 została rozszerzona o „antenowe konstrukcje wsporcze”. Zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z określaniem desygnatów pojęcia infrastruktury technicznej. Art. 39 pkt 2 lit. a tiret trzecie Zmiana siatki pojęciowej pociąga za sobą konieczność wprowadzenia zmian w definicji pojęcia „punktu styku”. Art. 39 pkt 2 lit. b Dotychczasowy przepis art. 2 ust. 2 Megaustawy wyraźnie precyzował, że pojęcia używane w ustawie należy w pierwszej kolejności interpretować zgodnie ze znaczeniami, jakie tym pojęciom nadawało Pt. Jest to przepis zbędny i w związku z tym projektowane jest jego uchylenie. Nie wyklucza to dalszej, systemowej wykładni pojęć Megaustawy przez pryzmat ich definicji w Pke, należy bowiem zauważyć, że art. 2 ust. 2 Megaustawy stanowił <i>de facto</i> odzwierciedlenie ówczesnej (na moment

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.⁹⁾); 12) publiczna infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w przestrzeni publicznej, będącą własnością albo będącą w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego, jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, innych państwowych jednostek organizacyjnych oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej, nadającą się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, w szczególności: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, tablice i urządzenia reklamowe, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i stacje metra; 13) wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną pomiędzy punktem styku a zakończeniem sieci, a także odcinek kanalizacji kablowej pomiędzy złączem rozgałęźnym poza budynkiem a punktem styku, w przypadku gdy punkt styku znajduje się w budynku.”, b) uchyla się ust. 2; (...) 8) w art. 13:	przyjęcia pierwotnego tekstu Megaustawy) praktyki legislacyjnej w zakresie wskazywania sposobu dokonywania wykładni pojęć normatywnych, od której ustawodawstwo polskie już odeszło. Zgodnie z § 148 Zasad techniki prawodawczej¹⁰⁾, jeżeli w ustawie zachodzi wyjątkowo potrzeba odstąpienia od znaczenia danego określenia ustalonego w ustawie określonej m.in. jako „prawo” podstawowej dla danej dziedziny spraw, to wtedy należy podjąć odpowiednie rozwiązania legislacyjne z zasad techniki prawodawczej. Nie ma takiej potrzeby w przedmiotowym przepisie, ponieważ siatka pojęciowa jest wspólna dla wszystkich aktów prawnych w tej gałęzi prawa, obejmującej m.in. projektowane Pke oraz nowelizowaną Megaustawę. Art. 39 pkt 8 lit. a oraz b Projektowane zmiany w art. 13 ust. 1 Megaustawy są pośrednią konsekwencją wdrożenia EKŁE. Polegają na dostosowaniu obecnego brzmienia przepisu do zmian wynikających z brzmienia projektowanego Pke, tj. wprowadzenia definicji „użytkownika rządowego”, dotychczas referowanego jako „podmioty wskazane w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8” uchylanej ustawy Pt. Zastosowana została także nowa siatka pojęciowa w zakresie odwołania do definicji „powiązanych zasobów”, która zastępuje „udogodnienia towarzyszące”. Proponowane zmiany art. 13 ust. 2 Megaustawy są związane z potrzebą dostosowania odesłań do

⁹⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 164 oraz Dz. Urz. UE L 419 z 11.12.2020, str. 36.

¹⁰⁾ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283).

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. Jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana uwzględnić uzasadnione wnioski przedsiębiorców telekomunikacyjnych, użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz innych jednostek samorządu terytorialnego o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów. 2. Do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego stosuje się przepisy działu I rozdziału 4 oraz działu III rozdziałów 1 i 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że: 1) jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązana równo traktować przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach; 2) wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym taka umowa nie została zawarta. 3. W przypadku uzyskania dostępu telekomunikacyjnego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego od: 1) jednostki samorządu terytorialnego lub 2) podmiotu, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji, w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, lub umowę o partnerstwie	rozdziałów Pke dotyczących konsultacji, zasad ogólnych dostępu telekomunikacyjnego oraz koordynacji dostępu, a także uwypukleniem skutku, jaki niesie ze sobą niezawarcie umowy o dostępie we wskazanym terminie. Z obecnie obowiązujących przepisów wynika, że jednostka samorządu terytorialnego jest zobowiązana zawrzeć umowę o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie. Niedotrzymanie wskazanego terminu skutkuje nabyciem uprawnienia przez obie strony negocjacji do wniesienia wniosku o rozstrzygnięcie sporu do Prezesa UKE i właśnie ta okoliczność powinna wynikać z redakcji art. 13 ust. 2. Proponowana treść art. 13 ust. 2 pkt 1 Megaustawy nie pozostawia wątpliwości, że jest to przepis wskazujący inny termin na zasadzie określonej w art. 182 ust. 2 pkt 2 Pke. Zmiany w art. 13 ust. 3 i 4 Megaustawy mają na celu uproszczenie przepisów przesadzających, że obowiązki regulacyjne nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego mają zastosowanie w tym samym zakresie i na tych samych warunkach do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem telekomunikacyjnym, nawet gdy zasoby te zostały udostępnione przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez: – jednostki samorządu terytorialnego, lub – podmiot, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi lub

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	publiczno-prywatnym, w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, w zakresie elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem telekomunikacyjnym – obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego stosuje się, w tym samym zakresie i na tych samych warunkach, do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych tym dostępem.”, b) uchyla się ust. 4; 9) w art. 14 wyrazy „prawa telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; (...) 11) w art. 16a: a) w ust. 3: – pkt 1–3 otrzymują brzmienie: „1) wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej; 2) 15% wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1; 3) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 29d ust. 13 i art. 29q ust. 1 ustawy oraz art. 444 ust. 1 i 2 i art. 448 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;”, – po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) wpływy z opłat, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy, o której mowa w pkt 1;”, – w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:	umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym w zakresie elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem. Art. 39 pkt 11 Zmiany w art. 16a ust. 3 Megaustawy polegają na dostosowaniu terminologii tego przepisu do terminologii Pke oraz na rozszerzeniu katalogu przychodów Funduszu Szerokopasmowego, m.in. o: – środki za prawo używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym, – pozostałe na koncie środki z doładowań kont prepaid, o których mowa w art. 331 ust. 9 Pke, – inne przychody (np. zwroty z niewykorzystanych środków udzielonych i wypłaconych dotacji celowych). Art. 39 pkt 13 lit. a Uchyla się art. 18 ust. 1 ponieważ regulacja, która ma zastosowanie w przypadku, do którego odnosi się ten przepis, została zawarta w art. 168 Pke. Zmiana w tym zakresie dotyczy formy – umowa o dostępie, w tym umowa o dostępie do infrastruktury technicznej, jest zawierana pod rygorem nieważności w formie dokumentowej, a nie na piśmie, jak było to uregulowane dotychczas w uchylanym art. 18 ust. 1 Megaustawy. Art. 39 pkt 13 lit. d Dodany do art. 18 ust. 11 przesądza, że Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie o której mowa w art. 18 ust. 3 Megaustawy, przeprowadza się

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	„7) środki, o których mowa w art. 331 ust. 9 ustawy, o której mowa w pkt 1; 8) inne przychody.”; b) w ust. 4 po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu: „2c) finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia dzieci i młodzieży uzależnionych od technologii cyfrowych, o których mowa w art. 331 ust. 11 ustawy z dnia 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”; (...) 13) w art. 18: a) uchyla się ust. 1, (...) d) dodaje się ust. 11 w brzmieniu: „11. Prezes UKE przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Przepisy działu I rozdziału 4 oddziału 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się.”; 14) w art. 19: a) uchyla się ust. 2, (...) d) w ust. 5 skreśla się wyrazy „na piśmie”; 15) uchyla się art. 20 i art. 21; 16) w art. 22: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Do zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z uwzględnieniem ust. 2–4, 6–7a, 9 i 10. 2. Prezes UKE wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej	postępowanie konsultacyjne zgodnie z regulacją zawartą w Pke. Innymi słowy, jest to „inne rozstrzygnięcie wskazane w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych” w rozumieniu art. 30 ust. 1 pkt 14 Pke. Art. 39 pkt 14 lit. a i d Konieczne jest uchylenie w art. 19 ust. 2, ze względu na to, że powieliła on regulację art. 169 ust. 2 Pke. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami umowy o dostępie (a więc m.in. umowy o dostępie do infrastruktury technicznej) mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu. W art. 19 ust. 5 wykreśla się „na piśmie”. W związku ze zmniejszeniem rygoru formalnego dla umowy o dostępie, nie jest zasadne, aby uzasadnione przyczyny odmowy dostępu do infrastruktury technicznej były przekazywane na piśmie, jeżeli w przypadku wniosku o zawarcie takiej umowy jest zastrzeżona forma dokumentowa. Art. 39 pkt 15 Uchyla się art. 20 Megaustawy, ponieważ zmiana umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przez Prezesa UKE, działającego z urzędu, następuje na podstawie art. 182 Pke i – zgodnie z nowym brzmieniem nadanym niniejszą nowelizacją – art. 22 ust. 9 Megaustawy, który rozszerza m.in. katalog przesłanek uprawnających do zmiany umowy o dostępie, jeżeli dotyczy infrastruktury technicznej, o potrzebę zapewnienia ochrony interesów odbiorców

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów oraz uwzględniały wpływ zapewnienia tego dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów.”, (...) 17) uchyla się art. 23; 18) w art. 24: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Do umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się art. 175 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu.”, b) uchyla się ust. 2–4; (...) 22) art. 27 otrzymuje brzmienie: „Art. 27. 1. Podmiot, który: 1) wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do: a) budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej lub b) nabycia praw do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, 2) nabył prawa do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w pkt 1 lit. a	usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej. Uchyla się również w art. 21 Megaustawy: – ust. 2, ponieważ uprawnienie określone w tym przepisie wynika z art. 182 ust. 2 Pke. Okoliczność odmowy zapewnienia dostępu jest wskazana w art. 182 ust. 2 pkt 1 Pke. Natomiast termin 60-dniowy, związany z uzyskaniem przez strony negocjujące umowę o dostępie do infrastruktury technicznej, uprawnienia do wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji rozstrzygającej kwestie dostępu przez Prezesa UKE, pozostaje bez zmian i wynika z zasady ogólnej określonej w art. 182 ust. 2 pkt 2 Pke; – ust. 2a, ponieważ w przypadku określonym w tym przepisie zastosowanie mieć będzie art. 182 ust. 4–5 Pke, określające wymogi formalne wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, a więc również dostępu do infrastruktury technicznej, co wynika z definicji dostępu telekomunikacyjnego zawartego w Pke; – ust. 3, ponieważ tożsame uprawnienia Prezesa UKE jako organu prowadzącego postępowanie administracyjne, wobec strony postępowania administracyjnego wynika z przepisów Kpa. Ponadto Prezes UKE może uzyskać te informacje na podstawie projektowanego art. 19 ust. 2 Pke. W przypadku operatorów sieci, będą oni „innymi podmiotami działającymi na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem” w rozumieniu

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	– zapewnia dostęp telekomunikacyjny do takich sieci lub infrastruktury przedsiębiorcom telekomunikacyjnym. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy całości sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, które zostały zbudowane, przebudowane, wyremontowane lub w stosunku do których nabyto prawa z wykorzystaniem środków publicznych, także w zakresie, w jakim finansowanie części tej sieci lub infrastruktury nastąpiło ze środków prywatnych. 3. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej. 4. Do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 18 ust. 2, 3, 6–8 i 11, art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 ust. 1 ustawy, z tym że Prezes UKE: 1) wydaje decyzję rozstrzygającą spór dotyczący tego dostępu, biorąc pod uwagę w szczególności zasady zapewnienia dostępu określone w decyzjach, umowach lub innych aktach, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów, lub nabycia praw do nich, a także kierując się koniecznością zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu oraz rozwoju konkurencji; 2) może z urzędu zmienić umowę o dostępie telekomunikacyjnym albo decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu wyłącznie w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, zmianą zapotrzebowania na usługi, zmianą sytuacji rynkowej lub potrzebą wykonania obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1.	przywołanego przepisu, niezależnie, czy są stroną w rozumieniu Kpa, tj. stroną postępowania administracyjnego, czy stroną negocjacji. Art. 39 pkt 16 lit. a Proponowane nowe brzmienie art. 22 ust. 1 zawiera odwołanie do przepisów związanych z koordynacją dostępu, zawartych w dziale III rozdziału 3 Pke, zastrzegając zmiany wynikające z kolejnych ustępów. W związku z wprowadzeniem na podstawie art. 182 ust. 1 Pke terminu 60 dni na rozpatrzenie wniosku o rozstrzygnięcie sporu przez Prezesa UKE, w tym sporu o dostępu do infrastruktury technicznej, należy zmienić art. 22 ust. 1 Megaustawy. Termin 60 dni na wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej nie ulega więc zmianie w stosunku do obecnego stanu prawnego. Nie ulega również zmianie konieczność uwzględnienia przez Prezesa UKE „zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu” przy załatwianiu sprawy spornej dotyczącej umowy o dostępie do infrastruktury technicznej (art. 22 ust. 1 Megaustawy). Zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem art. 22 ust. 2 ustawy, Prezes UKE, wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, oraz uwzględniały wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	5. Do zmiany umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, przepisy ust. 3 i 4 stosuje się.”; 23) w art. 28 część wspólna otrzymuje brzmienie: „- kierując się koniecznością zachowania zgodności tych warunków i trybu z rynkiem wewnętrznym”; 24) w art. 29: (...) b) w ust. 2: – uchyla się pkt 1, – pkt 1a otrzymuje brzmienie: „1a) jednostki samorządu terytorialnego”, – część wspólna otrzymuje brzmienie: „- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, informacje o posiadanych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.”, (...)	telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej. Zmiana w stosunku do obecnego brzmienia art. 22 ust. 2 polega przede wszystkim na usunięciu odwołania do celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002, str. 33, z późn. zm.) (dyrektywa ramowa), w związku z zastąpieniem tejże dyrektywy przez EKŁE. Art. 39 pkt 17 Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 23 Megaustawy: <i>„Do decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne”</i>, a więc przepisy ustanawiające postępowanie konsultacyjne. Postępowanie konsultacyjne będzie miało zastosowanie, ale na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 4 Pke, który przesądza, że Prezes UKE przeprowadza je przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawie spornej o dostęp na podstawie art. 182 ust. 1 Pke. Z powyższych względów art. 23 należy uchylić jako potencjalnie „zduplowaną” regulację. Art. 39 pkt 18 W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 175 Pke ogólnej regulacji w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, w tym umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, oraz kwestii

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	d) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu: „2c. Informacje, o których mowa w ust. 2, lub oświadczenie, o którym mowa w ust. 2b, przekazuje się za pomocą strony internetowej systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 29b ust. 2.”, e) w ust. 3 wyrazy „art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 22 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, f) uchyla się ust. 5, g) w ust. 6 po wyrazach „danych z niej pochodzących,” dodaje się wyrazy „za pomocą strony internetowej, o której mowa w art. 29a ust. 2.”, h) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Informacje, o których mowa w ust. 2 Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 419 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”, 25) w art. 29b w ust. 6 wyrazy „art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 22 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 26) w art. 29c w ust. 1: a) w zdaniu pierwszym po wyrazach „art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4,” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem informacji objętych wykazem, o którym mowa w art. 29d ust. 6a.”, b) w zdaniu drugim wyrazy „do dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami „do dnia 28 lutego”; 27) w art. 29d: a) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:	związanej z jawnością umów o dostępie (art. 175 ust. 3 Pke), zmiana w art. 24 ust. 1 Megaustawy polega na odesłaniu do stosowania ww. artykułu, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu. Pozostałe ust. 2–4 uchyla się. Art. 39 pkt 22 Nowelizacja art. 27 Megaustawy w zasadniczym zakresie nie zawiera zmian o charakterze merytorycznym i polega przede wszystkim na dostosowaniu jego brzmienia do nowej struktury przepisów o dostępie do infrastruktury technicznej, w związku z czym – dla czytelności – proponuje się nadać nowe brzmienie art. 27 w całości. Merytoryczną zmianą w art. 27 Megaustawy jest odejście od „względności” obowiązku zapewniania dostępu do sieci telekomunikacyjnych, których budowa lub nabycie było finansowane ze środków publicznych. Zgodnie z dotychczasowym art. 27 ust. 1 Megaustawy, o istnieniu tego obowiązku <i>de facto</i> rozstrzygały akty (przepisy prawa, decyzje, umowy, itp.), na podstawie których udzielono finansowania publicznego na budowę lub zakup sieci telekomunikacyjnych. Wg projektowanego brzmienia art. 27 ust. 1, obowiązek udzielenia dostępu do sieci telekomunikacyjnych, „finansowanych” ze środków publicznych, będzie następował z mocy samej Megaustawy. Akty, na podstawie których udzielone zostało wsparcie publiczne, w zakresie, w jakim określają warunki zapewniania dostępu do wspieranej infrastruktury telekomunikacyjnej, będą nadal brane pod uwagę

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	„3) art. 29b ust. 1 pkt 4, w zakresie kanałów technologicznych – nie później niż 2 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo nie później niż 2 miesiące przed dniem zgłoszenia przebudowy drogi publicznej.”, b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Na wniosek Prezesa UKE dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa udostępnia Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wykazy infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3 lit. k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, znajdującej się na terenie województw, objęte wojewódzkimi planami zarządzania kryzysowego.”; (...) 31) w art. 29q dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Do wypełniania obowiązków, o których mowa w art. 29k ust. 1, 4 lub 5, nie stosuje się art. 444 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”; (...) 33) w art. 30: a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie: „1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest zobowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp telekomunikacyjny do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, polegający na umożliwieniu: 1) doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami aż do punktu styku,	przez Prezesa UKE w postępowaniach rozstrzygających spory o dostęp do tej infrastruktury. Co więcej, obowiązek dostępu hurtowego dotyczyć będzie także tych elementów (odcinków) sieci zrealizowanej w ramach projektu, które nie były dofinansowane w tym projekcie i zostały sfinansowane w całości ze środków własnych beneficjenta Jednocześnie projekt zawiera przepis przejściowy, zgodnie z którym ustawowy (tj. z mocy prawa) obowiązek udzielania dostępu do infrastruktury wspieranej ze środków publicznych nie będzie dotyczyć infrastruktury, co do której wsparcie publiczne zostało udzielone przed wejściem w życie znowelizowanego art. 27 ust. 1 Megaustawy. Zmiana w art. 27 ust. 1 <i>in fine</i> Megaustawy podkreślą, że dostęp do takich sieci lub infrastruktury przedsiębiorcom telekomunikacyjnym jest przejawem dostępu telekomunikacyjnego w rozumieniu Pke. Art. 39 pkt 23 Zmiana w art. 28 megaustawy polega na dostosowaniu wytycznej do wydania rozporządzenia o pomocy publicznej udzielanej w ramach działalności jednostek samorządu terytorialnego w obszarze telekomunikacji, poprzez zastąpienie odwołania do nieobowiązujących już tzw. wytycznych szerokopasmowych odwołaniem do zgodności z właściwymi regułami pomocy publicznej określającymi zasady, na jakich taka pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym. Art. 39 pkt 24 lit. b tiret pierwsze i drugie

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	2) wykonania szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do punktu styku, jeżeli: a) nie istnieje taka sieć lub b) istniejąca sieć nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, 3) korzystania z punktu styku, 4) utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, 5) wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–4 i ust. 3 – w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku. 1a. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, uważa się za spełniony w szczególności, gdy: 1) właściciel szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami nie podejmuje negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej sieci wraz z powiązanymi zasobami; 2) właściciel szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami odmawia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej sieci wraz z powiązanymi zasobami; 3) oferowane warunki dostępu telekomunikacyjnego do szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług, w tym cenowych i jakościowych; 4) przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi w innej technologii niż technologia, w której została	W art. 29 ust. 2 uchyla się pkt 1 oraz zmienia brzmienie pkt 1a. Zmiany te mają na celu ostateczne doprecyzowanie, jakie kategorie podmiotów są zobowiązane do uczestnictwa w procesie inwentaryzacji infrastruktury i usług. Państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne w zakresie obowiązku inwentaryzacyjnego powinny być traktowane odpowiednio jako podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej (art. 29 ust. 2 pkt 2 lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni (art. 29 ust. 2 pkt 3) i tylko w tym kontekście powinno być oceniane ich zobowiązanie do uczestnictwa w inwentaryzacji. Podobnie jednostki samorządu terytorialnego powinny być zobowiązane do uczestnictwa w inwentaryzacji w oderwaniu od ich statusu jednostki wykonującej zadania, o których mowa w art. 3 ust. 1 Megaustawy. Art. 39 pkt 24 lit. d W art. 29 dodaje się ust. 2c rozstrzygający, że obowiązek inwentaryzacyjny lub obowiązek złożenia oświadczenia o nieposiadaniu infrastruktury telekomunikacyjnej lub nieświadczeniu usług telekomunikacyjnych realizuje się za pomocą Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji. Podobne zmiany dotyczące uwzględnienia obowiązków publikowania informacji na stronie internetowej tego Punktu zawierają także inne projektowane przepisy (np. nowe brzmienie ust. 6a). Zmiany mają na celu odzwierciedlenie planowanej funkcji Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji jako głównej bramy informacyjnej i kontaktowej Prezesa UKE w sprawach dotyczących telekomunikacji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	wykonana istniejąca w budynku szybka sieć telekomunikacyjna wraz z powiązanymi zasobami.”, (...) e) ust. 3-3b otrzymują brzmienie: „3. Właściciel wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, z wyłączeniem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do tej infrastruktury na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. Jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu jest obowiązany właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.3a. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 i 3 jest nieodpłatny, z zastrzeżeniem, że dostęp, o którym mowa w ust. 3, jest odpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna.” 3b. W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty: 1) związane z udostępnieniem nieruchomości w celu doprowadzenia do budynku szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami do punktu styku lub wykonania szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej	Obecnie UKE jest w procesie adaptowania systemu teleinformatycznego Punktu do obsługi wszystkich spraw na styku Prezesa UKE z podmiotami telekomunikacyjnymi, Art. 39 pkt 24 lit. f Uchylenie ust. 5 wynika z tego, że zmianie uległ zakres Krajowej Bazy Geodezyjnej Sieci Uzbrojenia Terenu, która nie gromadzi obecnie danych wykorzystywanych w procesie inwentaryzacji. Art. 39 pkt 24 lit. g Zmiana polega na doprecyzowaniu w jaki sposób, tj. za pośrednictwem strony Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji, następuje realizacja prawa wglądu do inwentaryzacji oraz pobierania i otrzymywania danych z niej pochodzących. Art. 39 pkt 26 Projektowana zmiana uwzględnia nadanie Prezesowi UKE uprawnienia dostępu do wojewódzkich wykazów infrastruktury krytycznej, z którego Prezes UKE będzie czerpać informacje o infrastrukturze technicznej, która może nie służyć celom telekomunikacji. W związku z tym równolegle proponuje się umożliwić operatorom sieci odmowę przekazania do Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji informacji o infrastrukturze technicznej z powołaniem się na objęcie jej wojewódzkim wykazem infrastruktury krytycznej. Proponuje się także uspoźnienie terminu na przekazanie danych w wykonaniu obowiązku określonego w art. 29c ust. 1, z terminami wykonania innych obowiązków o charakterze inwentaryzacyjnym i sprawozdawczym,

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	niż do punktu styku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego; 2) utrzymania udostępnionej szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami.”, f) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowi czynność zwykłego zarządu.”, g) w ust. 5: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Do dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że:”, – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, także wówczas, jeżeli dla istniejących elementów sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów warunki dostępu nie są określone w umowie lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał je, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości.”, – w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu: „5) stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie, także o dostępie, o którym mowa w ust. 3, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu; w przypadku zmiany zarządcy	realizowanych na rzecz Prezesa UKE i określonych w Megaustawie – tj. harmonizację terminów na poziomie 28 lutego. Zmiana ta znieśie ryzyko potencjalnego chaosu sprawozdawczego związanego z różnie określonymi terminami wykonania różnych przedmiotowo – choć podobnych funkcjonalnie – obowiązków w zakresie informowania Prezesa UKE o posiadanej infrastrukturze (telekomunikacyjnej lub technicznej). Art. 39 pkt 33 lit. a Dotychczasowa regulacja art. 30 Megaustawy, ze względu na posługiwanie się pojęciami: „instalacji telekomunikacyjnej” budynku oraz „punktu styku” zdefiniowanego poprzez odwołanie do pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, łączy 3 różne mechanizmy przewidziane w prawie europejskim: – dostęp do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 2 i 3 dyrektywy kosztowej), – dostęp do budynku w celu doprowadzenia swojej sieci w lokalu abonenta, jeśli brak jest dostępnej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 5 dyrektywy kosztowej), – dostęp do okablowania wewnątrz budynków lub okablowania na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji (art. 12 ust. 3 dyrektywy ramowej – obecnie art. 61 ust. 2 EKŁE). Korzystanie ze „zbiorczego” pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, które obejmuje zarówno okablowanie w budynku, jak i wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną powoduje liczne problemy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1 lub 3, na jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku – właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości; 6) w przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie, także o dostęp, o którym mowa w ust. 3, a przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o dostępie do Prezesa UKE przepisy pkt 5 oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) stosuje się odpowiednio.”, h) uchyla się ust. 5b–5c, i) ust. 5e i 5f otrzymują brzmienie: „5e. Przepisy ust. 1–1f oraz 3–5a i 5d stosuje się odpowiednio do każdego, komu przysługuje skuteczne względem właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości lub właściciela szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej do punktu styku lub szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej dalej niż do punktu styku, prawo korzystania z: 1) punktu styku; 2) szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej do punktu styku lub szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami doprowadzonej dalej niż do punktu styku.	Przede wszystkim prawo wykonania nowej instalacji telekomunikacyjnej budynku zostało uzależnione od dostępności istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, podczas gdy z art. 9 ust. 5 dyrektywy kosztowej wynika, że co najwyżej sposób doprowadzenia łączy do abonenta powinien być uzależniony od dostępności wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (kanalizacji telekomunikacyjnej budynku), a nie od dostępności okablowania. Inny problem to jednoznaczne przesądzenie, czy „szczątkowa” instalacja telekomunikacyjna budynku (np. kabel łatwego dostępu bez zakończeń w lokalach) to już instalacja telekomunikacyjna budynku, czy jednak nie. Z tych względów, aby uporządkować uprawnienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest zasadnym uporządkowanie siatki pojęciowej i ustalenie prawidłowych zależności pomiędzy różnymi stanami faktycznymi a uprawnieniami przedsiębiorców. Zasadnym jest przede wszystkim usunięcie z siatki pojęciowej (wykorzystywanej na potrzeby Pke i Megaustawy) pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku w zakresie dotychczasowego art. 30 ust. 1–5d i korzystanie z pojęć: – wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna (jak w dyrektywie kosztowej) – podzbiór infrastruktury technicznej, która jest podzbiorem powiązanych zasobów, – okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji – podzbiór powiązanych zasobów.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	5f. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5, jest obowiązany zapewnić także właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Przepisy ust. 1a-1f i 3a-5d stosuje się.”, j) po ust. 5f dodaje się ust. 5g w brzmieniu: „5g. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może uzależniać dostępu, o którym mowa w ust. 1, od ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu takiego dostępu.”; 34) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości. 2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: 1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej; 2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na	Zgodnie z proponowaną treścią art. 30 ust. 1 Megaustawy, właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest zobowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp telekomunikacyjny do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na: – umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami aż do punktu styku, – umożliwieniu wykonania szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do punktu styku pod warunkiem, że nie istnieje taka sieć lub istniejąca sieć nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, – umożliwieniu korzystania z punktu styku, – umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, – umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z ww. form dostępu oraz określonych w ust. 3. Omówiony obowiązek zapewnienia dostępu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest związany z celem, któremu ma służyć, tj. w celu zapewnianiu telekomunikacji w tym budynku. Art. 39 pkt 33 lit. e

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 697). 3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, z wnioskiem o jej zawarcie. Przepis art. 30 ust. 5d stosuje się odpowiednio.”; 35) w art. 35a: (...) d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Prezes UKE przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Przepisy działu I rozdziału 4 oddziału 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się.”; 36) w art. 36a: a) w ust. 2 w pkt 1 i 2 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązanymi zasobami”, (...) 37) w art. 36b: (...) b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do umowy o koordynacji robót budowlanych przepisy art. 182 ust. 1, 2, 4 i 5 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 ust. 1 ustawy stosuje się odpowiednio, z tym że decyzje wydaje starosta albo wojewoda.”;	Zmiana w art. 30 ust. 3 Megaustawy jest konsekwencją zmian w zakresie definicji oraz rozwiązań wynikających z projektowanych zmian – nowego brzmienia art. 30 ust. 1 Megaustawy oraz faktu, że obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania, w związku z transpozycją przepisów EKŁE, wynika z Pke. Ponadto, projektowany przepis nakłada, w określonych okolicznościach, obowiązek bezpłatnego przyznania przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu telekomunikacyjnego do infrastruktury technicznej, której właścicielem jest także administracja rządowa. Zasoby te w dużej części mogą stanowić infrastrukturę na potrzeby bezpieczeństwa i obronności państwa, dlatego jest zasadnym wyłączenie wymogu obligatoryjnego udostępnienia tej infrastruktury przez użytkowników rządowych wymienionych w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h Pke. Uzupełniono brzmienia art. 30 ust. 3a megaustawy o wskazanie, że dostęp, o którym mowa w ust. 3, jest odpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna. Przepis nadaje brzmienie ust. 3b i przesądza o kwestiach kosztów, jakie ponosi przedsiębiorca telekomunikacyjny w przypadku otrzymania dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3. Są to koszty związane z udostępnieniem nieruchomości w celu doprowadzenia do budynku szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		(...) 38) w art. 36c: a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepis art. 182 ust. 4 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się odpowiednio.”,	aż do punktu styku lub wykonania szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do punktu styku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego. Koszty dotyczą również utrzymania udostępnionej szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami. Art. 39 pkt 33 lit. f Zmiany polegające na wprowadzeniu nowego brzmienia art. 30 ust. 4 wynikają z: – uregulowania zawartego w art. 168 ust. 2 Pke, zgodnie z którym umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a więc obejmujące dostęp do nieruchomości, w tym do budynków niezależnie od tego, czy dysponentem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu) oraz związanej z nim współpracy. Z tego powodu należy usunąć art. 30 ust. 4 zdanie pierwsze Megaustawy, – konieczności uspoźnienia brzmienia treści dotychczasowego art. 30 ust. 4 zdanie drugie Megaustawy, przy zachowaniu rozwiązania polegającego na tym, że zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 Megaustawy, stanowi czynność zwykłego zarządu. Ze względu, że obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania w budynku znajduje się w Pke zgodnie z projektem tejże ustawy, również w art. 173 ust. 3 Pke znajduje się odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 30 ust. 4 Megaustawy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			Art. 39 pkt 33 lit. h Treść przepisów art. 30 ust. 5b i 5ba zostaje przeniesiona do ust. 5 jako pkt 5 i 6, jako że stanowią odmienności, w stosunku do ogólnej procedury rozstrzygania sporów o dostęp przez Prezesa UKE uregulowanej w dziale III rozdziale 3 Pke. Artykuł art. 30 ust. 5c Megaustawy w dotychczasowym brzmieniu jest zbędny, ponieważ możliwość stosowania art. 49 Kpa, w przypadkach, gdy liczba stron postępowania przekracza 20 – lub innymi słowy, gdy w postępowaniu bierze udział więcej niż 20 stron – wynika wprost z treści art. 49a Kpa, który wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2017 r. Art. 39 pkt 33 lit. j W efekcie zidentyfikowanej przez uczestników rynku, niezgodnej z <i>ratio legis</i> przepisów Megaustawy, praktyki żądania przez dysponentów nieruchomości ustanowienia służebności przesyłu na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, konieczne jest wskazanie <i>expressis verbis</i>, że właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może uzależniać dostępu, o którym mowa w ust. 1, od ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu takiego dostępu. Art. 39 pkt 34 Zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 służą zmniejszeniu wątpliwości interpretacyjnych związanych z uprawnieniami i obowiązkami w zakresie dostępu do

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			nieruchomości na podstawie art. 30 ust. 1 (i art. 30 ust. 1a w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją), a art. 33 Megaustawy. Doprecyzowanie polega na wskazaniu, że obowiązek z art. 33 ust. 1 dotyczy „innych przypadków niż określone w art. 30 ust. 1”. Pozostałe zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 związane są z potrzebą dostosowania postanowień do innych zmian, wynikających również z Pke, która to uchyla Pt. Nowe brzmienie art. 33 ust. 2 związane jest z przesądzeniem, że umieszczanie, eksploatacja oraz konserwacja punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, będzie nieodpłatne. Powyższe rozwiązanie wpisuje się w jeden z głównych celów strategicznych Komunikatu <i>Gigabit Society</i> (powielanego także w dokumentach krajowych), a mianowicie zapewnienia do roku 2025 niezakłóconego dostępu do sieci 5G na wszystkich obszarach miejskich i na wszystkich głównych szlakach komunikacyjnych (a więc także kolejowych). W celu stworzenia przyjaznych warunków dla realizacji nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych służących zapewnieniu dostępu do usług telekomunikacyjnych na szlakach kolejowych, uzasadnione jest zatem, aby dostęp do nieruchomości, stanowiących obszar kolejowy, w celu umieszczania na nich punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, był nieodpłatny. Beneficjentem takiej regulacji będą nie

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			tylko przedsiębiorcy telekomunikacyjni, ale przede wszystkim pasażerowie korzystający z transportu kolejowego, którzy będą mieli możliwość uzyskania dostępu, w trakcie korzystania z transportu kolejowego, do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych realizowanych przy wykorzystaniu punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Możliwość korzystania z nowoczesnych usług telekomunikacyjnych w trakcie korzystania z transportu kolejowego stanowić będzie również niewątpliwą zachętę dla pasażerów do korzystania z tego typu transportu, a zatem jest potencjalnie korzystna także z punktu widzenia przewoźników kolejowych, w tym podmiotów zapewniających dostęp do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy. Wskazać należy również, iż tego typu rozwiązania przewidujące pewnego rodzaju „uprzywilejowanie” określonej formy dostępu do nieruchomości czy określonej infrastruktury w związku z uznaniem istotności celu, który będzie realizowany za pomocą tak uzyskanego dostępu, już teraz występują w przepisach, zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnym. Tytułem przykładu wskazać można choćby nieodpłatny dostęp do nieruchomości w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na danej nieruchomości (przewidziany w art. 30 Megaustawy) czy przewidziany w art. 57 ust. 4 i 5 EKŁE (a znajdujący odzwierciedlenie w projektowanym art. 17a Megaustawy) nieodpłatny dostęp: „do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy ***Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej***

			<i>nadaje się pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową”. W tym miejscu warto również podkreślić, iż jak zostało wskazane w Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) „Cyfryzacja i innowacyjność potrzebują odpowiedniej infrastruktury telekomunikacyjnej. Dostęp do szybkiego internetu napędza rozwój społeczno-gospodarczy i jest jedną z podstawowych potrzeb, której zaspokojenie umożliwia społeczeństwu korzystanie z usług i aplikacji ułatwiających życie codzienne. Dzięki sieciom szerokopasmowym możliwe jest ograniczenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, m.in. poprzez nowe modele biznesowe, lepsze zautomatyzowanie produkcji czy dostęp do nowych narzędzi cyfrowych. Coraz bardziej zaawansowane usługi cyfrowe wymagają coraz wyższych przepustowości. Rozwój sieci w tym kierunku jest zatem kołem zamachowym innowacji wzmacniających konkurencyjność gospodarki i poziom życia obywateli. (...) Szerokopasmowy dostęp do internetu, podobnie jak inne techniki informacyjno-komunikacyjne (ICT), stanowi katalizator wzrostu gospodarczego, zarówno w skali globalnej, jak i regionalnej. (...) Podstawowym wymogiem wystąpienia tych efektów jest dostępność nowoczesnej infrastruktury, dlatego rolą państwa w tym zakresie jest tworzenie przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i</i>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			stacjonarnych) oraz interwencja publiczna ze środków krajowych i unijnych maksymalizująca pozytywny wpływ tych sieci na gospodarkę i społeczeństwo.”. Wprowadzenie nieodpłatnego dostępu do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy na cele związane z umieszczaniem punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stanowi właśnie wyraz realizacji roli państwa w zakresie „tworzenia przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i stacjonarnych)”. Zmiany w art. 33 ust. 3 wynikają z: – uregulowania zawartego w art. 168 ust. 2 Pke, zgodnie z którym umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a więc obejmujące dostęp do nieruchomości, w tym do budynków niezależnie od tego, czy dysponentem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu) oraz związanej z nim współpracy, – art. 168 ust. 1 Pke, który dla umowy o dostępie jest przewiduje formę dokumentową pod rygorem nieważności. Projektuje się więc rezygnację z obowiązku zawierania umowy na piśmie, także o dostępie, o którym mowa w art. 33, – konieczności uzupełnienia katalogu podmiotów w ślad za art. 33 ust. 1 Megaustawy, z którymi również warunki korzystania z nieruchomości powinny być ustalone w terminie 30 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy w zakresie rzeczowego dostępu,

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			– dodania zdanie, zgodnie z którym art. 30 ust. 5d Megaustawy stosuje się odpowiednio. „Odpowiednie stosowanie” w ocenie projektodawcy oznacza, że przewidziany skutek związania następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych umową lub decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością dotyczy umów oraz decyzji w sprawie dostępu, o którym mowa w art. 33 (a nie art. 30 ust. 1 i 3) Megaustawy. Należy podkreślić, że w związku z niezmienioną treścią art. 33 ust. 7 Megaustawy, spór o dostęp, o którym mowa w art. 33 Megaustawy, będzie rozstrzygany w oparciu o przepisu tego artykułu i odpowiednie stosowanie przepisów, do których odsyła. W tym kontekście regulacja art. 33 Megaustawy ma charakter <i>lex specialis</i> w stosunku do działu III rozdziału 3 Pke. Art. 39 pkt 35 lit. d Dodany do art. 35a Megaustawy ust. 8 przesądza, że Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie o której mowa w art. 35a ust. 3 Megaustawy, przeprowadza postępowanie konsultacyjne zgodnie z regulacją zawartą w Pke. Innymi słowy, jest to „inne rozstrzygnięcie wskazane w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych” w rozumieniu art. 30 ust. 1 pkt 14 Pke. Art. 39 pkt 36 lit. a Zmiany w projektowanym nowym brzmieniu art. 36 ust. 2 pkt 1 i 2 Megaustawy wynikają z potrzeby

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			doprecyzowania, na czym polega koordynacja robót. Przedmiotem koordynacji może być się tylko wykonanie robót dotyczących szybkiej sieci telekomunikacyjnej, ale zgodnie z nowym brzmieniem również powiązanych zasobów w rozumieniu art. 2 pkt 38 Pke. Art. 39 pkt 37 lit. b W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 175 Pke ogólnej zasady w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, zawarte w dotychczasowym brzmieniu art. 36b ust. 3 Megaustawy odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 24 Megaustawy należy zastąpić, poprzez odesłanie bezpośrednio do stosowania się art. 175 Pke, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu. Odesłanie w kształcie zaproponowanym poprzez brzmienie nowego ust. 3a w art. 36b jest niezbędne do utrzymania dotychczas obowiązującego rozwiązania, ponieważ umowa o koordynacji robót budowlanych nie jest umową o dostępie. Art. 39 pkt 38 lit. a Zmiana nie stanowi zmiany merytorycznej, ponieważ w zakresie wymogów w zakresie wniosku kierowanego do starosty o rozstrzygnięcie sporu o koordynację robót, dotychczasowe odesłanie do odpowiedniego stosowania uchylonego art. 21 ust. 2a Megaustawy zastępuje się odesłaniem do odpowiedniego stosowania art. 182 ust. 4 Pke.
199.	Art. 40	Art. 40. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2024 r.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		poz. 632) w art. 51 w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „art. 179 ust. 4a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „art. 43 ust. 5 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	
200.	Art. 41	Art. 41. W ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 649) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2: a) w pkt 1 wyrazy „art. 2 pkt 20a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.³⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”, b) w pkt 3 wyrazy „odbiornik cyfrowy, o którym mowa w art. 2 pkt 23a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „odbiornik sygnału telewizyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 31 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, c) w pkt 5 wyrazy „art. 2 pkt 23c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 33 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, d) w pkt 6 wyrazy „art. 2 pkt 38a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 63 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 2) w art. 6 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,” zastępuje się wyrazami	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		„art. 406 ust. 6 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”; 3) w art. 7 w ust. 1 i 2, w art. 8 i w art. 10 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 63 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 4) w art. 11 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.	
201.	Art. 42	Art. 42. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 30) w art. 6 w pkt 12: 1) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, dokonywanych obok usług komunikacji elektronicznej na rzecz abonenta, doliczanych do należności za usługi komunikacji elektronicznej.”; 2) w części wspólnej wyrazy „usługi telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „usługi komunikacji elektronicznej”.	Zmiana w ustawie o usługach płatniczych polega na dostosowaniu używanego w niej słownictwa (abonent/użytkownik końcowy) tak, aby było zgodne z definicjami ustawowymi wynikającymi z Pke.
202.	Art. 43	Art. 43. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467) wprowadza się następujące zmiany: 1) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu: „Rozdział 10a	Zmiana polega na dodaniu do ustawy rozdziału 10a (Organy właściwe w sprawach poczty), który powtarza treść dotychczasowej regulacji odnoszącej się do usług pocztowych zawartej dotychczas w poszczególnych ustępach art. 189, art. 192 oraz w art.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Organy właściwe w sprawach poczty Art. 120a. 1. Organami właściwymi w sprawach poczty są minister właściwy do spraw łączności i Prezes UKE. 2. Organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług pocztowych jest Prezes UKE. Art. 120b. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE, jako organu regulacyjnego w dziedzinie rynku usług pocztowych, należy w szczególności: 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw łączności projektów aktów prawnych w zakresie poczty; 2) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami pocztowymi; 3) analiza i ocena funkcjonowania rynku usług pocztowych; 4) wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich; 6) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług pocztowych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty; 7) współpraca z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług pocztowych, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom operatorów pocztowych i ich związków;	192a Pt. Przeniesienie tej regulacji do ustawy - Prawo pocztowe ma charakter porządkujący. Ponadto dodano ust. 2 w art. 121, który umożliwi stosowanie, do prowadzonych przez Prezesa UKE kontroli oraz zaleceń pokontrolnych, przepisów rozdziału 8 działu I ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego, tj. przepisów o doręczeniach.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		8) przedstawianie Komisji Europejskiej informacji z zakresu poczty, w tym: a) o nazwie i adresie operatora wyznaczonego świadczącego usługi powszechne, b) o sposobie udostępniania korzystającym z usług powszechnych szczegółowych i aktualnych informacji dotyczących charakteru oferowanych usług, warunków dostępu, cen i minimalnych wymagań w zakresie czasu przebiegu przesyłek pocztowych, c) o przyjętych dla obrotu krajowego minimalnych wymaganiach dotyczących czasu przebiegu przesyłek pocztowych i o przyznanym odstępstwie w tym zakresie, d) o przyznanym odstępstwie od częstotliwości opróżniania nadawczych skrzynek pocztowych i doręczania przesyłek z jednoczesnym przekazaniem tej informacji pocztowym organom regulacyjnym państw członkowskich Unii Europejskiej, e) danych statystycznych o krajowym rynku pocztowym oraz, na żądanie Komisji Europejskiej, informacji o systemie rachunku kosztów stosowanym przez operatora wyznaczonego; 9) kontrola obowiązku umieszczania oddawczych skrzynek pocztowych; 10) wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia 2018/644. 2. Prezes UKE, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, ma prawo wstępu na teren nieruchomości, na których znajdują się oddawcze skrzynki pocztowe.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Art. 120c. 1. Prezes UKE, co najmniej raz na 4 lata, przeprowadza badanie społeczne zapotrzebowania na usługi powszechne, obejmujące w szczególności badanie: 1) środowiska technologicznego, ekonomicznego i społecznego oraz związanych z tym potrzeb korzystających z usług powszechnych; 2) sposobu wypełniania przez operatora wyznaczonego obowiązku zapewnienia dostępności i jakości usług powszechnych. 2. Wyniki badania, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw łączności oraz udostępnia na stronie podmiotowej BIP.”; 2) w art. 121 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.	
203.	Art. 44	Art. 44. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 748) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 w pkt 1, w art. 5 w ust. 1 i w ust. 3 w pkt 7, w art. 21 w ust. 1–7 i w art. 29 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3 wyrazy „usług telefonicznych” zastępuje się wyrazami „usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów”; 2) użyte w art. 2 w pkt 2, w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art. 13 w ust. 2 w pkt 2 i w art. 32	Wprowadzono zmiany wynikające z konieczności zapewnienia możliwości wysyłania na numer alarmowy 112 krótkich wiadomości tekstowych. Kierując się stwierdzonymi trudnościami (technicznymi i finansowymi) w dostarczeniu sms do właściwych terytorialnie centrów powiadamiania ratunkowego, zdecydowano o zmianie sposobu kierowania sms. Zmiana ta jest korzystna zarówno dla systemu powiadamiania ratunkowego, jak i dla operatorów telekomunikacyjnych. Pozwoli na wykorzystanie istniejącej infrastruktury (centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego), której odpowiednie modyfikacje i późniejsze utrzymanie

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		w ust. 1 i 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „połączenie telefoniczne” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „połączenie głosowe”; 3) w art. 2 w pkt 4 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 71 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 4) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość.”; 5) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu: „Art. 13a. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi innych podmiotów niż wymienione w art. 13 ust. 1 przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego. Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego może być wykorzystywany również przez System Wspomagania Dowodzenia Policji, System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej oraz System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego. 2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację, funkcjonowanie oraz wymagania techniczne dla	będzie mniej kosztowne, niż budowa nowej, odrębnej struktury i – co za tym idzie – przyniesie oszczędności dla budżetu państwa. Powyższa zmiana jest podyktowana koniecznością rozszerzenia wykorzystania centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, nie zawężając go tylko do pozyskiwania danych lokalizacyjnych z PLI CBD. Z uwagi na szybko zachodzące zmiany w zakresie potrzeb wykorzystania CP SPR, w tym wynikające z prawa Unii Europejskiej, delegację do wydania rozporządzenia o CPSPR dotychczas zawartą w Pt przeniesiono do ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego. Wprowadzono również zmiany dostosowujące słownictwo występujące na gruncie ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego do słownictwa stosowanego w Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji informacji i danych centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytorniom medycznym.”; 6) w art. 14 w ust. 1 wyrazy „w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „w art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 337 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 7) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 42 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 8) w art. 19 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 337 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 9) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		„1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie: a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów odrębnych, b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.	
204.	Art. 45	Art. 45. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547) w art. 3: 1) w pkt 15 wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 58 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) w pkt 19 wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne”	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 74 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.	
205.	Art. 46	Art. 46. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „zawieranych z dostawcą usług, o którym mowa w art. 2 pkt 27 lit. a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581 oraz z 2023 r. poz. 1394, 1703 i 2025)” zastępuje się wyrazami „zawieranych z dostawcą usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) art. 11 otrzymuje brzmienie: „Art. 11. Bez uszczerbku dla prawa dostawcy usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, do pobierania opłat za połączenia głosowe, jeżeli przedsiębiorca wskazuje numer telefonu przeznaczony do kontaktowania się z nim w sprawie zawartej umowy, opłata dla konsumenta za połączenie z tym numerem nie może być wyższa niż opłata za zwykłe połączenie głosowe, zgodnie z pakietem taryfowym	Zmiana związana z uchaleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke. Przepis obejmuje również zmiany w zakresie załącznika nr 1 do ustawy o prawach konsumenta. Zmiany te mają charakter porządkowy i zmierzają do dostosowania jego brzmienia do wymogów gramatyki języka polskiego. Przeprowadzone art. 1 pkt 16 lit a ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. zmiany w załączniku nr 1 i 2 do ustawy o prawach konsumenta (zamiana użytego w różnej liczbie i w różnym przypadku, wyrazu „rzecz” na użyty w odpowiedniej liczbie i w odpowiednim przypadku wyraz „towar”) doprowadziły do powstania w niektórych fragmentach załączników omyłek gramatycznych – niespójności dotyczących wyrazów poprzedzających zmieniane wyrażenie. Dla zachowania reguł poprawnej legislacji, tworzenia zrozumiałych językowo tekstów jednolitych wielokrotnie w ostatnich latach nowelizowanej ustawy o prawach konsumenta oraz dla jasności stosowania załączników przez przedsiębiorców, niezbędnym pozostaje uchwalenie stosownych, zaproponowanych obecnie zmian porządkujących.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		dostawcy usług telekomunikacyjnych, z którego korzysta konsument.”; 3) w art. 43h dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Przepisów art. 43p i art. 43q nie stosuje się do umów, o których mowa w art. 305 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”; 4) w art. 43i pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) usług telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 80 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”; 5) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy.	
206.	Art. 47	Art. 47. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 243) w art. 14 w ust. 5 w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
207.	Art. 48	Art. 48. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2309 oraz z 2023 r. poz. 1723 i 1860) w art. 235 w ust. 7 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
208.	Art. 49	Art. 49. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r.	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		poz. 615, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 114 w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”; 2) w art. 115 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) dane, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, 2) dane, o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.	podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 43, art. 45, art. 49 oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów. Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosownej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.
209.	Art. 50	Art. 50. W ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 955) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 i 1860.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		i 730), zwanej dalej „Prawem telekomunikacyjnym” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „Prawem komunikacji elektronicznej”; 2) w art. 16 w ust. 5, w art. 17 w ust. 4 oraz w art. 18 w ust. 6 wyrazy „Prawie telekomunikacyjnym” zastępuje się wyrazami „Prawie komunikacji elektronicznej”.	
210.	Art. 51	Art. 51. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2454) w art. 11 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) związane z uzyskaniem dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
211.	Art. 52	Art. 52. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 325) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 57 w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 43, art. 45, art. 49 oraz art. 389. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;; 2) w art. 59 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugiej ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, 2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.	Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosownej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.
212.	Art. 53	Art. 53. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843) w art. 96 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) przetwarzać informacje, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...).”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
213.	Art. 54	Art. 54. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 48 w ust. 11 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „14) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji	Zmiana art. 48 ust. 11 oraz art. 50 ust. 2 ustawy – Prawo przedsiębiorców, polega na wyłączeniu obowiązku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli oraz wyłączeniu obowiązku wykonywania czynności kontrolnych w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej - w przypadku kontroli prowadzonej przez Prezesa UKE na

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		elektronicznej (Dz. U. poz. ...) w zakresie wykorzystania częstotliwości radiowych.”; 2) w art. 50 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej w zakresie wykorzystania częstotliwości radiowych;”.	podstawie Pke w zakresie wykorzystania częstotliwości radiowych.
214.	Art. 55	Art. 55. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470) w art. 12 w ust. 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie: „18) ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
215.	Art. 56	Art. 56. W ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m (Dz. U. z 2024 r. poz. 79) w art. 14 w ust. 2 w pkt 5 wyrazy „art. 143 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34) zastępuje się wyrazami „art. 138 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke – dostosowanie odesłań.
216.	Art. 57	Art. 57. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 913 i 1703) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke – dostosowanie odesłań.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		poz.1648, 1933 i 2581)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) w art. 39 w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 71 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 3) w art. 65 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie: „1a) planowanych do ustalenia przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w projekcie rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, o którym mowa w art. 110 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30% obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3 tej ustawy, lub po przeprowadzeniu przetargu lub aukcji, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2 tej ustawy;”.	
217.	Art. 58	Art. 58. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1728 oraz z 2020 r. poz. 1486) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 10 w ust. 4 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.³⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 386 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) w załączniku nr 3 do ustawy w ust. 13 wyrazy „w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchynieniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke – dostosowanie odesłań.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

218.	Art. 59	Art. 59. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1143) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 12: a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przekazanie Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego danych, o których mowa w ust. 22 załącznika nr 2 do ustawy, przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 386 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”, 2) w załączniku nr 2 do ustawy w ust. 22: a) użyte, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „publicznie dostępna usługa telefoniczna” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej”, b) wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke – dostosowanie odesłań oraz terminologii.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

219.	Art. 60	Art. 60. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 340) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 11f: a) w ust. 1 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”, b) w ust. 2 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 2) w art. 11g wyrazy „art. 161 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 389 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 3) w art. 15zzzt¹ wyrazy „art. 150 ust. 1a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 158 ust. 4 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.	Zmiana wynika z konieczności zamiany odesłania do przepisów Pt na odesłanie do przepisów Pke.
220.	Art. 61	Art. 61. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. z 2024 r. poz. 683) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 81 w ust. 2 wyrazy „przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w przypadku, gdy do naruszenia przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i	Dostosowano przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 do norm wprowadzanych przez Pke. Analogiczne normy odnoszące się do reguły <i>zero-rate</i> zostały zawarte w art. 317 Pke. W art. 317 ust. 5 Pke została zawarta delegacja dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do publikacji

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2581)” zastępuje się wyrazami „przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w przypadku, gdy do naruszenia przepisów ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 2) uchyla się art. 84.	wykazu stron, z których korzystanie nie wpływa na wykorzystanie limitu transmisji danych. Analogiczna norma jest określona w art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. W art. 317 ust. 7 Pke została zawarta norma materialna, z której wynika, że m.in. korzystanie przez abonenta ze stron internetowych nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu. Węższa regulacja znajduje się w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r., tj. art. 84 ust. 2 odnosi się tylko do korzystania ze stron internetowych, natomiast regulacja zawarta w ust. 317 ust. 6 Pke dotyczy także korzystania z aplikacji mobilnych wskazanych w wykazie. Potwierdzenie niezmienności umowy o świadczenie usług, której stroną jest abonent zostało zawarte zarówno w uchylanym art. 84 ust. 3, jak również w art. 317 ust. 7 Pke.
221.	Art. 62	Art. 62. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 27 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu: „4. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zadanie polegające na zapewnieniu usług telekomunikacyjnych na potrzeby systemu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy na zasadach preferencyjnych. 5. Zadanie, o którym mowa w ust. 4, jest nakładane na	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke. Ponadto, zmiana zmierza do zapewnienia Prezesowi UKE informacji o nałożeniu na przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań na rzecz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, celem sprawowania przez Prezesa UKE skutecznego nadzoru nad realizacją obowiązku sporządzenia planu działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń przez tych przedsiębiorców. Przepis dający podstawę do nałożenia na przedsiębiorcę zadań na rzecz organów władzy publicznej wchodzących w skład systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, polegających na

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wniosek właściwego organu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 2 pkt 2, na rzecz którego ma być wykorzystana sieć przedsiębiorcy, w drodze decyzji administracyjnej.”; 2) w art. 628 w ust. 5 pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) urządzenia i sieci telekomunikacyjne: a) ujęte w planach działań, o których mowa w art. 39 ust. 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), przewidziane do użycia na potrzeby jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 2, b) niezbędne do wykonania decyzji nałożonych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w trybie określonym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”; 3) w art. 648 dodaje się ust. 10 w brzmieniu: „10. Minister Obrony Narodowej albo właściwy organ administracji rządowej, o którym mowa w ust. 7, niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej o nałożeniu na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zadań, o których mowa w ust. 1, oraz zawarciu umowy o wykonywaniu tych zadań.”.	zapewnieniu połączenia stanowisk kierowania organu przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy na zasadach preferencyjnych, wynika z potrzeby unormowania kwestii kosztów ponoszonych przez organy administracji publicznej w zakresie przygotowania i utrzymania stanowisk kierowania na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym (SKBN) przez zapewnienie równomiernego rozłożenia kosztów pomiędzy Skarbem Państwa a przedsiębiorcę. Obecnie ceny w rozliczeniach między organami administracji publicznej a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym są znacznie zawyżone w stosunku do cen w rozliczeniach między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.
222.	Art. 63	Art. 63. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 167 i 232)	Zmiana związana z uchYLENIEM Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		w art. 104 wyrazy „art. 60b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)” zastępuje się wyrazami „art. 296 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	
223.	Art. 64	Art. 64. W ustawie z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 974 oraz z 2023 r. poz. 1938) w art. 7 w ust. 3 wyrazy „przedsiębiorców telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501) zastępuje się wyrazami „przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana związana z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.
224.	Art. 65	Art. 65. W ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1703) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w pkt 7 oraz w art. 26 w ust. 1 wyrazy „tajemnicą telekomunikacyjną” zastępuje się wyrazami „tajemnicą komunikacji elektronicznej”; 2) użyty w art. 2 w pkt 3 i 10, w art. 3 w ust. 1 w pkt 1 i 4 dwukrotnie oraz w ust. 2, w art. 26 w ust. 1 i 2, w art. 29 w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 1 dwukrotnie, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyraz „komunikat” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „komunikat elektroniczny”; 3) w art. 2: a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:	Zmiana związana z uchyleniem Pt i uchwaleniem nowej ustawy – Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		„5) komunikat elektroniczny – komunikat elektroniczny w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);”, b) pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) operator – operatora w rozumieniu art. 2 pkt 40 lit. b ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”, c) pkt 13–17 otrzymują brzmienie: „13) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej; 14) sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 58 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej; 15) tajemnica komunikacji elektronicznej – tajemnicę, o której mowa w art. 386 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej; 16) uprawnione podmioty – podmioty, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej; 17) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie telekomunikacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 74 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”, d) pkt 19–21 otrzymują brzmienie: „19) usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 80 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej; 20) użytkownik – użytkownika w rozumieniu art. 2 pkt 85 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		21) użytkownik końcowy – użytkownika końcowego w rozumieniu art. 2 pkt 86 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”; 4) w art. 14 w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 5 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 5) w art. 15 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 6) w art. 17 w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Prezes UKE pozostawia wniosek o wpis w wykazie, o którym mowa w ust. 1, bez rozpoznania, jeżeli wniosek ten został złożony przez podmiot, któremu Prezes UKE nie przyznał prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 159 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, albo podmiot, który nie wykorzystuje numeracji na podstawie umowy, o której mowa w art. 164 albo art. 168 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, w zakresie numeru wskazanego we wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.”; 7) w art. 19 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Do kontroli stosuje się przepisy działu VIII rozdziału 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”; 8) w art. 23: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami w komunikacji elektronicznej, w drodze decyzji, nakazać:	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		1) przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po upływie, określonego w decyzji, terminu, o którym mowa w ust. 2; 2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 346 ust. 1 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, zaprzestanie świadczenia usługi; 3) usługodawcy w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. ...) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru, lub usługi z dodatkowym świadczeniem. 2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa termin na: 1) zablokowanie dostępu do numeru lub usługi, 2) zaprzestanie świadczenia usługi, 3) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi z dodatkowym świadczeniem – nie krótszy niż 6 godzin od momentu doręczenia decyzji.", b) uchyla się ust. 3;	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		9) w art. 24 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Do kontroli, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepisy działu VIII rozdziału 2 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”; 10) w art. 25 w ust. 1 w części wspólnej wyrazy „art. 106 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 378 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”; 11) w art. 27po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, w rozumieniu art. 2 pkt 81 ustawy z dnia ... 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej albo usługodawca w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, który nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 23 ust. 1 podlega karze pieniężnej.”; 12) w art. 28: a) w ust. 1: – wyrazy „art. 27 ust. 1, 3 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 27 ust. 1, 3, 3a i 4”, – wyrazy „art. 27 ust. 1, 3 lub 4” zastępuje się wyrazami „art. 27 ust. 1, 3, 3a lub 4”, b) w ust. 2-4, 6, 8 i 9 wyrazy „art. 27 ust. 1, 3 lub 4” zastępuje się wyrazami „art. 27 ust. 1, 3, 3a lub 4”.	
225.	Rozdział 3. Przepis uchylający, przepisy epizodyczne, przejściowe,	Art. 66–121	Przepisy niezbędne do prawidłowego wprowadzenia w życie regulacji Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	dostosowujące i przepis końcowy		